Dosarul nr. 1-1804/2025 (1-116/14)

Nr. PIGD 12-1-1629-2102014

S E N T I N Ţ Ă

În numele Legii

12 octombrie 2026 **mun. Chișinău**

Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani

Instanța de judecată în componență:

Președintele ședinței, judecător Ana Cucerescu

grefier Cristian Vinogradov

cu participarea:

Acuzatorului de stat – Gheorghe Iapără,

Apărătorului inculpaților Grosu Vasile, Vîrcolici Grigore și Fuștei Vladislav – Popescu Dorin,

Apărătorului inculpaților Nacu Ilie, Rujițchi Maria, Mereuța Vitalie, Castraveț Oleg, Fuștei Vladislav, Cerchez Vasile și Pîrlog Valeriu – Bargan Iurie,

Apărătorului inculpatului Chilat Vasile – Chilat Nicolae,

Apărătorului inculpaților Rusu Raisa și Agrigoroaie Ion – Ciubuc Grigore,

Apărătorului inculpatului Dadu Dorel – Guțu Valentin,

Apărătorului inculpatului Gavdiuc Marian – Chisilița Corneliu,

Apărătorului inculpatei Cojocaru Nina – Armanu Ghemu Ludmila,

Apărătorului desemnat de stat al inculpatului Boaghie Dorin – Mării Vladimir,

Apărătorului inculpaților Florea Mihail, Eni Marian și Grozav Andrei – Burlacu Silviu,

Apărătorului inculpatului Budescu Stanislav – Eremia Vitalie,

Apărătorului inculpatului Hîncu Lilian – Istrate Angela,

Apărătorului desemnat de stat al inculpaților Țurcan Eduard, Vîrcolici Grigore, Cojocaru Nina și Berbec Dumitru – Lada Grișina,

Apărătorului desemnat de stat al inculpatului Gojan Vadim – Culeac-Reul Natalia,

Apărătorului desemnat de stat al inculpatului Budescu Stanislav – Dorin Asadnei,

Apărătorului desemnat de stat al inculpatului Hîncu Lilian – Igor Conoval,

Apărătorului inculpatului Grozav Andrei – Spînu Oleg,

Apărătorului inculpaților Cerchez Vasile, Pîrlog Valeriu, Grosu Vasile, Vîrcolici Grigore și Fuștei Vladislav – Lupu Mihail,

Apărătorului inculpatului Țurcan Eduard – Bobeica Vasile,

Apărătorului inculpatului Berbec Dumitru – Zama Vitalie,

Apărătorului inculpatului Pîrlog Valeriu – Mariana Spînu,

Apărătorului inculpaților Gojan Vadim și Boaghie Dorin – Dumneanu Radu,

Apărătorului desemnat de stat al inculpatului Gavdiuc Marian – Mariana Platon,

Inculpatului – Gojan Vadim,

Inculpatului – Țurcan Eduard,

Inculpatului – Mereuța Vitalie,

Inculpatului – Dadu Dorel.

în lipsa:

Inculpatului – Boaghie Dorin (cerere de examinare în lipsă),

Inculpatului – Nacu Ilie (cerere de examinare în lipsă),

Inculpatului – Florea Mihail (cerere de examinare în lipsă),

Inculpatului – Fuștei Vladislav (cerere de examinare în lipsă),

Inculpatului – Chilat Vasile (cerere de examinare în lipsă),

Inculpatului – Budescu Stanislav (cerere de examinare în lipsă),

Inculpatului – Hîncu Lilian (cerere de examinare în lipsă),

Inculpatului – Pîrlog Valeriu (cerere de examinare în lipsă),

Inculpatului – Grosu Vasile (cerere de examinare în lipsă),

Inculpatului – Vîrcolici Grigore (cerere de examinare în lipsă),

Inculpatului – Cerchez Vasile (cerere de examinare în lipsă),

Inculpatei – Rujițchi Maria (cerere de examinare în lipsă),

Inculpatului – Berbec Dumitru (cerere de examinare în lipsă),

Inculpatului – Castraveț Oleg (cerere de examinare în lipsă),

Inculpatului – Gavdiuc Marian (cerere de examinare în lipsă),

Inculpatului – Eni Marian (cerere de examinare în lipsă),

Inculpatei – Cojocaru Nina (cerere de examinare în lipsă),

Inculpatului – Grozav Andrei (cerere de examinare în lipsă),

Inculpatului – Agrigoroaie Ion (cerere de examinare în lipsă).

Succesorul inculpatei Raisa Rusu - Victor Rusu.

A examinat în ședință de judecată publică, în procedură generală și în limba română, cauza penală de învinuire a lui:

Marian Gavdiuc *****, născut la *****, IDNP *****, cetățean al Republicii Moldova, fără cetățenia altui stat, originar și domiciliat în mun. Chișinău, bd. *****, cu studii superioare, căsătorit, cu un copil minor la întreținere, ultimul loc de muncă – inspector în cadrul Biroului Vamal Cahul, fără grade de invaliditate, fără titluri speciale, la evidența medicului narcolog sau psihiatru nu se află, posedă limba de stat, fără antecedente penale, în această cauză penală i-a fost aplicată măsura preventivă obligarea de a nu părăsi țara, ulterior fiind plasat în liberare provizorie sub control judiciar,

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 44, 324 alin. (2) lit. b) și c) din Codul penal,

Raisa Rusu *****, născută la *****, IDNP *****, cetățeană a Republicii Moldova, originară din satul Leușeni, raionul Hîncești, și domiciliată în satul *****, cu studii superioare, căsătorită, fără persoane la întreținere, ultimul loc de muncă – inspector superior în cadrul Biroului Vamal Cahul, fără grade, în această cauză penală a fost reținută la 22.10.2013, ulterior fiind plasată în arest la domiciliu, măsură menținută până la 21.12.2013, iar apoi în liberare provizorie sub control judiciar.

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 44, 324 alin. (2) lit. b) și c) din Codul penal,

Maria Rujițchi *****, născută la *****, IDNP *****, cetățeană a Republicii Moldova, fără cetățenia altui stat, originară din raionul Nisporeni și domiciliată în mun. Chișinău, str. *****, cu studii superioare, căsătorită, fără persoane la întreținere, ultimul loc de muncă – inspector principal în cadrul Biroului Vamal Cahul, fără grade de invaliditate, fără titluri speciale, la evidența medicului narcolog sau psihiatru nu se află, supusă militar, posedă limba de stat, fără antecedente penale, în această cauză penală a fost reținută la 22.10.2013, ulterior fiind plasată în arest la domiciliu pe o perioadă de 30 de zile, iar apoi în liberare provizorie sub control judiciar,

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 44, 324 alin. (2) lit. b) și c) din Codul penal,

Valeriu Pîrlog *****, născut la *****, IDNP *****, cetățean al Republicii Moldova, originar din raionul Nisporeni și domiciliat în satul *****, cu studii superioare, căsătorit, având-o la întreținere pe mama sa și un copil minor, fără grade de invaliditate, fără titluri speciale, la evidența medicului narcolog sau psihiatru nu se află, supus militar, posedă limba de

stat, fără antecedente penale, în această cauză penală a fost reținut la 22.10.2013, ulterior fiind plasat în liberare provizorie sub control judiciar,

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 44, 324 alin. (2) lit. b) și c) din Codul penal,

Dumitru Berbec *****, născut la *****, IDNP *****, cetățean al Republicii Moldova, originar și domiciliat în satul *****, cu studii superioare, căsătorit, fără persoane la întreținere, fără grade de invaliditate, la evidența medicului narcolog sau psihiatru nu se află, aflându-se la evidența medicului hepatolog, deținător al unei diplome de onoare din partea Serviciului Vamal, supus militar, posedă limba de stat, fără antecedente penale, în această cauză penală a fost reținut la 22.10.2013, ulterior fiind plasat în liberare provizorie sub control judiciar,

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 44, 324 alin. (2) lit. b) și c) din Codul penal,

Dorin Boaghie *****, născut la *****, IDNP *****, cetățean al Republicii Moldova și al României, originar și domiciliat în *****i, cu studii superioare, căsătorit, angajat în funcția de inspector superior în cadrul Serviciului Vamal, fără grade de invaliditate, posedă limba de stat, supus militar, fără antecedente penale, în această cauză penală a fost reținut la 22.10.2013, ulterior fiindu-i aplicată măsura arestării preventive pe un termen de 20 de zile, apoi arestul la domiciliu pe o perioadă de 30 de zile, iar ulterior liberarea provizorie sub control judiciar,

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 44, 324 alin. (2) lit. b) și c) din Codul penal,

Ilie Nacu *****, născut la *****, IDNP *****, cetățean al Republicii Moldova, originar din Nisporeni și domiciliat în mun. Chișinău, str. *****, cu studii superioare, divorțat, fără persoane la întreținere, angajat în funcția de șef de secție în cadrul Serviciului Vamal, fără grade de invaliditate, posedă limba de stat, supus militar, fără antecedente penale, în această cauză penală a fost reținut la 22.10.2013, ulterior fiindu-i aplicată măsura arestării preventive pe un termen de 20 de zile, apoi arestul la domiciliu pe o perioadă de 30 de zile, iar ulterior liberarea provizorie sub control judiciar,

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 44, 324 alin. (2) lit. b) și c) din Codul penal,

Vasile Cerchez *****, născut la *****, IDNP *****, cetățean al Republicii Moldova, originar din satul *****i, și domiciliat în mun. Chișinău, str. *****, cu studii superioare, căsătorit, cu un copil minor la întreținere, ultimul loc de muncă – inspector vamal în cadrul Serviciului Vamal Bender, fără grade de invaliditate, la evidența medicului narcolog sau psihiatru nu se află, supus militar, fără antecedente penale, în această cauză penală a fost reținut la 22.10.2013, ulterior fiind plasat în arest la domiciliu pe o perioadă de 25 de zile, iar apoi în liberare provizorie sub control judiciar,

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 44, 324 alin. (2) lit. b) și c) din Codul penal,

Nina Cojocaru **********, născută la *****, IDNP *****, cetățean al Republicii Moldova, originară și domiciliată în satul *****, cu studii superioare, căsătorită, cu un copil minor la întreținere, ultimul loc de muncă – Biroul Vamal Cahul, fără grade de invaliditate, la evidența medicului narcolog sau psihiatru nu se află, aflându-se la evidența medicului nefrolog,

deținătoare de titluri speciale, posedă limba de stat, fără antecedente penale, în această cauză penală a fost reținută la 22.10.2013, ulterior fiind plasată în arest la domiciliu pe o perioadă de 30 de zile, iar apoi în liberare provizorie sub control judiciar,

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 44, 324 alin. (2) lit. b) și c) din Codul penal,

Mihail Florea *****, născut la *****, IDNP *****, cetățean al Republicii Moldova și al României, domiciliat în mun. Chișinău, *****, cu studii superioare, căsătorit, angajat în calitate de administrator al companiei de distribuție „Alco Logistic", fără grade de invaliditate, posedă limba de stat, supus militar, fără antecedente penale, în această cauză penală i-a fost aplicată măsura preventivă obligarea de a nu părăsi țara.

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 44, 324 alin. (2) lit. b) și c) din Codul penal,

Vasile Grosu *****, născut la *****, IDNP *****, cetățean al Republicii Moldova și al României, originar și domiciliat în or. *****, mun. Chișinău, *****, cu studii superioare, căsătorit, angajat în funcția de inspector principal în cadrul Serviciului Vamal, fără grade de invaliditate, posedă limba de stat, supus militar, fără antecedente penale, în această cauză penală a fost reținut la 22.10.2013, ulterior fiind plasat în arest la domiciliu pe o perioadă de 30 de zile, iar apoi în liberare provizorie sub control judiciar,

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 44, 324 alin. (2) lit. b) și c) din Codul penal,

Andrei Grozav *****, născut la *****, IDNP *****, cetățean al Republicii Moldova și al României, originar și domiciliat în com. *****, cu studii superioare, căsătorit, cu un copil minor la întreținere, fără grade de invaliditate, fără titluri speciale, la evidența medicului narcolog sau psihiatru nu se află, supus militar, posedă limba de stat, fără antecedente penale, în această cauză penală a fost reținut la 22.10.2013, ulterior fiindu-i aplicată măsura arestării preventive pe un termen de 20 de zile, apoi arestul la domiciliu pe o perioadă de 30 de zile, iar ulterior liberarea provizorie sub control judiciar,

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 44, 324 alin. (2) lit. b) și c) din Codul penal,

Vitalie Mereuță *****, născut la *****, IDNP *****0, cetățean al Republicii Moldova și al României, originar și domiciliat în mun. Chișinău, str. *****, cu studii superioare, căsătorit, angajat în funcția de inspector principal în cadrul Serviciului Vamal, posedă limba de stat, supus militar, fără antecedente penale, în această cauză penală i-a fost aplicată măsura preventivă obligarea de a nu părăsi țara.

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 44, 324 alin. (2) lit. b) și c) din Codul penal,

Dorel Dadu *****, născut la *****, IDNP *****, cetățean al Republicii Moldova, originar din ***** și domiciliat în mun. Chișinău, str. *****, cu studii superioare, căsătorit, fără persoane la întreținere, angajat în calitate de specialist în vămuire în cadrul SRL „Den Broker", fără grade de invaliditate, posedă limba de stat, supus militar, fără antecedente penale, în această cauză penală a fost reținut la 22.10.2013, ulterior fiind plasat în liberare provizorie sub control judiciar,

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 44, 324 alin. (2) lit. b) și c) din Codul penal,

Grigorii Vîrcolici *****, născut la *****, IDNP *****, cetățean al Republicii Moldova, originar din ***** și domiciliat în com. *****, mun. Chișinău, str. *****, cu studii superioare, căsătorit, cu doi copii minori la întreținere, angajat în funcția de inspector principal în cadrul Serviciului Vamal, fără grade de invaliditate, posedă limba de stat, supus militar, fără antecedente penale, în această cauză penală i-a fost aplicată măsura preventivă obligarea de a nu părăsi țara,

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 44, 324 alin. (2) lit. b) și c) din Codul penal,

Marian Eni *****, născut la *****, IDNP *****, cetățean al Republicii Moldova, originar din raionul ***** și domiciliat în mun. Chișinău, bd. *****, cu studii superioare, căsătorit, fără persoane la întreținere, fără grade de invaliditate, la evidența medicului narcolog sau psihiatru nu se află, supus militar, fără antecedente penale, în această cauză penală a fost reținut la 22.10.2013, ulterior fiindu-i aplicată măsura arestării preventive pe un termen de 20 de zile, apoi arestul la domiciliu pe o perioadă de 30 de zile, iar ulterior liberarea provizorie sub control judiciar,

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 44, 324 alin. (2) lit. b) și c) din Codul penal,

Eduard Țurcan *****, născut la *****, IDNP *****, cetățean al Republicii Moldova, fără cetățenia altui stat, originar și domiciliat în or. Dondușeni, *****, cu studii superioare, celibatar, fără persoane la întreținere, ultimul loc de muncă – inspector superior în aparatul central al Serviciului Vamal, fără grade de invaliditate, fără titluri speciale, la evidența medicului narcolog sau psihiatru nu se află, supus militar, posedă limba de stat, fără antecedente penale, în această cauză penală a fost reținut la 22.10.2013, ulterior fiindu-i aplicată măsura arestării preventive, iar în urma admiterii recursului a fost plasat în liberare provizorie sub control judiciar,

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 44, 324 alin. (2) lit. b) și c) din Codul penal,

Vasile Chilat *****, născut la *****, IDNP *****, cetățean al Republicii Moldova și al României, originar din satul *****, și domiciliat în mun. Chișinău, str. *****, cu studii superioare, căsătorit, cu un copil minor la întreținere, angajat în funcția de inspector superior în cadrul Serviciului Vamal, fără grade de invaliditate, posedă limba de stat, supus militar, fără antecedente penale, în această cauză penală i-a fost aplicată măsura preventivă obligarea de a nu părăsi țara, ulterior fiind plasat în liberare provizorie sub control judiciar,

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 44, 324 alin. (2) lit. b) și c) din Codul penal,

Vadim Gojan *****, născut la *****, IDNP *****, cetățean al Republicii Moldova, originar din ***** și domiciliat în mun. Chișinău, str. *****, cu studii superioare, celibatar, fără persoane la întreținere, șomer, fără grade de invaliditate, posedă limba de stat, supus militar, fără antecedente penale, în această cauză penală a fost reținut la 22.10.2013, ulterior

fiindu-i aplicată măsura arestării preventive pe un termen de 20 de zile, apoi arestul la domiciliu pe o perioadă de 30 de zile, iar ulterior liberarea provizorie sub control judiciar,

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 44, 324 alin. (2) lit. b) și c) din Codul penal,

Lilian Hîncu *****, născut la *****, IDNP *****, cetățean al Republicii Moldova și al României, originar și domiciliat în mun. Cahul, str. *****, cu studii superioare, căsătorit, cu doi copii minori la întreținere, angajat în calitate de consultant în cadrul „Institut for Word", fără grade de invaliditate, posedă limba de stat, supus militar, fără antecedente penale, în această cauză penală a fost reținut la 22.10.2013, ulterior fiind plasat în liberare provizorie sub control judiciar,

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 44, 324 alin. (2) lit. b) și c) din Codul penal,

Ion Agrigoroaie *****, născut la *****, IDNP *****, cetățean al Republicii Moldova și al României, originar din raionul ***** și domiciliat în mun. Chișinău, str. *****, cu studii superioare, căsătorit, cu doi copii minori la întreținere, fără grade de invaliditate, fără titluri speciale, la evidența medicului narcolog sau psihiatru nu se află, supus militar, posedă limba de stat, fără antecedente penale, în această cauză penală i-a fost aplicată măsura preventivă obligarea de a nu părăsi țara,

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 44, 324 alin. (2) lit. b) și c) din Codul penal,

Stanislav Budescu *****, născut la *****, IDNP *****, cetățean al Republicii Moldova, originar și domiciliat în mun. Chișinău, str. *****, cu studii superioare, căsătorit, cu doi copii minori la întreținere, angajat în calitate de șofer în cadrul SRL „Ramalina", fără grade de invaliditate, posedă limba de stat, supus militar, fără antecedente penale, în această cauză penală a fost reținut la 10.12.2013, ulterior fiindu-i aplicată măsura arestării preventive pe un termen de 20 de zile, iar prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16.12.2013 a fost plasat în arest la domiciliu pe o perioadă de 30 de zile, termenul acestei măsuri fiind ulterior prelungit cu încă 30 de zile,

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 44, 324 alin. (2) lit. b) și c) din Codul penal,

Vladislav Fuștei *****, născut la *****, IDNP *****, cetățean al Republicii Moldova și al României, originar și domiciliat în mun. Ungheni, str.*****, cu studii superioare, căsătorit, cu trei copii minori la întreținere, angajat în funcția de inspector superior în cadrul Serviciului Vamal, fără grade de invaliditate, posedă limba de stat, supus militar, fără antecedente penale, în această cauză penală i-a fost aplicată măsura preventivă obligarea de a nu părăsi țara,

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 44, 324 alin. (2) lit. b) și c) din Codul penal,

Oleg Castraveț *****, născut la *****, IDNP *****, cetățean al Republicii Moldova și al României, originar și domiciliat în *****, cu studii superioare, căsătorit, fără persoane la întreținere, ultimul loc de muncă – Serviciul Vamal, serviciul echipei mobile, fără grade de invaliditate, fără titluri speciale, la evidența medicului narcolog sau psihiatru nu se află, supus militar, posedă limba de stat, fără antecedente penale, în această cauză penală a fost reținut la

10.12.2013, ulterior fiindu-i aplicată măsura arestării preventive pe un termen de 20 de zile, iar prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16.12.2013 a fost plasat în arest la domiciliu pe o perioadă de 30 de zile, termenul acestei măsuri fiind ulterior prelungit cu încă 30 de zile,

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 44, 324 alin. (2) lit. b) și c) din Codul penal.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

Cauza penală, inițial s-a aflat în examinare în instanța de fond din data de 15.01.2014. La la 14 iulie 2025, cauza a fost repartizată aleatoriu judecătorului Ana Cucerescu și examinată la data de 12 octombrie 2026.

Procedura de citare legală a fost executată.

Cu referire la materialele cauzei penale şi a probelor administrate şi cercetate în ședință de judecată, instanța de judecată,

A CONSTATAT:

1.1. Fapta prejudiciabilă săvârșită de inculpatul Marian Gavdiuc, considerată ca fiind dovedită.

Inculpatul Marian Gavdiuc, activând în funcţia de inspector al Biroului Vamal Leuşeni, astfel având calitatea de persoană publică în virtutea prevederilor art. 123 alin. (2) Cod penal, întru realizarea scopului infracţional, la 08.10.2013, în intervalul de timp cuprins între orele 03:17:39 şi 03:18:40, aflându-se în serviciu, la biroul vamal Leuşeni, raionul Hînceşti, contrar interdicţiilor impuse de funcţia publică deţinută, a extorcat şi primit personal de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA, mijloace financiare în sumă de 200 euro personal, pentru a favoriza trecerea mărfurilor transportate de investigatorul sub acoperire, cu mijlocul de transport de model Peugeot Boxer cu nr. de înmatriculare *****, cu diminuarea plăţilor vamale, drepturilor de import asupra mărfurilor și fără efectuarea controlului vamal obligatoriu cuvenit.

Acțiunile lui Marian Gavdiuc au fost calificate de către organul de urmărire penală potrivit art. 44, 324 alin. (2) lit. b) și c) din Codul penal, *coruperea pasivă, exprimată prin pretinderea, acceptarea şi primirea, personal, de către o persoană publică de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru sine pentru a îndeplini acţiuni contrar exercitării funcţiei. Acţiuni săvârşite prin extorcare, participaţie simplă, de două sau mai multe persoane.*

1.2. Fapta prejudiciabilă săvârșită de inculpata Maria Rujițchi, considerată ca fiind dovedită.

Inculpata Maria Rujițchi, activând în funcţia de inspector al Biroului Vamal Leuşeni, astfel având calitatea de persoană publică în virtutea prevederilor art. 123 alin. (2) Cod penal, întru realizarea scopului infracţional, la 06.08.2013, în intervalul de timp cuprins între orele

06:51:40 şi 06:55:34, aflându-se în serviciu, la biroul vamal Leuşeni, raionul Hînceşti, contrar interdicţiilor impuse de funcţia publică deţinută, a extorcat şi primit personal de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA, mijloace financiare în sumă de 100 euro personal, pentru a favoriza trecerea mărfurilor transportate de investigatorul sub acoperire, cu mijlocul de transport de model Peugeot Boxer cu nr. de înmatriculare *****, cu diminuarea plăţilor vamale, drepturilor de import asupra mărfurilor şi fără efectuarea controlului vamal obligatoriu cuvenit.

Tot ea, inculpata Maria Rujiţchi, întru realizarea scopului infracţional, la 03.09.2013, în intervalul de timp cuprins între orele 07:19:35 şi 07:28:25, aflându-se în serviciu, la biroul vamal Leuşeni, raionul Hînceşti, contrar interdicţiilor impuse de funcţia publică deţinută, a extorcat şi primit personal de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA, mijloace financiare în sumă de 170 euro personal, pentru a favoriza trecerea mărfurilor transportate de investigatorul sub acoperire, cu mijlocul de transport de model Peugeot Boxer cu nr. de înmatriculare *****, cu diminuarea plăţilor vamale, drepturilor de import asupra mărfurilor şi fără efectuarea controlului vamal obligatoriu cuvenit.

Acțiunile lui Maria Rujiţchi au fost calificate de către organul de urmărire penală potrivit art. 44, 324 alin. (2) lit. b) și c) din Codul penal, *coruperea pasivă, exprimată prin pretinderea, acceptarea şi pri mirea, personal, de către o persoană publică de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru sine pentru a îndeplini acţiuni contrar exercitării funcţiei. Acţiuni săvârşite prin extorcare, participaţie simplă, de două sau mai multe persoane.*

1.3. Fapta prejudiciabilă săvârșită de inculpatul Valeriu Pîrlog, considerată ca fiind dovedită.

Inculpatul Valeriu Pîrlog, activând în funcţia de inspector al Biroului Vamal Leuşeni, astfel având calitatea de persoană publică în virtutea prevederilor art. 123 alin. (2) Cod penal, întru realizarea scopului infracţional, la 13.08.2013, în intervalul de timp cuprins între orele 08:22:16 şi 09:00.13, aflându-se în serviciu, la biroul vamal Leuşeni, raionul Hînceşti, contrar interdicţiilor impuse de funcţia publică deţinută, a extorcat şi primit personal de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA, mijloace financiare în sumă de 100 euro personal, pentru a favoriza trecerea mărfurilor transportate de investigatorul sub acoperire, cu mijlocul de transport de model Peugeot Boxer cu nr. de înmatriculare *****, cu diminuarea plăţilor vamale, drepturilor de import asupra mărfurilor şi fără efectuarea controlului vamal obligatoriu cuvenit.

Acțiunile lui Valeriu Pîrlog au fost calificate de către organul de urmărire penală potrivit art. 44, 324 alin. (2) lit. b) și c) din Codul penal, *coruperea pasivă, exprimată prin pretinderea, acceptarea şi primirea, personal, de către o persoană publică de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru sine pentru a îndeplini acţiuni contrar exercitării funcţiei. Acţiuni săvârşite prin extorcare, participaţie simplă, de două sau mai multe persoane.*

1.4. Fapta prejudiciabilă săvârșită de inculpatul Dumitru Berbec, considerată ca fiind dovedită.

Inculpatul Dumitru Berbec, activând în funcţia de inspector al Biroului Vamal Leuşeni, astfel având calitatea de persoană publică în virtutea prevederilor art.123 alin.(2) Cod penal, întru realizarea scopului infracţional, la 08.05.2013, în intervalul de timp cuprins între orele 20:29:17 şi 20:33:43, aflându-se în serviciu, la biroul vamal Leuşeni, raionul Hînceşti, contrar interdicţiilor impuse de funcţia publică deţinută, a extorcat şi primit personal de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA, mijloace financiare în sumă de 20 RON personal, pentru a favoriza trecerea mărfurilor transportate de investigatorul sub acoperire, cu mijlocul de transport de model Peugeot Boxer cu nr. de înmatriculare *****, cu diminuarea plăţilor vamale, drepturilor de import asupra mărfurilor și fără efectuarea controlului vamal obligatoriu cuvenit.

Acțiunile lui Dumitru Berbec au fost calificate de către organul de urmărire penală potrivit art. 44, 324 alin. (2) lit. b) și c) din Codul penal, *coruperea pasivă, exprimată prin pretinderea, acceptarea şi primirea, personal, de către o persoană publică de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru sine pentru a îndeplini acţiuni contrar exercitării funcţiei. Acţiuni săvârşite prin extorcare, participaţie simplă, de două sau mai multe persoane.*

1.5. Fapta prejudiciabilă săvârșită de inculpatul Dorin Boaghie, considerată ca fiind dovedită.

Inculpatul Dorin Boaghie, activând în funcţia de inspector al Biroului Vamal Leuşeni, astfel având calitatea de persoană publică în virtutea prevederilor art.123 alin.(2) Cod penal, întru realizarea scopului infracţional, la 27.08.2013, în intervalul de timp cuprins între orele 06:52:27 şi 07:24:10, aflându-se în serviciu, la biroul vamal Leuşeni, raionul Hînceşti, contrar interdicţiilor impuse de funcţia publică deţinută, a extorcat şi primit personal de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA, mijloace financiare în sumă de 80 euro personal, pentru a favoriza trecerea mărfurilor transportate de investigatorul sub acoperire, cu mijlocul de transport de model Peugeot Boxer cu nr. de înmatriculare *****, cu diminuarea plăţilor vamale, drepturilor de import asupra mărfurilor și fără efectuarea controlului vamal obligatoriu cuvenit.

Acțiunile lui Dorin Boaghie au fost calificate de către organul de urmărire penală potrivit art. 44, 324 alin. (2) lit. b) și c) din Codul penal, *coruperea pasivă, exprimată prin pretinderea, acceptarea şi primirea, personal, de către o persoană publică de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru sine pentru a îndeplini acţiuni contrar exercitării funcţiei. Acţiuni săvârşite prin extorcare, participaţie simplă, de două sau mai multe persoane.*

1.6. Fapta prejudiciabilă săvârșită de inculpatul Ilie Nacu, considerată ca fiind dovedită.

Inculpatul Ilie Nacu, activând în funcţia de inspector al Biroului Vamal Leuşeni, astfel având calitatea de persoană publică în virtutea prevederilor art.123 alin.(2) Cod penal, întru

realizarea scopului infracţional, la 20.08.2013, în intervalul de timp cuprins între orele 06:54:22 şi 06:57:47, aflându-se în serviciu, la biroul vamal Leuşeni, raionul Hînceşti, contrar interdicţiilor impuse de funcţia publică deţinută, a extorcat şi primit personal de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA, mijloace financiare în sumă de 150 euro personal, pentru a favoriza trecerea mărfurilor transportate de investigatorul sub acoperire, cu mijlocul de transport de model Peugeot Boxer cu nr. de înmatriculare *****, cu diminuarea plăţilor vamale, drepturilor de import asupra mărfurilor și fără efectuarea controlului vamal obligatoriu cuvenit.

Acțiunile lui Ilie Nacu au fost calificate de către organul de urmărire penală potrivit art. 44, 324 alin. (2) lit. b) și c) din Codul penal, *coruperea pasivă, exprimată prin pretinderea, acceptarea şi primirea, personal, de către o persoană publică de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru sine pentru a îndeplini acţiuni contrar exercitării funcţiei. Acţiuni săvârşite prin extorcare, participaţie simplă, de două sau mai multe persoane.*

1.7. Fapta prejudiciabilă săvârșită de inculpatul Vasile Cerchez, considerată ca fiind dovedită.

Inculpatul Vasile Cerchez, activând în funcţia de inspector al Biroului Vamal Leuşeni, astfel având calitatea de persoană publică în virtutea prevederilor art.123 alin.(2) Cod penal, întru realizarea scopului infracţional, la 18.09.2013, în intervalul de timp 22:28:38 şi 22:58:27, aflându-se în serviciu, la biroul vamal Leuşeni, raionul Hînceşti, contrar interdicţiilor impuse de funcţia publică deţinută, a extorcat şi primit personal de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA, mijloace financiare în sumă de 70 euro personal, pentru a favoriza trecerea mărfurilor transportate de investigatorul sub acoperire, cu mijlocul de transport de model Peugeot Boxer cu nr. de înmatriculare *****, cu diminuarea plăţilor vamale, drepturilor de import asupra mărfurilor și fără efectuarea controlului vamal obligatoriu cuvenit.

Acțiunile lui Vasile Cerchez au fost calificate de către organul de urmărire penală potrivit art. 44, 324 alin. (2) lit. b) și c) din Codul penal, *coruperea pasivă, exprimată prin pretinderea, acceptarea şi primirea, personal, de către o persoană publică de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru sine pentru a îndeplini acţiuni contrar exercitării funcţiei. Acţiuni săvârşite prin extorcare, participaţie simplă, de două sau mai multe persoane.*

1.8. Fapta prejudiciabilă săvârșită de inculpata Nina Cojocaru, considerată ca fiind dovedită.

Inculpata Nina Cojocaru, activând în funcţia de inspector al Biroului Vamal Leuşeni, astfel având calitatea de persoană publică în virtutea prevederilor art.123 alin.(2) Cod penal, întru realizarea scopului infracţional, la 16.07.2013,, în intervalul de timp cuprins între orele 05:51:12 şi 06:38:33, aflându-se în serviciu, la biroul vamal Leuşeni, raionul Hînceşti, contrar interdicţiilor impuse de funcţia publică deţinută, a extorcat şi primit personal de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA, mijloace

financiare în sumă de 200 euro personal, pentru a favoriza trecerea mărfurilor transportate de investigatorul sub acoperire, cu mijlocul de transport de model Peugeot Boxer cu nr. de înmatriculare *****, cu diminuarea plăţilor vamale, drepturilor de import asupra mărfurilor și fără efectuarea controlului vamal obligatoriu cuvenit.

Acțiunile lui Nina Cojocaru au fost calificate de către organul de urmărire penală potrivit art. 44, 324 alin. (2) lit. b) și c) din Codul penal, *coruperea pasivă, exprimată prin pretinderea, acceptarea şi primirea, personal, de către o persoană publică de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru sine pentru a îndeplini acţiuni contrar exercitării funcţiei. Acţiuni săvârşite prin extorcare, participaţie simplă, de două sau mai multe persoane.*

1.9. Fapta prejudiciabilă săvârșită de inculpatul Mihail Florea, considerată ca fiind dovedită.

Inculpatul Mihail Florea, activând în funcţia de inspector al Biroului Vamal Leuşeni, astfel având calitatea de persoană publică în virtutea prevederilor art.123 alin.(2) Cod penal, întru realizarea scopului infracţional, la 23.07.2013, în intervalul de timp cuprins între orele 07:18:30 şi 07:35:00, aflându-se în serviciu, la biroul vamal Leuşeni, raionul Hînceşti, contrar interdicţiilor impuse de funcţia publică deţinută, a extorcat şi primit personal de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA, mijloace financiare în sumă de 100 euro personal, pentru a favoriza trecerea mărfurilor transportate de investigatorul sub acoperire, cu mijlocul de transport de model Peugeot Boxer cu nr. de înmatriculare *****, cu diminuarea plăţilor vamale, drepturilor de import asupra mărfurilor și fără efectuarea controlului vamal obligatoriu cuvenit.

Acțiunile lui Mihail Florea au fost calificate de către organul de urmărire penală potrivit art. 44, 324 alin. (2) lit. b) și c) din Codul penal, *coruperea pasivă, exprimată prin pretinderea, acceptarea şi primirea, personal, de către o persoană publică de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru sine pentru a îndeplini acţiuni contrar exercitării funcţiei. Acţiuni săvârşite prin extorcare, participaţie simplă, de două sau mai multe persoane.*

1.10. Fapta prejudiciabilă săvârșită de inculpatul Andrei Grozav, considerată ca fiind dovedită.

Inculpatul Andrei Grozav, activând în funcţia de inspector al Biroului Vamal Leuşeni, astfel având calitatea de persoană publică în virtutea prevederilor art.123 alin.(2) Cod penal, întru realizarea scopului infracţional, la 01.05.2013, în intervalul de timp cuprins între orele 22:30:38 şi 22:43:23, aflându-se în serviciu, la biroul vamal Leuşeni, raionul Hînceşti, contrar interdicţiilor impuse de funcţia publică deţinută, a extorcat şi primit personal de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA, mijloace financiare în sumă de 20 euro personal, pentru a favoriza trecerea mărfurilor transportate de investigatorul sub acoperire, cu mijlocul de transport de model Peugeot Boxer cu nr. de înmatriculare *****, cu diminuarea plăţilor vamale, drepturilor de import asupra mărfurilor și fără efectuarea controlului vamal obligatoriu cuvenit.

Tot el, inculpatul Andrei Grozav, întru realizarea scopului infracţional, la 02.10.2013, în intervalul de timp cuprins între orele 21:39:00 şi 21:40:49, aflându-se în serviciu, la biroul vamal Leuşeni, raionul Hînceşti, contrar interdicţiilor impuse de funcţia publică deţinută, a extorcat şi primit personal de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA, mijloace financiare în sumă de 40 euro personal, pentru a favoriza trecerea mărfurilor transportate de investigatorul sub acoperire, cu mijlocul de transport de model Peugeot Boxer cu nr. de înmatriculare *****, cu diminuarea plăţilor vamale, drepturilor de import asupra mărfurilor și fără efectuarea controlului vamal obligatoriu cuvenit.

Acțiunile lui Andrei Grozav au fost calificate de către organul de urmărire penală potrivit art. 44, 324 alin. (2) lit. b) și c) din Codul penal, *coruperea pasivă, exprimată prin pretinderea, acceptarea şi primirea, personal, de către o persoană publică de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru sine pentru a îndeplini acţiuni contrar exercitării funcţiei. Acţiuni săvârşite prin extorcare, participaţie simplă, de două sau mai multe persoane.*

1.11. Fapta prejudiciabilă săvârșită de inculpatul Marian Eni, considerată ca fiind dovedită.

Inculpatul Marian Eni, activând în funcţia de inspector al Biroului Vamal Leuşeni, astfel având calitatea de persoană publică în virtutea prevederilor art. 123 alin. (2) Cod penal, întru realizarea scopului infracţional, la 04.09.2013, în intervalul de timp cuprins între orele 21:15:25 şi 21:23:40, aflându-se în serviciu, la biroul vamal Leuşeni, raionul Hînceşti, contrar interdicţiilor impuse de funcţia publică deţinută, a extorcat şi primit personal de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA, mijloace financiare în sumă de 50 euro personal, pentru a favoriza trecerea mărfurilor transportate de investigatorul sub acoperire, cu mijlocul de transport de model Peugeot Boxer cu nr. de înmatriculare *****, cu diminuarea plăţilor vamale, drepturilor de import asupra mărfurilor și fără efectuarea controlului vamal obligatoriu cuvenit.

Tot el, inculpatul Marian Eni, întru realizarea scopului infracţional, la 25.09.2013, în intervalul de timp cuprins între orele 21:39:30 şi 21:42:45, aflându-se în serviciu, la biroul vamal Leuşeni, raionul Hînceşti, contrar interdicţiilor impuse de funcţia publică deţinută, a extorcat şi primit personal de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA, mijloace financiare în sumă de 40 euro personal, pentru a favoriza trecerea mărfurilor transportate de investigatorul sub acoperire, cu mijlocul de transport de model Peugeot Boxer cu nr. de înmatriculare *****, cu diminuarea plăţilor vamale, drepturilor de import asupra mărfurilor și fără efectuarea controlului vamal obligatoriu cuvenit.

Acțiunile lui Marian Eni au fost calificate de către organul de urmărire penală potrivit art. 44, 324 alin. (2) lit. b) și c) din Codul penal, *coruperea pasivă, exprimată prin pretinderea, acceptarea şi primirea, personal, de către o persoană publică de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru sine pentru a îndeplini acţiuni contrar exercitării funcţiei. Acţiuni săvârşite prin extorcare, participaţie simplă, de două sau mai multe persoane.*

1.12. Fapta prejudiciabilă săvârșită de inculpatul Vadim Gojan, considerată ca fiind dovedită.

Inculpatul Vadim Gojan, activând în funcţia de inspector al Biroului Vamal Leuşeni, astfel având calitatea de persoană publică în virtutea prevederilor art. 123 alin. (2) Cod penal, întru realizarea scopului infracţional, la 07.05.2013, în intervalul de timp cuprins între orele 06:34:21 şi 06:45:46, aflându-se în serviciu, la biroul vamal Leuşeni, raionul Hînceşti, contrar interdicţiilor impuse de funcţia publică deţinută, a extorcat şi primit personal de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA, mijloace financiare în sumă de 70 euro personal, pentru a favoriza trecerea mărfurilor transportate de investigatorul sub acoperire, cu mijlocul de transport de model Peugeot Boxer cu nr. de înmatriculare *****, cu diminuarea plăţilor vamale, drepturilor de import asupra mărfurilor și fără efectuarea controlului vamal obligatoriu cuvenit.

Tot el, inculpatul Vadim Gojan, întru realizarea scopului infracţional, la 04.06.2013, în intervalul de timp cuprins între orele 06:23:08 şi 06:36:08, aflându-se în serviciu, la biroul vamal Leuşeni, raionul Hînceşti, contrar interdicţiilor impuse de funcţia publică deţinută, a extorcat şi primit personal de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA, mijloace financiare în sumă de 100 euro personal, pentru a favoriza trecerea mărfurilor transportate de investigatorul sub acoperire, cu mijlocul de transport de model Peugeot Boxer cu nr. de înmatriculare *****, cu diminuarea plăţilor vamale, drepturilor de import asupra mărfurilor și fără efectuarea controlului vamal obligatoriu cuvenit.

Acțiunile lui Vadim Gojan au fost calificate de către organul de urmărire penală potrivit art. 44, 324 alin. (2) lit. b) și c) din Codul penal, *coruperea pasivă, exprimată prin pretinderea, acceptarea şi primirea, personal, de către o persoană publică de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru sine pentru a îndeplini acţiuni contrar exercitării funcţiei. Acţiuni săvârşite prin extorcare, participaţie simplă, de două sau mai multe persoane.*

1.13. Fapta prejudiciabilă săvârșită de inculpatul Ion Agrigoroae, considerată ca fiind dovedită.

Inculpatul Ion Agrigoroae, activând în funcţia de inspector al Biroului Vamal Leuşeni, astfel având calitatea de persoană publică în virtutea prevederilor art. 123 alin. (2) Cod penal, întru realizarea scopului infracţional, la 22.10.2013, în intervalul de timp cuprins între orele 05:19:48 şi 05:20:24, aflându-se în serviciu, la biroul vamal Leuşeni, raionul Hînceşti, contrar interdicţiilor impuse de funcţia publică deţinută, a extorcat şi primit personal de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA, mijloace financiare în sumă de 50 euro personal, pentru a favoriza trecerea mărfurilor transportate de investigatorul sub acoperire, cu mijlocul de transport de model Peugeot Boxer cu nr. de înmatriculare *****, cu diminuarea plăţilor vamale, drepturilor de import asupra mărfurilor și fără efectuarea controlului vamal obligatoriu cuvenit.

Acțiunile lui Ion Agrigoroae au fost calificate de către organul de urmărire penală potrivit art. 44, 324 alin. (2) lit. b) și c) din Codul penal, *coruperea pasivă, exprimată prin pretinderea, acceptarea şi primirea, personal, de către o persoană publică de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru sine pentru a îndeplini acţiuni contrar exercitării funcţiei. Acţiuni săvârşite prin extorcare, participaţie simplă, de două sau mai multe persoane.*

1.14. Fapta prejudiciabilă săvârșită de inculpatul Stanislav Budescu, considerată ca fiind dovedită.

Inculpatul Stanislav Budescu, activând în funcţia de inspector al Biroului Vamal Leuşeni, astfel având calitatea de persoană publică în virtutea prevederilor art. 123 alin. (2) Cod penal, întru realizarea scopului infracţional, la 27.08.2013, în intervalul de timp cuprins între orele 07:10:20 şi 07:12:25, aflându-se în serviciu, la biroul vamal Leuşeni, raionul Hînceşti, contrar interdicţiilor impuse de funcţia publică deţinută, a extorcat şi primit personal de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA, mijloace financiare în sumă de 5 euro personal, pentru a favoriza trecerea mărfurilor transportate de investigatorul sub acoperire, cu mijlocul de transport de model Peugeot Boxer cu nr. de înmatriculare *****, cu diminuarea plăţilor vamale, drepturilor de import asupra mărfurilor și fără efectuarea controlului vamal obligatoriu cuvenit.

Acțiunile lui Stanislav Budescu au fost calificate de către organul de urmărire penală potrivit art. 44, 324 alin. (2) lit. b) și c) din Codul penal, *coruperea pasivă, exprimată prin pretinderea, acceptarea şi primirea, personal, de către o persoană publică de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru sine pentru a îndeplini acţiuni contrar exercitării funcţiei. Acţiuni săvârşite prin extorcare, participaţie simplă, de două sau mai multe persoane.*

1.15. Fapta prejudiciabilă imputată inculpatului Raisa Rusu.

Potrivit ordonanței de punere sub învinuire cât și rechizitoriului, **inculpata Raisa Rusu,** activând în funcţia de inspector al Biroului Vamal Leuşeni, astfel având calitatea de persoană publică în virtutea prevederilor art. 123 alin.(2) Cod penal, întru realizarea scopului infracţional, la 14.05.2013, în intervalul de timp cuprins între orele 00:54:40 şi 01:46:24, aflându-se în serviciu, la biroul vamal Leuşeni, raionul Hînceşti, contrar interdicţiilor impuse de funcţia publică deţinută, a extorcat şi primit personal de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA, mijloace financiare în sumă de 120 euro personal, pentru a favoriza trecerea mărfurilor transportate de investigatorul sub acoperire, cu mijlocul de transport de model Peugeot Boxer cu nr. de înmatriculare *****, cu diminuarea plăţilor vamale, drepturilor de import asupra mărfurilor și fără efectuarea controlului vamal obligatoriu cuvenit.

Tot ea, inculpata Raisa Rusu, întru realizarea scopului infracţional, la 01.10.2013, în intervalul de timp cuprins între orele 14:41:50 şi 14:48:00, aflându-se în serviciu, la biroul vamal Leuşeni, raionul Hînceşti, contrar interdicţiilor impuse de funcţia publică deţinută, a extorcat şi primit personal de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de

urmărire penală a CNA, mijloace financiare în sumă de 110 euro personal, pentru a favoriza trecerea mărfurilor transportate de investigatorul sub acoperire, cu mijlocul de transport de model Peugeot Boxer cu nr. de înmatriculare *****, cu diminuarea plăţilor vamale, drepturilor de import asupra mărfurilor și fără efectuarea controlului vamal obligatoriu cuvenit.

Acțiunile lui Raisa Rusu au fost calificate de către organul de urmărire penală potrivit art. 44, 324 alin. (2) lit. b) și c) din Codul penal, *coruperea pasivă, exprimată prin pretinderea, acceptarea şi primirea, personal, de către o persoană publică de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru sine pentru a îndeplini acţiuni contrar exercitării funcţiei. Acţiuni săvârşite prin extorcare, participaţie simplă, de două sau mai multe persoane.*

1.16. Fapta prejudiciabilă imputată inculpatului Vasile Grosu.

Potrivit ordonanței de punere sub învinuire cât și rechizitoriului, **inculpatul Vasile Grosu,** activând în funcţia de inspector al Biroului Vamal Leuşeni, astfel având calitatea de persoană publică în virtutea prevederilor art.123 alin.(2) Cod penal, întru realizarea scopului infracţional, la 21.05.2013, în intervalul de timp cuprins între orele 02:36:25 şi 03:16:00, aflându-se în serviciu, la biroul vamal Leuşeni, raionul Hînceşti, contrar interdicţiilor impuse de funcţia publică deţinută, a extorcat şi primit personal de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA, mijloace financiare în sumă de 150 euro personal, pentru a favoriza trecerea mărfurilor transportate de investigatorul sub acoperire, cu mijlocul de transport de model Peugeot Boxer cu nr. de înmatriculare *****, cu diminuarea plăţilor vamale, drepturilor de import asupra mărfurilor și fără efectuarea controlului vamal obligatoriu cuvenit.

Acțiunile lui Vasile Grosu au fost calificate de către organul de urmărire penală potrivit art. 44, 324 alin. (2) lit. b) și c) din Codul penal, *coruperea pasivă, exprimată prin pretinderea, acceptarea şi primirea, personal, de către o persoană publică de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru sine pentru a îndeplini acţiuni contrar exercitării funcţiei. Acţiuni săvârşite prin extorcare, participaţie simplă, de două sau mai multe persoane.*

1.17. Fapta prejudiciabilă imputată inculpatului Vitalie Mereuță.

Potrivit ordonanței de punere sub învinuire cât și rechizitoriului, **inculpatul Vitalie Mereuță,** activând în funcţia de inspector al Biroului Vamal Leuşeni, astfel având calitatea de persoană publică în virtutea prevederilor art.123 alin.(2) Cod penal, întru realizarea scopului infracţional, la 30.07.2013, în intervalul de timp cuprins între orele 05:04:18 şi 05:36:20, aflându-se în serviciu, la biroul vamal Leuşeni, raionul Hînceşti, contrar interdicţiilor impuse de funcţia publică deţinută, a extorcat şi primit personal de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA, mijloace financiare în sumă de 150 euro personal, pentru a favoriza trecerea mărfurilor transportate de investigatorul sub acoperire, cu mijlocul de transport de model Peugeot Boxer cu nr. de înmatriculare *****, cu diminuarea plăţilor vamale, drepturilor de import asupra mărfurilor și fără efectuarea controlului vamal obligatoriu cuvenit.

Tot el, inculpatul Vitalie Mereuță, întru realizarea scopului infracţional, la 10.09.2013, în intervalul de timp cuprins între orele 13:09 şi 13:34:35, aflându-se în serviciu, la biroul vamal Leuşeni, raionul Hînceşti, contrar interdicţiilor impuse de funcţia publică deţinută, a extorcat şi primit personal de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA, mijloace financiare în sumă de 100 euro personal, pentru a favoriza trecerea mărfurilor transportate de investigatorul sub acoperire, cu mijlocul de transport de model Peugeot Boxer cu nr. de înmatriculare *****, cu diminuarea plăţilor vamale, drepturilor de import asupra mărfurilor și fără efectuarea controlului vamal obligatoriu cuvenit.

Acțiunile lui Vitalie Mereuță au fost calificate de către organul de urmărire penală potrivit art. 44, 324 alin. (2) lit. b) și c) din Codul penal, *coruperea pasivă, exprimată prin pretinderea, acceptarea şi primirea, personal, de către o persoană publică de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru sine pentru a îndeplini acţiuni contrar exercitării funcţiei. Acţiuni săvârşite prin extorcare, participaţie simplă, de două sau mai multe persoane.*

1.18. Fapta prejudiciabilă imputată inculpatului Dorel Dadu.

Potrivit ordonanței de punere sub învinuire cât și rechizitoriului, **inculpatul Dorel Dadu,** activând în funcţia de inspector al Biroului Vamal Leuşeni, astfel având calitatea de persoană publică în virtutea prevederilor art.123 alin.(2) Cod penal, întru realizarea scopului infracţional, la 02.07.2013, în intervalul de timp cuprins între orele 05:15:40 şi 05:19:36, aflându-se în serviciu, la biroul vamal Leuşeni, raionul Hînceşti, contrar interdicţiilor impuse de funcţia publică deţinută, a extorcat şi primit personal de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA, mijloace financiare în sumă de 60 euro personal, pentru a favoriza trecerea mărfurilor transportate de investigatorul sub acoperire, cu mijlocul de transport de model Peugeot Boxer cu nr. de înmatriculare *****, cu diminuarea plăţilor vamale, drepturilor de import asupra mărfurilor și fără efectuarea controlului vamal obligatoriu cuvenit.

Acțiunile lui Dorel Dadu au fost calificate de către organul de urmărire penală potrivit art. 44, 324 alin. (2) lit. b) și c) din Codul penal, *coruperea pasivă, exprimată prin pretinderea, acceptarea şi primirea, personal, de către o persoană publică de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru sine pentru a îndeplini acţiuni contrar exercitării funcţiei. Acţiuni săvârşite prin extorcare, participaţie simplă, de două sau mai multe persoane.*

1.19. Fapta prejudiciabilă imputată inculpatului Grigorii Vîrcolici.

Potrivit ordonanței de punere sub învinuire cât și rechizitoriului, **inculpatul Grigorii Vîrcolici,** activând în funcţia de inspector al Biroului Vamal Leuşeni, astfel având calitatea de persoană publică în virtutea prevederilor art.123 alin.(2) Cod penal, întru realizarea scopului infracţional, la 09.07.2013, aflându-se în serviciu, la biroul vamal Leuşeni, raionul Hînceşti, contrar interdicţiilor impuse de funcţia publică deţinută, a extorcat şi primit personal de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA, mijloace financiare în sumă de 40 euro personal, pentru a favoriza trecerea mărfurilor transportate de

investigatorul sub acoperire, cu mijlocul de transport de model Peugeot Boxer cu nr. de înmatriculare *****, cu diminuarea plăţilor vamale, drepturilor de import asupra mărfurilor și fără efectuarea controlului vamal obligatoriu cuvenit.

Acțiunile lui Grigorii Vîrcolici au fost calificate de către organul de urmărire penală potrivit art. 44, 324 alin. (2) lit. b) și c) din Codul penal, *coruperea pasivă, exprimată prin pretinderea, acceptarea şi primirea, personal, de către o persoană publică de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru sine pentru a îndeplini acţiuni contrar exercitării funcţiei. Acţiuni săvârşite prin extorcare, participaţie simplă, de două sau mai multe persoane.*

1.20. Fapta prejudiciabilă imputată inculpatului Eduard Țurcan.

Potrivit ordonanței de punere sub învinuire cât și rechizitoriului, **inculpatul Eduard Țurcan,** activând în funcţia de inspector al Biroului Vamal Leuşeni, astfel având calitatea de persoană publică în virtutea prevederilor art. 123 alin. (2) Cod penal, întru realizarea scopului infracţional, la 14.08.2013, în intervalul de timp cuprins între orele 20:35:38 şi 20:41:00, aflându-se în serviciu, la biroul vamal Leuşeni, raionul Hînceşti, contrar interdicţiilor impuse de funcţia publică deţinută, a extorcat şi primit personal de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA, mijloace financiare în sumă de 10 euro personal, pentru a favoriza trecerea mărfurilor transportate de investigatorul sub acoperire, cu mijlocul de transport de model Peugeot Boxer cu nr. de înmatriculare *****, cu diminuarea plăţilor vamale, drepturilor de import asupra mărfurilor și fără efectuarea controlului vamal obligatoriu cuvenit.

Acțiunile lui Eduard Țurcan au fost calificate de către organul de urmărire penală potrivit art. 44, 324 alin. (2) lit. b) și c) din Codul penal, *coruperea pasivă, exprimată prin pretinderea, acceptarea şi primirea, personal, de către o persoană publică de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru sine pentru a îndeplini acţiuni contrar exercitării funcţiei. Acţiuni săvârşite prin extorcare, participaţie simplă, de două sau mai multe persoane.*

1.21. Fapta prejudiciabilă imputată inculpatului Vasile Chilat.

Potrivit ordonanței de punere sub învinuire cât și rechizitoriului, **inculpatul Vasile Chilat,** activând în funcţia de inspector al Biroului Vamal Leuşeni, astfel având calitatea de persoană publică în virtutea prevederilor art. 123 alin. (2) Cod penal, întru realizarea scopului infracţional, la 28.05.2013, în intervalul de timp cuprins între orele 02:31:35 şi 03:58:56, aflându-se în serviciu, la biroul vamal Leuşeni, raionul Hînceşti, contrar interdicţiilor impuse de funcţia publică deţinută, a extorcat şi primit personal de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA, mijloace financiare în sumă de 100 euro personal, pentru a favoriza trecerea mărfurilor transportate de investigatorul sub acoperire, cu mijlocul de transport de model Peugeot Boxer cu nr. de înmatriculare *****, cu diminuarea plăţilor vamale, drepturilor de import asupra mărfurilor și fără efectuarea controlului vamal obligatoriu cuvenit.

Acțiunile lui Vasile Chilat au fost calificate de către organul de urmărire penală potrivit art. 44, 324 alin. (2) lit. b) și c) din Codul penal, *coruperea pasivă, exprimată prin pretinderea, acceptarea şi primirea, personal, de către o persoană publică de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru sine pentru a îndeplini acţiuni contrar exercitării funcţiei. Acţiuni săvârşite prin extorcare, participaţie simplă, de două sau mai multe persoane.*

1.22. Fapta prejudiciabilă imputată inculpatului Lilian Hîncu.

Potrivit ordonanței de punere sub învinuire cât și rechizitoriului, **inculpatul Lilian Hîncu,** activând în funcţia de inspector al Biroului Vamal Leuşeni, astfel având calitatea de persoană publică în virtutea prevederilor art. 123 alin. (2) Cod penal, întru realizarea scopului infracţional, la 18.09.2013, în intervalul de timp cuprins între orele 22:42:27 şi 22:43:06, aflându-se în serviciu, la biroul vamal Leuşeni, raionul Hînceşti, contrar interdicţiilor impuse de funcţia publică deţinută, a extorcat şi primit personal de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA, mijloace financiare în sumă de 20 euro personal, pentru a favoriza trecerea mărfurilor transportate de investigatorul sub acoperire, cu mijlocul de transport de model Peugeot Boxer cu nr. de înmatriculare *****, cu diminuarea plăţilor vamale, drepturilor de import asupra mărfurilor și fără efectuarea controlului vamal obligatoriu cuvenit.

Acțiunile lui Lilian Hîncu au fost calificate de către organul de urmărire penală potrivit art. 44, 324 alin. (2) lit. b) și c) din Codul penal, *coruperea pasivă, exprimată prin pretinderea, acceptarea şi primirea, personal, de către o persoană publică de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru sine pentru a îndeplini acţiuni contrar exercitării funcţiei. Acţiuni săvârşite prin extorcare, participaţie simplă, de două sau mai multe persoane.*

1.23. Fapta prejudiciabilă imputată inculpatului Vladislav Fuștei.

Potrivit ordonanței de punere sub învinuire cât și rechizitoriului, **inculpatul Vladislav Fuștei,** activând în funcţia de inspector al Biroului Vamal Leuşeni, astfel având calitatea de persoană publică în virtutea prevederilor art. 123 alin. (2) Cod penal, întru realizarea scopului infracţional, la 15.10.2013, în intervalul de timp cuprins între orele 01:39:46 şi 01:41:57, aflându-se în serviciu, la biroul vamal Leuşeni, raionul Hînceşti, contrar interdicţiilor impuse de funcţia publică deţinută, a extorcat şi primit personal de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA, mijloace financiare în sumă de 50 euro personal, pentru a favoriza trecerea mărfurilor transportate de investigatorul sub acoperire, cu mijlocul de transport de model Peugeot Boxer cu nr. de înmatriculare *****, cu diminuarea plăţilor vamale, drepturilor de import asupra mărfurilor și fără efectuarea controlului vamal obligatoriu cuvenit.

Acțiunile lui Vladislav Fuștei au fost calificate de către organul de urmărire penală potrivit art. 44, 324 alin. (2) lit. b) și c) din Codul penal, *coruperea pasivă, exprimată prin pretinderea, acceptarea şi primirea, personal, de către o persoană publică de bunuri, ce nu i se*

cuvin, pentru sine pentru a îndeplini acţiuni contrar exercitării funcţiei. Acţiuni săvârşite prin extorcare, participaţie simplă, de două sau mai multe persoane.

1.24. Fapta prejudiciabilă imputată inculpatului Oleg Castraveț.

Potrivit ordonanței de punere sub învinuire cât și rechizitoriului, **inculpatul Oleg Castraveț,** activând în funcţia de inspector vamal în cadrul direcţiei Echipelor Mobile al Serviciului Vamal, astfel având calitatea de persoană publică în virtutea prevederilor art.123 alin.(2) Cod penal, acţionând în scopul indicat în înţelegere, la 04.06.2013 în timpul cuprins între orele 06:59:04 şi 07:01:14, fiind în exercitarea atribuţiilor de serviciu, aflându-se pe traseul Leuşeni – Chişinău în apropierea or. Hînceşti, a extorcat şi a primit de la investigatorul sub acoperire Caraman Igor, sub controlul organului de urmărire penală al Centrului Naţional Anticorupţie, mijloace financiare în sumă de 20 euro, pentru a nu întreprinde acţiuni ce ţin de realizarea conştiincioasă a atribuţiilor sale de serviciu, inclusiv verificarea mărfurilor transportate de către şoferul mijlocului de transport de model Peugeot Boxer cu numărul de înmatriculare ***** şi a documentelor de însoţire a acestor mărfuri, a documentelor care permit şoferului de a efectua curse internaţionale, inclusiv pentru o astfel de categorie de mijloc de transport precum şi pentru a nu documenta cazul cu privire la contravenţie etc.

Tot el, inculpatul Oleg Castraveț, acţionând în scopul indicat în înţelegere, la 30.07.2013 în timpul cuprins între orele 05:39:34 şi 05:40:43, fiind în exercitarea atribuţiilor de serviciu, aflându-se pe traseul Leuşeni – Chişinău în apropierea or.Hînceşti, a extorcat şi a primit de la investigatorul sub acoperire Caraman Igor, sub controlul organului de urmărire penală al Centrului Naţional Anticorupţie, mijloace financiare în sumă de 10 euro, pentru a nu întreprinde acţiuni ce ţin de realizarea conştiincioasă a atribuţiilor sale de serviciu, inclusiv verificarea mărfurilor transportate de către şoferul mijlocului de transport de model Peugeot Boxer cu numărul de înmatriculare ***** şi a documentelor de însoţire a acestor mărfuri, a documentelor care permit şoferului de a efectua curse internaţionale, inclusiv pentru o astfel de categorie de mijloc de transport precum şi pentru a nu documenta cazul cu privire la contravenţie.

Acțiunile lui Oleg Castraveț au fost calificate de către organul de urmărire penală potrivit art. 44, 324 alin. (2) lit. b) și c) din Codul penal, *coruperea pasivă, exprimată prin pretinderea, acceptarea şi primirea, personal, de către o persoană publică de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru sine pentru a îndeplini acţiuni contrar exercitării funcţiei. Acţiuni săvârşite prin extorcare, participaţie simplă, de două sau mai multe persoane.*

2. Procedura examinării cauzei penale.

În ședința de judecată toți inculpații vizați supra vina în comiterea infracțiunii imputate nu au recunoscut-o și au pledat pentru examinarea cauzei în procedura generală. Totodată, instanța menționează că între timp, inculpata Raisa Rusu a decedat, iar Victor Rusu a fost recunoscut ca succesor al inculpatei. Drept urmare, în ședința de judecată din 20 martie 2026,

Victor Rusu a exprimat poziția de a continua dosarul în vederea restabilirii demnității și onoarei mamei sale. Astfel, în conformitate cu art. 351 și 352 din Cod de procedură penală, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei penale în procedură generală.

3. Argumentele participanților la proces.

3.1. Poziția inculpaților.

În cadrul ședinței de judecată din 27 mai 2026, inculpatul Marian Eni a declarat că se consideră nevinovat și refuză de a da declarații.

În cadrul ședinței de judecată din 12 iunie 2026, inculpatul Vasile Chilat a declarat că susține declarațiile depuse anterior și se declară nevinovat, astfel refuză de a da declarații.

În cadrul ședinței de judecată din 12 iunie 2026, inculpatul Grigore Vîrcolici a declarat că își susține declarațiile făcute anterior, că nu își recunoaște vina, că nu a cerut și nu a primit bani de la nimeni și că și-a îndeplinit toate atribuțiile de serviciu conform fișei postului.

La întrebările avocatului Dorin Popescu, apărătorul inculpaților Grosu Vasile, Vîrcolici Grigore și Fuștei Vladislav, inculpatul a declarat că, la traversarea frontierei, Caraman a declarat o listă de mărfuri alcătuită din șapte poziții. În urma controlului fizic efectuat asupra unității de transport, inspectorul Rotaru Eugen a depistat mărfuri nedeclarate, care au fost transmise Secției Fraude Vamale pentru documentarea cauzei. La acel moment, inculpatul activa în cadrul Secției Valoarea în Vamă a Biroului Vamal Leușeni. Mărfurile ridicate de Rotaru Eugen au fost transmise Secției Fraude Vamale. În cadrul secției a fost deschisă cauza contravențională nr. 616/2013, în care au fost ridicate materiale, întreaga procedură fiind efectuată de Scutaru. În urma acestei cauze contravenționale, Scutaru a întocmit un raport pe numele lui Iurie Bostan, șeful Biroului Vamal Leușeni, pentru evaluarea mărfurilor confiscate. Raportul respectiv i-a fost atribuit inculpatului spre executare. Acesta a executat raportul în baza informațiilor de pe portalul Serviciului Vamal privind importurile anterioare de mărfuri din ultimele 90 de zile, fiind stabilită valoarea în vamă a bunurilor nedeclarate. Raportul a fost remis lui Iurie Bostan, șeful Biroului Vamal Leușeni, iar în baza acestuia procedura a fost executată de către inspector, chitanța vamală și drepturile de import au fost achitate, iar mărfurile au fost eliberate, conform deciziei Secției Fraude Vamale și a conducerii Biroului Vamal Leușeni. Toate prețurile de referință erau anexate la dosar, fiind evaluate nouă poziții de marfă. Inculpatul a declarat că, potrivit fișei postului, nu asista la controlul fizic al mărfurilor și nu avea atribuția de a efectua controlul fizic, ci doar evalua mărfurile care îi erau transmise prin rapoarte. Mărfurile se aflau în camera de corpuri delicte, iar acesta le vizualiza fie în baza fotografiilor, fie fizic, în funcție de necesitate. Inculpatul a primit raportul de la colegul său, a efectuat evaluarea și a transmis raportul șefului de post. De asemenea, a declarat că nu a avut nicio interacțiune cu Caraman.

La întrebările acuzatorului de stat Gheorghe Iapără, inculpatul a declarat că nu își amintește dacă, în cazul respectiv, marfa a fost vizualizată fizic în camera de corpuri delicte sau în baza fotografiilor. Acesta a explicat că, potrivit practicii, de regulă, fotografiile erau anexate

la raport. Mărfurile puteau fi vizualizate fizic în camera de corpuri delicte sau în baza fotografiilor. Inculpatul a precizat că nu exista contact cu contravenienții, iar mărfurile nu se aflau la persoanele reținute. Rapoartele puteau ajunge la secția în care activa chiar și după o săptămână de la momentul reținerii, întrucât era necesară întocmirea raportului, numărarea mărfurilor și întocmirea listei. De asemenea, inculpatul a declarat că raportul secției în care activa reprezenta un răspuns la solicitarea Secției Fraude Vamale și nu constituia un document în baza căruia se achitau drepturile de import. Raportul era transmis înapoi Secției Fraude Vamale, care, împreună cu conducerea Biroului Vamal Leușeni, decidea dacă mărfurile urmau să fie confiscate, transmise la licitație sau restituite contravenientului după achitarea drepturilor de import.

În cadrul ședinței de judecată din 12 iunie 2026, inculpatul Valeriu Pîrlog a declarat că își susține declarațiile depuse în fața completului precedent de judecată la 07 februarie 2025. Acesta a menționat că l-a văzut pentru prima dată pe Caraman în cadrul ședinței de judecată desfășurate la sediul Botanica și că nu îi cunoaște pe reprezentanții din România. Inculpatul a susținut că verificarea a fost efectuată conform fișei postului și legislației în vigoare. Acesta a precizat că verificările se efectuează în zonele de securitate în care sunt instalate camere video.

În ședința de judecată din 07 februarie 2025 (vol. 28, f. d. 36), *la întrebările acuzatorului de stat*, inculpatul a declarat că nu a primit mijloace bănești de la dl Caraman. Nu își aduce aminte despre procedura de verificare a mijlocului de transport din luna anului 2013. Nu își aduce aminte de dl Caraman, decât în ședința de judecată. A văzut înregistrările măsurilor speciale de investigație și nu s-a identificat în ele.

La întrebările avocatului Radu Dumneanu, apărătorul inculpaților Vadim Gojan și Dorin Boaghie, inculpatul a declarat că nu a avut nicio coparticipare cu Vadim Gojan, Dorin Boaghie sau cu alți inculpați.

În cadrul ședinței de judecată din 12 iunie 2026, inculpatul Ilie Nacu a declarat că menține declarațiile date anterior în instanța de judecată. Vina nu o recunoaște, deoarece din câte a văzut, Caraman este un provocator.

În ședința de judecată din 05 decembrie 2024 (vol. 28, f. d. 33 – 34), inculpatul a declarat că activează la postul vama Leușeni din anul 2002, iar în serviciul vamal activează din anul 1997. Pe domnul Caraman îl cunoaște de prin anii 2004-2005, îl cunoaște de la trecerea frontierei, acesta ocupându-se cu transportarea coletelor poștale din Italia. Referitor la învinuirea adusă lui de organul de urmărire penală, unde domnul Caraman a mărturisit organului de urmărire penală, acesta a vrut să arate că inculpatul a pretins careva sume bănești de la el. O perioadă lungă de când îl cunoștea vizual, îi perfectau actele doar câteva persoane, la care dumnealui mereu se adresa. Dintre colaboratorii săi pot să confirme doar cei care au activat în acea perioadă. Se cunoștea bine că domnul Caraman are un frate ce activează la Centrul Național Anticorupție. De ce domnul Caraman a ales să vină la el cu propunerea de perfectare a actelor la liberul de vamă nu cunoaște și nici în procesul-verbal de la urmărirea penală aceasta nu este arătat. Consideră că domnul Caraman, din propria inițiativă, alegea

inspectori vamali pentru provocări sau alte misiuni pe care le avea. Potrivit stenogramei, se vede clar că domnul Caraman se apropie de el, se vede cum dumnealui scoate portmoneul, arată în portmoneu mai multe bancnote și, evident, a venit la el cu propunerea, iar inculpatul i-a răspuns dumnealui să nu încerce de a-i propune ceva. Până când dumnealui s-a apropiat la ghișeul său de control, inculpatul a văzut că acesta a ieșit din magazinul duty free și a văzut în unitatea lui de transport mai mult de 20 de colete mici. Când poliția de frontieră a verificat autoturismul, inculpatul nu cunoștea că el va veni la acesta la control, dar nu a pretins careva sume bănești. Nu își aduce aminte să se fi spus că a pretins careva sume de bani, dar nici nu putea să spună, or nu era motiv pentru a pretinde ceva. Când a ieșit din ghișeul său, Caraman s-a exprimat cu cuvinte necenzurate. În cazul în care acesta avea misiunea de a înregistra sau transmite sume bănești, inculpatul nu crede că dumnealui, fiind agent sub acoperire, în situația în care inculpatul ar fi pretins și luat suma bănească, putea să se exprime cu cuvinte necenzurate, în cazul în care îi reușea misiunea, ceea ce se subînțelege că el nu a transmis nimic.

La confruntarea dintre el și domnul Caraman, ofițerul de urmărire penală a declarat că i-a pus o sumă de bani pe masă, după care inculpatul i-a preluat. A declarat și în cadrul urmăririi penale că nu a văzut și nu a luat careva bancnote de la Caraman. În prima ședință de judecată, Caraman Igor a anunțat că i-a transmis două bancnote de 100 și 50, dar în cadrul confruntării dumnealui a susținut că i-a transmis o bancnotă de 100, una de 20 și trei de 10, adică alte bancnote.

La întrebările acuzatorului de stat, inculpatul a declarat că, în acea perioadă, din câte își aduce aminte, activa în calitate de inspector principal la linia de control a postului vamal Leușeni. Nu avea ce verifica în mijlocul de transport, din motiv că deja știa ce are în unitatea de transport. Acesta a ieșit din magazinul duty free și, la fel, de acolo a ieșit Caraman Igor, iar inculpatul a văzut ce avea în autoturism. Polițistul de frontieră a urcat în unitatea lui de transport. Caraman Igor traversa foarte des frontiera vamală. În cele mai dese cazuri, el întâlnea microbuze în calitate de proprietar, dar erau cazuri când venea nemijlocit la vamă. Nu cunoaște care a fost scopul lui Caraman Igor de a intra în ghișeu și nu l-a invitat. Nu a întocmit acte în privința lui Caraman Igor. Caraman Igor a efectuat doar plăți ecologice. Din câte își aduce aminte, nu a cerut numărul de telefon al lui Caraman Igor. Referitor la discuția despre bani, nu a pretins bani de la Caraman Igor și nici nu a văzut vreo bancnotă pe masă, în caiet sau în chitanță. În afară de el și Caraman Igor, în acel ghișeu erau și alte persoane, inspectori vamali și cetățeni străini care îndeplineau declarații. Din motiv că afară nu erau condiții, nu mereu, dar când era ambuteiaj, le permitea să intre în ghișeu.

La întrebarea instanței de judecată, inculpatul a declarat că nu a luat nicio sumă de bani. Caraman Igor pretindea că i-a transmis sume de bani, dar inculpatul nu a văzut la el bancnote, ci a văzut portmoneul.

În cadrul ședinței de judecată din 12 iunie 2026, inculpatul Ion Agrigoroaie a declarat că susține declarațiile date anterior în instanța de judecată. Învinuirea care îi este

înaintată nu o susține, nu a săvârșit nimic. A activat conform legislației în vigoare și potrivit fișei postului.

În cadrul ședinței de judecată din 22 iunie 2026, inculpatul Eduard Țurcan a declarat că și susține declarațiile date în fața instanței de judecată la 08 noiembrie 2024. Suplimentar, acesta a declarat că, la etapa urmăririi penale, partea acuzării nu a menț*****at că el a perfectat de cinci ori mijlocul de transport, fiind evidențiată doar activitatea care l-a interesat pe procuror. Inculpatul a precizat că a perfectat mijlocul de transport de patru ori în cazul lui Igor Caraman și, de asemenea, în cazul persoanei din România. În opinia sa, partea acuzării ar fi putut evidenția în rechizitoriu activitatea fiecărui inspector. Referitor la un al doilea aspect, inculpatul a declarat că în învinuire se menționează că inspectorul identificat a efectuat controlul vamal în prezența unui alt inspector vamal. Celălalt inspector vamal nu a fost însă identificat, împrejurare care, în opinia inculpatului, pare stranie. Acesta a mai declarat că, pe parcursul următoarelor ședințe de judecată, va putea prezenta dovezi clare care indică faptul că activitatea lui Igor Caraman avea un caracter provocator. Potrivit inculpatului, de fiecare dată când era supus controlului vamal, Igor Caraman menționa că nu putea nici să descarce mărfurile și nici să participe la control, invocând dureri de spate și anumite probleme de sănătate. De asemenea, acesta nu dădea curs solicitării colaboratorului vamal de a prezenta bunurile și mărfurile pentru efectuarea controlului vamal. În final, inculpatul a declarat că verificarea vamală a fost efectuată în mod corespunzător. Referitor la mențiunea din învinuire privind drepturile de import, acesta a precizat că activa numai la ieșirea din țară, fără a avea atribuții referitoare la drepturile de import și la vămuire.

În cadrul ședinței de judecată din 08 noiembrie 2024 (vol. 28, f. d. 28 – 29), inculpatul a declarat că vina nu o recunoaște și este dispus să participe activ la stabilirea adevărului. Pe marginea circumstanțelor menționate, a declarat că, la data indicată în rechizitoriu, se afla conform graficului de serviciu al Centrului Chinologic, menționând că al Centrului Chinologic și nu al Biroului Vamal Leușeni, la care nu s-a făcut delimitare, la pista de control, ieșire autoturism. Astfel, către orele 08.30, a purces la efectuarea controlului vamal al lui Caraman, în care, după cum menționează și domnul Caraman, controlul a fost efectuat prin ușa din spate, la colete și care, la fel, din rechizitoriu, ofițerul de urmărire penală se contrazice cu explicațiile lui Caraman Igor, în care se menționează că controlul nu a fost efectuat în totalitate sau parțial. A mai menționat faptul că, la ieșirea din țară, conform legii, nu este prevăzută o cantitate anume de bunuri ce ar fi restricții la persoana fizică să le scoată din țară, referindu-se la bunuri care nu sunt supuse restricționării. La fel, în baza legii, controlul vamal se efectuează sau total, sau selectiv. Organul vamal deține mijloace de control și stabilește specificul controlului pe care îl va aplica. La momentul în cauză, a considerat că un control vamal a fost efectuat calitativ, pentru care a aplicat liberul de vamă. La fel, a menționat că, în cadrul rechizitoriului, ofițerul de urmărire penală Megherea Marin menționa că, la fiecare trecere, funcționarii vamali estorcau bunuri. Caraman Igor menționează că efectuarea controlului vamal de către Țurcan Eduard a fost efectuată de 4 ori la același mijloc de transport, având șoferi deferiți, și atunci declarațiile

acestea sunt contradictorii total, or nu există înregistrările video cu persoanele care au fost atunci în calitate de conducători auto, când a efectuat controlul, și alte cazuri de control vamal.

La întrebările apărătorului Bobeica Vasile, inculpatul a declarat că funcția deținută la acel moment este prevăzută în fișa de post a funcționarului vamal. A precizat că, potrivit fișei de post, la momentul cauzei nu deținea ștampilă personală sau acces la programe ce țin de colectarea drepturilor de import și export. Nu avea dreptul și accesul de a percepe așa informație. Codul vamal prezintă expres că chinologul face un control selectiv. Ce ține de atribuțiile de serviciu este stipulată contracararea fraudelor vamale de țigări, substanțe psihotrope și precursori. La momentul controlului la domnul Caraman nu au fost depistate astfel de mărfuri. Între el și domnul Caraman nu au avut loc discuții ce țin de activitatea de serviciu, dar a menționat și faptul că și în rechizitoriu este indicată discuția când a întrebat dacă are ceva de declarat, alte discuții nu au fost. La domeniul său, în autoturismul personal și la percheziţiile care au fost efectuate la concubină nu au fost găsite mijloace financiare.

La întrebarea apărătorului Dumneanu Radu, inculpatul a declarat că nu cunoaște careva fapte ilegale comise de ceilalți inculpați, care sunt colegi de-ai săi. Fiecare inspector are funcțiile sale. Nu cunoaște asemenea fapte și ei nu sunt un grup criminal organizat.

La întrebările acuzatorului de stat, inculpatul a declarat că controlul vamal se efectuează asupra mijlocului de transport prin deschidere și închidere, altceva nu a fost efectuat. Controlul vamal constă în deschiderea și închiderea coletelor, acestea fiind analizate pentru a se stabili dacă sunt bunuri restricționate sau nu. În urma controlului nu s-a depistat nimic ce ar contravine legii. Nu a primit bunuri de la Caraman Igor. De 5 ori a fost efectuat controlul mijlocului de transport, de 4 ori pe conducători români și o dată pe Caraman Igor. Caraman Igor nu i-a propus mijloace financiare. Caraman Igor, ținând cont de activitatea anterioară cu produse de fungerie, era în risc determinat pentru control vamal. Când persoana este implicată în așa activități, este un risc pentru funcționarul vamal. Controlul vamal se efectuează și în baza analizei de risc. Nu își aduce aminte dacă Caraman Igor a pronunțat suma de 10 euro în prezența sa și a menționat că sala în care se afla calculatorul de serviciu era gălăgie.

La întrebările instanței de judecată, inculpatul a declarat că nu a pretins sume de la Caraman Igor. Nu i-a dat de înțeles lui Caraman Igor că vor fi probele de trecere a frontiere ori a fost efectuat un control. La fel, a indicat că nu a dat de înțeles nici altor persoane astfel de situații.

În ultimul cuvânt, inculpatul Eduard Țurcan a declarat că nu își recunoaște vina. Acesta a arătat că, în calitate de inspector chinolog, a verificat de cinci ori mijlocul de transport utilizat în cadrul activității de investigație. Potrivit inculpatului, deși a efectuat cinci controale, prin rechizitoriu i-a fost imputat un singur episod, în cadrul căruia ar fi extorcat 10 euro. Inculpatul a mai menționat că în rechizitoriu se indică faptul că a efectuat controlul vamal în prezența unui alt funcționar vamal, însă persoana respectivă nu a fost identificată. Acesta a contestat și afirmația potrivit căreia caracterul infracțional și iresponsabilitatea funcționarului vamal ar conduce la periclitarea securității economice a statului și a regimului de introducere și scoatere

a bunurilor peste frontiera vamală. În susținerea poziției sale, inculpatul a indicat că, potrivit procesului-verbal de percheziție efectuată la domiciliul său, a fost ridicată o mapă de culoare verde în care se aflau 59 de sesizări privind traficul de țigarete și arme. În final, acesta a pledat nevinovat.

În cadrul ședinței de judecată din 22 iunie 2026, inculpatul Vadim Gojan a declarat că se consideră nevinovat și refuză să dea declarații.

În ultimul cuvânt, inculpatul Vadim Gojan a declarat că susține poziția și concluziile apărării prezentate în scris de avocatul Radu Dumneanu. Acesta a susținut că și-a îndeplinit atribuțiile de serviciu în mod corespunzător și că, în ambele cazuri, a fost efectuat controlul vamal. Inculpatul a calificat drept falsă afirmația potrivit căreia nu ar fi fost percepute drepturile de import sau taxele vamale, susținând că, în ambele cazuri, a perfectat chitanțele vamale. Mai mult, într-unul dintre cazuri, atunci când Igor Caraman a perfectat declarația vamală, inculpatul a majorat valoarea în vamă de aproximativ trei ori. Prin urmare, acesta a considerat neîntemeiată teza acuzării potrivit căreia ar fi diminuat valoarea în vamă. De asemenea, inculpatul a invocat caracterul provocator al activității agenților sub acoperire. Acesta a făcut referire la declarațiile lui Cristea Adrian *****uț, potrivit cărora, în timpul efectuării controlului vamal, pentru ca Vadim Gojan să nu continue controlul fizic al mărfurilor, i-au fost propuși inițial 150 de euro, ulterior 170 de euro, iar apoi 200 de euro. Inculpatul ar fi respins de fiecare dată aceste propuneri și ar fi insistat asupra continuării controlului. În aceste împrejurări, Vadim Gojan a susținut că nu identifică nicio acțiune de extorcare și a solicitat achitarea sa, declarându-se nevinovat.

În cadrul ședinței de judecată din 22 iunie 2026, inculpatul Vasile Grosu a declarat că se consideră nevinovat și refuză să dea declarații.

În cadrul ședinței de judecată din 22 iunie 2026, inculpatul Vitalie Mereuță a declarat că susține declarațiile date în ședința de judecată din 28 februarie 2025, nu are ce adăuga.

În ședința de judecată din 28 februarie 2025 (vol. 28, f. d. 41), inculpatul a declarat că vina nu o recunoaște, dar îi este clară. A vizualizat materialele video din 30.07.2013 și 10.09.2013. A acționat conform atribuțiilor de serviciu. Au fost efectuate controalele fizice la mărfurile din mijlocul de transport. Apoi s-a efectuat controlul fizic, iar mijloacelor de transport li s-a permis trecerea pe teritoriul Republicii Moldova. În ceea ce ține de sumele bănești, acestea nu au fost pretinse.

La întrebările avocatului Bărgan, inculpatul a declarat că, efectuând controlul, careva încălcări sau regularități nu au fost depistate. În urma verificării efectuate de el, din câte își amintește și din câte a vizualizat video-ul, în mijlocul de transport al persoanei nu se aflau bunuri în sumă mai mare de 300 de euro. Mărfuri interzise și prohibite nu erau.

La întrebările acuzatorului de stat, inculpatul a declarat că, la moment, nu poate comunica dacă erau aceleași persoane. La 30 iulie 2013, la discuția cu Caraman Igor, nu își

poate aminti dacă mai erau alte persoane. Vasile Chilat îi este cunoscut, fiind colegul său de serviciu. Nu își amintește dacă Vasile Chilat s-a implicat în discuția cu Caraman Igor. Nu își amintește dacă a făcut schimb de numere de telefon cu Caraman Igor, dar este posibil că da. Caraman Igor probabil l-a cerut. Nu își amintește dacă el i-a cerut numărul de telefon lui Caraman Igor. Cu Caraman nu a purtat discuții referitor la mijloacele bănești.

În ultimul cuvânt, inculpatul Vitalie Mereuță a declarat că nu își recunoaște vina, că este nevinovat și că este de acord cu cele expuse de avocatul Iurie Bargan în pledoarii.

În cadrul ședinței de judecată din 22 iunie 2026, inculpatul Vasile Grosu a declarat că se consideră nevinovat și refuză să dea declarații și să răspundă la întrebări.

În cadrul ședinței de judecată din 22 iunie 2026, inculpata Maria Rujițchi a declarat că se consideră nevinovat și refuză să dea declarații.

În cadrul ședinței de judecată din 22 iunie 2026, inculpata Nina Cojocaru a declarat că se consideră nevinovat și refuză să dea declarații.

***În ultimul cuvânt*, inculpatul Dorel Dadu** a solicitat anexarea la materialele cauzei a textului scris al ultimului său cuvânt, căruia i-a dat citire în ședința de judecată. Potrivit acestuia, a susținut că nu a pretins, nu a acceptat și nu a primit careva bani (suma de 60 de euro) pentru a favoriza trecerea unui vehicul sau pentru a nu-și îndeplini obligațiile de serviciu. Nu a extorcat pe nimeni și nu a avut nicio înțelegere cu alte persoane pentru săvârșirea unei infracțiuni. A considerat că probele prezentate nu demonstrează vinovăția sa cu certitudine. Înregistrarea nu arată clar bancnotele, suma sau transmiterea banilor. Persoana care susține că i-ar fi transmis banii (investigatorul sub acoperire) nu a fost audiată în condiții în care el și avocatul său să îi poată adresa întrebări despre discuție, despre bani și despre ceea ce s-a întâmplat înainte și după înregistrare. De asemenea, nu s-a demonstrat ce acțiune concretă de serviciu ar fi omis, ce presiune ar fi exercitat asupra investigatorului. Nu a amenințat persoana respectivă, nu i-a reținut actele și nu i-a spus că nu va trece dacă nu îi dă bani. De asemenea, nu s-a demonstrat ce altă persoană ar fi participat împreună cu el și care ar fi fost înțelegerea dintre ei. A menționat că înțelege gravitatea faptelor de corupție, dar consideră că un om poate fi condamnat numai pentru ceea ce s-a dovedit prin probe clare și sigure, nu pe baza unor presupuneri sau a unui context general.

3.2 Argumentele acuzării de stat.

Conform art.26 alin.(3) din Codul de procedură penală, sarcina prezentării probelor învinuirii îi revine procurorului. În ședința de judecată acuzatorul de stat, procuror în Procuratura Anticorupție, Gheorghe Iapără, în susținerea învinuirilor formulate față de inculpaţii vizați, învinuiți în săvârşirea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (2) lit. b) și c) din

Codul, a prezentat următoarele probe administrate la urmărirea penală și examinate nemijlocit în ședința de judecată.

Inițial, instanța ține să menționeze că, în ședința de judecată din 27 mai 2026, având în vedere imposibilitatea de a asigura prezența martorului Igor Caraman, acuzatorul de stat a solicitat citirea declarațiilor depuse de acesta la etapa urmăririi penale. Instanța a respins demersul acuzatorului de stat, constatând că nu sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 371 Cod de procedură penală pentru citirea declarațiilor martorului depuse la etapa urmăririi penale, inclusiv din considerentul că, la acea etapă procesuală, nu au fost efectuate confruntări.

Subsecvent, acuzatorul de stat a solicitat și darea citirii declarațiilor depuse de Cristea Adrian *****uț și Paraschiv Marian obținute prin cerere de asistență internațională, comisie rogatorie executată de către autoritățile Române. Drept urmare, instanța a dispus admiterea demersului formulat de către acuzatorul de stat.

- ***Declarațiile investigatorului sub acoperire Paraschiv Marian din 18 aprilie 2018,*** (vol. 26, f. d . 141 – 147) a cărui identitate a fost modificată pentru desfăşurarea măsurilor speciale de investigaţie, (drept rezultat al executării cererii comisiei rogatorii înaintate de către autoritățile române parvenit de la Ministerul Justiției în adresa Judecătoriei Chișinău, sediul Central la 28 mai 2018), care a declarat următoarele.

La întrebarea nr. 1 – Dacă cunoaște în legătură cu ce circumstanțe este audiat?

Martorul a răspuns că cunoaște circumstanțele în care este audiat în această cauză aflată pe rolul Judecătoriei Chișinău.

La întrebarea nr. 2 – Dacă de către procurorul de caz i-au fost explicate măsurile de investigaţie pe care ar trebui să le îndeplinească?

Martorul a răspuns că este adevărat. A fost instruit de către procurorul de caz cu privire la faptul și la modul de conduită pe timpul cât a fost autorizat să îndeplinească actele de procedură.

La întrebarea nr. 3 – Dacă de către procurorul de caz i-au fost explicate drepturile și obligațiile unui investigator sub acoperire?

Martorul a răspuns că da. I-au fost explicate drepturile și obligațiile privind calitatea sa de investigator cu identitate protejată în cauză.

La întrebarea nr. 4 – Dacă de către procuror de caz i-a fost explicat faptul că în cadrul activității sale în calitate de investigator sub acoperire nu este în drept să provoace comiterea cărorva infracțiuni? Sau să provoace alte persoane să comite careva infracțiuni?

Martorul a răspuns că da. I-a fost explicat de către procurorul de caz faptul că nu trebuie să provoace sau să fie anntrenat în alte situații de provocare privind faptele de corupție.

La întrebarea nr. 5 – Să relateze liber circumstanțele care i-au devenit cunoscute în legătură cu desfășurarea acțiunilor de investigaţie sub acoperire.

Martorul a răspuns că a fost autorizat de către Parchetul Anticorupție din Republica Moldova în vederea identificării și descoperirii a faptelor de corupție atât în vama Leușeni, punct de trecere din Republica Moldova în România și invers cât și pe teritoriul Republicii Moldova de către funcționari cu statut special. Concret, de către funcționari a unor instituții de pe teritoriul Republicii Moldova de aplicare a legii respectiv, lucrători vamali, polițiști de frontieră sau alți funcționari din cadrul Ministerului de Interne al Republicii Moldova.

La întrebarea nr. 6 – Dacă a participat la recunoașterea după fotografie a inspectorului poliției de patrulare?

Martorul a răspuns că a înțeles întrebarea, dar dorește precizări cu privire la numele, care inspector al poliției de patrulare pentru că au fost mai multe recunoașteri în cauză.

Procuror, întrebare – Dacă dintre numele persoanelor indicate la întrebarea 9 cunoaște vreo persoană având această calitate? Instanța procedează la citirea martorilor de la întrebarea nr. 9. Dacă dintre aceste persoane vreunul dintre ei are calitatea de inspector de poliție de patrulare.

Martorul a răspuns că aceste nume nu îi spun nimic cu privire la calitatea lor de polițist sau funcționar cu atribuții pe linie de patrulare, de circulație.

Procuror – Întrebare dacă din cele care au calitatea de învinuiți pot avea această calitate?

Martorul a răspuns că recunoaște câteva nume din cele prezentate respectiv: sunt lucrători vamali: Casile Cerchez, nu își aduce aminte de acesta, Marian Ebi – nu își aduce aminte, Ilie Nacu – dacă este lucrător vamal, Andrei Grozav – da este lucrător vamal, Eduard Țurcan – nu își aduce aminte, Vadim Gojan – da este lucrător vamal, Lilian Hîncu – nu își aduce aminte, Maria Ruijschi – nu își aduce aminte, Oleg Catraveț – nu își aduce aminte, Mihail Florea – nu își aduce aminte, Dumitru Berbec – nu, Dorin Boaghie – nu, Valeri Pîrlog – nu, Vasile Chilat – din câte își aduce aminte e lucrător vamal, Vasile Grosu – nu își aduce aminte, Nina Cojocaru – nu, Dorel Dadu – nu își aduce aminte, Marian Gavdiuc – nu, Mereuță Vitalie – nu, Ion Agrigoroaie – nu, Grigore Vîrcolici – nu, Vladislav Fuștei – nu își aduce aminte, au trecut 5 ani, Stanislav Budescu – nu, Raisa Rusu – nu își aduce aminte.

La întrebarea nr. 7 – Dacă l-a cunoscut ferm, categoric?

Martorul a răspuns că da. Își aduce aminte. Este vorba de un inspector de patrulare. Clar, de care a fost oprit în trafic în apropiere de Chișinău în vara anului 2013, aprilie, mai, nu poate indica cu exactitate. Dar nu se regăsește în lista prezentată de dumneavoastră.

La întrebarea nr. 8 – După ce semnalmente exterioare l-a recunoscut?

Martorul a răspuns că da, poate spune. Un bărbat aproximativ 45-50 de ani, constituție robustă, înălțimea 1,75-1,80, ochi de culoare deschisă, pe care l-a recunoscut după ce i-au fost prezentate planșele foto de către Procuratura Anticorupție din Republica Moldova. Deci, l-a recunoscut după trăsăturile feței. Crede că se numea Victor Șoimu.

La întrebarea nr. 9 – Dacă îi sunt cunoscute numele Grozav Andrei, Gojan Vadim, Berbec Dumitru, Rusu Raisa, Grosu Vasile, Cilat Vasile, Castraveț Oleg, Nacu Ilie? Unde și în ce circumstanțe le-a auzit?

Martorul a răspuns că Grozav Andrei – da; Gojan Vadim – da; Berbec Dumitru – nu; Rusu Raisa – nu, nu își aduce aminte; Grosu Vasile – crede că îi spune ceva numele dar nu este sigur; Cilat Vasile – da; Castraveț Oleg – nu; Nacu Ilie – da. I-a cunoscut în vama Leușeni. Crede că și Berbec Dumitru. În momentul în care tranzita vama Leușeni fiind autorizat de către instituțiile de aplicare a legii din Republica Moldova având calitatea de conducător auto, desfășura transportul de colete, respectiv activitate de coletărie, ca să nu fie controlat sau controlul vamal să fie superficial i s-au pretins diferite sume de bani de către lucrătorii vamali printre care sunt și cei pe care i-a recunoscut după nume din lista pe care i-ați prezentat-o, este posibil să fie și alte persoane dar nu își aduce aminte numele.

La întrebarea nr. 10 – Dacă îi cunoaște pe cetățenii Grozav Andrei, Gojan Vadim, Berbec Dumitru, Rusu Raisa, Grosu Vasile, Cilat Vasile, Castraveț Oleg, Nacu Ilie? Să le descrie caracteristicile fizice (forma feței, culoarea părului, tunsoarea, forma corpului, alte careva caracteristice specifice)?

Martorul a răspuns că Grozav Andrei – da; Gojan Vadim – da; Berbec Dumitru – este posibil, numele îi spune ceva, crede că este vameș; Rusu Raisa – nu; Grosu Vasile – nu își aduce aminte, dar crede că este vameș; Cilat Vasile – da; Castraveț Oleg – nu; Nacu Ilie – da. O să descrie câteva semnalmente din ceea ce își aduce aminte la câteva persoane. Ținând cont că a trecut ceva timp va face tot posibilul să-i descrie. Nacu Ilie – lucrător vamal cu siguranță – bărbat, aproximativ 50 de ani, 1,70-1,75 înălțime, mustață, constituție astenică, părul de culoare închisă. Grozav Andrei – lucrător vamal, 1,80-1,85, constituție atletică, fost sportiv de arte marțiale, tuns foarte scurt, ochii de culoare deschisă, un temperament foarte, foarte agitat și chiar agresiv. Gojan Vadim – bărbat, 1,70-1,75 înălțime, ochii de culoare deschisă, crede că albaștri, început de calviție sau tuns foarte scurt. Berbec Dumitru – lucrător vamal, bărbat, aproximativ 50-52 de ani, părul de culoare închisă, crede că brunet, început de calviție, cu mustață, ochelari de vedere și destul de corpolent. Este posibil să îi cunoască și pe ceilalți în condițiile în care ar fi avut o planșă fotografică.

Procuror, întrebare – Întrucât la întrebarea nr. 9 a indicat că îl cunoaște pe Cilat Vasile ne poate preciza semnalmentele.

Martorul a răspuns că nu își aduce. Doar numele îi spune ceva. După fizionomie nu își aduce aminte.

Procuror, întrebare – Dacă Berbec Dumitru a fost recunoscut după nume?

Martorul a răspuns că da. L-a recunoscut după nume.

La întrebarea nr. 11 – În ce circumstanțe a făcut cunoștință? Să le expună?

Martorul a răspuns că fiind autorizat de către instituții abilitate de aplicare a legii din Republica Moldova privind activitatea de coletărie, transport de colete prin vama Leușeni cu sensul de intrare sau de ieșire în Republica Moldova spre România și invers a interacționat cu lucrătorii vamali și alți funcționari privind controlul asupra documentelor precum și a mărfurilor pe care le transporta. Pentru a nu face controlul amănunțit, pentru a nu deteriora coletele sau pentru a nu vedea marfa pe care o transporta, așa cum a spus mai devreme din Republica Moldova spre România, aceștia solicitau diferite sume de bani cu titlu de mită pentru a nu-și îndeplini atribuțiile de serviciu. Sumele erau cuprinse între 20 lei bani românești și 300 euro de la caz la caz.

La întrebarea nr. 12 – Se descrie evenimentului care au avut loc în perioada sa în calitate de investigator sub acoperire cu referire la +, Nacu Ilie.

Martorul a răspuns că în momentul în care a intrat în vama Leușeni după ce a intrat vama Albița, după ce au încheiat documentele legale de trecere a frontierei, în ceea ce privește marfa pe care o transporta, s-a prezentat la biroul vameșului Grozavu pentru a plăti rovinieta auto, document de trecere care se plătește la el, a fost întrebat de către acesta, de către Grozavu, cu ce autoturism se deplasează, acesta a ieșit din cabină, gheretă, a mers către autoutilitara care era parcată în vamă, acesta i-a pus mai multe întrebări referitoare la ce transporta, de câte ori a trecut prin vamă, cine este patronul lor, cel care l-a angajat și alte generalități, nimic. Acestea au fost circumstanțele în care l-a cunoscut pe Grozavu Andrei. Gojan Vadim este lucrător vamal. Pentru a executa un control sumar de către el sau nu a distruge coletele pe care le transporta prin tăiere sau chiar distrugere directă, acesta le pretindea diferite sume de bani. Își aduce aminte că i-a fost pretinsă la una dintre treceri spre Republica Moldova suma de 100 de euro de către Gojan. Berbec Dumitru – își aduce aminte că în momentul când tranzita vama Leușeni cu sensul de deplasare din Republica Moldova spre România, autoutilitara pe care o conducea era goală, în sensul că nu avea marfă. A fost întors de la punctul vamal de unde se făcea trecerea autoturismelor de către lucrătorii vamali la camioanele de marfă care așteptau unde să făcea cântărirea pentru a proceda și el la fel pentru a proceda la cântărirea autoutilitarei. Neavând marfă atunci a înțeles și el pentru prima dată de ce era trimis la cântar unde era o coadă de 3-4 km, nu a stat la coada respectivă, a intrat în față pentru a face cântarul. Lucrătorul vamal l-a observat, i-a cerut documentele autoutilitarei, a intrat în zona de cântărire, s-a deplasat la ghereta acestuia, a intrat în gheretă și i-a comunicat următoarele și comunică textual „Măi băiete nu lași și tu ceva de o bere?”. A spus că nu are decât bani românești și i-a lăsat suma de 20 de lei invitându-l să îi lase într-un sertar la birou. Ceea ce a și făcut. Rusu Raiasa – nu își aduce aminte, erau mai mulți, Grosu Vasile – nu își aduce aminte, Cilat Vasile – își aduce aminte dar vag, Castraveț Oleg – nu își aduce aminte. Nacu Ilie – este vorba de cel cu 300 de euro.

Instanța, întrebare – Mai aveți ceva de completat?

Martorul a răspuns că nu. Consideră că a spus tot ceea ce cunoaște.

- ***Declarațiile investigatorului sub acoperire Cristea Adrian-*****uț din 03 iulie 2019*** (f. d. vol. 26, f. d. 177 – 184), a cărui identitate a fost modificată pentru desfășurarea măsurilor speciale de investigaţie, (drept rezultat al executării cererii comisiei rogatorii înaintate de către autoritățile române parvenit de la Ministerul Justiției în adresa Judecătoriei Chișinău, sediul Central la 02 august 2018), care a declarat următoarele.

La întrebarea nr. 1 – Dacă cunoaște în legătură cu ce circumstanțe este audiat?

Martorul a răspuns că da.

La întrebarea nr. 2 – Dacă de către procurorul de caz i-au fost explicate măsurile de investigație?

Martorul a răspuns că da.

La întrebarea nr. 3 – Dacă de către procurorul de caz i-au fost explicate drepturile și obligațiile?

Martorul a răspuns că da.

La întrebarea nr. 4 – Dacă de către procurorul de caz i-a fost explicat faptul că, în cadrul activității sale în calitate de investigator sub acoperire, nu este în drept să provoace comiterea cărorva infracțiuni sau să provoace alte persoane să comită careva infracțiuni?

Martorul a răspuns că da, acest fapt i-a fost explicat.

La întrebarea nr. 5 – Să relateze liber circumstanțele care i-au devenit cunoscute în legătură cu desfășurarea activității de investigație sub acoperire.

Martorul a răspuns că cunoștea faptul că există un caz în derulare în colaborare cu autoritățile din Republica Moldova și se căutau ofițeri care să facă parte din echipa comună, româno-moldovenească. A luat contact astfel cu procurorul de caz și ceilalți membri ai echipei operative. După ce a luat legătura cu procurorul de caz a fost autorizat să tranziteze frontiera de stat prin Punctul de trecere a frontierei Albița și corespondentul din Republica Moldova – Leușeni. A cunoscut și colegii moldoveni care au făcut parte din această echipă de investigare comună și i-au fost explicat în mod foarte clar ce urma să facă și pe teritoriul Republicii Moldova. A fost autorizat și în Republica Moldova de procurorul de caz respectiv. Fiecare trecere prin punctul de frontieră, indiferent dacă intra sau ieșea din Republica Moldova, a fost fixată prin mijloace audio-video specifice. Motivul tranzitului la frontieră era transportul unor colete care, chipurile, veneau din Italia. Practic, rolul său a fost cel de conducător auto al unei autoutilitare.

La întrebarea nr. 6 – Dacă a participat la recunoașterea după fotografie a inspectorilor vamali?

Martorul a răspuns că această activitate se făcea atât în momentul când se întocmeau procesele-verbale și în România și în Republica Moldova. După fiecare trecere se întocmeau procese-verbale cu ce s-a întâmplat în momentul trecerii prin frontieră și i se arătau planșe foto

cu funcționarii din punctul de trecere a frontierei, fie polițiști de frontieră sau lucrători vamali. Din punctul său de vedere, aceasta este recunoașterea la care a participat după fotografie a inspectorilor vamali.

La întrebarea nr. 7 – Dacă i-a recunoscut ferm, categoric?

Martorul a răspuns că vrea să spună faptul că petrecea în punctul de frontieră în medie două ore – două ore și jumătate, interval în care discuta fie cu polițistul de frontieră, fie cu lucrătorul vamal, de mai multe ori, ceea ce-i permitea să-și fixeze în minte semnalmentele lor personale sau alte aspecte pe care le considera importante. Faptul că a trecut de mai multe ori prin punctul de frontieră, evident că-i permitea să-i recunoască pe unii din polițiștii de frontieră sau lucrători vamali. Un alt aspect pe care el îl considera important este că după fiecare trecere se trecea la întocmirea procesului-verbal cu ce s-a întâmplat. Practic prin modul acesta de operare se evita pierderea detaliilor importante. Și după cum a mai menționat, totul era fixat prin mijloace audio-video ceea ce practic făcea imposibilă identificarea incorectă a unei persoanei.

La întrebarea nr. 8 – După ce semnalmente exterioare l-a recunoscut?

Martorul a răspuns că își propunea de la bun început, pentru că știa că trebuia să-i descrie în procesele-verbale ulterioare, să fixeze cât mai repede cu puțină detalii de genul: vârsta, înălțime, greutate, caracteristici ale feței și alte aspecte legate de uniforma pe care o purta, dacă era ceva distinctiv legat de grad, culoare sau dacă îl trimiteau la alți lucrători, însemna de multe ori că erau superiori, că au o funcție de conducere. De foarte multe ori unii din lucrătorii vamali îl trimiteau la unele persoane anume, respectiv „du-te la Vadim sau du-te la Vasile”, astfel că memora prenumele. La un anumit moment, după câteva treceri, asocia numele cu persoana respectivă.

La întrebarea nr. 9 – Dacă îi sunt cunoscute numele Grozav Andrei, Gojan Vadim, Berbec Dumitru, Rusu Raisa, Grosu Vasile, Cilat Vasile, Catravet Oleg, Nacu Ilie? Unde și în ce circumstanțe le-a auzit?

Martorul a răspuns că îi sună foarte familiare, unele dintre ele îi le amintește cu nume și prenume, nu pe toate, dar crede că poate preciza în cazul unor cinci persoane că erau lucrători vamali sau polițiști de frontieră. Bineînțeles în legătură cu activitățile în care a fost autorizat ca investigator sub acoperire. Sunt persoane cu care a luat contact direct de mai multe ori. Sunt reprezentanți ai autorităților din Republica Moldova, fie polițiști de frontieră, fie lucrători vamali.

La întrebarea nr. 10 – Dacă îi cunoaște pe cetățenii Grozav Andrei, Gojan Vadim, Berbec Dumitru, Rusu Raisa, Grosu Vasile, Cilat Vasile, Catravet Oleg, Nacu Ilie? Să le descrie caracteristicile fizice (forma feței, culoarea părului, tunsoarea, forma corpului, alte careva caracteristici specifice)?

Martorul a răspuns că vrea să menționeze faptul că de la momentul în care a luat contact direct cu ei și până în prezent au trecut mai bine de șase ani. Pentru fiecare persoană în parte nu poate da aceste caracteristici, însă își aduce aminte de două cazuri concrete. În cazul lucrătoarei vamale Rusu Raisa, pentru că era singura femeie cu care a luat contact când făcea aceste treceri și mai reține că era trecută de 40 de ani, părul șaten spre blond. Alte detalii referitoare la constituția corpului sau semne distinctive, foarte vag. Un alt caz a fost când unul dintre lucrătorii vamali i-a pus efectiv să descarce toată mașina și, în condițiile în care era și foarte obosit și i s-a părut și foarte arogant, i-a reținut atât numele și prenumele și relativ, alte detalii referitoare la constituția lui fizică. Este vorba despre Grosu Vasile. Înălțimea 1,70 metri, era mic de statură, părul șaten, era tuns la vremea respectivă, cu vârsta între 35-36 ani. Numele celorlalte persoane îi sunt familiare, însă având în vedere perioada de timp mare care a trecut, nu-i pot asocia cu un nume sau cu o perioadă anume, dar modul în care s-a desfășurat toată această activitate, faptul că momentele de trecere au fost fixate prin tehnica audio-video, faptul că ulterior făceau recunoașteri după foto și după primele treceri, faptul că deja luase contact cu unii dintre lucrători, deci i-au permis să-i identifice fără nici o urmă de îndoială.

La întrebarea nr. 11 – În ce circumstanțe a făcut cunoștință? Să le expună?

Martorul a răspuns că circumstanțele în care a luat cunoștință cu aceste persoane sunt consemnate în procesele-verbale pe care le-a întocmit în calitate de investigator sub acoperire și s-au petrecut exclusiv în această calitate, adică au legătură cu cauza penală în care a desfășurat activități sub acoperire. După cum a menționat, a fost autorizat ca investigator sub acoperire, transportând colete în Republica Moldova și conducând o autoutilitară. Lua contact cu acești lucrători în momentul în care i se solicitau documentele pentru control, fie legate de propria persoană sau referitoare la autovehiculul cu care circula sau referitoare la proveniența mărfii pe care o transporta. Pentru a rezuma, era un călător, o persoană care tranzita frontiera, iar ei făceau parte din autoritățile de control. Pentru a-și îndeplini atribuțiile de serviciu, ei pretindeau diferite sume de bani. Aceste aspecte se regăsesc în detaliu în procesele-verbale depuse în cauză.

La întrebarea nr. 12 – Să descrie evenimentele care au avut loc cu participarea sa în calitate de investigator sub acoperire cu referire la Grozav Andrei, Gojan Vadim, Berbec Dumitru, Rusu Raisa, Grosu Vasile, Cilat Vasile, Castraveț Oleg, Nacu Ilie.

Martorul a răspuns că, după cum a menționat, își aduce aminte de două persoane și aceasta datorită unor împrejurări care i-au atras atenția, și este vorba despre Grosu Vasile și Rusu Raisa. Cu privire la ceilalți, relevant este faptul că după fiecare trecere s-au întocmit procese-verbale prin care s-a detaliat ce s-a petrecut cu această ocazie. La modul general, în momentul în care ajungea în punctul de trecere a frontierei Leușeni, mașinile erau în coloană și era preluat în ordine de către un polițist de frontieră și apoi de unul sau mai mulți lucrători vamali. Polițistul de frontieră solicita documentele personale ale sale și ale colegului său, care de asemenea era autorizat investigator sub acoperire, și documentele mașinii. Era întrebat, aproape fără excepție, ce anume transporta și care este proveniența mărfurilor și, respectiv,

destinația. Ulterior, era trimis la un lucrător vamal, fie în mod direct sau trimis la un prim lucrător vamal, ulterior la altă persoană și care îi punea întrebări referitoare la proveniența mărfurilor, destinația lor, plus întrebări referitoare la dacă a mai fost oprit de autorități la drumul către Chișinău și, respectiv, ce s-a întâmplat în această situație. Aceste treceri i-au creat convingerea că atât polițiștii de frontieră, cât și lucrătorii vamali, aveau o practică să solicite sume de bani necuvenite de la persoanele care tranzitau. Nu este foarte sigur care era lucrătorul vamal, dar poate să explice o situație cum a fost învățat pentru a nu atrage atenția. Conform declarațiilor unui funcționar vamal, este posibil să fie vorba despre Grosu Vasile, dar nu este sigur, fiind cetățeni români nu puteau transporta mărfuri în Republica Moldova fără acte de proveniență și atunci a învățat că ar trebui să facă o declarație vamală în numele unui cetățean moldovean. Își amintește că, cu ocazia unei treceri, chiar un lucrător vamal i-a menționat numele unui cetățean moldovean pentru a-l trece în declarație. Tot el i-a spus să indice faptul că mărfurile ar fi efecte, bunuri de uz personal, nu mărfuri pentru comercializare și că valoarea acestora să nu depășească 50 de euro în declarațiile vamale. Mai mult decât atât, i-a dat numărul lui de telefon și l-a rugat să-i dea un mesaj în momentul în care ajunge cu bine la destinație. În două situații pe care nu le poate detalia, a corespondat prin mesaje cu doi lucrători vamali și le-a transmis că a ajuns cu bine la destinație. Fiindcă au fost foarte multe treceri și că a trecut o perioadă mare de timp de la momentul când s-au petrecut, nu-și amintește detalii referitoare la alte treceri. Aceasta este prima declarație pe care o dă pentru autoritățile moldovenești. Relevante, din punctul său de vedere, sunt procesele-verbale întocmite cu prilejul fiecărei treceri și înregistrările audio-video ce au fost efectuate. Nu mai are nimic de adăugat și menține declarația dată.

- ***Procesele-verbale de recunoaştere după fotografie a funcţionarilor din cadrul Serviciului Vamal, Departamentului Poliţiei de Frontieră şi a Angajaţilor MAI***, prin care investigatorii sub acoperire au recunoscut şi indicat concret la persoanele care personal au pretins acceptat şi primit de la aceştea mijloace băneşti în calitate de mită. (vol. 21)

- ***Proces-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigaţie – documentarea cu ajutorul metodelor şi mijloacelor tehnice, precum şi localizarea sau urmărirea prin sistemul de poziţionare globală (GPS) şi prin alte mijloace tehnice utilizând aparate tehnice de înregistrare prin care s-a constat cu certitudine următoarele fapte*** (vol. 2, f. d. 1 – 138):

1. La 01 mai 2013, investigatorul cu identitatea acoperită Cristea Adrian-Ionuţ din cadrul Ministerului Afacerilor Interne din România, Direcţia Generală Anticorupţie, împreună cu colegul său, Paraschiv Marian, în jurul orelor 22:00 au intrat în postul vamal Leuşeni în direcţia PTF Albiţa, în calitate de conducători auto ai autoutilitarei marca Peugeot Boxer cu nr. de înmatriculare ***** transportînd colete.

În urma ascultării şi vizualizării înregistrărilor de pe compact discul de marca „Verbatim” cu inscripţia 01 mai 2013 425/DGA/2013, fişierul audio-video – 01.05_adi2, în jurul orelor 22:21:20, se aud şi se observă acţiunile investigatorului cu identitatea acoperită Cristea Adrian-Ionuţ, care aflându-se în autoutilitara condusă de el, în momentul în care pune o bancnotă de 10

euro în paşaport, ţinând în mână două paşapoarte de culoare vişiniu închis, conform semnalmentelor exterioare eliberate de statul român, înainte ca acestea să fie solicitate de către poliţia de frontieră. În acelaşi timp, aproximativ în jurul orelor 22:22:25, din imagini se observă momentul apropierii poliţistului de frontieră cu următoarele semnalmente (constituţie atletică, circa 30 de ani şi aproximativ 1,80m înălţime, păr şaten tuns scurt, îmbrăcat în uniformă de poliţist de frontieră), care a fost identificat ca fiind Lipchin Alexandru, solicitând paşapoartele. Ulterior, în jurul orelor 22:29:06 se observă din înregistrări imaginea poliţistului de frontieră, care restituie paşapoartele iar ulterior urcându-se în unitatea de transport se aud discuţiile lui Cristea Adrian-Ionuţ cu Paraschiv Marian, la ora 22:29:42, moment în care primul îi spune despre lipsa banilor din paşaport. Ulterior se constată din înregistrări în jurul orelor 22:30:38, glasul lui Cristea Adrian-Ionuţ cînd menţionează faptul introducerii în paşaport a sumei de 20 Euro pentru lucrătorul vamal, şi în imagini se observă bancnota respectivă, după care la ora 22:31:39 se observă imaginea lucrătorului vamal cu următoarele semnalmente (constituţie corpolentă, circa 35 de ani, aproximativ 1,80m înălţime, tuns scurt, îmbrăcat în uniformă, cu ochelari), care a fost identificat ca fiind Grozav Andrei, apropiindu-se de autoutilitară. Ulterior, în jurul orelor 22:39, se constată în imagini Grozav Andrei în biroul de serviciu în prezenţa a încă unui lucrător vamal solicitînd talonul tehnic, răsfoind în acelaşi timp prin paşaport, după care restituie actele lui Cristea Adrian-Ionuţ. După aceasta în jurul orelor 22:41:26, fişierul audio-video – 01.05_adi3, se constată prezenţa în înregistrări a discuţiei purtate în autoutilitară de Cristea Adrian-Ionuţ cu Paraschiv Marian despre lipsa banilor anterior introduşi în paşaport.

Din declaraţiile investigatorului cu identitate acoperită Cristea Adrian-Ionuţ şi din procesul-verbal de investigaţii din 14.05.2013, s-a stabilit că acesta, i-a transmis poliţistului de frontieră o bancnotă de 10 euro pe care a plasat-o preventiv în paşaport cu seria şi nr. X79548093668 şi lucrătorului vamal o bancnotă de 20 Euro cu seria şi nr. H56343767652, la fel introducând-o preventiv în paşaport.

În rezultatul ascultării şi vizualizării înregistrărilor de pe discuri, s-a constatat prezenţa unor convorbiri şi imagini care au importanţă pentru cauza penală. Convorbirile au fost stenografiate în conformitate cu prevederile art. 132/9 alin. (9) şi (10) CPP, stenogramele fiind anexate la prezentul proces-verbal în temeiul art. 132/9 alin. (8), constituind parte integrantă a acestuia. Stenogramele conţin date cu privire la: data, durata convorbirii, locul, datele de identificare ale persoanelor care le-au purtat şi conţinutul convorbirilor.

Discuţiile purtate cu funcţionari publici din Republica Moldova au fost înregistrate audio-video, folosind tehnica specială DGA şi au fost fixate pe un suport optic CD de marca „Verbatim” cu inscripţia 01.05.2013 425/DGA/2013, care conţine fişierele audio-video: 01.05_adi1, 01.05_adi2, 01.05_adi3.

2. La 08 mai 2013, investigatorul cu identitate acoperită Cristea Adrian-Ionuţ din cadrul Ministerului Afacerilor Interne din România, Direcţia Generală Anticorupţie, împreună cu colegul său, Paraschiv Marian, în jurul orelor 19:30 au intrat în postul vamal Leuşeni în direcţia

PTF Albiţa, în calitate de conducători auto al autoutilitarei marca Peugeot Boxer cu nr. de înmatriculare *****, fără încărcătură.

În urma ascultării şi vizualizării înregistrărilor de pe compact discul de marca „Verbatim" cu inscripţia 08.05.2013 427/DGA/2013, fişierul audio-video – 08.05marian2, se constată la orele 20:31:44, prezenţa imaginii lucrătorului vamal, cu următoarele semne distinctive (aproximativ 50 de ani, brunet, cu început de calviţie, cu mustaţă, cu ochelari de vedere, aproximativ 1,70m înălţime, constituţie corpolentă, îmbrăcat în uniformă) care a fost identificat ca fiind Berbec Dumitru trecând pe lângă Paraschiv Marian şi la orele 20:32:02 ultimul s-a apropiat de fereastra de la ghereta lucrătorului vamal, care i-a solicitat să-i lase de-o bere, moment în care Paraschiv Marian a intrat în interiorul gheretei. În acelaşi timp în interiorul gheretei de serviciu se constată prezenţa discuţiei în care lucrătorul vamal îi solicită 25 de lei moldoveneşti, momentul efectiv al transmiterii mijloacelor băneşti ne fiind vizibil.

Din declaraţiile investigatorului cu identitate acoperită Paraschiv Marian şi din procesul-verbal de investigaţii din 10.05.2013, s-a stabilit că acesta i-a transmis lucrătorului vamal suma de 20 lei româneşti în două bancnote 10 Ron cu nr. 094D2760776 şi 10 Ron nr. 111A7635709, bani care la indicaţia vameşului i-a pus într-un sertar al birorului de serviciu.

În rezultatul ascultării şi vizualizării înregistrărilor de pe discuri, s-a constatat prezenţa unor convorbiri şi imagini care au importanţă pentru cauza penală. Convorbirile au fost stenografiate în conformitate cu prevederile art. 132/9 alin. (9) şi (10) CPP (Anexa nr. 1, nr. 2), stenogramele fiind anexate la prezentul proces-verbal în temeiul art. 132/9 alin. (8), constituind parte integrantă a acestuia. Stenogramele conţin date cu privire la: data, durata convorbirii, locul, datele de identificare ale persoanelor care le-au purtat şi conţinutul convorbirilor.

Discuţiile purtate cu funcţionari publici din Republica Moldova au fost înregistrate audio-video, folosind tehnica specială DGA şi au fost fixate pe 1 suportu optic CD de marca „Verbatim" cu inscripţia 08.05.2013 427/DGA/2013, care conţine fişierele audio-video: 08.05_marian1, 08.05_marian2, 08.05_marian3, 08.05_marian4.

Imaginile şi discuţiile stenografiate, purtate de către investigatorul cu identitatea acoperită Paraschiv Marian şi lucrătorul vamal, se conţin în fişierul audio-video 08.05_marian2.

3. La 14 mai 2013, investigatorul cu identitate acoperită Cristea Adrian-Ionuţ din cadrul Ministerului Afacerilor Interne din România, Direcţia Generală Anticorupţie, împreună cu colegul său, Paraschiv Marian, în jurul orelor 00:40 după ce a părăsit teritoriul României prin PTF Albiţa, s-a prezentat la intrarea în Republica Moldova în P.T.F. Leuşeni, în calitate de conducător auto al autoutilitarei marca Peugeot Boxer cu nr. de înmatriculare *****, transportând colete din Italia cu destinaţia Chişinău.

În urma ascultării şi vizualizării înregistrărilor de pe compact discul de marca „Verbatim" cu inscripţia 14.05.2013 315/DGA/2013, fişierul audio-video – 14.05.2013(1), se constată prezenţa poliţistului de frontieră cu următoarele semnalmente (constituţie atletică, circa 30 ani, aproximativ 1,75m înălţime, fără alte semne dinstinctive, îmbrăcat în uniformă de poliţist de

frontieră), care a fost stabilit ca fiind Maticiuc Gheorghe, care sa apropiat de autoutilitară în jurul orelor 00:44:53 pentru preluarea paşapoartelor şi verificarea încărcăturii. Ulterior, după pretinderea de către poliţistul de frontieră a sumei de 10 Euro, se constată imaginea investigatorului cu identitate acoperită Cristea Adrian-Ionuţ, în jurul orelor 00:49:21, la ghişeul ce aparţine SA „Banca de Economii", schimbând suma de 50 de Euro în bancnote mai mărunte, două de 20 şi una de 10 Euro. După aceasta, se constată pe înregistrări discuţiile la 00:52:36 cu poliţistul de frontieră, care nu se vede pe înregistrări dat fiind întunericul de afară, întrebînd despre suma pe care i-a înmînat-o investigatorul cu identitate acoperită Cristea Adrian-Ionuţ, acesta din urmă indicînd asupra sumei de 10 Euro.

Din declaraţiile investigatorului cu identitate acoperită Cristea Adrian-Ionuţ şi din procesul-verbal de investigaţii din 17.05.2013, s-a stabilit că acesta, i-a transmis poliţistului de frontieră suma de 10 Euro seria şi nr. X79564080404, pe care acesta a luat-o şi a pus-o în buzunarul stâng al pantalonilor.

De asemenea, în înregistrările anterior menţionate se constată la ora 00:54:40, imaginea şefului de tură din cadrul postului vamal, Cocerva Vitalie care indică asupra lucrătoarei vamale, Rusu Raisa, care urmează să se ocupe de procedurile vamale.

În urma ascultării şi vizualizării înregistrărilor de pe compact discul de marca „Verbatim" cu inscripţia 14.05.2013 315/DGA/2013, fişierul audio-video – 14.05.2013 (4) se constată prezenţa în jurul orelor 01:45 în ghereta de serviciu, a lucrătoarei vamale Rusu Raisa, îmbrăcată în uniformă de culoare albastru deschis, care după solicitarea sumei de de bani, indicând verbal şi ridicând cu mâna nişte mape de culoarea verzuie de pe colţul stâng al mesei de serviciu, locul unde urmează să fie puşi banii. În aceste condiţii la ora 01:46:04, investigatorul cu identitate acoperită Cristea Adrian-Ionuţ i-a transmis suma de 120 euro acest lucru în condiţiile în care Rusu Raisa a solicitat suma de 150 Euro, conform imaginilor, banii în două bancnote a câte 50 euro şi una de 20 euro, fiind puşi sub mapele de pe colţul stâng al biroului de serviciu, mapa fiind ridicată în prealabil de către Rusu Raisa, în acelaşi timp aceasta închizînd ferestruica de la ghereta de serviciu cu mîina dreaptă.

Din declaraţiile investigatorului cu identitate acoperită Cristea Adrian-Ionuţ şi din procesul-verbal de investigaţii din 14.05.2013, s-a stabilit că acesta, i-a transmis cet. Rusu Raisa două bancnote de 50 Euro seria şi nr. S51108404704, şi S42856819468 şi o bancnotă de 20 Euro seria şi nr. P26402099725.

Discuţiile purtate cu funcţionarii publici din Republica Moldova au fost înregistrate audio-video, folosind tehnica specială DGA şi au fost fixate pe 2 suporturi optice CD de marca „Verbatim" cu inscripţia 14.05.2013 315/DGA/2013 pe care se conţin următoarele fişiere audio-video: 14-05-2013(1).avi; 14-05-2013(2).avi; 14-05-2013(3).avi; 14-05-2013(4).avi; şi CD de marca „Verbatim" cu inscripţia 14.05.2013 316/DGA/2013 pe care se conţin următoarele fişiere audio-video: 14-05-2013(1) m.avi; 14-05-2013(2) m.avi; 14-05-2013(3) m.avi; 14-05-2013(4) m.avi;

În rezultatul ascultării şi vizualizării înregistrărilor de pe discuri, s-a constatat prezenţa unor convorbiri şi imagini care au importanţă pentru cauza penală. Convorbirile au fost stenografiate în conformitate cu prevederile art. 132/9 alin. (9) şi (10) CPP (Anexa nr. 1, nr. 2), stenogramele fiind anexate la prezentul proces-verbal în temeiul art. 132/9 alin. (8), constituind parte integrantă a acestuia. Stenogramele conţin date cu privire la: data, durata convorbirii, locul, datele de identificare ale persoanelor care le-au purtat şi conţinutul convorbirilor.

Imaginile şi discuţiile stenografiate, purtate de către investigatorul cu identitatea acoperită şi lucrătoarea vamală, Rusu Raisa, se regăsesc pe CD de marca „Verbatim" cu inscripţia 14.05.2013 315/DGA/2013, fişierul audio-video – 14.05.2013 (4), iar imaginile şi discuţiile stenografiate, purtate cu poliţistul de frontieră, Maticiuc Gheorghe, pe CD de marca „Verbatim" cu inscripţia 14.05.2013 315/DGA/2013, fişierul audio-video – 14.05.2013 (1).

4. La 21 mai 2013, investigatorul cu identitate acoperită Cristea Adrian-Ionuţ din cadrul Ministerului Afacerilor Interne din România, Direcţia Generală Anticorupţie, împreună cu colegul său, Paraschiv Marian, în jurul orelor 01:50 după ce a părăsit teritoriul României prin PTF Albiţa, s-a prezentat la intrarea în Republica Moldova în P.T.F. Leuşeni, în calitate de conducător auto al autoutilitarei marca Peugeot Boxer cu nr. de înmatriculare *****, transportând colete din Italia cu destinaţia Chişinău.

În urma ascultării şi vizualizării înregistrărilor de pe compact discul de marca „Verbatim" cu inscripţia 21.05.2013 565/DGA/2013Mld, file 22-05-2013(1)a, s-a constatat că la 21.05.2013, ora 01:58:30, de autoutilitară se apropie poliţistul de frontieră, care verifică încărcătura şi în procesul verificării, din înregistrări se constată vocea Cristea Adrian-Ionuţ care î-l întreabă pe poliţistul de frontieră dacă „E bun aşa"?. Dat fiind întunericul de afară, imaginea poliţistului de frontieră nu este vizibilă.

Ulterior aproximativ în jurul orelor 02:03:33, se constată imaginea poliţistului de frontieră, în incinta gheretei de serviciu, în momentul restituirii paşapoartelor cu următoarele semnalmente (circa 30 ani, aproximativ 1,80m înălţime, păr şaten, tuns foarte scurt, cu calviţie pronunţată – chelie, fără alte semne dinstinctive, îmbrăcat în uniformă de poliţist de frontieră), care a fost identificat ca fiind Jăpălău Corneliu.

Ulterior, în baza declaraţiilor lui Cristea Adrian-Ionuţ s-a stabilit că acesta i-a transmis poliţistului de frontieră în momentul verificării încărcăturii suma de 10 Euro în două bancnote una bancnotă de 5 euro cu seria şi nr. X35608503035, şi una bancnotă de 5 euro seria şi nr. U02734690928, bani pe care i-a introdus în buzunarul pantalonilor. După aceasta, Cristea Adrian-Ionuţ intră în incinta blocului administrativ, unde în unul din birouri se afla responsabilul sectorului de intrare, Ciubotaru Ghenadie, care îl desemnează pe inspectorul vamal Grosu Vasile.

În urma ascultării şi vizualizării înregistrărilor de pe compact discul de marca „Verbatim" cu inscripţia 21.05.2013 317/DGA/2013, s-a constatat că la 21.05.2013, ora 02:035:27, file 22-05-2013(2)a, de autoutilitară se apropie, lucrătorul vamal, îmbrăcat în uniformă de vameş,

conform epoleţilor, având gradul de căpitan şi care a fost identificat ca fiind Grosu Vasile, care a început să discute cu investigatorii, Cristea Adrian-Ionuţ şi Paraschiv Marian. În cadrul discuţiei se implică şi un alt angajat vamal, concursul căruia a fost solicitat de către Grosu Vasile şi care explică investigatorilor sub acoperire despre imposibilitatea de a trece frontiera cu colete de către cetăţeni ai României.

Ulterior din discuţiile înregistrate, aproximativ la ora 03:14, se constată prezenţa lucrătorului vamal în ghereta de serviciu dicutând cu Cristea Adrian-Ionuţ, care se afla în afara gheretei, imaginea acestuia nefiind vizibilă, dat fiind întunericul de afară, care-i indică la ora 03:14:32, file 22-05-2013(4)a, să-i achite careva mijloace băneşti utilizând expresia „Cu cât mai mult cu atât mai bine". Aproximativ la 03:14:47 se constată imaginea cet. Cristea Adrian-Ionuţ, îndepărtîndu-se de ghereta de serviciu după unele negocieri referitor la suma de bani care urma să fie transmisă angajatului vamal. După aceasta, se constată la ora 03:15:32, imaginea cet. Cristea Adrian-Ionuţ deplasându-se cu paşaportul în mână spre ghereta de serviciu a lucrătorului vamal, Grosu Vasile, pe care i-l transmite la ora 03:15:43, moment în care este vizibilă imaginea lucrătorului vamal în interiorul gheretei de serviciu.

Din declaraţiile investigatorului cu identitate acoperită Cristea Adrian-Ionuţ s-a stabilit că acesta, i-a transmis lucrătorului vamal Grosu Vasile, suma de 150 Euro şi anume o bancnotă de 100 Euro cu seria şi nr. X10852973543 şi o bancnotă de 50 Euro cu seria şi nr. V40817962156, bani pe care i-a introdus în buzunarul stâng al cămaşei de la uniformă.

După aceasta la ora 04:32 investigatorul cu identitate acoperită Cristea Adrian-Ionuţ l-a telefonat la postul telefonic cu nr. 079790055, la indicaţia anterioară a inspectorului vamal, Grosu Vasile, telefon ce-i aparţine, şi i-a comunicat că ajuns cu bine la destinaţie.

Discuţiile purtate cu funcţionari publici din Republica Moldova au fost înregistrate audio-video, folosind tehnica specială DGA şi au fost fixate pe 2 suporturi optice CD de marca „Verbatim" cu inscripţia 21.05.2013 317/DGA/2013 pe care se conţin următoarele fişiere audio-video: 22-05-2013(1). avi; 22-05-2013(2). avi; 22-05-2013(3). avi; 22-05-2013(4). avi; şi CD de marca „Verbatim" cu inscripţia 21.05.2013Mld 565/DGA/2013 pe care se conţin următoarele fişiere audio-video: 22-05-2013(1)a. avi; 22-05-2013(2)a. avi; 22-05-2013(3)a. avi; 22-05-2013(4)a. avi; 22-05-2013(5)a. avi;

În rezultatul ascultării şi vizualizării înregistrărilor de pe discuri, s-a constatat prezenţa unor convorbiri şi imagini care au importanţă pentru cauza penală. Convorbirile au fost stenografiate în conformitate cu prevederile art. 132/9 alin. (9) şi (10) CPP (Anexa nr. 1, nr. 2), stenogramele fiind anexate la prezentul proces-verbal în temeiul art. 132/9 alin. (8), constituind parte integrantă a acestuia. Stenogramele conţin date cu privire la: data, durata convorbirii, locul, datele de identificare ale persoanelor care le-au purtat şi conţinutul convorbirilor.

Imaginile şi discuţiile stenografiate, purtate de către investigatorul cu identitatea acoperită şi lucrătorul vamal, Grosu Vasile, se regăsesc pe CD de marca „Verbatim" cu inscripţia 21.05.2013 317/DGA/2/2013, în fişierul audio-video – 22.05.2013(2)a, 22.05.2013(3)a,

22.05.2013(4)a, iar imaginile şi discuţiile stenografiate, purtate cu poliţistul de frontieră, pe CD de marca „Verbatim” cu inscripţia 21.05.2013 Mld 565/DGA/2013 în fişierul audio-video – 22-05-2013(1)a. avi.

5. La 22 mai 2013, investigatorul cu identitate acoperită Paraschiv Marian, în jurul orelor 21:40, împreună cu colegul său Cristea Adrian Ionuţ, după ce a părăsit teritoriul Republicii Moldova s-au prezentat în PTF Leuşeni, în calitate de conducător auto al autoutilitarei marca Peugeot Boxer cu nr. de înmatriculare *****, transportând colete cu destinaţia Italia.

Rezultatele măsurii speciale de investigaţii din această dată se conţin pe DVD-R de model „Verbatim” cu inscripţia 22.05.2013, Nr.634/2/DGA/2013 în care se conţin fişierele audio-video, SG1_22-05-mar_cam1.009; SG1_22-05-mar_cam2.010; SG1_22-05-mar_cam2.011; SG1_22-05-mar_cam2.012 şi DVD-R de marca ”Verbatim” cu inscripţia MD22.05.2013, Nr.634/3/DGA/2013 în care se conţin fişierele audio-video, SG1_22-05-mar_cam2.009; SG1_22-05-mar_cam2.010; SG1_22-05-mar_cam2.011; SG1_22-05-mar_cam2.012; SG1_22-05-mar_cam2.013; pe DVD-R de marca verbatim cu inscripţia MD22.05.2013 Nr. 634/DGA/2013 în care se conţin fişierele audio-video; SG1_22-05adi_cam1.012; SG1_22-05adi_cam1.013; SG1_22-05adi_cam1.014; SG1_22-05adi_cam1.015, şi DVD-R de marca Verbatim cu inscripţia MD22.05.2013Nr. 634/1/DGA/2013 în care se conţin fişierele audio-video, SG1_22-05adi_cam2.011; SG1_22-05adi_cam2.012; SG1_22-05adi_cam2.013; SG1_22-05adi_cam2.014.

În urma vizualizării şi ascultării înregistrărilor conţinute în fişierul audio-video SG2_22-05-mar_cam1.010 conţinut pe DVD-R de model „Verbatim” cu inscripţia 22.05.2013, Nr.634/2/DGA/2013, se aude cum în jurul orelor 22:20, de autoutilitară se apropie o persoană de genul masculin, care conform celor menţionate în procesele-verbale de investigaţie ale investigatorilor sub acoperire, Cristea Adrian Ionuţ şi Paraschiv Marian este poliţist de frontieră, cet.Oţel Vasile. Imaginea, poliţistului de frontieră nefiind vizibilă în imagini dat fiind întunericul de afară. Aproximativ la ora 22:21:09, se constată în înregistrări, vocea poliţistului de frontieră care menţionează ”pune şi tu aicea ceva”. După care la ora 22:21:22, se constată din nou glasul poliţistului de frontieră care spune ”îi rău uăi, mai mult trebuie, mai mult”.

Conform declaraţiilor investigatorilor sub acoperire, cet. Paraschiv Marian şi Cristea Adrian Ionuţ, s-a stabilit că primul a transmis poliţistului de frontieră, suma de 20 lei româneşti formată din 2 banncote de 10, cu seriile şi numerele după cum urmează: 093A3230162 şi 104E3802929. Ulterior în jurul orelor 23:00, investigatorii sub acoperire au părăsit PTF Leuşeni în direcţia PTF Albiţa.

În rezultatul ascultării şi vizualizării înregistrărilor de pe discuri, s-a constatat prezenţa unor convorbiri şi imagini care au importanţă pentru cauza penală. Convorbirile au fost stenografiate în conformitate cu prevederile art. 132/9 alin. (9) şi (10) CPP (Anexa nr. 1, nr. 2), stenogramele fiind anexate la prezentul proces-verbal în temeiul art. 132/9 alin. (8), constituind

parte integrantă a acestuia. Stenogramele conţin date cu privire la: data, durata convorbirii, locul, datele de identificare ale persoanelor care le-au purtat şi conţinutul convorbirilor.

6. La **28 mai 2013,** investigatorul cu identitate acoperită Cristea Adrian-Ionuţ din cadrul Ministerului Afacerilor Interne din România, Direcţia Generală Anticorupţie, împreună cu colegul său, Paraschiv Marian, în jurul orelor 02:19 după ce a părăsit teritoriul României prin PTF Albiţa, s-a prezentat la intrarea în Republica Moldova în P.T.F. Leuşeni, în calitate de conducător auto al autoutilitarei marca Peugeot Boxer cu nr. de înmatriculare *****, transportând colete din Italia cu destinaţia Chişinău.

În urma ascultării şi vizualizării înregistrărilor de pe compact discul de marca „Verbatim" cu inscripţia 28.05.2013 428/DGA/2013, fişierul audio-video – 28.05_adi1, se constată prezenţa poliţistului de frontieră cu următoarele semnalmente (constituţie atletică, circa 30 ani, aproximativ 1,80m înălţime, păr brunet, faţa ovală, fără alte semne dinstinctive, îmbrăcat în uniformă de poliţist de frontieră), care a fost stabilit ca fiind Vasilachi Ion care s-a apropiat de autoutilitară în jurul orelor 02:19:03 pentru preluarea paşapoartelor şi verificarea încărcăturii.

Ulterior, din imagini se constată la ora 02:23:48, momentul intrării lui Cristea Adrian-Ionuţ în ghereta de serviciu a poliţiei de frontieră, în care la masa de serviciu se afla la calculator poliţistul de frontieră care anterior preluase paşapoartele pe nume Vasilachi Ion, iar la masa de alături se afla alt poliţist de frontieră cu următoarele semnalmente (constituţie corpolentă, circa 40 ani, păr blond, tuns scurt, faţa rotundă, îmbrăcat în uniformă de poliţist de frontieră), conform epoliţilor, deţinând gradul de locotenent-major, care a fost identificat ca fiind Pancenco Alexandru, care a verificat paşapoartele şi actele prezentate, stând să discute aspecte despre activitatea desfăşurată.

De asemenea, din înregistrările audio-video se constată la ora 02:28:48, imaginea şi discuţia poliţistului de frontieră, Pancenco Alexandru care îi indică lui Cristea Adrian-Ionuţ să se clarifice cu colegul său, moment în care ultimul scoate din geanta personală o bancnotă de 10 euro pe care i-o transmite poliţistului de frontieră identificat ca Vasilachi Ion, iar acesta o preia şi o trage spre sine.

După, aceasta se constată în jurul orelor 02:31:35, imaginea responsabilului sector intrare autocare, din cadrul postului vamal Leuşeni, în biroul de serviciu discutând cu Cristea Adrian-Ionuţ având următoarele caracteristici (constituţie atletică, circa 35 ani, aproximativ 1,80m înălţime, păr brunet, tuns scurt, faţa ovală, îmbrăcat în uniformă), identificat ca Florea Mihail, şi care în jurul orelor 02:33:22 îl întreabă pe Cristea Adrian-Ionuţ, despre suma de bani pe care acesta o are pentru vamă, menţionând despre suma de 3, după care indică asupra lucrătorului vamal Chilat Vasile care urmează să se ocupe de procedurile vamale.

Ulterior, în jurul orelor 02:38:59, se constată pe înregistrări discuţiile purtate de către investigatorul cu identitate acoperită Cristea Adrian-Ionuţ cu lucrătorul vamal, Chilat Vasile, primul fiind trimis să treacă maşina prin scanner, după care Cristea Adrian-Ionuţ îi confirmă şefului de tură, numele lucrătorului vamal care va perfecta unitatea de transport. Totodată, în

jurul orelor 03:56:26, este vizibilă pe înregistrări imaginea lucrătorului vamal Chilat Vasile, care îl întreabă pe Cristea Adrian-Ionuţ dacă dispune de un nr. de telefon moldovenesc, după care la ora 03:57:02, lucrătorul vamal efectuează un apel de pe telefonul lui Cristea Adrian-Ionuţ pe telefonul său, pentru a afla nr. acestuia şi îl notează pe o hârtie aflată pe masa sa de serviciu. Aproximativ la orele 03:58:41 se observă în înregistrări imaginea lui Cristea Adrian-Ionuţ care în biroul de serviciu a lui Chilat Vasile, scoate din portmoneu suma de 100 euro, preventiv convenită şi acceptată de către lucrătorul vamal, dar care în imagini nu se observă foarte bine dat fiind faptul că Chilat Vasile stinge lumina sub pretextul de a nu fi văzuţi de cineva, însă în întuneric fiind vizibile mişcările cu mâina ale lui Chilat Vasile, de luare a mijloacelor băneşti.

Din declaraţiile investigatorului cu identitate acoperită Cristea Adrian-Ionuţ şi din procesul-verbal de investigaţii din 07.06.2013, s-a stabilit că acesta, i-a transmis poliţistului de frontieră, Vasilachi Ion suma de 10 Euro seria şi nr. M22849952647, pe care acesta a luat-o şi a pus-o în buzunarul din dreapta al pantalonilor, iar lucrătorului vamal, Chilat Vasile, i-a transmis suma de 100 euro în două bancnote, una de 50 euro seria şi nr. S52649391616 şi o bancnotă de 50 euro seria şi nr. V37505308261.

În rezultatul ascultării şi vizualizării înregistrărilor de pe discuri, s-a constatat prezenţa unor convorbiri şi imagini care au importanţă pentru cauza penală. Convorbirile au fost stenografiate în conformitate cu prevederile art. 132/9 alin. (9) şi (10) CPP (Anexa nr. 1, nr. 2), stenogramele fiind anexate la prezentul proces-verbal în temeiul art. 132/9 alin. (8), constituind parte integrantă a acestuia. Stenogramele conţin date cu privire la: data, durata convorbirii, locul, datele de identificare ale persoanelor care le-au purtat şi conţinutul convorbirilor.

Discuţiile purtate cu funcţionari publici din Republica Moldova au fost înregistrate audio-video, folosind tehnica specială DGA şi au fost fixate pe 2 suporturi optice CD de marca „Verbatim" cu inscripţia 28.05.2013 428/DGA/2013, care conţine fişierele audio-video: 28.05_adi1, 28.05_adi2, 28.05_adi3, 28.05_adi4, 28.05_adi5 şi CD de marca „Verbatim" cu inscripţia 28.05.2013 429/DGA/2013, care conţine fişierele audio-video: 28.05_marian1, 28.05_marian2, 28.05_marian3, 28.05_marian4, 28.05_marian5, 28.05_marian6.

Imaginile şi discuţiile stenografiate, purtate de către investigatorul cu identitatea acoperită cu poliţiştii de frontieră, cet. Vasilachi Ion şi cet. Pancenco Alexandru, se conţin pe CD de marca „Verbatim" cu inscripţia 28.05.2013 428/DGA/2013, în fişierul audio-video: 28.05_adi1, iar discuţiile purtate cu lucrătorii vamali Chilat Vasile şi responsabilul vamal Florea Mihail, se conţin în fişierele audio-video; 28.05_adi2, 28.05_adi3, 28.05_adi4, 28.05_adi5.

7. La 04 iunie 2013, investigatorul cu identitate acoperită Paraschiv Marian, în jurul orelor 05:32 împreună cu Caraman Igor, după ce a părăsit teritoriul României prin PTF Albiţa, s-a prezentat la intrarea în Republica Moldova în P.T.F. Leuşeni, în calitate de conducător auto al autoutilitarei marca Peugeot Boxer cu nr. de înmatriculare *****, transportând colete din Italia cu destinaţia Chişinău.

Rezultatele măsurii speciale de investigaţii din această dată se conţin pe DVD-R de model „Verbatim” cu inscripţia 04.06.2013, 475/1/DGA/2013 în mapa cam1, pe care se conţin fişierele audio-video: 04-06marian(1); 04-06marian(2); 04-06marian(3); 04-06marian(4); 04-06marian(5), şi pe DVD-R de model „Verbatim” cu inscripţia 04.06.2013, 475/2/DGA/2013 în mapa cam 2 în care se conţin fişierele audio-video: 04-06marian(1); 04-06marian(2); 04-06marian(3); 04-06marian(4); 04-06marian(5).

În urma ascultării şi vizualizării înregistrărilor de pe compact discul de marca „Verbatim” cu inscripţia, 475/2/DGA/2013, s-a constatat că la ora 05:32:53, de autoutilitară se apropie poliţistul de frontieră care preia actele pentru verificare. Ulterior la 05:40:22, se constată din imagini prezenţa poliţistului de frontieră în incinta gheretei de serviciu stând să discute cu cet. Paraschiv Marian, care a fost identificat ca fiind Maticiuc Gheorghe iar aproximativ la ora 05:40:44, file 04-06marian(1), se constată din înregistrările audio-video cum Paraschiv Marian scoate din mai multe bancnote de euro o bancnotă de culoare albăstruie, ce corespunde după culoare şi semnele distinctive semnelor bancnotei de 20 euro pe care o transmite poliţistului de frontieră.

Aproximativ la ora 05:58:07 se constată din înregistrări discuţia lui Paraschiv Marian cu un lucrător vamal, faţa acestuia nefiind vizibilă, îmbrăcat în uniformă specifică lucrătorilor vamali, care îl desemnează pe Gojan Vadim responsabil de procedurile vamale.

În jurul orelor 06:35:50, file 04-06marian(3), se observă din înregistrări prezenţa lucrătorului vamal Gojan Vadim în incinta gheretei de serviciu, stând să discute cu Paraschiv Marian, despre suma de bani pe care acesta urmează să i-o transmită, moment în care ultimul se observă cum î-i transmite o bancnotă de culoare verzuie, care corespunde după semnele distinctive cu o bancnotă de 100 euro.

De asemenea la ora 06:59:10 se constată din înregistrări faptul cum unitatea de transport condusă de Paraschiv Marian, este stopată de un echipaj al echipei mobile a Serviciului vamal, care verifică încărcătura şi actele. Aproximativ în jurul orelor 07:00:35, se constată în înregistrări discuţiile purtate de către Paraschiv Marian cu angajatul vamal din cadrul echipei mobile, ultimul menţionând să-i dea mijloace băneşti în măsura cât îl lasă inima, moment în care se observă şi se aude cum Paraschiv Mariana în prealabil întrebând dacă e bine suma 20 de euro î-i transmite ceva angajatului vamal, obiectul transmisiunii nefiind vizibil. Funcţionarul din cadrul echipelor mobile fiind stabilit de către Paraschiv Marian ca fiind Castraveţ Oleg.

După aceasta, în jurul orelor 07:55:28, unitatea de transport este stopată de către un echipaj al poliţiei patrulare pentru verificarea încărcăturii şi actelor iar aproximativ în jurul orelor 07:57:57 se constată din înregistrări vocea poliţistului din cadrul poliţiei rutiere care indică asupra sumei de 70 care urmează să-i fie transmisă, fiind vizibil după transmitere cum acesta î-i pune în buzunarul drept de la pantaloni. Din înregistrări nu este vizibilă faţa poliţistului dat fiind distanţa apropiată faţă de Paraschiv Marian. Sunt vizibile numerele de înmatriculare din imagini şi anume MAI0324 funcţionarul din cadrul poliţiei patrulare fiind identificat de către Paraschiv Marian ca Şoimu Victor.

Ulterior, în baza declaraţiilor lui Paraschiv Marian s-a stabilit că acesta i-a transmis poliţistului de frontieră Maticiuc Gheorghe o bancnotă de 20 Euro seria şi nr. H56821490811, lucrătorului vamal Gojan Vadim una bancnotă de 100 euro cu seria şi nr. X10852973525, angajatului echipei mobile a Serviciului vamal, Castraveţ Oleg, două bancnote de 10 euro seria şi numerele Y17138963179 şi X79644786689 şi poliţistului din cadrul poliţiei patrulare Şoimu Victor suma de 70 euro, compusă din una bancnotă de 50 euro seria şi nr. X29082958922 şi două bancnote de 10 euro, seria şi numerele X79667028218 şi X79644786698.

În rezultatul ascultării şi vizualizării înregistrărilor de pe discuri, s-a constatat prezenţa unor convorbiri şi imagini care au importanţă pentru cauza penală. Convorbirile au fost stenografiate în conformitate cu prevederile art. 132/9 alin. (9) şi (10) CPP (Anexa nr. 1, nr. 2), stenogramele fiind anexate la prezentul proces-verbal în temeiul art. 132/9 alin. (8), constituind parte integrantă a acestuia. Stenogramele conţin date cu privire la: data, durata convorbirii, locul, datele de identificare ale persoanelor care le-au purtat şi conţinutul convorbirilor.

8. La 05 iunie 2013, investigatorul cu identitate acoperită Paraschiv Marian, în jurul orelor 21:43, împreună cu Caraman după ce au părăsit teritoriul Republicii Moldova s-au prezentat în PTF Leuşeni, în calitate de conducători auto al autoutilitarei marca Peugeot Boxer cu nr. de înmatriculare *****, transportând colete cu destinaţia Italia.

Rezultatele măsurii speciale de investigaţii din această dată se conţin pe DVD-R de model „Verbatim” cu inscripţia MD05.06.2013, Nr.642/DGA/2013 în care se conţin fişierele audio-video,SG1_05_06_2013_mar_cam2.011; SG2_05_06_2013_mar_cam2.012; SG3_05_06_2013_mar_cam2.013; SG4_05_06_2013_mar_cam2.014; SG5_05_06_2013_mar_cam2.015; SG6_05_06_2013_mar_cam2.016; SG7_05_06_2013_mar_cam2.017;

În urma ascultării şi vizualizării înregistrărilor audio/video din file SG2_05_06_2013_mar_cam2.012 de pe suportul optic anterior menţionat, se constată, în jurul orelor 22:01, faptul apropierii poliţistului de frontieră Sandu Adrian de autoutilitară care în momentul verificării conţinutului încărcăturii, urcă în unitatea de transport prin uşa din spate, moment în care este vizibilă cămaşa de culoare verzuie în care acesta era îmbrăcat şi ecusonul din piept. Aproximativ în jurul orelor 22:03:26, din înregistrări se constată vocea lui Paraschiv Marian care îl întreabă pe poliţistul de frontieră dacă ”e bun 10 euro?”, la care poliţistul de frontieră spune - ”E bun”, moment în care din înregistrări se constată o mişcare a mîinii lui Sandu Adrian în direcţia investigatorului sub acoperire.

Conform declaraţiilor investigatorului sub acoperire, Paraschiv Marian şi a lui Caraman Igor s-a stabilit că primul a transmis poliţistului de frontieră, suma de 10 euro, cu seria şi numărul X79687780562.

După verificarea paşapoartelor de către poliţia de frontieră, aproximativ la ora 22:33, de autoutilitară s-a apropiat un angajat vamal, identificat ca Baran Vasile, care a verificat

conţinutul încărcăturii. Ulterior în jurul orelor 23:40, Paraschiv Marian şi Caraman Igor, au părăsit PTF Leuşeni în direcţia PTF Albiţa.

În rezultatul ascultării şi vizualizării înregistrărilor de pe discuri, s-a constatat prezenţa unor convorbiri şi imagini care au importanţă pentru cauza penală. Convorbirile au fost stenografiate în conformitate cu prevederile art. 132/9 alin. (9) şi (10) CPP (Anexa nr. 1, nr. 2), stenogramele fiind anexate la prezentul proces-verbal în temeiul art. 132/9 alin. (8), constituind parte integrantă a acestuia. Stenogramele conţin date cu privire la: data, durata convorbirii, locul, datele de identificare ale persoanelor care le-au purtat şi conţinutul convorbirilor.

9. La 02 iulie 2013, investigator sub acoperire, cetăţean al Republicii Moldova Caraman Igor, autorizat în baza ordonanţei din 28.06.2013, a procurorului în Procuratura Anticorupţie, Roman Statnîi, şi a încheierii Judecătoriei Hînceşti, să documenteze persoanele cu statut public şi cu funcţie de răspundere din cadrul Serviciului Vamal, poliţiei de frontieră şi poliţiei patrulare, cu ajutorul metodelor şi mijloacelor tehnice, în momentul comiterii actelor de corupere, în jurul orelor 05:00, s-a prezentat la intrarea în Republica Moldova în PTF Leuşeni, în calitate de conducător auto al autoutilitarei marca Peugeot Boxer cu nr. de înmatriculare *****, transportând colete cu destinaţia Chişinău.

În urma ascultării şi vizualizării înregistrărilor de pe compact discul de marca „Verbatim" cu inscripţia cu inscripţia 02.07.2013Mld, 477/DGA/2013 fişierul audio-video 02-07-2013mold1, se constată la ora 05:15:42, imaginea lucrătorului vamal cu următoarele semnalmente: (corpolent, aproximativ 30-35 ani, 1,80 m înălţime, îmbrăcat în uniformă de lucrător vamal, tuns scurt, culoarea părului şaten, faţa rotundă, fără alte semne distinctive, conform epoleţilor deţinând gradul special de căpitan), identificat ca fiind Dadu Dorel care a verificat doar vizual încărcătura.

Ulterior în jurul orelor 05:16:17, din imagini se vede cum Caraman Igor intră în biroul de serviciu împreună cu lucrătorul vamal, Dadu Dorel, în care se mai afla un coleg de al său identificat ca Șincari Vitalie.

Vizualizând imaginile din înregistrările audio-video 02-07-2013mold2, se constată discuţia lucrătorului vamal, în jurul orelor 05:18:45, care îl întreabă pe Caraman Igor, ce s-a mai gândit, moment în care ultimul se aude şi se vede cum numără nişe bancnote, întrebând lucrătorul vamal dacă e bine 40, moment în care pune ceva, vizual nişte bancnote pe masa de lucru, iar acesta aplecând capul în faţă îi răspunde să mai adauge ceva. În acest moment, Caraman Igor, îi mai transmite consecutiv încă 20 de euro în două tranşe, ultimele bancnote au fost două la număr.

Din declaraţiile investigatorului sub acoperire, Caraman Igor, s-a constatat că acesta i-a transmis lucrătorului vamal, Dadu Dorel în total suma de 60 euro în următoarele bancnote; 2 bancnote de 5 euro seriile şi nr. X32487561308 şi U50632143809, 2 bancnote de 20 euro seriile şi nr. S34597134574 şi H56320719912 şi o bancnotă de 10 euro seria şi nr. X79548093623.

Discuţiile purtate cu lucrătorul vamal au fost înregistrate audio-video, folosind tehnica specială a D.G.A. şi au fost fixate pe suportul optic tip CD, marca „Verbatim”, cu inscripţia - 02.07.2013Mld, 477/DGA/2013 care conţine fişierul audio-video, 02-07-2013mold1 şi 02-07-2013mold2.

În rezultatul ascultării şi vizualizării înregistrărilor de pe discuri, s-a constatat prezenţa unor convorbiri şi imagini care au importanţă pentru cauza penală. Convorbirile au fost stenografiate în conformitate cu prevederile art. 132/9 alin. (9) şi (10) CPP (Anexa nr. 1, nr. 2), stenogramele fiind anexate la prezentul proces-verbal în temeiul art. 132/9 alin. (8), constituind parte integrantă a acestuia. Stenogramele conţin date cu privire la: data, durata convorbirii, locul, datele de identificare ale persoanelor care le-au purtat şi conţinutul convorbirilor.

10. La 09 iulie 2013, investigatorul sub acoperire, Caraman Igor, autorizat în baza ordonanţei din 28.06.2013 procurorului în Procuratura Anticorupţie, Roman Statnîi, şi a încheierii Judecătoriei Hînceşti, să documenteze persoanele cu statut public şi cu funcţie de răspundere din cadrul Serviciului Vamal, poliţiei de frontieră şi poliţiei patrulare, cu ajutorul metodelor şi mijloacelor tehnice, în momentul comiterii actelor de corupere, în jurul orelor 05:38:35, s-a prezentat la intrarea în Republica Moldova în PTF Leuşeni, în calitate de conducător auto al autoutilitarei marca Peugeot Boxer cu nr. de înmatriculare *****, transportând colete cu destinaţia Chişinău.

În urma ascultării şi vizualizării înregistrărilor de pe compact discul de marca „Verbatim” cu inscripţia cu inscripţia 09.07.2013, 578/DGA/2013 se constată la ora 07:59:23, imaginea lucrătorului vamal cu următoarele semnalmente:

(corpolent, aproximativ 40 ani, şaten, îmbrăcat în cămaşă cu mâneca scurtă, specifică lucrătorilor vamali, purtând ecuson, aproximativ 1,75m înălţime), care indică să fie completată declaraţia vamală. Ulterior conform declaraţiilor lui Caraman Igor, are loc verificarea unităţii de transport la care participă inspectorul vamal Rotaru Eugen.

După care aproximativ în jurul orelor 08:07:47, a început procedura de verificare a unităţii de transport la care au mai participat şi alţi colaboratori vamali inclusiv doi din ei nefiind îmbrăcaţi în uniformă de serviciu.

De menţionat că conform declaraţiilor investigatorului sub acoperire, Caraman Igor s-a stabilit că acesta i-a transmis suma de 40 de euro lucrătorului vamal pe nume Vîrcolici Grigorii, pentru ca acesta să evalueze marfa la un preţ mai mic, lucru care nu se vede din înregistrări dat fiind unele defecţiuni tehnice. Acesta menţionând că a transmis lucrătorului vamal vizat două bancnote de 20 euro cu seriile şi numerele: L30356305277 şi S333351305974.

Discuţiile purtate cu funcţionarii publici şi Caraman Igor, au fost înregistrate folosind tehnică specială a DGA din România, fiind stocate pe suporturile optice CD de marcă Verbatim cu inscripţia 09-07-2013, 577/DGA/2013, pe care se conţin în mapa cam1, următoarele fişiere audio/video: 09-07-2013(1); 09-07-2013(2); 09-07-2013(3); 09-07-2013(4); 09-07-2013(5); 09-07-2013(6); şi CD de marca Verbatim cu inscripţia 09-07.2013, 578/DGA/2013 pe care

conţin în mapa cam2 următoarele fişiere audio/video: 09-07-2013(1); 09-07-2013(2); 09-07-2013(3); 09-07-2013(4); 09-07-2013(5).

11. La 16 iulie 2013, investigator sub acoperire, Caraman Igor, autorizat în baza ordonanţei din 28.06.2013 procurorului în Procuratura Anticorupţie, Roman Statnîi, şi a încheierii Judecătoriei Hînceşti, să documenteze persoanele cu statut public şi cu funcţie de răspundere din cadrul Serviciului Vamal, poliţiei de frontieră şi poliţiei patrulare, cu ajutorul metodelor şi mijloacelor tehnice, în momentul comiterii acetelor de corupere, în jurul orelor 05:50, s-a prezentat la intrarea în Republica Moldova în PTF Leuşeni, în calitate de conducător auto al autoutilitarei marca Peugeot Boxer cu nr. de înmatriculare *****, transportând colete cu destinaţia Chişinău.

În urma ascultării şi vizualizării înregistrărilor de pe compact discul de marca „Verbatim" cu inscripţia 16.07.2013 MO 519/DGA/2013, fişierul audio-video – 16_07_2013_Moldova_1, se constată imaginea cet. Caraman Igor care aproximativ la orele 05:51:12, a intrat şi s-a apropiat cu paşapoartele şi actele pe maşină în sala din blocul administrativ, unde se afla lucratoarea vamală stând lângă una din gheretele din interior, având următoarele caracteristici: (corpolentă, aproximativ vârsta de 45 ani, blondă, tunsă scurt, mai sus de umeri, faţa rotundă, aproximativ 1,55 m înălţime, îmbrăcată în uniformă de lucrător vamal), fiind stabilită ca fiind Cojocari Nina.

Ulterior, se constată din înregistrări aproximativ, în jurul orelor 05:59:40, cum Caraman Igor a început să descarce o parte din colete, la indicaţia preventivă a lucrătoarei vamale, iar aceasta să verifice conţinutul coletelor, invocând faptul că nu poate introduce în ţară aceste mărfuri din diverse motive.

După aceasta, aproximativ jurul orelor 06:27:09, se constată imaginea lucrătoarei vamal, Cojocari Nina, în incinta biroului de serviciu, şi se aude din înregistrări cum aceasta îi indică lui Caraman Igor, că trebuie să-i achite 200 de euro pentru a-i permite să plece.

Aproximativ la ora 06:27:48, din file 16_07_2013Moldova_2, se observă din înregistrări, imaginea cum Nina Cojocari, care stă aşezată pe scaun, la biroul de serviciu, iar Caraman Igor stând în picioare, îi transmite suma de 200 euro anterior solicitată, consecutiv, în mai multe bancnote, pe care i le pune pe masa de serviciu.

Din declaraţiile investigatorului sub acoperire, Caraman Igor, s-a constatat că acesta i-a transmis lucrătoarei vamale, Cojocari Nina, suma de 200 Euro după cum urmează: 2 bancnote de 20 euro, cu seriile şi nr. U72928959251 şi X20403892856, una bancnotă de 10 euro, seria şi nr. X79679806634, una bancnotă de 50 euro, seria şi nr. S63421566604 şi o bancnotă de 100 euro, seria şi nr. X10852973552, banii plasându-i pe masa de serviciu.

După aceasta, din înregistrările audio-video 16_07_2013_Moldova_4, se constată aproximativ la ora 07:32 faptul stopării unităţii de transport de un echipaj al poliţiei patrulare, pe traseul Leuşeni-Chişinău (Poltava), la câşiva km de Chişinău, pentru depăşirea limitei de viteză, iar la ora 07:32:32, de autoutilitară, s-a apropiat un poliţist, prezentându-se ca inspector

„Pară”, din cadrul Poliţiei patrulare, nefiindu-i vizibilă faţa în imagini, cu următoarele semnalmente: (corpolent, purtând virighetă pe degetul de la mîina stângă, după glas aproximativ 40 ani, 1,85 înălţime, în uniformă de poliţist, cu chipiu).

Din imagini se observă la ora 07:32:52, momentul coborârii lui Caraman Igor din unitatea de trasnport ţinând în mână o bancnotă de 200 lei moldoveneşti, pe care o transmite poliţistului, iar acesta o introduce în buzunarul stâng de la pantaloni, permiţându-i să plece fără a-i întocmi proces-verbal contravenţional.

Discuţiile purtate cu funcţionarii publici moldoveni menţionaţi mai sus au fost înregistrate audio-video, folosind tehnica specială a D.G.A. şi au fost fixate pe suportul optic tip CD, marca „Verbatim”, cu inscripţia - 16.07.2013Mo, 519/DGA/2013.

Imaginile şi discuţiile stenografiate, purtate de către investigatorul sub acoperire, Caraman Igor, cu lucrătoarea vamală Nina Cojocari, se conţin în fişierele audio-video: 16_07_2013_Moldova_1; 16_07_2013_Moldova_2; 16_07_2013_Moldova_3; iar cele purtate cu angajatul poliţiei de patrulare în fişierul audio-video: 16_07_2013_Moldova_4.

În rezultatul ascultării şi vizualizării înregistrărilor de pe discuri, s-a constatat prezenţa unor convorbiri şi imagini care au importanţă pentru cauza penală. Convorbirile au fost stenografiate în conformitate cu prevederile art. 132/9 alin. (9) şi (10) CPP (Anexa nr. 1, nr. 2), stenogramele fiind anexate la prezentul proces-verbal în temeiul art. 132/9 alin. (8), constituind parte integrantă a acestuia. Stenogramele conţin date cu privire la: data, durata convorbirii, locul, datele de identificare ale persoanelor care le-au purtat şi conţinutul convorbirilor.

12. La 23 iulie 2013, investigator sub acoperire, Caraman Igor, autorizat în baza ordonanţei din 28.06.2013 a procurorului în Procuratura Anticorupţie, Roman Statnîi, şi a încheierii Judecătoriei Hînceşti, să documenteze persoanele cu statut public şi cu funcţie de răspundere din cadrul Serviciului Vamal, poliţiei de frontieră şi poliţiei patrulare, cu ajutorul metodelor şi mijloacelor tehnice, în momentul comiterii actelor de corupere, s-a prezentat la intrarea în Republica Moldova în PTF Leuşeni, în calitate de conducător auto al autoutilitarei marca Peugeot Boxer cu nr. de înmatriculare *****, transportând colete cu destinaţia Chişinău.

Rezultatele măsurii speciale de investigaţii din această dată se conţin pe DVD-R de model „Verbatim” cu inscripţia 23-07-2013 MD 539/DGA/2013, în care se conţin două fişiere cam1 23-07cam1(1) 23-07cam1(2) 23-07cam1(3) 23-07cam1(4) 23-07cam1(5) şi cam 2 pe care se conţin fişierele audio-video: 23-07cam2(1), 23-07cam2(2), 23-07cam2(3), 23-07cam2(4), 23-07cam2(5). Din înregistrări se constată responsabilul, Barbărasă Vitalie, care îl desemnează pe Florea Mihail.

În urma ascultării şi vizualizării înregistrărilor de pe compact discul DVD-R de marca „Verbatim” cu inscripţia 23-07-2013 MD 539/DGA/2013, fişierul cam2, se constată la ora 07:18:30, file 23-07cam2(4) imaginea lucrătorului vamal cu următoarele semnalmente: (constituţie atletică, aproximativ 1,80 m înălţime îmbrăcata în cămaşă cu mîineca scurtă

specifică lucrătorilor vamali), fiind identificat ca Florea Mihail, care s-a apropiat de autoutilitară pentru verificarea încărcăturii.

Ulterior aproximativ în jurul orelor 07:33:40, file 23-07cam2(5), se constată momentul intrării lui Caraman Igor în incinta gheretei de serviciu a lucrătorului vamal în care se afla Florea Mihail, deschizând o geantă de culoare neagră care se afla pe masa de serviciu, după care în imagini este vizibil faptul cum Caraman Igor î-i întinde lucrătorului vamal nominalizat o bancnotă de 50 Euro, iar angajatul vamal nu o preia, moment în care se observă cum la ora 07:34:11, investigatorul sub acoperire scoate o altă bancnotă de culoare verzuie conform semnelor exterioare identică cu o bancnotă de o sută de euro, întrebând în acelaşi timp dacă ”100 e bun?”, iar lucrătorul vamal preia bancnota şi o pune în sertarul de la masa de serviciu, auzindu-se şi momentul închiderii sertarului.

Conform declaraţiilor investigatorului sub acoperire, şi raportului de investigaţie a lui Caraman Igor, s-a stabilit că acesta i-a transmis lui Florea Mihail suma de 100 euro, cu seria şi nr. X10852973498. Aproximativ la ora 07:43:43, din imagini se observă cum investigatorul sub acoperire părăseşte teritoriul postului vamal Leuşeni.

În rezultatul ascultării şi vizualizării înregistrărilor de pe discuri, s-a constatat prezenţa unor convorbiri şi imagini care au importanţă pentru cauza penală. Convorbirile au fost stenografiate în conformitate cu prevederile art. 132/9 alin. (9) şi (10) CPP (Anexa nr. 1, nr. 2), stenogramele fiind anexate la prezentul proces-verbal în temeiul art. 132/9 alin. (8), constituind parte integrantă a acestuia. Stenogramele conţin date cu privire la: data, durata convorbirii, locul, datele de identificare ale persoanelor care le-au purtat şi conţinutul convorbirilor.

13. La 30 iulie 2013, investigator sub acoperire, Caraman Igor, autorizat în baza ordonanţei din 28.06.2013 a procurorului în Procuratura Anticorupţie, Roman Statnîi, şi a încheierii Judecătoriei Hînceşti, să documenteze persoanele cu statut public şi cu funcţie de răspundere din cadrul Serviciului Vamal, poliţiei de frontieră şi poliţiei patrulare, cu ajutorul metodelor şi mijloacelor tehnice, în momentul comiterii actelor de corupere, s-a prezentat la intrarea în Republica Moldova în PTF Leuşeni, în jurul orelor 04:50, în calitate de conducător auto al autoutilitarei marca Peugeot Boxer cu nr. de înmatriculare *****, transportând colete cu destinaţia Chişinău.

Rezultatele măsurii speciale de investigaţii din această dată se conţin pe DVD-R de model „Verbatim” cu inscripţia 30-07-2013 MD 571/DGA/2013, în care se conţin două fişiere cam1 30-07-2013(1), 30-07-2013(2), 30-07-2013(3), 30-07-2013(4) şi cam2 în care se conţin fişierele audio/video 30-07-2013(1), 30-07-2013(2), 30-07-2013(3), 30-07-2013(4).

În urma ascultării şi vizualizării înregistrărilor de pe compact discul DVD-R de marca „Verbatim” cu inscripţia 30-07-2013 MD 571/DGA/2013, fişierul cam2, se constată în jurul orelor 04:57:55, vocea unei persoane care din declaraţiile lui Caraman Igor a fost stabilit ca fiind angajat vamal care î-i spune să îl găsească pe Vitalie Mereuţă. În continuare aproximativ

la ora 05:04:17, în imagini se observă cum Mereuţă Vitalie se apropie de autoutilitară şi verifică conţinutul încărcăturii prin uşa din spate.

Ulterior, aproximativ în jurul orelor 05:33:54, se constată din înregistrări imaginea cum Mereuţă Vitalie în interiorul gheretei de serviciu în care se mai afla un angajat vamal care asista la discuţie, identificat de Caraman Igor ca fiind Chilat Vasile, discutînd cu Caraman Igor, despre suma de bani care urmează să-i fie transmisă. Din înregistrările video se observă cum la ora 05:34:01, Mereuţă Vitalie stinge lumina din gheretă, insistând asupra sumei de 150. Din înregistrările de pe compact discul anterior menţionat, mapa cam1, fişierul 30-07-2013(3), aproximativ la ora 05:35:45, se observă din imagini momentul cînd Mereuţă Vitalie intră în ghereta de serviciu şi de la intrare preia ceva rapid cu o mişcare a mîinii, de la Caraman Igor, pe care o pune în buzunarul drept de la pantaloni.

Din declaraţiile lui Caraman Igor s-a stabilit că acesta i-a transmis lucrătorului vamal, Mereuţă Vitalie o bancnotă de 100 euro cu seria şi nr. X10852973534 şi o bancnotă de 50 euro cu seria şi nr. S33686365948. După aceasta, aproximativ în jurul orelor 05:37, Caraman Igor, a părăsit teritoriul postului vamal Leuşeni în direcţia Chişinău.

Vizualizând înregistrările audio/video, conţinute în mapa fişierul 30-07-2013(3), se constată aproximativ la ora 05:39:43, faptul stopării unităţii de transport de un echipaj al echipelor mobile a Serviciului Vamal şi apropierii unui angajat vamal de autoutilitară care verifică încărcătura din spate, identificat de către investigatorul sub acoperire ca Castraveţ Oleg, dat fiind faptul că la 04.06.2013, Caraman Igor fiind împreună cu investigatorul sub acoperire din cadrul DGA, din România, Paraschiv Marian, au fost stopaţi de către acelaşi angajat din cadrul echipelor mobile de către Paraschiv Marian fiindu-i transmisă suma de 20 euro pentru a nu supune controlului unitatea de transport.

Totodată la ora 05:40:34, se aude din înregistrări vocea lui Caraman Igor care î-l întreabă pe angajatul vamal dacă e bine 10 euro, acesta menţionând că e bine dacă există chitanţă achitată, fapt confirmat de Caraman Igor, moment în care angajatul vamal preia ceva şi se îndepărtează.

Din declaraţiile lui Caraman Igor, s-a stabilit că acesta a transmis vameşului de la echipele mobile suma de 10 euro cu seria şi nr. X79548093659, pe care acesta a introdus-o în buzunarul drept de la pantaloni.

În continuare aproximativ la ora 05:45:38, autoutilitara a fost stopată de un echipaj al poliţiei ”902”, cu nr. de înmatriculare MAI*****, moment în care din unitatea de transport se observă cum a coborît un bărbat nefiind îmbrăcat în uniformă, dar într-un tricou cu dungi albe şi negre pe orizontală, care la ora 05:46:00 s-a recomandat ca fiind angajat al poliţiei economice, identificat ca Cotelea Iachimie. După care la ora 05:52:10, din înregistrările audio/video, din mapa cam2, fişierul 30-07-2013(4), se constată vocea poliţistului care îi spune lui Caraman Igor despre faptul că unitatea de transport urmează a fi sigilată şi transportată la bază, moment în care ultimul îl întreabă despre suma de bani care trebuie să o achite pentru a-şi

continua drumul mai departe. La ora 05:58:15, din înregistrări se aude vocea poliţistului care indică suma respectivă prin cuvântul ”paltinic”, iar la 05:58:43, se aude glasul lui Caraman Igor care precizează suma de 50 de euro şi spune ”ţine aşa, haide”, după care cei doi se îndepărtează.

Din declaraţiile lui Caraman Igor s-a stabilit că acesta i-a transmis poliţistului din cadrul poliţiei economice suma de 50 euro cu seria şi nr. S44449255159, pe care acesta a luat-o cu mîina dreaptă introducând-o în buzunarul drept de la pantaloni.

În rezultatul ascultării şi vizualizării înregistrărilor de pe discuri, s-a constatat prezenţa unor convorbiri şi imagini care au importanţă pentru cauza penală. Convorbirile au fost stenografiate în conformitate cu prevederile art. 132/9 alin. (9) şi (10) CPP (Anexa nr. 1, nr. 2), stenogramele fiind anexate la prezentul proces-verbal în temeiul art. 132/9 alin. (8), constituind parte integrantă a acestuia. Stenogramele conţin date cu privire la: data, durata convorbirii, locul, datele de identificare ale persoanelor care le-au purtat şi conţinutul convorbirilor.

14. La 06 august 2013, investigator sub acoperire, Caraman Igor, autorizat în baza ordonanţei din 28.06.2013 procurorului în Procuratura Anticorupţie, Roman Statnîi, şi a încheierii Judecătoriei Hînceşti, să documenteze persoanele cu statut public şi cu funcţie de răspundere din cadrul Serviciului Vamal, poliţiei de frontieră şi poliţiei patrulare, cu ajutorul metodelor şi mijloacelor tehnice, în momentul comiterii actelor de corupere, s-a prezentat la intrarea în Republica Moldova în PTF Leuşeni, în jurul orelor 04:50, în calitate de conducător auto al autoutilitarei marca Peugeot Boxer cu nr. de înmatriculare *****, transportând colete cu destinaţia Chişinău.

Rezultatele măsurii speciale de investigaţii din această dată se conţin pe DVD-R de model „Verbatim” cu inscripţia 06-08-2013 MD 573/DGA/2013, în care se conţin fişierele audio/video 06_08_2013_cam1.1; 06_08_2013_cam1.2; 06_08_2013_cam2.1; 06_08_2013_cam2.2.

În urma ascultării şi vizualizării înregistrărilor de pe compact discul DVD-R de marca „Verbatim” cu inscripţia 06-08-2013 MD 573/DGA/2013, fişierul audio/video, 06_08_2013_cam2.1, se constată prezenţa lui Caraman Igor în jurul orelor 06:40:13 în ghereta de serviciu în care în partea stîngă aşezat la masa de serviciu se observă imaginea poliţistului de frontieră cu următoarele trăsături (aproximativ 30 ani, tuns scurt, cu început de calviţie, brunet) identificat ca Certcov Serghei iar din partea dreaptă la masa se observă aşezat un alt poliţist de frontieră (aproximativ 30 ani, forma feţei ovală, cu calviţie pronunţată), identificat ca Buţă Ion. Din înregistrări se constată vocea acestui poliţist care la aproximativ ora 06:40:20, menţionează cuvîntul ”10 ruble”. După aceasta aproximativ la ora 06:42:58, se constată cum Caraman Igor îi întinde lui Certcov Serghei o bancnotă de 10 euro care nu o ia, după care la 06:43:14, investigatorul sub acoperire îi transmite ceva lui Certcov Serghei, şi pronunţă „ţine”.

Din declaraţiile lui Caraman Igor s-a stabilit că după ce acesta a transmis bancnota către Certcov Serghei, ultimul o transmite către Buţă Ion care la rîndul său o propune unui coleg de

al său, conform declaraţiilor investigatorului, identificat ca Pancenco Alexandru, însă pe care acesta o refuză şi o pune în sertarul de la masa de serviciu.

Ulterior, aproximativ în jurul orelor 06:51:40, se constată din înregistrări imaginea lucrătoarei vamale, care a fost stabilită ca fiind Rujiţchi Maria *****, în momentul apropierii de Caraman Igor şi unitatea de transport, după care din înregistrările audio/video, file 06_08_2013_cam2.2, se observă cum la ora 06:54:41, Caraman Igor îi transmite lucrătoarei vamale o bancnotă de 100 euro pe care aceasta o preia şi o pune în sertarul din partea dreaptă a mesei de serviciu.

Din declaraţiile lui Caraman Igor s-a stabilit că acesta i-a transmis lucrătoarei vamale, Rujiţchi Maria o bancnotă de 100 euro cu seria şi nr. X10852973462 iar poliţistului de frontieră Certcov Serghei o bancnotă de 10 euro seria şi nr. X79564080386.

După aceasta, aproximativ în jurul orelor 07:10, Caraman Igor, a părăsit teritoriul postului vamal Leuşeni în direcţia Chişinău.

În rezultatul ascultării şi vizualizării înregistrărilor de pe discuri, s-a constatat prezenţa unor convorbiri şi imagini care au importanţă pentru cauza penală. Convorbirile au fost stenografiate în conformitate cu prevederile art. 132/9 alin. (9) şi (10) CPP (Anexa nr. 1, nr. 2), stenogramele fiind anexate la prezentul proces-verbal în temeiul art. 132/9 alin. (8), constituind parte integrantă a acestuia.

Stenogramele conţin date cu privire la: data, durata convorbirii, locul, datele de identificare ale persoanelor care le-au purtat şi conţinutul convorbirilor.

15. La 13 august 2013, investigator sub acoperire, Caraman Igor, autorizat în baza ordonanţei din 28.06.2013 a procurorului în Procuratura Anticorupţie, Roman Statnîi, şi a încheierii Judecătoriei Hînceşti, să documenteze persoanele cu statut public şi cu funcţie de răspundere din cadrul Serviciului Vamal, poliţiei de frontieră şi poliţiei patrulare, cu ajutorul metodelor şi mijloacelor tehnice, în momentul comiterii actelor de corupere, s-a prezentat la intrarea în Republica Moldova prin PTF Leuşeni, în jurul orelor 07:00, în calitate de conducător auto al autoutilitarei marca Peugeot Boxer cu nr. de înmatriculare *****, transportând colete cu destinaţia Chişinău.

Rezultatele măsurii speciale de investigaţii din această dată se conţin pe DVD-R de model „Verbatim" cu inscripţia 13-08-2013-Mol Nr. 591/DGA/2013, în care se conţine 2 mape în mapa DR fişierele audio-video: SG_Dr_13_08_2013_Mo1.003; SG_Dr_13_08_2013_Mo2.004; SG_Dr_13_08_2013_Mo3.005; SG_Dr_13_08_2013_Mo4.006; SG_Dr_13_08_2013_Mo5.007; şi în mapa ST, fişierele: SG_ST_13_08_2013_Mo1.003; SG_ST_13_08_2013_Mo2.004

În urma ascultării şi vizualizării înregistrărilor de pe compact discul menţionat fişierul SG_Dr_13_08_2013_Mo1.003, se constată faptul intrării pe teritoriul postului vamal Leuşeni a lui Caraman Igor în jurul orelor 07:00.

Din înregistrările conţinute pe file nr. SG_St_13_08_2013_Mo1.003, se constată prezenţa poliţistei de frontieră, care se apropie de autoutilitară aproximativ la ora 07:04:30, care preia paşapoartele şi solicită să fie deschisă uşa din spate, fiind identificată ca Minciuc Efalia.

Iar în jurul orelor 07:04:50, se aude din înregistrări vocea lui Caraman Igor care o întreabă pe poliţistă ”cât trebuie?” În acelaşi timp la ora 07:05:42, se observă din înregistrări cum Caraman Igor îi întinde cu mâina dreaptă o bancnotă asemănătoare cu o bancnotă de 5 euro, pe care poliţista nu o preia motivînd ca acesta să intre în interior şi să i-o aducă. După care, aproximativ la ora 07:06:52, se observă cum Caraman Igor se apropie de ghereta la care se afla poliţista de frontieră, Minciuc Efalia. Conform declaraţiilor investigatorului în cauză acesta i-a transmis poliţistei o bancnotă de 5 euro cu seria X32457826091, pregătită din timp, pe care aceasta a luat-o.

Ulterior, în jurul orelor 08:16:33, din înregistrările din file SG_Dr_13_08_2013_Mo3.005, se constată, discuţia lui Caraman Igor cu angajatul vamal care a fost identificat de către primul ca Pîrlog Valeriu, în incinta blocului administrativ, fucţionarul vamal, spunîndu-i să descarce unitatea de transport pentru verificare. După care, din înregistrările din file nr. SG_Dr_13_08_2013_Mo4.006, se constată imaginea angajatului vamal în jurul orelor 08:23:20, lîngă autoutilitară în momentul verificării unităţii de transport.

În continuare, aproximativ la ora 08:57 din înregistrările conţinute pe file nr. SG_Dr_13_08_2013_Mo5.007, se constată vocea lui Caraman Igor în interiorul gheretei de serviciu a lucrătorului vamal întrebîndu-l ”Cât îi?”, la care funcţionarul vamal îi răspunde ”o rublă” , iar Caraman Igor precizând dacă este vorba de suma de o sută, îi transmite suma de bani la ora 08:57:17, spunîndu-i lucrătorului vamal ”ţine”, momentul efetiv al transmiterii nefiind vizibil. Din înregistrări este vizil cum aproximativ la ora 09:01, Caraman Igor a părăsit PTF Leuşeni, în direcţia Chişinău.

În baza declaraţiilor lui Caraman Igor, s-a stabilit că acesta a transmis angajatului vamal identificat ca fiind Pîrlog Valeriu, o bancnotă de 100 euro cu seria şi nr. X10852973489.

În rezultatul ascultării şi vizualizării înregistrărilor de pe discuri, s-a constatat prezenţa unor convorbiri şi imagini care au importanţă pentru cauza penală. Convorbirile au fost stenografiate în conformitate cu prevederile art. 132/9 alin. (9) şi (10) CPP (Anexa nr. 1, nr. 2), stenogramele fiind anexate la prezentul proces-verbal în temeiul art. 132/9 alin. (8), constituind parte integrantă a acestuia. Stenogramele conţin date cu privire la: data, durata convorbirii, locul, datele de identificare ale persoanelor care le-au purtat şi conţinutul convorbirilor.

16. La **14 august 2013**, investigator sub acoperire, cetăţean al Republicii Moldova Caraman Igor, autorizat în baza ordonanţei din 28.06.2013 a procurorului în Procuratura Anticorupţie, Roman Statnîi, şi a încheierii Judecătoriei Hînceşti, să documenteze persoanele cu statut public şi cu funcţie de răspundere din cadrul Serviciului Vamal, poliţiei de frontieră şi poliţiei patrulare, cu ajutorul metodelor şi mijloacelor tehnice, în momentul comiterii actelor de corupere, s-a prezentat la ieşirea din Republica Moldova prin PTF Leuşeni, în jurul orelor

20:00, în calitate de conducător auto al autoutilitarei marca Peugeot Boxer cu nr. de înmatriculare *****, transportând colete cu destinaţia Braşov.

Rezultatele măsurii speciale de investigaţii din această dată se conţin pe CD-R de model „Verbatim" cu inscripţia 14-08-2013 MD 592/DGA/2013, în care se conţine fişierelul audio/video SG_Dr_14_08_2013_Mo.011.

În urma ascultării şi vizualizării înregistrărilor de pe compact discul CD-R fişierul menţionat mai sus, se constată prezenţa cet. Caraman Igor în jurul orelor 20:35:39, imaginea angajatului vamal în momentul apropierii de autoutilitară, pentru verificarea conţinutului încărcăturii. După care aproximativ la ora 20:40:57, se constată prezenţa cet. Caraman Igor în incinta biroului de serviciu a angajatului vamal care anterior verificase unitatea de transport, şi se aude cum cet. Caraman Igor îl întreabă "cît să-ţi dau?". La ce angajatul vamal îi răspunde "treaba ta". Iar la ora 20:41:36, din înregistrări se aude vocea cet. Caraman Igor, care îl întreabă dacă "e bun 10 euro"?, la ce angajatul vamal îi răspunde "da". Ulterior aproximativ, la ora 20:42:17, se constată faptul cum cet. Caraman Igor se urcă la volanul unităţii de transport şi părăseşte PTF Leuşeni în direcţia PTF Albiţa.

În baza declaraţiilor cet. Caraman Igor, s-a stabilit că acesta a transmis angajatului vamal identificat ca cet. **Ţurcan Eduard**, o bancnotă de 10 euro seria şi **nr. X79564080368,** pe care acesta a preluat-o şi a pus-o în buzunarul de la drept de la pantaloni.

În rezultatul ascultării şi vizualizării înregistrărilor de pe discuri, s-a constatat prezenţa unor convorbiri şi imagini care au importanţă pentru cauza penală. Convorbirile au fost stenografiate în conformitate cu prevederile art. 132/9 alin. (9) şi (10) CPP (Anexa nr. 1, nr. 2), stenogramele fiind anexate la prezentul proces-verbal în temeiul art. 132/9 alin. (8), constituind parte integrantă a acestuia. Stenogramele conţin date cu privire la: data, durata convorbirii, locul, datele de identificare ale persoanelor care le-au purtat şi conţinutul convorbirilor.

17. La **20 august 2013**, investigator sub acoperire, cetăţean al Republicii Moldova Caraman Igor, autorizat în baza ordonanţei din 28.06.2013 a procurorului în Procuratura Anticorupţie, Roman Statnîi, şi a încheierii Judecătoriei Hînceşti, să documenteze persoanele cu statut public şi cu funcţie de răspundere din cadrul Serviciului Vamal, poliţiei de frontieră şi poliţiei patrulare, cu ajutorul metodelor şi mijloacelor tehnice, în momentul comiterii actelor de corupere, s-a prezentat la intrarea în Republica Moldova prin PTF Leuşeni, în jurul orelor 06:42, în calitate de conducător auto al autoutilitarei marca Peugeot Boxer cu nr. de înmatriculare *****, transportând colete cu destinaţia Chişinău.

Rezultatele măsurii speciale de investigaţii din această dată se conţin pe CD-R de model „Verbatim" cu inscripţia MD20-08-2013Nr. 605/DGA/2013, în care se conţine fişierele audio/video: SG_20_08_2013_Dr_MD.002; SG_20_08_2013_St_MD.002; SG_20_08_2013_St_MD1.003.

În urma ascultării şi vizualizării înregistrărilor de pe compact discul menţionat fişierul SG_20_08_2013_Dr_MD.002, se constată, discuţia cet. Caraman Igor cu un angajat vamal care

se afla la masa de serviciu, în unul din birourile din cadrul blocului administrativ a Postului vamal Leuşeni cu următoarele semnalmente (aproximativ 40 ani, cu calviţie pronunţată, şaten, îmbrăcat în cămaşă cu mîinica scurtă specifică lucrătorilor vamali), care îl desemnează pe cet.Nacu Ilie responsabil de devamare. După care, aproximativ la ora 06:54:24, din imagini se constată faptul apropierii cet.Caraman Igor de cet.Nacu Ilie, (constituţie atletică, aproximativ 40 ani, cu mustaţă, brunet, îmbrăcat în uniformă de angajat vamal) care se afla pe teritoriul postului vamal lângă gheretele se serviciu de culoare albastră.

Din înregistrările audio-video, file SG_20_08_2013_St_MD1.003 se constată, aproximativ la ora 06:56:57, imaginea cet.**Nacu Ilie** în interiorul gheretei de serviciu, stând aşezat la masa de lucru. După care din imagini se observă cum cet. Caraman Igor scoate din mai multe bancnote, o bancnotă de culoare verzuie de **100 euro** pe care o întinde către lucrătorul vamal, întrebându-l dacă ”100 e bun?”, la ce angajatul vamal i-a răspuns ”o sută jumate”. Iar la ora 06:57:19, este vizibil cum cet.Caraman Igor mai scoate o bancnotă din bancnotele anterior vizibile şi îi transmite cet.Nacu Ilie.

Din înregistrările audio-video file SG_20_08_2013_Dr_MD.002, se constată la ora 06:57:30, pe masa de serviciu a cet. Nacu Ilie, în momentul în care acesta scria nr. de telefon a cet. Caraman Igor, în partea din dreapta lîngă monitorul de la calculator, două bancnote, prima de culoare verzuie conform semnalmentelor identică cu o bancnotă de 100 euro, iar cea de asupra, de nuanţă roşietică, identică cu o bancnotă de 50 euro.

După care aproximativ la ora 07:00 se vede din înregistrări cum cet.Caraman Igor a părăsit PTF Leuşeni.

În baza declaraţiilor cet. Caraman Igor, s-a stabilit că acesta a transmis angajatului vamal identificat ca cet. Nacu Ilie, o bancnotă de **100 euro** seria şi **nr. X10852973507** şi o bancnotă de **50 euro** cu seria şi nr. **S18638343574.**

În rezultatul ascultării şi vizualizării înregistrărilor de pe discuri, s-a constatat prezenţa unor convorbiri şi imagini care au importanţă pentru cauza penală. Convorbirile au fost stenografiate în conformitate cu prevederile art. 132/9 alin. (9) şi (10) CPP (Anexa nr. 1, nr. 2), stenogramele fiind anexate la prezentul proces-verbal în temeiul art. 132/9 alin. (8), constituind parte integrantă a acestuia.

Stenogramele conţin date cu privire la: data, durata convorbirii, locul, datele de identificare ale persoanelor care le-au purtat şi conţinutul convorbirilor.

18. La **27 august 2013,** investigator sub acoperire, cetăţean al Republicii Moldova Caraman Igor, autorizat în baza ordonanţei din 28.06.2013 a procurorului în Procuratura Anticorupţie, Roman Statnîi, şi a încheierii Judecătoriei Hînceşti, să documenteze persoanele cu statut public şi cu funcţie de răspundere din cadrul Serviciului Vamal, poliţiei de frontieră şi poliţiei patrulare, cu ajutorul metodelor şi mijloacelor tehnice, în momentul comiterii actelor de corupere, s-a prezentat la intrarea în Republica Moldova prin PTF Leuşeni, în jurul orelor

06:40, în calitate de conducător auto al autoutilitarei marca Peugeot Boxer cu nr. de înmatriculare *****, transportând colete cu destinaţia Chişinău.

Rezultatele măsurii speciale de investigaţii din această dată se conţin pe DVD-R de model „Verbatim" cu inscripţia 27-08-2013-MD Nr. 624/DGA/2013, în care se conţine 2 mape: 27.08.2013-DR în care se conţin fişierele SG_27_08_2013_DR_MD1.002; SG_27_08_2013_DR_MD2.003; SG_27_08_2013_DR_MD3.004; şi mapa 27.08.2013-ST în care se conţin fişierele audio-video: SG_27_08_2013_ST_MD.002; SG_27_08_2013_ST_MD1.003; SG_27_08_2013_ST_MD2.004;

În urma ascultării şi vizualizării înregistrărilor de pe compact discul menţionat mapa 27.08.2013-ST fişierul SG_27_08_2013_ST_MD1.003, se vizualizează la ora 07:10:32, imaginea angajatului vamal în cabina maşinii de la scaner, stând aşezat, iar la ora 07:11:51, este vizibi în înregistrări faptul transmiterii sumei de **5 euro** de către cet. Caraman Igor către angajatul vamal cu atribuţii de scanare pe care acesta îi pune pe unul din rafturile din cabină, care a fost identificat de către investigator ca cet.**Budescu Stanislav**. Acesta a transmis o bancnotă de 5 euro seria şi nr. **X22053189845.**

După aceasta, din înregistrările din file nr. SG_27_08_2013_ST_MD2.004, se constată la ora 07:22:04, imaginea angajatului vamal, identificat de investigatorul sub acoperire, Caraman Igor, ca fiind **Boaghie Dorin**, în biroul de serviciu, stând la masa de lucru. Aproximativ la ora 07:22:47, din înregistrări se aude vocea cet.Boaghie Dorin care spune "80 îi bun", iar la 07:23:02, este vizibil cum cet.Caraman Igor îi transmite ceva angajatului vamal menţionat.

În baza declaraţiilor cet. Caraman Igor, s-a stabilit că acesta a transmis angajatului vamal identificat ca cet. Boaghie Dorin, suma de 80 euro compusă

dintr-o bancnotă de **50 euro** seria şi nr. **V38745776776**, una de **20 euro** cu seria şi nr. **S31694376508**, şi o bancnotă de **10 euro** cu seria şi nr. **X79548093632.**

Aproximativ la 07:30, cet.Caraman Igor a părăsit PTF Leuşeni în direcţia Chişinău.

În rezultatul ascultării şi vizualizării înregistrărilor de pe discuri, s-a constatat prezenţa unor convorbiri şi imagini care au importanţă pentru cauza penală. Convorbirile au fost stenografiate în conformitate cu prevederile art. 132/9 alin. (9) şi (10) CPP (Anexa nr. 1, nr. 2), stenogramele fiind anexate la prezentul proces-verbal în temeiul art. 132/9 alin. (8), constituind parte integrantă a acestuia. Stenogramele conţin date cu privire la: data, durata convorbirii, locul, datele de identificare ale persoanelor care le-au purtat şi conţinutul convorbirilor.

19. La **03 septembrie 2013**, investigator sub acoperire, cetăţean al Republicii Moldova Caraman Igor, autorizat în baza ordonanţei din 28.06.2013 a procurorului în Procuratura Anticorupţie, Roman Statnîi, şi a încheierii Judecătoriei Hînceşti, să documenteze persoanele cu statut public şi cu funcţie de răspundere din cadrul Serviciului Vamal, poliţiei de frontieră şi poliţiei patrulare, cu ajutorul metodelor şi mijloacelor tehnice, în momentul comiterii actelor de corupere, s-a prezentat la intrarea în Republica Moldova prin PTF Leuşeni, în jurul orelor

06:50, în calitate de conducător auto al autoutilitarei marca Peugeot Boxer cu nr. de înmatriculare *****, transportând colete cu destinaţia Chişinău.

Rezultatele măsurii speciale de investigaţii din această dată se conţin pe DVD-R de model „Verbatim" cu inscripţia MD03.09.2013 Nr. 636/DGA/2013 în care se conţin fişiere audio-video; SG_03_2013_DR_MD_PR.002; SG_03_2013_ST_MD_PR.004;SG_03_2013_DR_MD.001;SG_03_2013_ST_MD1.001; SG_03_2013_ST_MD2.002.

În urma ascultării şi vizualizării înregistrărilor de pe file SG_03_2013_ST_MD1.001, se constată în jurul orelor 06:56, faptul apropierii poliţistei de frontieră, (aproximativ 28 ani, 1,60m înălţime, îmbrăcată în uniformă de poliţist de frontieră, brunetă, părul tuns la nivelul umerilor) de autoutilitară care preia paşaportul şi verifică încărcătura prin uşa din spate, după care aceasta se îndepărtează în direcţia blocului administrativ, identificată ca cet.**Schiţco Agafia**.

După acesta aproximativ la ora 07:13:58 se constată din înregistrările din file nr. SG_03_2013_ST_MD2.002, momentul intrării cet.Caraman Igor în interiorul unui birou de serviciu, în care se afla un angajat vamal, care îi spune să mai aştepte.

În continuare la aproximativ la ora 07:19:37, se constată faptul apropierii de unitatea de transport a angajatei vamale, care a fost identificată, de cet.Caraman Igor ca fiind cet.**Rujiţchi Maria *****, şi a faptului verificării unităţii de transport prin uşa din spate, iar aproximativ la ora 07:22:20, din imagini se constată cet.Rujiţchi Maria cu care cet.Caraman Igor discută în interiorul gheretei de serviciu, inclusiv referitor la suma de bani care trebuie să-i fie achitată angajatei vamale. Aproximativ la ora 07:22:30, din înregistrări se aude glasul cet.Caraman Igor care întreabă "180?", iar angajata vamală menţionând acceptul prin "îhî", moment în care se observă cum cet.Caraman Igor îi transmite ceva prin trei mişcări ale mâini, de fiecare dată cet.Rujiţchi Maria preluând ce i se transmitea, şi în jurul orelor 07:23:07, se aude din înregistrări cum Caraman Igor o întreabă pe angajata vamală "Îi bun 170?", la ce dânsa îi răspunde "Ăi hai, numai să ajungi cu bine". După aceasta aproximativ la ora 07:23:53, din înregistrări se constată imaginea poliţistei de frontieră lângă ghereta de serviciu în interiorul blocului administrativ. Aproximativ la ora 07:24:26, se aude din înregistrări glasul poliţistei de frontieră care spune "dă ceva".

În baza raportului de investigaţii a cet.Caraman Igor, s-a stabilit că acesta a transmis consecutiv, cet.Rujiţchi Maria, suma de **170 euro,** compusă din o bancnotă de **100 euro** cu seria şi nr. **X10852973516, 50 euro** cu seria şi nr. **S49801286095** şi o bancnotă de **20 euro** cu seria şi nr. **L30356305286,** iar poliţistei de frontieră i-a transmis la solicitarea acesteia o bancnotă de **5 euro** seria şi nr.**L09723999083.** Aproximativ în jurul orelor 07:30, din înregistrări se vede cum cet.Caraman Igor, se urcă la volanul autoutilitarei şi părăseşte PTF Leuşeni.

În continuare, aproximativ în jurul orelor 08:16:50 din înregistrările din file SG_03_2013_DR_MD_PR.002, se vede faptul staţionării autoutilitarei şi unitatea de transport a poliţiei rutiere cu nr. de înmatriculare MAI *****, iar la ora 08:17:15, se observă imaginea poliţistului cu următoarele semnalmente (aproximativ 40 ani, 1,80m înălţime, îmbrăcat în cămaşă cu mâinica scurtă, cu chipiu de poliţist, şaten), identificat ca cet. **Cucta Andrei**, care se apropie de cet. Caraman Igor, mergând împreună spre autoutilitară. După care aproximativ la ora 08:18:08, se observă cum cet. Caraman Igor îi transmite ceva poliţistului, anterior menţionând ”naţi uăi 20 de euro”, iar acesta o preia cu mâina stângă, şi introduce mâina în buzunarul stâng de la pantaloni, menţionând cuvântul ”Bodaproste”, cet.Caraman Igor continuând mai departe drumul.

În rezultatul ascultării şi vizualizării înregistrărilor de pe discuri, s-a constatat prezenţa unor convorbiri şi imagini care au importanţă pentru cauza penală. Convorbirile au fost stenografiate în conformitate cu prevederile art. 132/9 alin. (9) şi (10) CPP (Anexa nr. 1, nr. 2), stenogramele fiind anexate la prezentul proces-verbal în temeiul art. 132/9 alin. (8), constituind parte integrantă a acestuia. Stenogramele conţin date cu privire la: data, durata convorbirii, locul, datele de identificare ale persoanelor care le-au purtat şi conţinutul convorbirilor.

20. La **04 septembrie 2013**, investigator sub acoperire, cetăţean al Republicii Moldova Caraman Igor, autorizat în baza ordonanţei din 28.06.2013 a procurorului în Procuratura Anticorupţie, Roman Statnîi, şi a încheierii Judecătoriei Hînceşti, să documenteze persoanele cu statut public şi cu funcţie de răspundere din cadrul Serviciului Vamal, poliţiei de frontieră şi poliţiei patrulare, cu ajutorul metodelor şi mijloacelor tehnice, în momentul comiterii actelor de corupere, s-a prezentat la intrarea în Republica Moldova prin PTF Leuşeni, în jurul orelor 21:50, în calitate de conducător auto al autoutilitarei marca Peugeot Boxer cu nr. de înmatriculare *****, transportând colete cu destinaţia Braşov.

Rezultatele măsurii speciale de investigaţii din această dată se conţin pe DVD-R de model „Verbatim” cu inscripţia MD04.09.2013 Nr. 637/DGA/2013 în care se conţin următoarele fişiere audio-video; 04.09.2013-DR_MD.003; 04.09.2013-DR_MD.004; 04.09.2013-DR_MD.005; SG_04_2013_ST_MD1.005; SG_04_2013_ST_MD2.006;

În urma ascultării şi vizualizării înregistrărilor conţinute în file nr. 04.09.2013-DR_MD.004, se constată, în jurul orelor 21:14, cum de autoutilitară se apropie un angajat vamal, de genul masculin, verificând conţinutul încărcăturii.

În baza raportului de investigaţie a investigatorului sub acoperire, Caraman Igor, s-a stabilit că vameşul care a verificat unitatea de transport, este cet.**Eni Marian**.

Ulterior, în jurul orelor 21:21:53, din înregistrările audio-video, file 04.09.2013-DR_MD.005, se constată imaginea lucrătorului vamal, recunoscut de cet.Caraman Igor ca fiind cet.Eni Marian, stând aşezat la masa de serviciu în birou, după care este vizibil cum cet. Eni Marian se uită mult timp la Caraman Igor, din înregistrări auzindu-se cum ultimul îl întreabă

”cât trebuie?”. La ce angajatul vamal spune ”pentru al tău dă...”, neindicând concret suma de bani.

Aproximativ în jurul orelor 21:22:23, din înregistrările anterior menţionate se aude cum Caraman Igor îl întreabă pe angajatul vamal dacă nu e prea mult. Iar la ora 21:22:42, se vede nu prea bine dar se aude cum cet.Caraman Igor scoate ceva din geantă, la sunet identic cu foşnetul de bancnote şi îi îndreaptă în direcţia angajatului vamal. Aproximativ la ora 21:25, cet.Caraman Igor, părăsind PTF Leuşeni în direcţia PTF Albiţa.

În baza raportului de investigaţii s-a stabilit, că cet. Caraman Igor a transmis vameşului, Eni Marian, suma de **50 de euro** cu **seria şi nr. X34348032623,** pe care acesta a luat-o şi a pus-o în sertarul de la masa de lucru, acesta nepronunţând expres suma în momentul solicitării, dar indicând cu mâina stângă cele 5 degete desfăcute.

În rezultatul ascultării şi vizualizării înregistrărilor de pe discuri, s-a constatat prezenţa unor convorbiri şi imagini care au importanţă pentru cauza penală. Convorbirile au fost stenografiate în conformitate cu prevederile art. 132/9 alin.(9) şi (10) CPP (Anexa nr. 1, nr. 2), stenogramele fiind anexate la prezentul proces-verbal în temeiul art.132/9 alin.(8), constituind parte integrantă a acestuia. Stenogramele conţin date cu privire la: data, durata convorbirii, locul, datele de identificare ale persoanelor care le-au purtat şi conţinutul convorbirilor.=

21. La **10 septembrie 2013**, investigator sub acoperire, cetăţean al Republicii Moldova Caraman Igor, autorizat în baza ordonanţei din 28.06.2013 a procurorului în Procuratura Anticorupţie, Roman Statnîi, şi a încheierii Judecătoriei Hînceşti, să documenteze persoanele cu statut public şi cu funcţie de răspundere din cadrul Serviciului Vamal, poliţiei de frontieră şi poliţiei rutiere, cu ajutorul metodelor şi mijloacelor tehnice, în momentul comiterii actelor de corupere, s-a prezentat la intrarea în Republica Moldova prin PTF Leuşeni, în jurul orelor 06:00, în calitate de conducător auto al autoutilitarei marca Peugeot Boxer cu nr. de înmatriculare *****, transportând colete cu destinaţia Chişinău.

Rezultatele măsurii speciale de investigaţii din această dată se conţin pe DVD-R de model „Verbatim” cu nr. 678/DGA/2013; nr. 678/1/DGA/2013; 678/2/DGA/2013; 678/3/DGA/2013.

În urma ascultării şi vizualizării înregistrărilor conţinute pe DVD-R de model ”Verbatim” cu inscripţia MD 10.09.2013 nr.678/2/DGA/2013, DR1, în file nr. SG1_10_09_2013_DR_MD.001, se constată aproximativ la ora 07:03, faptul apropierii cet.Caraman Igor de o gheretă din interiorul blocului administrativ, unde conform declaraţiilor acestuia se afla poliţistul de frontieră, pe nume **Oţel** *****, care a verificat paşaportul, şi căruia i-a fost transmisă suma de **5 euro** cu seria **U30077483238**.

Ulterior se constată, în jurul orelor 13:10, faptul verificării unităţii de transport de către vameşul care a fost identificat de către investigatorul sub acoperire ca fiind cet.**Mereuţă Vitalie**, după care aproximativ la ora 13:15:41, se vede imaginea acestuia în interiorul gheretei de serviciu. Vizualizând, înregistrările din file nr. SG11_10_09_2013_ST_MD.012, de pe

DVD-R cu nr. 678/3/DGA/2013, se constată aproximativ la ora 13:30:27, cum investigatorul sub acoperire, Caraman Igor, îi transmite o bancnotă cet. Mereuţă Vitalie, pe care ultimul după ce o preia pronunţă ”Asta, dăi gazu”.

În baza raportului de investigaţii s-a stabilit, că cet. Caraman Igor a transmis vameşului, Mereuţă Vitalie, suma de **100 de euro** cu **seria şi nr. X10852973471,** pe care acesta a luat-o şi a pus-o în buzunarul drept de la pantaloni.

În rezultatul ascultării şi vizualizării înregistrărilor de pe discuri, s-a constatat prezenţa unor convorbiri şi imagini care au importanţă pentru cauza penală. Convorbirile au fost stenografiate în conformitate cu prevederile art. 132/9 alin.(9) şi (10) CPP (Anexa nr. 1, nr. 2), stenogramele fiind anexate la prezentul proces-verbal în temeiul art. 132/9 alin.(8), constituind parte integrantă a acestuia. Stenogramele conţin date cu privire la: data, durata convorbirii, locul, datele de identificare ale persoanelor care le-au purtat şi conţinutul convorbirilor.

22. La **17 septembrie 2013**, investigator sub acoperire, cetăţean al Republicii Moldova Caraman Igor, autorizat în baza ordonanţei din 28.06.2013 a procurorului în Procuratura Anticorupţie, Roman Statnîi, şi a încheierii Judecătoriei Hînceşti, să documenteze persoanele cu statut public şi cu funcţie de răspundere din cadrul Serviciului Vamal, poliţiei de frontieră şi poliţiei rutiere, cu ajutorul metodelor şi mijloacelor tehnice, în momentul comiterii actelor de corupere, după ce a ieşit din PTF Leuşeni, aproximativ în jurul orelor 10:55, a fost stopat de un echipaj al Inspectoratului Naţional de Patrulare.

Rezultatele măsurii speciale de investigaţii din această dată se conţin pe DVD-R de model „Verbatim” cu nr. 686/DGA/2013; 686/1/DGA/2013; 686/2/DGA/2013 cu inscripţia 17.09.2013.

În urma ascultării şi vizualizării înregistrărilor conţinute pe DVD-R de model ”Verbatim” nr. 686/DGA/2013, file SG9_17_09_2013_ST_MD_PR.010, se constată aproximativ în jurul orelor 10:55:51, apropierea de autoutilitara condusă de cet.Caraman Igor a inspectorului de patrulare care se recomandă ca locotenent major **Mocanu** din cadrul Inspectoratului Naţional de Patrulare, care solicită actele la control. Iar aproximativ la ora 10:59:02, din înregistrările menţionate anterior, se observă faptul deplasării inspectorului spre unitatea de transport de serviciu, urcând la volan, iar cet.Caraman Igor stând afară să discute. Iar la ora 11:04:42 din înregistrări se observă cum Caraman Igor stând pe bancheta din faţă a pasagerului îi transmite inspectorului de patrulare o bancnotă de 20 euro. Conform declaraţiilor cet. Caraman Igor, acesta i-a transmis inspectorului de patrulare suma de **20 euro** cu seria **S36978139807,** acesta fiind identificat ca cet. **Mocanu Vitalie.**

În rezultatul ascultării şi vizualizării înregistrărilor de pe discuri, s-a constatat prezenţa unor convorbiri şi imagini care au importanţă pentru cauza penală. Convorbirile au fost stenografiate în conformitate cu prevederile art.132/9 alin.(9) şi (10) CPP (Anexa nr. 1, nr. 2), stenogramele fiind anexate la prezentul proces-verbal în temeiul art.132/9 alin.(8), constituind

parte integrantă a acestuia. Stenogramele conţin date cu privire la: data, durata convorbirii, locul, datele de identificare ale persoanelor care le-au purtat şi conţinutul convorbirilor.

23. La **18 septembrie 2013**, investigator sub acoperire, cetăţean al Republicii Moldova Caraman Igor, autorizat în baza ordonanţei din 28.06.2013 a procurorului în Procuratura Anticorupţie, Roman Statnîi, şi a încheierii Judecătoriei Hînceşti, să documenteze persoanele cu statut public şi cu funcţie de răspundere din cadrul Serviciului Vamal, poliţiei de frontieră şi poliţiei rutiere, cu ajutorul metodelor şi mijloacelor tehnice, în momentul comiterii actelor de corupere, după ce a ieşit din PTF Leuşeni, aproximativ în jurul orelor 22:00, s-a prezentat în PTF Leuşeni.

Rezultatele măsurii speciale de investigaţii din această dată se conţin pe DVD-R de model „Verbatim" cu nr. 687/DGA/2013 cu inscripţia MD 18.09.2013, în care se conţin mapele "DR" şi "New folder", în total pe suportul optic se conţin 6 înregistrări audio-video; SG1_18_09_2013_DR_MD.010; SG2_18_09_2013_DR_MD.011; SG3_18_09_2013_DR_MD.012; SG1_18_09_2013_ST_MD.012; SG2_18_09_2013_ST_MD.013; SG3_18_09_2013_ST_MD.014

În urma ascultării şi vizualizării înregistrărilor din file SG1_18_09_2013_ST_MD.012, se constată în jurul orelor 22:22, faptul apropierii angajatului vamal de autoutilitară, care a fost identificat de investigatorul sub acoperire ca **Cerchez Vasile**, şi imaginea unui alt angajat vamal (care poartă ochelari, ţinând în mâină o lanternă), verificîd unitatea de transport.

Aproximativ la ora 22:41:18, din înregistrările audio-video conţinute în file SG2_18_09_2013_ST_MD.013, se aude vocea cet. Caraman Igor care spune "Cum trebuie aşa fac" iar angajatul vamal **Cerchez Vasile**, îi răspunde "vezi că suntem mulţi". După care din înregistrări se observă cum angajatul vamal se îndepărtează şi se apropie un alt angajat vamal, care avea inscripţie în partea stângă de la piept "VAMA". Aproximativ la ora 22:42:46, se aude din înregistrări vocea acestui angajat vamal **Hîncu Lilian** care spune "o dvaţatcă şi ai plecat", iar aproximativ la ora 22:45:10, se aude vocea angajatului vamal Cerchez Vasile care îi spune lui Caraman Igor "taci, bun?". După care din înregistrările din file nr. SG3_18_09_2013_ST_MD.014 se observă cum angajatul vamal se deplasează în incinta blocului administrativ, urmat de cet.Caraman Igor la ora 22:56:57, iar la ora 22:57:16, se observă cum Caraman Igor îi transmite ceva angajatului vamal Cerchez Vasile, de asupra calculatorului de serviciu, conform semnelor exteriore asemănătoare cu bancnote, în interiorul biroului de serviciu, funcţ*****arul vamal stând aşezat la masă. Conform declaraţiilor cet.Caraman Igor, acesta i-a transmis în acest moment lui Cerchez Vasile suma de **70 euro** compusă dintr-o bancnotă de **20 de euro** cu seria **P32133875761** şi una de **50 de euro** cu seria **X35056716518,** pe care le-a întins, iar acesta a luat-o.

Dintre care suma de 20 euro a fost pretinsă anterior de către angajatul vamal din cadrul aparatului central al Serviciului Vamal.

În rezultatul ascultării şi vizualizării înregistrărilor de pe discuri, s-a constatat prezenţa unor convorbiri şi imagini care au importanţă pentru cauza penală. Convorbirile au fost stenografiate în conformitate cu prevederile art.132/9 alin.(9) şi (10) CPP (Anexa nr. 1, nr. 2), stenogramele fiind anexate la prezentul proces-verbal în temeiul art. 132/9 alin. (8), constituind parte integrantă a acestuia. Stenogramele conţin date cu privire la: data, durata convorbirii, locul, datele de identificare ale persoanelor care le-au purtat şi conţinutul convorbirilor.

24. La **25 septembrie 2013**, investigator sub acoperire, cetăţean al Republicii Moldova Caraman Igor, autorizat în baza ordonanţei din 28.06.2013 a procurorului în Procuratura Anticorupţie, Roman Statnîi, şi a încheierii Judecătoriei Hînceşti, să documenteze persoanele cu statut public şi cu funcţie de răspundere din cadrul Serviciului Vamal, poliţiei de frontieră şi poliţiei rutiere, cu ajutorul metodelor şi mijloacelor tehnice, în momentul comiterii actelor de corupere, după ce a ieşit din PTF Leuşeni, aproximativ în jurul orelor 21:00, s-a prezentat în PTF Leuşeni în calitate de conducător al autoutilitarei de model Peugeout Boxer, cu numerele de înmatriculare *****.

Rezultatele măsurii speciale de investigaţii din această dată se conţin pe DVD-R de model „Verbatim" cu nr. 700/DGA/2013 cu inscripţia MD 25.09.2013, în care se conţin 6 înregistrări audio-video;SG1_25_09_2013_DR_MD.016; SG2_25_09_2013_DR_MD.017; SG1_25_09_2013_ST_MD.015; SG2_25_09_2013_ST_MD.016; SG3_25_09_2013_ST_MD.017;

În urma ascultării şi vizualizării înregistrărilor din file SG1_18_09_2013_DR_MD.016, se constată în jurul orelor 21:19:48, imaginea angajatului vamal, cet. **Eni Marian**, lângă autoutilitară, care se afla cu uşile deschise, având ecuson în piept. Ulterior aproximativ la ora 21:40:05, din înregistrările conţinute în file nr. SG2_25_09_2013_ST_MD.016 se observă cum cet.Caraman Igor îi transmite către cet.Eni Marian paşaportul, în care conform declaraţiilor investigatorului sub acoperire, acesta a plasat suma de 40 de euro compusă din mai multe bancnote la indicaţia funcţ*****arului vamal.

La fel din declaraţiile cet. Caraman Igor s-a stabilit că acesta i-a transmis angajatului vamal suma de **40 euro** compusă din **20 euro** cu seria **E04211858676 şi 20 euro** cu seria **L30356305259** pe care le-a introdus în paşaport. În rezultatul ascultării şi vizualizării înregistrărilor de pe discuri, s-a constatat prezenţa unor convorbiri şi imagini care au importanţă pentru cauza penală. Convorbirile au fost stenografiate în conformitate cu prevederile art. 132/9 alin. (9) şi (10) CPP (Anexa nr. 1, nr. 2), stenogramele fiind anexate la prezentul proces-verbal în temeiul art. 132/9 alin. (8), constituind parte integrantă a acestuia. Stenogramele conţin date cu privire la: data, durata convorbirii, locul, datele de identificare ale persoanelor care le-au purtat şi conţinutul convorbirilor.

25. La **01 octombrie 2013**, investigator sub acoperire, cetăţean al Republicii Moldova Caraman Igor, autorizat în baza ordonanţei din 28.06.2013, a procurorului în Procuratura Anticorupţie, Roman Statnîi, şi a încheierii Judecătoriei Hînceşti, să documenteze persoanele cu statut public şi cu funcţie de răspundere din cadrul Serviciului Vamal, poliţiei de frontieră şi

poliţiei rutiere, cu ajutorul metodelor şi mijloacelor tehnice, în momentul comiterii actelor de corupere, după ce a ieşit din PTF Leuşeni, aproximativ în jurul orelor 00:00, s-a prezentat în PTF Leuşeni în calitate de conducător al autoutilitarei de model Peugeout Boxer, cu numerele de înmatriculare *****.

Rezultatele măsurii speciale de investigaţii din această dată se conţin pe DVD-R de model „Verbatim" cu nr. 715/1/DGA/2013 cu inscripţia MD 02.10.2013 St 1, în care se conţin fişierele SG6_01_10_2013_ST_MD.007; SG7_01_10_2013_ST_MD.008; SG8_01_10_2013_ST_MD.009; SG9_01_10_2013_ST_MD.010; SG10_01_10_2013_ST_MD.011; SG11_01_10_2013_ST_MD.012; şi DVD-R de model „Verbatim" cu nr. 715/DGA/2013 cu inscripţia MD 02.10.2013St.2 care conţine fişierele SG1_01_10_2013_ST_MD.002; SG2_01_10_2013_ST_MD.003; SG3_01_10_2013_ST_MD.004; SG4_01_10_2013_ST_MD.005; SG5_01_10_2013_ST_MD.006;

Vizualizând fişierul audio-video, SG9_01_10_2013_ST_MD.010, în jurul orelor 14:08, se constată imaginea cet. **Rusu Raisa** verificând conţinutul coletelor. După care din înregistrările file SG10_01_10_2013_ST_MD.011, în jurul orelor 14:41:56 se constată cum cet.Caraman Igor numără o sumă de bani, în interiorul biroului de serviciu a cet.Rusu Raisa, pe care o pune pe masa funcţionarului vamal. Din imagini este vizibilă bancnota superioară, care este de 50 euro. Conform declaraţiilor cet.Caraman Igor acesta a transmis funcţionarei vamale în acel moment suma de **110 euro**, formată din următoarele bancnote: **50 euro** cu seria **V49453881547, 20 euro** cu seria **S36972144763, 20 euro seria P25750024822 şi 20 euro seria M83159517334** pe care le-a pus pe colţul stâng al mesei de lucru, iar aceasta le-a preluat.

În rezultatul ascultării şi vizualizării înregistrărilor de pe discuri, s-a constatat prezenţa unor convorbiri şi imagini care au importanţă pentru cauza penală. Convorbirile au fost stenografiate în conformitate cu prevederile art. 132/9 alin.(9) şi (10) CPP (Anexa nr. 1, nr. 2), stenogramele fiind anexate la prezentul proces-verbal în temeiul art. 132/9 alin. (8), constituind parte integrantă a acestuia. Stenogramele conţin date cu privire la: data, durata convorbirii, locul, datele de identificare ale persoanelor care le-au purtat şi conţinutul convorbirilor.

26. La **02 octombrie 2013**, investigator sub acoperire, cetăţean al Republicii Moldova Caraman Igor, autorizat în baza ordonanţei din 28.06.2013 a procurorului în Procuratura Anticorupţie, Roman Statnîi, şi a încheierii Judecătoriei Hînceşti, din 28 iunie 2013 să documenteze persoanele cu statut public şi cu funcţie de răspundere din cadrul Serviciului Vamal, poliţiei de frontieră şi poliţiei rutiere, cu ajutorul metodelor şi mijloacelor tehnice, în momentul comiterii actelor de corupere, după ce a ieşit din PTF Leuşeni, aproximativ în jurul orelor 21:00, s-a prezentat în PTF Leuşeni în calitate de conducător al autoutilitarei de model Peugeout Boxer, cu numerele de înmatriculare ***** transportând colete cu destinaţia Braşov.

Rezultatele măsurii speciale de investigaţii din această dată se conţin pe DVD-R de model „Verbatim" cu nr. 714/DGA/2013 cu inscripţia MD 01.10.2013, în care se conţin fişierele audio-video SG1_01_10_2013_ST_MD.007; SG2_01_10_2013_ST_MD.017;

Vizualizând fişierul audio-video, SG1_02_10_2013_ST_MD.016, în jurul orelor, se constată discuţia cet. Caraman Igor cu poliţistul de frontieră care a fost identificat ca cet. **Tăbăcaru Ion**, în faţa gheretei de serviciu a funcţionarului nominalizat.

Ulterior la ora 21:27:27, se vede imaginea cet.Grozav Andrei în spatele autoutilitarei verificând coletele.

Iar la ora 21:37:30, se constată discuţia cet. Caraman Igor cu poliţistul de frontieră pe nume Tăbăcaru Ion, în care funcţionarul respectiv îi solicită investigatorului sub acoperire suma de **10 euro,** iar din imagini se observă la ora 21:38:13 o bancnotă de 10 euro în mâina cet.Caraman Igor. Conform declaraţiilor cet. Caraman Igor acesta i-a transmis în final poliţistului de frontieră suma de **5 euro** cu seria **X27696088163.**

Din aceleaşi înregistrări se constată la ora 21:39:18, imaginea inspectorului vamal Grozav Andrei în incinta biroului de serviciu aşezat la masa de lucru, iar la ora 21:39:16, se aude vocea cet.Grozav Andrei care spune ”50 de ruble”. În continuare la ora 21:40:13 se vede din înregistrări cum cet.Caraman Igor îi transmite ceva vameşului Grozav Andrei, spre masa de serviciu. Din declaraţiile cet. Caraman Igor s-a stabilit că acesta a trasnmis lui Grozav Andrei suma de 40 euro compusă din următoarele bancnote: **5 euro** seria **M18108637789**, **5 euro** seria **P21201731704**, **5 euro** seria **P24761457262**, **5 euro** seria **T16979305092**, **5 euro** seria **P18481571164**, **5 euro** seria **U54745266002** şi **10 euro** seria **X79564080359.**

Aproximativ la ora 21:45, cet.Caraman părăseşte PTF Leuşeni în direcţia PTF Albiţa.

În rezultatul ascultării şi vizualizării înregistrărilor de pe discuri, s-a constatat prezenţa unor convorbiri şi imagini care au importanţă pentru cauza penală. Convorbirile au fost stenografiate în conformitate cu prevederile art.132/9 alin.(9) şi (10) CPP (Anexa nr. 1, nr. 2), stenogramele fiind anexate la prezentul proces-verbal în temeiul art. 132/9 alin. (8), constituind parte integrantă a acestuia. Stenogramele conţin date cu privire la: data, durata convorbirii, locul, datele de identificare ale persoanelor care le-au purtat şi conţinutul convorbirilor.

27. La **08 octombrie 2013**, investigator sub acoperire, cetăţean al Republicii Moldova Caraman Igor, autorizat în baza ordonanţei din 28.06.2013 a procurorului în Procuratura Anticorupţie, Roman Statnîi, şi a încheierii Judecătoriei Hînceşti, să documenteze persoanele cu statut public şi cu funcţie de răspundere din cadrul Serviciului Vamal, poliţiei de frontieră şi poliţiei rutiere, cu ajutorul metodelor şi mijloacelor tehnice, în momentul comiterii actelor de corupere, după ce a ieşit din PTF Leuşeni, aproximativ în jurul orelor 21:00, s-a prezentat în PTF Leuşeni în calitate de conducător al autoutilitarei de model Peugeout Boxer, cu numerele de înmatriculare ***** transportând colete cu destinaţia Chişinău.

Rezultatele măsurii speciale de investigaţii din această dată se conţin pe DVD-R de model „Verbatim” cu nr. 728/DGA/2013 cu inscripţia MD 08.10.2013, în care se conţin fişierele audio-video; SG6_08_10_2013_ST_MD.007; SG7_08_10_2013_ST_MD.008; SG8_08_10_2013_ST_MD.009; SG9_08_10_2013_ST_MD.010; SG10_08_10_2013_ST_MD.011;

Din înregistrările din file SG7_08_10_2013_ST_MD.008 se observă aproximativ la ora 02:51:38, imaginea angajatului vamal (responsabil de tură) care a fost identificat de către investigatorul sub acoperire ca cet.Oanţa Ghenadie, care îl desemnează pe inspectorul vamal Gavdiuc Marian pentru petrecerea controlului vamal.

După care din înregistrările audio-video, file nr. SG8_08_10_2013_ST_MD.009, se constată aproximativ la ora 03:18:12, discuţia cet.Caraman Igor cu angajatul vamal Gavdiuc Marian în spatele autoutilitarei în care angajatul vamal îi spune investigatorului sub acoperire că va achita în casă 700 sau 600 de lei iar pentru el 1 şi cinci, moment în care Caraman Igor concretizează dacă e vorba de 150 de euro. Din înregistrările audio-video, file SG9_08_10_2013_ST_MD.010, se constată imaginea lui Gavdiuc Marian care la ora 03:59.42 pronunţă ”două ruble dară”, iar la ora 03:59:51, se observă cum cet. Caraman Igor îi transmite funcţionarului vamal suma de 150 de euro compusă din 3 bancnote a câte 50 euro, iar la ora 04:00:00, îi mai transmite încă 50 de euro.

Conform declaraţiilor cet. Caraman Igor, acesta a transmis angajatului vamal suma de 200 euro compusă din 4 bancnote de 50 euro cu următoarele serii: **S46068295012, X01874609111, S19633787269 şi V20301057022.**

Aproximativ la ora 21:45, cet. Caraman părăseşte PTF Leuşeni în direcţia PTF Chişinău.

În rezultatul ascultării şi vizualizării înregistrărilor de pe discuri, s-a constatat prezenţa unor convorbiri şi imagini care au importanţă pentru cauza penală. Convorbirile au fost stenografiate în conformitate cu prevederile art.132/9 alin.(9) şi (10) CPP (Anexa nr. 1, nr. 2), stenogramele fiind anexate la prezentul proces-verbal în temeiul art. 132/9 alin. (8), constituind parte integrantă a acestuia.

Stenogramele conţin date cu privire la: data, durata convorbirii, locul, datele de identificare ale persoanelor care le-au purtat şi conţinutul convorbirilor.

28. La **15 octombrie 2013**, investigator sub acoperire, cetăţean al Republicii Moldova Caraman Igor, autorizat în baza ordonanţei din 28.06.2013 a procurorului în Procuratura Anticorupţie, Roman Statnîi, şi a încheierii Judecătoriei Hînceşti, să documenteze persoanele cu statut public şi cu funcţie de răspundere din cadrul Serviciului Vamal, poliţiei de frontieră şi poliţiei rutiere, cu ajutorul metodelor şi mijloacelor tehnice, în momentul comiterii actelor de corupere, după ce a ieşit din PTF Leuşeni, aproximativ în jurul orelor 01:14, s-a prezentat în PTF Leuşeni în calitate de conducător al autoutilitarei de model Peugeout Boxer, cu numerele de înmatriculare ***** transportând colete cu destinaţia Chişinău.

Rezultatele măsurii speciale de investigaţii din această dată se conţin pe DVD-R de model „Verbatim” cu nr. 747/DGA/2013 cu inscripţia MD 15.10.2013, în care se conţin fişierele audio-video; SG1_15_10_2013-ST_MD.002; SG2_15_10_2013-ST_MD.003; SG3_15_10_2013-ST_MD.004;

Din înregistrările din file SG2_08_10_2013_ST-MD.003 se observă aproximativ la ora 01:23:40, imaginea angajatului vamal (responsabil de tură) în biroul de serviciu iar la intrare în birou pe partea dreaptă un alt angajat vamal, care conform declaraţiilor investigatorului sub acoperire, Caraman Igor, a fost desemnat să efectueze controlul autoutilitarei şi care a fost identificat ca Fuştei Vlad.

După care la ora 01:37:47 este vizibilă imaginea angajatei vamale recunoscută de investigatorul sub acoperire ca Cojocari Nina stând să discute cu inspectorul vamal, în biroul de serviciu. Aproximativ la ora 01:40:54 se observă din înregistrări imaginea inspectorului vamal şi faptul cum Caraman Igor îi transmite o bancnotă de 50 de euro.

Conform declaraţiilor cet. Caraman Igor acesta i-a transmis funcţionarului vamal suma de 50 de euro, una bancnotă cu seria **X72957414143**, pe care acestaa preluat-o şi a pus-o în buzunarul stîng de la sacou.

Aproximativ la ora 01:55, cet. Caraman părăseşte PTF Leuşeni în direcţia Chişinău.

În rezultatul ascultării şi vizualizării înregistrărilor de pe discuri, s-a constatat prezenţa unor convorbiri şi imagini care au importanţă pentru cauza penală. Convorbirile au fost stenografiate în conformitate cu prevederile art. 132/9 alin. (9) şi (10) CPP (Anexa nr. 1, nr. 2), stenogramele fiind anexate la prezentul proces-verbal în temeiul art. 132/9 alin. (8), constituind parte integrantă a acestuia.

Stenogramele conţin date cu privire la: data, durata convorbirii, locul, datele de identificare ale persoanelor care le-au purtat şi conţinutul convorbirilor.

29. La **16 octombrie 2013**, investigator sub acoperire, cetăţean al Republicii Moldova Caraman Igor, autorizat în baza ordonanţei din 28.06.2013 a procurorului în Procuratura Anticorupţie, Roman Statnîi, şi a încheierii Judecătoriei Hînceşti, să documenteze persoanele cu statut public şi cu funcţie de răspundere din cadrul Serviciului Vamal, poliţiei de frontieră şi poliţiei rutiere, cu ajutorul metodelor şi mijloacelor tehnice, în momentul comiterii actelor de corupere, s-a prezentat în PTF Leuşeni în calitate de conducător al autoutilitarei de model Peugeout Boxer, cu numerele de înmatriculare ***** transportând colete cu destinaţia Braşov.

Rezultatele măsurii speciale de investigaţii din această dată se conţin pe DVD-R de model „Verbatim" cu nr. 748/DGA/2013 cu inscripţia MD 16.10.2013, în care se conţin fişierele audio-video; SG1_16_10_201-ST_MD.005; SG2_16_10_201-ST_MD.006.

Din înregistrările din file SG2_08_10_2013-ST_MD.005 se observă aproximativ la ora 17:04:30, imaginea poliţistului de frontieră cet. **Tăbăcaru Ion**, în momentul apropierii de autoutilitară.

După care la ora 17:05:15 este vizibil din înregistrări faptul cum cet.Caraman Igor îi transmite o bancnotă de 5 euro către poliţistul de frontieră, iar acesta solicită 2 bancnote de acest fel, bancnota fiind pusă în paşaport iar funcţionarul a preluat-o împreună cu paşaportul.

Conform declaraţiilor cet. Caraman Igor acesta i-a transmis funcţionarului suma de 5 euro, una bancnotă cu seria U55681189583.

Aproximativ la ora 17:25, cet. Caraman părăseşte PTF Leuşeni în direcţia PTF Albiţa.

În rezultatul ascultării şi vizualizării înregistrărilor de pe discuri, s-a constatat prezenţa unor convorbiri şi imagini care au importanţă pentru cauza penală. Convorbirile au fost stenografiate în conformitate cu prevederile art. 132/9 alin. (9) şi (10) CPP (Anexa nr. 1, nr. 2), stenogramele fiind anexate la prezentul proces-verbal în temeiul art. 132/9 alin. (8), constituind parte integrantă a acestuia.

30. La **22 octombrie 2013** investigatorul Caraman Igor din cadrul Centrului Naţional Anticorupţie în jurul orelor 01:30 a intrat în postul vamal Leuşeni în direcţia PTF Albiţa, în calitate de conducător auto al autoutilitarei marca Peugeot Boxer cu nr. de înmatriculare ***** transportînd colete.

În urma ascultării şi vizualizării înregistrărilor de pe compact discul de marca „Verbatim" cu inscripţia MD 22.10.2013 2, fişierul audio-video – SG9_22_10_2013-DR_MD.012 la ora 05:12, se observă imaginea inspectorului vamal care a fost identificat ca Agrigoroae Ion lângă unitatea de transport împreună cu Caraman Igor şi încă o persoană de genul masculin, dînd indicaţia să fie completată declaraţia vamală. După care la ora 05:16:43, este vizibilă imaginea colaboratorului vamal Agrigoroae Ion în unul din birourile din blocul administrativ, în prezenţa a încă unei angajate vamale, căreia i se adresează „Olesea".

Din file SG9_22_10_2013-DR_MD.013, se constată în jurul orelor 05:17 , se aud şi se observă acţiunile investigatorului Caraman Igor care a perfectat declaraţia vamală şi o predă lucrătorului vamal (constituţie atletică, circa 40 de ani şi aproximativ 1,80m înălţime, păr sur tuns scurt, îmbrăcat în uniformă de vameş), care a fost identificat ca fiind cet. **Agrigoroae Ion.**

Ulterior împreună se îndreaptă către unitatea de transport**,** apoi la ghişeul de la pista de intrare în Republica Moldova, unde are loc discuţia la fereasta între Caraman Igor fiind afară şi Agrigoroae Ion fiind în interiorul ghişeului. La orele 05:20 se observă cum investigatorul Caraman Igor scoate din buzunar o bancnotă cu valorea nominală de 50 euro şi o intinde în direcţia ferestrei ghişeului.

Din declaraţiile investigatorului Caraman Igor s-a stabilit că acesta, i-a transmis colaboratului vamal Agrigoroae Ion la fereasta ghişeului o bancnotă de **50 euro** cu seria şi nr. **S50362691614.**

În rezultatul ascultării şi vizualizării înregistrărilor de pe discuri, s-a constatat prezenţa unor convorbiri şi imagini care au importanţă pentru cauza penală. Convorbirile au fost stenografiate în conformitate cu prevederile art. 132/9 alin. (9) şi (10) CPP (Anexa nr. 1, nr. 2), stenogramele fiind anexate la prezentul proces-verbal în temeiul art. 132/9 alin. (8), constituind parte integrantă a acestuia. Stenogramele conţin date cu privire la: data, durata convorbirii, locul, datele de identificare ale persoanelor care le-au purtat şi conţinutul convorbirilor.

Discuţiile purtate cu funcţionari publici din Republica Moldova au fost înregistrate audio-video, folosind tehnica specială DGA şi au fost fixate pe un suport optic CD de marca „Verbatim" cu inscripţia MD 22.10.2013 2, fişierul audio-video – SG9_22_10_2013-DR_MD.013.

În urma ascultării şi vizualizării înregistrărilor de pe compact discul de marca „Verbatim" cu inscripţia MD 22.10.2013 Pl. Rutieră, fişierul audio-video – SG10_22_0_2013-DR_P, Rutiera-MD.014, în jurul orelor 06:07, se aud şi se observă acţiunile investigatorului Caraman Igor, care a fost stopat de echipajul poliţiei rutiere şi a coborît din automobil şi discută cu un colaborator la poliţiei rutiere cu următoarele semnalmente (aproximativ 30 ani, constituţie atletică şi aproximativ 1,80m înălţime, păr şaten tuns scurt, îmbrăcat în uniforma poliţiei rutiere).

În mîna se observă nişte documente şi o bancnotă, însă nu se observă nominal acesteia. Investigatorul întreţine o discuţie cu poliţistul şi în imagine mai apare un alt poliţist îmbrăcat în uniforma poliţiei rutiere (aproximativ 30 ani, constituţie atletică şi aproximativ 1,75m înălţime, păr de culoare închisă tuns scurt). La un moment se observă cum investigatorul întinde mîna cu o bancnotă primului poliţist, care a fost identificat ca fiind **Zlîdnea Mihail** şi acesta primeşte bancnota imediat.

Din declaraţiile investigatorului Caraman Igor s-a stabilit că acesta, i-a transmis colaboratorului poliţiei rutiere o bancnotă de **10 euro cu seria 507766733598.**

În rezultatul ascultării şi vizualizării înregistrărilor de pe discuri, s-a constatat prezenţa unor convorbiri şi imagini care au importanţă pentru cauza penală. Convorbirile au fost stenografiate în conformitate cu prevederile art. 132/9 alin. (9) şi (10) CPP (Anexa nr. 1, nr. 2), stenogramele fiind anexate la prezentul proces-verbal în temeiul art. 132/9 alin. (8), constituind parte integrantă a acestuia. Stenogramele conţin date cu privire la: data, durata convorbirii, locul, datele de identificare ale persoanelor care le-au purtat şi conţinutul convorbirilor.

Discuţiile purtate cu funcţionari publici din Republica Moldova au fost înregistrate audio-video, folosind tehnica specială DGA şi au fost fixate pe un suport optic CD de marca marca „Verbatim" cu inscripţia MD 22.10.2013 Pl. Rutieră.

Stenogramele conţin date cu privire la: data, durata convorbirii, locul, datele de identificare ale persoanelor care le-au purtat şi conţinutul convorbirilor.

Fişierele înscrise pe suporturile optice anterior menţionate nu sunt pasibile modificării.

La **25 octombrie 2013** a fost semnat şi prezentat procurorului procesul-verbal privind consemnarea măsurilor speciale de investigaţii.

- ***Procesul - verbal de percheziţie efectuat în incinta birorului Vamal Leuşeni din 22 octombrie 2013*** cu participarea inspectorului Vamal Cerchez Vasile în tavanul biroului au fost depistate două bancnote una de 50 euro şi alta cu nominalul de 100 euro, acestea fiind

recunoscute în calitate de corpuri delicte în cadrul acestei cauze penale prin ordonanţa din 24.10.2013.

- ***Regulamentul Postului Vamal Leuşeni-Albiţa (auto) nr. 964-p din 27.07.2012*** (vol. 3, f. d. 1 – 9);

- ***Fişele de repartizare la sectoare în cadrul postului vamal Leuşeni-Albiţa auto (copie)*** (vol. 4, f. d. 1 – 126, vol. 5, f. d. 1 - 244);

- ***Procesul-verbal de percheziţie*** *efectuată în incinta biroului Vamal Leuşeni din 22 octombrie 2013, cu participarea inspectorului vamal Cerchez Vasile, în cadrul căreia în tavanul biroului au fost depistate două bancnote, una cu nominalul de 50 euro şi alta cu nominalul de 100 euro, acestea fiind recunoscute în calitate de corpuri delicte în cadrul cauzei penale prin ordonanţa din 24.10.2013* (vol. 8, f. d. 5–7);

- ***Materialele caracteristice în privinţa lui Cerchez Vasile*** (vol. 8, f. d. 41–46);
- ***Fişa postului nr. 229 din 27.07.2012*** (vol. 8, f. d. 47–52);
- ***Ordinul nr. 687-p din 27.07.2012*** (vol. 8, f. d. 171);
- ***Graficul de serviciu al Postului Vamal Leuşeni-Albiţa (auto) de la 01 septembrie 2013*** (vol. 8, f. d. 172);
- ***Fişa postului nr. 228 din 27.07.2012*** (vol. 8, f. d. 173–176);
- ***Materialele caracteristice în privinţa lui Nacu Ilie*** (vol. 9, f. d. 22–25e);
- ***Ordinul privind transferul lui Nacu Ilie, în copie*** (vol. 9, f. d. 26–32);
- ***Materialele caracteristice şi ordinele de angajare în privinţa lui Rusu Raisa*** (vol. 9, f. d. 138–150a);
- ***Actele care certifică angajarea în funcţie a lui Grozav Andrei*** (vol. 10, f. d. 54–60);
- ***Extrasul din Ordinul nr. 707-p din 01.08.2012 şi anexele acestuia*** (vol. 10, f. d. 61–66);
- ***Materialele caracteristice în privinţa lui Gojan Vadim*** (vol. 11, f. d. 9–14);
- ***Ordinul nr. 648-p din 10.05.2011 privind numirea în funcţie a lui Gojan Vadim*** (vol. 11, f. d. 63–64);
- ***Graficul de serviciu al Postului Vamal Leuşeni-Albiţa (auto)*** (vol. 11, f. d. 65);
- ***Procesul-verbal de percheziţie din 22.10.2013*** (vol. 11, f. d. 92–93);
- ***Procesul-verbal de cercetare din 28.10.2013*** (vol. 11, f. d. 99);
- ***Procesul-verbal de cercetare a documentelor din 28.10.2013*** (vol. 11, f. d. 100–106);
- ***Materialele caracteristice în privinţa lui Hîncu Lilian*** (vol. 13, f. d. 44–48);

- ***Ordinul de angajare în funcție a lui Rujițchi Maria, Graficul de serviciu al Postului Vamal Leușeni-Albița (auto) și Fișa postului*** (vol. 13, f. d. 111–119);
- ***Materialele caracteristice în privința lui Rujițchi Maria*** (vol. 13, f. d. 121–122);
- ***Certificatul CMCN 206 din 30.10.2013*** (vol. 13, f. d. 146);
- ***Răspunsul oferit de către Serviciul Vamal*** la solicitarea organului de urmărire penală din 23.12.2013 și anexele acestuia (vol. 14, f. d. 1–13);
- ***Materialele caracteristice, Ordinul nr. 116-p/o din 24.01.2013 privind angajarea în funcție și transferul lui Florea Mihail, precum și Fișa postului*** (vol. 14, f. d. 97–110);
- ***Ordinul nr. 116-p/o din 24.01.2013 privind angajarea în funcție a lui Berbec Dumitru, Graficul de serviciu al Postului Vamal Leușeni-Albița (auto), Fișa postului și Extrasul din Registrul de Stat al Populației*** (vol. 14, f. d. 131–137);
- ***Procesul-verbal de percheziție din 22.10.2013*** (vol. 14, f. d. 143–144);
- ***Procesul-verbal de examinare a documentelor din 23.10.2013 și anexele acestuia*** (vol. 14, f. d. 145–173);
- ***Certificatul CMCN 206 din 30.10.2013*** (vol. 14, f. d. 227);
- ***Copiile graficelor de planificare preventivă a activității sectorului echipei mobile „Centru”*** (vol. 16, f. d. 1–30);
- ***Regulamentul Serviciului echipe mobile „Centru” al Secției echipe mobile din cadrul Direcției servicii operative, Departamentul de aplicare a legii, anexa nr. 221 la Ordinul nr. 693-p din 27.07.2012, precum și fișa de aducere la cunoștință a regulamentului*** (vol. 16, f. d. 61–67);
- ***Răspunsul oferit de către Serviciul Vamal al Republicii Moldova și anexele acestuia*** (vol. 16, f. d. 104–150);
- ***Extrasul din Ordinul nr. 717-p din 01.08.2012 în privința lui Boaghie Dorin, Graficul de serviciu al Postului Vamal Leușeni-Albița (auto) și Fișa postului*** (vol. 17, f. d. 39–44);
- ***Materialele caracteristice în privința lui Pîrlog Valeriu*** (vol. 17, f. d. 119–122);
- ***Copia Ordinului nr. 848-p din 16.07.2007 privind angajarea în funcție a lui Pîrlog Valeriu, Ordinul nr. 260-p din 12.08.2013 și Raportul din 12.08.2013*** (vol. 17, f. d. 160–163);
- ***Materialele caracteristice în privința lui Chilat Vasile*** (vol. 17, f. d. 183–189);
- ***Caracteristica în privința lui Chilat Vasile*** (vol. 17, f. d. 195);

- ***Copia Ordinului nr. 647-p din 10.06.2011 privind numirea prin transfer a lui Chilat Vasile*** (vol. 17, f. d. 244–249);
- ***Copia Ordinului nr. 1235-p din 11.10.2007 privind angajarea lui Grosu Vasile, Graficul de serviciu al Postului Vamal Leușeni-Albița (auto) și Fișa postului*** (vol. 18, f. d. 22–27);
- ***Materialele caracteristice în privința lui Cojocaru Nina*** (vol. 18, f. d. 86–90);
- ***Ordinul nr. 175-L din 05.08.1992 privind angajarea lui Cojocaru Nina, Ordinul nr. 60-c din 01.02.1998, Ordinul nr. 213-p din 15.07.2013, Raportul din 15.07.2013, Graficul de serviciu al Postului Vamal Leușeni-Albița (auto) și Fișa postului*** (vol. 18, f. d. 135–147);
- ***Copia Ordinului nr. 925-p/o din 13.06.2013 privind angajarea în funcție a lui Dadu Dorel, copiile Ordinelor nr. 1384-p/o din 12.08.2013, nr. 1611-p/o din 11.09.2013 și nr. 741-p din 18.10.2013, Graficul de serviciu al Postului Vamal Leușeni-Albița (auto) și Fișa postului*** (vol. 19, f. d. 1–10);
- ***Copia Ordinului nr. 239-p din 01.03.2012 în privința lui Gavdiuc, Graficul de serviciu al Postului Vamal Leușeni-Albița (auto) și Fișa postului*** (vol. 19, f. d. 142–147);
- ***Copia Ordinului nr. 57-p din 31.01.2011 în privința lui Mereuță Vitalie, Fișa postului și materialele caracteristice*** (vol. 19, f. d. 170–178);
- ***Copia Ordinului nr. 553-p din 31.07.2013 în privința lui Agrigoroae Ion și Fișa postului*** (vol. 19, f. d. 227–231);
- ***Extrasul din Ordinul Serviciului Vamal nr. 177-p din 11 martie 2010, Graficul de serviciu al Postului Vamal Leușeni-Albița (auto) și Fișa postului*** (vol. 19, f. d. 235–246);
- ***Caracteristica de serviciu în privința lui Vîrcolici Grigor, copia Ordinului nr. 565-p din 28.05.2012 și Fișa postului*** (vol. 20, f. d. 1–5);
- ***Materialele caracteristice în privința lui Fuștei Vladislav*** (vol. 20, f. d. 31–46);
- ***Materialele caracteristice în privința lui Budescu Stanislav*** (vol. 20, f. d. 78–95);
- ***Declarația vamală întocmită de către Paraschiv Marian din 07.05.2013*** (vol. 21, f. d. 4);
- ***Declarația vamală întocmită de către Cristea Adrian-Ionuț din 07.05.2013*** (vol. 21, f. d. 16);
- ***Declarația vamală întocmită de către Cristea Adrian-Ionuț din 14.05.2013*** (vol. 21, f. d. 26);

- ***Declarația vamală întocmită de către Paraschiv Marian din 14.05.2013*** (vol. 21, f. d. 34);
- ***Declarația vamală întocmită de către Cristea Adrian-Ionuț din 21.05.2013*** (vol. 21, f. d. 42);
- ***Ordinul de încasare a numerarului nr. 278493325 din 02.07.2013*** (vol. 21, f. d. 86a);
- ***Declarația vamală întocmită de către Caraman Igor ******* (vol. 21, f. d. 87);
- ***Declarația vamală întocmită de către Caraman Igor ***** din 23.07.2013*** (vol. 21, f. d. 106);
- ***Declarația vamală întocmită de către Caraman Igor ***** din 06.08.2013*** (vol. 21, f. d. 130);
- ***Declarația vamală întocmită de către Caraman Igor ***** din 08.10.2013*** (vol. 21, f. d. 214);
- ***Informația de la Dispensarul Republican Narcologic în privința lui Grozav Andrei*** (vol. 22, f. d. 60);
- ***Procesul-verbal de cercetare a obiectului din 12.11.2013*** (vol. 22, f. d. 65–66);
- ***Procesul-verbal de cercetare din 12.11.2013*** (vol. 22, f. d. 67–68);
- ***Procesul-verbal de percheziție din 22.10.2013*** (vol. 22, f. d. 69–73);
- ***Procesul-verbal de cercetare a obiectelor din 06.12.2012*** (vol. 22, f. d. 74–75);
- ***Regulamentul Postului Vamal Leușeni-Albița (auto) nr. 964-p din 27.07.2012*** (vol. 3, f. d. 1–9);
- ***Fișele de repartizare la sectoare în cadrul Postului Vamal Leușeni-Albița (auto) (copie)*** (vol. 4, f. d. 1–126; vol. 5, f. d. 1–244).

- ***Raportul de expertiză din nr.181-184 din 01 mai 2013***, în baza căruia s-a stabilit că mijloacle băneşti prezentate expertului sunt autentice (vol. 1, f. d. 54 – 64);

- ***Raportul de expertiză din nr.187, 188 din 02 mai 2013***, în baza căruia s-a stabilit că mijloacle băneşti prezentate expertului sunt autentice (vol. 1, f. d. 68 – 77);

- ***Raportul de expertiză din nr.419-421 din 05 octombrie 2013***, în baza căruia s-a stabilit că mijloacle băneşti prezentate expertului sunt autentice (vol. 1, f. d. 80 - 88).

- ***Corpuri delicte:***

1. Banii 150 euro care au fost transmise împreună cu materialele cauzei penale instanţei de judecată (plic sigilat inclus în borderou, f. d. 7b);

2. CD-urile cu înregistrările măsurilor speciale de investigaţie de transmit împreună cu materialele cauzei penale instanţei de judecată.

4. Argumentele apărării.

În context, se reține că urmare a cererii apărătorului inculpaților Grosu Vasile, Vîrcolici Grigore și Fuștei Vladislav - avocat Popescu Dorin din 12 iunie 2026, la materialele cauzei penale a fost admisă anexarea înscrisurilor după cum urmează: mai multe declarații vamale, raportul de evaluare nr. 116/2013 din 09.07.2013, copia unui dosar contravențional și actele anexate acestuia. Totodată, tot la 12 iunie 2026, actele anexate au fost cercetate nemijlocit și în contradictoriu în cadrul ședinței de judecată.

Consecutiv, nu a fost prezentată o listă a probelor conform căreia urmau a fi audiați martori de partea apărării. În acest sens, partea apărării nu a obiectat referitor la posibilitatea finalizării cercetării judecătorești, iar completări nu a avut.

Totodată, cu referire la cele invocate de partea apărării referitor la nulitatea unor probe, pentru claritatea prezentei sentințe, asupra acestora instanța de judecată se va expune în martea motivatoarea a prezentei sentințe.

Prin urmare, în sensul argumentelor invocate de partea apărării în susținerea poziției sale, instanța de judecată reține că va da apreciere circumstanțelor invocate în cumul cu toate probele cercetate în cadrul ședinței de judecată, în partea respectivă a Sentinței. În concluzie, respectând principiile generale ale judecării cauzei penale, drepturile tuturor participanților la proces, instanța a oferit posibilitate egală părților de a-și prezenta poziția, specificând în acest sens că partea apărării, în afară de cele enumerate supra, alte probe nu a prezentat.

5. Motivarea instanței.

Aspecte relevante privitor la calificarea juridică a faptelor incriminate.

La caz, instanța de judecată atestă că potrivit învinuirilor aduse, faptele inculpaților au fost calificate potrivit prevederilor art. 324 alin. (2) lit. b) și c) din Codul penal.

Ulterior, prin Legea nr. 136 din 06.06.2024 (*în vigoare la data de 07.09.2024*), agravanta „de două sau mai multe persoane" prevăzută la lit. b) alin. (2) ale art. 324 din Codul penal a fost exclusă.

Totuși, în acțiunile inculpaților a fost reținută și o altă circumstanță agravantă prevăzută la lit. c) și anume faptele comise cu extorcare. În redacția Legii 136 din 06.06.2024, sancțiunea pentru corupere pasivă comisă cu extorcare este mai aspră, fapt ce restricționează aplicarea retroactivă a legii penale în privința cazului cercetat. Astfel, acțiunile inculpaților urmează a fi examinate prin prisma prevederilor art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal (*în vigoare la momentul comiterii faptei*).

Cu privire la cele menționate supra, instanța conchide că acuzatorul de stat, în discursul final, a fost de aceeași opinie.

Aprecierea instanței de judecată.

5.1. Cu referire la vinovăția inculpatului Marian Gavdiuc în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (2) lit. c) din Codul penal *(în vigoare la momentul comiterii faptei).*

Inițial, instanța de judecată consideră necesar de a se expune asupra formei agravante a infracțiunii imputate inculpatului Gavdiuc, și anume forma estorcării prevăzute la art. 324 alin. (2) lit. c) din Codul penal, în vigoare la momentul comiterii faptelor.

Astfel, instanța de judecată apreciind fiecare probă la prezenta speță din punct de vedere al pertinenței, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, a ajuns la concluzia că acțiunile inculpatului Marian Gavdiuc, incorect au fost calificate de organul de urmărire penală pe indicii componenței infracțiunii prevăzute la art. 324 alin. (2) lit. c) din Codul penal, în vigoare la momentul comiterii faptelor, din care considerent instanța de judecată urmează a recalifica fapta imputată conform componenței de infracțiune prevăzută de art. 324 alin. (1) din Codul penal, în vigoare la data pronunțării prezentei sentințe.

La acest aspect instanța de judecată își întemeiază soluția pe prevederile art. 325 alin. (2) Cod procedură penală, care stipulează că, modificarea învinuirii în instanța de judecată se admite dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului și nu se lezează dreptul lui la apărare. Astfel coborând situația de fapt cu cea de drept ce reglementează speța supusă judecății se concluzionează că, recalificarea învinuirii, nu încalcă condiția impusă de art. 325 alin. (2) Cod procedură penală. În cadrul ședinței de judecată, la etapa cercetării judecătorești s-a concluzionat că condiția de bază la reținerea calificării faptei în baza art. art. 324 alin. (2) lit. c) din Codul penal în vigoare la momentul comiterii faptei, deoarece elementul de extorcare nu s-a constatat.

În continuare, instanța consideră necesar de a preciza faptul că, faptele reținute în acțiunile inculpatului Marian Gavdiuc au fost comise la data de 08.10.2013. Ultima modificare a normei prevăzute la art. 324 din Codul penal a fost operată prin Legea nr.136 din 06.06.2024, în vigoare din 07.09.2024. La caz se atestă că legea penală mai favorabilă inculpatului este cea în vigoare la data pronunțării prezentei sentințe, ceea ce determina instanța de judecată să aplice la caz legea în vigoare la data pronunțării prezentei sentințe, concluzie ce rezultă din conținutul principiului reflectat în art. 10 Cod penal.

Referitor la elementul de extorcarea ca modalitate normativă a faptei prejudiciabile în contextul agravatei de la art.324 alin.(2) lit. c) Cod penal în vigoare la data comiterii faptei, imputate la caz, instanța remarcă că, se poate realiza prin una din următoarele modalități faptice: - punerea victimei în situația care o determină să-i transmită coruptului remunerația ilicită, pentru a preîntâmpina producerea efectelor nefaste pentru interesele legitime sau ilegitime ale victimei.

În calitate de probă decisivă pe aspectul extorcării reținute de acuzare a fost prezentat și cercetat în cadrul cercetării judecătorești, *procesul-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigaţie – documentarea cu ajutorul metodelor şi mijloacelor tehnice, precum şi localizarea sau urmărirea prin sistemul de poziţionare globală (GPS) şi prin alte mijloace tehnice utilizând aparate tehnice de înregistrare,* relevant fiind partea în privința inculpatului Gavdiuc, și anume evenimentele descrise din **08 octombrie 2013.** La fel, în cadrul cercetării judecătorești, au fost vizualizate și înregistrările video relevante, împreună cu stenogramele (vol. 2, f. d. 129). Prin urmare, din stenogramele din dosar în coroborare cu înregistrările video, din momentul începerii verificărilor de către inspectorul vamal, începe discuția dintre Gavdiuc (care este indicat ca fiind A) și Caraman (care este indicat ca fiind B): „*A: Și ai dat jos? B: Mă doare și schinarea și m-am za****. A: În casă și fășem? B: Cât mai puțin și A: Paliubomu fășem B: Da, fă da mai puțin, nu-mi fășe mult și gata, da dacă poți nu-mi fășe de loc A: Ee, macar să fi fost vre-o 5 oameni B: Unde să-i pun că-s trei locuri.Nu. Fă-mi în casă să plătesc oleacă și gata A: Î-ți fac în casă vre-o 700 B: Ori 600 A: ori 600, și unu și cinci și ai zburat, de aici B: 150 de euro? A: Așă B: Haidem A: Stăi că nu lucrează asta de la bancă.Nai înseamnă că nici o p***** nică B: Numai colete A: Încarcă-o și dăo în parcare înainte.”*

Astfel, apreciind conținutul convorbirii, instanța constată că probele administrate nu relevă niciuna dintre modalitățile faptice proprii extorcării. Din conduita inculpatului nu rezultă că acesta l-ar fi amenințat, explicit sau implicit, pe Igor Caraman cu lezarea unor interese legitime ori ilegitime, că i-ar fi creat intenționat o situație constrângătoare sau că ar fi nesatisfăcut o solicitare pentru a-l obliga să transmită remunerația ilicită în scopul evitării unui prejudiciu. Discuția evidențiază o negociere asupra cuantumului, lipsită de o componentă coercitivă. Prin urmare, circumstanțele constatate nu dovedesc, semnul calificativ al extorcării.

În astfel de condiții, se impune recalificarea faptei de către instanța de judecată în prevederile art. 324 alin. (1), în vigoare la data pronunțării prezentei sentințe, și anume coruperea pasivă, *exprimată prin pretinderea, acceptarea şi primirea, personal, de către o persoană publică de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru sine pentru a îndeplini acţiuni contrar exercitării funcţiei.*

Astfel, **Obiectul juridic special** al infracțiunii prevăzute de art. 324 din Codul penal, îl constituie relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care presupune respectarea de către persoanele publice și persoanele publice străine a obligației de a pretinde, accepta sau primi remunerații în strictă conformitate cu legea.

La speță, potrivit învinuirii, inculpatul Marian Gavdiuc, prin acțiunile sale a atentat la obiectul juridic al infracțiunii prevăzute de art. 324 din Codul penal, prin faptul că a pretins, acceptat și primit suma de 200 euro personal de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA.

Obiectul material sau imaterial al infracțiunii prevăzute de art. 324 din Codul penal, îl reprezintă remunerația ilicită. Aceasta se exprimă prin bunuri, servicii, privilegii, avantaje

oferte ori promisiuni sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice sau persoanei publice străine, în toate cazurile având un caracter gratuit.

Este important ca remuneraţia să nu i se cuvină persoanei publice, persoanei publice străine, funcţionarului internaţional, persoanei cu funcţie de demnitate publică, adică nu-i este legal datorată. Este absolut obligatoriu ca remuneraţia ilicită să constituie un contraechivalent al conduitei pe care coruptul se angajează să o adopte, conduită ce se concretizează alternativ în: îndeplinirea sau neîndeplinirea, întârzierea sau grăbirea îndeplinirii unei acţiuni în exercitarea funcţiei sale sau contrar acesteia.

La caz, potrivit învinuirii, obiectul infracțiunii prevăzute de art. 324 din Codul penal îl reprezintă mijloacele bănești în sumă de 200 euro, pretinse, acceptat și primite de inculpatul Marian Gavdiuc de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzută de art. 324 din Codul penal, constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de pretindere, acceptare sau primire, personal sau prin mijlocitor, de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice sau persoanei publice străine, pentru aceasta sau pentru o altă persoană, ori de acceptare a ofertei ori promisiunii de asemenea foloase.

Patru modalități normative cu caracter alternativ ale acțiunii prejudiciabile specificate vizează în mod alternativ următoarele modalităţi normative: 1) pretinderea de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului; 2) acceptarea: a) de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului; b) ofertei ori promisiunii de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului; 3) primirea de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului.

Pretinderea constă într-o cerere, solicitare insistentă ori într-o pretenţie vizând obiectul remunerării ilicite, care se poate manifesta verbal, în scris sau în formă concludentă, fiind inteligibilă pentru cel căruia i se adresează, indiferent dacă a fost satisfăcută sau nu. În cazul pretinderii, iniţiativa aparţine în exclusivitate coruptului, adică persoanei publice ori persoanei publice străine, funcţionarului internaţional ori persoanei cu funcţie de demnitate publică. Indiferent dacă este expresă sau aluzivă, pretinderea remuneraţiei ilicite trebuie să fie univocă, manifestînd intenţia coruptului de a condiţiona de ea conduita legată de obligaţiile sale de servici.

Acceptarea presupune consimţirea sau aprobarea expresă sau tacită de către corupt a obiectului remuneraţiei ilicite etalat de către corupător. În ipoteza acceptării, iniţiativa aparţine în exclusivitate corupătorului. Astfel, acceptarea presupune realizarea unor acţiuni cu caracter bilateral, corelativ. Sub aspect cronologic, acceptarea întotdeauna urmează unei acţiuni săvârşite din partea corupătorului.

Diferenţa dintre cele două forme ale acceptării rezidă în obiectul remuneraţiei ilicite. Dacă în cazul primei forme acceptarea se face în raport cu anumite bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului, atunci în cea de-a doua formă, acceptarea se face în raport cu o anumită propunere ce provine de la corupător de a-i da coruptului bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin ultimului sau se face în raport cu asumarea de către corupător a unei obligaţii de a da coruptului bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin ultimului.

Nu are nici o relevanţă la încadrare dacă obiectul remuneraţiei ilicite este sau nu determinat sub aspectul naturii, calităţii şi cantităţii (parametrii valorici ai remuneraţiei ilicite), fiind suficient ca persoana publică sau persoana publică străină să consimtă ori să aprobe oferta sau promisiunea făcută din partea corupătorului.

Primirea înseamnă luarea în posesie, obţinerea, încasare de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului de la corupător (sau de la un terţ ce acţionează în numele acestuia) şi nu se limitează neapărat la preluarea manuală de către corupt a obiectului remuneraţiei ilicite. Primirea poate fi realizată şi prin lăsarea bunurilor ce constituie remuneraţia ilicită într-un loc indicat de către corupător, de unde se vor putea prelua oricînd de către corupt.

În cazul modalităţii de primire, iniţiativa aparţine corupătorului şi în mod obligatoriu constituie un act bilateral or, primirea implică inevitabil darea de către corupător a remuneraţiei ilicite.

Pentru a fi în prezenţa modalităţii de primire, luarea în posesie, obţinerea, încasarea remuneraţiei ilicite trebuie să fie spontană. Spontaneitatea presupune fie o relativă concomitenţă între acceptarea propunerii şi primire, fie inexistenţa între acceptarea propunerii şi primirea remuneraţiei ilicite a unui interval de timp, care să permită ca acceptarea să se evidenţieze în calitate de modalitate normativă a faptei prejudiciabile. În lipsa unei concomitenţe dintre acceptare şi primire, primirea se consideră fapt epuizat. În această ipoteză, infracţiunea se consideră consumată din momentul: - acceptării de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului; - acceptării ofertei ori promisiunii de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului. Primirea poate avea loc până ori după acordarea serviciului solicitat, dar cu condiţia că a fost în prealabil acceptată.

Astfel, ***cu privire la latura obiectivă a infracțiunii analizate***, instanța de judecată reține că prin totalitatea probelor cercetate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art.100 alin.(4) din Cod de procedură penală și apreciindu-le în sensul art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității, veridicității și coroborării reciproce, se constată că probele prezentate spre cercetare în cadrul ședinței de judecată de părți, în ansamblu, confirmă prezența laturii obiective în faptele incriminate lui Marian Gavdiuc, și anume faptul pretinderii, acceptării și primirii sumei de 200 euro personal de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA.

Prin urmare, prin cumulul probelor cercetate, în cadrul examinării cauzei instanța a stabilit că inculpatul Marian Gavdiuc, activând în funcţia de inspector al Biroului Vamal Leuşeni, astfel având calitatea de persoană publică în virtutea prevederilor art. 123 alin. (2) Cod penal, întru realizarea scopului infracţional, la 08.10.2013, în intervalul de timp cuprins între orele 03:17:39 şi 03:18:40, aflându-se în serviciu, la biroul vamal Leuşeni, raionul Hînceşti, contrar interdicţiilor impuse de funcţia publică deţinută, a pretins și primit personal de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA, mijloace financiare în sumă de 200 euro personal, pentru a favoriza trecerea mărfurilor transportate de investigatorul sub acoperire, cu mijlocul de transport de model Peugeot Boxer cu nr. de înmatriculare *****, cu diminuarea plăţilor vamale, drepturilor de import asupra mărfurilor și fără efectuarea controlului vamal obligatoriu cuvenit.

Pentru a ajunge la această concluzie, instanța a luat în vedere *procesul-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigaţie – documentarea cu ajutorul metodelor şi mijloacelor tehnice, precum şi localizarea sau urmărirea prin sistemul de poziţionare globală (GPS) şi prin alte mijloace tehnice utilizând aparate tehnice de înregistrare,* relevant fiind partea în privința inculpatului Gavdiuc, și anume evenimentele descrise din **08 octombrie 2013**, cu participarea investigatorului sub acoperire Igor Caraman.

Astfel, potrivit *procesului-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigaţie* menționat supra, la **08 octombrie 2013**, investigator sub acoperire, cetăţean al Republicii Moldova Caraman Igor, autorizat în baza ordonanţei din 28.06.2013 a procurorului în Procuratura Anticorupţie, Roman Statnîi, şi a încheierii Judecătoriei Hînceşti, să documenteze persoanele cu statut public şi cu funcţie de răspundere din cadrul Serviciului Vamal, poliţiei de frontieră şi poliţiei rutiere, cu ajutorul metodelor şi mijloacelor tehnice, în momentul comiterii actelor de corupere, după ce a ieşit din PTF Leuşeni, aproximativ în jurul orelor 21:00, s-a prezentat în PTF Leuşeni în calitate de conducător al autoutilitarei de model Peugeout Boxer, cu numerele de înmatriculare ***** transportând colete cu destinaţia Chişinău.

Rezultatele măsurii speciale de investigaţii din această dată se conţin pe DVD-R de model „Verbatim" cu nr. 728/DGA/2013 cu inscripţia MD 08.10.2013, în care se conţin fişierele audio-video; SG6_08_10_2013_ST_MD.007; SG7_08_10_2013_ST_MD.008; SG8_08_10_2013_ST_MD.009; SG9_08_10_2013_ST_MD.010; SG10_08_10_2013_ST_MD.011;

Din înregistrările din file SG7_08_10_2013_ST_MD.008 se observă aproximativ la ora 02:51:38, imaginea angajatului vamal (responsabil de tură) care a fost identificat de către investigatorul sub acoperire ca cet.Oanţa Ghenadie, care îl desemnează pe inspectorul vamal Gavdiuc Marian pentru petrecerea controlului vamal.

După care din înregistrările audio-video, file nr. SG8_08_10_2013_ST_MD.009, se constată aproximativ la ora 03:18:12, discuţia cet.Caraman Igor cu angajatul vamal Gavdiuc Marian în spatele autoutilitarei în care angajatul vamal îi spune investigatorului sub acoperire că va achita în casă 700 sau 600 de lei iar pentru el 1 şi cinci, moment în care Caraman Igor

concretizează dacă e vorba de 150 de euro. Din înregistrările audio-video, file SG9_08_10_2013_ST_MD.010, se constată imaginea lui Gavdiuc Marian care la ora 03:59.42 pronunţă ”două ruble dară”, iar la ora 03:59:51, se observă cum cet. Caraman Igor îi transmite funcţionarului vamal suma de 150 de euro compusă din 3 bancnote a câte 50 euro, iar la ora 04:00:00, îi mai transmite încă 50 de euro.

Conform declaraţiilor cet. Caraman Igor, acesta a transmis angajatului vamal suma de 200 euro compusă din 4 bancnote de 50 euro cu următoarele serii: **S46068295012, X01874609111, S19633787269 şi V20301057022.**

Aproximativ la ora 21:45, cet. Caraman părăseşte PTF Leuşeni în direcţia PTF Chişinău.

În rezultatul ascultării şi vizualizării înregistrărilor de pe discuri, s-a constatat prezenţa unor convorbiri şi imagini care au importanţă pentru cauza penală. Convorbirile au fost stenografiate în conformitate cu prevederile art.132/9 alin.(9) şi (10) CPP (Anexa nr. 1, nr. 2), stenogramele fiind anexate la prezentul proces-verbal în temeiul art. 132/9 alin. (8), constituind parte integrantă a acestuia.

Stenogramele conţin date cu privire la: data, durata convorbirii, locul, datele de identificare ale persoanelor care le-au purtat şi conţinutul convorbirilor.

Subsecvent, sunt relevante și relevante și stenogramele anexare la procesul-verbal menționat supra (vol. 2, f. d. 129). Prin urmare, din stenogramele din dosar în coroborare cu înregistrările video, din momentul începerii verificărilor de către inspectorul vamal, începe discuția dintre Gavdiuc (care este indicat ca fiind A) și Caraman (care este indicat ca fiind B): *„A: Şi ai dat jos? B: Mă doare și schinarea și m-am za****. A: În casă și fășem? B: Cât mai puțin și A: Paliubomu fășem B: Da, fă da mai puțin, nu-mi fășe mult și gata, da dacă poți nu-mi fășe de loc A: Ee, macar să fi fost vre-o 5 oameni B: Unde să-i pun că-s trei locuri.Nu. Fă-mi în casă să plătesc oleacă și gata A: Î-ți fac în casă vre-o 700 B: Ori 600 A: ori 600, și unu și cinci și ai zburat, de aici B: 150 de euro? A: Așă B: Haidem A: Stăi că nu lucrează asta de la bancă.Nai înseamnă că nici o p***** nică B: Numai colete A: Încarcă-o și dăo în parcare înainte.”*

Astfel, înregistrările audio-video audiate și vizualizate nemijlocit în ședința de judecată, coroborate cu procesul-verbal de consemnare a măsurii speciale de investigație și cu stenogramele anexate, demonstrează, dincolo de orice dubiu rezonabil, că, la 08.10.2013, inculpatul Marian Gavdiuc a pretins, acceptat și primit de la investigatorul sub acoperire Igor Caraman suma de 200 de euro, care nu i se cuvenea, în legătură cu exercitarea atribuțiilor sale de serviciu. Caracterul ilicit al remunerației și legătura acesteia cu conduita contrară funcției rezultă din discuția purtată între inculpat și investigator, în cadrul căreia, după ce ultimul i-a solicitat să achite în casă o sumă cât mai mică, inculpatul a afirmat „Î-ți fac în casă vre-o 700”, iar ulterior „ori 600, și unu și cinci și ai zburat, de aici”. La întrebarea investigatorului „150 de euro?”, inculpatul a confirmat „Așă”, manifestându-și astfel acordul pentru primirea remunerației ilicite în schimbul favorizării trecerii mărfurilor transportate și al diminuării

plăților ce urmau a fi achitate în casă. Totodată, pretinderea remunerației ilicite rezultă din inițiativa inculpatului de a indica suma de 150 de euro pentru sine, distinct de plățile ce urmau a fi efectuate în casă, precum și din afirmația ulterioară „două ruble dară”, consemnată la ora 03:59:42, prin care a indicat suma de 200 de euro.

Primirea efectivă a banilor este confirmată de secvențele video de la orele 03:59:51 și 04:00:00, în care se observă cum Igor Caraman îi transmite inculpatului inițial suma de 150 de euro, constituită din trei bancnote de 50 de euro, iar ulterior încă o bancnotă de 50 de euro. Aceste împrejurări, coroborate cu constatările procesului-verbal, confirmă transmiterea sumei totale de 200 de euro, constituită din patru bancnote de 50 de euro. Prin urmare, succesiunea discuțiilor, indicarea de către inculpat a sumelor ce urmau a fi achitate în casă și a remunerației destinate acestuia, precum și primirea ulterioară a banilor demonstrează existența unei legături directe între remunerația ilicită și conduita pe care inculpatul s-a angajat să o adopte în exercitarea atribuțiilor sale de serviciu, ansamblul probator confirmând săvârșirea faptei incriminate în modalitățile normative ale pretinderii, acceptării și primirii remunerației ilicite în sumă de 200 de euro.

La fel, sunt relevante și concluziile *raportului de expertiză din nr.181-184 din 01 mai 2013*, în baza căruia s-a stabilit că mijloacle băneşti prezentate expertului sunt autentice, *raportului de expertiză din nr.187, 188 din 02 mai 2013*, în baza căruia s-a stabilit că mijloacle băneşti prezentate expertului sunt autentice și *raportului de expertiză din nr.419-421 din 05 octombrie 2013*, în baza căruia s-a stabilit că mijloacle băneşti prezentate expertului sunt autentice, cee ce denotă că sumele folosite de către investigatorii sub acoperire au fost autentice.

În aceeași ordine de idei, potrivit declarației vamale întocmite de către Caraman Igor la data de 08.10.2013 este aplicată ștampila inspectorului vamal cu nr. 1325. La fel, faptul că Gavdiuc Marian se afla la serviciu la data de 08.10.2013 este confirmat prin graficul de serviciu al postului vamal Leușeni – Albița (auto).

Subsecvent, instanța consideră relevant la speță și *procesul verbal de recunoaștere după fotografie, întocmit la 08 octombrie 2013* (vol. 21, f. d. 216 – 217), conform căruia Igor Caraman, fiind-ui prezentate spre recunoaștere 6 fotografii, a declarat că recunoaște persoana după forma ovală a feței, sprîncene evidențiate, ochi căprui, bărbia ascuțită, buzele rotunjite, păr șaten, forma rotundă al nasului. Astfel, după numărul fotografiilor prezentate spre recunoaștere a fost recunoscută persoana de pe fotografia nr. 3.

Nu în ultimul rând, instanța reține și *declarațiile investigatorilor sub acoperire Paraschiv Marian și Cristea Adrian-Ionuț*, audiați prin intermediul comisiei rogatorii. Astfel, Paraschiv Marian a declarat că a fost autorizat să participe la activități de investigare desfășurate pe teritoriul Republicii Moldova în vederea identificării și documentării faptelor de corupție comise în PTF Leușeni și pe teritoriul Republicii Moldova de către lucrători vamali, polițiști de frontieră și alți funcționari cu statut special. Martorul a explicat că, în cadrul acestei activități, tranzita punctul de trecere a frontierei în calitate de conducător auto al unei autoutilitare care

transporta colete și intra în contact cu funcționarii responsabili de verificarea documentelor, a mijlocului de transport și a mărfurilor. Totodată, acesta a arătat că, în asemenea împrejurări, funcționarii solicitau diferite sume de bani pentru efectuarea unui control superficial, pentru a nu verifica în detaliu marfa ori pentru a nu-și îndeplini în mod corespunzător atribuțiile de serviciu.

La rândul său, Cristea Adrian-Ionuț a relatat că activitatea era desfășurată în cadrul unei colaborări dintre autoritățile române și cele ale Republicii Moldova, fiind constituită o echipă comună româno-moldovenească. Acesta a declarat că a fost autorizat să tranziteze frontiera prin PTF Albița–Leușeni, având rolul de conducător auto al unei autoutilitare în care erau transportate pretinse colete provenite din Italia. Martorul a precizat că fiecare trecere prin punctul de frontieră era fixată cu mijloace audio-video și că, după fiecare trecere, erau întocmite procese-verbale în care se consemnau cele întâmplate. Cristea Adrian-Ionuț a mai explicat că, pe parcursul unei treceri, petrecea în punctul de frontieră aproximativ două – două ore și jumătate, interval în care interacționa în mod repetat cu polițiștii de frontieră și lucrătorii vamali, ceea ce îi permitea să rețină anumite semnalmente ale persoanelor cu care intra în contact. Totodată, acesta a subliniat că întocmirea proceselor-verbale imediat după fiecare trecere și înregistrarea audio-video a activităților permiteau păstrarea detaliilor relevante și verificarea ulterioară a identității persoanelor implicate.

Instanța reține că aceste declarații sunt relevante pentru a explica modul concret în care s-au desfășurat activitățile investigatorilor sub acoperire, scopul pentru care aceștia tranzitau PTF Leușeni, împrejurările în care intrau în contact cu funcționarii publici, precum și modalitatea în care fiecare trecere era documentată. Declarațiile respective se coroborează cu procesele-verbale de consemnare a măsurilor speciale de investigații, cu înregistrările audio-video și cu stenogramele anexate acestora.

Sub aspectul **laturii subiective**, instanța relevă că a infracțiunii se caracterizează prin intenție directă. Motivul infracțiunii în cauză se exprimă de cele mai multe ori în interesul material sau în năzuința de a obține unele avantaje nepatrimoniale.

Infracţiunea de corupere pasivă poate fi comisă doar cu intenţie directă, întrucât scopul infracţiunii este unul special, având o natură alternativă, şi anume: 1) scopul îndeplinirii – în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă – de către corupt a unei acţiuni în exercitarea funcţiei sau contrar funcţiei în cauză; 2) scopul neîndeplinirii – în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă – de către corupt a unei acţiuni în exercitarea funcţiei sau contrar funcţiei în cauză; 3) scopul întârzierii îndeplinirii – în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă – de către corupt a unei acţiuni în exercitarea funcţiei sau contrar funcţiei în cauză; 4) scopul grăbirii îndeplinirii – în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă – de către corupt a unei acţiuni în exercitarea funcţiei sau contrar funcţiei în cauză. Pentru calificarea faptei în baza art.324 din Codul penal, nu este obligatoriu realizarea efectivă a scopului special.

Sub aspectul laturii subiective, instanța reține că Marian Gavdiuc a acționat cu intenție directă, întrucât, cunoscând că suma de 200 de euro nu i se cuvenea, a pretins, acceptat și primit-o în scopul favorizării trecerii mărfurilor cu diminuarea plăților vamale și fără efectuarea controlului vamal obligatoriu. Interesul material și scopul special rezultă din discuțiile purtate și din circumstanțele remiterii banilor.

Din punct de vedere al **calității de subiect al infracțiunii**, instanța statuează că inculpatul Marian Gavdiuc este persoana fizică responsabilă care la momentul comiterii faptei a atins vârsta de 16 ani. De asemenea subiectul trebuie să aibă calitatea specială de persoană publică. La caz, inculpatul Gavdiuc a activat în perioada relevantă în funcţia de inspector al Biroului Vamal Leuşeni, astfel având calitatea de persoană publică în virtutea prevederilor art. 123 alin. (2) Cod penal.

În concluzie, în urma examinării circumstanțelor cauzei și a probelor administrate, instanța constată că, în acțiunile inculpatului Marian Gavdiuc sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de corupere pasivă, în varianta normativă de pretindere, acceptare și primire. Totodată, nu au fost stabilite circumstanțe care să înlăture caracterul penal al faptei. Vinovăția acestuia în pretinderea, acceptarea și primirea personală, în calitate de persoană publică, a sumei de 200 euro, care nu i se cuvenea, pentru îndeplinirea unor acțiuni contrare funcției sale, a fost demonstrată dincolo de orice dubiu rezonabil. Prin urmare, Marian Gavdiuc urmează a fi condamnat potrivit art. 324 alin. (1) din Codul penal, în vigoare la momentul pronunțării prezentei sentințe.

5.2. Cu referire la vinovăția inculpatului Raisa Rusu în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (2) lit. c) din Codul penal *(în vigoare la momentul comiterii faptei).*

Inițial, instanța de judecată consideră necesar de a se expune asupra formei agravante a infracțiunii imputate inculpatului Raisa Rusu, și anume forma estorcării prevăzute la art. 324 alin. (2) lit. c) din Codul penal, în vigoare la momentul comiterii faptelor.

Astfel, instanța de judecată apreciind fiecare probă la prezenta speță din punct de vedere al pertinenței, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, a ajuns la concluzia că acțiunile inculpatului Raisa Rusu, incorect au fost calificate de organul de urmărire penală pe indicii componenței infracțiunii prevăzute la art. 324 alin. (2) lit. c) din Codul penal, în vigoare la momentul comiterii faptelor, din care considerent instanța de judecată urmează a recalifica fapta imputată conform componenței de infracțiune prevăzută de art. 324 alin. (1) din Codul penal, în vigoare la data pronunțării prezentei sentințe.

La acest aspect instanța de judecată își întemeiază soluția pe prevederile art. 325 alin. (2) Cod procedură penală, care stipulează că, modificarea învinuirii în instanța de judecată se admite dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului și nu se lezează dreptul lui la apărare. Astfel coroborând situația de fapt cu cea de drept ce reglementează speța supusă

judecății se concluzionează că, recalificarea învinuirii, nu încalcă condiția impusă de art. 325 alin. (2) Cod procedură penală. În cadrul ședinței de judecată, la etapa cercetării judecătorești s-a concluzionat că condiția de bază la reținerea calificării faptei în baza art. art. 324 alin. (2) lit. c) din Codul penal în vigoare la momentul comiterii faptei, deoarece elementul de extorcare nu s-a constatat.

În continuare, instanța consideră necesar de a preciza faptul că, faptele reținute în acțiunile inculpatului Raisa Rusu au fost comise la data de 14.05.2013 (pentru prima faptă) şi 01.10.2013 (pentur a doua faptă). Ultima modificare a normei prevăzute la art. 324 din Codul penal a fost operată prin Legea nr.136 din 06.06.2024, în vigoare din 07.09.2024. La caz se atestă că legea penală mai favorabilă inculpatului este cea în vigoare la data pronunțării prezentei sentințe, ceea ce determina instanța de judecată să aplice la caz legea în vigoare la data pronunțării prezentei sentințe, concluzie ce rezultă din conținutul principiului reflectat în art. 10 Cod penal.

Referitor la elementul de extorcarea ca modalitate normativă a faptei prejudiciabile în contextul agravatei de la art.324 alin.(2) lit. c) Cod penal în vigoare la data comiterii faptei, imputate la caz, instanța remarcă că, se poate realiza prin una din următoarele modalității faptice: - punerea victimei în situația care o determină să-i transmită coruptului remunerația ilicită, pentru a preîntâmpina producerea efectelor nefaste pentru interesele legitime sau ilegitime ale victimei.

În calitate de probă decisivă pe aspectul extorcării reținute de acuzare a fost prezentat și cercetat în cadrul cercetării judecătorești, *procesul-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigaţie – documentarea cu ajutorul metodelor şi mijloacelor tehnice, precum şi localizarea sau urmărirea prin sistemul de poziţionare globală (GPS) şi prin alte mijloace tehnice utilizând aparate tehnice de înregistrare,* relevant fiind partea în privința inculpatului Raisa Rusu. Cu referire la fapta din 14.05.2013, instanţa menţionează că, deşi procesul-verbal menționează detalii relevante, compact discul de marca „Verbatim" cu inscripţia 14.05.2013 315/DGA/2013 pe care se află înregistrările video, nu se regăsesc la materialele cauzei. În acest mod, instanța de judecată este în imposibilitate obiectivă de a verifica faptele descrise în acuzare. Prin urmare, cu referire la fapta din 14.05.2013, instanța nu poate reține calificarea făcută de organul de urmărire penală pe indicii componenței infracțiunii prevăzute la art. 324 alin. (2) lit. c) din Codul penal

Cu referire la fapta din 01.10.2013, în cadrul cercetării judecătoreși, au fost vizualizate și înregistrările video relevante, împreună cu stenogramele (vol. 2, f. d. 124 – 125). Prin urmare, din stenogramele din dosar în coroborare cu înregistrările video, se observă discuția dintre Raisa Rusu (care este indicat ca fiind A) și Igor Caraman (care este indicat ca fiind B): „*A: Tac, Igori, ai mai pe scurt, și ai păți așeea ai păți, 4200 e și plătește în casă B: Doamna Raisa A: Tu și așa ai să lași o sută B: 110 că n-am mai mult A: 4200 în casă B: Hai te rog mai puțin; A: Nu te pot ajuta, tu și? De la 7000, mi-o spus la 7000 să te pun, eu și așa aiși încă cu 4200 a s-o primesc B: Măcar de vre-o 2000 de lei A: Nu, nu mă Andrei, asta Igor, nu. Nu hai acolo eu pot*

să B: Doamna Raisa Vă rog A: Nu, Igor eu mai jos, nu pot B: Măcar 3000, nici 4 nici 7 A: Nu, nu, tu și a să mă mîntuie. Mai jos nu mă duc. Iaca de fac amuș la 3500 și gata, te duci și achiți B: Nici nu ne-a lucra A: Da, tu crezi că nie ne-a lucra, î-mi vine să scriu cerere și să mă duc și eu undeva să nu stau aici B: 3500 cât se primește în euro? A: 3500. A, în euro, nici nu știu și curs? B: 17 A: Îi vre-o 17 și ceva B: Poate fășem măcar 2000 de lei A: Igore, nu pot B: Mai ghine mai dau încă vre-o 50 de euro Dvs A: Da nu-mi trebuie nie de loc să-mi mai dai, că eu ți-am scăzut pur și simplu că mi-ai lăsat aiștea. Acuș să-ți pun și ieșirea. Tu de aseară ești? B: Da, de la 10 seara, da ni-o luat pașportu mai tîrziu. La și oră îi? A: La trei de noapte B: Eu am stat numai cu fetița șeia la șlaubăum și am așteptat numai un ceas da vreme nu hai era ora 12 maxim, și pe urmă am stat la Duty free cu băieții nu cât să șie, vre-o oara 2 și m-o bătut la ora 3 A: Na e și aestea, dute și achită, hai mai repede."

Astfel, apreciind conținutul convorbirii, instanța constată că probele administrate nu relevă niciuna dintre modalitățile faptice proprii extorcării. Din conduita inculpatului nu rezultă că acesta l-ar fi amenințat, explicit sau implicit, pe Igor Caraman cu lezarea unor interese legitime ori ilegitime, că i-ar fi creat intenționat o situație constrângătoare sau că ar fi nesatisfăcut o solicitare pentru a-l obliga să transmită remunerația ilicită în scopul evitării unui prejudiciu. Discuția evidențiază o negociere asupra cuantumului, lipsită de o componentă coercitivă, fără a individualiza vreun rău care i-ar fi fost produs lui Caraman în cazul neplății. Prin urmare, circumstanțele constatate însă nu dovedesc, semnul calificativ al extorcării.

În astfel de condiții, se impune recalificarea faptei de către instanța de judecată în prevederile art. 324 alin. (1), în vigoare la data pronunțării prezentei sentințe, și anume coruperea pasivă, *exprimată prin pretinderea, acceptarea şi primirea, personal, de către o persoană publică de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru sine pentru a îndeplini acţiuni contrar exercitării funcţiei.*

Astfel, **Obiectul juridic special** al infracțiunii prevăzute de art. 324 din Codul penal, îl constituie relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care presupune respectarea de către persoanele publice și persoanele publice străine a obligației de a pretinde, accepta sau primi remunerații în strictă conformitate cu legea.

La speță, potrivit învinuirii, inculpatul Raisa Rusu, prin acțiunile sale a atentat la obiectul juridic al infracțiunii prevăzute de art. 324 din Codul penal, prin faptul că a pretins, acceptat și primit suma de 120 euro la 14.05.2013 și 110 euro la 01.10.2013, personal de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA.

Obiectul material sau imaterial al infracțiunii prevăzute de art. 324 din Codul penal, îl reprezintă remunerația ilicită. Aceasta se exprimă prin bunuri, servicii, privilegii, avantaje oferte ori promisiuni sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice sau persoanei publice străine, în toate cazurile având un caracter gratuit.

Este important ca remunerația să nu i se cuvină persoanei publice, persoanei publice străine, funcţionarului internaţional, persoanei cu funcţie de demnitate publică, adică nu-i este

legal datorată. Este absolut obligatoriu ca remuneraţia ilicită să constituie un contraechivalent al conduitei pe care coruptul se angajează să o adopte, conduită ce se concretizează alternativ în: îndeplinirea sau neîndeplinirea, întârzierea sau grăbirea îndeplinirii unei acţiuni în exercitarea funcţiei sale sau contrar acesteia.

La caz, potrivit învinuirii, obiectul infracțiunii prevăzute de art. 324 din Codul penal îl reprezintă mijloacele bănești în sumă de 120 euro pentru fapta din 14.05.2013 și 110 euro pentru fapta din 01.10.2013, pretinse, acceptate și primite de inculpatul Raisa Rusu de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzută de art. 324 din Codul penal, constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de pretindere, acceptare sau primire, personal sau prin mijlocitor, de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice sau persoanei publice străine, pentru aceasta sau pentru o altă persoană, ori de acceptare a ofertei ori promisiunii de asemenea foloase.

Patru modalități normative cu caracter alternativ ale acțiunii prejudiciabile specificate vizează în mod alternativ următoarele modalităţi normative: 1) pretinderea de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului; 2) acceptarea: a) de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului; b) ofertei ori promisiunii de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului; 3) primirea de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului.

Pretinderea constă într-o cerere, solicitare insistentă ori într-o pretenţie vizând obiectul remunerării ilicite, care se poate manifesta verbal, în scris sau în formă concludentă, fiind inteligibilă pentru cel căruia i se adresează, indiferent dacă a fost satisfăcută sau nu. În cazul pretinderii, iniţiativa aparţine în exclusivitate coruptului, adică persoanei publice ori persoanei publice străine, funcţionarului internaţional ori persoanei cu funcţie de demnitate publică. Indiferent dacă este expresă sau aluzivă, pretinderea remuneraţiei ilicite trebuie să fie univocă, manifestînd intenţia coruptului de a condiţiona de ea conduita legată de obligaţiile sale de servici.

Acceptarea presupune consimţirea sau aprobarea expresă sau tacită de către corupt a obiectului remuneraţiei ilicite etalat de către corupător. În ipoteza acceptării, iniţiativa aparţine în exclusivitate corupătorului. Astfel, acceptarea presupune realizarea unor acţiuni cu caracter bilateral, corelativ. Sub aspect cronologic, acceptarea întotdeauna urmează unei acţiuni săvârşite din partea corupătorului.

Diferenţa dintre cele două forme ale acceptării rezidă în obiectul remuneraţiei ilicite. Dacă în cazul primei forme acceptarea se face în raport cu anumite bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului, atunci în cea de-a doua formă, acceptarea se face în raport cu o anumită propunere ce provine de la corupător de a-i da coruptului bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin ultimului

sau se face în raport cu asumarea de către corupător a unei obligaţii de a da coruptului bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin ultimului.

Nu are nici o relevanţă la încadrare dacă obiectul remuneraţiei ilicite este sau nu determinat sub aspectul naturii, calităţii şi cantităţii (parametrii valorici ai remuneraţiei ilicite), fiind suficient ca persoana publică sau persoana publică străină să consimtă ori să aprobe oferta sau promisiunea făcută din partea corupătorului.

Primirea înseamnă luarea în posesie, obţinerea, încasare de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului de la corupător (sau de la un terţ ce acţionează în numele acestuia) şi nu se limitează neapărat la preluarea manuală de către corupt a obiectului remuneraţiei ilicite. Primirea poate fi realizată şi prin lăsarea bunurilor ce constituie remuneraţia ilicită într-un loc indicat de către corupător, de unde se vor putea prelua oricînd de către corupt.

În cazul modalităţii de primire, iniţiativa aparţine corupătorului şi în mod obligatoriu constituie un act bilateral or, primirea implică inevitabil darea de către corupător a remuneraţiei ilicite.

Pentru a fi în prezenţa modalităţii de primire, luarea în posesie, obţinerea, încasarea remuneraţiei ilicite trebuie să fie spontană. Spontaneitatea presupune fie o relativă concomitenţă între acceptarea propunerii şi primire, fie inexistenţa între acceptarea propunerii şi primirea remuneraţiei ilicite a unui interval de timp, care să permită ca acceptarea să se evidenţieze în calitate de modalitate normativă a faptei prejudiciabile. În lipsa unei concomitenţe dintre acceptare şi primire, primirea se consideră fapt epuizat. În această ipoteză, infracţiunea se consideră consumată din momentul: - acceptării de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului; - acceptării ofertei ori promisiunii de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului. Primirea poate avea loc până ori după acordarea serviciului solicitat, dar cu condiţia că a fost în prealabil acceptată.

Astfel, ***cu privire la latura obiectivă a infracțiunii analizate***, instanța de judecată reține că prin totalitatea probelor cercetate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art.100 alin.(4) din Cod de procedură penală și apreciindu-le în sensul art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității, veridicității și coroborării reciproce, se constată că probele prezentate spre cercetare în cadrul ședinței de judecată de părți, în ansamblu, nu confirmă prezența laturii obiective în faptele incriminate lui Raisa Rusu, și anume faptul pretinderii, acceptării și primirii sumei de 120 euro pentru fapta din 14.05.2013 și 110 euro pentru fapta din 01.10.2013, de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA.

În partea ce ține de fapta din 14.05.2013, instanţa menţionează că, deşi *procesul-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigaţie – documentarea cu ajutorul metodelor şi mijloacelor tehnice, precum şi localizarea sau urmărirea prin sistemul de poziţionare globală*

(GPS) şi prin alte mijloace tehnice utilizând aparate tehnice de înregistrare menționează detalii relevante cu privire la fapta din 14.05.2013, compact discul de marca „Verbatim" cu inscripţia 14.05.2013 315/DGA/2013 pe care se află înregistrările video, nu se regăsesc la materialele cauzei. În acest mod, acuzarea nu a prezentat probe suficiente și verificabile care să confirme, dincolo de orice dubiu rezonabil, învinuirea formulată în privința faptei din 14.05.2013, iar lipsa suportului material al înregistrării face imposibilă verificarea nemijlocită și coroborarea celor consemnate în procesul-verbal. În consecință, instanța de judecată nu va reține în sarcina inculpatei Raisa Rusu fapta imputată din 14.05.2013.

Consecutiv, cu referire la fapta din 01.10.2013, instanța atestă că în susținerea acuzării, procurorul se bazează în principal pe *procesul-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigaţie – documentarea cu ajutorul metodelor şi mijloacelor tehnice, precum şi localizarea sau urmărirea prin sistemul de poziţionare globală (GPS) şi prin alte mijloace tehnice utilizând aparate tehnice de înregistrare,* relevant fiind partea în privința inculpatului Raisa Rusu, și anume evenimentele descrise din **01 octombrie 2013**, cu participarea investigatorului sub acoperire Igor Caraman.

Potrivit conţinutului acestuia, la **01 octombrie 2013**, investigator sub acoperire, cetăţean al Republicii Moldova Caraman Igor, autorizat în baza ordonanţei din 28.06.2013, a procurorului în Procuratura Anticorupţie, Roman Statnîi, şi a încheierii Judecătoriei Hînceşti, să documenteze persoanele cu statut public şi cu funcţie de răspundere din cadrul Serviciului Vamal, poliţiei de frontieră şi poliţiei rutiere, cu ajutorul metodelor şi mijloacelor tehnice, în momentul comiterii actelor de corupere, după ce a ieşit din PTF Leuşeni, aproximativ în jurul orelor 00:00, s-a prezentat în PTF Leuşeni în calitate de conducător al autoutilitarei de model Peugeout Boxer, cu numerele de înmatriculare *****.

Rezultatele măsurii speciale de investigaţii din această dată se conţin pe DVD-R de model „Verbatim" cu nr. 715/1/DGA/2013 cu inscripţia MD 02.10.2013 St 1, în care se conţin fişierele SG6_01_10_2013_ST_MD.007; SG7_01_10_2013_ST_MD.008; SG8_01_10_2013_ST_MD.009; SG9_01_10_2013_ST_MD.010; SG10_01_10_2013_ST_MD.011; SG11_01_10_2013_ST_MD.012; şi DVD-R de model „Verbatim" cu nr. 715/DGA/2013 cu inscripţia MD 02.10.2013St.2 care conţine fişierele SG1_01_10_2013_ST_MD.002; SG2_01_10_2013_ST_MD.003; SG3_01_10_2013_ST_MD.004; SG4_01_10_2013_ST_MD.005; SG5_01_10_2013_ST_MD.006;

Vizualizând fişierul audio-video, SG9_01_10_2013_ST_MD.010, în jurul orelor 14:08, se constată imaginea cet. **Rusu Raisa** verificând conţinutul coletelor. După care din înregistrările file SG10_01_10_2013_ST_MD.011, în jurul orelor 14:41:56 se constată cum cet.Caraman Igor numără o sumă de bani, în interiorul biroului de serviciu a cet.Rusu Raisa, pe care o pune pe masa funcţionarului vamal. Din imagini este vizibilă bancnota superioară, care este de 50 euro. Conform declaraţiilor cet.Caraman Igor acesta a transmis funcţionarei vamale în acel moment suma de **110 euro**, formată din următoarele bancnote: **50 euro** cu seria

V49453881547, 20 euro cu seria **S36972144763, 20 euro seria P25750024822 şi 20 euro seria M83159517334** pe care le-a pus pe colţul stâng al mesei de lucru, iar aceasta le-a preluat.

În rezultatul ascultării şi vizualizării înregistrărilor de pe discuri, s-a constatat prezenţa unor convorbiri şi imagini care au importanţă pentru cauza penală. Convorbirile au fost stenografiate în conformitate cu prevederile art. 132/9 alin.(9) şi (10) CPP (Anexa nr. 1, nr. 2), stenogramele fiind anexate la prezentul proces-verbal în temeiul art. 132/9 alin. (8), constituind parte integrantă a acestuia. Stenogramele conţin date cu privire la: data, durata convorbirii, locul, datele de identificare ale persoanelor care le-au purtat şi conţinutul convorbirilor.

În continuare, în vederea susținerii învinuirii aduse, acuzarea a dat citire *declarațiilor investigatorului sub acoperire Cristea Adrian-Ionuț din 03 iulie 2019 și declarațiilor investigatorului sub acoperire Paraschiv Marian din 18 aprilie 2018*. Din analiza acestora, nu se regăsește nici o mențiune referitor la inculpatul Raisa Rusu, și respectiv, declarațiile nu vin într-un oare care mod în susținerea demonstrării faptelor incriminate inculpatului Raisa Rusu. Prin urmare, instanța nu le poate reține și le apreciază critic.

Astfel, analizând în coroborare procesul-verbal de consemnare a măsurii speciale de investigație, materialele audio-video disponibile, stenogramele anexate și declarațiile cercetate în ședința de judecată, instanța constată că acestea nu demonstrează, dincolo de orice dubiu rezonabil, că inculpata Raisa Rusu ar fi pretins, acceptat și primit remunerațiile ilicite de 110 euro la 01.10.2013. Or, înregistrarea audio-video surprinde momentul în care Igor Caraman numără o sumă de bani și o plasează pe masa de serviciu a inculpatei, fiind vizibilă o bancnotă de 50 de euro. Totuși, din materialele audio-video descrise nu rezultă o solicitare expresă sau aluzivă formulată de Raisa Rusu și nici o discuție din care să poată fi stabilită existența unei înțelegeri privind suma de 110 euro, scopul remiterii acesteia ori conduita concretă pe care inculpata urma să o adopte în schimbul banilor. Împrejurarea consemnată în procesul-verbal, potrivit căreia aceasta ar fi preluat suma, se întemeiază inclusiv pe declarațiile investigatorului, fără ca momentul preluării să fie individualizat în mod clar prin secvențele audio-video reproduse.

Totodată, declarațiile investigatorilor sub acoperire Cristea Adrian-Ionuț și Paraschiv Marian nu înlătură aceste dubii, întrucât acestea nu conțin nicio mențiune referitoare la Raisa Rusu și nu individualizează circumstanțe privind pretinderea, acceptarea sau primirea sumelor imputate. În consecință, probele administrate, apreciate în ansamblu și prin coroborare reciprocă, nu formează un tablou probator suficient de cert pentru a reține în sarcina inculpatei săvârșirea faptelor imputate.

Sub aspectul **laturii subiective**, instanța relevă că a infracțiunii se caracterizează prin intenție directă. Motivul infracțiunii în cauză se exprimă de cele mai multe ori în interesul material sau în năzuința de a obține unele avantaje nepatrimoniale.

Infracțiunea de corupere pasivă poate fi comisă doar cu intenţie directă, întrucât scopul infracţiunii este unul special, având o natură alternativă, şi anume: 1) scopul îndeplinirii – în

interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă – de către corupt a unei acţiuni în exercitarea funcţiei sau contrar funcţiei în cauză; 2) scopul neîndeplinirii – în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă – de către corupt a unei acţiuni în exercitarea funcţiei sau contrar funcţiei în cauză; 3) scopul întârzierii îndeplinirii – în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă – de către corupt a unei acţiuni în exercitarea funcţiei sau contrar funcţiei în cauză; 4) scopul grăbirii îndeplinirii – în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă – de către corupt a unei acţiuni în exercitarea funcţiei sau contrar funcţiei în cauză. Pentru calificarea faptei în baza art.324 din Codul penal, nu este obligatoriu realizarea efectivă a scopului special.

La caz, instanța stabilește prin probele analizate supra, nu poate fi stabilit faptul că inculpatul Raisa Rusu a acționat prin intenție directă, în interes material, potrivit unui scop special.

Din punct de vedere al **calității de subiect al infracțiunii**, instanța statuează că inculpatul Raisa Rusu este persoana fizică responsabilă care la momentul comiterii faptei a atins vârsta de 16 ani. De asemenea subiectul trebuie să aibă calitatea specială de persoană publică. La caz, inculpatul Raisa Rusu a activat în perioada relevantă în funcţia de inspector al Biroului Vamal Leuşeni, astfel având calitatea de persoană publică în virtutea prevederilor art. 123 alin. (2) Cod penal.

În aceste condiții, instanța stabilește cu certitudine că partea acuzării la examinarea prezentei cauze nu a prezentat probe verosimile și incontestabile care să coroboreze între ele, în vederea demonstrării următoarelor circumstanțe indicate în rechizitoriu, și anume că inculpata Raisa Rusu, activând în funcţia de inspector al Biroului Vamal Leuşeni, astfel având calitatea de persoană publică în virtutea prevederilor art. 123 alin.(2) Cod penal, întru realizarea scopului infracţional, la 14.05.2013, în intervalul de timp cuprins între orele 00:54:40 şi 01:46:24, aflându-se în serviciu, la biroul vamal Leuşeni, raionul Hînceşti, contrar interdicţiilor impuse de funcţia publică deţinută, a extorcat şi primit personal de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA, mijloace financiare în sumă de 120 euro personal, pentru a favoriza trecerea mărfurilor transportate de investigatorul sub acoperire, cu mijlocul de transport de model Peugeot Boxer cu nr. de înmatriculare *****, cu diminuarea plăţilor vamale, drepturilor de import asupra mărfurilor și fără efectuarea controlului vamal obligatoriu cuvenit.

Tot ea, inculpata Raisa Rusu**,** întru realizarea scopului infracţional, la 01.10.2013, în intervalul de timp cuprins între orele 14:41:50 şi 14:48:00, aflându-se în serviciu, la biroul vamal Leuşeni, raionul Hînceşti, contrar interdicţiilor impuse de funcţia publică deţinută, a extorcat şi primit personal de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA, mijloace financiare în sumă de 110 euro personal, pentru a favoriza trecerea mărfurilor transportate de investigatorul sub acoperire, cu mijlocul de transport de model Peugeot Boxer cu nr. de înmatriculare *****, cu diminuarea plăţilor vamale, drepturilor de import asupra mărfurilor și fără efectuarea controlului vamal obligatoriu cuvenit.

Subsecvent, instanța mai reține că, potrivit principiului prezumției nevinovăției reglementat prin art.21 din Constituție, art.8 din Codul de procedură penală, garantat de art.6 p.2 al Convenției Europene de apărare a Drepturilor Omului, persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu-i va fi dovedită în modul prevăzut de lege, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanțiile necesare apărării sale, și nu va fi constatată printr-o hotărâre judecătorească de condamnare definitivă. Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în predarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

În consecință, examinând conținutul mijloacelor de probă supuse cercetării în cadrul ședinței de judecată, instanța stabilește, că acestea în ansamblu, nu demonstrează, potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil, vinovăția inculpatului Raisa Rusu în comiterea infracțiunii prevăzut de art. 324 alin.(1) Cod penal. Instanța reiterează că de către acuzare nu a fost prezentată nici o probă directă sau indirectă să demonstreze acțiunile incriminate inculpatul Raisa Rusu.

În acest sens, având în vedere considerentele expuse supra, inculpatul Raisa Rusu urmează a fi achitat în ordinea art.390 alin.(1) pct.3) din Cod de procedură penală, în conformitate cu care sentința de achitare se adoptă dacă fapta inculpatului nu întrunește elementele infracţiunii.

5.3. Cu referire la vinovăția inculpatului Maria Rujițchi în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (2) lit. c) din Codul penal *(în vigoare la momentul comiterii faptei).*

Inițial, instanța de judecată consideră necesar de a se expune asupra formei agravante a infracțiunii imputate inculpatului Maria Rujițchi, și anume forma estorcării prevăzute la art. 324 alin. (2) lit. c) din Codul penal, în vigoare la momentul comiterii faptelor.

Astfel, instanța de judecată apreciind fiecare probă la prezenta speță din punct de vedere al pertinenței, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, a ajuns la concluzia că acțiunile inculpatului Maria Rujițchi, incorect au fost calificate de organul de urmărire penală pe indicii componenței infracțiunii prevăzute la art. 324 alin. (2) lit. c) din Codul penal, în vigoare la momentul comiterii faptelor, din care considerent instanța de judecată urmează a recalifica fapta imputată conform componenței de infracțiune prevăzută de art. 324 alin. (1) din Codul penal, în vigoare la data pronunțării prezentei sentințe.

La acest aspect instanța de judecată își întemeiază soluția pe prevederile art. 325 alin. (2) Cod procedură penală, care stipulează că, modificarea învinuirii în instanța de judecată se admite dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului și nu se lezează dreptul lui la apărare. Astfel coroborând situația de fapt cu cea de drept ce reglementează speța supusă judecății se concluzionează că, recalificarea învinuirii, nu încalcă condiția impusă de art. 325

alin. (2) Cod procedură penală. În cadrul ședinței de judecată, la etapa cercetării judecătorești s-a concluzionat că condiția de bază la reținerea calificării faptei în baza art. art. 324 alin. (2) lit. c) din Codul penal în vigoare la momentul comiterii faptei, deoarece elementul de extorcare nu s-a constatat.

În continuare, instanța consideră necesar de a preciza faptul că, faptele reținute în acțiunile inculpatului Maria Rujițchi au fost comise la data de 06.08.2013 (pentru prima faptă) şi 03.09.2013 (pentur a doua faptă). Ultima modificare a normei prevăzute la art. 324 din Codul penal a fost operată prin Legea nr.136 din 06.06.2024, în vigoare din 07.09.2024. La caz se atestă că legea penală mai favorabilă inculpatului este cea în vigoare la data pronunțării prezentei sentințe, ceea ce determina instanța de judecată să aplice la caz legea în vigoare la data pronunțării prezentei sentințe, concluzie ce rezultă din conținutul principiului reflectat în art. 10 Cod penal.

Referitor la elementul de extorcarea ca modalitate normativă a faptei prejudiciabile în contextul agravatei de la art.324 alin.(2) lit. c) Cod penal în vigoare la data comiterii faptei, imputate la caz, instanța remarcă că, se poate realiza prin una din următoarele modalități faptice: - punerea victimei în situația care o determină să-i transmită coruptului remunerația ilicită, pentru a preîntâmpina producerea efectelor nefaste pentru interesele legitime sau ilegitime ale victimei.

În calitate de probă decisivă pe aspectul extorcării reținute de acuzare a fost prezentat și cercetat în cadrul cercetării judecătorești, *procesul-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigaţie – documentarea cu ajutorul metodelor şi mijloacelor tehnice, precum şi localizarea sau urmărirea prin sistemul de poziţionare globală (GPS) şi prin alte mijloace tehnice utilizând aparate tehnice de înregistrare,* relevant fiind partea în privința inculpatului Maria Rujițchi. Cu referire la fapta din 06.08.2013 în cadrul cercetării judecătoreşi, au fost vizualizate și înregistrările video relevante, împreună cu stenogramele (vol 2, f. d. 91 – 92). Prin urmare, din stenogramele din dosar în coroborare cu înregistrările video, se observă discuția dintre Maria Rujițchi (care este indicat ca fiind A) și Igor Caraman (care este indicat ca fiind B): „*A:Cu și eşti? B:La mine îi puțin tare A:Da de unde vii tu? B:De la Brașov A:De unde? B:De la Brașov A:Și acestea îs B:Am scris A:Iară frigider B:Îs două A:El trebuie controlat, a cui îs lucrurile estea? B:A mele, îi puțin de tot A:Îi nou? B: Îi uzat, îi învălit, Maria Ivanovna A:Eu și nu văd upacovca care îi nou nouță B:Ne clarificăm A:Da cum să ne clarificăm, dacă e?Motociclete nu duci? B:Nu, n-am motociclete A:Unde duci tu tăti chestiile estea? B:La Chișinău A:Ai trăit acolo și te muți? B:Da, le aduc de la Atlasib A:A, de la Atlassib, de la Italia? B:Da A:Și tu eşti singur? B:Da A:Și fără chitanță tu vrei să-ți permit cu așa ceva? B:Da A:Și cu și vii la noi? B:Cu și trebuie A:Ai scris aici aiurea, frigiderul 1, 1 și de ce nu scrii uzat? B:Ei repede, repede zic să dovedesc A:Uscător 1, cafea 1? și unde te duci tu? B:În Buiucani în margine A:Fără variante? B:Fără, fără A:Spune și ai gătit, șapu eu mă gîndesc B:Spune cît trebuie? A:Cîte, o rublă nu? B:O sută? A:Da, da și mai mult? Dă mai mult B:Îi puțină, îi jumate de mașină Maria Ivanovna, 50 de euro îi bun? A:Nuu B:Da 70 A:Amu,*

amu te trimit de aicea B:Da o sotcă îi mult, jumate de maşină A:Da, da tu eşti singurel, dacă doi mă mai gîndem, nu o arăta pe fereastră B:Da nu te vede A:Stai, stai B:Sănătate A:O secundă, precis că ajungi Igor B:Ajung A:Achit 32 de lei B:32 da?Bine merci, pot pleca A:Dute, dute"

Cu referire la fapta din 03.09.2013, în cadrul cercetării judecătoreşi, au fost vizualizate și înregistrările video relevante, împreună cu stenogramele (vol. 2, f. d. 104 – 105). Prin urmare, din stenogramele din dosar în coroborare cu înregistrările video, se observă discuția dintre Maria Rujițchi (care este indicat ca fiind A) și Igor Caraman (care este indicat ca fiind B): *„A:Da şi faşi? B:Colete de la Italia A:Numa unu, singur? B:Da A:Tu aici nică n-ai îndeplinit, doamne fereşte B:Apu a să-mi spuneţi ce să scriu şi o să scriu A:Aparate câte ai? B:Că apu amuş î-mi bate în casă A:Trebuie să-ţi scriu chitanţă? B:Nu, nu A:Cum nu? B:Asta o ascund şi scriu alta, nu-mi trebuieşte chitanţă, dacă scot, aşela şădi bucşit A:Aşela şii? Fără chitanţă nu ştiu B:Ne lămurim şi dacă îi dau bătaie eu până la opt şi... îs la Chişinău, ca racheta A:Trebuie să mă uit măcar oleacă ţî şto B:Se vede şi, aşeia nu o puteţi deschide, aşeia n-ai cum că pe urmă n-o pot închide, Aeştea au rei colete în cruce A:Trei colte în cruce aş face şi eu B:Hai te rog că la opt şi zece eu damu îs la Chişinău A:Ai vre-o nebunie? B:Î? A:Ai vre-o nebunie prin B:Nu, îs colete de la Italia, să nu descarc să mă frec A:Cam cât?Mult B:Ai mult, să şie normal să nu şie mult tare A:Normal asta cât dai? două B:150, hai te rog A:Numa m-am uitat printre uşă şi B:150 îi bun A:Pentru risc plăteşte B:Hai dă te rog cu 150 A:150 îi puţin B:Da cât spui? A:Unu şi opt B:180? A:Îhî, Nu te ruşina B:Să nu mă ruşinez? A:Nu, nu, tu nu te grăgheşti de loc B:Î? A:Tu nu te grăgheşti de loc B:Îi bun aşa 170? A:Îi hai numai să ajungi cu bine B:Mulţumesc A:Tu şi vignietă n-ai? B:Am, dapu ele greşesc A:Dute şi spune-le să pună autoturism, autoturism ni-i mai uşor, camion.... B:Hai că vin repede A:Fuji la bancă şi achită 33 de lei B:Cât? A:33 de lei, Igor! B:A A:Ia spune-mi telefonul tău B:0******** A:Te sun peste o oră B:Aha, A:Ne dai bog B:Îi mult o oră, 40 minute"*

Astfel, apreciind conținutul convorbirilor menționat supra, instanța constată că probele administrate nu relevă niciuna dintre modalitățile faptice proprii extorcării. Din conduita inculpatului nu rezultă că acesta l-ar fi amenințat, explicit sau implicit, pe Igor Caraman cu lezarea unor interese legitime ori ilegitime, că i-ar fi creat intenționat o situație constrângătoare sau că ar fi nesatisfăcut o solicitare pentru a-l obliga să transmită remunerația ilicită în scopul evitării unui prejudiciu. Discuția evidențiază o negociere asupra cuantumului, lipsită de o componentă coercitivă, fără a individualiza vreun rău care i-ar fi fost produs lui Caraman în cazul neplății. Prin urmare, circumstanțele constatate însă nu dovedesc, semnul calificativ al extorcării.

În astfel de condiţii şi având în vedere că suma de 100 euro la 06.08.2013 și 170 euro la 03.09.2013, calculate împreună, potrivit cursului BNM la dăţile menţionate supra, nu depăşesc 100 unităţi convenţionale se impune recalificarea faptei de către instanța de judecată în prevederile art. 324 alin. (1), în vigoare la data pronunțării prezentei sentințe, și anume coruperea pasivă, *exprimată prin pretinderea, acceptarea şi primirea, personal, de către o*

persoană publică de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru sine pentru a îndeplini acţiuni contrar exercitării funcţiei.

Astfel, **Obiectul juridic special** al infracțiunii prevăzute de art. 324 din Codul penal, îl constituie relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care presupune respectarea de către persoanele publice și persoanele publice străine a obligației de a pretinde, accepta sau primi remunerații în strictă conformitate cu legea.

La speță, potrivit învinuirii, inculpatul Maria Rujițchi, prin acțiunile sale a atentat la obiectul juridic al infracțiunii prevăzute de art. 324 din Codul penal, prin faptul că a pretins, acceptat și primit suma de 100 euro la 06.08.2013 și 170 euro la 03.09.2013, personal de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA.

Obiectul material sau imaterial al infracțiunii prevăzute de art. 324 din Codul penal, îl reprezintă remunerația ilicită. Aceasta se exprimă prin bunuri, servicii, privilegii, avantaje oferte ori promisiuni sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice sau persoanei publice străine, în toate cazurile având un caracter gratuit.

Este important ca remuneraţia să nu i se cuvină persoanei publice, persoanei publice străine, funcţionarului internaţional, persoanei cu funcţie de demnitate publică, adică nu-i este legal datorată. Este absolut obligatoriu ca remuneraţia ilicită să constituie un contraechivalent al conduitei pe care coruptul se angajează să o adopte, conduită ce se concretizează alternativ în: îndeplinirea sau neîndeplinirea, întârzierea sau grăbirea îndeplinirii unei acţiuni în exercitarea funcţiei sale sau contrar acesteia.

La caz, potrivit învinuirii, obiectul infracțiunii prevăzute de art. 324 din Codul penal îl reprezintă mijloacele bănești în sumă de 100 euro la 06.08.2013 și 170 euro la 03.09.2013, pretinse, acceptate și primite personal de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzută de art. 324 din Codul penal, constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de pretindere, acceptare sau primire, personal sau prin mijlocitor, de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice sau persoanei publice străine, pentru aceasta sau pentru o altă persoană, ori de acceptare a ofertei ori promisiunii de asemenea foloase.

Patru modalități normative cu caracter alternativ ale acțiunii prejudiciabile specificate vizează în mod alternativ următoarele modalităţi normative: 1) pretinderea de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului; 2) acceptarea: a) de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului; b) ofertei ori promisiunii de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului; 3) primirea de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului.

Pretinderea constă într-o cerere, solicitare insistentă ori într-o pretenţie vizând obiectul remunerării ilicite, care se poate manifesta verbal, în scris sau în formă concludentă, fiind inteligibilă pentru cel căruia i se adresează, indiferent dacă a fost satisfăcută sau nu. În cazul pretinderii, iniţiativa aparţine în exclusivitate coruptului, adică persoanei publice ori persoanei publice străine, funcţionarului internaţional ori persoanei cu funcţie de demnitate publică. Indiferent dacă este expresă sau aluzivă, pretinderea remuneraţiei ilicite trebuie să fie univocă, manifestînd intenţia coruptului de a condiţiona de ea conduita legată de obligaţiile sale de servici.

Acceptarea presupune consimţirea sau aprobarea expresă sau tacită de către corupt a obiectului remuneraţiei ilicite etalat de către corupător. În ipoteza acceptării, iniţiativa aparţine în exclusivitate corupătorului. Astfel, acceptarea presupune realizarea unor acţiuni cu caracter bilateral, corelativ. Sub aspect cronologic, acceptarea întotdeauna urmează unei acţiuni săvârşite din partea corupătorului.

Diferenţa dintre cele două forme ale acceptării rezidă în obiectul remuneraţiei ilicite. Dacă în cazul primei forme acceptarea se face în raport cu anumite bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului, atunci în cea de-a doua formă, acceptarea se face în raport cu o anumită propunere ce provine de la corupător de a-i da coruptului bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin ultimului sau se face în raport cu asumarea de către corupător a unei obligaţii de a da coruptului bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin ultimului.

Nu are nici o relevanţă la încadrare dacă obiectul remuneraţiei ilicite este sau nu determinat sub aspectul naturii, calităţii şi cantităţii (parametrii valorici ai remuneraţiei ilicite), fiind suficient ca persoana publică sau persoana publică străină să consimtă ori să aprobe oferta sau promisiunea făcută din partea corupătorului.

Primirea înseamnă luarea în posesie, obţinerea, încasare de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului de la corupător (sau de la un terţ ce acţionează în numele acestuia) şi nu se limitează neapărat la preluarea manuală de către corupt a obiectului remuneraţiei ilicite. Primirea poate fi realizată şi prin lăsarea bunurilor ce constituie remuneraţia ilicită într-un loc indicat de către corupător, de unde se vor putea prelua oricînd de către corupt.

În cazul modalităţii de primire, iniţiativa aparţine corupătorului şi în mod obligatoriu constituie un act bilateral or, primirea implică inevitabil darea de către corupător a remuneraţiei ilicite.

Pentru a fi în prezenţa modalităţii de primire, luarea în posesie, obţinerea, încasarea remuneraţiei ilicite trebuie să fie spontană. Spontaneitatea presupune fie o relativă concomitenţă între acceptarea propunerii şi primire, fie inexistenţa între acceptarea propunerii şi primirea remuneraţiei ilicite a unui interval de timp, care să permită ca acceptarea să se evidenţieze în calitate de modalitate normativă a faptei prejudiciabile. În lipsa unei

concomitenţe dintre acceptare şi primire, primirea se consideră fapt epuizat. În această ipoteză, infracţiunea se consideră consumată din momentul: - acceptării de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului; - acceptării ofertei ori promisiunii de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului. Primirea poate avea loc până ori după acordarea serviciului solicitat, dar cu condiţia că a fost în prealabil acceptată.

Astfel, ***cu privire la latura obiectivă a infracțiunii analizate***, instanța de judecată reține că prin totalitatea probelor cercetate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art.100 alin.(4) din Cod de procedură penală și apreciindu-le în sensul art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității, veridicității și coroborării reciproce, se constată că probele prezentate spre cercetare în cadrul ședinței de judecată de părți, în ansamblu, confirmă prezența laturii obiective în faptele incriminate lui Maria Rujițchi, și anume faptul pretinderii, acceptării și primirii sumei de 100 euro la 06.08.2013 și 170 euro la 03.09.2013, personal de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA.

Prin urmare, prin cumulul probelor cercetate, în cadrul examinării cauzei instanța a stabilit că inculpata Maria Rujițchi, activând în funcţia de inspector al Biroului Vamal Leuşeni, astfel având calitatea de persoană publică în virtutea prevederilor art. 123 alin. (2) Cod penal, întru realizarea scopului infracţional, la 06.08.2013, în intervalul de timp cuprins între orele 06:51:40 şi 06:55:34, aflându-se în serviciu, la biroul vamal Leuşeni, raionul Hînceşti, contrar interdicţiilor impuse de funcţia publică deţinută, a pretins şi primit personal de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA, mijloace financiare în sumă de 100 euro personal, pentru a favoriza trecerea mărfurilor transportate de investigatorul sub acoperire, cu mijlocul de transport de model Peugeot Boxer cu nr. de înmatriculare *****, cu diminuarea plăţilor vamale, drepturilor de import asupra mărfurilor şi fără efectuarea controlului vamal obligatoriu cuvenit.

Tot ea, inculpata Maria Rujițchi, întru realizarea scopului infracţional, la 03.09.2013, în intervalul de timp cuprins între orele 07:19:35 şi 07:28:25, aflându-se în serviciu, la biroul vamal Leuşeni, raionul Hînceşti, contrar interdicţiilor impuse de funcţia publică deţinută, a pretins şi primit personal de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA, mijloace financiare în sumă de 170 euro personal, pentru a favoriza trecerea mărfurilor transportate de investigatorul sub acoperire, cu mijlocul de transport de model Peugeot Boxer cu nr. de înmatriculare *****, cu diminuarea plăţilor vamale, drepturilor de import asupra mărfurilor şi fără efectuarea controlului vamal obligatoriu cuvenit.

Pentru a ajunge la această concluzie, cu referire la episodul din 06.08.2013, instanța a luat în vedere *procesul-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigaţie – documentarea cu ajutorul metodelor şi mijloacelor tehnice, precum şi localizarea sau urmărirea prin sistemul de poziţionare globală (GPS) şi prin alte mijloace tehnice utilizând aparate tehnice de înregistrare,* relevant fiind partea în privința inculpatei Maria Rujițchi, și

anume evenimentele descrise din **06.08.2013,** în care este indicat că la 06 august 2013, investigator sub acoperire, Caraman Igor, autorizat în baza ordonanţei din 28.06.2013 procurorului în Procuratura Anticorupţie, Roman Statnîi, şi a încheierii Judecătoriei Hînceşti, să documenteze persoanele cu statut public şi cu funcţie de răspundere din cadrul Serviciului Vamal, poliţiei de frontieră şi poliţiei patrulare, cu ajutorul metodelor şi mijloacelor tehnice, în momentul comiterii actelor de corupere, s-a prezentat la intrarea în Republica Moldova în PTF Leuşeni, în jurul orelor 04:50, în calitate de conducător auto al autoutilitarei marca Peugeot Boxer cu nr. de înmatriculare *****, transportând colete cu destinaţia Chişinău.

Rezultatele măsurii speciale de investigaţii din această dată se conţin pe DVD-R de model „Verbatim" cu inscripţia 06-08-2013 MD 573/DGA/2013, în care se conţin fişierele audio/video 06_08_2013_cam1.1; 06_08_2013_cam1.2; 06_08_2013_cam2.1; 06_08_2013_cam2.2.

În urma ascultării şi vizualizării înregistrărilor de pe compact discul DVD-R de marca „Verbatim" cu inscripţia 06-08-2013 MD 573/DGA/2013, fişierul audio/video, 06_08_2013_cam2.1, se constată prezenţa lui Caraman Igor în jurul orelor 06:40:13 în ghereta de serviciu în care în partea stîngă aşezat la masa de serviciu se observă imaginea poliţistului de frontieră cu următoarele trăsături (aproximativ 30 ani, tuns scurt, cu început de calviţie, brunet) identificat ca Certcov Serghei iar din partea dreaptă la masa se observă aşezat un alt poliţist de frontieră (aproximativ 30 ani, forma feţei ovală, cu calviţie pronunţată), identificat ca Buţă Ion. Din înregistrări se constată vocea acestui poliţist care la aproximativ ora 06:40:20, menţionează cuvîntul "10 ruble". După aceasta aproximativ la ora 06:42:58, se constată cum Caraman Igor îi întinde lui Certcov Serghei o bancnotă de 10 euro care nu o ia, după care la 06:43:14, investigatorul sub acoperire îi transmite ceva lui Certcov Serghei, şi pronunţă „ţine".

Din declaraţiile lui Caraman Igor s-a stabilit că după ce acesta a transmis bancnota către Certcov Serghei, ultimul o transmite către Buţă Ion care la rândul său o propune unui coleg de al său, conform declaraţiilor investigatorului, identificat ca Pancenco Alexandru, însă pe care acesta o refuză şi o pune în sertarul de la masa de serviciu.

Ulterior, aproximativ în jurul orelor 06:51:40, se constată din înregistrări imaginea lucrătoarei vamale, care a fost stabilită ca fiind Rujiţchi Maria *****, în momentul apropierii de Caraman Igor şi unitatea de transport, după care din înregistrările audio/video, file 06_08_2013_cam2.2, se observă cum la ora 06:54:41, Caraman Igor îi transmite lucrătoarei vamale o bancnotă de 100 euro pe care aceasta o preia şi o pune în sertarul din partea dreaptă a mesei de serviciu.

Din declaraţiile lui Caraman Igor s-a stabilit că acesta i-a transmis lucrătoarei vamale, Rujiţchi Maria o bancnotă de 100 euro cu seria şi nr. X10852973462 iar poliţistului de frontieră Certcov Serghei o bancnotă de 10 euro seria şi nr. X79564080386.

După aceasta, aproximativ în jurul orelor 07:10, Caraman Igor, a părăsit teritoriul postului vamal Leuşeni în direcţia Chişinău.

În rezultatul ascultării şi vizualizării înregistrărilor de pe discuri, s-a constatat prezenţa unor convorbiri şi imagini care au importanţă pentru cauza penală. Convorbirile au fost stenografiate în conformitate cu prevederile art. 132/9 alin. (9) şi (10) CPP (Anexa nr. 1, nr. 2), stenogramele fiind anexate la prezentul proces-verbal în temeiul art. 132/9 alin. (8), constituind parte integrantă a acestuia.

Stenogramele conţin date cu privire la: data, durata convorbirii, locul, datele de identificare ale persoanelor care le-au purtat şi conţinutul convorbirilor.

Subsecvent, sunt relevante și stenogramele anexate la procesul-verbal menționat supra (vol 2, f. d. 91 – 92). Prin urmare, din stenogramele din dosar în coroborare cu înregistrările video, se observă discuția dintre Maria Rujițchi (care este indicat ca fiind A) și Igor Caraman (care este indicat ca fiind B): „*A:Cu și ești? B:La mine îi puțin tare A:Da de unde vii tu? B:De la Brașov A:De unde? B:De la Brașov A:Și acestea îs B:Am scris A:Iară frigider B:Îs două A:El trebuie controlat, a cui îs lucrurile estea? B:A mele, îi puțin de tot A:Îi nou? B: Îi uzat, îi învălit, Maria Ivanovna A:Eu și nu văd upacovca care îi nou nouță B:Ne clarificăm A:Da cum să ne clarificăm, dacă e?Motociclete nu duci? B:Nu, n-am motociclete A:Unde duci tu tăti chestiile estea? B:La Chișinău A:Ai trăit acolo și te muți? B:Da, le aduc de la Atlasib A:A, de la Atlassib, de la Italia? B:Da A:Și tu ești singur? B:Da A:Și fără chitanță tu vrei să-ți permit cu așa ceva? B:Da A:Și cu și vii la noi? B:Cu și trebuie A:Ai scris aici aiurea, frigiderul 1, 1 și de ce nu scrii uzat? B:Ei repede, repede zic să dovedesc A:Uscător 1, cafea 1? și unde te duci tu? B:În Buiucani în margine A:Fără variante? B:Fără, fără A:Spune și ai gătit, șapu eu mă gîndesc B:Spune cît trebuie? A:Cîte, o rublă nu? B:O sută? A:Da, da și mai mult? Dă mai mult B:Îi puțină, îi jumate de mașină Maria Ivanovna, 50 de euro îi bun? A:Nuu B:Da 70 A:Amu, amu te trimit de aicea B:Da o sotcă îi mult, jumate de mașină A:Da, da tu ești singurel, dacă doi mă mai gîndem, nu o arăta pe fereastră B:Da nu te vede A:Stai, stai B:Sănătate A:O secundă, precis că ajungi Igor B:Ajung A:Achit 32 de lei B:32 da?Bine merci, pot pleca A:Dute, dute”*

Astfel, înregistrările audio-video audiate și vizualizate nemijlocit în ședința de judecată, coroborate cu procesul-verbal de consemnare a măsurii speciale de investigație și cu stenogramele anexate, demonstrează, dincolo de orice dubiu rezonabil, că, la 06.08.2013, inculpata Maria Rujițchi a pretins, acceptat și primit de la investigatorul sub acoperire Igor Caraman suma de 100 de euro, care nu i se cuvenea, în legătură cu exercitarea atribuțiilor sale de serviciu. Pretinderea remunerației ilicite rezultă din conținutul discuției purtate între inculpată și investigator, în cadrul căreia, după ce a constatat existența unor mărfuri pentru care nu erau prezentate documentele justificative corespunzătoare, aceasta l-a întrebat „Și cu și vii la noi?”, iar ulterior i-a comunicat „Spune și ai gătit, șapu eu mă gîndesc”. La întrebarea investigatorului „Spune cît trebuie?”, inculpata a răspuns „Cîte, o rublă nu?”, confirmând ulterior cuantumul de 100 de euro prin expresia „Da, da și mai mult? Dă mai mult”. Caracterul ferm al pretinderii rezultă și din refuzul acesteia de a accepta sumele inferioare propuse de investigator, respectiv 50 și 70 de euro, la ultima propunere răspunzând „Amu, amu te trimit de

aicea”. Aceste manifestări verbale, apreciate în succesiunea lor și în contextul întregii conversații, demonstrează solicitarea unei remunerații ilicite în schimbul favorizării trecerii mărfurilor transportate.

Acceptarea remunerației rezultă atât din confirmarea cuantumului de 100 de euro, cât și din conduita ulterioară a inculpatei, care i-a indicat investigatorului „nu o arăta pe fereastră”, manifestare ce relevă conștientizarea caracterului ilicit al transmiterii banilor și intenția de a evita observarea acesteia de către alte persoane. Primirea efectivă a banilor este confirmată de secvența video de la ora 06:54:41, în care se observă cum Igor Caraman îi transmite inculpatei o bancnotă de 100 de euro, pe care aceasta o preia și o introduce în sertarul din partea dreaptă a mesei de serviciu. Totodată, legătura dintre remunerația ilicită și conduita contrară atribuțiilor de serviciu rezultă din afirmațiile inculpatei „Și fără chitanță tu vrei să-ți permit cu așa ceva?” și „Ai scris aici aiurea”, formulate în contextul verificării mărfurilor transportate și al discuției privind oferirea banilor, precum și din faptul că, ulterior primirii remunerației ilicite, aceasta i-a permis investigatorului să părăsească postul vamal, afirmând „Dute, dute”.

Aceste împrejurări, coroborate cu solicitarea expresă a sumei de 100 de euro și cu primirea ulterioară a banilor, demonstrează că remunerația ilicită a constituit contraechivalentul favorizării trecerii mărfurilor transportate de investigatorul sub acoperire, cu diminuarea plăților vamale și fără efectuarea controlului vamal obligatoriu cuvenit. Prin urmare, ansamblul probator confirmă săvârșirea faptei incriminate în modalitățile normative ale pretinderii, acceptării și primirii remunerației ilicite în sumă de 100 de euro.

Mai mult ca atât, faptul că Rujițchi Maria se afla la serviciu la data de 06.08.2013 este confirmat prin repartizarea la sectoare în cadrul postului vamal Leușeni – Albița. De menționat că, potrivit declarației vamale întocmite de către Caraman Igor la data de 23.07.2013 este aplicată ștampila inspectorului vamal cu nr. 0909, ceea ce în corespundere cu repartizarea pe sectoare aceasta este identică după număr cu cea a lui Rujițchi Maria. Astfel, se constată că anume inspectorul vamal Rujițchi Maria este persoana publică care favorizat trecerea peste frontieră a mărfurilor în schimbul unei remunerații ilicite în mărime de 100 euro.

În aceeași ordine de idei, fapta incriminata este confirmată și de *procesul verbal de recunoaștere după fotografie, întocmit la 06 august 2013* (vol. 21, f. d. 133 – 134), conform căruia Igor Caraman, fiind-ui prezentate spre recunoaștere 6 fotografii, a declarat că recunoaște persoana după ochi, buze pronunțate, ochi rotunjiți, bărbie ascuțită, sprîncene subțiri, nasul rotunjit. Astfel, după numărul fotografiilor prezentate spre recunoaștere a fost recunoscută persoana de pe fotografia nr. 3.

Subsecvent, cu referire la episodul din 03.09.2013, instanța a luat în vedere *procesul-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigaţie – documentarea cu ajutorul metodelor şi mijloacelor tehnice, precum şi localizarea sau urmărirea prin sistemul de poziţionare globală (GPS) şi prin alte mijloace tehnice utilizând aparate tehnice de înregistrare,* relevant fiind partea în privința inculpatei Maria Rujițchi, și anume evenimentele descrise din **03.09.2013,** în care este indicat că La **03 septembrie 2013**, investigator sub

acoperire, cetăţean al Republicii Moldova Caraman Igor, autorizat în baza ordonanţei din 28.06.2013 a procurorului în Procuratura Anticorupţie, Roman Statnîi, şi a încheierii Judecătoriei Hînceşti, să documenteze persoanele cu statut public şi cu funcţie de răspundere din cadrul Serviciului Vamal, poliţiei de frontieră şi poliţiei patrulare, cu ajutorul metodelor şi mijloacelor tehnice, în momentul comiterii actelor de corupere, s-a prezentat la intrarea în Republica Moldova prin PTF Leuşeni, în jurul orelor 06:50, în calitate de conducător auto al autoutilitarei marca Peugeot Boxer cu nr. de înmatriculare *****, transportând colete cu destinaţia Chişinău.

Rezultatele măsurii speciale de investigaţii din această dată se conţin pe DVD-R de model „Verbatim" cu inscripţia MD03.09.2013 Nr. 636/DGA/2013 în care se conţin fişiere audio-video; SG_03_2013_DR_MD_PR.002; SG_03_2013_ST_MD_PR.004;SG_03_2013_DR_MD.001;SG_03_2013_ST_MD1.001; SG_03_2013_ST_MD2.002.

În urma ascultării şi vizualizării înregistrărilor de pe file SG_03_2013_ST_MD1.001, se constată în jurul orelor 06:56, faptul apropierii poliţistei de frontieră, (aproximativ 28 ani, 1,60m înălţime, îmbrăcată în uniformă de poliţist de frontieră, brunetă, părul tuns la nivelul umerilor) de autoutilitară care preia paşaportul şi verifică încărcătura prin uşa din spate, după care aceasta se îndepărtează în direcţia blocului administrativ, identificată ca cet.**Schiţco Agafia**.

După acesta aproximativ la ora 07:13:58 se constată din înregistrările din file nr. SG_03_2013_ST_MD2.002, momentul intrării cet.Caraman Igor în interiorul unui birou de serviciu, în care se afla un angajat vamal, care îi spune să mai aştepte.

În continuare la aproximativ la ora 07:19:37, se constată faptul apropierii de unitatea de transport a angajatei vamale, care a fost identificată, de cet.Caraman Igor ca fiind cet.**Rujiţchi Maria *****, şi a faptului verificării unităţii de transport prin uşa din spate, iar aproximativ la ora 07:22:20, din imagini se constată cet.Rujiţchi Maria cu care cet.Caraman Igor discută în interiorul gheretei de serviciu, inclusiv referitor la suma de bani care trebuie să-i fie achitată angajatei vamale. Aproximativ la ora 07:22:30, din înregistrări se aude glasul cet.Caraman Igor care întreabă "180?", iar angajata vamală menţionând acceptul prin "îhî", moment în care se observă cum cet.Caraman Igor îi transmite ceva prin trei mişcări ale mâini, de fiecare dată cet.Rujiţchi Maria preluând ce i se transmitea, şi în jurul orelor 07:23:07, se aude din înregistrări cum Caraman Igor o întreabă pe angajata vamală "Îi bun 170?", la ce dânsa îi răspunde "Ăi hai, numai să ajungi cu bine". După aceasta aproximativ la ora 07:23:53, din înregistrări se constată imaginea poliţistei de frontieră lângă ghereta de serviciu în interiorul blocului administrativ. Aproximativ la ora 07:24:26, se aude din înregistrări glasul poliţistei de frontieră care spune "dă ceva".

În baza raportului de investigaţii a cet.Caraman Igor, s-a stabilit că acesta a transmis consecutiv, cet.Rujiţchi Maria, suma de **170 euro,** compusă din o bancnotă de **100 euro** cu seria şi nr. **X10852973516, 50 euro** cu seria şi nr. **S49801286095** şi o bancnotă de **20 euro** cu

seria şi nr. **L30356305286,** iar poliţistei de frontieră i-a transmis la solicitarea acesteia o bancnotă de **5 euro** seria şi nr.**L09723999083.** Aproximativ în jurul orelor 07:30, din înregistrări se vede cum cet.Caraman Igor, se urcă la volanul autoutilitarei şi părăseşte PTF Leuşeni.

În rezultatul ascultării şi vizualizării înregistrărilor de pe discuri, s-a constatat prezenţa unor convorbiri şi imagini care au importanţă pentru cauza penală. Convorbirile au fost stenografiate în conformitate cu prevederile art. 132/9 alin. (9) şi (10) CPP (Anexa nr. 1, nr. 2), stenogramele fiind anexate la prezentul proces-verbal în temeiul art. 132/9 alin. (8), constituind parte integrantă a acestuia. Stenogramele conţin date cu privire la: data, durata convorbirii, locul, datele de identificare ale persoanelor care le-au purtat şi conţinutul convorbirilor.

Mai mult, la caz sunt relevante și stenogramele anexare la procesul-verbal menționat supra (vol. 2, f. d. 104 – 105). Prin urmare, din stenogramele din dosar în coroborare cu înregistrările video, se observă discuția dintre Maria Rujițchi (care este indicat ca fiind A) și Igor Caraman (care este indicat ca fiind B): „*A:Da și faşi? B:Colete de la Italia A:Numa unu, singur? B:Da A:Tu aici nică n-ai îndeplinit, doamne fereşte B:Apu a să-mi spuneți ce să scriu și o să scriu A:Aparate câte ai? B:Că apu amuș î-mi bate în casă A:Trebuie să-ți scriu chitanță? B:Nu, nu A:Cum nu? B:Asta o ascund și scriu alta, nu-mi trebuieşte chitanță, dacă scot, aşela şădi bucşit A:Aşela şii? Fără chitanță nu ştiu B:Ne lămurim și dacă îi dau bătaie eu până la opt și... îs la Chişinău, ca racheta A:Trebuie să mă uit măcar oleacă ți î şto B:Se vede și, aşeia nu o puteți deschide, aşeia n-ai cum că pe urmă n-o pot închide, Aeştea au rei colete în cruce A:Trei colte în cruce aş face și eu B:Hai te rog că la opt și zece eu damu îs la Chişinău A:Ai vre-o nebunie? B:Î? A:Ai vre-o nebunie prin B:Nu, îs colete de la Italia, să nu descarc să mă frec A:Cam cât?Mult B:Ai mult, să şie normal să nu şie mult tare A:Normal asta cât dai? două B:150, hai te rog A:Numa m-am uitat printre uşă și B:150 îi bun A:Pentru risc plătește B:Hai dă te rog cu 150 A:150 îi puțin B:Da cât spui? A:Unu și opt B:180? A:Îhî, Nu te rușina B:Să nu mă rușinez? A:Nu, nu, tu nu te grăghești de loc B:Î? A:Tu nu te grăghești de loc B:Îi bun aşa 170? A:Îi hai numai să ajungi cu bine B:Mulțumesc A:Tu și vignietă n-ai? B:Am, dapu ele greşesc A:Dute și spune-le să pună autoturism, autoturism ni-i mai uşor, camion.... B:Hai că vin repede A:Fuji la bancă și achită 33 de lei B:Cât? A:33 de lei, Igor! B:A A:Ia spune-mi telefonul tău B:0******** A:Te sun peste o oră B:Aha, A:Ne dai bog B:Îi mult o oră, 40 minute”*

Astfel, înregistrările audio-video audiate și vizualizate nemijlocit în ședința de judecată, coroborate cu procesul-verbal de consemnare a măsurii speciale de investigație și cu stenogramele anexate, demonstrează, dincolo de orice dubiu rezonabil, că, la 03.09.2013, inculpata Maria Rujițchi a pretins, acceptat și primit de la investigatorul sub acoperire Igor Caraman suma de 170 de euro, care nu i se cuvenea, în legătură cu exercitarea atribuțiilor sale de serviciu. Pretinderea remunerației ilicite rezultă din conținutul discuției purtate între inculpată și investigator, în cadrul căreia, după ce ultimul i-a solicitat să nu descarce mărfurile transportate și să achite o sumă rezonabilă, aceasta l-a întrebat „Normal asta cât dai? două”, iar

la propunerea investigatorului de a-i transmite 150 de euro a afirmat „Pentru risc plătește” și „150 îi puțin”. Ulterior, la întrebarea investigatorului „Da cât spui?”, inculpata a răspuns „Unu și opt”, confirmând cuantumul de 180 de euro prin expresia „Îhî, Nu te rușina”.

Aceste manifestări verbale, apreciate în succesiunea lor și în contextul întregii conversații, demonstrează solicitarea unei remunerații ilicite în schimbul favorizării trecerii mărfurilor transportate. Acceptarea sumei de 170 de euro rezultă din răspunsul inculpatei „Îi hai numai să ajungi cu bine”, formulat la întrebarea investigatorului „Îi bun așa 170?”, prin care aceasta și-a manifestat acordul pentru primirea remunerației respective. Primirea efectivă a banilor este confirmată de secvența video de la ora 07:22:30, în care se observă cum Igor Caraman îi transmite inculpatei, prin trei mișcări consecutive ale mâinii, obiecte pe care aceasta le preia de fiecare dată, împrejurare care, coroborată cu discuția privind cuantumul remunerației și cu constatările procesului-verbal, confirmă transmiterea sumei de 170 de euro. Totodată, legătura dintre remunerația ilicită și conduita contrară atribuțiilor de serviciu rezultă din afirmațiile inculpatei „Trebuie să-ți scriu chitanță?”, „Trebuie să mă uit măcar oleacă” și „Pentru risc plătește”, formulate în contextul în care investigatorul i-a solicitat să permită trecerea mărfurilor fără descărcarea și verificarea corespunzătoare a acestora.

Aceste împrejurări, coroborate cu solicitarea expresă a remunerației, negocierea cuantumului și primirea ulterioară a banilor, demonstrează că suma respectivă a constituit contraechivalentul favorizării trecerii mărfurilor transportate de investigatorul sub acoperire, cu diminuarea plăților vamale și fără efectuarea controlului vamal obligatoriu în volumul cuvenit. Prin urmare, ansamblul probator confirmă săvârșirea faptei incriminate în modalitățile normative ale pretinderii, acceptării și primirii remunerației ilicite în sumă de 170 de euro.

La fel, sunt relevante și concluziile *raportului de expertiză din nr.181-184 din 01 mai 2013*, în baza căruia s-a stabilit că mijloacle băneşti prezentate expertului sunt autentice, *raportului de expertiză din nr.187, 188 din 02 mai 2013*, în baza căruia s-a stabilit că mijloacle băneşti prezentate expertului sunt autentice și *raportului de expertiză din nr.419-421 din 05 octombrie 2013*, în baza căruia s-a stabilit că mijloacle băneşti prezentate expertului sunt autentice, cee ce denotă că sumele folosite de către investigatorii sub acoperire au fost autentice.

Nu în ultimul rând, instanța reține și *declarațiile investigatorilor sub acoperire Paraschiv Marian și Cristea Adrian-Ionuț*, audiați prin intermediul comisiei rogatorii. Astfel, Paraschiv Marian a declarat că a fost autorizat să participe la activități de investigare desfășurate pe teritoriul Republicii Moldova în vederea identificării și documentării faptelor de corupție comise în PTF Leușeni și pe teritoriul Republicii Moldova de către lucrători vamali, polițiști de frontieră și alți funcționari cu statut special. Martorul a explicat că, în cadrul acestei activități, tranzita punctul de trecere a frontierei în calitate de conducător auto al unei autoutilitare care transporta colete și intra în contact cu funcționarii responsabili de verificarea documentelor, a mijlocului de transport și a mărfurilor. Totodată, acesta a arătat că, în asemenea împrejurări, funcționarii solicitau diferite sume de bani pentru efectuarea unui control superficial, pentru a

nu verifica în detaliu marfa ori pentru a nu-și îndeplini în mod corespunzător atribuțiile de serviciu.

La rândul său, Cristea Adrian-Ionuț a relatat că activitatea era desfășurată în cadrul unei colaborări dintre autoritățile române și cele ale Republicii Moldova, fiind constituită o echipă comună româno-moldovenească. Acesta a declarat că a fost autorizat să tranziteze frontiera prin PTF Albița–Leușeni, având rolul de conducător auto al unei autoutilitare în care erau transportate pretinse colete provenite din Italia. Martorul a precizat că fiecare trecere prin punctul de frontieră era fixată cu mijloace audio-video și că, după fiecare trecere, erau întocmite procese-verbale în care se consemnau cele întâmplate. Cristea Adrian-Ionuț a mai explicat că, pe parcursul unei treceri, petrecea în punctul de frontieră aproximativ două – două ore și jumătate, interval în care interacționa în mod repetat cu polițiștii de frontieră și lucrătorii vamali, ceea ce îi permitea să rețină anumite semnalmente ale persoanelor cu care intra în contact. Totodată, acesta a subliniat că întocmirea proceselor-verbale imediat după fiecare trecere și înregistrarea audio-video a activităților permiteau păstrarea detaliilor relevante și verificarea ulterioară a identității persoanelor implicate.

Instanța reține că aceste declarații sunt relevante pentru a explica modul concret în care s-au desfășurat activitățile investigatorilor sub acoperire, scopul pentru care aceștia tranzitau PTF Leușeni, împrejurările în care intrau în contact cu funcționarii publici, precum și modalitatea în care fiecare trecere era documentată. Declarațiile respective se coroborează cu procesele-verbale de consemnare a măsurilor speciale de investigații, cu înregistrările audio-video și cu stenogramele anexate acestora.

Sub aspectul **laturii subiective**, instanța relevă că a infracțiunii se caracterizează prin intenție directă. Motivul infracțiunii în cauză se exprimă de cele mai multe ori în interesul material sau în năzuința de a obține unele avantaje nepatrimoniale.

Infracțiunea de corupere pasivă poate fi comisă doar cu intenţie directă, întrucât scopul infracţiunii este unul special, având o natură alternativă, şi anume: 1) scopul îndeplinirii – în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă – de către corupt a unei acţiuni în exercitarea funcţiei sau contrar funcţiei în cauză; 2) scopul neîndeplinirii – în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă – de către corupt a unei acţiuni în exercitarea funcţiei sau contrar funcţiei în cauză; 3) scopul întârzierii îndeplinirii – în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă – de către corupt a unei acţiuni în exercitarea funcţiei sau contrar funcţiei în cauză; 4) scopul grăbirii îndeplinirii – în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă – de către corupt a unei acţiuni în exercitarea funcţiei sau contrar funcţiei în cauză. Pentru calificarea faptei în baza art.324 din Codul penal, nu este obligatoriu realizarea efectivă a scopului special.

Sub aspectul laturii subiective, instanța reține că Rujițchi Marina a acționat cu intenție directă, întrucât, cunoscând că suma de totală de 270 euro pentru ambele episoade, nu i se cuvenea, a pretins, acceptat și primit-o în scopul favorizării trecerii mărfurilor cu diminuarea

plăților vamale și fără efectuarea controlului vamal obligatoriu. Interesul material și scopul special rezultă din discuțiile purtate și din circumstanțele remiterii banilor.

Din punct de vedere al **calității de subiect al infracțiunii**, instanța statuează că inculpatul Maria Rujiţchi este persoana fizică responsabilă care la momentul comiterii faptei a atins vârsta de 16 ani. De asemenea subiectul trebuie să aibă calitatea specială de persoană publică. La caz, inculpatul Maria Rujiţchi a activat în perioada relevantă în funcţia de inspector al Biroului Vamal Leuşeni, astfel având calitatea de persoană publică în virtutea prevederilor art. 123 alin. (2) Cod penal.

În concluzie, în urma examinării circumstanțelor cauzei și a probelor administrate, instanța constată că, în acțiunile inculpatului Maria Rujițchi sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de corupere pasivă, în varianta normativă de pretindere, acceptare și primire. Totodată, nu au fost stabilite circumstanțe care să înlăture caracterul penal al faptei. Vinovăția acestuia în pretinderea, acceptarea și primirea personală, în calitate de persoană publică, a sumei de totale de 270 euro pentru ambele episoade incriminate, care nu i se cuvenea, pentru îndeplinirea unor acțiuni contrare funcției sale, a fost demonstrată dincolo de orice dubiu rezonabil. Prin urmare, Maria Rujițchi urmează a fi condamnată potrivit art. 324 alin. (1) din Codul penal, în vigoare la momentul pronunțării prezentei sentințe.

5.4. Cu referire la vinovăția inculpatului Valeriu Pîrlog în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (2) lit. c) din Codul penal *(în vigoare la momentul comiterii faptei).*

Inițial, instanța de judecată consideră necesar de a se expune asupra formei agravante a infracțiunii imputate inculpatului Valeriu Pîrlog, și anume forma estorcării prevăzute la art. 324 alin. (2) lit. c) din Codul penal, în vigoare la momentul comiterii faptelor.

Astfel, instanța de judecată apreciind fiecare probă la prezenta speță din punct de vedere al pertinenței, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, a ajuns la concluzia că acțiunile inculpatului Valeriu Pîrlog, incorect au fost calificate de organul de urmărire penală pe indicii componenței infracțiunii prevăzute la art. 324 alin. (2) lit. c) din Codul penal, în vigoare la momentul comiterii faptelor, din care considerent instanța de judecată urmează a recalifica fapta imputată conform componenței de infracțiune prevăzută de art. 324 alin. (1) din Codul penal, în vigoare la data pronunțării prezentei sentințe.

La acest aspect instanța de judecată își întemeiază soluția pe prevederile art. 325 alin. (2) Cod procedură penală, care stipulează că, modificarea învinuirii în instanța de judecată se admite dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului și nu se lezează dreptul lui la apărare. Astfel coroborând situația de fapt cu cea de drept ce reglementează speța supusă judecății se concluzionează că, recalificarea învinuirii, nu încalcă condiția impusă de art. 325 alin. (2) Cod procedură penală. În cadrul ședinței de judecată, la etapa cercetării judecătorești s-a concluzionat că condiția de bază la reținerea calificării faptei în baza art. art. 324 alin. (2) lit.

c) din Codul penal în vigoare la momentul comiterii faptei, deoarece elementul de extorcare nu s-a constatat.

În continuare, instanța consideră necesar de a preciza faptul că, faptele reținute în acțiunile inculpatului Valeriu Pîrlog au fost comise la data de 13.08.2013. Ultima modificare a normei prevăzute la art. 324 din Codul penal a fost operată prin Legea nr.136 din 06.06.2024, în vigoare din 07.09.2024. La caz se atestă că legea penală mai favorabilă inculpatului este cea în vigoare la data pronunțării prezentei sentințe, ceea ce determina instanța de judecată să aplice la caz legea în vigoare la data pronunțării prezentei sentințe, concluzie ce rezultă din conținutul principiului reflectat în art. 10 Cod penal.

Referitor la elementul de extorcarea ca modalitate normativă a faptei prejudiciabile în contextul agravatei de la art.324 alin.(2) lit. c) Cod penal în vigoare la data comiterii faptei, imputate la caz, instanța remarcă că, se poate realiza prin una din următoarele modalităţii faptice: - punerea victimei în situaţia care o determină să-i transmită coruptului remuneraţia ilicită, pentru a preîntâmpina producerea efectelor nefaste pentru interesele legitime sau ilegitime ale victimei.

În calitate de probă decisivă pe aspectul extorcării reținute de acuzare a fost prezentat și cercetat în cadrul cercetării judecătorești, *procesul-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigaţie – documentarea cu ajutorul metodelor şi mijloacelor tehnice, precum şi localizarea sau urmărirea prin sistemul de poziţionare globală (GPS) şi prin alte mijloace tehnice utilizând aparate tehnice de înregistrare,* relevant fiind partea în privința inculpatului Pîrlog, și anume evenimentele descrise din **13.08.2013.** La fel, în cadrul cercetării judecătoreși, au fost vizualizate și înregistrările video relevante, împreună cu stenogramele (vol. 2, f. d. 93 - 94). Prin urmare, din stenogramele din dosar în coroborare cu înregistrările video, din interiorul gheretei de serviciu a lucrătorului vamal, se atestă discuția dintre Pîrlog (care este indicat ca fiind A) și Caraman (care este indicat ca fiind B): „*B:Cât îi? A:O rublă B:O sută? Ține A:Și vezi pînă acasă B:Cam două ne-ai pus în casă A:Așa s-o primit amuia B:Data viitoare dară î-mi mai tai, A:Nu serios că acum, pur și simplu B:Eu cînd am auzit o mie și ceva de lei A:Dacă era nouă sute și asta, și ch***** eu B:Și pe mașină am f***** patruzeci și ceva de lei A:Acuș, fă te rog o semnătură, 33 de lei te rog B:Bună ziua Caraman 33 de lei B:Vseo dar îi p***** un gaz, da? A:Hai drum bun.”*

Astfel, apreciind conținutul convorbirii, instanța constată că probele administrate nu relevă niciuna dintre modalitățile faptice proprii extorcării. Din conduita inculpatului nu rezultă că acesta l-ar fi amenințat, explicit sau implicit, pe Igor Caraman cu lezarea unor interese legitime ori ilegitime, că i-ar fi creat intenționat o situație constrângătoare sau că ar fi nesatisfăcut o solicitare pentru a-l obliga să transmită remunerația ilicită în scopul evitării unui prejudiciu. Din contra, din discuţie reiese că chiar Caraman a venit cu întrebarea:„Cât îi?”. Astfel, discuția dintre cei doi este lipsită de o componentă coercitivă și fără a individualiza vreun rău care i-ar fi fost produs lui Caraman în cazul neplății. Prin urmare, circumstanțele constatate însă nu dovedesc, semnul calificativ al extorcării.

În astfel de condiții, se impune recalificarea faptei de către instanța de judecată în prevederile art. 324 alin. (1), în vigoare la data pronunțării prezentei sentințe, și anume coruperea pasivă, *exprimată prin pretinderea, acceptarea şi primirea, personal, de către o persoană publică de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru sine pentru a îndeplini acţiuni contrar exercitării funcţiei.*

Astfel, **Obiectul juridic special** al infracțiunii prevăzute de art. 324 din Codul penal, îl constituie relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care presupune respectarea de către persoanele publice și persoanele publice străine a obligației de a pretinde, accepta sau primi remunerații în strictă conformitate cu legea.

La speță, potrivit învinuirii, inculpatul Valeriu Pîrlog, prin acțiunile sale a atentat la obiectul juridic al infracțiunii prevăzute de art. 324 din Codul penal, prin faptul că a pretins, acceptat și primit suma de 100 euro personal de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA.

Obiectul material sau imaterial al infracțiunii prevăzute de art. 324 din Codul penal, îl reprezintă remunerația ilicită. Aceasta se exprimă prin bunuri, servicii, privilegii, avantaje oferte ori promisiuni sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice sau persoanei publice străine, în toate cazurile având un caracter gratuit.

Este important ca remuneraţia să nu i se cuvină persoanei publice, persoanei publice străine, funcţionarului internaţional, persoanei cu funcţie de demnitate publică, adică nu-i este legal datorată. Este absolut obligatoriu ca remuneraţia ilicită să constituie un contraechivalent al conduitei pe care coruptul se angajează să o adopte, conduită ce se concretizează alternativ în: îndeplinirea sau neîndeplinirea, întârzierea sau grăbirea îndeplinirii unei acţiuni în exercitarea funcţiei sale sau contrar acesteia.

La caz, potrivit învinuirii, obiectul infracțiunii prevăzute de art. 324 din Codul penal îl reprezintă mijloacele bănești în sumă de 100 euro, pretinse, acceptate și primite de inculpatul Valeriu Pîrlog de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzută de art. 324 din Codul penal, constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de pretindere, acceptare sau primire, personal sau prin mijlocitor, de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice sau persoanei publice străine, pentru aceasta sau pentru o altă persoană, ori de acceptare a ofertei ori promisiunii de asemenea foloase.

Patru modalități normative cu caracter alternativ ale acțiunii prejudiciabile specificate vizează în mod alternativ următoarele modalităţi normative: 1) pretinderea de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului; 2) acceptarea: a) de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului; b) ofertei ori promisiunii de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin

coruptului; 3) primirea de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului.

Pretinderea constă într-o cerere, solicitare insistentă ori într-o pretenţie vizând obiectul remunerării ilicite, care se poate manifesta verbal, în scris sau în formă concludentă, fiind inteligibilă pentru cel căruia i se adresează, indiferent dacă a fost satisfăcută sau nu. În cazul pretinderii, iniţiativa aparţine în exclusivitate coruptului, adică persoanei publice ori persoanei publice străine, funcţionarului internaţional ori persoanei cu funcţie de demnitate publică. Indiferent dacă este expresă sau aluzivă, pretinderea remuneraţiei ilicite trebuie să fie univocă, manifestînd intenţia coruptului de a condiţiona de ea conduita legată de obligaţiile sale de servici.

Acceptarea presupune consimţirea sau aprobarea expresă sau tacită de către corupt a obiectului remuneraţiei ilicite etalat de către corupător. În ipoteza acceptării, iniţiativa aparţine în exclusivitate corupătorului. Astfel, acceptarea presupune realizarea unor acţiuni cu caracter bilateral, corelativ. Sub aspect cronologic, acceptarea întotdeauna urmează unei acţiuni săvârşite din partea corupătorului.

Diferenţa dintre cele două forme ale acceptării rezidă în obiectul remuneraţiei ilicite. Dacă în cazul primei forme acceptarea se face în raport cu anumite bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului, atunci în cea de-a doua formă, acceptarea se face în raport cu o anumită propunere ce provine de la corupător de a-i da coruptului bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin ultimului sau se face în raport cu asumarea de către corupător a unei obligaţii de a da coruptului bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin ultimului.

Nu are nici o relevanţă la încadrare dacă obiectul remuneraţiei ilicite este sau nu determinat sub aspectul naturii, calităţii şi cantităţii (parametrii valorici ai remuneraţiei ilicite), fiind suficient ca persoana publică sau persoana publică străină să consimtă ori să aprobe oferta sau promisiunea făcută din partea corupătorului.

Primirea înseamnă luarea în posesie, obţinerea, încasare de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului de la corupător (sau de la un terţ ce acţionează în numele acestuia) şi nu se limitează neapărat la preluarea manuală de către corupt a obiectului remuneraţiei ilicite. Primirea poate fi realizată şi prin lăsarea bunurilor ce constituie remuneraţia ilicită într-un loc indicat de către corupător, de unde se vor putea prelua oricînd de către corupt.

În cazul modalităţii de primire, iniţiativa aparţine corupătorului şi în mod obligatoriu constituie un act bilateral or, primirea implică inevitabil darea de către corupător a remuneraţiei ilicite.

Pentru a fi în prezenţa modalităţii de primire, luarea în posesie, obţinerea, încasarea remuneraţiei ilicite trebuie să fie spontană. Spontaneitatea presupune fie o relativă concomitenţă între acceptarea propunerii şi primire, fie inexistenţa între acceptarea propunerii

şi primirea remuneraţiei ilicite a unui interval de timp, care să permită ca acceptarea să se evidenţieze în calitate de modalitate normativă a faptei prejudiciabile. În lipsa unei concomitenţe dintre acceptare şi primire, primirea se consideră fapt epuizat. În această ipoteză, infracţiunea se consideră consumată din momentul: - acceptării de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului; - acceptării ofertei ori promisiunii de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului. Primirea poate avea loc până ori după acordarea serviciului solicitat, dar cu condiţia că a fost în prealabil acceptată.

Astfel, ***cu privire la latura obiectivă a infracțiunii analizate***, instanța de judecată reține că prin totalitatea probelor cercetate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art.100 alin.(4) din Cod de procedură penală și apreciindu-le în sensul art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității, veridicității și coroborării reciproce, se constată că probele prezentate spre cercetare în cadrul ședinței de judecată de părți, în ansamblu, confirmă prezența laturii obiective în faptele incriminate lui Valeriu Pîrlog, și anume faptul pretinderii, acceptării și primirii sumei de 100 euro personal de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA.

Prin urmare, prin cumulul probelor cercetare, în cadrul examinării cauzei instanţa a stabilit că inculpatul Valeriu Pîrlog, activând în funcţia de inspector al Biroului Vamal Leuşeni, astfel având calitatea de persoană publică în virtutea prevederilor art. 123 alin. (2) Cod penal, întru realizarea scopului infracţional, la 13.08.2013, în intervalul de timp cuprins între orele 08:22:16 şi 09:00.13, aflându-se în serviciu, la biroul vamal Leuşeni, raionul Hînceşti, contrar interdicţiilor impuse de funcţia publică deţinută, a pretins şi primit personal de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA, mijloace financiare în sumă de 100 euro personal, pentru a favoriza trecerea mărfurilor transportate de investigatorul sub acoperire, cu mijlocul de transport de model Peugeot Boxer cu nr. de înmatriculare *****, cu diminuarea plăţilor vamale, drepturilor de import asupra mărfurilor și fără efectuarea controlului vamal obligatoriu cuvenit.

Pentru a ajunge la această concluzie, instanța a luat în vedere *procesul-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigaţie – documentarea cu ajutorul metodelor şi mijloacelor tehnice, precum şi localizarea sau urmărirea prin sistemul de poziţionare globală (GPS) şi prin alte mijloace tehnice utilizând aparate tehnice de înregistrare,* relevant fiind partea în privința inculpatului Pîrlog, și anume evenimentele descrise 13.08.2013, cu participarea investigatorului sub acoperire Igor Caraman.

Astfel, potrivit *procesului-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigaţie* menționat supra, la 13 august 2013, investigator sub acoperire, Caraman Igor, autorizat în baza ordonanţei din 28.06.2013 a procurorului în Procuratura Anticorupţie, Roman Statnîi, şi a încheierii Judecătoriei Hînceşti, să documenteze persoanele cu statut public şi cu funcţie de răspundere din cadrul Serviciului Vamal, poliţiei de frontieră şi poliţiei patrulare, cu ajutorul metodelor şi mijloacelor tehnice, în momentul comiterii actelor de corupere, s-a prezentat la

intrarea în Republica Moldova prin PTF Leuşeni, în jurul orelor 07:00, în calitate de conducător auto al autoutilitarei marca Peugeot Boxer cu nr. de înmatriculare *****, transportând colete cu destinaţia Chişinău.

Rezultatele măsurii speciale de investigaţii din această dată se conţin pe DVD-R de model „Verbatim" cu inscripţia 13-08-2013-Mol Nr. 591/DGA/2013, în care se conţine 2 mape în mapa DR fişierele audio-video: SG_Dr_13_08_2013_Mo1.003; SG_Dr_13_08_2013_Mo2.004; SG_Dr_13_08_2013_Mo3.005; SG_Dr_13_08_2013_Mo4.006; SG_Dr_13_08_2013_Mo5.007; şi în mapa ST, fişierele: SG_ST_13_08_2013_Mo1.003; SG_ST_13_08_2013_Mo2.004

Ulterior, în jurul orelor 08:16:33, din înregistrările din file SG_Dr_13_08_2013_Mo3.005, se constată, discuţia lui Caraman Igor cu angajatul vamal care a fost identificat de către primul ca Pîrlog Valeriu, în incinta blocului administrativ, fucţionarul vamal, spunîndu-i să descarce unitatea de transport pentru verificare. După care, din înregistrările din file nr. SG_Dr_13_08_2013_Mo4.006, se constată imaginea angajatului vamal în jurul orelor 08:23:20, lîngă autoutilitară în momentul verificării unităţii de transport.

În continuare, aproximativ la ora 08:57 din înregistrările conţinute pe file nr. SG_Dr_13_08_2013_Mo5.007, se constată vocea lui Caraman Igor în interiorul gheretei de serviciu a lucrătorului vamal întrebîndu-l "Cât îi?", la care funcţionarul vamal îi răspunde "o rublă" , iar Caraman Igor precizând dacă este vorba de suma de o sută, îi transmite suma de bani la ora 08:57:17, spunîndu-i lucrătorului vamal "ţine", momentul efetiv al transmiterii nefiind vizibil. Din înregistrări este vizil cum aproximativ la ora 09:01, Caraman Igor a părăsit PTF Leuşeni, în direcţia Chişinău.

În baza declaraţiilor lui Caraman Igor, s-a stabilit că acesta a transmis angajatului vamal identificat ca fiind Pîrlog Valeriu, o bancnotă de 100 euro cu seria şi nr. X10852973489.

În rezultatul ascultării şi vizualizării înregistrărilor de pe discuri, s-a constatat prezenţa unor convorbiri şi imagini care au importanţă pentru cauza penală. Convorbirile au fost stenografiate în conformitate cu prevederile art. 132/9 alin. (9) şi (10) CPP (Anexa nr. 1, nr. 2), stenogramele fiind anexate la prezentul proces-verbal în temeiul art. 132/9 alin. (8), constituind parte integrantă a acestuia. Stenogramele conţin date cu privire la: data, durata convorbirii, locul, datele de identificare ale persoanelor care le-au purtat şi conţinutul convorbirilor.

Subsecvent, sunt relevante și relevante și stenogramele anexare la procesul-verbal menționat supra (vol. 2, f. d. 93 - 94). Prin urmare, din stenogramele din dosar în coroborare cu înregistrările video, din interiorul gheretei de serviciu a lucrătorului vamal, se atestă discuția dintre Pîrlog (care este indicat ca fiind A) și Caraman (care este indicat ca fiind B): „*B:Cât îi? A:O rublă B:O sută? Ține A:Și vezi pînă acasă B:Cam două ne-ai pus în casă A:Așa s-o primit amuia B:Data viitoare dară î-mi mai tai, A:Nu serios că acum, pur și simplu B:Eu cînd am auzit o mie și ceva de lei A:Dacă era nouă sute și asta, și chizda măti eu B:Și pe mașină am*

futut patruzeci și ceva de lei A:Acuș, fă te rog o semnătură, 33 de lei te rog B:Bună ziua Caraman 33 de lei B:Vseo dar îi pizdesc un gaz, da? A:Hai drum bun."

Astfel, înregistrările audio-video audiate și vizualizate nemijlocit în ședința de judecată, coroborate cu procesul-verbal de consemnare a măsurii speciale de investigație, cu stenogramele anexate, demonstrează, dincolo de orice dubiu rezonabil, că, la 13 august 2013, inculpatul Valeriu Pîrlog a pretins, acceptat și primit suma de 100 de euro, care nu i se cuvenea, în legătură cu exercitarea atribuțiilor sale de serviciu.

Pretinderea și acceptarea remunerației ilicite rezultă din discuția purtată în interiorul gheretei de serviciu, în cadrul căreia, la întrebarea investigatorului „Cât îi?", inculpatul a răspuns „o rublă", iar la precizarea „O sută?", nu a manifestat vreun dezacord, fiind urmată imediat afirmația investigatorului „Ține". Totodată, caracterul distinct al remunerației ilicite față de plățile oficiale rezultă din replica „Cam două ne-ai pus în casă" și răspunsul inculpatului „Așa s-o primit amuia", precum și din discuția privind diminuarea acestor plăți pe viitor.

Primirea efectivă a sumei de 100 de euro, deși nu este vizibilă nemijlocit în imagine, este confirmată prin coroborarea înregistrării audio, în care se aude afirmația „Ține", cu procesul-verbal privind măsura specială de investigație și cu declarațiile lui Igor Caraman, potrivit cărora acesta i-a transmis lui Valeriu Pîrlog o bancnotă de 100 de euro. Prin urmare, succesiunea discuțiilor, indicarea cuantumului remunerației și remiterea ulterioară a banilor confirmă existența unei legături directe între suma primită și conduita inculpatului în exercitarea atribuțiilor sale de serviciu, ansamblul probator demonstrând săvârșirea faptei în modalitățile normative ale pretinderii, acceptării și primirii remunerației ilicite.

La fel, sunt relevante și concluziile *raportului de expertiză din nr.181-184 din 01 mai 2013*, în baza căruia s-a stabilit că mijloacle băneşti prezentate expertului sunt autentice, *raportului de expertiză din nr.187, 188 din 02 mai 2013*, în baza căruia s-a stabilit că mijloacle băneşti prezentate expertului sunt autentice și *raportului de expertiză din nr.419-421 din 05 octombrie 2013*, în baza căruia s-a stabilit că mijloacle băneşti prezentate expertului sunt autentice, cee ce denotă că sumele folosite de către investigatorii sub acoperire au fost autentice.

Faptul că Pîrlog Valeriu se afla la serviciu la data de 13.08.2013 este confirmat prin repartizarea la sectoare în cadrul postului vamal Leușeni – Albița.

De menționat că, potrivit declarației vamale întocmite de către Caraman Igor la data de 13.08.2013 este aplicată ștampila inspectorului vamal cu nr. 0919, ceea ce în corespundere cu repartizarea pe sectoare aceasta este identică după număr cu cea a lui Pîrlog Valeriu. Astfel, se constată că anume inspectorul vamal Pîrlog Valeriu este persoana publică care favorizat trecerea peste frontieră a mărfurilor în schimbul unei remunerații ilicite în mărime de 100 euro.

Subsecvent, instanța consideră relevant la speță și *procesul verbal de recunoaștere după fotografie, întocmit la 08 octombrie 2013* (vol. 21, f. d. 145 – 146), conform căruia Igor

Caraman, fiind-ui prezentate spre recunoaștere 6 fotografii, a declarat că recunoaște persoana de pe fotografia nr. 3.

Nu în ultimul rând, instanța reține și *declarațiile investigatorilor sub acoperire Paraschiv Marian și Cristea Adrian-Ionuț*, audiați prin intermediul comisiei rogatorii. Astfel, Paraschiv Marian a declarat că a fost autorizat să participe la activități de investigare desfășurate pe teritoriul Republicii Moldova în vederea identificării și documentării faptelor de corupție comise în PTF Leușeni și pe teritoriul Republicii Moldova de către lucrători vamali, polițiști de frontieră și alți funcționari cu statut special. Martorul a explicat că, în cadrul acestei activități, tranzita punctul de trecere a frontierei în calitate de conducător auto al unei autoutilitare care transporta colete și intra în contact cu funcționarii responsabili de verificarea documentelor, a mijlocului de transport și a mărfurilor. Totodată, acesta a arătat că, în asemenea împrejurări, funcționarii solicitau diferite sume de bani pentru efectuarea unui control superficial, pentru a nu verifica în detaliu marfa ori pentru a nu-și îndeplini în mod corespunzător atribuțiile de serviciu.

La rândul său, Cristea Adrian-Ionuț a relatat că activitatea era desfășurată în cadrul unei colaborări dintre autoritățile române și cele ale Republicii Moldova, fiind constituită o echipă comună româno-moldovenească. Acesta a declarat că a fost autorizat să tranziteze frontiera prin PTF Albița–Leușeni, având rolul de conducător auto al unei autoutilitare în care erau transportate pretinse colete provenite din Italia. Martorul a precizat că fiecare trecere prin punctul de frontieră era fixată cu mijloace audio-video și că, după fiecare trecere, erau întocmite procese-verbale în care se consemnau cele întâmplate. Cristea Adrian-Ionuț a mai explicat că, pe parcursul unei treceri, petrecea în punctul de frontieră aproximativ două – două ore și jumătate, interval în care interacționa în mod repetat cu polițiștii de frontieră și lucrătorii vamali, ceea ce îi permitea să rețină anumite semnalmente ale persoanelor cu care intra în contact. Totodată, acesta a subliniat că întocmirea proceselor-verbale imediat după fiecare trecere și înregistrarea audio-video a activităților permiteau păstrarea detaliilor relevante și verificarea ulterioară a identității persoanelor implicate.

Instanța reține că aceste declarații sunt relevante pentru a explica modul concret în care s-au desfășurat activitățile investigatorilor sub acoperire, scopul pentru care aceștia tranzitau PTF Leușeni, împrejurările în care intrau în contact cu funcționarii publici, precum și modalitatea în care fiecare trecere era documentată. Declarațiile respective se coroborează cu procesele-verbale de consemnare a măsurilor speciale de investigații, cu înregistrările audio-video și cu stenogramele anexate acestora.

Sub aspectul **laturii subiective**, instanța relevă că a infracțiunii se caracterizează prin intenție directă. Motivul infracțiunii în cauză se exprimă de cele mai multe ori în interesul material sau în năzuința de a obține unele avantaje nepatrimoniale.

Infracțiunea de corupere pasivă poate fi comisă doar cu intenţie directă, întrucât scopul infracţiunii este unul special, având o natură alternativă, şi anume: 1) scopul îndeplinirii – în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă – de către corupt a unei acţiuni

în exercitarea funcţiei sau contrar funcţiei în cauză; 2) scopul neîndeplinirii – în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă – de către corupt a unei acţiuni în exercitarea funcţiei sau contrar funcţiei în cauză; 3) scopul întârzierii îndeplinirii – în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă – de către corupt a unei acţiuni în exercitarea funcţiei sau contrar funcţiei în cauză; 4) scopul grăbirii îndeplinirii – în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă – de către corupt a unei acţiuni în exercitarea funcţiei sau contrar funcţiei în cauză. Pentru calificarea faptei în baza art.324 din Codul penal, nu este obligatoriu realizarea efectivă a scopului special.

Sub aspectul laturii subiective, instanța reține că Valeriu Pîrlog a acționat cu intenție directă, întrucât, cunoscând că suma de 100 de euro nu i se cuvenea, a pretins, acceptat și primit-o în scopul favorizării trecerii mărfurilor cu diminuarea plăților vamale și fără efectuarea controlului vamal obligatoriu. Interesul material și scopul special rezultă din discuțiile purtate și din circumstanțele remiterii banilor.

Din punct de vedere al **calității de subiect al infracțiunii**, instanța statuează că inculpatul Valeriu Pîrlog este persoana fizică responsabilă care la momentul comiterii faptei a atins vârsta de 16 ani. De asemenea subiectul trebuie să aibă calitatea specială de persoană publică. La caz, inculpatul Valeriu Pîrlog a activat în perioada relevantă în funcţia de inspector al Biroului Vamal Leuşeni, astfel având calitatea de persoană publică în virtutea prevederilor art. 123 alin. (2) Cod penal.

În concluzie, în urma examinării circumstanțelor cauzei și a probelor administrate, instanța constată că, în acțiunile inculpatului Valeriu Pîrlog sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de corupere pasivă, în varianta normativă de pretindere, acceptare și primire. Totodată, nu au fost stabilite circumstanțe care să înlăture caracterul penal al faptei. Vinovăția acestuia în pretinderea, acceptarea și primirea personală, în calitate de persoană publică, a sumei de 100 euro, care nu i se cuvenea, pentru îndeplinirea unor acțiuni contrare funcției sale, a fost demonstrată dincolo de orice dubiu rezonabil. Prin urmare, Valeriu Pîrlog urmează a fi condamnat potrivit art. 324 alin. (1) din Codul penal, în vigoare la momentul pronunțării prezentei sentințe.

5.5. Cu referire la vinovăția inculpatului Dumitru Berbec în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (2) lit. c) din Codul penal *(în vigoare la momentul comiterii faptei).*

Inițial, instanța de judecată consideră necesar de a se expune asupra formei agravante a infracțiunii imputate inculpatului Dumitru Berbec, și anume forma estorcării prevăzute la art. 324 alin. (2) lit. c) din Codul penal, în vigoare la momentul comiterii faptelor.

Astfel, instanța de judecată apreciind fiecare probă la prezenta speță din punct de vedere al pertinenței, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, a ajuns la concluzia că acțiunile inculpatului Dumitru Berbec, incorect au fost calificate de organul de urmărire penală pe indicii componenței infracțiunii

prevăzute la art. 324 alin. (2) lit. c) din Codul penal, în vigoare la momentul comiterii faptelor, din care considerent instanța de judecată urmează a recalifica fapta imputată conform componenței de infracțiune prevăzută de art. 324 alin. (1) din Codul penal, în vigoare la data pronunțării prezentei sentințe.

La acest aspect instanța de judecată își întemeiază soluția pe prevederile art. 325 alin. (2) Cod procedură penală, care stipulează că, modificarea învinuirii în instanța de judecată se admite dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului și nu se lezează dreptul lui la apărare. Astfel coroborând situația de fapt cu cea de drept ce reglementează speța supusă judecății se concluzionează că, recalificarea învinuirii, nu încalcă condiția impusă de art. 325 alin. (2) Cod procedură penală. În cadrul ședinței de judecată, la etapa cercetării judecătorești s-a concluzionat că condiția de bază la reținerea calificării faptei în baza art. art. 324 alin. (2) lit. c) din Codul penal în vigoare la momentul comiterii faptei, deoarece elementul de extorcare nu s-a constatat.

În continuare, instanța consideră necesar de a preciza faptul că, faptele reținute în acțiunile inculpatului Dumitru Berbec au fost comise la data de 08.05.2013. Ultima modificare a normei prevăzute la art. 324 din Codul penal a fost operată prin Legea nr.136 din 06.06.2024, în vigoare din 07.09.2024. La caz se atestă că legea penală mai favorabilă inculpatului este cea în vigoare la data pronunțării prezentei sentințe, ceea ce determina instanța de judecată să aplice la caz legea în vigoare la data pronunțării prezentei sentințe, concluzie ce rezultă din conținutul principiului reflectat în art. 10 Cod penal.

Referitor la elementul de extorcarea ca modalitate normativă a faptei prejudiciabile în contextul agravatei de la art.324 alin.(2) lit. c) Cod penal în vigoare la data comiterii faptei, imputate la caz, instanța remarcă că, se poate realiza prin una din următoarele modalități faptice: - punerea victimei în situația care o determină să-i transmită coruptului remunerația ilicită, pentru a preîntâmpina producerea efectelor nefaste pentru interesele legitime sau ilegitime ale victimei.

În calitate de probă decisivă pe aspectul extorcării reținute de acuzare a fost prezentat și cercetat în cadrul cercetării judecătorești, *procesul-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigaţie – documentarea cu ajutorul metodelor şi mijloacelor tehnice, precum şi localizarea sau urmărirea prin sistemul de poziţionare globală (GPS) şi prin alte mijloace tehnice utilizând aparate tehnice de înregistrare,* relevant fiind partea în privința inculpatului Dumitru Berbec, și anume evenimentele descrise din **08.05.2013.** La fel, în cadrul cercetării judecătorești, au fost vizualizate și înregistrările video relevante, împreună cu stenogramele (vol. 2, f. d. 46 - 47). Prin urmare, din stenogramele din dosar în coroborare cu înregistrările video, se atestă discuția dintre Paraschiv Marian(care este indicat ca fiind A) și Dumitru Berbec (care este indicat ca fiind B): „*A: Eu fără marfă și m-o trimis pe aici, nu mai înțeleg nica B: Cine-i cu mașina? A: Eu sunt șefu B: Tu nu ai fost acolo la pasageri, pe teritoriu? Ți-o întors înapoi sau și? A: Și spuneți? B: N-ai fost la pasageri pe teritoriu? A: Am fost, da m-o întors înapoi B: Da și? A: Eu când am fost am trecut cu colete, da tot pe acolo am trecut B: Tot*

pe acolo? A: Şi acuma mi-o spus să vin pe aişea, sînt gol n-am nica, că acuma dacă e sărbătoare în partea asta, nu avem de unde să luăm colete şi ne întoarcem înapoi în România, aşteptăm telefon de la patronul nostru B: Zic, amândouă îs a voastre paşapoartele A: Da, da şi a colegului, a lu domnu Cristea, domnu o mai trecut B: Auzi ăi frate, zic te trimăt la bancă sau nu te mai trimăt, laşi aici vre-un cibuc ceva vre-un mohoraşî? A: Ce-aţi zis B: Laşi ceva de-o bere pe aici? A: Staţi că vin înăuntru că nu. B: Aa, vii înăuntru? A: Stăi, stăi că nu am loc şefu, noi nu mai avem nica, cît trebuie să-ţi las matale? B: Douăzeci şi cinci de lei moldoveneşti dacă ai? A: Da nu am, moldoveneşti B: Da câţi ai? pune mai repede uăi, tu pre mult îmbli cu dînşii A: Ia de aici uite aşa B: Aşa, e bine, pune-i acolo dăle pace A: Acolo, da? e ghine da? B: E ghine, acuma te duşi la, e o foaie de asta şi te duci la raze, un paşaport iaţi-l A: A, şi unul îl eu B: Unul la mine după raze A: Şi mă întorc la matale? B: Da păi vii să-ţi pun ştampila A: Aa, gata!"

Astfel, apreciind conținutul convorbirii, instanța constată că probele administrate nu relevă niciuna dintre modalitățile faptice proprii extorcării. Din conduita inculpatului nu rezultă că acesta l-ar fi amenințat, explicit sau implicit, pe Paraschiv Marian cu lezarea unor interese legitime ori ilegitime, că i-ar fi creat intenționat o situație constrângătoare sau că ar fi nesatisfăcut o solicitare pentru a-l obliga să transmită remunerația ilicită în scopul evitării unui prejudiciu. Astfel, discuția dintre cei doi este lipsită de o componentă coercitivă și fără a individualiza vreun rău care i-ar fi fost produs lui Paraschiv Marian în cazul neplății. Prin urmare, circumstanțele constatate însă nu dovedesc, semnul calificativ al extorcării.

În astfel de condiții, se impune recalificarea faptei de către instanța de judecată în prevederile art. 324 alin. (1), în vigoare la data pronunțării prezentei sentințe, și anume coruperea pasivă, *exprimată prin pretinderea, acceptarea şi primirea, personal, de către o persoană publică de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru sine pentru a îndeplini acţiuni contrar exercitării funcţiei.*

Astfel, **Obiectul juridic special** al infracțiunii prevăzute de art. 324 din Codul penal, îl constituie relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care presupune respectarea de către persoanele publice și persoanele publice străine a obligației de a pretinde, accepta sau primi remunerații în strictă conformitate cu legea.

La speță, potrivit învinuirii, inculpatul Dumitru Berbec, prin acțiunile sale a atentat la obiectul juridic al infracțiunii prevăzute de art. 324 din Codul penal, prin faptul că a pretins, acceptat și primit suma de 20 Ron personal de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA.

Obiectul material sau imaterial al infracțiunii prevăzute de art. 324 din Codul penal, îl reprezintă remunerația ilicită. Aceasta se exprimă prin bunuri, servicii, privilegii, avantaje oferte ori promisiuni sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice sau persoanei publice străine, în toate cazurile având un caracter gratuit.

Este important ca remuneraţia să nu i se cuvină persoanei publice, persoanei publice străine, funcţionarului internaţional, persoanei cu funcţie de demnitate publică, adică nu-i este legal datorată. Este absolut obligatoriu ca remuneraţia ilicită să constituie un contraechivalent al conduitei pe care coruptul se angajează să o adopte, conduită ce se concretizează alternativ în: îndeplinirea sau neîndeplinirea, întârzierea sau grăbirea îndeplinirii unei acţiuni în exercitarea funcţiei sale sau contrar acesteia.

La caz, potrivit învinuirii, obiectul infracțiunii prevăzute de art. 324 din Codul penal îl reprezintă mijloacele bănești în sumă de 20 Ron, pretinse, acceptate și primite de inculpatul Dumitru Berbec de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzută de art. 324 din Codul penal, constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de pretindere, acceptare sau primire, personal sau prin mijlocitor, de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice sau persoanei publice străine, pentru aceasta sau pentru o altă persoană, ori de acceptare a ofertei ori promisiunii de asemenea foloase.

Patru modalități normative cu caracter alternativ ale acțiunii prejudiciabile specificate vizează în mod alternativ următoarele modalităţi normative: 1) pretinderea de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului; 2) acceptarea: a) de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului; b) ofertei ori promisiunii de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului; 3) primirea de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului.

Pretinderea constă într-o cerere, solicitare insistentă ori într-o pretenţie vizând obiectul remunerării ilicite, care se poate manifesta verbal, în scris sau în formă concludentă, fiind inteligibilă pentru cel căruia i se adresează, indiferent dacă a fost satisfăcută sau nu. În cazul pretinderii, iniţiativa aparţine în exclusivitate coruptului, adică persoanei publice ori persoanei publice străine, funcţionarului internaţional ori persoanei cu funcţie de demnitate publică. Indiferent dacă este expresă sau aluzivă, pretinderea remuneraţiei ilicite trebuie să fie univocă, manifestînd intenţia coruptului de a condiţiona de ea conduita legată de obligaţiile sale de servici.

Acceptarea presupune consimţirea sau aprobarea expresă sau tacită de către corupt a obiectului remuneraţiei ilicite etalat de către corupător. În ipoteza acceptării, iniţiativa aparţine în exclusivitate corupătorului. Astfel, acceptarea presupune realizarea unor acţiuni cu caracter bilateral, corelativ. Sub aspect cronologic, acceptarea întotdeauna urmează unei acţiuni săvârşite din partea corupătorului.

Diferenţa dintre cele două forme ale acceptării rezidă în obiectul remuneraţiei ilicite. Dacă în cazul primei forme acceptarea se face în raport cu anumite bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului, atunci în cea de-a doua formă,

acceptarea se face în raport cu o anumită propunere ce provine de la corupător de a-i da coruptului bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin ultimului sau se face în raport cu asumarea de către corupător a unei obligaţii de a da coruptului bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin ultimului.

Nu are nici o relevanţă la încadrare dacă obiectul remuneraţiei ilicite este sau nu determinat sub aspectul naturii, calităţii şi cantităţii (parametrii valorici ai remuneraţiei ilicite), fiind suficient ca persoana publică sau persoana publică străină să consimtă ori să aprobe oferta sau promisiunea făcută din partea corupătorului.

Primirea înseamnă luarea în posesie, obţinerea, încasare de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului de la corupător (sau de la un terţ ce acţionează în numele acestuia) şi nu se limitează neapărat la preluarea manuală de către corupt a obiectului remuneraţiei ilicite. Primirea poate fi realizată şi prin lăsarea bunurilor ce constituie remuneraţia ilicită într-un loc indicat de către corupător, de unde se vor putea prelua oricînd de către corupt.

În cazul modalităţii de primire, iniţiativa aparţine corupătorului şi în mod obligatoriu constituie un act bilateral or, primirea implică inevitabil darea de către corupător a remuneraţiei ilicite.

Pentru a fi în prezenţa modalităţii de primire, luarea în posesie, obţinerea, încasarea remuneraţiei ilicite trebuie să fie spontană. Spontaneitatea presupune fie o relativă concomitenţă între acceptarea propunerii şi primire, fie inexistenţa între acceptarea propunerii şi primirea remuneraţiei ilicite a unui interval de timp, care să permită ca acceptarea să se evidenţieze în calitate de modalitate normativă a faptei prejudiciabile. În lipsa unei concomitenţe dintre acceptare şi primire, primirea se consideră fapt epuizat. În această ipoteză, infracţiunea se consideră consumată din momentul: - acceptării de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului; - acceptării ofertei ori promisiunii de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului. Primirea poate avea loc până ori după acordarea serviciului solicitat, dar cu condiţia că a fost în prealabil acceptată.

Astfel, ***cu privire la latura obiectivă a infracțiunii analizate***, instanța de judecată reține că prin totalitatea probelor cercetate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art.100 alin.(4) din Cod de procedură penală și apreciindu-le în sensul art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității, veridicității și coroborării reciproce, se constată că probele prezentate spre cercetare în cadrul ședinței de judecată de părți, în ansamblu, confirmă prezența laturii obiective în faptele incriminate lui Dumitru Berbec, și anume faptul pretinderii, acceptării și primirii sumei de 20 Ron personal de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA.

Pentru a ajunge la această concluzie, instanța de judecată a luat în vedere *procesul-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigaţie – documentarea cu ajutorul metodelor şi*

mijloacelor tehnice, precum şi localizarea sau urmărirea prin sistemul de poziţionare globală (GPS) şi prin alte mijloace tehnice utilizând aparate tehnice de înregistrare, și anume partea relevantă pentru episodul analizat din 08.05.2013, în care este indicat că investigatorul cu identitate acoperită Cristea Adrian-Ionuţ din cadrul Ministerului Afacerilor Interne din România, Direcţia Generală Anticorupţie, împreună cu colegul său, Paraschiv Marian, în jurul orelor 19:30 au intrat în postul vamal Leuşeni în direcţia PTF Albiţa, în calitate de conducători auto al autoutilitarei marca Peugeot Boxer cu nr. de înmatriculare *****, fără încărcătură.

În urma ascultării şi vizualizării înregistrărilor de pe compact discul de marca „Verbatim" cu inscripţia 08.05.2013 427/DGA/2013, fişierul audio-video – 08.05marian2, se constată la orele 20:31:44, prezenţa imaginii lucrătorului vamal, cu următoarele semne distinctive (aproximativ 50 de ani, brunet, cu început de calviţie, cu mustaţă, cu ochelari de vedere, aproximativ 1,70m înălţime, constituţie corpolentă, îmbrăcat în uniformă) care a fost identificat ca fiind Berbec Dumitru trecând pe lângă Paraschiv Marian şi la orele 20:32:02 ultimul s-a apropiat de fereastra de la ghereta lucrătorului vamal, care i-a solicitat să-i lase de-o bere, moment în care Paraschiv Marian a intrat în interiorul gheretei. În acelaşi timp în interiorul gheretei de serviciu se constată prezenţa discuţiei în care lucrătorul vamal îi solicită 25 de lei moldoveneşti, momentul efectiv al transmiterii mijloacelor băneşti ne fiind vizibil.

Din declaraţiile investigatorului cu identitate acoperită Paraschiv Marian şi din procesul-verbal de investigaţii din 10.05.2013, s-a stabilit că acesta i-a transmis lucrătorului vamal suma de 20 lei româneşti în două bancnote 10 Ron cu nr. 094D2760776 şi 10 Ron nr. 111A7635709, bani care la indicaţia vameşului i-a pus într-un sertar al birorului de serviciu.

În rezultatul ascultării şi vizualizării înregistrărilor de pe discuri, s-a constatat prezenţa unor convorbiri şi imagini care au importanţă pentru cauza penală. Convorbirile au fost stenografiate în conformitate cu prevederile art. 132/9 alin. (9) şi (10) CPP (Anexa nr. 1, nr. 2), stenogramele fiind anexate la prezentul proces-verbal în temeiul art. 132/9 alin. (8), constituind parte integrantă a acestuia. Stenogramele conţin date cu privire la: data, durata convorbirii, locul, datele de identificare ale persoanelor care le-au purtat şi conţinutul convorbirilor.

Discuţiile purtate cu funcţionari publici din Republica Moldova au fost înregistrate audio-video, folosind tehnica specială DGA şi au fost fixate pe 1 suportu optic CD de marca „Verbatim" cu inscripţia 08.05.2013 427/DGA/2013, care conţine fişierele audio-video: 08.05_marian1, 08.05_marian2, 08.05_marian3, 08.05_marian4.

Imaginile şi discuţiile stenografiate, purtate de către investigatorul cu identitatea acoperită Paraschiv Marian şi lucrătorul vamal, se conţin în fişierul audio-video 08.05_marian2.

Relevante sunt și stenogramele care au fost anexate la procesul-verbal menționat supra (vol. 2, f. d. 46 - 47). Prin urmare, din stenogramele din dosar în coroborare cu înregistrările video, se atestă discuția dintre Paraschiv Marian(care este indicat ca fiind A) și Dumitru Berbec (care este indicat ca fiind B): „*A: Eu fără marfă și m-o trimis pe aici, nu mai înțeleg nica B: Cine-i cu mașina? A: Eu sunt șefu B: Tu nu ai fost acolo la pasageri, pe teritoriu? Ți-o*

întors înapoi sau și? A: Și spuneți? B: N-ai fost la pasageri pe teritoriu? A: Am fost, da m-o întors înapoi B: Da și? A: Eu când am fost am trecut cu colete, da tot pe acolo am trecut B: Tot pe acolo? A: Și acuma mi-o spus să vin pe aișea, sînt gol n-am nica, că acuma dacă e sărbătoare în partea asta, nu avem de unde să luăm colete și ne întoarcem înapoi în România, așteptăm telefon de la patronul nostru B: Zic, amândouă îs a voastre pașapoartele A: Da, da și a colegului, a lu domnu Cristea, domnu o mai trecut ***B: Auzi ăi frate, zic te trimăt la bancă sau nu te mai trimăt, lași aici vre-un cibuc ceva vre-un mohorași?*** *A: Ce-ați zis* ***B: Lași ceva de-o bere pe aici?*** *A: Stați că vin înăuntru că nu. B: Aa, vii înăuntru? A: Stăi, stăi că nu am loc șefu, noi nu mai avem nica, cît trebuie să-ți las matale?* ***B: Douăzeci și cinci de lei moldovenești dacă ai?*** *A: Da nu am, moldovenești* ***B: Da câți ai? pune mai repede uăi, tu pre mult îmbli cu dînșii*** *A: Ia de aici uite așa B: Așa, e bine, pune-i acolo dăle pace A: Acolo, da? e ghine da? B: E ghine, acuma te duși la, e o foaie de asta și te duci la raze, un pașaport iați-l A: A, și unul îl eu B: Unul la mine după raze A: Și mă întorc la matale? B: Da păi vii să-ți pun ștampila A: Aa, gata!"*

Analizând conținutul discuției redate supra, instanța constată că inițiativa privind remiterea mijloacelor bănești a aparținut nemijlocit inculpatului Dumitru Berbec, acesta întrebând investigatorul sub acoperire dacă „lași aici vre-un cibuc" și „lași ceva de-o bere pe aici?", iar ulterior, fiind întrebat despre cuantum, indicând expres suma de „douăzeci și cinci de lei moldovenești". Totodată, după ce investigatorul a comunicat că nu dispune de lei moldovenești, inculpatul a acceptat suma oferită, fapt relevat de expresiile „pune mai repede" și „așa, e bine, pune-i acolo dăle pace". Prin urmare, conținutul stenogramei, coroborat cu înregistrarea audio-video și declarațiile investigatorului sub acoperire Paraschiv Marian, confirmă actele de pretindere, acceptare și primire de către Dumitru Berbec a mijloacelor bănești, suma efectiv remisă fiind de 20 RON, în două bancnote a câte 10 RON, plasate, la indicația acestuia, în sertarul biroului de serviciu.

Subsecvent, *procesul-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigaţie* coroborează și cu *declarațiile investigatorului sub acoperire Paraschiv Marian din 18 aprilie 2018, (vol. 26, f. d. 141 – 147) a cărui identitate a fost modificată pentru desfăşurarea măsurilor speciale de investigaţie, (drept rezultat al executării cererii comisiei rogatorii înaintate de către autoritățile române parvenit de la Ministerul Justiției în adresa Judecătoriei Chișinău, sediul Central la 28 mai 2018)*, care relevant pentru prezenta speță declarat următoarele. *Fiind întrebat dacă cunoaște în legătură cu ce circumstanțe este audiat,* martorul *a răspuns că* cunoaște circumstanțele în care este audiat în această cauză aflată pe rolul Judecătoriei Chișinău. El a mai declarat că a fost autorizat de către Parchetul Anticorupție din Republica Moldova în vederea identificării și descoperirii a faptelor de corupție atât în vama Leușeni, punct de trecere din Republica Moldova în România și invers cât și pe teritoriul Republicii Moldova de către funcționari cu statut special. Concret, de către funcționari a unor instituții de pe teritoriul Republicii Moldova de aplicare a legii respectiv, lucrători vamali, polițiști de frontieră sau alți funcționari din cadrul Ministerului de Interne al Republicii Moldova. La fel, fiind întrebat dacă îi sunt cunoscute mai multe nume, printre care și Dumitru

Berbec, a răspuns că l-a cunoscut în vama Leușeni, în momentul în care tranzita vama Leușeni fiind autorizat de către instituțiile de aplicare a legii din Republica Moldova având calitatea de conducător auto, desfășura transportul de colete, respectiv activitate de coletărie, ca să nu fie controlat sau controlul vamal să fie superficial i s-au pretins diferite sume de bani de către lucrătorii vamali printre care sunt și cei pe care i-a recunoscut după nume din lista pe care i-ați prezentat-o, este posibil să fie și alte persoane dar nu își aduce aminte numele. Cu referire la Berbec Dumitru, a indicat că este lucrător vamal, bărbat, aproximativ 50-52 de ani, părul de culoare închisă, crede că brunet, început de calviție, cu mustață, ochelari de vedere și destul de corpolent. Ulterior, fiind întrebat martorul dacă Berbec Dumitru a fost recunoscut după nume, el a reiterat că da, l-a recunoscut dupa nume. Fiind întrebat martorul să descrie evenimentele care au avut loc în perioada sa în calitate de investigator sub acoperire, inclusiv și cu referire la Berbec Dumitru, martorul a relatat că cu referire la Berbec Dumitru, își aduce aminte că în momentul când tranzita vama Leușeni cu sensul de deplasare din Republica Moldova spre România, autoutilitara pe care o conducea era goală, în sensul că nu avea marfă. A fost întors de la punctul vamal de unde se făcea trecerea autoturismelor de către lucrătorii vamali la camioanele de marfă care așteptau unde să făcea cântărirea pentru a proceda și el la fel pentru a proceda la cântărirea autoutilitarei. Neavând marfă atunci a înțeles și el pentru prima dată de ce era trimis la cântar unde era o coadă de 3-4 km, nu a stat la coada respectivă, a intrat în față pentru a face cântarul. Lucrătorul vamal l-a observat, i-a cerut documentele autoutilitarei, a intrat în zona de cântărire, s-a deplasat la ghereta acestuia, a intrat în gheretă și i-a comunicat următoarele și comunică textual „Măi băiete nu lași și tu ceva de o bere?”. A spus că nu are decât bani românești și i-a lăsat suma de 20 de lei invitându-l să îi lase într-un sertar la birou. Ceea ce a și făcut.

Astfel, declarațiile investigatorului sub acoperire Paraschiv Marian confirmă și consolidează circumstanțele rezultate din măsura specială de investigație, acesta recunoscându-l pe Dumitru Berbec și descriind în mod concret împrejurările remiterii banilor. Martorul a relatat că inițiativa a aparținut inculpatului, care i-a solicitat „ceva de o bere”, iar după ce i-a comunicat că dispune doar de bani românești, i-a remis suma de 20 RON, la indicația lui Dumitru Berbec fiind plasată într-un sertar al biroului. Instanța reține că aceste declarații sunt în coroborare cu stenograma și înregistrarea audio-video analizate anterior, atât în privința identității inculpatului, cât și a modalității de pretindere și primire a mijloacelor bănești, confirmând astfel succesiunea faptică a evenimentelor din 08 mai 2013.

Subsecvent, faptul că Berbec Dumitru se afla la serviciu la data de 08.05.2013 este confirmat prin repartizarea la sectoare în cadrul postului vamal Leușeni – Albița.

Nu în ultimul rând, sunt relevante și concluziile *raportului de expertiză din nr.181-184 din 01 mai 2013*, în baza căruia s-a stabilit că mijloacle băneşti prezentate expertului sunt autentice, *raportului de expertiză din nr.187, 188 din 02 mai 2013*, în baza căruia s-a stabilit că mijloacle băneşti prezentate expertului sunt autentice și *raportului de expertiză din nr.419-421 din 05 octombrie 2013*, în baza căruia s-a stabilit că mijloacle băneşti prezentate expertului sunt

autentice, cee ce denotă că sumele folosite de către investigatorii sub acoperire au fost autentice.

Sub aspectul **laturii subiective**, instanța relevă că a infracțiunii se caracterizează prin intenție directă. Motivul infracțiunii în cauză se exprimă de cele mai multe ori în interesul material sau în năzuința de a obține unele avantaje nepatrimoniale.

Infracţiunea de corupere pasivă poate fi comisă doar cu intenţie directă, întrucât scopul infracţiunii este unul special, având o natură alternativă, şi anume: 1) scopul îndeplinirii – în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă – de către corupt a unei acţiuni în exercitarea funcţiei sau contrar funcţiei în cauză; 2) scopul neîndeplinirii – în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă – de către corupt a unei acţiuni în exercitarea funcţiei sau contrar funcţiei în cauză; 3) scopul întârzierii îndeplinirii – în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă – de către corupt a unei acţiuni în exercitarea funcţiei sau contrar funcţiei în cauză; 4) scopul grăbirii îndeplinirii – în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă – de către corupt a unei acţiuni în exercitarea funcţiei sau contrar funcţiei în cauză. Pentru calificarea faptei în baza art.324 din Codul penal, nu este obligatoriu realizarea efectivă a scopului special. Instanța arată că, în lipsa unuia dintre aceste scopuri, fapta nu va putea fi încadrată potrivit art. 324 Cod penal, însă poate opera răspunderea contravențională în baza art. 315 Cod contravențional, în cazul în care cele comise presupun primirea (luarea) în exercițiul funcțiunii de recompensă nelegitimă sau de folos material, dacă fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

La fel, un punct important pentru calificarea acțiunilor inculpatului Berbec Dumitru este faptul, că infracțiunea de corupere pasivă va exista atunci când îndeplinirea ori neîndeplinirea, întârzierea neîndeplinirii sau grăbirea îndeplinirii acțiunii pentru care coruptul pretinde, acceptă, primește, extorcă remunerația ilicită face parte din sfera atribuțiilor de serviciu ale acestuia sau este contrară acestor atribuții, urmând să se stabilească și să se indice în rechizitoriu și în mod obligatoriu, să se arate actul normativ ori actul administrativ care le reglementează. Reieșind din cele menționate supra, instanța reiterează, că scopurile descrise supra ce ar face posibilă calificarea acțiunilor inculpatului Berbec Dumitru în baza art. 324 alin. (1) Cod penal la caz lipsesc.

Or, cu toate că la caz s-a stabilit că Berbec Dumitru a primit remunerație ilicită în mărime de 20 lei românești, instanța consideră că nu este prezent scopul special al infracțiunii prevăzute de art. 324 Cod penal. Deci, în circumstanțele stabilite, inspectorul vamal Berbec Dumitru nici nu trebuia să îndeplinească acțiuni contrar funcției, deoarece Paraschiv Marian nu avea careva încărcătură și era pe sensul de ieșire din țară. Concomitent solicitarea lui Berbec Dumitru de remunerație ilicită nu era dependentă de efectuarea vreunei acțiuni reieșind din atribuțiile sale de serviciu. Prin urmare, în lipsa scopului caracteristic al infracțiunii de corupere pasivă și lipsa posibilității încadrării potrivit unei alte infracțiuni, instanța consideră că fapta comisă de către Berbec Dumitru urmează a fi calificată potrivit art. 315 din Codul contravențional, în următoarele circumstanțe.

Astfel, Berbec Dumitru activând în funcția de inspector vamal în cadrul Postului vamal Leușeni – Albița (auto), acționând intenționat, în interes personal și în detrimentul imaginii pozitive a Serviciului Vamal, pe care le reprezenta, precum și a interesului public, având scop de profit, la 08.05.2013, în intervalul de timp cuprins între orele 20:29:17 şi 20:33:43, aflându-se în serviciu, la Postul vamal Leuşeni – Albița (auto), amplasat în raionul Hînceşti, contrar interdicţiilor impuse de funcţia publică deţinută, a primit personal de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA, mijloace financiare ce nu i se cuvin în sumă de 20 RON. Respectiv, Berbec Dumitru a comis contravenția prevăzută de art. 315 Cod contravențional (în vigoare la data comiterii faptei), după semnele calificative: *Primirea (luarea) în exerciţiul funcţiunii de recompensă nelegitimă, dacă fapta nu întruneşte elementele constitutive ale infracţiunii.*

Necătând la aceasta, instanța va înceta procesul contravențional în privința lui Berbec Dumitru din considerentele ce urmează.

Conform art.30 alin.(2) Cod contravențional (în vigoare la data comiterii faptei), termenul general de prescripție a răspunderii contravenţionale este de 1 an. Reținând respectivele prevederi, precum și luând în considerație, că faptele reținute în sarcina lui Berbec Dumitru au avut loc în anul 2013, iar la momentul examinării cauzei a trecut mai mult de 1 an, potrivit prevederilor art.441 alin.(1) lit. b) Cod contravențional, instanța consideră, că procesul contravenţional în privința lui Berbec Dumitru în baza art.315 Cod contravențional, în vigoare la data comiterii faptei, urmează a fi încetat din motivul expirării termenului de prescripție a răspunderii contravenționale.

5.6. Cu referire la vinovăția inculpatului Dorin Boaghie în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (2) lit. c) din Codul penal *(în vigoare la momentul comiterii faptei).*

Inițial, instanța de judecată consideră necesar de a se expune asupra formei agravante a infracțiunii imputate inculpatului Boaghie și anume forma estorcării prevăzute la art. 324 alin. (2) lit. c) din Codul penal, în vigoare la momentul comiterii faptelor.

Astfel, instanța de judecată apreciind fiecare probă la prezenta speță din punct de vedere al pertinenței, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, a ajuns la concluzia că acțiunile inculpatului Dorin Boaghie, incorect au fost calificate de organul de urmărire penală pe indicii componenței infracțiunii prevăzute la art. 324 alin. (2) lit. c) din Codul penal, în vigoare la momentul comiterii faptelor, din care considerent instanța de judecată urmează a recalifica fapta imputată conform componenței de infracțiune prevăzută de art. 324 alin. (1) din Codul penal, în vigoare la data pronunțării prezentei sentințe.

La acest aspect instanța de judecată își întemeiază soluția pe prevederile art. 325 alin. (2) Cod procedură penală, care stipulează că, modificarea învinuirii în instanța de judecată se admite dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului și nu se lezează dreptul lui la

apărare. Astfel coroborând situația de fapt cu cea de drept ce reglementează speța supusă judecății se concluzionează că, recalificarea învinuirii, nu încalcă condiția impusă de art. 325 alin. (2) Cod procedură penală. În cadrul ședinței de judecată, la etapa cercetării judecătorești s-a concluzionat că condiția de bază la reținerea calificării faptei în baza art. art. 324 alin. (2) lit. c) din Codul penal în vigoare la momentul comiterii faptei, deoarece elementul de extorcare nu s-a constatat.

În continuare, instanța consideră necesar de a preciza faptul că, faptele reținute în acțiunile inculpatului Dorin Boaghie au fost comise la data de 27.08.2013. Ultima modificare a normei prevăzute la art. 324 din Codul penal a fost operată prin Legea nr.136 din 06.06.2024, în vigoare din 07.09.2024. La caz se atestă că legea penală mai favorabilă inculpatului este cea în vigoare la data pronunțării prezentei sentințe, ceea ce determina instanța de judecată să aplice la caz legea în vigoare la data pronunțării prezentei sentințe, concluzie ce rezultă din conținutul principiului reflectat în art. 10 Cod penal.

Referitor la elementul de extorcarea ca modalitate normativă a faptei prejudiciabile în contextul agravatei de la art.324 alin.(2) lit. c) Cod penal în vigoare la data comiterii faptei, imputate la caz, instanța remarcă că, se poate realiza prin una din următoarele modalități faptice: - punerea victimei în situația care o determină să-i transmită coruptului remunerația ilicită, pentru a preîntâmpina producerea efectelor nefaste pentru interesele legitime sau ilegitime ale victimei.

În calitate de probă decisivă pe aspectul extorcării reținute de acuzare a fost prezentat și cercetat în cadrul cercetării judecătorești, *procesul-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigaţie – documentarea cu ajutorul metodelor şi mijloacelor tehnice, precum şi localizarea sau urmărirea prin sistemul de poziţionare globală (GPS) şi prin alte mijloace tehnice utilizând aparate tehnice de înregistrare,* relevant fiind partea în privința inculpatului Boaghie, și anume evenimentele descrise din **27 august 2013.** La fel, în cadrul cercetării judecătorești, au fost vizualizate și înregistrările video relevante, împreună cu stenogramele (vol. 2, f. d. 100). Prin urmare, din stenogramele din dosar în coroborare cu înregistrările video, din momentul începerii verificărilor de către inspectorul vamal, începe discuția dintre Boaghie (care este indicat ca fiind B) și Caraman (care este indicat ca fiind A): „*…A: Cît? B: Un milion A: Haide zi uăi? B: Un milion A: Cît? spune B: Tu cît zici normal? A: Cât mai puțin B: 200 A: Și două sute? B: Hai zi tu un număr A: Că plătești în casă îi vre-o 50 de ruble, dacă nu plătesc în casă 100 de ruble B: Ă, nu-i z*****, aici mai trebuie, tu ai aici și teracotă și h*****, și mai ești și singur A: 70, îi bun? B: 80 ai să pui și ai să te duci, haide mai repede pune și ai de pus, ești singur singurel A: Na-ți 70 B: Mai dă 10 A: 10 am să fiu dator B: Ă-he-he, 20 dară A: Nam B: Dă b***** că tebuieșă mă duc să dau încolo și încolo A: Unde uăi și încolo și încolo? B: Igor, dă numărul de telefon, vezi că nici nu le pun la loc A: Și la loc? B: Serios A: Le împarți sau ce? B: Dapu și crezi?Crezi că numai eu și tu îs aișea? A: Ca la piață…”*

Astfel, apreciind conținutul convorbirii, instanța constată că probele administrate nu relevă niciuna dintre modalitățile faptice proprii extorcării. Din conduita inculpatului nu rezultă

că acesta l-ar fi amenințat, explicit sau implicit, pe Igor Caraman cu lezarea unor interese legitime ori ilegitime, că i-ar fi creat intenționat o situație constrângătoare sau că ar fi nesatisfăcut o solicitare pentru a-l obliga să transmită remunerația ilicită în scopul evitării unui prejudiciu. Discuția evidențiază o negociere asupra cuantumului, lipsită de o componentă coercitivă. Prin urmare, circumstanțele constatate nu dovedesc, semnul calificativ al extorcării.

În astfel de condiții, se impune recalificarea faptei de către instanța de judecată în prevederile art. 324 alin. (1), în vigoare la data pronunțării prezentei sentințe, și anume coruperea pasivă, *exprimată prin pretinderea, acceptarea şi primirea, personal, de către o persoană publică de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru sine pentru a îndeplini acţiuni contrar exercitării funcţiei.*

Astfel, **Obiectul juridic special** al infracțiunii prevăzute de art. 324 din Codul penal, îl constituie relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care presupune respectarea de către persoanele publice și persoanele publice străine a obligației de a pretinde, accepta sau primi remunerații în strictă conformitate cu legea.

La speță, potrivit învinuirii, inculpatul Dorin Boaghie, prin acțiunile sale a atentat la obiectul juridic al infracțiunii prevăzute de art. 324 din Codul penal, prin faptul că a pretins, acceptat și primit suma de 80 euro personal de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA.

Obiectul material sau imaterial al infracțiunii prevăzute de art. 324 din Codul penal, îl reprezintă remunerația ilicită. Aceasta se exprimă prin bunuri, servicii, privilegii, avantaje oferte ori promisiuni sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice sau persoanei publice străine, în toate cazurile având un caracter gratuit.

Este important ca remuneraţia să nu i se cuvină persoanei publice, persoanei publice străine, funcţionarului internaţional, persoanei cu funcţie de demnitate publică, adică nu-i este legal datorată. Este absolut obligatoriu ca remuneraţia ilicită să constituie un contraechivalent al conduitei pe care coruptul se angajează să o adopte, conduită ce se concretizează alternativ în: îndeplinirea sau neîndeplinirea, întârzierea sau grăbirea îndeplinirii unei acţiuni în exercitarea funcţiei sale sau contrar acesteia.

La caz, potrivit învinuirii, obiectul infracțiunii prevăzute de art. 324 din Codul penal îl reprezintă mijloacele bănești în sumă de 80 euro, pretisne, acceptate și primite de inculpatul Dorin Boaghie de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzută de art. 324 din Codul penal, constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de pretindere, acceptare sau primire, personal sau prin mijlocitor, de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice sau persoanei publice străine, pentru aceasta sau pentru o altă persoană, ori de acceptare a ofertei ori promisiunii de asemenea foloase.

Patru modalităţi normative cu caracter alternativ ale acţiunii prejudiciabile specificate vizează în mod alternativ următoarele modalităţi normative: 1) pretinderea de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului; 2) acceptarea: a) de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului; b) ofertei ori promisiunii de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului; 3) primirea de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului.

Pretinderea constă într-o cerere, solicitare insistentă ori într-o pretenţie vizând obiectul remunerării ilicite, care se poate manifesta verbal, în scris sau în formă concludentă, fiind inteligibilă pentru cel căruia i se adresează, indiferent dacă a fost satisfăcută sau nu. În cazul pretinderii, iniţiativa aparţine în exclusivitate coruptului, adică persoanei publice ori persoanei publice străine, funcţionarului internaţional ori persoanei cu funcţie de demnitate publică. Indiferent dacă este expresă sau aluzivă, pretinderea remuneraţiei ilicite trebuie să fie univocă, manifestînd intenţia coruptului de a condiţiona de ea conduita legată de obligaţiile sale de servici.

Acceptarea presupune consimţirea sau aprobarea expresă sau tacită de către corupt a obiectului remuneraţiei ilicite etalat de către corupător. În ipoteza acceptării, iniţiativa aparţine în exclusivitate corupătorului. Astfel, acceptarea presupune realizarea unor acţiuni cu caracter bilateral, corelativ. Sub aspect cronologic, acceptarea întotdeauna urmează unei acţiuni săvârşite din partea corupătorului.

Diferenţa dintre cele două forme ale acceptării rezidă în obiectul remuneraţiei ilicite. Dacă în cazul primei forme acceptarea se face în raport cu anumite bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului, atunci în cea de-a doua formă, acceptarea se face în raport cu o anumită propunere ce provine de la corupător de a-i da coruptului bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin ultimului sau se face în raport cu asumarea de către corupător a unei obligaţii de a da coruptului bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin ultimului.

Nu are nici o relevanţă la încadrare dacă obiectul remuneraţiei ilicite este sau nu determinat sub aspectul naturii, calităţii şi cantităţii (parametrii valorici ai remuneraţiei ilicite), fiind suficient ca persoana publică sau persoana publică străină să consimtă ori să aprobe oferta sau promisiunea făcută din partea corupătorului.

Primirea înseamnă luarea în posesie, obţinerea, încasare de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului de la corupător (sau de la un terţ ce acţionează în numele acestuia) şi nu se limitează neapărat la preluarea manuală de către corupt a obiectului remuneraţiei ilicite. Primirea poate fi realizată şi prin lăsarea bunurilor ce constituie remuneraţia ilicită într-un loc indicat de către corupător, de unde se vor putea prelua oricînd de către corupt.

În cazul modalităţii de primire, iniţiativa aparţine corupătorului şi în mod obligatoriu constituie un act bilateral or, primirea implică inevitabil darea de către corupător a remuneraţiei ilicite.

Pentru a fi în prezenţa modalităţii de primire, luarea în posesie, obţinerea, încasarea remuneraţiei ilicite trebuie să fie spontană. Spontaneitatea presupune fie o relativă concomitenţă între acceptarea propunerii şi primire, fie inexistenţa între acceptarea propunerii şi primirea remuneraţiei ilicite a unui interval de timp, care să permită ca acceptarea să se evidenţieze în calitate de modalitate normativă a faptei prejudiciabile. În lipsa unei concomitenţe dintre acceptare şi primire, primirea se consideră fapt epuizat. În această ipoteză, infracţiunea se consideră consumată din momentul: - acceptării de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului; - acceptării ofertei ori promisiunii de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului. Primirea poate avea loc până ori după acordarea serviciului solicitat, dar cu condiţia că a fost în prealabil acceptată.

Astfel, ***cu privire la latura obiectivă a infracțiunii analizate***, instanța de judecată reține că prin totalitatea probelor cercetate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art.100 alin.(4) din Cod de procedură penală și apreciindu-le în sensul art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității, veridicității și coroborării reciproce, se constată că probele prezentate spre cercetare în cadrul ședinței de judecată de părți, în ansamblu, confirmă prezența laturii obiective în faptele incriminate lui Dorin Boaghie, și anume faptul pretinderii, acceptării și primirii sumei de 80 euro personal de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA.

Prin urmare, prin cumulul probelor cercetate, în cadrul examinării cauzei instanța a stabilit că inculpatul Dorin Boaghie, activând în funcţia de inspector al Biroului Vamal Leuşeni, astfel având calitatea de persoană publică în virtutea prevederilor art. 123 alin. (2) Cod penal, întru realizarea scopului infracţional, la 27.08.2013, în intervalul de timp cuprins între orele 06:52:27 şi 07:24:10, aflându-se în serviciu, la biroul vamal Leuşeni, raionul Hînceşti, contrar interdicţiilor impuse de funcţia publică deţinută, a pretins şi primit personal de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA, mijloace financiare în sumă de 80 euro personal, pentru a favoriza trecerea mărfurilor transportate de investigatorul sub acoperire, cu mijlocul de transport de model Peugeot Boxer cu nr. de înmatriculare *****, cu diminuarea plăţilor vamale, drepturilor de import asupra mărfurilor și fără efectuarea controlului vamal obligatoriu cuvenit.

Pentru a ajunge la această concluzie, instanța a luat în vedere *procesul-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigaţie – documentarea cu ajutorul metodelor şi mijloacelor tehnice, precum şi localizarea sau urmărirea prin sistemul de poziţionare globală (GPS) şi prin alte mijloace tehnice utilizând aparate tehnice de înregistrare,* relevant fiind partea în privința inculpatului Dorin Boaghie, și anume evenimentele descrise din **27 august 2013**, unde este indicat că la **27 august 2013,** investigator sub acoperire, cetăţean al Republicii

Moldova Caraman Igor, autorizat în baza ordonanţei din 28.06.2013 a procurorului în Procuratura Anticorupţie, Roman Statnîi, şi a încheierii Judecătoriei Hînceşti, să documenteze persoanele cu statut public şi cu funcţie de răspundere din cadrul Serviciului Vamal, poliţiei de frontieră şi poliţiei patrulare, cu ajutorul metodelor şi mijloacelor tehnice, în momentul comiterii actelor de corupere, s-a prezentat la intrarea în Republica Moldova prin PTF Leuşeni, în jurul orelor 06:40, în calitate de conducător auto al autoutilitarei marca Peugeot Boxer cu nr. de înmatriculare *****, transportând colete cu destinaţia Chişinău.

Rezultatele măsurii speciale de investigaţii din această dată se conţin pe DVD-R de model „Verbatim" cu inscripţia 27-08-2013-MD Nr. 624/DGA/2013, în care se conţine 2 mape: 27.08.2013-DR în care se conţin fişierele SG_27_08_2013_DR_MD1.002; SG_27_08_2013_DR_MD2.003; SG_27_08_2013_DR_MD3.004; şi mapa 27.08.2013-ST în care se conţin fişierele audio-video: SG_27_08_2013_ST_MD.002; SG_27_08_2013_ST_MD1.003; SG_27_08_2013_ST_MD2.004;

În urma ascultării şi vizualizării înregistrărilor de pe compact discul menţionat mapa 27.08.2013-ST fişierul SG_27_08_2013_ST_MD1.003, se vizualizează la ora 07:10:32, imaginea angajatului vamal în cabina maşinii de la scaner, stând aşezat, iar la ora 07:11:51, este vizibi în înregistrări faptul transmiterii sumei de **5 euro** de către cet. Caraman Igor către angajatul vamal cu atribuţii de scanare pe care acesta îi pune pe unul din rafturile din cabină, care a fost identificat de către investigator ca cet.**Budescu Stanislav**. Acesta a transmis o bancnotă de 5 euro seria şi nr. **X22053189845.**

După aceasta, din înregistrările din file nr. SG_27_08_2013_ST_MD2.004, se constată la ora 07:22:04, imaginea angajatului vamal, identificat de investigatorul sub acoperire, Caraman Igor, ca fiind **Boaghie Dorin**, în biroul de serviciu, stând la masa de lucru. Aproximativ la ora 07:22:47, din înregistrări se aude vocea cet.Boaghie Dorin care spune "80 îi bun", iar la 07:23:02, este vizibil cum cet.Caraman Igor îi transmite ceva angajatului vamal menţionat.

În baza declaraţiilor cet. Caraman Igor, s-a stabilit că acesta a transmis angajatului vamal identificat ca cet. Boaghie Dorin, suma de 80 euro compusă

dintr-o bancnotă de **50 euro** seria şi nr. **V38745776776**, una de **20 euro** cu seria şi nr. **S31694376508**, şi o bancnotă de **10 euro** cu seria şi nr. **X79548093632.**

Aproximativ la 07:30, cet.Caraman Igor a părăsit PTF Leuşeni în direcţia Chişinău.

În rezultatul ascultării şi vizualizării înregistrărilor de pe discuri, s-a constatat prezenţa unor convorbiri şi imagini care au importanţă pentru cauza penală. Convorbirile au fost stenografiate în conformitate cu prevederile art. 132/9 alin. (9) şi (10) CPP (Anexa nr. 1, nr. 2), stenogramele fiind anexate la prezentul proces-verbal în temeiul art. 132/9 alin. (8), constituind parte integrantă a acestuia. Stenogramele conţin date cu privire la: data, durata convorbirii, locul, datele de identificare ale persoanelor care le-au purtat şi conţinutul convorbirilor.

Subsecvent, sunt relevante și stenogramele anexare la procesul-verbal menționat supra (vol. 2, f. d. 100). Prin urmare, din stenogramele din dosar în coroborare cu înregistrările video, din momentul începerii verificărilor de către inspectorul vamal, începe discuția dintre Boaghie (care este indicat ca fiind B) și Caraman (care este indicat ca fiind A): „…*A: Cît? B: Un milion A: Haide zi uăi? B: Un milion A: Cît? spune B: Tu cît zici normal? A: Cât mai puțin B: 200 A: Și două sute? B: Hai zi tu un număr A: Că plătești în casă îi vre-o 50 de ruble, dacă nu plătesc în casă 100 de ruble B: Ă, nu-i z*****, aici mai trebuie, tu ai aici și teracotă și h*****, și mai ești și singur A: 70, îi bun? B: 80 ai să pui și ai să te duci, haide mai repede pune și ai de pus, ești singur singurel A: Na-ți 70 B: Mai dă 10 A: 10 am să fiu dator B: Ă-he-he, 20 dară A: Nam B: Dă b***** că tebuieșă mă duc să dau încolo și încolo A: Unde uăi și încolo și încolo? B: Igor, dă numărul de telefon, vezi că nici nu le pun la loc A: Și la loc? B: Serios A: Le împarți sau ce? B: Dapu și crezi?Crezi că numai eu și tu îs aișea? A: Ca la piață…”*

Astfel, înregistrările audio-video audiate și vizualizate nemijlocit în ședința de judecată, coroborate cu procesul-verbal de consemnare a măsurii speciale de investigație și cu stenogramele anexate, demonstrează, dincolo de orice dubiu rezonabil, că, la 27.08.2013, inculpatul Dorin Boaghie a pretins, acceptat și primit de la investigatorul sub acoperire Igor Caraman suma de 80 de euro, care nu i se cuvenea, în legătură cu exercitarea atribuțiilor sale de serviciu.

Pretinderea remunerației ilicite rezultă în mod direct din conținutul discuției purtate între inculpat și investigator. Astfel, după ce investigatorul l-a întrebat „Cît?”, inculpatul a evitat inițial indicarea unei sume concrete, iar ulterior, în cadrul negocierii, a indicat suma de „200”. După ce investigatorul a propus suma de 70 de euro, inculpatul a formulat în mod expres solicitarea „80 ai să pui și ai să te duci”, iar după remiterea a 70 de euro a insistat „Mai dă 10”. Aceste afirmații, apreciate în succesiunea lor, reprezintă o solicitare certă și neechivocă a unei remunerații ilicite, inițiativa stabilirii cuantumului final de 80 de euro aparținând inculpatului.

Acceptarea remunerației rezultă din însăși conduita inculpatului în cadrul negocierii, acesta stabilind suma pe care urma să o primească și condiționând continuarea procedurilor de remiterea acesteia, prin afirmația „80 ai să pui și ai să te duci”. Caracterul ferm al solicitării este confirmat și de insistența ulterioară asupra diferenței de 10 euro, precum și de afirmațiile „Dă blea că tebuieșă mă duc să dau încolo și încolo” și „Crezi că numai eu și tu îs aișea?”, care, privite în contextul discuției, relevă caracterul ilicit al remunerației și faptul că aceasta nu reprezenta o plată legal datorată.

Cu privire la primirea banilor, aceasta este confirmată de înregistrarea audio-video, din care rezultă că, la ora 07:23:02, investigatorul îi transmite inculpatului un obiect, după ce, anterior, la ora 07:22:47, se aude vocea lui Dorin Boaghie afirmând „80 îi bun”. Aceste secvențe, coroborate cu stenograma conversației, în care se consemnează negocierea succesivă a sumei și solicitarea expresă a diferenței până la 80 de euro, confirmă remiterea și acceptarea remunerației ilicite în cuantumul stabilit de inculpat.

Totodată, legătura dintre remunerația ilicită și conduita contrară atribuțiilor de serviciu rezultă din afirmația inculpatului „80 ai să pui și ai să te duci”, care exprimă în mod direct condiționarea permiterii continuării deplasării de remiterea sumei solicitate. În același context, inculpatul face referire la mărfurile transportate – „aici mai trebuie, tu ai aici și teracotă” – și la faptul că investigatorul era singur, ceea ce demonstrează că stabilirea remunerației era raportată la natura și cantitatea bunurilor supuse controlului vamal.

Prin urmare, instanța apreciază că succesiunea discuțiilor, stabilirea de către inculpat a cuantumului de 80 de euro, insistența asupra remiterii integrale a sumei și transmiterea ulterioară a banilor, astfel cum acestea rezultă nemijlocit din înregistrările audio-video și din stenograme, demonstrează săvârșirea faptei incriminate în modalitățile normative ale pretinderii, acceptării și primirii remunerației ilicite în sumă de 80 de euro, în scopul favorizării trecerii mărfurilor transportate.

La fel, sunt relevante și concluziile *raportului de expertiză din nr.181-184 din 01 mai 2013*, în baza căruia s-a stabilit că mijloacle băneşti prezentate expertului sunt autentice, *raportului de expertiză din nr.187, 188 din 02 mai 2013*, în baza căruia s-a stabilit că mijloacle băneşti prezentate expertului sunt autentice și *raportului de expertiză din nr.419-421 din 05 octombrie 2013*, în baza căruia s-a stabilit că mijloacle băneşti prezentate expertului sunt autentice, cee ce denotă că sumele folosite de către investigatorii sub acoperire au fost autentice.

Subsecvent, este relevant cauzei și *procesul verbal de recunoaștere după fotografie, întocmit la 27 august 2013* (vol. 21, f. d. 163 – 164), conform căruia Igor Caraman, fiind-ui prezentate spre recunoaștere 6 fotografii, a declarat că recunoaște persoana de pe fotografia nr. 4.

Faptul că Boaghie Dorin se afla la serviciu la data de 27.08.2013 este confirmat prin repartizarea la sectoare în cadrul postului vamal Leușeni – Albița.

La fel, de menționat că, potrivit declarației vamale întocmite de către Caraman Igor la data de 27.08.2013 este aplicată ștampila inspectorului vamal cu nr. 1139, ceea ce în corespundere cu repartizarea pe sectoare aceasta este identică după număr cu cea a lui Boaghie Dorin. Astfel, se constată că anume inspectorul vamal Boaghie Dorin este persoana publică care favorizat trecerea peste frontieră a mărfurilor în schimbul unei remunerații ilicite în mărime de 80 euro.

Potrivit chitanței seria AB nr. 847804 din 27.08.2013, s-a stabilit că inspectorul vamal care a perceput obligațiile vamale de la persoane fizice este Boaghie Dorin, fiind identificată și ștampila cu nr. 1339 ce corespunde cu cea deținută de către Boaghie Dorin.

Nu în ultimul rând, instanța reține și *declarațiile investigatorilor sub acoperire Paraschiv Marian și Cristea Adrian-Ionuț*, audiați prin intermediul comisiei rogatorii. Astfel, Paraschiv Marian a declarat că a fost autorizat să participe la activități de investigare desfășurate pe teritoriul Republicii Moldova în vederea identificării și documentării faptelor de corupție

comise în PTF Leușeni și pe teritoriul Republicii Moldova de către lucrători vamali, polițiști de frontieră și alți funcționari cu statut special. Martorul a explicat că, în cadrul acestei activități, tranzita punctul de trecere a frontierei în calitate de conducător auto al unei autoutilitare care transporta colete și intra în contact cu funcționarii responsabili de verificarea documentelor, a mijlocului de transport și a mărfurilor. Totodată, acesta a arătat că, în asemenea împrejurări, funcționarii solicitau diferite sume de bani pentru efectuarea unui control superficial, pentru a nu verifica în detaliu marfa ori pentru a nu-și îndeplini în mod corespunzător atribuțiile de serviciu.

La rândul său, Cristea Adrian-Ionuț a relatat că activitatea era desfășurată în cadrul unei colaborări dintre autoritățile române și cele ale Republicii Moldova, fiind constituită o echipă comună româno-moldovenească. Acesta a declarat că a fost autorizat să tranziteze frontiera prin PTF Albița–Leușeni, având rolul de conducător auto al unei autoutilitare în care erau transportate pretinse colete provenite din Italia. Martorul a precizat că fiecare trecere prin punctul de frontieră era fixată cu mijloace audio-video și că, după fiecare trecere, erau întocmite procese-verbale în care se consemnau cele întâmplate. Cristea Adrian-Ionuț a mai explicat că, pe parcursul unei treceri, petrecea în punctul de frontieră aproximativ două – două ore și jumătate, interval în care interacționa în mod repetat cu polițiștii de frontieră și lucrătorii vamali, ceea ce îi permitea să rețină anumite semnalmente ale persoanelor cu care intra în contact. Totodată, acesta a subliniat că întocmirea proceselor-verbale imediat după fiecare trecere și înregistrarea audio-video a activităților permiteau păstrarea detaliilor relevante și verificarea ulterioară a identității persoanelor implicate.

Instanța reține că aceste declarații sunt relevante pentru a explica modul concret în care s-au desfășurat activitățile investigatorilor sub acoperire, scopul pentru care aceștia tranzitau PTF Leușeni, împrejurările în care intrau în contact cu funcționarii publici, precum și modalitatea în care fiecare trecere era documentată. Declarațiile respective se coroborează cu procesele-verbale de consemnare a măsurilor speciale de investigații, cu înregistrările audio-video și cu stenogramele anexate acestora.

Sub aspectul **laturii subiective**, instanța relevă că a infracțiunii se caracterizează prin intenție directă. Motivul infracțiunii în cauză se exprimă de cele mai multe ori în interesul material sau în năzuința de a obține unele avantaje nepatrimoniale.

Infracțiunea de corupere pasivă poate fi comisă doar cu intenţie directă, întrucât scopul infracţiunii este unul special, având o natură alternativă, şi anume: 1) scopul îndeplinirii – în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă – de către corupt a unei acţiuni în exercitarea funcţiei sau contrar funcţiei în cauză; 2) scopul neîndeplinirii – în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă – de către corupt a unei acţiuni în exercitarea funcţiei sau contrar funcţiei în cauză; 3) scopul întârzierii îndeplinirii – în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă – de către corupt a unei acţiuni în exercitarea funcţiei sau contrar funcţiei în cauză; 4) scopul grăbirii îndeplinirii – în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă – de către corupt a unei acţiuni în

exercitarea funcţiei sau contrar funcţiei în cauză. Pentru calificarea faptei în baza art.324 din Codul penal, nu este obligatoriu realizarea efectivă a scopului special.

Sub aspectul laturii subiective, instanța reține că Dorin Boaghie a acționat cu intenție directă, întrucât, cunoscând că suma de 80 de euro nu i se cuvenea, a pretins, acceptat și primit-o în scopul favorizării trecerii mărfurilor cu diminuarea plăților vamale și fără efectuarea controlului vamal obligatoriu. Interesul material și scopul special rezultă din discuțiile purtate și din circumstanțele remiterii banilor.

Din punct de vedere al **calității de subiect al infracțiunii**, instanța statuează că inculpatul Dorin Boaghie este persoana fizică responsabilă care la momentul comiterii faptei a atins vârsta de 16 ani. De asemenea subiectul trebuie să aibă calitatea specială de persoană publică. La caz, inculpatul Dorin Boaghie a activat în perioada relevantă în funcţia de inspector al Biroului Vamal Leuşeni, astfel având calitatea de persoană publică în virtutea prevederilor art. 123 alin. (2) Cod penal.

În concluzie, în urma examinării circumstanțelor cauzei și a probelor administrate, instanța constată că, în acțiunile inculpatului Dorin Boaghie sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de corupere pasivă, în varianta normativă de pretindere, acceptare și primire. Totodată, nu au fost stabilite circumstanțe care să înlăture caracterul penal al faptei. Vinovăția acestuia în pretinderea, acceptarea și primirea personală, în calitate de persoană publică, a sumei de 80 euro, care nu i se cuvenea, pentru îndeplinirea unor acțiuni contrare funcției sale, a fost demonstrată dincolo de orice dubiu rezonabil. Prin urmare, Dorin Boaghie urmează a fi condamnat potrivit art. 324 alin. (1) din Codul penal, în vigoare la momentul pronunțării prezentei sentințe.

5.7. Cu referire la vinovăția inculpatului Ilie Nacu în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (2) lit. c) din Codul penal *(în vigoare la momentul comiterii faptei).*

Inițial, instanța de judecată consideră necesar de a se expune asupra formei agravante a infracțiunii imputate inculpatului Ilie Nacu și anume forma estorcării prevăzute la art. 324 alin. (2) lit. c) din Codul penal, în vigoare la momentul comiterii faptelor.

Astfel, instanța de judecată apreciind fiecare probă la prezenta speță din punct de vedere al pertinenței, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, a ajuns la concluzia că acțiunile inculpatului Ilie Nacu, incorect au fost calificate de organul de urmărire penală pe indicii componenței infracțiunii prevăzute la art. 324 alin. (2) lit. c) din Codul penal, în vigoare la momentul comiterii faptelor, din care considerent instanța de judecată urmează a recalifica fapta imputată conform componenței de infracțiune prevăzută de art. 324 alin. (1) din Codul penal, în vigoare la data pronunțării prezentei sentințe.

La acest aspect instanța de judecată își întemeiază soluția pe prevederile art. 325 alin. (2) Cod procedură penală, care stipulează că, modificarea învinuirii în instanța de judecată se

admite dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului și nu se lezează dreptul lui la apărare. Astfel coroborând situația de fapt cu cea de drept ce reglementează speța supusă judecății se concluzionează că, recalificarea învinuirii, nu încalcă condiția impusă de art. 325 alin. (2) Cod procedură penală. În cadrul ședinței de judecată, la etapa cercetării judecătorești s-a concluzionat că condiția de bază la reținerea calificării faptei în baza art. art. 324 alin. (2) lit. c) din Codul penal în vigoare la momentul comiterii faptei, deoarece elementul de extorcare nu s-a constatat.

În continuare, instanța consideră necesar de a preciza faptul că, faptele reținute în acțiunile inculpatului Ilie Nacu au fost comise la data de 20.08.2013. Ultima modificare a normei prevăzute la art. 324 din Codul penal a fost operată prin Legea nr.136 din 06.06.2024, în vigoare din 07.09.2024. La caz se atestă că legea penală mai favorabilă inculpatului este cea în vigoare la data pronunțării prezentei sentințe, ceea ce determina instanța de judecată să aplice la caz legea în vigoare la data pronunțării prezentei sentințe, concluzie ce rezultă din conținutul principiului reflectat în art. 10 Cod penal.

Referitor la elementul de extorcarea ca modalitate normativă a faptei prejudiciabile în contextul agravatei de la art.324 alin.(2) lit. c) Cod penal în vigoare la data comiterii faptei, imputate la caz, instanța remarcă că, se poate realiza prin una din următoarele modalități faptice: - punerea victimei în situația care o determină să-i transmită coruptului remunerația ilicită, pentru a preîntâmpina producerea efectelor nefaste pentru interesele legitime sau ilegitime ale victimei.

În calitate de probă decisivă pe aspectul extorcării reținute de acuzare a fost prezentat și cercetat în cadrul cercetării judecătorești, *procesul-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigaţie – documentarea cu ajutorul metodelor şi mijloacelor tehnice, precum şi localizarea sau urmărirea prin sistemul de poziţionare globală (GPS) şi prin alte mijloace tehnice utilizând aparate tehnice de înregistrare,* relevant fiind partea în privința inculpatului Ilie Nacu, și anume evenimentele descrise din **20 august 2013.** La fel, în cadrul cercetării judecătorești, au fost vizualizate și înregistrările video relevante, împreună cu stenogramele (vol. 2, f. d. 98). Prin urmare, din stenogramele din dosar în coroborare cu înregistrările video, din momentul începerii verificărilor de către inspectorul vamal, începe discuția dintre Nacu (care este indicat ca fiind B) și Caraman (care este indicat ca fiind A): *”...A: Şi gata? B: Da uăi A: Cît să-ţi dau? B: 300 A: 300 de euro? B: Ăi? A: 100 îi bun? B: O sută jumate A: Ei? Dăi pace badi uăi cu 100! B: Hai uăi, nu de şi eşti aşa? Trei secunde şi te duci acasă…”*

Astfel, apreciind conținutul convorbirii, instanța constată că probele administrate nu relevă niciuna dintre modalitățile faptice proprii extorcării. Din conduita inculpatului nu rezultă că acesta l-ar fi amenințat, explicit sau implicit, pe Igor Caraman cu lezarea unor interese legitime ori ilegitime, că i-ar fi creat intenționat o situație constrângătoare sau că ar fi nesatisfăcut o solicitare pentru a-l obliga să transmită remunerația ilicită în scopul evitării unui prejudiciu. Discuția evidențiază o negociere asupra cuantumului, lipsită de o componentă coercitivă. Prin urmare, circumstanțele constatate nu dovedesc, semnul calificativ al extorcării.

În astfel de condiții, se impune recalificarea faptei de către instanța de judecată în prevederile art. 324 alin. (1), în vigoare la data pronunțării prezentei sentințe, și anume coruperea pasivă, *exprimată prin pretinderea, acceptarea şi primirea, personal, de către o persoană publică de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru sine pentru a îndeplini acţiuni contrar exercitării funcţiei.*

Astfel, **Obiectul juridic special** al infracțiunii prevăzute de art. 324 din Codul penal, îl constituie relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care presupune respectarea de către persoanele publice și persoanele publice străine a obligației de a pretinde, accepta sau primi remunerații în strictă conformitate cu legea.

La speță, potrivit învinuirii, inculpatul Ilie Nacu, prin acțiunile sale a atentat la obiectul juridic al infracțiunii prevăzute de art. 324 din Codul penal, prin faptul că a pretins, acceptat și primit suma de 150 euro personal de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA.

Obiectul material sau imaterial al infracțiunii prevăzute de art. 324 din Codul penal, îl reprezintă remunerația ilicită. Aceasta se exprimă prin bunuri, servicii, privilegii, avantaje oferte ori promisiuni sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice sau persoanei publice străine, în toate cazurile având un caracter gratuit.

Este important ca remuneraţia să nu i se cuvină persoanei publice, persoanei publice străine, funcţionarului internaţional, persoanei cu funcţie de demnitate publică, adică nu-i este legal datorată. Este absolut obligatoriu ca remuneraţia ilicită să constituie un contraechivalent al conduitei pe care coruptul se angajează să o adopte, conduită ce se concretizează alternativ în: îndeplinirea sau neîndeplinirea, întârzierea sau grăbirea îndeplinirii unei acţiuni în exercitarea funcţiei sale sau contrar acesteia.

La caz, potrivit învinuirii, obiectul infracțiunii prevăzute de art. 324 din Codul penal îl reprezintă mijloacele bănești în sumă de 150 euro, pretinse, acceptate și primite de inculpatul Ilie Nacu de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzută de art. 324 din Codul penal, constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de pretindere, acceptare sau primire, personal sau prin mijlocitor, de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice sau persoanei publice străine, pentru aceasta sau pentru o altă persoană, ori de acceptare a ofertei ori promisiunii de asemenea foloase.

Patru modalități normative cu caracter alternativ ale acțiunii prejudiciabile specificate vizează în mod alternativ următoarele modalităţi normative: 1) pretinderea de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului; 2) acceptarea: a) de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului; b) ofertei ori promisiunii de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului; 3) primirea de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului.

Pretinderea constă într-o cerere, solicitare insistentă ori într-o pretenţie vizând obiectul remunerării ilicite, care se poate manifesta verbal, în scris sau în formă concludentă, fiind inteligibilă pentru cel căruia i se adresează, indiferent dacă a fost satisfăcută sau nu. În cazul pretinderii, iniţiativa aparţine în exclusivitate coruptului, adică persoanei publice ori persoanei publice străine, funcţionarului internaţional ori persoanei cu funcţie de demnitate publică. Indiferent dacă este expresă sau aluzivă, pretinderea remuneraţiei ilicite trebuie să fie univocă, manifestînd intenţia coruptului de a condiţiona de ea conduita legată de obligaţiile sale de servici.

Acceptarea presupune consimţirea sau aprobarea expresă sau tacită de către corupt a obiectului remuneraţiei ilicite etalat de către corupător. În ipoteza acceptării, iniţiativa aparţine în exclusivitate corupătorului. Astfel, acceptarea presupune realizarea unor acţiuni cu caracter bilateral, corelativ. Sub aspect cronologic, acceptarea întotdeauna urmează unei acţiuni săvârşite din partea corupătorului.

Diferenţa dintre cele două forme ale acceptării rezidă în obiectul remuneraţiei ilicite. Dacă în cazul primei forme acceptarea se face în raport cu anumite bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului, atunci în cea de-a doua formă, acceptarea se face în raport cu o anumită propunere ce provine de la corupător de a-i da coruptului bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin ultimului sau se face în raport cu asumarea de către corupător a unei obligaţii de a da coruptului bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin ultimului.

Nu are nici o relevanţă la încadrare dacă obiectul remuneraţiei ilicite este sau nu determinat sub aspectul naturii, calităţii şi cantităţii (parametrii valorici ai remuneraţiei ilicite), fiind suficient ca persoana publică sau persoana publică străină să consimtă ori să aprobe oferta sau promisiunea făcută din partea corupătorului.

Primirea înseamnă luarea în posesie, obţinerea, încasare de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului de la corupător (sau de la un terţ ce acţionează în numele acestuia) şi nu se limitează neapărat la preluarea manuală de către corupt a obiectului remuneraţiei ilicite. Primirea poate fi realizată şi prin lăsarea bunurilor ce constituie remuneraţia ilicită într-un loc indicat de către corupător, de unde se vor putea prelua oricînd de către corupt.

În cazul modalităţii de primire, iniţiativa aparţine corupătorului şi în mod obligatoriu constituie un act bilateral or, primirea implică inevitabil darea de către corupător a remuneraţiei ilicite.

Pentru a fi în prezenţa modalităţii de primire, luarea în posesie, obţinerea, încasarea remuneraţiei ilicite trebuie să fie spontană. Spontaneitatea presupune fie o relativă concomitenţă între acceptarea propunerii şi primire, fie inexistenţa între acceptarea propunerii şi primirea remuneraţiei ilicite a unui interval de timp, care să permită ca acceptarea să se evidenţieze în calitate de modalitate normativă a faptei prejudiciabile. În lipsa unei

concomitenţe dintre acceptare şi primire, primirea se consideră fapt epuizat. În această ipoteză, infracţiunea se consideră consumată din momentul: - acceptării de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului; - acceptării ofertei ori promisiunii de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului. Primirea poate avea loc până ori după acordarea serviciului solicitat, dar cu condiţia că a fost în prealabil acceptată.

Astfel, ***cu privire la latura obiectivă a infracțiunii analizate***, instanța de judecată reține că prin totalitatea probelor cercetate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art.100 alin.(4) din Cod de procedură penală și apreciindu-le în sensul art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității, veridicității și coroborării reciproce, se constată că probele prezentate spre cercetare în cadrul ședinței de judecată de părți, în ansamblu, confirmă prezența laturii obiective în faptele incriminate lui Ilie Nacu, și anume faptul pretinderii, acceptării și primirii sumei de 150 euro personal de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA.

Prin urmare, prin cumulul probelor cercetate, în cadrul examinării cauzei instanța a stabilit că inculpatul Ilie Nacu, activând în funcţia de inspector al Biroului Vamal Leuşeni, astfel având calitatea de persoană publică în virtutea prevederilor art. 123 alin. (2) Cod penal, întru realizarea scopului infracţional, la 20.08.2013, în intervalul de timp cuprins între orele 06:54:22 şi 06:57:47, aflându-se în serviciu, la biroul vamal Leuşeni, raionul Hînceşti, contrar interdicţiilor impuse de funcţia publică deţinută, a pretins şi primit personal de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA, mijloace financiare în sumă de 150 euro personal, pentru a favoriza trecerea mărfurilor transportate de investigatorul sub acoperire, cu mijlocul de transport de model Peugeot Boxer cu nr. de înmatriculare *****, cu diminuarea plăţilor vamale, drepturilor de import asupra mărfurilor și fără efectuarea controlului vamal obligatoriu cuvenit.

Pentru a ajunge la această concluzie, instanța a luat în vedere *procesul-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigaţie – documentarea cu ajutorul metodelor şi mijloacelor tehnice, precum şi localizarea sau urmărirea prin sistemul de poziţionare globală (GPS) şi prin alte mijloace tehnice utilizând aparate tehnice de înregistrare,* relevant fiind partea în privința inculpatului Ilie Nacu, și anume evenimentele descrise din **20 august 2013**, cu participarea investigatorului sub acoperire Igor Caraman.

Astfel, potrivit *procesului-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigaţie* menționat supra, la **20 august 2013**, investigator sub acoperire, cetăţean al Republicii Moldova Caraman Igor, autorizat în baza ordonanţei din 28.06.2013 a procurorului în Procuratura Anticorupţie, Roman Statnîi, şi a încheierii Judecătoriei Hînceşti, să documenteze persoanele cu statut public şi cu funcţie de răspundere din cadrul Serviciului Vamal, poliţiei de frontieră şi poliţiei patrulare, cu ajutorul metodelor şi mijloacelor tehnice, în momentul comiterii actelor de corupere, s-a prezentat la intrarea în Republica Moldova prin PTF Leuşeni, în jurul orelor

06:42, în calitate de conducător auto al autoutilitarei marca Peugeot Boxer cu nr. de înmatriculare *****, transportând colete cu destinaţia Chişinău.

Rezultatele măsurii speciale de investigaţii din această dată se conţin pe CD-R de model „Verbatim" cu inscripţia MD20-08-2013Nr. 605/DGA/2013, în care se conţine fişierele audio/video: SG_20_08_2013_Dr_MD.002; SG_20_08_2013_St_MD.002; SG_20_08_2013_St_MD1.003.

În urma ascultării şi vizualizării înregistrărilor de pe compact discul menţionat fişierul SG_20_08_2013_Dr_MD.002, se constată, discuţia cet. Caraman Igor cu un angajat vamal care se afla la masa de serviciu, în unul din birourile din cadrul blocului administrativ a Postului vamal Leuşeni cu următoarele semnalmente (aproximativ 40 ani, cu calviţie pronunţată, şaten, îmbrăcat în cămaşă cu mîinica scurtă specifică lucrătorilor vamali), care îl desemnează pe cet.Nacu Ilie responsabil de devamare. După care, aproximativ la ora 06:54:24, din imagini se constată faptul apropierii cet.Caraman Igor de cet.Nacu Ilie, (constituţie atletică, aproximativ 40 ani, cu mustaţă, brunet, îmbrăcat în uniformă de angajat vamal) care se afla pe teritoriul postului vamal lângă gheretele se serviciu de culoare albastră.

Din înregistrările audio-video, file SG_20_08_2013_St_MD1.003 se constată, aproximativ la ora 06:56:57, imaginea cet.**Nacu Ilie** în interiorul gheretei de serviciu, stând aşezat la masa de lucru. După care din imagini se observă cum cet. Caraman Igor scoate din mai multe bancnote, o bancnotă de culoare verzuie de **100 euro** pe care o întinde către lucrătorul vamal, întrebându-l dacă "100 e bun?", la ce angajatul vamal i-a răspuns "o sută jumate". Iar la ora 06:57:19, este vizibil cum cet.Caraman Igor mai scoate o bancnotă din bancnotele anterior vizibile şi îi transmite cet.Nacu Ilie.

Din înregistrările audio-video file SG_20_08_2013_Dr_MD.002, se constată la ora 06:57:30, pe masa de serviciu a cet. Nacu Ilie, în momentul în care acesta scria nr. de telefon a cet. Caraman Igor, în partea din dreapta lîngă monitorul de la calculator, două bancnote, prima de culoare verzuie conform semnalmentelor identică cu o bancnotă de 100 euro, iar cea de asupra, de nuanţă roşietică, identică cu o bancnotă de 50 euro.

După care aproximativ la ora 07:00 se vede din înregistrări cum cet.Caraman Igor a părăsit PTF Leuşeni.

În baza declaraţiilor cet. Caraman Igor, s-a stabilit că acesta a transmis angajatului vamal identificat ca cet. Nacu Ilie, o bancnotă de **100 euro** seria şi **nr. X10852973507** şi o bancnotă de **50 euro** cu seria şi nr. **S18638343574.**

În rezultatul ascultării şi vizualizării înregistrărilor de pe discuri, s-a constatat prezenţa unor convorbiri şi imagini care au importanţă pentru cauza penală. Convorbirile au fost stenografiate în conformitate cu prevederile art. 132/9 alin. (9) şi (10) CPP (Anexa nr. 1, nr. 2), stenogramele fiind anexate la prezentul proces-verbal în temeiul art. 132/9 alin. (8), constituind parte integrantă a acestuia.

Stenogramele conţin date cu privire la: data, durata convorbirii, locul, datele de identificare ale persoanelor care le-au purtat şi conţinutul convorbirilor.

Subsecvent, sunt relevante și relevante și stenogramele anexare la procesul-verbal menționat supra (vol. 2, f. d. 98). Prin urmare, din stenogramele din dosar în coroborare cu înregistrările video, din momentul începerii verificărilor de către inspectorul vamal, începe discuția dintre Nacu (care este indicat ca fiind B) și Caraman (care este indicat ca fiind A): *”…A: Şi gata? B: Da uăi A: Cît să-ţi dau? B: 300 A: 300 de euro? B: Ăi? A: 100 îi bun? B: O sută jumate A: Ei? Dăi pace badi uăi cu 100! B: Hai uăi, nu de şi eşti aşa? Trei secunde şi te duci acasă…”*

Astfel, înregistrările audio-video audiate și vizualizate nemijlocit în ședința de judecată, coroborate cu procesul-verbal de consemnare a măsurii speciale de investigație, cu stenogramele anexate, demonstrează, dincolo de orice dubiu rezonabil, că, la 20 august 2013, inculpatul Ilie Nacu a pretins, acceptat și primit suma de 150 de euro, care nu i se cuvenea, în legătură cu exercitarea atribuțiilor sale de serviciu.

Pretinderea remunerației ilicite rezultă în mod direct din discuția purtată cu investigatorul, în cadrul căreia, la întrebarea acestuia „Cît să-ți dau?”, inculpatul a răspuns „300”, iar ulterior, când Caraman l-a întrebat „100 îi bun?”, Nacu a indicat „O sută jumate”, stabilind astfel cuantumul de 150 de euro. La insistența investigatorului de a rămâne la suma de 100 de euro, inculpatul a răspuns „Hai uăi, nu de și ești așa? Trei secunde și te duci acasă”, relevând legătura dintre remunerația pretinsă și conduita favorabilă ce urma a fi adoptată în exercitarea atribuțiilor sale de serviciu.

Primirea efectivă a banilor este confirmată nemijlocit de înregistrările video, din care se observă cum Igor Caraman îi transmite inițial inculpatului o bancnotă de 100 de euro, iar ulterior încă o bancnotă, pe masa de serviciu a lui Ilie Nacu fiind vizibile două bancnote, una de 100 de euro și alta de 50 de euro. Aceste împrejurări se coroborează cu cele indicate în procesul verbal, potrivit cărora Caraman i-a transmis inculpatului suma totală de 150 de euro. Prin urmare, succesiunea discuțiilor, stabilirea de către inculpat a cuantumului remunerației și primirea ulterioară a banilor confirmă săvârșirea faptei în modalitățile normative ale pretinderii, acceptării și primirii remunerației ilicite.

La fel, sunt relevante și concluziile *raportului de expertiză din nr.181-184 din 01 mai 2013*, în baza căruia s-a stabilit că mijloacle băneşti prezentate expertului sunt autentice, *raportului de expertiză din nr.187, 188 din 02 mai 2013*, în baza căruia s-a stabilit că mijloacle băneşti prezentate expertului sunt autentice și *raportului de expertiză din nr.419-421 din 05 octombrie 2013*, în baza căruia s-a stabilit că mijloacle băneşti prezentate expertului sunt autentice, cee ce denotă că sumele folosite de către investigatorii sub acoperire au fost autentice.

Faptul că Nacu Ilie se afla la serviciu la data de 20.08.2013 este confirmat prin repartizarea la sectoare în cadrul postului vamal Leușeni – Albița.

Subsecvent, instanța consideră relevant la speță și *procesul verbal de recunoaștere după fotografie, întocmit la 20 august 2013* (vol. 21, f. d. 157 – 158), conform căruia Igor Caraman, fiind-ui prezentate spre recunoaștere 6 fotografii, a declarat că recunoaște persoana de pe fotografia nr. 6.

Sub aspectul **laturii subiective**, instanța relevă că a infracțiunii se caracterizează prin intenție directă. Motivul infracțiunii în cauză se exprimă de cele mai multe ori în interesul material sau în năzuința de a obține unele avantaje nepatrimoniale.

Infracțiunea de corupere pasivă poate fi comisă doar cu intenţie directă, întrucât scopul infracţiunii este unul special, având o natură alternativă, şi anume: 1) scopul îndeplinirii – în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă – de către corupt a unei acţiuni în exercitarea funcţiei sau contrar funcţiei în cauză; 2) scopul neîndeplinirii – în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă – de către corupt a unei acţiuni în exercitarea funcţiei sau contrar funcţiei în cauză; 3) scopul întârzierii îndeplinirii – în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă – de către corupt a unei acţiuni în exercitarea funcţiei sau contrar funcţiei în cauză; 4) scopul grăbirii îndeplinirii – în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă – de către corupt a unei acţiuni în exercitarea funcţiei sau contrar funcţiei în cauză. Pentru calificarea faptei în baza art.324 din Codul penal, nu este obligatoriu realizarea efectivă a scopului special.

Sub aspectul laturii subiective, instanța reține că Ilie Nacu a acționat cu intenție directă, întrucât, cunoscând că suma de 150 de euro nu i se cuvenea, a pretins, acceptat și primit-o în scopul favorizării trecerii mărfurilor cu diminuarea plăților vamale și fără efectuarea controlului vamal obligatoriu. Interesul material și scopul special rezultă din discuțiile purtate și din circumstanțele remiterii banilor.

Din punct de vedere al **calității de subiect al infracțiunii**, instanța statuează că inculpatul Ilie Nacu este persoana fizică responsabilă care la momentul comiterii faptei a atins vârsta de 16 ani. De asemenea subiectul trebuie să aibă calitatea specială de persoană publică. La caz, inculpatul Ilie Nacu a activat în perioada relevantă în funcţia de inspector al Biroului Vamal Leuşeni, astfel având calitatea de persoană publică în virtutea prevederilor art. 123 alin. (2) Cod penal.

În concluzie, în urma examinării circumstanțelor cauzei și a probelor administrate, instanța constată că, în acțiunile inculpatului Ilie Nacu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de corupere pasivă, în varianta normativă de pretindere, acceptare și primire. Totodată, nu au fost stabilite circumstanțe care să înlăture caracterul penal al faptei. Vinovăția acestuia în pretinderea, acceptarea și primirea personală, în calitate de persoană publică, a sumei de 150 euro, care nu i se cuvenea, pentru îndeplinirea unor acțiuni contrare funcției sale, a fost demonstrată dincolo de orice dubiu rezonabil. Prin urmare, Ilie Nacu urmează a fi condamnat potrivit art. 324 alin. (1) din Codul penal, în vigoare la momentul pronunțării prezentei sentințe.

5.8. Cu referire la vinovăția inculpatului Vasile Cerchez în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (2) lit. c) din Codul penal *(în vigoare la momentul comiterii faptei).*

Inițial, instanța de judecată consideră necesar de a se expune asupra formei agravante a infracțiunii imputate inculpatului Vasile Cerchez, și anume forma estorcării prevăzute la art. 324 alin. (2) lit. c) din Codul penal, în vigoare la momentul comiterii faptelor.

Astfel, instanța de judecată apreciind fiecare probă la prezenta speță din punct de vedere al pertinenței, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, a ajuns la concluzia că acțiunile inculpatului Vasile Cerchez, incorect au fost calificate de organul de urmărire penală pe indicii componenței infracțiunii prevăzute la art. 324 alin. (2) lit. c) din Codul penal, în vigoare la momentul comiterii faptelor, din care considerent instanța de judecată urmează a recalifica fapta imputată conform componenței de infracțiune prevăzută de art. 324 alin. (1) din Codul penal, în vigoare la data pronunțării prezentei sentințe.

La acest aspect instanța de judecată își întemeiază soluția pe prevederile art. 325 alin. (2) Cod procedură penală, care stipulează că, modificarea învinuirii în instanța de judecată se admite dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului și nu se lezează dreptul lui la apărare. Astfel coborând situația de fapt cu cea de drept ce reglementează speța supusă judecății se concluzionează că, recalificarea învinuirii, nu încalcă condiția impusă de art. 325 alin. (2) Cod procedură penală. În cadrul ședinței de judecată, la etapa cercetării judecătorești s-a concluzionat că condiția de bază la reținerea calificării faptei în baza art. art. 324 alin. (2) lit. c) din Codul penal în vigoare la momentul comiterii faptei, deoarece elementul de extorcare nu s-a constatat.

În continuare, instanța consideră necesar de a preciza faptul că, faptele reținute în acțiunile inculpatului Vasile Cerchez au fost comise la data de 18.09.2013. Ultima modificare a normei prevăzute la art. 324 din Codul penal a fost operată prin Legea nr.136 din 06.06.2024, în vigoare din 07.09.2024. La caz se atestă că legea penală mai favorabilă inculpatului este cea în vigoare la data pronunțării prezentei sentințe, ceea ce determina instanța de judecată să aplice la caz legea în vigoare la data pronunțării prezentei sentințe, concluzie ce rezultă din conținutul principiului reflectat în art. 10 Cod penal.

Referitor la elementul de extorcarea ca modalitate normativă a faptei prejudiciabile în contextul agravatei de la art.324 alin.(2) lit. c) Cod penal în vigoare la data comiterii faptei, imputate la caz, instanța remarcă că, se poate realiza prin una din următoarele modalități faptice: - punerea victimei în situația care o determină să-i transmită coruptului remunerația ilicită, pentru a preîntâmpina producerea efectelor nefaste pentru interesele legitime sau ilegitime ale victimei.

În calitate de probă decisivă pe aspectul extorcării reținute de acuzare a fost prezentat și cercetat în cadrul cercetării judecătorești, *procesul-verbal privind consemnarea măsurii*

speciale de investigaţie – documentarea cu ajutorul metodelor şi mijloacelor tehnice, precum şi localizarea sau urmărirea prin sistemul de poziţionare globală (GPS) şi prin alte mijloace tehnice utilizând aparate tehnice de înregistrare, relevant fiind partea în privința inculpatului Vasile Cerchez. Cu referire la fapta din 18.09.2013, în cadrul cercetării judecătoreși, au fost vizualizate și înregistrările video relevante, împreună cu stenogramele (vol. 2, f. d. 119 – 120). Prin urmare, din stenogramele din dosar în coroborare cu înregistrările video, se observă discuția dintre Vasile Cerchez (care este indicat ca fiind A) și Igor Caraman (care este indicat ca fiind B): „*A: În colete te-ai uita? B: Î-ți spun nică,nică A: Tătă, tăt B: În tăti A: Cum tu așa....? B: Cum trebuie așa fac, Hai zi! A: Vezi că suntem mulți B: Dau vre-o 50 de euro?Ajunge?Î A: Să taci, bun? B: Î, Cât îi? A: Eu ți-am spus să tac, să taci uăi A: Haidem încolo, Cum te cheamă pe tine? B: Igor A: ...Măi Igoraș, dacă la noi scăpi de decărcat, la români nu ai să scapi. Eu te mai întreb o dată. B: N-am, î-ți spun A: Dă-mi documentele"*

Astfel, apreciind conținutul convorbirii, instanța constată că probele administrate nu relevă niciuna dintre modalitățile faptice proprii extorcării. Din conduita inculpatului nu rezultă că acesta l-ar fi amenințat, explicit sau implicit, pe Igor Caraman cu lezarea unor interese legitime ori ilegitime, că i-ar fi creat intenționat o situație constrângătoare sau că ar fi nesatisfăcut o solicitare pentru a-l obliga să transmită remunerația ilicită în scopul evitării unui prejudiciu. Discuția evidențiază o negociere asupra cuantumului, lipsită de o componentă coercitivă, fără a individualiza vreun rău care i-ar fi fost produs lui Caraman în cazul neplății. Prin urmare, circumstanțele constatate însă nu dovedesc, semnul calificativ al extorcării.

În astfel de condiții, se impune recalificarea faptei de către instanța de judecată în prevederile art. 324 alin. (1), în vigoare la data pronunțării prezentei sentințe, și anume coruperea pasivă, *exprimată prin pretinderea, acceptarea şi primirea, personal, de către o persoană publică de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru sine pentru a îndeplini acţiuni contrar exercitării funcţiei.*

Astfel, **Obiectul juridic special** al infracțiunii prevăzute de art. 324 din Codul penal, îl constituie relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care presupune respectarea de către persoanele publice și persoanele publice străine a obligației de a pretinde, accepta sau primi remunerații în strictă conformitate cu legea.

La speță, potrivit învinuirii, inculpatul Vasile Cerchez, prin acțiunile sale a atentat la obiectul juridic al infracțiunii prevăzute de art. 324 din Codul penal, prin faptul că a pretins, acceptat și primit suma de 70 euro, personal de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA.

Obiectul material sau imaterial al infracțiunii prevăzute de art. 324 din Codul penal, îl reprezintă remunerația ilicită. Aceasta se exprimă prin bunuri, servicii, privilegii, avantaje oferte ori promisiuni sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice sau persoanei publice străine, în toate cazurile având un caracter gratuit.

Este important ca remuneraţia să nu i se cuvină persoanei publice, persoanei publice străine, funcţionarului internaţional, persoanei cu funcţie de demnitate publică, adică nu-i este legal datorată. Este absolut obligatoriu ca remuneraţia ilicită să constituie un contraechivalent al conduitei pe care coruptul se angajează să o adopte, conduită ce se concretizează alternativ în: îndeplinirea sau neîndeplinirea, întârzierea sau grăbirea îndeplinirii unei acţiuni în exercitarea funcţiei sale sau contrar acesteia.

La caz, potrivit învinuirii, obiectul infracțiunii prevăzute de art. 324 din Codul penal îl reprezintă mijloacele bănești în sumă de 70 euro, pretinse, acceptate și primite de inculpatul Vasile Cerchez de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzută de art. 324 din Codul penal, constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de pretindere, acceptare sau primire, personal sau prin mijlocitor, de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice sau persoanei publice străine, pentru aceasta sau pentru o altă persoană, ori de acceptare a ofertei ori promisiunii de asemenea foloase.

Patru modalități normative cu caracter alternativ ale acțiunii prejudiciabile specificate vizează în mod alternativ următoarele modalităţi normative: 1) pretinderea de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului; 2) acceptarea: a) de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului; b) ofertei ori promisiunii de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului; 3) primirea de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului.

Pretinderea constă într-o cerere, solicitare insistentă ori într-o pretenţie vizând obiectul remunerării ilicite, care se poate manifesta verbal, în scris sau în formă concludentă, fiind inteligibilă pentru cel căruia i se adresează, indiferent dacă a fost satisfăcută sau nu. În cazul pretinderii, iniţiativa aparţine în exclusivitate coruptului, adică persoanei publice ori persoanei publice străine, funcţionarului internaţional ori persoanei cu funcţie de demnitate publică. Indiferent dacă este expresă sau aluzivă, pretinderea remuneraţiei ilicite trebuie să fie univocă, manifestînd intenţia coruptului de a condiţiona de ea conduita legată de obligaţiile sale de servici.

Acceptarea presupune consimţirea sau aprobarea expresă sau tacită de către corupt a obiectului remuneraţiei ilicite etalat de către corupător. În ipoteza acceptării, iniţiativa aparţine în exclusivitate corupătorului. Astfel, acceptarea presupune realizarea unor acţiuni cu caracter bilateral, corelativ. Sub aspect cronologic, acceptarea întotdeauna urmează unei acţiuni săvârşite din partea corupătorului.

Diferenţa dintre cele două forme ale acceptării rezidă în obiectul remuneraţiei ilicite. Dacă în cazul primei forme acceptarea se face în raport cu anumite bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului, atunci în cea de-a doua formă,

acceptarea se face în raport cu o anumită propunere ce provine de la corupător de a-i da coruptului bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin ultimului sau se face în raport cu asumarea de către corupător a unei obligaţii de a da coruptului bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin ultimului.

Nu are nici o relevanţă la încadrare dacă obiectul remuneraţiei ilicite este sau nu determinat sub aspectul naturii, calităţii şi cantităţii (parametrii valorici ai remuneraţiei ilicite), fiind suficient ca persoana publică sau persoana publică străină să consimtă ori să aprobe oferta sau promisiunea făcută din partea corupătorului.

Primirea înseamnă luarea în posesie, obţinerea, încasare de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului de la corupător (sau de la un terţ ce acţionează în numele acestuia) şi nu se limitează neapărat la preluarea manuală de către corupt a obiectului remuneraţiei ilicite. Primirea poate fi realizată şi prin lăsarea bunurilor ce constituie remuneraţia ilicită într-un loc indicat de către corupător, de unde se vor putea prelua oricînd de către corupt.

În cazul modalităţii de primire, iniţiativa aparţine corupătorului şi în mod obligatoriu constituie un act bilateral or, primirea implică inevitabil darea de către corupător a remuneraţiei ilicite.

Pentru a fi în prezenţa modalităţii de primire, luarea în posesie, obţinerea, încasarea remuneraţiei ilicite trebuie să fie spontană. Spontaneitatea presupune fie o relativă concomitenţă între acceptarea propunerii şi primire, fie inexistenţa între acceptarea propunerii şi primirea remuneraţiei ilicite a unui interval de timp, care să permită ca acceptarea să se evidenţieze în calitate de modalitate normativă a faptei prejudiciabile. În lipsa unei concomitenţe dintre acceptare şi primire, primirea se consideră fapt epuizat. În această ipoteză, infracţiunea se consideră consumată din momentul: - acceptării de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului; - acceptării ofertei ori promisiunii de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului. Primirea poate avea loc până ori după acordarea serviciului solicitat, dar cu condiţia că a fost în prealabil acceptată.

Astfel, ***cu privire la latura obiectivă a infracțiunii analizate***, instanța de judecată reține că prin totalitatea probelor cercetate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art.100 alin.(4) din Cod de procedură penală și apreciindu-le în sensul art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității, veridicității și coroborării reciproce, se constată că probele prezentate spre cercetare în cadrul ședinței de judecată de părți, în ansamblu, confirmă prezența laturii obiective în faptele incriminate lui Vasile Cerchez, **și anume faptul acceptării și primirii** sumei de 70 euro la 18.09.2013 de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA. ***Cu referire la prezența laturii obiective – pretinderea*** - instanța atestă că din cumulul de probe analizat, nu se confirmă pretinderea de către Vasile Cerchez a sumei de 70 euro la 18.09.2013 de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA.

Prin urmare, prin cumulul probelor cercetate, în cadrul examinării cauzei instanța a stabilit că inculpatul Vasile Cerchez, activând în funcţia de inspector al Biroului Vamal Leuşeni, astfel având calitatea de persoană publică în virtutea prevederilor art.123 alin.(2) Cod penal, întru realizarea scopului infracţional, la 18.09.2013, în intervalul de timp 22:28:38 şi 22:58:27, aflându-se în serviciu, la biroul vamal Leuşeni, raionul Hînceşti, contrar interdicţiilor impuse de funcţia publică deţinută, a primit personal de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA, mijloace financiare în sumă de 70 euro personal, pentru a favoriza trecerea mărfurilor transportate de investigatorul sub acoperire, cu mijlocul de transport de model Peugeot Boxer cu nr. de înmatriculare *****, cu diminuarea plăţilor vamale, drepturilor de import asupra mărfurilor și fără efectuarea controlului vamal obligatoriu cuvenit.

Pentru a ajunge la această concluzie, instanța de judecată a luat în vedere *procesul-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigaţie – documentarea cu ajutorul metodelor şi mijloacelor tehnice, precum şi localizarea sau urmărirea prin sistemul de poziţionare globală (GPS) şi prin alte mijloace tehnice utilizând aparate tehnice de înregistrare,* și anume partea relevantă pentru fapta analizată din din 18.09.2013, în care este indicat că investigator sub acoperire, cetăţean al Republicii Moldova Caraman Igor, autorizat în baza ordonanţei din 28.06.2013 a procurorului în Procuratura Anticorupţie, Roman Statnîi, şi a încheierii Judecătoriei Hînceşti, să documenteze persoanele cu statut public şi cu funcţie de răspundere din cadrul Serviciului Vamal, poliţiei de frontieră şi poliţiei rutiere, cu ajutorul metodelor şi mijloacelor tehnice, în momentul comiterii actelor de corupere, după ce a ieşit din PTF Leuşeni, aproximativ în jurul orelor 22:00, s-a prezentat în PTF Leuşeni.

Rezultatele măsurii speciale de investigaţii din această dată se conţin pe DVD-R de model „Verbatim” cu nr. 687/DGA/2013 cu inscripţia MD 18.09.2013, în care se conţin mapele ”DR” şi ”New folder”, în total pe suportul optic se conţin 6 înregistrări audio-video; SG1_18_09_2013_DR_MD.010; SG2_18_09_2013_DR_MD.011; SG3_18_09_2013_DR_MD.012; SG1_18_09_2013_ST_MD.012; SG2_18_09_2013_ST_MD.013; SG3_18_09_2013_ST_MD.014

În urma ascultării şi vizualizării înregistrărilor din file SG1_18_09_2013_ST_MD.012, se constată în jurul orelor 22:22, faptul apropierii angajatului vamal de autoutilitară, care a fost identificat de investigatorul sub acoperire ca **Cerchez Vasile**, şi imaginea unui alt angajat vamal (care poartă ochelari, ţinând în mâină o lanternă), verificîd unitatea de transport.

Aproximativ la ora 22:41:18, din înregistrările audio-video conţinute în file SG2_18_09_2013_ST_MD.013, se aude vocea cet. Caraman Igor care spune ”Cum trebuie aşa fac” iar angajatul vamal **Cerchez Vasile**, îi răspunde ”vezi că suntem mulţi”. După care din înregistrări se observă cum angajatul vamal se îndepărtează şi se apropie un alt angajat vamal, care avea inscripţie în partea stângă de la piept ”VAMA”. Aproximativ la ora 22:42:46, se aude din înregistrări vocea acestui angajat vamal **Hîncu Lilian** care spune ”o dvaţatcă şi ai plecat”, iar aproximativ la ora 22:45:10, se aude vocea angajatului vamal Cerchez Vasile care îi spune

lui Caraman Igor ”taci, bun?”. După care din înregistrările din file nr. SG3_18_09_2013_ST_MD.014 se observă cum angajatul vamal se deplasează în incinta blocului administrativ, urmat de cet.Caraman Igor la ora 22:56:57, iar la ora 22:57:16, se observă cum Caraman Igor îi transmite ceva angajatului vamal Cerchez Vasile, de asupra calculatorului de serviciu, conform semnelor exteriore asemănătoare cu bancnote, în interiorul biroului de serviciu, funcţionarul vamal stând aşezat la masă. Conform declaraţiilor cet.Caraman Igor, acesta i-a transmis în acest moment lui Cerchez Vasile suma de **70 euro** compusă dintr-o bancnotă de **20 de euro** cu seria **P32133875761** şi una de **50 de euro** cu seria **X35056716518,** pe care le-a întins, iar acesta a luat-o.

Dintre care suma de 20 euro a fost pretinsă anterior de către angajatul vamal din cadrul aparatului central al Serviciului Vamal.

În rezultatul ascultării şi vizualizării înregistrărilor de pe discuri, s-a constatat prezenţa unor convorbiri şi imagini care au importanţă pentru cauza penală. Convorbirile au fost stenografiate în conformitate cu prevederile art.132/9 alin.(9) şi (10) CPP (Anexa nr. 1, nr. 2), stenogramele fiind anexate la prezentul proces-verbal în temeiul art. 132/9 alin. (8), constituind parte integrantă a acestuia. Stenogramele conţin date cu privire la: data, durata convorbirii, locul, datele de identificare ale persoanelor care le-au purtat şi conţinutul convorbirilor.

Subsecvent, sunt relevante și stenogramele anexare la procesul-verbal menționat supra (vol. 2, f. d. 119 – 120). Prin urmare, din stenogramele din dosar în coroborare cu înregistrările video, se observă discuția dintre Vasile Cerchez (care este indicat ca fiind A) și Igor Caraman (care este indicat ca fiind B): „*A: În colete te-ai uita? B: Î-ți spun nică,nică A: Tătă, tăt B: În tăti A: Cum tu așa....? B: Cum trebuie așa fac, Hai zi! A: Vezi că suntem mulți B: Dau vre-o 50 de euro?Ajunge?Î A: Să taci, bun? B: Î, Cât îi? A: Eu ți-am spus să tac, să taci uăi A: Haidem încolo, Cum te cheamă pe tine? B: Igor A: ...Măi Igoraș, dacă la noi scăpi de decărcat, la români nu ai să scapi. Eu te mai întreb o dată. B: N-am, î-ți spun A: Dă-mi documentele”*

Astfel, înregistrările audio-video audiate și vizualizate nemijlocit în ședința de judecată, coroborate cu procesul-verbal de consemnare a măsurii speciale de investigație și cu stenogramele anexate, demonstrează, dincolo de orice dubiu rezonabil, că, la 18.09.2013, inculpatul Vasile Cerchez a acceptat și primit de la investigatorul sub acoperire Igor Caraman suma de 70 de euro, care nu i se cuvenea. Acceptarea remunerației ilicite rezultă din conduita inculpatului, care, după afirmația investigatorului „Cum trebuie așa fac” și întrebarea acestuia „Dau vreo 50 de euro? Ajunge?”, i-a răspuns „Să taci, bun?”, iar ulterior l-a condus în interiorul blocului administrativ. Primirea banilor este confirmată de secvența video de la ora 22:57:16, în care se observă cum Igor Caraman îi transmite inculpatului, deasupra calculatorului de serviciu, obiecte asemănătoare unor bancnote, precum și de constatările procesului-verbal potrivit cărora au fost transmise bancnotele de 20 și 50 de euro. Totodată, legătura dintre remunerația ilicită și conduita contrară funcției rezultă din afirmația inculpatului „dacă la noi scapi de descărcat, la români nu ai să scapi”, coroborată cu acceptarea ulterioară a banilor, suma fiind primită pentru favorizarea trecerii mărfurilor fără efectuarea controlului vamal obligatoriu și cu diminuarea

plăților vamale. În același timp, probele administrate nu demonstrează, dincolo de orice dubiu rezonabil, că Vasile Cerchez ar fi pretins suma respectivă, întrucât inițiativa indicării și oferirii unei sume de bani i-a aparținut investigatorului sub acoperire, iar expresia „Vezi că suntem mulți”, chiar apreciată în contextul întregii discuții, nu conține o solicitare certă și neechivocă de remitere a banilor.

Subsecvent, *procesul-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigaţie* coroborează și cu *procesul - verbal de percheziţie efectuat în incinta birorului Vamal Leuşeni din 22 octombrie 2013* cu participarea inspectorului Vamal Cerchez Vasile, conform căruia în tavanul biroului au fost depistate două bancnote una de 50 euro şi alta cu nominalul de 100 euro, acestea fiind recunoscute în calitate de corpuri delicte în cadrul acestei cauze penale prin ordonanţa din 24.10.2013. Modul de păstrare a banilor, într-un spațiu destinat ascunderii acestora și aflat în incinta locului de exercitare a atribuțiilor de serviciu, constituie un element circumstanțial compatibil cu modalitatea de primire a remunerațiilor necuvenite surprinsă în cadrul măsurii speciale de investigație și consolidează concluziile rezultate din înregistrările audio-video și din stenogramele anexate.

La fel, sunt relevante și concluziile *raportului de expertiză din nr.181-184 din 01 mai 2013*, în baza căruia s-a stabilit că mijloacle băneşti prezentate expertului sunt autentice, *raportului de expertiză din nr.187, 188 din 02 mai 2013*, în baza căruia s-a stabilit că mijloacle băneşti prezentate expertului sunt autentice și *raportului de expertiză din nr.419-421 din 05 octombrie 2013*, în baza căruia s-a stabilit că mijloacle băneşti prezentate expertului sunt autentice, cee ce denotă că sumele folosite de către investigatorii sub acoperire au fost autentice.

Totodată,faptul că Cerchez Vasile se afla la serviciu la data de 18.09.2013 este confirmat prin repartizarea la sectoare în cadrul postului vamal Leușeni – Albița.

Sub aspectul **laturii subiective**, instanța relevă că a infracțiunii se caracterizează prin intenție directă. Motivul infracțiunii în cauză se exprimă de cele mai multe ori în interesul material sau în năzuința de a obține unele avantaje nepatrimoniale.

Infracțiunea de corupere pasivă poate fi comisă doar cu intenţie directă, întrucât scopul infracţiunii este unul special, având o natură alternativă, şi anume: 1) scopul îndeplinirii – în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă – de către corupt a unei acţiuni în exercitarea funcţiei sau contrar funcţiei în cauză; 2) scopul neîndeplinirii – în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă – de către corupt a unei acţiuni în exercitarea funcţiei sau contrar funcţiei în cauză; 3) scopul întârzierii îndeplinirii – în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă – de către corupt a unei acţiuni în exercitarea funcţiei sau contrar funcţiei în cauză; 4) scopul grăbirii îndeplinirii – în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă – de către corupt a unei acţiuni în exercitarea funcţiei sau contrar funcţiei în cauză. Pentru calificarea faptei în baza art.324 din Codul penal, nu este obligatoriu realizarea efectivă a scopului special.

Sub aspectul laturii subiective, instanța reține că Vasile Cerchez a acționat cu intenție directă, întrucât, cunoscând că suma de 70 de euro nu i se cuvenea, a acceptat și primit-o în scopul favorizării trecerii mărfurilor cu diminuarea plăților vamale și fără efectuarea controlului vamal obligatoriu. Interesul material și scopul special rezultă din discuțiile purtate și din circumstanțele remiterii banilor.

Din punct de vedere al **calității de subiect al infracțiunii**, instanța statuează că inculpatul Vasile Cerchez este persoana fizică responsabilă care la momentul comiterii faptei a atins vârsta de 16 ani. De asemenea subiectul trebuie să aibă calitatea specială de persoană publică. La caz, inculpatul Vasile Cerchez a activat în perioada relevantă în funcţia de inspector al Biroului Vamal Leuşeni, astfel având calitatea de persoană publică în virtutea prevederilor art. 123 alin. (2) Cod penal.

În concluzie, în urma examinării circumstanțelor cauzei și a probelor administrate, instanța constată că, în acțiunile inculpatului Vasile Cerchez sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de corupere pasivă, în varianta normativă de acceptare și primire. Totodată, nu au fost stabilite circumstanțe care să înlăture caracterul penal al faptei. Vinovăția acestuia în acceptarea și primirea personală, în calitate de persoană publică, a sumei de 70 euro, care nu i se cuvenea, pentru îndeplinirea unor acțiuni contrare funcției sale, a fost demonstrată dincolo de orice dubiu rezonabil. Prin urmare, Vasile Cerchez urmează a fi condamnat potrivit art. 324 alin. (1) din Codul penal, în vigoare la momentul pronunțării prezentei sentințe.

5.9. Cu referire la vinovăția inculpatului Nina Cojocaru în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (2) lit. c) din Codul penal *(în vigoare la momentul comiterii faptei).*

Inițial, instanța de judecată consideră necesar de a se expune asupra formei agravante a infracțiunii imputate inculpatului Nina Cojocaru și anume forma estorcării prevăzute la art. 324 alin. (2) lit. c) din Codul penal, în vigoare la momentul comiterii faptelor.

Astfel, instanța de judecată apreciind fiecare probă la prezenta speță din punct de vedere al pertinenței, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, a ajuns la concluzia că acțiunile inculpatului Nina Cojocaru, incorect au fost calificate de organul de urmărire penală pe indicii componenței infracțiunii prevăzute la art. 324 alin. (2) lit. c) din Codul penal, în vigoare la momentul comiterii faptelor, din care considerent instanța de judecată urmează a recalifica fapta imputată conform componenței de infracțiune prevăzută de art. 324 alin. (1) din Codul penal, în vigoare la data pronunțării prezentei sentințe.

La acest aspect instanța de judecată își întemeiază soluția pe prevederile art. 325 alin. (2) Cod procedură penală, care stipulează că, modificarea învinuirii în instanța de judecată se admite dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului și nu se lezează dreptul lui la apărare. Astfel coroborând situația de fapt cu cea de drept ce reglementează speța supusă judecății se concluzionează că, recalificarea învinuirii, nu încalcă condiția impusă de art. 325

alin. (2) Cod procedură penală. În cadrul ședinței de judecată, la etapa cercetării judecătorești s-a concluzionat că condiția de bază la reținerea calificării faptei în baza art. art. 324 alin. (2) lit. c) din Codul penal în vigoare la momentul comiterii faptei, deoarece elementul de extorcare nu s-a constatat.

În continuare, instanța consideră necesar de a preciza faptul că, faptele reținute în acțiunile inculpatului Nina Cojocaru au fost comise la data de 16.07.2013. Ultima modificare a normei prevăzute la art. 324 din Codul penal a fost operată prin Legea nr.136 din 06.06.2024, în vigoare din 07.09.2024. La caz se atestă că legea penală mai favorabilă inculpatului este cea în vigoare la data pronunțării prezentei sentințe, ceea ce determina instanța de judecată să aplice la caz legea în vigoare la data pronunțării prezentei sentințe, concluzie ce rezultă din conținutul principiului reflectat în art. 10 Cod penal.

Referitor la elementul de extorcarea ca modalitate normativă a faptei prejudiciabile în contextul agravatei de la art.324 alin.(2) lit. c) Cod penal în vigoare la data comiterii faptei, imputate la caz, instanța remarcă că, se poate realiza prin una din următoarele modalități faptice: - punerea victimei în situația care o determină să-i transmită coruptului remunerația ilicită, pentru a preîntâmpina producerea efectelor nefaste pentru interesele legitime sau ilegitime ale victimei.

În calitate de probă decisivă pe aspectul extorcării reținute de acuzare a fost prezentat și cercetat în cadrul cercetării judecătorești, *procesul-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigaţie – documentarea cu ajutorul metodelor şi mijloacelor tehnice, precum şi localizarea sau urmărirea prin sistemul de poziţionare globală (GPS) şi prin alte mijloace tehnice utilizând aparate tehnice de înregistrare,* relevant fiind partea în privința inculpatului Nina Cojocaru, și anume evenimentele descrise din **16.07.2013.** La fel, în cadrul cercetării judecătorești, au fost vizualizate și înregistrările video relevante, împreună cu stenogramele (vol. 2, f. d. 74 - 76). Prin urmare, din stenogramele din dosar în coroborare cu înregistrările video, din momentul începerii verificărilor de către inspectorul vamal, începe discuția dintre Cojocaru (care este indicat ca fiind B) și Caraman (care este indicat ca fiind A): *”... A: Dă să lăs v-o câțiva lei? B: Și câțiva uăi, aiși trebuie v-o 200 de euro, și câțiva? A: 200? B: Da, busu plin cu ochi, uite care-i problema, .. î-ți dăm voie numai în cazu în care tu ai pe cineva care să te crășuiască până la Chișinău A: Mă lămuresc B: Că de taxat, nu te putem taxa, că n-ai voie. Și-i pui tu așa, șii cu tine? A: Lasă-mi te rog măcar 30 de euro B: Și tu de loc de loc, n-ai bani? A: Măcar 170 B: Ăi dar dute înapoi A: Lei am, Lei am, Iaca lei am B: Fuji înapoi, înapoi, nici nu vreu să aud A: Doamna Nina iaca lei am B: Băi, fuji înapoi, eu am spus 200 de euro da tu dacă nu ai bani, dute înapoi, mie nu-mi trebuie probleme pe cap, A: Gata am pus. 200 îi cam d...”*

Astfel, apreciind conținutul convorbirii, instanța constată că probele administrate nu relevă niciuna dintre modalitățile faptice proprii extorcării. Din conduita inculpatului nu rezultă că acesta l-ar fi amenințat, explicit sau implicit, pe Igor Caraman cu lezarea unor interese legitime ori ilegitime, că i-ar fi creat intenționat o situație constrângătoare sau că ar fi

nesatisfăcut o solicitare pentru a-l obliga să transmită remunerația ilicită în scopul evitării unui prejudiciu. Discuția evidențiază o negociere asupra cuantumului, lipsită de o componentă coercitivă. Prin urmare, circumstanțele constatate nu dovedesc, semnul calificativ al extorcării.

În astfel de condiții, se impune recalificarea faptei de către instanța de judecată în prevederile art. 324 alin. (1), în vigoare la data pronunțării prezentei sentințe, și anume coruperea pasivă, *exprimată prin pretinderea, acceptarea şi primirea, personal, de către o persoană publică de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru sine pentru a îndeplini acţiuni contrar exercitării funcţiei.*

Astfel, **Obiectul juridic special** al infracțiunii prevăzute de art. 324 din Codul penal, îl constituie relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care presupune respectarea de către persoanele publice și persoanele publice străine a obligației de a pretinde, accepta sau primi remunerații în strictă conformitate cu legea.

La speță, potrivit învinuirii, inculpatul Nina Cojocaru, prin acțiunile sale a atentat la obiectul juridic al infracțiunii prevăzute de art. 324 din Codul penal, prin faptul că a pretins, acceptat și primit suma de 200 euro personal de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA.

Obiectul material sau imaterial al infracțiunii prevăzute de art. 324 din Codul penal, îl reprezintă remunerația ilicită. Aceasta se exprimă prin bunuri, servicii, privilegii, avantaje oferte ori promisiuni sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice sau persoanei publice străine, în toate cazurile având un caracter gratuit.

Este important ca remuneraţia să nu i se cuvină persoanei publice, persoanei publice străine, funcţionarului internaţional, persoanei cu funcţie de demnitate publică, adică nu-i este legal datorată. Este absolut obligatoriu ca remuneraţia ilicită să constituie un contraechivalent al conduitei pe care coruptul se angajează să o adopte, conduită ce se concretizează alternativ în: îndeplinirea sau neîndeplinirea, întârzierea sau grăbirea îndeplinirii unei acţiuni în exercitarea funcţiei sale sau contrar acesteia.

La caz, potrivit învinuirii, obiectul infracțiunii prevăzute de art. 324 din Codul penal îl reprezintă mijloacele bănești în sumă de 200 euro, pretinse, acceptate și primite de inculpatul Nina Cojocaru de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzută de art. 324 din Codul penal, constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de pretindere, acceptare sau primire, personal sau prin mijlocitor, de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice sau persoanei publice străine, pentru aceasta sau pentru o altă persoană, ori de acceptare a ofertei ori promisiunii de asemenea foloase.

Patru modalități normative cu caracter alternativ ale acțiunii prejudiciabile specificate vizează în mod alternativ următoarele modalităţi normative: 1) pretinderea de bunuri, servicii,

privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului; 2) acceptarea: a) de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului; b) ofertei ori promisiunii de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului; 3) primirea de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului.

Pretinderea constă într-o cerere, solicitare insistentă ori într-o pretenţie vizând obiectul remunerării ilicite, care se poate manifesta verbal, în scris sau în formă concludentă, fiind inteligibilă pentru cel căruia i se adresează, indiferent dacă a fost satisfăcută sau nu. În cazul pretinderii, iniţiativa aparţine în exclusivitate coruptului, adică persoanei publice ori persoanei publice străine, funcţionarului internaţional ori persoanei cu funcţie de demnitate publică. Indiferent dacă este expresă sau aluzivă, pretinderea remuneraţiei ilicite trebuie să fie univocă, manifestînd intenţia coruptului de a condiţiona de ea conduita legată de obligaţiile sale de servici.

Acceptarea presupune consimţirea sau aprobarea expresă sau tacită de către corupt a obiectului remuneraţiei ilicite etalat de către corupător. În ipoteza acceptării, iniţiativa aparţine în exclusivitate corupătorului. Astfel, acceptarea presupune realizarea unor acţiuni cu caracter bilateral, corelativ. Sub aspect cronologic, acceptarea întotdeauna urmează unei acţiuni săvârşite din partea corupătorului.

Diferenţa dintre cele două forme ale acceptării rezidă în obiectul remuneraţiei ilicite. Dacă în cazul primei forme acceptarea se face în raport cu anumite bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului, atunci în cea de-a doua formă, acceptarea se face în raport cu o anumită propunere ce provine de la corupător de a-i da coruptului bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin ultimului sau se face în raport cu asumarea de către corupător a unei obligaţii de a da coruptului bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin ultimului.

Nu are nici o relevanţă la încadrare dacă obiectul remuneraţiei ilicite este sau nu determinat sub aspectul naturii, calităţii şi cantităţii (parametrii valorici ai remuneraţiei ilicite), fiind suficient ca persoana publică sau persoana publică străină să consimtă ori să aprobe oferta sau promisiunea făcută din partea corupătorului.

Primirea înseamnă luarea în posesie, obţinerea, încasare de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului de la corupător (sau de la un terţ ce acţionează în numele acestuia) şi nu se limitează neapărat la preluarea manuală de către corupt a obiectului remuneraţiei ilicite. Primirea poate fi realizată şi prin lăsarea bunurilor ce constituie remuneraţia ilicită într-un loc indicat de către corupător, de unde se vor putea prelua oricînd de către corupt.

În cazul modalităţii de primire, iniţiativa aparţine corupătorului şi în mod obligatoriu constituie un act bilateral or, primirea implică inevitabil darea de către corupător a remuneraţiei ilicite.

Pentru a fi în prezenţa modalităţii de primire, luarea în posesie, obţinerea, încasarea remuneraţiei ilicite trebuie să fie spontană. Spontaneitatea presupune fie o relativă concomitenţă între acceptarea propunerii şi primire, fie inexistenţa între acceptarea propunerii şi primirea remuneraţiei ilicite a unui interval de timp, care să permită ca acceptarea să se evidenţieze în calitate de modalitate normativă a faptei prejudiciabile. În lipsa unei concomitenţe dintre acceptare şi primire, primirea se consideră fapt epuizat. În această ipoteză, infracţiunea se consideră consumată din momentul: - acceptării de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului; - acceptării ofertei ori promisiunii de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului. Primirea poate avea loc până ori după acordarea serviciului solicitat, dar cu condiţia că a fost în prealabil acceptată.

Astfel, ***cu privire la latura obiectivă a infracțiunii analizate***, instanța de judecată reține că prin totalitatea probelor cercetate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art.100 alin.(4) din Cod de procedură penală și apreciindu-le în sensul art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității, veridicității și coroborării reciproce, se constată că probele prezentate spre cercetare în cadrul ședinței de judecată de părți, în ansamblu, confirmă prezența laturii obiective în faptele incriminate lui Nina Cojocaru, și anume faptul acceptării și primirii sumei de 200 euro personal de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA.

Prin urmare, prin cumulul probelor cercetate, în cadrul examinării cauzei instanța a stabilit că inculpatul Nina Cojocaru, activând în funcţia de inspector al Biroului Vamal Leuşeni, astfel având calitatea de persoană publică în virtutea prevederilor art.123 alin.(2) Cod penal, întru realizarea scopului infracţional, la 16.07.2013, în intervalul de timp cuprins între orele 05:51:12 şi 06:38:33, aflându-se în serviciu, la biroul vamal Leuşeni, raionul Hînceşti, contrar interdicţiilor impuse de funcţia publică deţinută, a primit personal de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA, mijloace financiare în sumă de 200 euro personal, pentru a favoriza trecerea mărfurilor transportate de investigatorul sub acoperire, cu mijlocul de transport de model Peugeot Boxer cu nr. de înmatriculare *****, cu diminuarea plăţilor vamale, drepturilor de import asupra mărfurilor și fără efectuarea controlului vamal obligatoriu cuvenit.

Pentru a ajunge la această concluzie, instanța a luat în vedere *procesul-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigaţie – documentarea cu ajutorul metodelor şi mijloacelor tehnice, precum şi localizarea sau urmărirea prin sistemul de poziţionare globală (GPS) şi prin alte mijloace tehnice utilizând aparate tehnice de înregistrare,* relevant fiind partea în privința inculpatului Cojocaru, și anume evenimentele descrise la 16.07.2013, unde este indicat că **la 16 iulie 2013**, investigator sub acoperire, Caraman Igor, autorizat în baza ordonanţei din 28.06.2013 procurorului în Procuratura Anticorupţie, Roman Statnîi, şi a încheierii Judecătoriei Hînceşti, să documenteze persoanele cu statut public şi cu funcţie de răspundere din cadrul Serviciului Vamal, poliţiei de frontieră şi poliţiei patrulare, cu ajutorul

metodelor şi mijloacelor tehnice, în momentul comiterii acetelor de corupere, în jurul orelor 05:50, s-a prezentat la intrarea în Republica Moldova în PTF Leuşeni, în calitate de conducător auto al autoutilitarei marca Peugeot Boxer cu nr. de înmatriculare *****, transportând colete cu destinaţia Chişinău.

În urma ascultării şi vizualizării înregistrărilor de pe compact discul de marca „Verbatim" cu inscripţia 16.07.2013 MO 519/DGA/2013, fişierul audio-video – 16_07_2013_Moldova_1, se constată imaginea cet. Caraman Igor care aproximativ la orele 05:51:12, a intrat şi s-a apropiat cu paşapoartele şi actele pe maşină în sala din blocul administrativ, unde se afla lucratoarea vamală stând lângă una din gheretele din interior, având următoarele caracteristici: (corpolentă, aproximativ vârsta de 45 ani, blondă, tunsă scurt, mai sus de umeri, faţa rotundă, aproximativ 1,55 m înălţime, îmbrăcată în uniformă de lucrător vamal), fiind stabilită ca fiind Cojocari Nina.

Ulterior, se constată din înregistrări aproximativ, în jurul orelor 05:59:40, cum Caraman Igor a început să descarce o parte din colete, la indicaţia preventivă a lucrătoarei vamale, iar aceasta să verifice conţinutul coletelor, invocând faptul că nu poate introduce în ţară aceste mărfuri din diverse motive.

După aceasta, aproximativ jurul orelor 06:27:09, se constată imaginea lucrătoarei vamal, Cojocari Nina, în incinta biroului de serviciu, şi se aude din înregistrări cum aceasta îi indică lui Caraman Igor, că trebuie să-i achite 200 de euro pentru a-i permite să plece.

Aproximativ la ora 06:27:48, din file 16_07_2013Moldova_2, se observă din înregistrări, imaginea cum Nina Cojocari, care stă aşezată pe scaun, la biroul de serviciu, iar Caraman Igor stând în picioare, îi transmite suma de 200 euro anterior solicitată, consecutiv, în mai multe bancnote, pe care i le pune pe masa de serviciu.

Din declaraţiile investigatorului sub acoperire, Caraman Igor, s-a constatat că acesta i-a transmis lucrătoarei vamale, Cojocari Nina, suma de 200 Euro după cum urmează: 2 bancnote de 20 euro, cu seriile şi nr. U72928959251 şi X20403892856, una bancnotă de 10 euro, seria şi nr. X79679806634, una bancnotă de 50 euro, seria şi nr. S63421566604 şi o bancnotă de 100 euro, seria şi nr. X10852973552, banii plasându-i pe masa de serviciu.

După aceasta, din înregistrările audio-video 16_07_2013_Moldova_4, se constată aproximativ la ora 07:32 faptul stopării unităţii de transport de un echipaj al poliţiei patrulare, pe traseul Leuşeni-Chişinău (Poltava), la câşiva km de Chişinău, pentru depăşirea limitei de viteză, iar la ora 07:32:32, de autoutilitară, s-a apropiat un poliţist, prezentându-se ca inspector „Pară", din cadrul Poliţiei patrulare, nefiindu-i vizibilă faţa în imagini, cu următoarele semnalmente: (corpolent, purtând virighetă pe degetul de la mîina stângă, după glas aproximativ 40 ani, 1,85 înălţime, în uniformă de poliţist, cu chipiu).

Din imagini se observă la ora 07:32:52, momentul coborârii lui Caraman Igor din unitatea de trasnport ţinând în mână o bancnotă de 200 lei moldoveneşti, pe care o transmite poliţistului,

iar acesta o introduce în buzunarul stâng de la pantaloni, permiţându-i să plece fără a-i întocmi proces-verbal contravenţional.

Discuţiile purtate cu funcţionarii publici moldoveni menţionaţi mai sus au fost înregistrate audio-video, folosind tehnica specială a D.G.A. şi au fost fixate pe suportul optic tip CD, marca „Verbatim”, cu inscripţia - 16.07.2013Mo, 519/DGA/2013.

Imaginile şi discuţiile stenografiate, purtate de către investigatorul sub acoperire, Caraman Igor, cu lucrătoarea vamală Nina Cojocari, se conţin în fişierele audio-video: 16_07_2013_Moldova_1; 16_07_2013_Moldova_2; 16_07_2013_Moldova_3; iar cele purtate cu angajatul poliţiei de patrulare în fişierul audio-video: 16_07_2013_Moldova_4.

În rezultatul ascultării şi vizualizării înregistrărilor de pe discuri, s-a constatat prezenţa unor convorbiri şi imagini care au importanţă pentru cauza penală. Convorbirile au fost stenografiate în conformitate cu prevederile art. 132/9 alin. (9) şi (10) CPP (Anexa nr. 1, nr. 2), stenogramele fiind anexate la prezentul proces-verbal în temeiul art. 132/9 alin. (8), constituind parte integrantă a acestuia. Stenogramele conţin date cu privire la: data, durata convorbirii, locul, datele de identificare ale persoanelor care le-au purtat şi conţinutul convorbirilor.

Subsecvent, sunt relevante și stenogramele anexare la procesul-verbal menționat supra (vol. 2, f. d. 74 - 76). Prin urmare, din stenogramele din dosar în coroborare cu înregistrările video, din momentul începerii verificărilor de către inspectorul vamal, începe discuția dintre Cojocaru (care este indicat ca fiind B) și Caraman (care este indicat ca fiind A): *”... A: Dă să lăs v-o câțiva lei? B: Și câțiva uăi, aiși trebuie v-o 200 de euro, și câțiva? A: 200? B: Da, busu plin cu ochi, uite care-i problema, .. î-ți dăm voie numai în cazu în care tu ai pe cineva care să te crășuiască până la Chișinău A: Mă lămuresc B: Că de taxat, nu te putem taxa, că n-ai voie. Și-i pui tu așa, șii cu tine? A: Lasă-mi te rog măcar 30 de euro B: Și tu de loc de loc, n-ai bani? A: Măcar 170 B: Ăi dar dute înapoi A: Lei am, Lei am, Iaca lei am B: Fuji înapoi, înapoi, nici nu vreu să aud A: Doamna Nina iaca lei am B: Băi, fuji înapoi, eu am spus 200 de euro da tu dacă nu ai bani, dute înapoi, mie nu-mi trebuie probleme pe cap, A: Gata am pus. 200 îi cam d...”*

Astfel, înregistrările audio-video audiate și vizualizate nemijlocit în ședința de judecată, coroborate cu procesul-verbal de consemnare a măsurii speciale de investigație și stenogramele anexate, demonstrează, dincolo de orice dubiu rezonabil, că, la 16.07.2013, inculpata Nina Cojocaru a acceptat și primit de la investigatorul sub acoperire Igor Caraman suma de 200 de euro, care nu i se cuvenea, în legătură cu exercitarea atribuțiilor sale de serviciu. Acceptarea remunerației ilicite rezultă din conduita inculpatei, care, după ce investigatorul a comunicat „Gata am pus”, nu a mai insistat asupra întoarcerii acestuia, precum și din împrejurările remiterii ulterioare a banilor.

Primirea sumei de 200 de euro este confirmată de secvența video de la ora 06:27:48, în care se observă cum Igor Caraman, aflându-se în fața inculpatei, așezată la biroul de serviciu, îi transmite consecutiv, în mai multe bancnote, suma anterior solicitată, plasând banii pe masa de

serviciu. Această împrejurare, coroborată cu constatările procesului-verbal, confirmă remiterea sumei de 200 de euro, constituită din două bancnote de 20 de euro, o bancnotă de 10 euro, o bancnotă de 50 de euro și o bancnotă de 100 de euro. Totodată, legătura dintre remunerația ilicită și conduita contrară atribuțiilor de serviciu rezultă din afirmațiile inculpatei „î-ți dăm voie numai în cazu în care tu ai pe cineva care să te crăşuiască până la Chişinău” și „Că de taxat, nu te putem taxa, că n-ai voie”, formulate în contextul verificării mărfurilor transportate și al solicitării sumei de 200 de euro.

Aceste afirmații, coroborate cu refuzul de a accepta o remunerație inferioară celei solicitate și cu remiterea ulterioară a banilor, demonstrează că suma respectivă a constituit contraechivalentul favorizării trecerii mărfurilor transportate de investigatorul sub acoperire, contrar obligațiilor aferente exercitării funcției publice deținute. Prin urmare, ansamblul probator confirmă săvârșirea faptei incriminate în modalitățile normative ale acceptării și primirii remunerației ilicite în sumă de 200 de euro.

Faptul că Cojocaru Nina se afla la serviciu la data de 16.07.2013 este confirmat prin repartizarea la sectoare în cadrul postului vamal Leușeni – Albița.

La fel, sunt relevante și concluziile *raportului de expertiză din nr.181-184 din 01 mai 2013*, în baza căruia s-a stabilit că mijloacle băneşti prezentate expertului sunt autentice, *raportului de expertiză din nr.187, 188 din 02 mai 2013*, în baza căruia s-a stabilit că mijloacle băneşti prezentate expertului sunt autentice și *raportului de expertiză din nr.419-421 din 05 octombrie 2013*, în baza căruia s-a stabilit că mijloacle băneşti prezentate expertului sunt autentice, cee ce denotă că sumele folosite de către investigatorii sub acoperire au fost autentice.

Subsecvent, aceeași concluzie rezultă din *procesul verbal de recunoaștere după fotografie, întocmit la 16 iulie 2013* (vol. 21, f. d. 100 – 101), conform căruia Igor Caraman, fiind-ui prezentate spre recunoaștere 6 fotografii, a declarat că recunoaște persoana de pe fotografia nr. 6.

Nu în ultimul rând, instanța reține și *declarațiile investigatorilor sub acoperire Paraschiv Marian și Cristea Adrian-Ionuț*, audiați prin intermediul comisiei rogatorii. Astfel, Paraschiv Marian a declarat că a fost autorizat să participe la activități de investigare desfășurate pe teritoriul Republicii Moldova în vederea identificării și documentării faptelor de corupție comise în PTF Leușeni și pe teritoriul Republicii Moldova de către lucrători vamali, polițiști de frontieră și alți funcționari cu statut special. Martorul a explicat că, în cadrul acestei activități, tranzita punctul de trecere a frontierei în calitate de conducător auto al unei autoutilitare care transporta colete și intra în contact cu funcționarii responsabili de verificarea documentelor, a mijlocului de transport și a mărfurilor. Totodată, acesta a arătat că, în asemenea împrejurări, funcționarii solicitau diferite sume de bani pentru efectuarea unui control superficial, pentru a nu verifica în detaliu marfa ori pentru a nu-și îndeplini în mod corespunzător atribuțiile de serviciu.

La rândul său, Cristea Adrian-Ionuț a relatat că activitatea era desfășurată în cadrul unei colaborări dintre autoritățile române și cele ale Republicii Moldova, fiind constituită o echipă comună româno-moldovenească. Acesta a declarat că a fost autorizat să tranziteze frontiera prin PTF Albița–Leușeni, având rolul de conducător auto al unei autoutilitare în care erau transportate pretinse colete provenite din Italia. Martorul a precizat că fiecare trecere prin punctul de frontieră era fixată cu mijloace audio-video și că, după fiecare trecere, erau întocmite procese-verbale în care se consemnau cele întâmplate. Cristea Adrian-Ionuț a mai explicat că, pe parcursul unei treceri, petrecea în punctul de frontieră aproximativ două – două ore și jumătate, interval în care interacționa în mod repetat cu polițiștii de frontieră și lucrătorii vamali, ceea ce îi permitea să rețină anumite semnalmente ale persoanelor cu care intra în contact. Totodată, acesta a subliniat că întocmirea proceselor-verbale imediat după fiecare trecere și înregistrarea audio-video a activităților permiteau păstrarea detaliilor relevante și verificarea ulterioară a identității persoanelor implicate.

Instanța reține că aceste declarații sunt relevante pentru a explica modul concret în care s-au desfășurat activitățile investigatorilor sub acoperire, scopul pentru care aceștia tranzitau PTF Leușeni, împrejurările în care intrau în contact cu funcționarii publici, precum și modalitatea în care fiecare trecere era documentată. Declarațiile respective se coroborează cu procesele-verbale de consemnare a măsurilor speciale de investigații, cu înregistrările audio-video și cu stenogramele anexate acestora.

Sub aspectul **laturii subiective**, instanța relevă că a infracțiunii se caracterizează prin intenție directă. Motivul infracțiunii în cauză se exprimă de cele mai multe ori în interesul material sau în năzuința de a obține unele avantaje nepatrimoniale.

Infracţiunea de corupere pasivă poate fi comisă doar cu intenţie directă, întrucât scopul infracţiunii este unul special, având o natură alternativă, şi anume: 1) scopul îndeplinirii – în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă – de către corupt a unei acţiuni în exercitarea funcţiei sau contrar funcţiei în cauză; 2) scopul neîndeplinirii – în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă – de către corupt a unei acţiuni în exercitarea funcţiei sau contrar funcţiei în cauză; 3) scopul întârzierii îndeplinirii – în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă – de către corupt a unei acţiuni în exercitarea funcţiei sau contrar funcţiei în cauză; 4) scopul grăbirii îndeplinirii – în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă – de către corupt a unei acţiuni în exercitarea funcţiei sau contrar funcţiei în cauză. Pentru calificarea faptei în baza art.324 din Codul penal, nu este obligatoriu realizarea efectivă a scopului special.

Sub aspectul **laturii subiective**, instanța reține că inculpatul Cojocaru Nina a acționat cu intenție directă, întrucât, cunoscând că suma de 200 de euro nu i se cuvenea, a acceptat și primit-o în scopul favorizării trecerii mărfurilor cu diminuarea plăților vamale și fără efectuarea controlului vamal obligatoriu. Interesul material și scopul special rezultă din discuțiile purtate și din circumstanțele remiterii banilor.

Din punct de vedere al **calității de subiect al infracțiunii**, instanța statuează că inculpatul Nina Cojocaru este persoana fizică responsabilă care la momentul comiterii faptei a atins vârsta de 16 ani. De asemenea subiectul trebuie să aibă calitatea specială de persoană publică. La caz, inculpatul Nina Cojocaru a activat în perioada relevantă în funcţia de inspector al Biroului Vamal Leuşeni, astfel având calitatea de persoană publică în virtutea prevederilor art. 123 alin. (2) Cod penal.

În concluzie, în urma examinării circumstanțelor cauzei și a probelor administrate, instanța constată că, în acțiunile inculpatului Nina Cojocaru sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de corupere pasivă, în varianta normativă de acceptare și primire. Totodată, nu au fost stabilite circumstanțe care să înlăture caracterul penal al faptei. Vinovăția acestuia în acceptarea și primirea personală, în calitate de persoană publică, a sumei de 200 euro, care nu i se cuvenea, pentru îndeplinirea unor acțiuni contrare funcției sale, a fost demonstrată dincolo de orice dubiu rezonabil. Prin urmare, Nina Cojocaru urmează a fi condamnat potrivit art. 324 alin. (1) din Codul penal, în vigoare la momentul pronunțării prezentei sentințe.

5.10. Cu referire la vinovăția inculpatului Mihail Florea în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (2) lit. c) din Codul penal *(în vigoare la momentul comiterii faptei).*

Inițial, instanța de judecată consideră necesar de a se expune asupra formei agravante a infracțiunii imputate inculpatului Mihail Florea și anume forma estorcării prevăzute la art. 324 alin. (2) lit. c) din Codul penal, în vigoare la momentul comiterii faptelor.

Astfel, instanța de judecată apreciind fiecare probă la prezenta speță din punct de vedere al pertinenței, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, a ajuns la concluzia că acțiunile inculpatului Mihail Florea, incorect au fost calificate de organul de urmărire penală pe indicii componenței infracțiunii prevăzute la art. 324 alin. (2) lit. c) din Codul penal, în vigoare la momentul comiterii faptelor, din care considerent instanța de judecată urmează a recalifica fapta imputată conform componenței de infracțiune prevăzută de art. 324 alin. (1) din Codul penal, în vigoare la data pronunțării prezentei sentințe.

La acest aspect instanța de judecată își întemeiază soluția pe prevederile art. 325 alin. (2) Cod procedură penală, care stipulează că, modificarea învinuirii în instanța de judecată se admite dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului și nu se lezează dreptul lui la apărare. Astfel coborând situația de fapt cu cea de drept ce reglementează speța supusă judecății se concluzionează că, recalificarea învinuirii, nu încalcă condiția impusă de art. 325 alin. (2) Cod procedură penală. În cadrul ședinței de judecată, la etapa cercetării judecătorești s-a concluzionat că condiția de bază la reținerea calificării faptei în baza art. art. 324 alin. (2) lit. c) din Codul penal în vigoare la momentul comiterii faptei, deoarece elementul de extorcare nu s-a constatat.

În continuare, instanța consideră necesar de a preciza faptul că, faptele reținute în acțiunile inculpatului Mihail Florea au fost comise la data de 23.07.2013. Ultima modificare a normei prevăzute la art. 324 din Codul penal a fost operată prin Legea nr.136 din 06.06.2024, în vigoare din 07.09.2024. La caz se atestă că legea penală mai favorabilă inculpatului este cea în vigoare la data pronunțării prezentei sentințe, ceea ce determina instanța de judecată să aplice la caz legea în vigoare la data pronunțării prezentei sentințe, concluzie ce rezultă din conținutul principiului reflectat în art. 10 Cod penal.

Referitor la elementul de extorcarea ca modalitate normativă a faptei prejudiciabile în contextul agravatei de la art.324 alin.(2) lit. c) Cod penal în vigoare la data comiterii faptei, imputate la caz, instanța remarcă că, se poate realiza prin una din următoarele modalități faptice: - punerea victimei în situația care o determină să-i transmită coruptului remunerația ilicită, pentru a preîntâmpina producerea efectelor nefaste pentru interesele legitime sau ilegitime ale victimei.

În calitate de probă decisivă pe aspectul extorcării reținute de acuzare a fost prezentat și cercetat în cadrul cercetării judecătorești, *procesul-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigaţie – documentarea cu ajutorul metodelor şi mijloacelor tehnice, precum şi localizarea sau urmărirea prin sistemul de poziţionare globală (GPS) şi prin alte mijloace tehnice utilizând aparate tehnice de înregistrare,* relevant fiind partea în privința inculpatului Mihail Florea, și anume evenimentele descrise din **23.07.2013.** La fel, în cadrul cercetării judecătorești, au fost vizualizate și înregistrările video relevante, împreună cu stenogramele (vol. 2, f. d. 78 - 80). Prin urmare, din stenogramele din dosar în coroborare cu înregistrările video, din momentul începerii verificărilor de către inspectorul vamal, începe discuția dintre Caraman (care este indicat ca fiind B) și Florea (care este indicat ca fiind A): *”... B: Da nu mă vede nimeni, 50 îi normal?Ține te rog că și așa mă jăpoaie A: Î-ți fac o chitanță acuș B: 100 îi bun?ține!...”*

Astfel, apreciind conținutul convorbirii, instanța constată că probele administrate nu relevă niciuna dintre modalitățile faptice proprii extorcării. Din conduita inculpatului nu rezultă că acesta l-ar fi amenințat, explicit sau implicit, pe Igor Caraman cu lezarea unor interese legitime ori ilegitime, că i-ar fi creat intenționat o situație constrângătoare sau că ar fi nesatisfăcut o solicitare pentru a-l obliga să transmită remunerația ilicită în scopul evitării unui prejudiciu. Discuția evidențiază o negociere asupra cuantumului, lipsită de o componentă coercitivă. Mai mult, se observă că de fapt, cel care a inițial discuția referitor la bani a fost Caraman. Prin urmare, circumstanțele constatate nu dovedesc, semnul calificativ al extorcării.

În astfel de condiții, se impune recalificarea faptei de către instanța de judecată în prevederile art. 324 alin. (1), în vigoare la data pronunțării prezentei sentințe, și anume coruperea pasivă, *exprimată prin pretinderea, acceptarea şi primirea, personal, de către o persoană publică de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru sine pentru a îndeplini acţiuni contrar exercitării funcţiei.*

Astfel, **Obiectul juridic special** al infracțiunii prevăzute de art. 324 din Codul penal, îl constituie relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care presupune respectarea de către persoanele publice și persoanele publice străine a obligației de a pretinde, accepta sau primi remunerații în strictă conformitate cu legea.

La speță, potrivit învinuirii, inculpatul Mihail Florea, prin acțiunile sale a atentat la obiectul juridic al infracțiunii prevăzute de art. 324 din Codul penal, prin faptul că a pretins, acceptat și primit suma de 100 euro personal de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA.

Obiectul material sau imaterial al infracțiunii prevăzute de art. 324 din Codul penal, îl reprezintă remunerația ilicită. Aceasta se exprimă prin bunuri, servicii, privilegii, avantaje oferte ori promisiuni sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice sau persoanei publice străine, în toate cazurile având un caracter gratuit.

Este important ca remuneraţia să nu i se cuvină persoanei publice, persoanei publice străine, funcţionarului internaţional, persoanei cu funcţie de demnitate publică, adică nu-i este legal datorată. Este absolut obligatoriu ca remuneraţia ilicită să constituie un contraechivalent al conduitei pe care coruptul se angajează să o adopte, conduită ce se concretizează alternativ în: îndeplinirea sau neîndeplinirea, întârzierea sau grăbirea îndeplinirii unei acţiuni în exercitarea funcţiei sale sau contrar acesteia.

La caz, potrivit învinuirii, obiectul infracțiunii prevăzute de art. 324 din Codul penal îl reprezintă mijloacele bănești în sumă de 100 euro, pretinse, acceptate și primite de inculpatul Mihail Florea de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzută de art. 324 din Codul penal, constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de pretindere, acceptare sau primire, personal sau prin mijlocitor, de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice sau persoanei publice străine, pentru aceasta sau pentru o altă persoană, ori de acceptare a ofertei ori promisiunii de asemenea foloase.

Patru modalități normative cu caracter alternativ ale acțiunii prejudiciabile specificate vizează în mod alternativ următoarele modalităţi normative: 1) pretinderea de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului; 2) acceptarea: a) de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului; b) ofertei ori promisiunii de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului; 3) primirea de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului.

Pretinderea constă într-o cerere, solicitare insistentă ori într-o pretenţie vizând obiectul remunerării ilicite, care se poate manifesta verbal, în scris sau în formă concludentă, fiind inteligibilă pentru cel căruia i se adresează, indiferent dacă a fost satisfăcută sau nu. În cazul pretinderii, iniţiativa aparţine în exclusivitate coruptului, adică persoanei publice ori persoanei

publice străine, funcţionarului internaţional ori persoanei cu funcţie de demnitate publică. Indiferent dacă este expresă sau aluzivă, pretinderea remuneraţiei ilicite trebuie să fie univocă, manifestînd intenţia coruptului de a condiţiona de ea conduita legată de obligaţiile sale de servici.

Acceptarea presupune consimţirea sau aprobarea expresă sau tacită de către corupt a obiectului remuneraţiei ilicite etalat de către corupător. În ipoteza acceptării, iniţiativa aparţine în exclusivitate corupătorului. Astfel, acceptarea presupune realizarea unor acţiuni cu caracter bilateral, corelativ. Sub aspect cronologic, acceptarea întotdeauna urmează unei acţiuni săvârşite din partea corupătorului.

Diferenţa dintre cele două forme ale acceptării rezidă în obiectul remuneraţiei ilicite. Dacă în cazul primei forme acceptarea se face în raport cu anumite bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului, atunci în cea de-a doua formă, acceptarea se face în raport cu o anumită propunere ce provine de la corupător de a-i da coruptului bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin ultimului sau se face în raport cu asumarea de către corupător a unei obligaţii de a da coruptului bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin ultimului.

Nu are nici o relevanţă la încadrare dacă obiectul remuneraţiei ilicite este sau nu determinat sub aspectul naturii, calităţii şi cantităţii (parametrii valorici ai remuneraţiei ilicite), fiind suficient ca persoana publică sau persoana publică străină să consimtă ori să aprobe oferta sau promisiunea făcută din partea corupătorului.

Primirea înseamnă luarea în posesie, obţinerea, încasare de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului de la corupător (sau de la un terţ ce acţionează în numele acestuia) şi nu se limitează neapărat la preluarea manuală de către corupt a obiectului remuneraţiei ilicite. Primirea poate fi realizată şi prin lăsarea bunurilor ce constituie remuneraţia ilicită într-un loc indicat de către corupător, de unde se vor putea prelua oricînd de către corupt.

În cazul modalităţii de primire, iniţiativa aparţine corupătorului şi în mod obligatoriu constituie un act bilateral or, primirea implică inevitabil darea de către corupător a remuneraţiei ilicite.

Pentru a fi în prezenţa modalităţii de primire, luarea în posesie, obţinerea, încasarea remuneraţiei ilicite trebuie să fie spontană. Spontaneitatea presupune fie o relativă concomitenţă între acceptarea propunerii şi primire, fie inexistenţa între acceptarea propunerii şi primirea remuneraţiei ilicite a unui interval de timp, care să permită ca acceptarea să se evidenţieze în calitate de modalitate normativă a faptei prejudiciabile. În lipsa unei concomitenţe dintre acceptare şi primire, primirea se consideră fapt epuizat. În această ipoteză, infracţiunea se consideră consumată din momentul: - acceptării de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului; - acceptării ofertei ori promisiunii de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului. Primirea

poate avea loc până ori după acordarea serviciului solicitat, dar cu condiţia că a fost în prealabil acceptată.

Astfel, ***cu privire la latura obiectivă a infracțiunii analizate***, instanța de judecată reține că prin totalitatea probelor cercetate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art.100 alin.(4) din Cod de procedură penală și apreciindu-le în sensul art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității, veridicității și coroborării reciproce, se constată că probele prezentate spre cercetare în cadrul ședinței de judecată de părți, în ansamblu, confirmă prezența laturii obiective în faptele incriminate lui Mihail Florea, și anume faptul acceptării și primirii sumei de 100 euro personal de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA.

Prin urmare, prin cumulul probelor cercetate, în cadrul examinării cauzei instanța a stabilit că inculpatul Mihail Florea, activând în funcţia de inspector al Biroului Vamal Leuşeni, astfel având calitatea de persoană publică în virtutea prevederilor art.123 alin.(2) Cod penal, întru realizarea scopului infracţional, la 23.07.2013, în intervalul de timp cuprins între orele 07:18:30 şi 07:35:00, aflându-se în serviciu, la biroul vamal Leuşeni, raionul Hînceşti, contrar interdicţiilor impuse de funcţia publică deţinută, a primit personal de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA, mijloace financiare în sumă de 100 euro personal, pentru a favoriza trecerea mărfurilor transportate de investigatorul sub acoperire, cu mijlocul de transport de model Peugeot Boxer cu nr. de înmatriculare *****, cu diminuarea plăţilor vamale, drepturilor de import asupra mărfurilor și fără efectuarea controlului vamal obligatoriu cuvenit.

Pentru a ajunge la această concluzie, instanța a luat în vedere *procesul-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigaţie – documentarea cu ajutorul metodelor şi mijloacelor tehnice, precum şi localizarea sau urmărirea prin sistemul de poziţionare globală (GPS) şi prin alte mijloace tehnice utilizând aparate tehnice de înregistrare,* relevant fiind partea în privința inculpatului Mihail Florea, și anume evenimentele descrise din **23.07.2013**, cu participarea investigatorului sub acoperire Igor Caraman.

Astfel, potrivit *procesului-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigaţie* menționat supra, la 23 iulie 2013, investigator sub acoperire, Caraman Igor, autorizat în baza ordonanţei din 28.06.2013 a procurorului în Procuratura Anticorupţie, Roman Statnîi, şi a încheierii Judecătoriei Hînceşti, să documenteze persoanele cu statut public şi cu funcţie de răspundere din cadrul Serviciului Vamal, poliţiei de frontieră şi poliţiei patrulare, cu ajutorul metodelor şi mijloacelor tehnice, în momentul comiterii actelor de corupere, s-a prezentat la intrarea în Republica Moldova în PTF Leuşeni, în calitate de conducător auto al autoutilitarei marca Peugeot Boxer cu nr. de înmatriculare *****, transportând colete cu destinaţia Chişinău.

Rezultatele măsurii speciale de investigaţii din această dată se conţin pe DVD-R de model „Verbatim” cu inscripţia 23-07-2013 MD 539/DGA/2013, în care se conţin două fişiere cam1 23-07cam1(1) 23-07cam1(2) 23-07cam1(3) 23-07cam1(4) 23-07cam1(5) şi cam 2 pe care se conţin fişierele audio-video: 23-07cam2(1), 23-07cam2(2), 23-07cam2(3), 23-

07cam2(4), 23-07cam2(5). Din înregistrări se constată responsabilul, Barbărasă Vitalie, care îl desemnează pe Florea Mihail.

În urma ascultării şi vizualizării înregistrărilor de pe compact discul DVD-R de marca „Verbatim" cu inscripţia 23-07-2013 MD 539/DGA/2013, fişierul cam2, se constată la ora 07:18:30, file 23-07cam2(4) imaginea lucrătorului vamal cu următoarele semnalmente: (constituţie atletică, aproximativ 1,80 m înălţime îmbrăcata în cămaşă cu mîineca scurtă specifică lucrătorilor vamali), fiind identificat ca Florea Mihail, care s-a apropiat de autoutilitară pentru verificarea încărcăturii.

Ulterior aproximativ în jurul orelor 07:33:40, file 23-07cam2(5), se constată momentul intrării lui Caraman Igor în incinta gheretei de serviciu a lucrătorului vamal în care se afla Florea Mihail, deschizând o geantă de culoare neagră care se afla pe masa de serviciu, după care în imagini este vizibil faptul cum Caraman Igor î-i întinde lucrătorului vamal nominalizat o bancnotă de 50 Euro, iar angajatul vamal nu o preia, moment în care se observă cum la ora 07:34:11, investigatorul sub acoperire scoate o altă bancnotă de culoare verzuie conform semnelor exterioare identică cu o bancnotă de o sută de euro, întrebând în acelaşi timp dacă "100 e bun?", iar lucrătorul vamal preia bancnota şi o pune în sertarul de la masa de serviciu, auzindu-se şi momentul închiderii sertarului.

Conform declaraţiilor investigatorului sub acoperire, şi raportului de investigaţie a lui Caraman Igor, s-a stabilit că acesta i-a transmis lui Florea Mihail suma de 100 euro, cu seria şi nr. X10852973498. Aproximativ la ora 07:43:43, din imagini se observă cum investigatorul sub acoperire părăseşte teritoriul postului vamal Leuşeni.

În rezultatul ascultării şi vizualizării înregistrărilor de pe discuri, s-a constatat prezenţa unor convorbiri şi imagini care au importanţă pentru cauza penală. Convorbirile au fost stenografiate în conformitate cu prevederile art. 132/9 alin. (9) şi (10) CPP (Anexa nr. 1, nr. 2), stenogramele fiind anexate la prezentul proces-verbal în temeiul art. 132/9 alin. (8), constituind parte integrantă a acestuia. Stenogramele conţin date cu privire la: data, durata convorbirii, locul, datele de identificare ale persoanelor care le-au purtat şi conţinutul convorbirilor.

Subsecvent, sunt relevante şi stenogramele anexate la procesul-verbal menționat supra (vol. 2, f. d. 78 - 80). Prin urmare, din stenogramele din dosar în coroborare cu înregistrările video, din momentul începerii verificărilor de către inspectorul vamal, începe discuția dintre Caraman (care este indicat ca fiind B) și Florea (care este indicat ca fiind A): *"... B: Da nu mă vede nimeni, 50 îi normal?Ține te rog că și așa mă japoaie A: Î-ți fac o chitanță acuș B: 100 îi bun?ține!..."*

Astfel, înregistrările audio-video audiate și vizualizate nemijlocit în ședința de judecată, coroborate cu procesul-verbal de consemnare a măsurii speciale de investigație, cu stenogramele anexate și cu declarațiile investigatorului sub acoperire Igor Caraman, demonstrează, dincolo de orice dubiu rezonabil, că, la 23 iulie 2013, inculpatul Mihail Florea a

acceptat și primit suma de 100 de euro, care nu i se cuvenea, în legătură cu exercitarea atribuțiilor sale de serviciu.

Acceptarea remunerației ilicite rezultă din discuția purtată în ghereta de serviciu, unde, după ce investigatorul i-a întins inițial o bancnotă de 50 de euro, pe care inculpatul nu a preluat-o, Caraman l-a întrebat „100 îi bun?”, iar Florea a acceptat suma oferită. Primirea efectivă a banilor este confirmată nemijlocit de înregistrarea video, în care se observă cum investigatorul îi transmite inculpatului o bancnotă de 100 de euro, iar acesta o preia și o introduce în sertarul mesei de serviciu, fiind perceptibil inclusiv momentul închiderii sertarului.

Aceste împrejurări se coroborează cu raportul de investigație, potrivit cărora lui Mihail Florea i-a fost transmisă suma de 100 de euro. Prin urmare, succesiunea discuțiilor, acceptarea cuantumului de 100 de euro și preluarea efectivă a bancnotei confirmă existența unei legături directe între remunerația ilicită și conduita inculpatului în exercitarea atribuțiilor sale de serviciu.

La fel, sunt relevante și concluziile *raportului de expertiză din nr.181-184 din 01 mai 2013*, în baza căruia s-a stabilit că mijloacle băneşti prezentate expertului sunt autentice, *raportului de expertiză din nr.187, 188 din 02 mai 2013*, în baza căruia s-a stabilit că mijloacle băneşti prezentate expertului sunt autentice și *raportului de expertiză din nr.419-421 din 05 octombrie 2013*, în baza căruia s-a stabilit că mijloacle băneşti prezentate expertului sunt autentice, cee ce denotă că sumele folosite de către investigatorii sub acoperire au fost autentice.

Faptul că Florea Mihail se afla la serviciu la data de 23.07.2013 este confirmat prin repartizarea la sectoare în cadrul postului vamal Leușeni – Albița.

De menționat că, potrivit declarației vamale întocmite de către Caraman Igor la data de 23.07.2013 este aplicată ștampila inspectorului vamal cu nr. 0836, ceea ce în corespundere cu repartizarea pe sectoare aceasta este identică după număr cu cea a lui Florea Mihail. Astfel, se constată că anume inspectorul vamal Florea Mihail este persoana publică care favorizat trecerea peste frontieră a mărfurilor în schimbul unei remunerații ilicite în mărime de 100 euro.

Subsecvent, instanța consideră relevant la speță și *procesul verbal de recunoaștere după fotografie, întocmit la 16 iulie 2013* (vol. 21, f. d. 107 – 108), conform căruia Igor Caraman, fiind-ui prezentate spre recunoaștere 6 fotografii, a declarat că recunoaște persoana de pe fotografia nr. 1.

Nu în ultimul rând, instanța reține și *declarațiile investigatorilor sub acoperire Paraschiv Marian și Cristea Adrian-Ionuț*, audiați prin intermediul comisiei rogatorii. Astfel, Paraschiv Marian a declarat că a fost autorizat să participe la activități de investigare desfășurate pe teritoriul Republicii Moldova în vederea identificării și documentării faptelor de corupție comise în PTF Leușeni și pe teritoriul Republicii Moldova de către lucrători vamali, polițiști de frontieră și alți funcționari cu statut special. Martorul a explicat că, în cadrul acestei activități, tranzita punctul de trecere a frontierei în calitate de conducător auto al unei autoutilitare care

transporta colete și intra în contact cu funcționarii responsabili de verificarea documentelor, a mijlocului de transport și a mărfurilor. Totodată, acesta a arătat că, în asemenea împrejurări, funcționarii solicitau diferite sume de bani pentru efectuarea unui control superficial, pentru a nu verifica în detaliu marfa ori pentru a nu-și îndeplini în mod corespunzător atribuțiile de serviciu.

La rândul său, Cristea Adrian-Ionuț a relatat că activitatea era desfășurată în cadrul unei colaborări dintre autoritățile române și cele ale Republicii Moldova, fiind constituită o echipă comună româno-moldovenească. Acesta a declarat că a fost autorizat să tranziteze frontiera prin PTF Albița–Leușeni, având rolul de conducător auto al unei autoutilitare în care erau transportate pretinse colete provenite din Italia. Martorul a precizat că fiecare trecere prin punctul de frontieră era fixată cu mijloace audio-video și că, după fiecare trecere, erau întocmite procese-verbale în care se consemnau cele întâmplate. Cristea Adrian-Ionuț a mai explicat că, pe parcursul unei treceri, petrecea în punctul de frontieră aproximativ două – două ore și jumătate, interval în care interacționa în mod repetat cu polițiștii de frontieră și lucrătorii vamali, ceea ce îi permitea să rețină anumite semnalmente ale persoanelor cu care intra în contact. Totodată, acesta a subliniat că întocmirea proceselor-verbale imediat după fiecare trecere și înregistrarea audio-video a activităților permiteau păstrarea detaliilor relevante și verificarea ulterioară a identității persoanelor implicate.

Instanța reține că aceste declarații sunt relevante pentru a explica modul concret în care s-au desfășurat activitățile investigatorilor sub acoperire, scopul pentru care aceștia tranzitau PTF Leușeni, împrejurările în care intrau în contact cu funcționarii publici, precum și modalitatea în care fiecare trecere era documentată. Declarațiile respective se coroborează cu procesele-verbale de consemnare a măsurilor speciale de investigații, cu înregistrările audio-video și cu stenogramele anexate acestora.

Sub aspectul **laturii subiective**, instanța relevă că a infracțiunii se caracterizează prin intenție directă. Motivul infracțiunii în cauză se exprimă de cele mai multe ori în interesul material sau în năzuința de a obține unele avantaje nepatrimoniale.

Infracţiunea de corupere pasivă poate fi comisă doar cu intenţie directă, întrucât scopul infracţiunii este unul special, având o natură alternativă, şi anume: 1) scopul îndeplinirii – în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă – de către corupt a unei acţiuni în exercitarea funcţiei sau contrar funcţiei în cauză; 2) scopul neîndeplinirii – în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă – de către corupt a unei acţiuni în exercitarea funcţiei sau contrar funcţiei în cauză; 3) scopul întârzierii îndeplinirii – în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă – de către corupt a unei acţiuni în exercitarea funcţiei sau contrar funcţiei în cauză; 4) scopul grăbirii îndeplinirii – în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă – de către corupt a unei acţiuni în exercitarea funcţiei sau contrar funcţiei în cauză. Pentru calificarea faptei în baza art.324 din Codul penal, nu este obligatoriu realizarea efectivă a scopului special.

Sub aspectul laturii subiective, instanța reține că Mihail Florea a acționat cu intenție directă, întrucât, cunoscând că suma de 100 de euro nu i se cuvenea, a acceptat și primit-o în scopul favorizării trecerii mărfurilor cu diminuarea plăților vamale și fără efectuarea controlului vamal obligatoriu. Interesul material și scopul special rezultă din discuțiile purtate și din circumstanțele remiterii banilor.

Din punct de vedere al **calității de subiect al infracțiunii**, instanța statuează că inculpatul Mihail Florea este persoana fizică responsabilă care la momentul comiterii faptei a atins vârsta de 16 ani. De asemenea subiectul trebuie să aibă calitatea specială de persoană publică. La caz, inculpatul Mihail Florea a activat în perioada relevantă în funcţia de inspector al Biroului Vamal Leuşeni, astfel având calitatea de persoană publică în virtutea prevederilor art. 123 alin. (2) Cod penal.

În concluzie, în urma examinării circumstanțelor cauzei și a probelor administrate, instanța constată că, în acțiunile inculpatului Mihail Florea sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de corupere pasivă, în varianta normativă de acceptare și primire. Totodată, nu au fost stabilite circumstanțe care să înlăture caracterul penal al faptei. Vinovăția acestuia în acceptarea și primirea personală, în calitate de persoană publică, a sumei de 100 euro, care nu i se cuvenea, pentru îndeplinirea unor acțiuni contrare funcției sale, a fost demonstrată dincolo de orice dubiu rezonabil. Prin urmare, Mihail Florea urmează a fi condamnat potrivit art. 324 alin. (1) din Codul penal, în vigoare la momentul pronunțării prezentei sentințe.

5.11. Cu referire la vinovăția inculpatului Vasile Grosu în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (2) lit. c) din Codul penal *(în vigoare la momentul comiterii faptei).*

Inițial, instanța de judecată consideră necesar de a se expune asupra formei agravante a infracțiunii imputate inculpatului Vasile Grosu și anume forma estorcării prevăzute la art. 324 alin. (2) lit. c) din Codul penal, în vigoare la momentul comiterii faptelor.

Astfel, instanța de judecată apreciind fiecare probă la prezenta speță din punct de vedere al pertinenței, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, a ajuns la concluzia că acțiunile inculpatului Vasile Grosu, incorect au fost calificate de organul de urmărire penală pe indicii componenței infracțiunii prevăzute la art. 324 alin. (2) lit. c) din Codul penal, în vigoare la momentul comiterii faptelor, din care considerent instanța de judecată urmează a recalifica fapta imputată conform componenței de infracțiune prevăzută de art. 324 alin. (1) din Codul penal, în vigoare la data pronunțării prezentei sentințe.

La acest aspect instanța de judecată își întemeiază soluția pe prevederile art. 325 alin. (2) Cod procedură penală, care stipulează că, modificarea învinuirii în instanța de judecată se admite dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului și nu se lezează dreptul lui la apărare. Astfel coroborând situația de fapt cu cea de drept ce reglementează speța supusă

judecății se concluzionează că, recalificarea învinuirii, nu încalcă condiția impusă de art. 325 alin. (2) Cod procedură penală. În cadrul ședinței de judecată, la etapa cercetării judecătorești s-a concluzionat că condiția de bază la reținerea calificării faptei în baza art. art. 324 alin. (2) lit. c) din Codul penal în vigoare la momentul comiterii faptei, deoarece elementul de extorcare nu s-a constatat.

În continuare, instanța consideră necesar de a preciza faptul că, faptele reținute în acțiunile inculpatului Vasile Grosu au fost comise la data de 21.05.2013. Ultima modificare a normei prevăzute la art. 324 din Codul penal a fost operată prin Legea nr.136 din 06.06.2024, în vigoare din 07.09.2024. La caz se atestă că legea penală mai favorabilă inculpatului este cea în vigoare la data pronunțării prezentei sentințe, ceea ce determina instanța de judecată să aplice la caz legea în vigoare la data pronunțării prezentei sentințe, concluzie ce rezultă din conținutul principiului reflectat în art. 10 Cod penal.

Referitor la elementul de extorcarea ca modalitate normativă a faptei prejudiciabile în contextul agravatei de la art.324 alin.(2) lit. c) Cod penal în vigoare la data comiterii faptei, imputate la caz, instanța remarcă că, se poate realiza prin una din următoarele modalități faptice: - punerea victimei în situația care o determină să-i transmită coruptului remunerația ilicită, pentru a preîntâmpina producerea efectelor nefaste pentru interesele legitime sau ilegitime ale victimei.

În calitate de probă decisivă pe aspectul extorcării reținute de acuzare a fost prezentat și cercetat în cadrul cercetării judecătorești, *procesul-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigaţie – documentarea cu ajutorul metodelor şi mijloacelor tehnice, precum şi localizarea sau urmărirea prin sistemul de poziţionare globală (GPS) şi prin alte mijloace tehnice utilizând aparate tehnice de înregistrare,* relevant fiind partea în privința inculpatului Vasile Grosu, și anume evenimentele descrise din **21.05.2013.** La fel, în cadrul cercetării judecătorești, au fost vizualizate și înregistrările video relevante, împreună cu stenogramele (vol. 2, f. d. 52 - 53). Prin urmare, din stenogramele din dosar în coroborare cu înregistrările video, din momentul începerii verificărilor de către inspectorul vamal, începe discuția dintre Cristea Adrian Ionuț (care este indicat ca fiind B) și Vasile Grosu (care este indicat ca fiind A): ”*…A: Dute şi pune, hai mai repede să nu te vadă nimeni, altfel n-ai voie B: Cam cât? A: Cu cât mai mult cu atât mai bine B: Mai mult decât 150 nu pot că altfel pun din salariu A: Bun hai pune…”*

Astfel, apreciind conținutul convorbirii, instanța constată că probele administrate nu relevă niciuna dintre modalitățile faptice proprii extorcării. Din conduita inculpatului nu rezultă că acesta l-ar fi amenințat, explicit sau implicit, pe Cristea Adrian Ionuț cu lezarea unor interese legitime ori ilegitime, că i-ar fi creat intenționat o situație constrângătoare sau că ar fi nesatisfăcut o solicitare pentru a-l obliga să transmită remunerația ilicită în scopul evitării unui prejudiciu. Discuția evidențiază o negociere asupra cuantumului, lipsită de o componentă coercitivă. Prin urmare, circumstanțele constatate nu dovedesc, semnul calificativ al extorcării.

În astfel de condiții, se impune recalificarea faptei de către instanța de judecată în prevederile art. 324 alin. (1), în vigoare la data pronunțării prezentei sentințe, și anume coruperea pasivă, *exprimată prin pretinderea, acceptarea şi primirea, personal, de către o persoană publică de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru sine pentru a îndeplini acţiuni contrar exercitării funcţiei.*

Astfel, **Obiectul juridic special** al infracțiunii prevăzute de art. 324 din Codul penal, îl constituie relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care presupune respectarea de către persoanele publice și persoanele publice străine a obligației de a pretinde, accepta sau primi remunerații în strictă conformitate cu legea.

La speță, potrivit învinuirii, inculpatul Vasile Grosu, prin acțiunile sale a atentat la obiectul juridic al infracțiunii prevăzute de art. 324 din Codul penal, prin faptul că a pretins, acceptat și primit suma de 150 euro personal de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA.

Obiectul material sau imaterial al infracțiunii prevăzute de art. 324 din Codul penal, îl reprezintă remunerația ilicită. Aceasta se exprimă prin bunuri, servicii, privilegii, avantaje oferte ori promisiuni sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice sau persoanei publice străine, în toate cazurile având un caracter gratuit.

Este important ca remuneraţia să nu i se cuvină persoanei publice, persoanei publice străine, funcţionarului internaţional, persoanei cu funcţie de demnitate publică, adică nu-i este legal datorată. Este absolut obligatoriu ca remuneraţia ilicită să constituie un contraechivalent al conduitei pe care coruptul se angajează să o adopte, conduită ce se concretizează alternativ în: îndeplinirea sau neîndeplinirea, întârzierea sau grăbirea îndeplinirii unei acţiuni în exercitarea funcţiei sale sau contrar acesteia.

La caz, potrivit învinuirii, obiectul infracțiunii prevăzute de art. 324 din Codul penal îl reprezintă mijloacele bănești în sumă de 150 euro, pretinse, acceptate și primite de inculpatul Vasile Grosu de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzută de art. 324 din Codul penal, constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de pretindere, acceptare sau primire, personal sau prin mijlocitor, de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice sau persoanei publice străine, pentru aceasta sau pentru o altă persoană, ori de acceptare a ofertei ori promisiunii de asemenea foloase.

Patru modalități normative cu caracter alternativ ale acțiunii prejudiciabile specificate vizează în mod alternativ următoarele modalităţi normative: 1) pretinderea de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului; 2) acceptarea: a) de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului; b) ofertei ori promisiunii de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin

coruptului; 3) primirea de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului.

Pretinderea constă într-o cerere, solicitare insistentă ori într-o pretenţie vizând obiectul remunerării ilicite, care se poate manifesta verbal, în scris sau în formă concludentă, fiind inteligibilă pentru cel căruia i se adresează, indiferent dacă a fost satisfăcută sau nu. În cazul pretinderii, iniţiativa aparţine în exclusivitate coruptului, adică persoanei publice ori persoanei publice străine, funcţionarului internaţional ori persoanei cu funcţie de demnitate publică. Indiferent dacă este expresă sau aluzivă, pretinderea remuneraţiei ilicite trebuie să fie univocă, manifestînd intenţia coruptului de a condiţiona de ea conduita legată de obligaţiile sale de servici.

Acceptarea presupune consimţirea sau aprobarea expresă sau tacită de către corupt a obiectului remuneraţiei ilicite etalat de către corupător. În ipoteza acceptării, iniţiativa aparţine în exclusivitate corupătorului. Astfel, acceptarea presupune realizarea unor acţiuni cu caracter bilateral, corelativ. Sub aspect cronologic, acceptarea întotdeauna urmează unei acţiuni săvârşite din partea corupătorului.

Diferenţa dintre cele două forme ale acceptării rezidă în obiectul remuneraţiei ilicite. Dacă în cazul primei forme acceptarea se face în raport cu anumite bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului, atunci în cea de-a doua formă, acceptarea se face în raport cu o anumită propunere ce provine de la corupător de a-i da coruptului bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin ultimului sau se face în raport cu asumarea de către corupător a unei obligaţii de a da coruptului bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin ultimului.

Nu are nici o relevanţă la încadrare dacă obiectul remuneraţiei ilicite este sau nu determinat sub aspectul naturii, calităţii şi cantităţii (parametrii valorici ai remuneraţiei ilicite), fiind suficient ca persoana publică sau persoana publică străină să consimtă ori să aprobe oferta sau promisiunea făcută din partea corupătorului.

Primirea înseamnă luarea în posesie, obţinerea, încasare de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului de la corupător (sau de la un terţ ce acţionează în numele acestuia) şi nu se limitează neapărat la preluarea manuală de către corupt a obiectului remuneraţiei ilicite. Primirea poate fi realizată şi prin lăsarea bunurilor ce constituie remuneraţia ilicită într-un loc indicat de către corupător, de unde se vor putea prelua oricînd de către corupt.

În cazul modalităţii de primire, iniţiativa aparţine corupătorului şi în mod obligatoriu constituie un act bilateral or, primirea implică inevitabil darea de către corupător a remuneraţiei ilicite.

Pentru a fi în prezenţa modalităţii de primire, luarea în posesie, obţinerea, încasarea remuneraţiei ilicite trebuie să fie spontană. Spontaneitatea presupune fie o relativă concomitenţă între acceptarea propunerii şi primire, fie inexistenţa între acceptarea propunerii

şi primirea remuneraţiei ilicite a unui interval de timp, care să permită ca acceptarea să se evidenţieze în calitate de modalitate normativă a faptei prejudiciabile. În lipsa unei concomitenţe dintre acceptare şi primire, primirea se consideră fapt epuizat. În această ipoteză, infracţiunea se consideră consumată din momentul: - acceptării de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului; - acceptării ofertei ori promisiunii de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului. Primirea poate avea loc până ori după acordarea serviciului solicitat, dar cu condiţia că a fost în prealabil acceptată.

Astfel, ***cu privire la latura obiectivă a infracțiunii analizate***, instanța de judecată reține că prin totalitatea probelor cercetate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art.100 alin.(4) din Cod de procedură penală și apreciindu-le în sensul art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității, veridicității și coroborării reciproce, se constată că probele prezentate spre cercetare în cadrul ședinței de judecată de părți, în ansamblu, nu confirmă prezența laturii obiective în faptele incriminate lui Vasile Grosu, și anume faptul pretinderii, acceptării și primirii sumei de 150 euro personal de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA.

Astfel, instanța atestă că în susținerea acuzării, procurorul se bazează în principal pe *procesul-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigaţie – documentarea cu ajutorul metodelor şi mijloacelor tehnice, precum şi localizarea sau urmărirea prin sistemul de poziţionare globală (GPS) şi prin alte mijloace tehnice utilizând aparate tehnice de înregistrare,* relevant fiind partea în privința inculpatului Vasile Grosu, și anume evenimentele descrise din **21.05.2013**, cu participarea investigatorului sub acoperire Cristea Adrian Ionuț. Astfel, potrivit acestuia, investigatorul cu identitate acoperită Cristea Adrian-Ionuţ din cadrul Ministerului Afacerilor Interne din România, Direcţia Generală Anticorupţie, împreună cu colegul său, Paraschiv Marian, în jurul orelor 01:50 după ce a părăsit teritoriul României prin PTF Albiţa, s-a prezentat la intrarea în Republica Moldova în P.T.F. Leuşeni, în calitate de conducător auto al autoutilitarei marca Peugeot Boxer cu nr. de înmatriculare *****, transportând colete din Italia cu destinaţia Chişinău.

În urma ascultării şi vizualizării înregistrărilor de pe compact discul de marca „Verbatim” cu inscripţia 21.05.2013 565/DGA/2013Mld, file 22-05-2013(1)a, s-a constatat că la 21.05.2013, ora 01:58:30, de autoutilitară se apropie poliţistul de frontieră, care verifică încărcătura şi în procesul verificării, din înregistrări se constată vocea Cristea Adrian-Ionuţ care î-l întreabă pe poliţistul de frontieră dacă „E bun aşa”?. Dat fiind întunericul de afară, imaginea poliţistului de frontieră nu este vizibilă.

Ulterior aproximativ în jurul orelor 02:03:33, se constată imaginea poliţistului de frontieră, în incinta gheretei de serviciu, în momentul restituirii paşapoartelor cu următoarele semnalmente (circa 30 ani, aproximativ 1,80m înălţime, păr şaten, tuns foarte scurt, cu calviţie pronunţată – chelie, fără alte semne dinstinctive, îmbrăcat în uniformă de poliţist de frontieră), care a fost identificat ca fiind Jăpălău Corneliu.

Ulterior, în baza declaraţiilor lui Cristea Adrian-Ionuţ s-a stabilit că acesta i-a transmis poliţistului de frontieră în momentul verificării încărcăturii suma de 10 Euro în două bancnote una bancnotă de 5 euro cu seria şi nr. X35608503035, şi una bancnotă de 5 euro seria şi nr. U02734690928, bani pe care i-a introdus în buzunarul pantalonilor. După aceasta, Cristea Adrian-Ionuţ intră în incinta blocului administrativ, unde în unul din birouri se afla responsabilul sectorului de intrare, Ciubotaru Ghenadie, care îl desemnează pe inspectorul vamal Grosu Vasile.

În urma ascultării şi vizualizării înregistrărilor de pe compact discul de marca „Verbatim" cu inscripţia 21.05.2013 317/DGA/2013, s-a constatat că la 21.05.2013, ora 02:035:27, file 22-05-2013(2)a, de autoutilitară se apropie, lucrătorul vamal, îmbrăcat în uniformă de vameş, conform epoleţilor, având gradul de căpitan şi care a fost identificat ca fiind Grosu Vasile, care a început să discute cu investigatorii, Cristea Adrian-Ionuţ şi Paraschiv Marian. În cadrul discuţiei se implică şi un alt angajat vamal, concursul căruia a fost solicitat de către Grosu Vasile şi care explică investigatorilor sub acoperire despre imposibilitatea de a trece frontiera cu colete de către cetăţeni ai României.

Ulterior din discuţiile înregistrate, aproximativ la ora 03:14, se constată prezenţa lucrătorului vamal în ghereta de serviciu dicutând cu Cristea Adrian-Ionuţ, care se afla în afara gheretei, imaginea acestuia nefiind vizibilă, dat fiind întunericul de afară, care-i indică la ora 03:14:32, file 22-05-2013(4)a, să-i achite careva mijloace băneşti utilizând expresia „Cu cât mai mult cu atât mai bine". Aproximativ la 03:14:47 se constată imaginea cet. Cristea Adrian-Ionuţ, îndepărtîndu-se de ghereta de serviciu după unele negocieri referitor la suma de bani care urma să fie transmisă angajatului vamal. După aceasta, se constată la ora 03:15:32, imaginea cet. Cristea Adrian-Ionuţ deplasându-se cu paşaportul în mână spre ghereta de serviciu a lucrătorului vamal, Grosu Vasile, pe care i-l transmite la ora 03:15:43, moment în care este vizibilă imaginea lucrătorului vamal în interiorul gheretei de serviciu.

Din declaraţiile investigatorului cu identitate acoperită Cristea Adrian-Ionuţ s-a stabilit că acesta, i-a transmis lucrătorului vamal Grosu Vasile, suma de 150 Euro şi anume o bancnotă de 100 Euro cu seria şi nr. X10852973543 şi o bancnotă de 50 Euro cu seria şi nr. V40817962156, bani pe care i-a introdus în buzunarul stâng al cămaşei de la uniformă.

După aceasta la ora 04:32 investigatorul cu identitate acoperită Cristea Adrian-Ionuţ l-a telefonat la postul telefonic cu nr. 079790055, la indicaţia anterioară a inspectorului vamal, Grosu Vasile, telefon ce-i aparţine, şi i-a comunicat că ajuns cu bine la destinaţie.

Discuţiile purtate cu funcţionari publici din Republica Moldova au fost înregistrate audio-video, folosind tehnica specială DGA şi au fost fixate pe 2 suporturi optice CD de marca „Verbatim" cu inscripţia 21.05.2013 317/DGA/2013 pe care se conţin următoarele fişiere audio-video: 22-05-2013(1). avi; 22-05-2013(2). avi; 22-05-2013(3). avi; 22-05-2013(4). avi; şi CD de marca „Verbatim" cu inscripţia 21.05.2013Mld 565/DGA/2013 pe care se conţin următoarele fişiere audio-video: 22-05-2013(1)a. avi; 22-05-2013(2)a. avi; 22-05-2013(3)a. avi; 22-05-2013(4)a. avi; 22-05-2013(5)a. avi;

În rezultatul ascultării şi vizualizării înregistrărilor de pe discuri, s-a constatat prezenţa unor convorbiri şi imagini care au importanţă pentru cauza penală. Convorbirile au fost stenografiate în conformitate cu prevederile art. 132/9 alin. (9) şi (10) CPP (Anexa nr. 1, nr. 2), stenogramele fiind anexate la prezentul proces-verbal în temeiul art. 132/9 alin. (8), constituind parte integrantă a acestuia. Stenogramele conţin date cu privire la: data, durata convorbirii, locul, datele de identificare ale persoanelor care le-au purtat şi conţinutul convorbirilor.

Imaginile şi discuţiile stenografiate, purtate de către investigatorul cu identitatea acoperită şi lucrătorul vamal, Grosu Vasile, se regăsesc pe CD de marca „Verbatim" cu inscripţia 21.05.2013 317/DGA/2/2013, în fişierul audio-video – 22.05.2013(2)a, 22.05.2013(3)a, 22.05.2013(4)a, iar imaginile şi discuţiile stenografiate, purtate cu poliţistul de frontieră, pe CD de marca „Verbatim" cu inscripţia 21.05.2013 Mld 565/DGA/2013 în fişierul audio-video – 22-05-2013(1)a. avi.

În continuare, în vederea susținerii învinuirii aduse, acuzarea a dat citire *declarațiilor investigatorului sub acoperire Cristea Adrian-Ionuț din 03 iulie 2019 și declarațiilor investigatorului sub acoperire Paraschiv Marian din 18 aprilie 2018*. Relevant pentru speță, martorul Cristea Adrian Ionuț a declarat că un alt caz a fost când unul dintre lucrătorii vamali i-a pus efectiv să descarce toată mașina și, în condițiile în care era și foarte obosit și i s-a părut și foarte arogant, i-a reținut atât numele și prenumele și relativ, alte detalii referitoare la constituția lui fizică. Este vorba despre Grosu Vasile. Înălțimea 1,70 metri, era mic de statură, părul șaten, era tuns la vremea respectivă, cu vârsta între 35-36 ani. Își aduce aminte de două persoane și aceasta datorită unor împrejurări care i-au atras atenția, și este vorba despre Grosu Vasile. Nu este foarte sigur care era lucrătorul vamal, dar poate să explice o situație cum a fost învățat pentru a nu atrage atenția. Conform declarațiilor unui funcționar vamal, este posibil să fie vorba despre Grosu Vasile, dar nu este sigur, fiind cetățeni români nu puteau transporta mărfuri în Republica Moldova fără acte de proveniență și atunci a învățat că ar trebui să facă o declarație vamală în numele unui cetățean moldovean. Își amintește că, cu ocazia unei treceri, chiar un lucrător vamal i-a menționat numele unui cetățean moldovean pentru a-l trece în declarație. Tot el i-a spus să indice faptul că mărfurile ar fi efecte, bunuri de uz personal, nu mărfuri pentru comercializare și că valoarea acestora să nu depășească 50 de euro în declarațiile vamale. Mai mult decât atât, i-a dat numărul lui de telefon și l-a rugat să-i dea un mesaj în momentul în care ajunge cu bine la destinație.

Analizând coroborat procesul-verbal de consemnare a măsurii speciale de investigație, înregistrările audio-video, stenogramele și declarațiile investigatorilor sub acoperire, instanța constată că aceste probe nu demonstrează, dincolo de orice îndoială rezonabilă, că anume inculpatul Vasile Grosu a pretins, acceptat și primit suma de 150 euro.

Astfel, în momentele esențiale ale înregistrării, din cauza întunericului, imaginea nu permite individualizarea persoanei cu care discută investigatorul sub acoperire. Deși se aude o conversație, din suportul tehnic nu poate fi stabilită cu certitudine proveniența replicilor și nici identitatea interlocutorului. Totodată, înregistrarea nu surprinde o continuitate vizuală care să

permită asocierea neîndoielnică dintre persoana observată în anumite secvențe și persoana care poartă discuția relevantă. Simpla atribuire în cuprinsul procesului-verbal și al stenogramei a unor replici inculpatului Vasile Grosu reprezintă concluzia organului care a examinat înregistrarea, fără ca această împrejurare să poată fi verificată nemijlocit din conținutul suportului tehnic. Mai mult, înregistrările nu surprind momentul transmiterii mijloacelor bănești și nici pretinsa introducere a acestora în buzunarul cămășii inculpatului. Imaginea predării pașaportului nu poate fi asimilată și nici nu permite deducerea remiterii concomitente a sumei de 150 euro. Prin urmare, modalitățile normative de pretindere, acceptare și primire a remunerației ilicite nu sunt fixate în mod obiectiv prin înregistrările audio-video.

Nici declarațiile investigatorului sub acoperire Cristea Adrian-Ionuț nu înlătură aceste dubii, acesta afirmând expres că nu este foarte sigur care dintre lucrătorii vamali a fost persoana respectivă și că doar este posibil să fi fost Vasile Grosu. O asemenea relatare, exprimată în termeni de probabilitate, nu constituie o identificare certă și neechivocă a autorului faptelor incriminate.

În aceste circumstanțe, probele acuzării nu se coroborează sub aspectul identificării certe a autorului, ci reproduc aceeași versiune care nu este confirmată prin elemente obiective independente. Or, o sentință de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri, iar dubiile care nu au putut fi înlăturate prin probe urmează a fi interpretate în favoarea inculpatului.

Sub aspectul **laturii subiective**, instanța relevă că a infracțiunii se caracterizează prin intenție directă. Motivul infracțiunii în cauză se exprimă de cele mai multe ori în interesul material sau în năzuința de a obține unele avantaje nepatrimoniale.

Infracţiunea de corupere pasivă poate fi comisă doar cu intenţie directă, întrucât scopul infracţiunii este unul special, având o natură alternativă, şi anume: 1) scopul îndeplinirii – în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă – de către corupt a unei acţiuni în exercitarea funcţiei sau contrar funcţiei în cauză; 2) scopul neîndeplinirii – în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă – de către corupt a unei acţiuni în exercitarea funcţiei sau contrar funcţiei în cauză; 3) scopul întârzierii îndeplinirii – în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă – de către corupt a unei acţiuni în exercitarea funcţiei sau contrar funcţiei în cauză; 4) scopul grăbirii îndeplinirii – în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă – de către corupt a unei acţiuni în exercitarea funcţiei sau contrar funcţiei în cauză. Pentru calificarea faptei în baza art.324 din Codul penal, nu este obligatoriu realizarea efectivă a scopului special.

La caz, instanța stabilește prin probele analizate supra, nu poate fi stabilit faptul că inculpatul Vasile Grosu a acționat prin intenție directă, în interes material, potrivit unui scop special.

Din punct de vedere al **calității de subiect al infracțiunii**, instanța statuează că inculpatul Vasile Grosu este persoana fizică responsabilă care la momentul comiterii faptei a atins vârsta de 16 ani. De asemenea subiectul trebuie să aibă calitatea specială de persoană publică. La caz,

inculpatul Vasile Grosu a activat în perioada relevantă în funcţia de inspector al Biroului Vamal Leuşeni, astfel având calitatea de persoană publică în virtutea prevederilor art. 123 alin. (2) Cod penal.

Având în vedere cele relatate supra, instanța stabilește cu certitudine că partea acuzării la examinarea prezentei cauze nu a prezentat probe verosimile și incontestabile care să coroboreze între ele, în vederea demonstrării următoarelor circumstanțe indicate în rechizitoriu, și anume că inculpatul Vasile Grosu, activând în funcţia de inspector al Biroului Vamal Leuşeni, astfel având calitatea de persoană publică în virtutea prevederilor art.123 alin.(2) Cod penal, întru realizarea scopului infracţional, la 21.05.2013, în intervalul de timp cuprins între orele 02:36:25 şi 03:16:00, aflându-se în serviciu, la biroul vamal Leuşeni, raionul Hînceşti, contrar interdicţiilor impuse de funcţia publică deţinută, a extorcat şi primit personal de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA, mijloace financiare în sumă de 150 euro personal, pentru a favoriza trecerea mărfurilor transportate de investigatorul sub acoperire, cu mijlocul de transport de model Peugeot Boxer cu nr. de înmatriculare *****, cu diminuarea plăţilor vamale, drepturilor de import asupra mărfurilor și fără efectuarea controlului vamal obligatoriu cuvenit.

Subsecvent, instanța mai reține că, potrivit principiului prezumției nevinovăției reglementat prin art.21 din Constituție, art.8 din Codul de procedură penală, garantat de art.6 p.2 al Convenției Europene de apărare a Drepturilor Omului, persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu-i va fi dovedită în modul prevăzut de lege, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanțiile necesare apărării sale, și nu va fi constatată printr-o hotărâre judecătorească de condamnare definitivă. Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în predarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

În consecință, examinând conținutul mijloacelor de probă supuse cercetării în cadrul ședinței de judecată, instanța stabilește, că acestea în ansamblu, nu demonstrează, potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil, vinovăția inculpatului Vasile Grosu în comiterea infracțiunii prevăzut de art. 324 alin.(1) Cod penal. Instanța reiterează că de către acuzare nu a fost prezentată nici o probă directă sau indirectă să demonstreze acțiunile incriminate inculpatul Vasile Grosu.

În acest sens, având în vedere considerentele expuse supra, inculpatul Vasile Grosu urmează a fi achitat în ordinea art.390 alin.(1) pct.3) din Cod de procedură penală, în conformitate cu care sentința de achitare se adoptă dacă fapta inculpatului nu întruneşte elementele infracţiunii.

5.12. Cu referire la vinovăția inculpatului Andrei Grozav în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (2) lit. c) din Codul penal *(în vigoare la momentul comiterii faptei).*

Inițial, instanța de judecată consideră necesar de a se expune asupra formei agravante a infracțiunii imputate inculpatului Andrei Grozav și anume forma estorcării prevăzute la art. 324 alin. (2) lit. c) din Codul penal, în vigoare la momentul comiterii faptelor.

Astfel, instanța de judecată apreciind fiecare probă la prezenta speță din punct de vedere al pertinenței, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, a ajuns la concluzia că acțiunile inculpatului Andrei Grozav, incorect au fost calificate de organul de urmărire penală pe indicii componenței infracțiunii prevăzute la art. 324 alin. (2) lit. c) din Codul penal, în vigoare la momentul comiterii faptelor, din care considerent instanța de judecată urmează a recalifica fapta imputată conform componenței de infracțiune prevăzută de art. 324 alin. (1) din Codul penal, în vigoare la data pronunțării prezentei sentințe.

La acest aspect instanța de judecată își întemeiază soluția pe prevederile art. 325 alin. (2) Cod procedură penală, care stipulează că, modificarea învinuirii în instanța de judecată se admite dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului și nu se lezează dreptul lui la apărare. Astfel coroborând situația de fapt cu cea de drept ce reglementează speța supusă judecății se concluzionează că, recalificarea învinuirii, nu încalcă condiția impusă de art. 325 alin. (2) Cod procedură penală. În cadrul ședinței de judecată, la etapa cercetării judecătorești s-a concluzionat că condiția de bază la reținerea calificării faptei în baza art. art. 324 alin. (2) lit. c) din Codul penal în vigoare la momentul comiterii faptei, deoarece elementul de extorcare nu s-a constatat.

În continuare, instanța consideră necesar de a preciza faptul că, prima faptă reținută în acțiunile inculpatului Andrei Grozav a fost comisă la data de 01.05.2013, iar a doua faptă a fost comisă la 02.10.2013. Ultima modificare a normei prevăzute la art. 324 din Codul penal a fost operată prin Legea nr.136 din 06.06.2024, în vigoare din 07.09.2024. La caz se atestă că legea penală mai favorabilă inculpatului este cea în vigoare la data pronunțării prezentei sentințe, ceea ce determina instanța de judecată să aplice la caz legea în vigoare la data pronunțării prezentei sentințe, concluzie ce rezultă din conținutul principiului reflectat în art. 10 Cod penal.

Referitor la elementul de extorcarea ca modalitate normativă a faptei prejudiciabile în contextul agravatei de la art.324 alin.(2) lit. c) Cod penal în vigoare la data comiterii faptei, imputate la caz, instanța remarcă că, se poate realiza prin una din următoarele modalități faptice: - punerea victimei în situația care o determină să-i transmită coruptului remunerația ilicită, pentru a preîntâmpina producerea efectelor nefaste pentru interesele legitime sau ilegitime ale victimei.

În calitate de probă decisivă pe aspectul extorcării reținute de acuzare a fost prezentat și cercetat în cadrul cercetării judecătorești, *procesul-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigaţie – documentarea cu ajutorul metodelor şi mijloacelor tehnice, precum şi localizarea sau urmărirea prin sistemul de poziţionare globală (GPS) şi prin alte mijloace tehnice utilizând aparate tehnice de înregistrare,* relevant fiind partea în privința inculpatului Andrei Grozav, și anume evenimentele descrise din **01.05.2013 și 02.10.2013.** La fel, în cadrul

cercetării judecătorești, au fost vizualizate și înregistrările video relevante, împreună cu stenogramele.

Prin urmare, *cu referire la fapta din 01.05.2013*, din stenogramele din dosar (vol. 2, f. d. 40 - 42), în coroborare cu înregistrările video, din momentul începerii verificărilor de către inspectorul vamal, începe discuția dintre Cristea Adrian Ionuț (care este indicat ca fiind B), Grozav Andrei(care este indicat ca fiind A) și Paraschiv Marian (care este indicat ca fiind C): *"...A: Dați-l acolo pe groapă și domnul a să se uite și apoi veniți înapoi înăuntru să vă înregistrez, bine domnu? B: Am înțeles, se poate? A: Da domnu, dați pașaportul tehnic, talonul cum se mai numește? B: Talonul nu-i în pașaport? A: Da este, poftim domnu B: Tăt normal șefu? Tăt îi normal, da, drum bun, fii atent! Ia vezi dacă mai sunt banii în pașaport? C: Nui B: În primul, în pașaportul meu uită-te C: Nu B: Deci nu mai sunt, da? Bun C: Deci la 22 și 43 am plecat din vama moldovenească, în total? B: 30 pînă la urmă, 10 cu 20. C: Lu ăla cu ochelari, nu? B: Da C: Unde o luat banii înăuntru nu? B: Din pașaport da C: Nu, vameșul înăuntru da? B: Le-o luat din pașaport, i-am pus 20, am crezut că o să mai ceară…"*

Cu privire la fapta din 02.10.2013, din stenogramele din dosar (vol. 2, f. d. 116 - 117), în coroborare cu înregistrările video, din momentul începerii verificărilor de către inspectorul vamal, începe discuția dintre Igor Caraman (care este indicat ca fiind A) și Andrei Grozav (care este indicat ca fiind B): "*B: Și pui tu în pasport?Și faci tu aici? A: A? Cât să pun? B: Mult b***** A: Cât de mult? B: Un milion b***** A: Nu, hai zi cât? B: Pune 50 de ruble și. A: Îi mult ăi 50. Hai că când vin înapoi știi cât am plătit?7000 de lei în casă și 100așa B: Uhuhuhu A: Î-ți dai seama m-o curentat ca nici odată B: Cum uăi busu ista 7000 A: 7000 de lei B: Uăi, pune 50 și a să șibă mai puțin, da pentru ce mă z***** dară, nu da nică și? A: Uăi 55 de euro mi-o mai rămas B: Iaca pui 50, A: Lasă-mi măcar de o cofe. 40 de ruble îi bun? B: Hăi! Cum uăi ai plătit chiar 7000 de lei în casă A: 7000 și 100 i-am dat așa B: Da șine ți-o făcut, Cum îi zice? A: Asta. Nu Nina da maiorul șela B: Mujîc A: Nu mai este m***** B: A, așeia bătrîoară, Raia A: Raia. B: Vseo ține. Davai*„

Astfel, apreciind conținutul convorbirii, instanța constată că probele administrate nu relevă niciuna dintre modalitățile faptice proprii extorcării. Din conduita inculpatului nu rezultă că acesta l-ar fi amenințat, explicit sau implicit, pe Cristea Adrian Ionuț la 01.05.2013 și pe Igor Caraman la 02.10.2013 cu lezarea unor interese legitime ori ilegitime, că i-ar fi creat intenționat o situație constrângătoare sau că ar fi nesatisfăcut o solicitare pentru a-l obliga să transmită remunerația ilicită în scopul evitării unui prejudiciu. Discuția evidențiază o negociere asupra cuantumului, lipsită de o componentă coercitivă. Prin urmare, circumstanțele constatate nu dovedesc, semnul calificativ al extorcării.

În astfel de condiții, se impune recalificarea faptei de către instanța de judecată în prevederile art. 324 alin. (1), în vigoare la data pronunțării prezentei sentințe, și anume coruperea pasivă, *exprimată prin pretinderea, acceptarea şi primirea, personal, de către o persoană publică de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru sine pentru a îndeplini acţiuni contrar exercitării funcţiei.*

Astfel, **Obiectul juridic special** al infracțiunii prevăzute de art. 324 din Codul penal, îl constituie relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care presupune respectarea de către persoanele publice și persoanele publice străine a obligației de a pretinde, accepta sau primi remunerații în strictă conformitate cu legea.

La speță, potrivit învinuirii, inculpatul Andrei Grozav, prin acțiunile sale a atentat la obiectul juridic al infracțiunii prevăzute de art. 324 din Codul penal, prin faptul că a pretins, acceptat și primit suma de 20 euro la 01.05.2013 și 40 euro la 02.10.2013, personal de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA.

Obiectul material sau imaterial al infracțiunii prevăzute de art. 324 din Codul penal, îl reprezintă remunerația ilicită. Aceasta se exprimă prin bunuri, servicii, privilegii, avantaje oferte ori promisiuni sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice sau persoanei publice străine, în toate cazurile având un caracter gratuit.

Este important ca remunerația să nu i se cuvină persoanei publice, persoanei publice străine, funcționarului internațional, persoanei cu funcție de demnitate publică, adică nu-i este legal datorată. Este absolut obligatoriu ca remunerația ilicită să constituie un contraechivalent al conduitei pe care coruptul se angajează să o adopte, conduită ce se concretizează alternativ în: îndeplinirea sau neîndeplinirea, întârzierea sau grăbirea îndeplinirii unei acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia.

La caz, potrivit învinuirii, obiectul infracțiunii prevăzute de art. 324 din Codul penal îl reprezintă mijloacele bănești pretinse, acceptate și primite de Grozav Andrei în sumă de 20 euro la 01.05.2013 și 40 euro la 02.10.2013, personal de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzută de art. 324 din Codul penal, constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de pretindere, acceptare sau primire, personal sau prin mijlocitor, de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice sau persoanei publice străine, pentru aceasta sau pentru o altă persoană, ori de acceptare a ofertei ori promisiunii de asemenea foloase.

Patru modalități normative cu caracter alternativ ale acțiunii prejudiciabile specificate vizează în mod alternativ următoarele modalități normative: 1) pretinderea de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului; 2) acceptarea: a) de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului; b) ofertei ori promisiunii de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului; 3) primirea de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului.

Pretinderea constă într-o cerere, solicitare insistentă ori într-o pretenție vizând obiectul remunerării ilicite, care se poate manifesta verbal, în scris sau în formă concludentă, fiind inteligibilă pentru cel căruia i se adresează, indiferent dacă a fost satisfăcută sau nu. În cazul pretinderii, inițiativa aparține în exclusivitate coruptului, adică persoanei publice ori persoanei

publice străine, funcţionarului internaţional ori persoanei cu funcţie de demnitate publică. Indiferent dacă este expresă sau aluzivă, pretinderea remuneraţiei ilicite trebuie să fie univocă, manifestînd intenţia coruptului de a condiţiona de ea conduita legată de obligaţiile sale de servici.

Acceptarea presupune consimţirea sau aprobarea expresă sau tacită de către corupt a obiectului remuneraţiei ilicite etalat de către corupător. În ipoteza acceptării, iniţiativa aparţine în exclusivitate corupătorului. Astfel, acceptarea presupune realizarea unor acţiuni cu caracter bilateral, corelativ. Sub aspect cronologic, acceptarea întotdeauna urmează unei acţiuni săvârşite din partea corupătorului.

Diferenţa dintre cele două forme ale acceptării rezidă în obiectul remuneraţiei ilicite. Dacă în cazul primei forme acceptarea se face în raport cu anumite bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului, atunci în cea de-a doua formă, acceptarea se face în raport cu o anumită propunere ce provine de la corupător de a-i da coruptului bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin ultimului sau se face în raport cu asumarea de către corupător a unei obligaţii de a da coruptului bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin ultimului.

Nu are nici o relevanţă la încadrare dacă obiectul remuneraţiei ilicite este sau nu determinat sub aspectul naturii, calităţii şi cantităţii (parametrii valorici ai remuneraţiei ilicite), fiind suficient ca persoana publică sau persoana publică străină să consimtă ori să aprobe oferta sau promisiunea făcută din partea corupătorului.

Primirea înseamnă luarea în posesie, obţinerea, încasare de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului de la corupător (sau de la un terţ ce acţionează în numele acestuia) şi nu se limitează neapărat la preluarea manuală de către corupt a obiectului remuneraţiei ilicite. Primirea poate fi realizată şi prin lăsarea bunurilor ce constituie remuneraţia ilicită într-un loc indicat de către corupător, de unde se vor putea prelua oricînd de către corupt.

În cazul modalităţii de primire, iniţiativa aparţine corupătorului şi în mod obligatoriu constituie un act bilateral or, primirea implică inevitabil darea de către corupător a remuneraţiei ilicite.

Pentru a fi în prezenţa modalităţii de primire, luarea în posesie, obţinerea, încasarea remuneraţiei ilicite trebuie să fie spontană. Spontaneitatea presupune fie o relativă concomitenţă între acceptarea propunerii şi primire, fie inexistenţa între acceptarea propunerii şi primirea remuneraţiei ilicite a unui interval de timp, care să permită ca acceptarea să se evidenţieze în calitate de modalitate normativă a faptei prejudiciabile. În lipsa unei concomitenţe dintre acceptare şi primire, primirea se consideră fapt epuizat. În această ipoteză, infracţiunea se consideră consumată din momentul: - acceptării de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului; - acceptării ofertei ori promisiunii de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului. Primirea

poate avea loc până ori după acordarea serviciului solicitat, dar cu condiţia că a fost în prealabil acceptată.

Astfel, ***cu privire la latura obiectivă a infracțiunii analizate***, instanța de judecată reține că prin totalitatea probelor cercetate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art.100 alin.(4) din Cod de procedură penală și apreciindu-le în sensul art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității, veridicității și coroborării reciproce, se constată că probele prezentate spre cercetare în cadrul ședinței de judecată de părți, în ansamblu, confirmă prezența laturii obiective în faptele incriminate lui Andrei Grozav, ***și anume faptul acceptării și primirii sumei de 40 euro la 02.10.2013***, personal de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA. ***Cu referire la prezența laturii obiective – pretinderea*** - instanța atestă că din cumulul de probe analizat, nu se confirmă pretinderea de către Andrei Grozav a sumei de 40 euro la 02.10.2013 de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA.

Subsecvent, cu referire la prezența laturii obiective, sub forma pretinderii, acceptării și primirii sumei de 20 euro la 01.05.2013, personal de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA, instanța atestă că din cumulul de probe analizat, aceasta nu se confirmă.

În această ordine de idei, ***cu referire la fapta din 01.05.2013,*** instanța atestă că în susținerea acuzării, procurorul se bazează în principal pe *procesul-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigaţie – documentarea cu ajutorul metodelor şi mijloacelor tehnice, precum şi localizarea sau urmărirea prin sistemul de poziţionare globală (GPS) şi prin alte mijloace tehnice utilizând aparate tehnice de înregistrare,* relevant fiind partea în privința inculpatului Andrei Grozav, și anume evenimentele descrise din **01.05.2013**, cu participarea investigatorului sub acoperire Cristea Adrian Ionuț. Astfel, potrivit acestuia, **la 01.05.2013,** investigatorul cu identitatea acoperită Cristea Adrian-Ionuţ din cadrul Ministerului Afacerilor Interne din România, Direcţia Generală Anticorupţie, împreună cu colegul său, Paraschiv Marian, în jurul orelor 22:00 au intrat în postul vamal Leuşeni în direcţia PTF Albiţa, în calitate de conducători auto ai autoutilitarei marca Peugeot Boxer cu nr. de înmatriculare ***** transportînd colete.

În urma ascultării şi vizualizării înregistrărilor de pe compact discul de marca „Verbatim” cu inscripţia 01 mai 2013 425/DGA/2013, fişierul audio-video – 01.05_adi2, în jurul orelor 22:21:20, se aud şi se observă acţiunile investigatorului cu identitatea acoperită Cristea Adrian-Ionuţ, care aflându-se în autoutilitara condusă de el, în momentul în care pune o bancnotă de 10 euro în paşaport, ţinând în mână două paşapoarte de culoare vişiniu închis, conform semnalmentelor exterioare eliberate de statul român, înainte ca acestea să fie solicitate de către poliţia de frontieră. În acelaşi timp, aproximativ în jurul orelor 22:22:25, din imagini se observă momentul apropierii poliţistului de frontieră cu următoarele semnalmente (constituţie atletică, circa 30 de ani şi aproximativ 1,80m înălţime, păr şaten tuns scurt, îmbrăcat în uniformă de poliţist de frontieră), care a fost identificat ca fiind Lipchin Alexandru, solicitând paşapoartele.

Ulterior, în jurul orelor 22:29:06 se observă din înregistrări imaginea poliţistului de frontieră, care restituie paşapoartele iar ulterior urcându-se în unitatea de transport se aud discuţiile lui Cristea Adrian-Ionuţ cu Paraschiv Marian, la ora 22:29:42, moment în care primul îi spune despre lipsa banilor din paşaport. Ulterior se constată din înregistrări în jurul orelor 22:30:38, glasul lui Cristea Adrian-Ionuţ cînd menţionează faptul introducerii în paşaport a sumei de 20 Euro pentru lucrătorul vamal, şi în imagini se observă bancnota respectivă, după care la ora 22:31:39 se observă imaginea lucrătorului vamal cu următoarele semnalmente (constituţie corpolentă, circa 35 de ani, aproximativ 1,80m înălţime, tuns scurt, îmbrăcat în uniformă, cu ochelari), care a fost identificat ca fiind Grozav Andrei, apropiindu-se de autoutilitară. Ulterior, în jurul orelor 22:39, se constată în imagini Grozav Andrei în biroul de serviciu în prezenţa a încă unui lucrător vamal solicitînd talonul tehnic, răsfoind în acelaşi timp prin paşaport, după care restituie actele lui Cristea Adrian-Ionuţ. După aceasta în jurul orelor 22:41:26, fişierul audio-video – 01.05_adi3, se constată prezenţa în înregistrări a discuţiei purtate în autoutilitară de Cristea Adrian-Ionuţ cu Paraschiv Marian despre lipsa banilor anterior introduşi în paşaport.

Din declaraţiile investigatorului cu identitate acoperită Cristea Adrian-Ionuţ şi din procesul-verbal de investigaţii din 14.05.2013, s-a stabilit că acesta, i-a transmis poliţistului de frontieră o bancnotă de 10 euro pe care a plasat-o preventiv în paşaport cu seria şi nr. X79548093668 şi lucrătorului vamal o bancnotă de 20 Euro cu seria şi nr. H56343767652, la fel introducând-o preventiv în paşaport.

În rezultatul ascultării şi vizualizării înregistrărilor de pe discuri, s-a constatat prezenţa unor convorbiri şi imagini care au importanţă pentru cauza penală. Convorbirile au fost stenografiate în conformitate cu prevederile art. 132/9 alin. (9) şi (10) CPP, stenogramele fiind anexate la prezentul proces-verbal în temeiul art. 132/9 alin. (8), constituind parte integrantă a acestuia. Stenogramele conţin date cu privire la: data, durata convorbirii, locul, datele de identificare ale persoanelor care le-au purtat şi conţinutul convorbirilor.

Discuţiile purtate cu funcţionari publici din Republica Moldova au fost înregistrate audio-video, folosind tehnica specială DGA şi au fost fixate pe un suport optic CD de marca „Verbatim" cu inscripţia 01.05.2013 425/DGA/2013, care conţine fişierele audio-video: 01.05_adi1, 01.05_adi2, 01.05_adi3.

În continuare, în vederea susținerii învinuirii aduse, acuzarea a dat citire *declarațiilor investigatorului sub acoperire Cristea Adrian-Ionuț din 03 iulie 2019 și declarațiilor investigatorului sub acoperire Paraschiv Marian din 18 aprilie 2018*. Relevant pentru speță, martorul Paraschiv Marian a declarat că numele Grozav Andrei îi este cunoscut, el este lucrător vamal, 1,80-1,85, constituție atletică, fost sportiv de arte marțiale, tuns foarte scurt, ochii de culoare deschisă, un temperament foarte, foarte agitat și chiar agresiv. În momentul în care a intrat în vama Leușeni după ce a intrat vama Albița, după ce au încheiat documentele legale de trecere a frontierei, în ceea ce privește marfa pe care o transporta, s-a prezentat la biroul vameșului Grozavu pentru a plăti rovinieta auto, document de trecere care se plătește la el, a fost întrebat de către acesta, de către Grozavu, cu ce autoturism se deplasează, acesta a ieșit din

cabină, gheretă, a mers către autoutilitara care era parcată în vamă, acesta i-a pus mai multe întrebări referitoare la ce transporta, de câte ori a trecut prin vamă, cine este patronul lor, cel care l-a angajat și alte generalități, nimic. Acestea au fost circumstanțele în care l-a cunoscut pe Grozavu Andrei.

Analizând procesul-verbal de consemnare a măsurii speciale de investigație, înregistrările audio-video și declarațiile investigatorilor sub acoperire, instanța constată că aceste probe nu confirmă existența laturii obiective a infracțiunii imputate inculpatului Andrei Grozav în episodul din 01 mai 2013. Astfel, înregistrările nu surprind momentul în care investigatorul Cristea Adrian-Ionuț ar fi introdus bancnota de 20 euro în pașaport. Faptul că, la un anumit moment, în imagini este observată o bancnotă aflată în posesia investigatorului demonstrează doar existența acesteia, dar nu și introducerea ei ulterioară în pașaportul remis inculpatului. Totodată, înregistrările nu surprind nicio acțiune prin care Andrei Grozav ar fi pretins suma respectivă, ar fi acceptat oferirea acesteia sau ar fi luat bancnota din pașaport. Din imagini rezultă doar că inculpatul s-a apropiat de autoutilitară, a solicitat talonul tehnic, a răsfoit pașaportul și ulterior a restituit actele. Aceste acțiuni, privite în mod obiectiv, sunt compatibile cu exercitarea atribuțiilor sale de serviciu și nu demonstrează primirea unei remunerații ilicite.

Nici discuția ulterioară dintre Cristea Adrian-Ionuț și Paraschiv Marian, în cadrul căreia aceștia constată că banii nu se mai aflau în pașaport, nu confirmă primirea lor de către inculpat. Înregistrarea acestei conversații demonstrează doar faptul că investigatorii au purtat o asemenea discuție și au formulat propria concluzie cu privire la lipsa banilor, fără a stabili însă că bancnota fusese introdusă efectiv în pașaport, în care dintre pașapoarte se afla, cine a avut acces la aceasta și cine a luat-o.

La fel, declarațiile lui Paraschiv Marian confirmă doar circumstanțele în care l-a cunoscut pe Andrei Grozav și discuțiile generale purtate cu acesta, fără ca martorul să declare că a observat nemijlocit introducerea bancnotei în pașaport ori primirea acesteia de către inculpat. În consecință, probele acuzării nu demonstrează în mod cert și dincolo de orice îndoială rezonabilă săvârșirea de către Andrei Grozav a vreuneia dintre modalitățile normative ale laturii obiective – pretinderea, acceptarea sau primirea sumei de 20 euro. Or, lipsa banilor constatată ulterior nu poate suplini lipsa probării modului în care aceștia ar fi ajuns în posesia inculpatului.

Cu referire la fapta din 02.10.2013, instanța ia în vedere *procesul-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigaţie – documentarea cu ajutorul metodelor şi mijloacelor tehnice, precum şi localizarea sau urmărirea prin sistemul de poziţionare globală (GPS) şi prin alte mijloace tehnice utilizând aparate tehnice de înregistrare,* relevant fiind partea în privința inculpatului Andrei Grozav, și anume evenimentele descrise din **02.10.2013**, cu participarea investigatorului sub acoperire Igor Caraman.

Astfel, potrivit procesului-verbal menționat, la **02 octombrie 2013**, investigator sub acoperire, cetăţean al Republicii Moldova Caraman Igor, autorizat în baza ordonanţei din 28.06.2013 a procurorului în Procuratura Anticorupţie, Roman Statnîi, şi a încheierii Judecătoriei Hînceşti, din 28 iunie 2013 să documenteze persoanele cu statut public şi cu

funcţie de răspundere din cadrul Serviciului Vamal, poliţiei de frontieră şi poliţiei rutiere, cu ajutorul metodelor şi mijloacelor tehnice, în momentul comiterii actelor de corupere, după ce a ieşit din PTF Leuşeni, aproximativ în jurul orelor 21:00, s-a prezentat în PTF Leuşeni în calitate de conducător al autoutilitarei de model Peugeout Boxer, cu numerele de înmatriculare ***** transportând colete cu destinaţia Braşov.

Rezultatele măsurii speciale de investigaţii din această dată se conţin pe DVD-R de model „Verbatim" cu nr. 714/DGA/2013 cu inscripţia MD 01.10.2013, în care se conţin fişierele audio-video SG1_01_10_2013_ST_MD.007; SG2_01_10_2013_ST_MD.017;

Vizualizând fişierul audio-video, SG1_02_10_2013_ST_MD.016, în jurul orelor, se constată discuţia cet. Caraman Igor cu poliţistul de frontieră care a fost identificat ca cet. **Tăbăcaru Ion**, în faţa gheretei de serviciu a funcţionarului nominalizat.

Ulterior la ora 21:27:27, se vede imaginea cet.Grozav Andrei în spatele autoutilitarei verificând coletele.

Iar la ora 21:37:30, se constată discuţia cet. Caraman Igor cu poliţistul de frontieră pe nume Tăbăcaru Ion, în care funcţionarul respectiv îi solicită investigatorului sub acoperire suma de **10 euro,** iar din imagini se observă la ora 21:38:13 o bancnotă de 10 euro în mâina cet.Caraman Igor. Conform declaraţiilor cet. Caraman Igor acesta i-a transmis în final poliţistului de frontieră suma de **5 euro** cu seria **X27696088163.**

Din aceleaşi înregistrări se constată la ora 21:39:18, imaginea inspectorului vamal Grozav Andrei în incinta biroului de serviciu aşezat la masa de lucru, iar la ora 21:39:16, se aude vocea cet.Grozav Andrei care spune "50 de ruble". În continuare la ora 21:40:13 se vede din înregistrări cum cet.Caraman Igor îi transmite ceva vameşului Grozav Andrei, spre masa de serviciu. Din declaraţiile cet. Caraman Igor s-a stabilit că acesta a trasnmis lui Grozav Andrei suma de 40 euro compusă din următoarele bancnote: **5 euro** seria **M18108637789**, **5 euro** seria **P21201731704**, **5 euro** seria **P24761457262**, **5 euro** seria **T16979305092**, **5 euro** seria **P18481571164**, **5 euro** seria **U54745266002** şi **10 euro** seria **X79564080359.**

Aproximativ la ora 21:45, cet.Caraman părăseşte PTF Leuşeni în direcţia PTF Albiţa.

În rezultatul ascultării şi vizualizării înregistrărilor de pe discuri, s-a constatat prezenţa unor convorbiri şi imagini care au importanţă pentru cauza penală. Convorbirile au fost stenografiate în conformitate cu prevederile art.132/9 alin.(9) şi (10) CPP (Anexa nr. 1, nr. 2), stenogramele fiind anexate la prezentul proces-verbal în temeiul art. 132/9 alin. (8), constituind parte integrantă a acestuia. Stenogramele conţin date cu privire la: data, durata convorbirii, locul, datele de identificare ale persoanelor care le-au purtat şi conţinutul convorbirilor.

Subsecvent, sunt relevante și stenogramele anexate la procesul-verbal menționat supra (vol. 2, f. d. 116 - 117), în coroborare cu înregistrările video. Astfel, din momentul începerii verificărilor de către inspectorul vamal, începe discuția dintre Igor Caraman (care este indicat ca fiind A) și Andrei Grozav (care este indicat ca fiind B): "*B: Și pui tu în pasport?Și faci tu*

*aici? A: A? Cât să pun? B: Mult b***** A: Cât de mult? B: Un milion b***** A: Nu, hai zi cât? B: Pune 50 de ruble și. A: Îi mult ăi 50. Hai că când vin înapoi știi cât am plătit?7000 de lei în casă și 100așa B: Uhuhuhu A: Î-ți dai seama m-o curentat ca nici odată B: Cum uăi busu ista 7000 A: 7000 de lei B: Uăi, pune 50 și a să șibă mai puțin, da pentru ce mă z***** dară, nu da nică și? A: Uăi 55 de euro mi-o mai rămas B: Iaca pui 50, A: Lasă-mi măcar de o cofe. 40 de ruble îi bun? B: Hăi! Cum uăi ai plătit chiar 7000 de lei în casă A: 7000 și 100 i-am dat așa B: Da șine ți-o făcut, Cum îi zice? A: Asta. Nu Nina da maiorul șela B: Mujîc A: Nu mai este m***** B: A, așeia bătrîoară, Raia A: Raia. B: Vseo ține. Davai*„

Astfel, înregistrările audio-video audiate și vizualizate nemijlocit în ședința de judecată, coroborate cu procesul-verbal de consemnare a măsurii speciale de investigație și cu stenogramele anexate, demonstrează, dincolo de orice dubiu rezonabil, că, la 02.10.2013, inculpatul Andrei Grozav a acceptat și primit de la investigatorul sub acoperire Igor Caraman suma de 40 de euro, care nu i se cuvenea, în legătură cu exercitarea atribuțiilor sale de serviciu. Acceptarea remunerației ilicite rezultă din conținutul discuției purtate între inculpat și investigator, în cadrul căreia Andrei Grozav a abordat posibilitatea introducerii banilor în pașaport prin întrebarea „Și pui tu în pasport?”, iar ulterior, în contextul negocierii remunerației, a afirmat „Pune 50 de ruble și” și „Iaca pui 50”. După ce investigatorul a comunicat că dispune de 55 de euro și a întrebat „40 de ruble îi bun?”, inculpatul nu a respins propunerea, continuând discuția și încheind-o prin expresiile „Vseo ține. Davai”. Aceste manifestări verbale, apreciate în succesiunea lor și în contextul întregii conversații, relevă consimțământul inculpatului la primirea remunerației ilicite.

Primirea efectivă a banilor este confirmată de secvența video de la ora 21:40:13, în care se observă cum Igor Caraman îi transmite ceva inculpatului Andrei Grozav spre masa de serviciu, împrejurare care, coroborată cu constatările procesului-verbal și declarațiile investigatorului sub acoperire, confirmă transmiterea sumei de 40 de euro, constituită din șase bancnote de 5 euro și o bancnotă de 10 euro. Totodată, legătura dintre remunerația ilicită și conduita contrară atribuțiilor de serviciu rezultă din afirmația inculpatului „pune 50 și a să șibă mai puțin”, formulată în contextul în care investigatorul i-a comunicat că anterior achitase suma de 7000 de lei în casă. Această afirmație, coroborată cu acceptarea și primirea ulterioară a banilor, demonstrează că remunerația ilicită a fost oferită și primită în legătură cu favorizarea trecerii mărfurilor transportate și diminuarea plăților vamale.

În același timp, instanța reține că probele administrate nu demonstrează, dincolo de orice dubiu rezonabil, pretinderea de către Andrei Grozav a sumei de 40 de euro, întrucât, deși inculpatul a făcut referire la introducerea banilor în pașaport și a indicat suma de „50 de ruble”, propunerea concretă de remitere a sumei de 40 de euro a aparținut investigatorului sub acoperire, fiind ulterior acceptată de inculpat. Prin urmare, ansamblul probator confirmă săvârșirea faptei incriminate în modalitățile normative ale acceptării și primirii remunerației ilicite în sumă de 40 de euro.

La fel, sunt relevante și concluziile *raportului de expertiză din nr.181-184 din 01 mai 2013*, în baza căruia s-a stabilit că mijloacle băneşti prezentate expertului sunt autentice, *raportului de expertiză din nr.187, 188 din 02 mai 2013*, în baza căruia s-a stabilit că mijloacle băneşti prezentate expertului sunt autentice și *raportului de expertiză din nr.419-421 din 05 octombrie 2013*, în baza căruia s-a stabilit că mijloacle băneşti prezentate expertului sunt autentice, cee ce denotă că sumele folosite de către investigatorii sub acoperire au fost autentice.

Nu în ultimul rând, instanța reține și *declarațiile investigatorilor sub acoperire Paraschiv Marian și Cristea Adrian-Ionuț*, audiați prin intermediul comisiei rogatorii. Astfel, Paraschiv Marian a declarat că a fost autorizat să participe la activități de investigare desfășurate pe teritoriul Republicii Moldova în vederea identificării și documentării faptelor de corupție comise în PTF Leușeni și pe teritoriul Republicii Moldova de către lucrători vamali, polițiști de frontieră și alți funcționari cu statut special. Martorul a explicat că, în cadrul acestei activități, tranzita punctul de trecere a frontierei în calitate de conducător auto al unei autoutilitare care transporta colete și intra în contact cu funcționarii responsabili de verificarea documentelor, a mijlocului de transport și a mărfurilor. Totodată, acesta a arătat că, în asemenea împrejurări, funcționarii solicitau diferite sume de bani pentru efectuarea unui control superficial, pentru a nu verifica în detaliu marfa ori pentru a nu-și îndeplini în mod corespunzător atribuțiile de serviciu.

La rândul său, Cristea Adrian-Ionuț a relatat că activitatea era desfășurată în cadrul unei colaborări dintre autoritățile române și cele ale Republicii Moldova, fiind constituită o echipă comună româno-moldovenească. Acesta a declarat că a fost autorizat să tranziteze frontiera prin PTF Albița–Leușeni, având rolul de conducător auto al unei autoutilitare în care erau transportate pretinse colete provenite din Italia. Martorul a precizat că fiecare trecere prin punctul de frontieră era fixată cu mijloace audio-video și că, după fiecare trecere, erau întocmite procese-verbale în care se consemnau cele întâmplate. Cristea Adrian-Ionuț a mai explicat că, pe parcursul unei treceri, petrecea în punctul de frontieră aproximativ două – două ore și jumătate, interval în care interacționa în mod repetat cu polițiștii de frontieră și lucrătorii vamali, ceea ce îi permitea să rețină anumite semnalmente ale persoanelor cu care intra în contact. Totodată, acesta a subliniat că întocmirea proceselor-verbale imediat după fiecare trecere și înregistrarea audio-video a activităților permiteau păstrarea detaliilor relevante și verificarea ulterioară a identității persoanelor implicate.

Instanța reține că aceste declarații sunt relevante pentru a explica modul concret în care s-au desfășurat activitățile investigatorilor sub acoperire, scopul pentru care aceștia tranzitau PTF Leușeni, împrejurările în care intrau în contact cu funcționarii publici, precum și modalitatea în care fiecare trecere era documentată. Declarațiile respective se coroborează cu procesele-verbale de consemnare a măsurilor speciale de investigații, cu înregistrările audio-video și cu stenogramele anexate acestora.

Sub aspectul **laturii subiective**, instanța relevă că a infracțiunii se caracterizează prin intenție directă. Motivul infracțiunii în cauză se exprimă de cele mai multe ori în interesul material sau în năzuința de a obține unele avantaje nepatrimoniale.

Infracțiunea de corupere pasivă poate fi comisă doar cu intenţie directă, întrucât scopul infracţiunii este unul special, având o natură alternativă, şi anume: 1) scopul îndeplinirii – în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă – de către corupt a unei acţiuni în exercitarea funcţiei sau contrar funcţiei în cauză; 2) scopul neîndeplinirii – în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă – de către corupt a unei acţiuni în exercitarea funcţiei sau contrar funcţiei în cauză; 3) scopul întârzierii îndeplinirii – în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă – de către corupt a unei acţiuni în exercitarea funcţiei sau contrar funcţiei în cauză; 4) scopul grăbirii îndeplinirii – în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă – de către corupt a unei acţiuni în exercitarea funcţiei sau contrar funcţiei în cauză. Pentru calificarea faptei în baza art.324 din Codul penal, nu este obligatoriu realizarea efectivă a scopului special.

Sub aspectul laturii subiective, instanța reține că Andrei Grozav a acționat cu intenție directă, întrucât, cunoscând că suma de 40 de euro nu i se cuvenea, a acceptat și primit-o în scopul favorizării trecerii mărfurilor cu diminuarea plăților vamale și fără efectuarea controlului vamal obligatoriu. Interesul material și scopul special rezultă din discuțiile purtate și din circumstanțele remiterii banilor.

Din punct de vedere al **calității de subiect al infracțiunii**, instanța statuează că inculpatul Andrei Grozav este persoana fizică responsabilă care la momentul comiterii faptei a atins vârsta de 16 ani. De asemenea subiectul trebuie să aibă calitatea specială de persoană publică. La caz, inculpatul Andrei Grozav a activat în perioada relevantă în funcţia de inspector al Biroului Vamal Leuşeni, astfel având calitatea de persoană publică în virtutea prevederilor art. 123 alin. (2) Cod penal.

În concluzie, în urma examinării circumstanțelor cauzei și a probelor administrate, instanța constată că, în acțiunile inculpatului Andrei Grozav sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de corupere pasivă, în varianta normativă de acceptare și primire, pentru episodul din 02.10.2013. Totodată, nu au fost stabilite circumstanțe care să înlăture caracterul penal al faptei. Vinovăția acestuia în acceptarea și primirea personală, în calitate de persoană publică, a sumei de 40 euro, care nu i se cuvenea, pentru îndeplinirea unor acțiuni contrare funcției sale, a fost demonstrată dincolo de orice dubiu rezonabil. Prin urmare, Andrei Grozav urmează a fi condamnat potrivit art. 324 alin. (1) din Codul penal, în vigoare la momentul pronunțării prezentei sentințe.

Având în vedere cele relatate supra, instanța stabilește cu certitudine că partea acuzării la examinarea prezentei cauze nu a prezentat probe verosimile și incontestabile care să coroboreze între ele, în vederea demonstrării următoarelor circumstanțe indicate în rechizitoriu, și anume că inculpatul Andrei Grozav**,** activând în funcţia de inspector al Biroului Vamal Leuşeni, astfel având calitatea de persoană publică în virtutea prevederilor art.123 alin.(2) Cod penal, întru

realizarea scopului infracţional, la 01.05.2013, în intervalul de timp cuprins între orele 22:30:38 şi 22:43:23, aflându-se în serviciu, la biroul vamal Leuşeni, raionul Hînceşti, contrar interdicţiilor impuse de funcţia publică deţinută, a extorcat şi primit personal de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA, mijloace financiare în sumă de 20 euro personal, pentru a favoriza trecerea mărfurilor transportate de investigatorul sub acoperire, cu mijlocul de transport de model Peugeot Boxer cu nr. de înmatriculare *****, cu diminuarea plăţilor vamale, drepturilor de import asupra mărfurilor și fără efectuarea controlului vamal obligatoriu cuvenit.

Pe de altă parte, din cumulul de probe analizat supra, instanța de judecată stabilește cu certitudine că fapta săvârșită de inculpatul Andrei Grozav s-a confirmat, și anume că el, întru realizarea scopului infracţional, la 02.10.2013, în intervalul de timp cuprins între orele 21:39:00 şi 21:40:49, aflându-se în serviciu, la biroul vamal Leuşeni, raionul Hînceşti, contrar interdicţiilor impuse de funcţia publică deţinută, a primit personal de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA, mijloace financiare în sumă de 40 euro personal, pentru a favoriza trecerea mărfurilor transportate de investigatorul sub acoperire, cu mijlocul de transport de model Peugeot Boxer cu nr. de înmatriculare *****, cu diminuarea plăţilor vamale, drepturilor de import asupra mărfurilor și fără efectuarea controlului vamal obligatoriu cuvenit.

5.13. Cu referire la vinovăția inculpatului Vitalie Mereuță în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (2) lit. c) din Codul penal *(în vigoare la momentul comiterii faptei).*

Inițial, instanța de judecată consideră necesar de a se expune asupra formei agravante a infracțiunii imputate inculpatului Vitalie Mereuță și anume forma estorcării prevăzute la art. 324 alin. (2) lit. c) din Codul penal, în vigoare la momentul comiterii faptelor.

Astfel, instanța de judecată apreciind fiecare probă la prezenta speță din punct de vedere al pertinenței, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, a ajuns la concluzia că acțiunile inculpatului Vitalie Mereuță, incorect au fost calificate de organul de urmărire penală pe indicii componenței infracțiunii prevăzute la art. 324 alin. (2) lit. c) din Codul penal, în vigoare la momentul comiterii faptelor, din care considerent instanța de judecată urmează a recalifica fapta imputată conform componenței de infracțiune prevăzută de art. 324 alin. (1) din Codul penal, în vigoare la data pronunțării prezentei sentințe.

La acest aspect instanța de judecată își întemeiază soluția pe prevederile art. 325 alin. (2) Cod procedură penală, care stipulează că, modificarea învinuirii în instanța de judecată se admite dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului și nu se lezează dreptul lui la apărare. Astfel coroborând situația de fapt cu cea de drept ce reglementează speța supusă judecății se concluzionează că, recalificarea învinuirii, nu încalcă condiția impusă de art. 325 alin. (2) Cod procedură penală. În cadrul ședinței de judecată, la etapa cercetării judecătorești s-a concluzionat că condiția de bază la reținerea calificării faptei în baza art. art. 324 alin. (2) lit.

c) din Codul penal în vigoare la momentul comiterii faptei, deoarece elementul de extorcare nu s-a constatat.

În continuare, instanța consideră necesar de a preciza faptul că, faptele reținute în acțiunile inculpatului Vitalie Mereuță au fost comise la data de 30.07.2013 pentru prima fapta incriminată și la data de 10.09.2013 pentru a doua faptă inrciminată. Ultima modificare a normei prevăzute la art. 324 din Codul penal a fost operată prin Legea nr.136 din 06.06.2024, în vigoare din 07.09.2024. La caz se atestă că legea penală mai favorabilă inculpatului este cea în vigoare la data pronunțării prezentei sentințe, ceea ce determina instanța de judecată să aplice la caz legea în vigoare la data pronunțării prezentei sentințe, concluzie ce rezultă din conținutul principiului reflectat în art. 10 Cod penal.

Referitor la elementul de extorcarea ca modalitate normativă a faptei prejudiciabile în contextul agravatei de la art.324 alin.(2) lit. c) Cod penal în vigoare la data comiterii faptei, imputate la caz, instanța remarcă că, se poate realiza prin una din următoarele modalități faptice: - punerea victimei în situația care o determină să-i transmită coruptului remunerația ilicită, pentru a preîntâmpina producerea efectelor nefaste pentru interesele legitime sau ilegitime ale victimei.

În calitate de probă decisivă pe aspectul extorcării reținute de acuzare a fost prezentat și cercetat în cadrul cercetării judecătorești, *procesul-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigaţie – documentarea cu ajutorul metodelor şi mijloacelor tehnice, precum şi localizarea sau urmărirea prin sistemul de poziţionare globală (GPS) şi prin alte mijloace tehnice utilizând aparate tehnice de înregistrare,* relevant fiind partea în privința inculpatului Vitalie Mereuță. Pentru fapta din 30.07.2013, în cadrul cercetării judecătorești, au fost vizualizate și înregistrările video relevante, împreună cu stenogramele (vol. 2, f. d. 81 - 83). Prin urmare, din stenogramele din dosar în coroborare cu înregistrările video, din momentul începerii verificărilor de către inspectorul vamal, începe discuția dintre Caraman (care este indicat ca fiind B) și Mereuță (care este indicat ca fiind A): *" A: Și număr ai la mașină? B: București 40LPM, Da nu vrei olecuțică să mai scazi din 150 A: ..... B: Da? A: Ai vignietă pe dânsa? B: Poftim? A: Vignietă B: Am, am, ei ca atare vignietă nici nu-i trebuiește A: Te duci la bancă și pe urmă vii la mine B: Dă să-ți dau 120 A: Pune uăi..... B: Da n-am A: Dute la bancă și pe urmă vii la mine B: Dă uăi să-ți dau 120 A: Pune cum am zis, dacă nu, și nu mă bate la cap, Dute uăi și scimbă acolo B: Dă că data viitoare î-ți dau mai mult A: A? pune amu și nu mai îmbla cu data viitoare, dute și schimbă la bancă B: Na-ți o sută A: Cît îi aici? C: Uăi nu-mi umblați cu huinele (a stis lumina) B: Na-ți 120 A: Uăi 150 ți-am zis uăi B: Cum să pun, da la drum și să-mi eu A: Pune 150 și la drum te lămurești mai ai acolo în nicică, pune aici cât ți-am spus că eu nu mă joc pune acolo 150 și nu mă bate la cap"*

Subsecvent, cu referire la fapta din 10.09.2013, la fel au fost vizualizate și înregistrările video relevante, împreună cu stenogramele (vol. 2, f. d. 112 - 114). Prin urmare, din stenogramele din dosar în coroborare cu înregistrările video, din momentul începerii verificărilor de către inspectorul vamal, începe discuția dintre Caraman (care este indicat ca

fiind A) și Mereuță (care este indicat ca fiind B): *”... B:Şi număr ai la mașină? A:***** B:Cu care ești? Ia deschide portabaju (se referă la altcineva) A:Dăi pace că aista tot îi cu mine B:Îi a tău? A:Da B:Ai pus ceva roți întrînsu A:Da B:Câte ai pus? A:Un complect B:Asta, Dăi gazu! A:Stai, stai. Uite în coace, așa îi pusă palajenia că cu asta îi greu, e mai ghine și îți e așă cîte 4 și ți le-ai tîrîit B:Dapu așa și a să fac damu A:Să-mi dai voie măcar cu vre-o 15 B:Da cum 20 dacă ai avut 40? A:Î, 27 de roți. Eu în glumă i-am spus 40, și el nu, și mă duc la romîn și mă ***** de 50 de ruble B:Vignieta A:Am tăti șelea B:Uăi ai număru meu…”*

Astfel, apreciind conținutul convorbirii pentru ambele episoade, instanța constată că probele administrate nu relevă niciuna dintre modalitățile faptice proprii extorcării. Din conduita inculpatului nu rezultă că acesta l-ar fi amenințat, explicit sau implicit, pe Igor Caraman cu lezarea unor interese legitime ori ilegitime, că i-ar fi creat intenționat o situație constrângătoare sau că ar fi nesatisfăcut o solicitare pentru a-l obliga să transmită remunerația ilicită în scopul evitării unui prejudiciu. Discuția evidențiază o negociere asupra cuantumului, lipsită de o componentă coercitivă. Mai mult, se observă că de fapt, cel care a inițial discuția referitor la bani a fost Caraman. Prin urmare, circumstanțele constatate nu dovedesc, semnul calificativ al extorcării.

În astfel de condiții, se impune recalificarea faptei de către instanța de judecată în prevederile art. 324 alin. (1), în vigoare la data pronunțării prezentei sentințe, și anume coruperea pasivă, *exprimată prin pretinderea, acceptarea şi primirea, personal, de către o persoană publică de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru sine pentru a îndeplini acţiuni contrar exercitării funcţiei.*

Astfel, **Obiectul juridic special** al infracțiunii prevăzute de art. 324 din Codul penal, îl constituie relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care presupune respectarea de către persoanele publice și persoanele publice străine a obligației de a pretinde, accepta sau primi remunerații în strictă conformitate cu legea.

La speță, potrivit învinuirii, inculpatul Vitalie Mereuță, prin acțiunile sale a atentat la obiectul juridic al infracțiunii prevăzute de art. 324 din Codul penal, prin faptul că a pretins, acceptat și primit suma de 150 euro la 30.07.2013 și 100 euro la 10.09.2013, personal de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA.

Obiectul material sau imaterial al infracțiunii prevăzute de art. 324 din Codul penal, îl reprezintă remunerația ilicită. Aceasta se exprimă prin bunuri, servicii, privilegii, avantaje oferte ori promisiuni sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice sau persoanei publice străine, în toate cazurile având un caracter gratuit.

Este important ca remunerația să nu i se cuvină persoanei publice, persoanei publice străine, funcţionarului internaţional, persoanei cu funcţie de demnitate publică, adică nu-i este legal datorată. Este absolut obligatoriu ca remunerația ilicită să constituie un contraechivalent al conduitei pe care coruptul se angajează să o adopte, conduită ce se concretizează alternativ în:

îndeplinirea sau neîndeplinirea, întârzierea sau grăbirea îndeplinirii unei acţiuni în exercitarea funcţiei sale sau contrar acesteia.

La caz, potrivit învinuirii, obiectul infracțiunii prevăzute de art. 324 din Codul penal îl reprezintă mijloacele bănești în sumă de 150 euro la 30.07.2013 și 100 euro la 10.09.2013, pretinse, acceptate și primite de inculpatul Vitalie Mereuță de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzută de art. 324 din Codul penal, constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de pretindere, acceptare sau primire, personal sau prin mijlocitor, de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice sau persoanei publice străine, pentru aceasta sau pentru o altă persoană, ori de acceptare a ofertei ori promisiunii de asemenea foloase.

Patru modalități normative cu caracter alternativ ale acțiunii prejudiciabile specificate vizează în mod alternativ următoarele modalităţi normative: 1) pretinderea de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului; 2) acceptarea: a) de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului; b) ofertei ori promisiunii de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului; 3) primirea de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului.

Pretinderea constă într-o cerere, solicitare insistentă ori într-o pretenţie vizând obiectul remunerării ilicite, care se poate manifesta verbal, în scris sau în formă concludentă, fiind inteligibilă pentru cel căruia i se adresează, indiferent dacă a fost satisfăcută sau nu. În cazul pretinderii, iniţiativa aparţine în exclusivitate coruptului, adică persoanei publice ori persoanei publice străine, funcţionarului internaţional ori persoanei cu funcţie de demnitate publică. Indiferent dacă este expresă sau aluzivă, pretinderea remuneraţiei ilicite trebuie să fie univocă, manifestînd intenţia coruptului de a condiţiona de ea conduita legată de obligaţiile sale de servici.

Acceptarea presupune consimţirea sau aprobarea expresă sau tacită de către corupt a obiectului remuneraţiei ilicite etalat de către corupător. În ipoteza acceptării, iniţiativa aparţine în exclusivitate corupătorului. Astfel, acceptarea presupune realizarea unor acţiuni cu caracter bilateral, corelativ. Sub aspect cronologic, acceptarea întotdeauna urmează unei acţiuni săvârşite din partea corupătorului.

Diferenţa dintre cele două forme ale acceptării rezidă în obiectul remuneraţiei ilicite. Dacă în cazul primei forme acceptarea se face în raport cu anumite bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului, atunci în cea de-a doua formă, acceptarea se face în raport cu o anumită propunere ce provine de la corupător de a-i da coruptului bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin ultimului sau se face în raport cu asumarea de către corupător a unei obligaţii de a da coruptului bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin ultimului.

Nu are nici o relevanţă la încadrare dacă obiectul remuneraţiei ilicite este sau nu determinat sub aspectul naturii, calităţii şi cantităţii (parametrii valorici ai remuneraţiei ilicite), fiind suficient ca persoana publică sau persoana publică străină să consimtă ori să aprobe oferta sau promisiunea făcută din partea corupătorului.

Primirea înseamnă luarea în posesie, obţinerea, încasare de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului de la corupător (sau de la un terţ ce acţionează în numele acestuia) şi nu se limitează neapărat la preluarea manuală de către corupt a obiectului remuneraţiei ilicite. Primirea poate fi realizată şi prin lăsarea bunurilor ce constituie remuneraţia ilicită într-un loc indicat de către corupător, de unde se vor putea prelua oricînd de către corupt.

În cazul modalităţii de primire, iniţiativa aparţine corupătorului şi în mod obligatoriu constituie un act bilateral or, primirea implică inevitabil darea de către corupător a remuneraţiei ilicite.

Pentru a fi în prezenţa modalităţii de primire, luarea în posesie, obţinerea, încasarea remuneraţiei ilicite trebuie să fie spontană. Spontaneitatea presupune fie o relativă concomitenţă între acceptarea propunerii şi primire, fie inexistenţa între acceptarea propunerii şi primirea remuneraţiei ilicite a unui interval de timp, care să permită ca acceptarea să se evidenţieze în calitate de modalitate normativă a faptei prejudiciabile. În lipsa unei concomitenţe dintre acceptare şi primire, primirea se consideră fapt epuizat. În această ipoteză, infracţiunea se consideră consumată din momentul: - acceptării de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului; - acceptării ofertei ori promisiunii de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului. Primirea poate avea loc până ori după acordarea serviciului solicitat, dar cu condiţia că a fost în prealabil acceptată.

Astfel, ***cu privire la latura obiectivă a infracțiunii analizate***, instanța de judecată reține că prin totalitatea probelor cercetate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art.100 alin.(4) din Cod de procedură penală și apreciindu-le în sensul art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității, veridicității și coroborării reciproce, se constată că probele prezentate spre cercetare în cadrul ședinței de judecată de părți, în ansamblu, nu confirmă prezența laturii obiective în faptele incriminate lui Vitalie Mereuță, și anume faptul pretinderii, acceptării și primirii sumei de 150 euro la 30.07.2013 și 100 euro la 10.09.2013, personal de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA.

Astfel, instanța atestă că în susținerea acuzării, procurorul se bazează în principal pe *procesul-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigaţie – documentarea cu ajutorul metodelor şi mijloacelor tehnice, precum şi localizarea sau urmărirea prin sistemul de poziţionare globală (GPS) şi prin alte mijloace tehnice utilizând aparate tehnice de înregistrare,* relevant fiind partea în privința inculpatului Vitalie Mereuță, și anume

evenimentele descrise din **30.07.2013 și 10.09.2013**, în ambele cazuri cu participarea investigatorului sub acoperire Igor Caraman.

Astfel, potrivit conținutului relevant al *procesului-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigaţie*, la 30 iulie 2013, investigator sub acoperire, Caraman Igor, autorizat în baza ordonanţei din 28.06.2013 a procurorului în Procuratura Anticorupţie, Roman Statnîi, şi a încheierii Judecătoriei Hînceşti, să documenteze persoanele cu statut public şi cu funcţie de răspundere din cadrul Serviciului Vamal, poliţiei de frontieră şi poliţiei patrulare, cu ajutorul metodelor şi mijloacelor tehnice, în momentul comiterii actelor de corupere, s-a prezentat la intrarea în Republica Moldova în PTF Leuşeni, în jurul orelor 04:50, în calitate de conducător auto al autoutilitarei marca Peugeot Boxer cu nr. de înmatriculare *****, transportând colete cu destinaţia Chişinău.

Rezultatele măsurii speciale de investigaţii din această dată se conţin pe DVD-R de model „Verbatim" cu inscripţia 30-07-2013 MD 571/DGA/2013, în care se conţin două fişiere cam1 30-07-2013(1), 30-07-2013(2), 30-07-2013(3), 30-07-2013(4) şi cam2 în care se conţin fişierele audio/video 30-07-2013(1), 30-07-2013(2), 30-07-2013(3), 30-07-2013(4).

În urma ascultării şi vizualizării înregistrărilor de pe compact discul DVD-R de marca „Verbatim" cu inscripţia 30-07-2013 MD 571/DGA/2013, fişierul cam2, se constată în jurul orelor 04:57:55, vocea unei persoane care din declaraţiile lui Caraman Igor a fost stabilit ca fiind angajat vamal care î-i spune să îl găsească pe Vitalie Mereuţă. În continuare aproximativ la ora 05:04:17, în imagini se observă cum Mereuţă Vitalie se apropie de autoutilitară şi verifică conţinutul încărcăturii prin uşa din spate.

Ulterior, aproximativ în jurul orelor 05:33:54, se constată din înregistrări imaginea cum Mereuţă Vitalie în interiorul gheretei de serviciu în care se mai afla un angajat vamal care asista la discuţie, identificat de Caraman Igor ca fiind Chilat Vasile, discutînd cu Caraman Igor, despre suma de bani care urmează să-i fie transmisă. Din înregistrările video se observă cum la ora 05:34:01, Mereuţă Vitalie stinge lumina din gheretă, insistând asupra sumei de 150. Din înregistrările de pe compact discul anterior menţionat, mapa cam1, fişierul 30-07-2013(3), aproximativ la ora 05:35:45, se observă din imagini momentul cînd Mereuţă Vitalie intră în ghereta de serviciu şi de la intrare preia ceva rapid cu o mişcare a mîinii, de la Caraman Igor, pe care o pune în buzunarul drept de la pantaloni.

Din declaraţiile lui Caraman Igor s-a stabilit că acesta i-a transmis lucrătorului vamal, Mereuţă Vitalie o bancnotă de 100 euro cu seria şi nr. X10852973534 şi o bancnotă de 50 euro cu seria şi nr. S33686365948. După aceasta, aproximativ în jurul orelor 05:37, Caraman Igor, a părăsit teritoriul postului vamal Leuşeni în direcţia Chişinău.

Astfel, analizând în coroborare procesul-verbal de consemnare a măsurii speciale de investigaţie, înregistrările audio-video audiate și vizualizate nemijlocit în ședința de judecată și celelalte probe administrate, instanța constată că acestea nu demonstrează, dincolo de orice dubiu rezonabil, că inculpatul Vitalie Mereuță ar fi pretins, acceptat și primit remunerațiile

ilicite imputate. Deși procesul-verbal consemnează că, în interiorul gheretei de serviciu, inculpatul ar fi discutat cu Igor Caraman despre suma ce urma a-i fi transmisă și ar fi insistat asupra sumei de 150 de euro, din descrierea înregistrărilor audio-video nu rezultă conținutul concret al acestei discuții și nici expresiile folosite de Vitalie Mereuță, care să permită instanței să verifice nemijlocit existența unei solicitări exprese sau aluzive privind remiterea acestei sume. În aceste condiții, simpla consemnare în procesul-verbal că inculpatul „insista asupra sumei de 150" reprezintă o apreciere a organului care a documentat măsura, care trebuie susținută prin conținutul nemijlocit al înregistrării.

În ceea ce privește primirea banilor, înregistrarea surprinde momentul în care Vitalie Mereuță preia rapid de la investigator un obiect pe care îl introduce în buzunarul drept al pantalonilor. Totuși, din imagine nu rezultă cu certitudine natura obiectului transmis și nici faptul că acesta ar reprezenta bancnote în valoare totală de 150 de euro. Împrejurarea se completează prin declarațiile lui Igor Caraman, potrivit cărora i-ar fi transmis inculpatului o bancnotă de 100 de euro și una de 50 de euro, însă aceste declarații, în lipsa unei imagini clare a bancnotelor și a unei discuții nemijlocite care să individualizeze scopul remiterii lor, nu sunt suficiente pentru a înlătura orice dubiu rezonabil asupra tuturor elementelor faptei imputate.

Totodată, stingerea luminii în gheretă și mișcarea rapidă prin care inculpatul preia un obiect nu pot suplini lipsa unei probe clare privind existența unei înțelegeri ilicite, cuantumul remunerației și conduita concretă pe care Vitalie Mereuță urma să o adopte în schimbul acesteia. Prin urmare, probele administrate, apreciate în ansamblu și prin coroborare reciprocă, nu permit constatarea cu certitudine a pretinderii, acceptării și primirii remunerației ilicite de 150 de euro imputate pentru fapta din 30.07.2013.

În continuare, potrivit conținutului relevant al *procesului-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigaţie*, la **10 septembrie 2013**, investigator sub acoperire, cetăţean al Republicii Moldova Caraman Igor, autorizat în baza ordonanţei din 28.06.2013 a procurorului în Procuratura Anticorupţie, Roman Statnîi, şi a încheierii Judecătoriei Hînceşti, să documenteze persoanele cu statut public şi cu funcţie de răspundere din cadrul Serviciului Vamal, poliţiei de frontieră şi poliţiei rutiere, cu ajutorul metodelor şi mijloacelor tehnice, în momentul comiterii actelor de corupere, s-a prezentat la intrarea în Republica Moldova prin PTF Leuşeni, în jurul orelor 06:00, în calitate de conducător auto al autoutilitarei marca Peugeot Boxer cu nr. de înmatriculare *****, transportând colete cu destinaţia Chişinău.

Rezultatele măsurii speciale de investigaţii din această dată se conţin pe DVD-R de model „Verbatim" cu nr. 678/DGA/2013; nr. 678/1/DGA/2013; 678/2/DGA/2013; 678/3/DGA/2013.

În urma ascultării şi vizualizării înregistrărilor conţinute pe DVD-R de model "Verbatim" cu inscripţia MD 10.09.2013 nr.678/2/DGA/2013, DR1, în file nr. SG1_10_09_2013_DR_MD.001, se constată aproximativ la ora 07:03, faptul apropierii cet.Caraman Igor de o gheretă din interiorul blocului administrativ, unde conform declaraţiilor

acestuia se afla poliţistul de frontieră, pe nume **Oţel Vasile**, care a verificat paşaportul, şi căruia i-a fost transmisă suma de **5 euro** cu seria **U30077483238**.

Ulterior se constată, în jurul orelor 13:10, faptul verificării unităţii de transport de către vameşul care a fost identificat de către investigatorul sub acoperire ca fiind cet.**Mereuţă Vitalie**, după care aproximativ la ora 13:15:41, se vede imaginea acestuia în interiorul gheretei de serviciu. Vizualizând, înregistrările din file nr. SG11_10_09_2013_ST_MD.012, de pe DVD-R cu nr. 678/3/DGA/2013, se constată aproximativ la ora 13:30:27, cum investigatorul sub acoperire, Caraman Igor, îi transmite o bancnotă cet. Mereuţă Vitalie, pe care ultimul după ce o preia pronunţă ”Asta, dăi gazu”.

În baza raportului de investigaţii s-a stabilit, că cet. Caraman Igor a transmis vameşului, Mereuţă Vitalie, suma de **100 de euro** cu **seria şi nr. X10852973471,** pe care acesta a luat-o şi a pus-o în buzunarul drept de la pantaloni.

În rezultatul ascultării şi vizualizării înregistrărilor de pe discuri, s-a constatat prezenţa unor convorbiri şi imagini care au importanţă pentru cauza penală. Convorbirile au fost stenografiate în conformitate cu prevederile art. 132/9 alin.(9) şi (10) CPP (Anexa nr. 1, nr. 2), stenogramele fiind anexate la prezentul proces-verbal în temeiul art. 132/9 alin.(8), constituind parte integrantă a acestuia. Stenogramele conţin date cu privire la: data, durata convorbirii, locul, datele de identificare ale persoanelor care le-au purtat şi conţinutul convorbirilor.

Cu referire la fapta din 10.09.2013, instanța reține că, potrivit procesului-verbal de consemnare a măsurii speciale de investigație, aproximativ la ora 13:30:27, investigatorul sub acoperire Igor Caraman i-ar fi transmis inculpatului Vitalie Mereuță o bancnotă, iar acesta ar fi preluat-o, pronunțând „Asta, dă-i gazu”. De asemenea, în raportul de investigații este consemnat că suma transmisă ar fi fost de 100 de euro.

Totuși, din înregistrarea audio-video vizualizată nemijlocit în ședința de judecată nu rezultă în mod clar și cert nici valoarea bancnotei pretins transmise și nici preluarea efectivă de către inculpat a sumei de 100 de euro. Mențiunile din procesul-verbal și din raportul de investigații privind transmiterea unei bancnote de 100 de euro reprezintă consemnări ale organului care a documentat măsura specială de investigație, însă acestea nu sunt susținute, în partea relevantă, de o imagine suficient de clară care să permită instanței verificarea nemijlocită a naturii și valorii obiectului transmis.

Totodată, din materialele audio-video nu rezultă nicio solicitare expresă sau aluzivă formulată de Vitalie Mereuță privind remiterea sumei de 100 de euro și nici o discuție din care să poată fi stabilită existența unei înțelegeri referitoare la cuantumul remunerației, scopul remiterii acesteia ori conduita concretă pe care inculpatul urma să o adopte în schimb.

Prin urmare, simpla consemnare în procesul-verbal și în raportul de investigații că lui Vitalie Mereuță i-ar fi fost transmisă suma de 100 de euro, în lipsa unei confirmări clare și nemijlocite prin înregistrarea audio-video, nu este suficientă pentru a demonstra, dincolo de orice dubiu rezonabil, pretinderea, acceptarea și primirea remunerației ilicite imputate.

În continuare, în vederea susținerii învinuirii aduse, acuzarea a dat citire *declarațiilor investigatorului sub acoperire Cristea Adrian-Ionuț din 03 iulie 2019 și declarațiilor investigatorului sub acoperire Paraschiv Marian din 18 aprilie 2018*. Din analiza acestora, nu se regăsește nici o mențiune relevantă referitor la inculpatul Vitalie Mereuță, și respectiv, declarațiile nu vin într-un oare care mod în susținerea demonstrării faptelor incriminate inculpatului Vitalie Mereuță. Prin urmare, instanța nu le poate reține și le apreciază critic.

Sub aspectul **laturii subiective**, instanța relevă că a infracțiunii se caracterizează prin intenție directă. Motivul infracțiunii în cauză se exprimă de cele mai multe ori în interesul material sau în năzuința de a obține unele avantaje nepatrimoniale.

Infracțiunea de corupere pasivă poate fi comisă doar cu intenţie directă, întrucât scopul infracţiunii este unul special, având o natură alternativă, şi anume: 1) scopul îndeplinirii – în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă – de către corupt a unei acţiuni în exercitarea funcţiei sau contrar funcţiei în cauză; 2) scopul neîndeplinirii – în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă – de către corupt a unei acţiuni în exercitarea funcţiei sau contrar funcţiei în cauză; 3) scopul întârzierii îndeplinirii – în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă – de către corupt a unei acţiuni în exercitarea funcţiei sau contrar funcţiei în cauză; 4) scopul grăbirii îndeplinirii – în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă – de către corupt a unei acţiuni în exercitarea funcţiei sau contrar funcţiei în cauză. Pentru calificarea faptei în baza art.324 din Codul penal, nu este obligatoriu realizarea efectivă a scopului special.

La caz, instanța stabilește prin probele analizate supra, nu poate fi stabilit faptul că inculpatul Vitalie Mereuță a acționat prin intenție directă, în interes material, potrivit unui scop special.

Din punct de vedere al **calității de subiect al infracțiunii**, instanța statuează că inculpatul Vitalie Mereuță este persoana fizică responsabilă care la momentul comiterii faptei a atins vârsta de 16 ani. De asemenea subiectul trebuie să aibă calitatea specială de persoană publică. La caz, inculpatul Vitalie Mereuță a activat în perioada relevantă în funcţia de inspector al Biroului Vamal Leuşeni, astfel având calitatea de persoană publică în virtutea prevederilor art. 123 alin. (2) Cod penal.

Având în vedere cele relatate supra, instanța stabilește cu certitudine că partea acuzării la examinarea prezentei cauze nu a prezentat probe verosimile și incontestabile care să coroboreze între ele, în vederea demonstrării următoarelor circumstanțe indicate în rechizitoriu, și anume că inculpatul **inculpatul Vitalie Mereuță,** activând în funcţia de inspector al Biroului Vamal Leuşeni, astfel având calitatea de persoană publică în virtutea prevederilor art.123 alin.(2) Cod penal, întru realizarea scopului infracţional, la 30.07.2013, în intervalul de timp cuprins între orele 05:04:18 şi 05:36:20, aflându-se în serviciu, la biroul vamal Leuşeni, raionul Hîncești, contrar interdicţiilor impuse de funcţia publică deţinută, a extorcat şi primit personal de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA, mijloace financiare în sumă de 150 euro personal, pentru a favoriza trecerea mărfurilor transportate de

investigatorul sub acoperire, cu mijlocul de transport de model Peugeot Boxer cu nr. de înmatriculare *****, cu diminuarea plăţilor vamale, drepturilor de import asupra mărfurilor și fără efectuarea controlului vamal obligatoriu cuvenit.

Tot el, inculpatul Vitalie Mereuță, întru realizarea scopului infracţional, la 10.09.2013, în intervalul de timp cuprins între orele 13:09 şi 13:34:35, aflându-se în serviciu, la biroul vamal Leuşeni, raionul Hînceşti, contrar interdicţiilor impuse de funcţia publică deţinută, a extorcat şi primit personal de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA, mijloace financiare în sumă de 100 euro personal, pentru a favoriza trecerea mărfurilor transportate de investigatorul sub acoperire, cu mijlocul de transport de model Peugeot Boxer cu nr. de înmatriculare *****, cu diminuarea plăţilor vamale, drepturilor de import asupra mărfurilor și fără efectuarea controlului vamal obligatoriu cuvenit.

Subsecvent, instanța mai reține că, potrivit principiului prezumției nevinovăției reglementat prin art.21 din Constituție, art.8 din Codul de procedură penală, garantat de art.6 p.2 al Convenției Europene de apărare a Drepturilor Omului, persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu-i va fi dovedită în modul prevăzut de lege, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanțiile necesare apărării sale, și nu va fi constatată printr-o hotărâre judecătorească de condamnare definitivă. Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în predarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

În consecință, examinând conținutul mijloacelor de probă supuse cercetării în cadrul ședinței de judecată, instanța stabilește, că acestea în ansamblu, nu demonstrează, potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil, vinovăția inculpatului Vitale Mereuță în comiterea infracțiunii prevăzut de art. 324 alin.(1) Cod penal. Instanța reiterează că de către acuzare nu a fost prezentată nici o probă directă sau indirectă să demonstreze acțiunile incriminate inculpatul Vitale Mereuță.

În acest sens, având în vedere considerentele expuse supra, inculpatul Vitale Mereuță urmează a fi achitat în ordinea art.390 alin.(1) pct.3) din Cod de procedură penală, în conformitate cu care sentința de achitare se adoptă dacă fapta inculpatului nu întruneşte elementele infracţiunii.

5.14. Cu referire la vinovăția inculpatului Dorel Dadu în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (2) lit. c) din Codul penal *(în vigoare la momentul comiterii faptei).*

Inițial, instanța de judecată consideră necesar de a se expune asupra formei agravante a infracțiunii imputate inculpatului Dorel Dadu și anume forma estorcării prevăzute la art. 324 alin. (2) lit. c) din Codul penal, în vigoare la momentul comiterii faptelor.

Astfel, instanța de judecată apreciind fiecare probă la prezenta speță din punct de vedere al pertinenței, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct

de vedere al coroborării lor, a ajuns la concluzia că acțiunile inculpatului Dorel Dadu, incorect au fost calificate de organul de urmărire penală pe indicii componenței infracțiunii prevăzute la art. 324 alin. (2) lit. c) din Codul penal, în vigoare la momentul comiterii faptelor, din care considerent instanța de judecată urmează a recalifica fapta imputată conform componenței de infracțiune prevăzută de art. 324 alin. (1) din Codul penal, în vigoare la data pronunțării prezentei sentințe.

La acest aspect instanța de judecată își întemeiază soluția pe prevederile art. 325 alin. (2) Cod procedură penală, care stipulează că, modificarea învinuirii în instanța de judecată se admite dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului și nu se lezează dreptul lui la apărare. Astfel coroborând situația de fapt cu cea de drept ce reglementează speța supusă judecății se concluzionează că, recalificarea învinuirii, nu încalcă condiția impusă de art. 325 alin. (2) Cod procedură penală. În cadrul ședinței de judecată, la etapa cercetării judecătorești s-a concluzionat că condiția de bază la reținerea calificării faptei în baza art. art. 324 alin. (2) lit. c) din Codul penal în vigoare la momentul comiterii faptei, deoarece elementul de extorcare nu s-a constatat.

În continuare, instanța consideră necesar de a preciza faptul că, faptele reținute în acțiunile inculpatului Dorel Dadu au fost comise la data de 02.07.2013. Ultima modificare a normei prevăzute la art. 324 din Codul penal a fost operată prin Legea nr.136 din 06.06.2024, în vigoare din 07.09.2024. La caz se atestă că legea penală mai favorabilă inculpatului este cea în vigoare la data pronunțării prezentei sentințe, ceea ce determina instanța de judecată să aplice la caz legea în vigoare la data pronunțării prezentei sentințe, concluzie ce rezultă din conținutul principiului reflectat în art. 10 Cod penal.

Referitor la elementul de extorcarea ca modalitate normativă a faptei prejudiciabile în contextul agravatei de la art.324 alin.(2) lit. c) Cod penal în vigoare la data comiterii faptei, imputate la caz, instanța remarcă că, se poate realiza prin una din următoarele modalități faptice: - punerea victimei în situația care o determină să-i transmită coruptului remunerația ilicită, pentru a preîntâmpina producerea efectelor nefaste pentru interesele legitime sau ilegitime ale victimei.

În calitate de probă decisivă pe aspectul extorcării reținute de acuzare a fost prezentat și cercetat în cadrul cercetării judecătorești, *procesul-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigaţie – documentarea cu ajutorul metodelor şi mijloacelor tehnice, precum şi localizarea sau urmărirea prin sistemul de poziţionare globală (GPS) şi prin alte mijloace tehnice utilizând aparate tehnice de înregistrare,* relevant fiind partea în privința inculpatului Dorel Dadu, și anume evenimentele descrise din **02.07.2013.** La fel, în cadrul cercetării judecătorești, au fost vizualizate și înregistrările video relevante, împreună cu stenogramele (vol. 2, f. d. 72 - 73). Prin urmare, din stenogramele din dosar în coroborare cu înregistrările video, din momentul începerii verificărilor de către inspectorul vamal, începe discuția dintre Caraman (care este indicat ca fiind B) și Dorel Dadu (care este indicat ca fiind A): *”... A: Şi te-ai gândit? zi ce ai de gând? B: E bine aşa vre-o 40 A: Îî B: 40 îi bun? Să mai adaug? A: Şii cu*

tine uăi? B: Ele deodată pe acestea măruntele, lască A: Mai măruntele? şi socoţi tu aişi? B: Pune aşa 40 A: 50 B: Iaca 50. Şi î-ţi mai dau acestea măruntele…"

Astfel, apreciind conținutul convorbirii, instanța constată că probele administrate nu relevă niciuna dintre modalitățile faptice proprii extorcării. Din conduita inculpatului nu rezultă că acesta l-ar fi amenințat, explicit sau implicit, pe Igor Caraman cu lezarea unor interese legitime ori ilegitime, că i-ar fi creat intenționat o situație constrângătoare sau că ar fi nesatisfăcut o solicitare pentru a-l obliga să transmită remunerația ilicită în scopul evitării unui prejudiciu. Discuția evidențiază o negociere asupra cuantumului, lipsită de o componentă coercitivă. Mai mult, se observă că de fapt, cel care a inițial discuția referitor la bani a fost Caraman. Prin urmare, circumstanțele constatate nu dovedesc, semnul calificativ al extorcării.

În astfel de condiții, se impune recalificarea faptei de către instanța de judecată în prevederile art. 324 alin. (1), în vigoare la data pronunțării prezentei sentințe, și anume coruperea pasivă, *exprimată prin pretinderea, acceptarea şi primirea, personal, de către o persoană publică de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru sine pentru a îndeplini acţiuni contrar exercitării funcţiei.*

Astfel, **Obiectul juridic special** al infracțiunii prevăzute de art. 324 din Codul penal, îl constituie relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care presupune respectarea de către persoanele publice și persoanele publice străine a obligației de a pretinde, accepta sau primi remunerații în strictă conformitate cu legea.

La speță, potrivit învinuirii, inculpatul Dorel Dadu, prin acțiunile sale a atentat la obiectul juridic al infracțiunii prevăzute de art. 324 din Codul penal, prin faptul că a pretins, acceptat și primit suma de 60 euro personal de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA.

Obiectul material sau imaterial al infracțiunii prevăzute de art. 324 din Codul penal, îl reprezintă remunerația ilicită. Aceasta se exprimă prin bunuri, servicii, privilegii, avantaje oferte ori promisiuni sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice sau persoanei publice străine, în toate cazurile având un caracter gratuit.

Este important ca remuneraţia să nu i se cuvină persoanei publice, persoanei publice străine, funcţionarului internaţional, persoanei cu funcţie de demnitate publică, adică nu-i este legal datorată. Este absolut obligatoriu ca remuneraţia ilicită să constituie un contraechivalent al conduitei pe care coruptul se angajează să o adopte, conduită ce se concretizează alternativ în: îndeplinirea sau neîndeplinirea, întârzierea sau grăbirea îndeplinirii unei acţiuni în exercitarea funcţiei sale sau contrar acesteia.

La caz, potrivit învinuirii, obiectul infracțiunii prevăzute de art. 324 din Codul penal îl reprezintă mijloacele bănești în sumă de 60 euro, pretinse, acceptate și primite de inculpatul Dorel Dadu de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzută de art. 324 din Codul penal, constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de pretindere, acceptare sau primire, personal sau prin mijlocitor, de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice sau persoanei publice străine, pentru aceasta sau pentru o altă persoană, ori de acceptare a ofertei ori promisiunii de asemenea foloase.

Patru modalități normative cu caracter alternativ ale acțiunii prejudiciabile specificate vizează în mod alternativ următoarele modalităţi normative: 1) pretinderea de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului; 2) acceptarea: a) de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului; b) ofertei ori promisiunii de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului; 3) primirea de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului.

Pretinderea constă într-o cerere, solicitare insistentă ori într-o pretenţie vizând obiectul remunerării ilicite, care se poate manifesta verbal, în scris sau în formă concludentă, fiind inteligibilă pentru cel căruia i se adresează, indiferent dacă a fost satisfăcută sau nu. În cazul pretinderii, iniţiativa aparţine în exclusivitate coruptului, adică persoanei publice ori persoanei publice străine, funcţionarului internaţional ori persoanei cu funcţie de demnitate publică. Indiferent dacă este expresă sau aluzivă, pretinderea remuneraţiei ilicite trebuie să fie univocă, manifestînd intenţia coruptului de a condiţiona de ea conduita legată de obligaţiile sale de servici.

Acceptarea presupune consimţirea sau aprobarea expresă sau tacită de către corupt a obiectului remuneraţiei ilicite etalat de către corupător. În ipoteza acceptării, iniţiativa aparţine în exclusivitate corupătorului. Astfel, acceptarea presupune realizarea unor acţiuni cu caracter bilateral, corelativ. Sub aspect cronologic, acceptarea întotdeauna urmează unei acţiuni săvârşite din partea corupătorului.

Diferenţa dintre cele două forme ale acceptării rezidă în obiectul remuneraţiei ilicite. Dacă în cazul primei forme acceptarea se face în raport cu anumite bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului, atunci în cea de-a doua formă, acceptarea se face în raport cu o anumită propunere ce provine de la corupător de a-i da coruptului bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin ultimului sau se face în raport cu asumarea de către corupător a unei obligaţii de a da coruptului bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin ultimului.

Nu are nici o relevanţă la încadrare dacă obiectul remuneraţiei ilicite este sau nu determinat sub aspectul naturii, calităţii şi cantităţii (parametrii valorici ai remuneraţiei ilicite), fiind suficient ca persoana publică sau persoana publică străină să consimtă ori să aprobe oferta sau promisiunea făcută din partea corupătorului.

Primirea înseamnă luarea în posesie, obţinerea, încasare de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului de la corupător (sau de la un terţ ce

acţionează în numele acestuia) şi nu se limitează neapărat la preluarea manuală de către corupt a obiectului remuneraţiei ilicite. Primirea poate fi realizată şi prin lăsarea bunurilor ce constituie remuneraţia ilicită într-un loc indicat de către corupător, de unde se vor putea prelua oricînd de către corupt.

În cazul modalităţii de primire, iniţiativa aparţine corupătorului şi în mod obligatoriu constituie un act bilateral or, primirea implică inevitabil darea de către corupător a remuneraţiei ilicite.

Pentru a fi în prezenţa modalităţii de primire, luarea în posesie, obţinerea, încasarea remuneraţiei ilicite trebuie să fie spontană. Spontaneitatea presupune fie o relativă concomitenţă între acceptarea propunerii şi primire, fie inexistenţa între acceptarea propunerii şi primirea remuneraţiei ilicite a unui interval de timp, care să permită ca acceptarea să se evidenţieze în calitate de modalitate normativă a faptei prejudiciabile. În lipsa unei concomitenţe dintre acceptare şi primire, primirea se consideră fapt epuizat. În această ipoteză, infracţiunea se consideră consumată din momentul: - acceptării de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului; - acceptării ofertei ori promisiunii de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului. Primirea poate avea loc până ori după acordarea serviciului solicitat, dar cu condiţia că a fost în prealabil acceptată.

Astfel, ***cu privire la latura obiectivă a infracțiunii analizate***, instanța de judecată reține că prin totalitatea probelor cercetate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art.100 alin.(4) din Cod de procedură penală și apreciindu-le în sensul art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității, veridicității și coroborării reciproce, se constată că probele prezentate spre cercetare în cadrul ședinței de judecată de părți, în ansamblu, nu confirmă prezența laturii obiective în faptele incriminate lui Dorel Dadu, și anume faptul pretinderii, acceptării și primirii sumei de 60 euro personal de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA.

Astfel, instanța atestă că în susținerea acuzării, procurorul se bazează în principal pe *procesul-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigaţie – documentarea cu ajutorul metodelor şi mijloacelor tehnice, precum şi localizarea sau urmărirea prin sistemul de poziţionare globală (GPS) şi prin alte mijloace tehnice utilizând aparate tehnice de înregistrare,* relevant fiind partea în privința inculpatului Dorel Dadu, și anume evenimentele descrise din **02.07.2013**, cu participarea investigatorului sub acoperire Igor Caraman. Astfel, potrivit conținutului acestuia, **la 02 iulie 2013**, investigator sub acoperire, cetăţean al Republicii Moldova Caraman Igor, autorizat în baza ordonanţei din 28.06.2013, a procurorului în Procuratura Anticorupţie, Roman Statnîi, şi a încheierii Judecătoriei Hînceşti, să documenteze persoanele cu statut public şi cu funcţie de răspundere din cadrul Serviciului Vamal, poliţiei de frontieră şi poliţiei patrulare, cu ajutorul metodelor şi mijloacelor tehnice, în momentul comiterii actelor de corupere, în jurul orelor 05:00, s-a prezentat la intrarea în Republica

Moldova în PTF Leuşeni, în calitate de conducător auto al autoutilitarei marca Peugeot Boxer cu nr. de înmatriculare *****, transportând colete cu destinaţia Chişinău.

În urma ascultării şi vizualizării înregistrărilor de pe compact discul de marca „Verbatim" cu inscripţia cu inscripţia 02.07.2013Mld, 477/DGA/2013 fişierul audio-video 02-07-2013mold1, se constată la ora 05:15:42, imaginea lucrătorului vamal cu următoarele semnalmente: (corpolent, aproximativ 30-35 ani, 1,80 m înălţime, îmbrăcat în uniformă de lucrător vamal, tuns scurt, culoarea părului şaten, faţa rotundă, fără alte semne distinctive, conform epoleţilor deţinând gradul special de căpitan), identificat ca fiind Dadu Dorel care a verificat doar vizual încărcătura.

Ulterior în jurul orelor 05:16:17, din imagini se vede cum Caraman Igor intră în biroul de serviciu împreună cu lucrătorul vamal, Dadu Dorel, în care se mai afla un coleg de al său identificat ca Șincari Vitalie.

Vizualizând imaginile din înregistrările audio-video 02-07-2013mold2, se constată discuţia lucrătorului vamal, în jurul orelor 05:18:45, care îl întreabă pe Caraman Igor, ce s-a mai gândit, moment în care ultimul se aude şi se vede cum numără nişe bancnote, întrebând lucrătorul vamal dacă e bine 40, moment în care pune ceva, vizual nişte bancnote pe masa de lucru, iar acesta aplecând capul în faţă îi răspunde să mai adauge ceva. În acest moment, Caraman Igor, îi mai transmite consecutiv încă 20 de euro în două tranşe, ultimele bancnote au fost două la număr.

Din declaraţiile investigatorului sub acoperire, Caraman Igor, s-a constatat că acesta i-a transmis lucrătorului vamal, Dadu Dorel în total suma de 60 euro în următoarele bancnote; 2 bancnote de 5 euro seriile şi nr. X32487561308 şi U50632143809, 2 bancnote de 20 euro seriile şi nr. S34597134574 şi H56320719912 şi o bancnotă de 10 euro seria şi nr. X79548093623.

Discuţiile purtate cu lucrătorul vamal au fost înregistrate audio-video, folosind tehnica specială a D.G.A. şi au fost fixate pe suportul optic tip CD, marca „Verbatim", cu inscripţia - 02.07.2013Mld, 477/DGA/2013 care conţine fişierul audio-video, 02-07-2013mold1 şi 02-07-2013mold2.

În rezultatul ascultării şi vizualizării înregistrărilor de pe discuri, s-a constatat prezenţa unor convorbiri şi imagini care au importanţă pentru cauza penală. Convorbirile au fost stenografiate în conformitate cu prevederile art. 132/9 alin. (9) şi (10) CPP (Anexa nr. 1, nr. 2), stenogramele fiind anexate la prezentul proces-verbal în temeiul art. 132/9 alin. (8), constituind parte integrantă a acestuia. Stenogramele conţin date cu privire la: data, durata convorbirii, locul, datele de identificare ale persoanelor care le-au purtat şi conţinutul convorbirilor.

Astfel, analizând în coroborare procesul-verbal de consemnare a măsurii speciale de investigație, înregistrările audio-video audiate și vizualizate nemijlocit în ședința de judecată și stenogramele anexate, instanța constată că acestea nu demonstrează, dincolo de orice dubiu rezonabil, că inculpatul Dorel Dadu ar fi pretins, acceptat și primit suma de 60 de euro cu titlu de remunerație ilicită.

Într-adevăr, din înregistrări rezultă că, la întrebarea investigatorului dacă „e bine 40”, Dorel Dadu i-a răspuns să „mai adauge ceva”, iar ulterior Caraman a mai plasat anumite bancnote pe masa de lucru. Totuși, din imaginile vizualizate nu rezultă în mod clar și cert valoarea totală a bancnotelor transmise și nici preluarea efectivă de către inculpat a sumei de 60 de euro. Mențiunea din procesul-verbal și declarațiile investigatorului privind cuantumul exact și cupiurile bancnotelor nu sunt confirmate nemijlocit, în partea relevantă, printr-o imagine suficient de clară a banilor și a preluării acestora de către Dorel Dadu.

Totodată, din conversația redată nu rezultă în mod neechivoc scopul pentru care ar fi fost remisă suma respectivă și nici conduita concretă pe care inculpatul urma să o adopte în schimbul acesteia. Expresiile „ce s-a mai gândit” și „să mai adauge ceva”, analizate izolat de o discuție explicită privind favorizarea trecerii mărfurilor ori diminuarea plăților vamale, nu sunt suficiente pentru a stabili cu certitudine existența unei înțelegeri ilicite.

Prin urmare, deși materialele cauzei relevă existența unei discuții privind o sumă de bani și plasarea unor bancnote pe masa de lucru, acestea nu permit stabilirea, dincolo de orice dubiu rezonabil, a cuantumului de 60 de euro, a preluării efective a acestei sume de către inculpat și a caracterului ei de contraechivalent al unei conduite determinate în exercitarea atribuțiilor de serviciu.

În continuare, în vederea susținerii învinuirii aduse, acuzarea a dat citire *declarațiilor investigatorului sub acoperire Cristea Adrian-Ionuț din 03 iulie 2019 și declarațiilor investigatorului sub acoperire Paraschiv Marian din 18 aprilie 2018*. Din analiza acestora, nu se regăsește nici o mențiune relevantă referitor la inculpatul Dorel Dadu, și respectiv, declarațiile nu vin într-un oare care mod în susținerea demonstrării faptelor incriminate inculpatului Dorel Dadu. În mod special, martorul Paraschiv Marian a declarat că recunoaște câteva nume din cele prezentate, respectiv sunt lucrători vamali. Cu referire la Dorel Dadu, el a menționat nu își aduce aminte. Prin urmare, instanța nu le poate reține și le apreciază critic.

Sub aspectul **laturii subiective**, instanța relevă că a infracțiunii se caracterizează prin intenție directă. Motivul infracțiunii în cauză se exprimă de cele mai multe ori în interesul material sau în năzuința de a obține unele avantaje nepatrimoniale.

Infracțiunea de corupere pasivă poate fi comisă doar cu intenţie directă, întrucât scopul infracţiunii este unul special, având o natură alternativă, şi anume: 1) scopul îndeplinirii – în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă – de către corupt a unei acţiuni în exercitarea funcţiei sau contrar funcţiei în cauză; 2) scopul neîndeplinirii – în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă – de către corupt a unei acţiuni în exercitarea funcţiei sau contrar funcţiei în cauză; 3) scopul întârzierii îndeplinirii – în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă – de către corupt a unei acţiuni în exercitarea funcţiei sau contrar funcţiei în cauză; 4) scopul grăbirii îndeplinirii – în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă – de către corupt a unei acţiuni în exercitarea funcţiei sau contrar funcţiei în cauză. Pentru calificarea faptei în baza art.324 din Codul penal, nu este obligatoriu realizarea efectivă a scopului special.

La caz, instanța stabilește prin probele analizate supra, nu poate fi stabilit faptul că inculpatul Dorel Dadu a acționat prin intenție directă, în interes material, potrivit unui scop special.

Din punct de vedere al **calității de subiect al infracțiunii**, instanța statuează că inculpatul Dorel Dadu este persoana fizică responsabilă care la momentul comiterii faptei a atins vârsta de 16 ani. De asemenea subiectul trebuie să aibă calitatea specială de persoană publică. La caz, inculpatul Dorel Dadu a activat în perioada relevantă în funcţia de inspector al Biroului Vamal Leuşeni, astfel având calitatea de persoană publică în virtutea prevederilor art. 123 alin. (2) Cod penal.

Având în vedere cele relatate supra, instanța stabilește cu certitudine că partea acuzării la examinarea prezentei cauze nu a prezentat probe verosimile și incontestabile care să coroboreze între ele, în vederea demonstrării următoarelor circumstanțe indicate în rechizitoriu, și anume că inculpatul Dorel Dadu, activând în funcţia de inspector al Biroului Vamal Leuşeni, astfel având calitatea de persoană publică în virtutea prevederilor art.123 alin.(2) Cod penal, întru realizarea scopului infracţional, la 02.07.2013, în intervalul de timp cuprins între orele 05:15:40 şi 05:19:36, aflându-se în serviciu, la biroul vamal Leuşeni, raionul Hînceşti, contrar interdicţiilor impuse de funcţia publică deţinută, a extorcat şi primit personal de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA, mijloace financiare în sumă de 60 euro personal, pentru a favoriza trecerea mărfurilor transportate de investigatorul sub acoperire, cu mijlocul de transport de model Peugeot Boxer cu nr. de înmatriculare *****, cu diminuarea plăţilor vamale, drepturilor de import asupra mărfurilor și fără efectuarea controlului vamal obligatoriu cuvenit.

Subsecvent, instanța mai reține că, potrivit principiului prezumției nevinovăției reglementat prin art.21 din Constituție, art.8 din Codul de procedură penală, garantat de art.6 p.2 al Convenției Europene de apărare a Drepturilor Omului, persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu-i va fi dovedită în modul prevăzut de lege, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanțiile necesare apărării sale, și nu va fi constatată printr-o hotărâre judecătorească de condamnare definitivă. Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în predarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

În consecință, examinând conținutul mijloacelor de probă supuse cercetării în cadrul ședinței de judecată, instanța stabilește, că acestea în ansamblu, nu demonstrează, potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil, vinovăția inculpatului Dorel Dadu în comiterea infracțiunii prevăzut de art. 324 alin.(1) Cod penal. Instanța reiterează că de către acuzare nu a fost prezentată nici o probă directă sau indirectă să demonstreze acțiunile incriminate inculpatul Dorel Dadu.

În acest sens, având în vedere considerentele expuse supra, inculpatul Dorel Dadu urmează a fi achitat în ordinea art.390 alin.(1) pct.3) din Cod de procedură penală, în

conformitate cu care sentința de achitare se adoptă dacă fapta inculpatului nu întruneşte elementele infracţiunii.

5.15. Cu referire la vinovăția inculpatului Grigorii Vîrcolici în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (2) lit. c) din Codul penal *(în vigoare la momentul comiterii faptei).*

Inițial, instanța de judecată consideră necesar de a se expune asupra formei agravante a infracțiunii imputate inculpatului Grigorii Vîrcolici și anume forma estorcării prevăzute la art. 324 alin. (2) lit. c) din Codul penal, în vigoare la momentul comiterii faptelor.

Astfel, instanța de judecată apreciind fiecare probă la prezenta speță din punct de vedere al pertinenței, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, a ajuns la concluzia că acțiunile inculpatului Grigorii Vîrcolici, incorect au fost calificate de organul de urmărire penală pe indicii componenței infracțiunii prevăzute la art. 324 alin. (2) lit. c) din Codul penal, în vigoare la momentul comiterii faptelor, din care considerent instanța de judecată urmează a recalifica fapta imputată conform componenței de infracțiune prevăzută de art. 324 alin. (1) din Codul penal, în vigoare la data pronunțării prezentei sentințe.

La acest aspect instanța de judecată își întemeiază soluția pe prevederile art. 325 alin. (2) Cod procedură penală, care stipulează că, modificarea învinuirii în instanța de judecată se admite dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului și nu se lezează dreptul lui la apărare. Astfel coborând situația de fapt cu cea de drept ce reglementează speța supusă judecății se concluzionează că, recalificarea învinuirii, nu încalcă condiția impusă de art. 325 alin. (2) Cod procedură penală. În cadrul ședinței de judecată, la etapa cercetării judecătorești s-a concluzionat că condiția de bază la reținerea calificării faptei în baza art. art. 324 alin. (2) lit. c) din Codul penal în vigoare la momentul comiterii faptei, deoarece elementul de extorcare nu s-a constatat.

În continuare, instanța consideră necesar de a preciza faptul că, faptele reținute în acțiunile inculpatului Grigorii Vîrcolici au fost comise la data de 09.07.2013. Ultima modificare a normei prevăzute la art. 324 din Codul penal a fost operată prin Legea nr.136 din 06.06.2024, în vigoare din 07.09.2024. La caz se atestă că legea penală mai favorabilă inculpatului este cea în vigoare la data pronunțării prezentei sentințe, ceea ce determina instanța de judecată să aplice la caz legea în vigoare la data pronunțării prezentei sentințe, concluzie ce rezultă din conținutul principiului reflectat în art. 10 Cod penal.

Referitor la elementul de extorcarea ca modalitate normativă a faptei prejudiciabile în contextul agravatei de la art.324 alin.(2) lit. c) Cod penal în vigoare la data comiterii faptei, imputate la caz, instanța remarcă că, se poate realiza prin una din următoarele modalității faptice: - punerea victimei în situația care o determină să-i transmită coruptului remunerația ilicită, pentru a preîntâmpina producerea efectelor nefaste pentru interesele legitime sau ilegitime ale victimei.

Astfel, pe aspectul extorcării reținute de acuzare, precum au fost în celelalte fapte incrimnate altor inculpaţi, instanţa reţine că în cazul inculpatului Vîrcolici nu au fost prezentate probe în vederea susţinerii învinuirii. Prin urmare, acuzarea nu a reuşit să demonstreze semnul calificativ al extorcării. În astfel de condiții, se impune recalificarea faptei de către instanța de judecată în prevederile art. 324 alin. (1), în vigoare la data pronunțării prezentei sentințe, și anume coruperea pasivă, *exprimată prin pretinderea, acceptarea şi primirea, personal, de către o persoană publică de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru sine pentru a îndeplini acţiuni contrar exercitării funcţiei.*

Astfel, **Obiectul juridic special** al infracțiunii prevăzute de art. 324 din Codul penal, îl constituie relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care presupune respectarea de către persoanele publice și persoanele publice străine a obligației de a pretinde, accepta sau primi remunerații în strictă conformitate cu legea.

La speță, potrivit învinuirii, inculpatul Grigorii Vîrcolici, prin acțiunile sale a atentat la obiectul juridic al infracțiunii prevăzute de art. 324 din Codul penal, prin faptul că a pretins, acceptat și primit suma de 40 euro personal de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA.

Obiectul material sau imaterial al infracțiunii prevăzute de art. 324 din Codul penal, îl reprezintă remunerația ilicită. Aceasta se exprimă prin bunuri, servicii, privilegii, avantaje oferte ori promisiuni sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice sau persoanei publice străine, în toate cazurile având un caracter gratuit.

Este important ca remuneraţia să nu i se cuvină persoanei publice, persoanei publice străine, funcţionarului internaţional, persoanei cu funcţie de demnitate publică, adică nu-i este legal datorată. Este absolut obligatoriu ca remuneraţia ilicită să constituie un contraechivalent al conduitei pe care coruptul se angajează să o adopte, conduită ce se concretizează alternativ în: îndeplinirea sau neîndeplinirea, întârzierea sau grăbirea îndeplinirii unei acţiuni în exercitarea funcţiei sale sau contrar acesteia.

La caz, potrivit învinuirii, obiectul infracțiunii prevăzute de art. 324 din Codul penal îl reprezintă mijloacele bănești în sumă de 40 euro, pretinse, acceptate și primite de inculpatul Grigorii Vîrcolici de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzută de art. 324 din Codul penal, constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de pretindere, acceptare sau primire, personal sau prin mijlocitor, de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice sau persoanei publice străine, pentru aceasta sau pentru o altă persoană, ori de acceptare a ofertei ori promisiunii de asemenea foloase.

Patru modalități normative cu caracter alternativ ale acțiunii prejudiciabile specificate vizează în mod alternativ următoarele modalităţi normative: 1) pretinderea de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului; 2) acceptarea: a) de bunuri,

servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului; b) ofertei ori promisiunii de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului; 3) primirea de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului.

Pretinderea constă într-o cerere, solicitare insistentă ori într-o pretenţie vizând obiectul remunerării ilicite, care se poate manifesta verbal, în scris sau în formă concludentă, fiind inteligibilă pentru cel căruia i se adresează, indiferent dacă a fost satisfăcută sau nu. În cazul pretinderii, iniţiativa aparţine în exclusivitate coruptului, adică persoanei publice ori persoanei publice străine, funcţionarului internaţional ori persoanei cu funcţie de demnitate publică. Indiferent dacă este expresă sau aluzivă, pretinderea remuneraţiei ilicite trebuie să fie univocă, manifestînd intenţia coruptului de a condiţiona de ea conduita legată de obligaţiile sale de servici.

Acceptarea presupune consimţirea sau aprobarea expresă sau tacită de către corupt a obiectului remuneraţiei ilicite etalat de către corupător. În ipoteza acceptării, iniţiativa aparţine în exclusivitate corupătorului. Astfel, acceptarea presupune realizarea unor acţiuni cu caracter bilateral, corelativ. Sub aspect cronologic, acceptarea întotdeauna urmează unei acţiuni săvârşite din partea corupătorului.

Diferenţa dintre cele două forme ale acceptării rezidă în obiectul remuneraţiei ilicite. Dacă în cazul primei forme acceptarea se face în raport cu anumite bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului, atunci în cea de-a doua formă, acceptarea se face în raport cu o anumită propunere ce provine de la corupător de a-i da coruptului bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin ultimului sau se face în raport cu asumarea de către corupător a unei obligaţii de a da coruptului bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin ultimului.

Nu are nici o relevanţă la încadrare dacă obiectul remuneraţiei ilicite este sau nu determinat sub aspectul naturii, calităţii şi cantităţii (parametrii valorici ai remuneraţiei ilicite), fiind suficient ca persoana publică sau persoana publică străină să consimtă ori să aprobe oferta sau promisiunea făcută din partea corupătorului.

Primirea înseamnă luarea în posesie, obţinerea, încasare de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului de la corupător (sau de la un terţ ce acţionează în numele acestuia) şi nu se limitează neapărat la preluarea manuală de către corupt a obiectului remuneraţiei ilicite. Primirea poate fi realizată şi prin lăsarea bunurilor ce constituie remuneraţia ilicită într-un loc indicat de către corupător, de unde se vor putea prelua oricînd de către corupt.

În cazul modalităţii de primire, iniţiativa aparţine corupătorului şi în mod obligatoriu constituie un act bilateral or, primirea implică inevitabil darea de către corupător a remuneraţiei ilicite.

Pentru a fi în prezenţa modalităţii de primire, luarea în posesie, obţinerea, încasarea remuneraţiei ilicite trebuie să fie spontană. Spontaneitatea presupune fie o relativă concomitenţă între acceptarea propunerii şi primire, fie inexistenţa între acceptarea propunerii şi primirea remuneraţiei ilicite a unui interval de timp, care să permită ca acceptarea să se evidenţieze în calitate de modalitate normativă a faptei prejudiciabile. În lipsa unei concomitenţe dintre acceptare şi primire, primirea se consideră fapt epuizat. În această ipoteză, infracţiunea se consideră consumată din momentul: - acceptării de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului; - acceptării ofertei ori promisiunii de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului. Primirea poate avea loc până ori după acordarea serviciului solicitat, dar cu condiţia că a fost în prealabil acceptată.

Astfel, ***cu privire la latura obiectivă a infracțiunii analizate***, instanța de judecată reține că prin totalitatea probelor cercetate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art.100 alin.(4) din Cod de procedură penală și apreciindu-le în sensul art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității, veridicității și coroborării reciproce, se constată că probele prezentate spre cercetare în cadrul ședinței de judecată de părți, în ansamblu, nu confirmă prezența laturii obiective în faptele incriminate lui Grigorii Vîrcolici, și anume faptul pretinderii, acceptării și primirii sumei de 40 euro personal de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA.

Astfel, instanța atestă că în susținerea acuzării, procurorul se bazează în principal pe *procesul-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigaţie – documentarea cu ajutorul metodelor şi mijloacelor tehnice, precum şi localizarea sau urmărirea prin sistemul de poziţionare globală (GPS) şi prin alte mijloace tehnice utilizând aparate tehnice de înregistrare,* relevant fiind partea în privința inculpatului Grigore Vîrcolici, și anume evenimentele descrise din **09.07.2013**.

În această ordine de idei, instanța menționează că, deși procesul-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigație – documentarea cu ajutorul metodelor și mijloacelor tehnice face referire la pretinsa transmitere către inculpatul Grigorii Vîrcolici a sumei de 40 de euro, compact-discurile de marca „Verbatim” cu inscripțiile „09.07.2013, 577/DGA/2013” și „09.07.2013, 578/DGA/2013”, pe care s-ar afla înregistrările audio-video, precum și stenogramele acestora, nu se regăsesc la materialele cauzei. Mai mult, chiar în procesul-verbal se consemnează că pretinsa transmitere a mijloacelor bănești nu este vizibilă în înregistrări, fiind invocate anumite defecțiuni tehnice. În acest mod, acuzarea nu a prezentat probe suficiente și verificabile care să confirme, dincolo de orice dubiu rezonabil, pretinderea, acceptarea sau primirea de către inculpat a sumei de 40 de euro, iar lipsa suporturilor materiale ale înregistrărilor face imposibilă verificarea nemijlocită și coroborarea celor consemnate în procesul-verbal.

În continuare, în vederea susținerii învinuirii aduse, acuzarea a dat citire *declarațiilor investigatorului sub acoperire Cristea Adrian-Ionuț din 03 iulie 2019 și declarațiilor*

investigatorului sub acoperire Paraschiv Marian din 18 aprilie 2018. Din analiza acestora, nu se regăsește nici o mențiune relevantă referitor la inculpatul Grigorii Vîrcolici, și respectiv, declarațiile nu vin într-un oare care mod în susținerea demonstrării faptelor incriminate inculpatului Grigorii Vîrcolici. Prin urmare, instanța nu le poate reține și le apreciază critic.

Sub aspectul **laturii subiective**, instanța relevă că a infracțiunii se caracterizează prin intenție directă. Motivul infracțiunii în cauză se exprimă de cele mai multe ori în interesul material sau în năzuința de a obține unele avantaje nepatrimoniale.

Infracţiunea de corupere pasivă poate fi comisă doar cu intenţie directă, întrucât scopul infracţiunii este unul special, având o natură alternativă, şi anume: 1) scopul îndeplinirii – în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă – de către corupt a unei acţiuni în exercitarea funcţiei sau contrar funcţiei în cauză; 2) scopul neîndeplinirii – în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă – de către corupt a unei acţiuni în exercitarea funcţiei sau contrar funcţiei în cauză; 3) scopul întârzierii îndeplinirii – în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă – de către corupt a unei acţiuni în exercitarea funcţiei sau contrar funcţiei în cauză; 4) scopul grăbirii îndeplinirii – în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă – de către corupt a unei acţiuni în exercitarea funcţiei sau contrar funcţiei în cauză. Pentru calificarea faptei în baza art.324 din Codul penal, nu este obligatoriu realizarea efectivă a scopului special.

La caz, instanța stabilește prin probele analizate supra, nu poate fi stabilit faptul că inculpatul Grigorii Vîrcolici a acționat prin intenție directă, în interes material, potrivit unui scop special.

Din punct de vedere al **calității de subiect al infracțiunii**, instanța statuează că inculpatul Grigorii Vîrcolici este persoana fizică responsabilă care la momentul comiterii faptei a atins vârsta de 16 ani. De asemenea subiectul trebuie să aibă calitatea specială de persoană publică. La caz, inculpatul Grigorii Vîrcolici a activat în perioada relevantă în funcţia de inspector al Biroului Vamal Leuşeni, astfel având calitatea de persoană publică în virtutea prevederilor art. 123 alin. (2) Cod penal.

Având în vedere cele relatate supra, instanța stabilește cu certitudine că partea acuzării la examinarea prezentei cauze nu a prezentat probe verosimile și incontestabile care să coroboreze între ele, în vederea demonstrării următoarelor circumstanțe indicate în rechizitoriu, și anume că inculpatul Grigorii Vîrcolici**,** activând în funcţia de inspector al Biroului Vamal Leuşeni, astfel având calitatea de persoană publică în virtutea prevederilor art.123 alin.(2) Cod penal, întru realizarea scopului infracţional, la 09.07.2013, aflându-se în serviciu, la biroul vamal Leuşeni, raionul Hînceşti, contrar interdicţiilor impuse de funcţia publică deţinută, a extorcat şi primit personal de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA, mijloace financiare în sumă de 40 euro personal, pentru a favoriza trecerea mărfurilor transportate de investigatorul sub acoperire, cu mijlocul de transport de model Peugeot Boxer cu nr. de înmatriculare *****, cu diminuarea plăţilor vamale, drepturilor de import asupra mărfurilor și fără efectuarea controlului vamal obligatoriu cuvenit.

Subsecvent, instanța mai reține că, potrivit principiului prezumției nevinovăției reglementat prin art.21 din Constituție, art.8 din Codul de procedură penală, garantat de art.6 p.2 al Convenției Europene de apărare a Drepturilor Omului, persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu-i va fi dovedită în modul prevăzut de lege, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanțiile necesare apărării sale, și nu va fi constatată printr-o hotărâre judecătorească de condamnare definitivă. Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în predarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

În consecință, examinând conținutul mijloacelor de probă supuse cercetării în cadrul ședinței de judecată, instanța stabilește, că acestea în ansamblu, nu demonstrează, potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil, vinovăția inculpatului Grigorii Vîrcolici în comiterea infracțiunii prevăzut de art. 324 alin.(1) Cod penal. Instanța reiterează că de către acuzare nu a fost prezentată nici o probă directă sau indirectă să demonstreze acțiunile incriminate inculpatul Grigorii Vîrcolici.

În acest sens, având în vedere considerentele expuse supra, inculpatul Grigorii Vîrcolici urmează a fi achitat în ordinea art.390 alin.(1) pct.3) din Cod de procedură penală, în conformitate cu care sentința de achitare se adoptă dacă fapta inculpatului nu întrunește elementele infracţiunii.

5.16. Cu referire la vinovăția inculpatului Marian Eni în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (2) lit. c) din Codul penal *(în vigoare la momentul comiterii faptei).*

Inițial, instanța de judecată consideră necesar de a se expune asupra formei agravante a infracțiunii imputate inculpatului Marian Eni și anume forma estorcării prevăzute la art. 324 alin. (2) lit. c) din Codul penal, în vigoare la momentul comiterii faptelor.

Astfel, instanța de judecată apreciind fiecare probă la prezenta speță din punct de vedere al pertinenței, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, a ajuns la concluzia că acțiunile inculpatului Marian Eni, incorect au fost calificate de organul de urmărire penală pe indicii componenței infracțiunii prevăzute la art. 324 alin. (2) lit. c) din Codul penal, în vigoare la momentul comiterii faptelor, din care considerent instanța de judecată urmează a recalifica fapta imputată conform componenței de infracțiune prevăzută de art. 324 alin. (1) din Codul penal, în vigoare la data pronunțării prezentei sentințe.

La acest aspect instanța de judecată își întemeiază soluția pe prevederile art. 325 alin. (2) Cod procedură penală, care stipulează că, modificarea învinuirii în instanța de judecată se admite dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului și nu se lezează dreptul lui la apărare. Astfel coroborând situația de fapt cu cea de drept ce reglementează speța supusă judecății se concluzionează că, recalificarea învinuirii, nu încalcă condiția impusă de art. 325

alin. (2) Cod procedură penală. În cadrul ședinței de judecată, la etapa cercetării judecătorești s-a concluzionat că condiția de bază la reținerea calificării faptei în baza art. art. 324 alin. (2) lit. c) din Codul penal în vigoare la momentul comiterii faptei, deoarece elementul de extorcare nu s-a constatat.

În continuare, instanța consideră necesar de a preciza faptul că, faptele reținute în acțiunile inculpatului Marian Eni au fost comise la data de 04.09.2013 pentru prima fapta incriminată și la data de 25.09.2013 pentru a doua faptă inrciminată. Ultima modificare a normei prevăzute la art. 324 din Codul penal a fost operată prin Legea nr.136 din 06.06.2024, în vigoare din 07.09.2024. La caz se atestă că legea penală mai favorabilă inculpatului este cea în vigoare la data pronunțării prezentei sentințe, ceea ce determina instanța de judecată să aplice la caz legea în vigoare la data pronunțării prezentei sentințe, concluzie ce rezultă din conținutul principiului reflectat în art. 10 Cod penal.

Referitor la elementul de extorcare ca modalitate normativă a faptei prejudiciabile în contextul agravatei de la art.324 alin.(2) lit. c) Cod penal în vigoare la data comiterii faptei, imputate la caz, instanța remarcă că, se poate realiza prin una din următoarele modalități faptice: - punerea victimei în situația care o determină să-i transmită coruptului remunerația ilicită, pentru a preîntâmpina producerea efectelor nefaste pentru interesele legitime sau ilegitime ale victimei.

În calitate de probă decisivă pe aspectul extorcării reținute de acuzare a fost prezentat și cercetat în cadrul cercetării judecătorești, *procesul-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigaţie – documentarea cu ajutorul metodelor şi mijloacelor tehnice, precum şi localizarea sau urmărirea prin sistemul de poziţionare globală (GPS) şi prin alte mijloace tehnice utilizând aparate tehnice de înregistrare,* relevant fiind partea în privința inculpatului Marian Eni.

Pentru fapta din 04.09.2013, în cadrul cercetării judecătoreși, au fost vizualizate și înregistrările video relevante, împreună cu stenogramele (vol. 2, f. d. 110 - 111). Prin urmare, din stenogramele din dosar în coroborare cu înregistrările video, din momentul începerii verificărilor de către inspectorul vamal, începe discuția dintre Caraman (care este indicat ca fiind B) și Eni Marian (care este indicat ca fiind A): *”A: Aveți ceva de declarat? B: Nu, nu duc țigară, nu duc nică duc numai colete la oameni la Italia A: Îi strășnic! B: O fost și mai plin, până în cap, n-am țigară de câte ori ma-ți controlat nu a-ți găsit nici un bicioc, nu mă ocup eu cu căcături A: Noi trebuie să te verificăm B: Da nu aveți și mă verifica, n-am nică, m-am sporit și cu aist acum îi zice A: Tu le-ai verificat pe toate B: Pe toate, în fața me, tăti îs împachetate în fața mea, aici n-ai o țigară nu găsești un bicioc A: Hai scoate de aici oleacă B: Care? A: Toate, toate, călători ai? B: N-am uăi, n-am eu greșeli A: Dați-le aici jos în față* ***B: Cât trebuie?*** *A: Pentru al tău dă.. B: 50, nu-i cam d***** 50, îi jumate de mașină? A: Cum jumate? Îi plină, plină și nici nu te-am chinuit tare B: Da uăi da 50 de ruble îi d*****, eu înțeleg că când îi bucșit până în pod apu da, că eu nu fac banii iștea cu șocianu, Bun Și să-mi dai? A: Să-ți dau aici liber să duc până la urmă, Igor sunteți B: Da A: Domnu Igor numai fără*

surprize B: Și ai în vedere? A: În sensul direct al cuvântului B: Nu uăi, eu am vorbit pur și simplu cu cineva nu mi-o spus da uăi se poate atâta, sau atâta, dacă nu se poate, nu se poate, sănătate A: Să știți că data viitoare o să fiți deschis absolut tot, Drum bun B: Merci, serviciu ușor"

Subsecvent, cu referire la fapta din 25.09.2013, la fel au fost vizualizate și înregistrările video relevante, împreună cu stenogramele (vol. 2, f. d. 122 - 123). Prin urmare, din stenogramele din dosar în coroborare cu înregistrările video, din momentul începerii verificărilor de către inspectorul vamal, începe discuția dintre Caraman (care este indicat ca fiind A) și Eni Marian (care este indicat ca fiind B): *"...**A: Cât la nanu cel mare?** B: Î? A**: Cât la nanu cel mare?** B: Ține, pune, vezi! (îi transmite pașaportul) A**: Cât să pun?** Zîni uăi măcar cât? B: Igoraș, eu vezi da tu singur te orientezi A: Vre-o 20 îi bun?..."*

Astfel, apreciind conținutul convorbirii pentru ambele episoade, instanța constată că probele administrate nu relevă niciuna dintre modalitățile faptice proprii extorcării. Din conduita inculpatului nu rezultă că acesta l-ar fi amenințat, explicit sau implicit, pe Igor Caraman cu lezarea unor interese legitime ori ilegitime, că i-ar fi creat intenționat o situație constrângătoare sau că ar fi nesatisfăcut o solicitare pentru a-l obliga să transmită remunerația ilicită în scopul evitării unui prejudiciu. Discuția evidențiază o negociere asupra cuantumului, lipsită de o componentă coercitivă. Mai mult, se observă că de fapt, cel care a inițial discuția referitor la bani a fost Caraman, pentru ambele episoade. Prin urmare, circumstanțele constatate nu dovedesc, semnul calificativ al extorcării.

În astfel de condiții, se impune recalificarea faptei de către instanța de judecată în prevederile art. 324 alin. (1), în vigoare la data pronunțării prezentei sentințe, și anume coruperea pasivă, *exprimată prin pretinderea, acceptarea şi primirea, personal, de către o persoană publică de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru sine pentru a îndeplini acţiuni contrar exercitării funcţiei.*

Astfel, **Obiectul juridic special** al infracțiunii prevăzute de art. 324 din Codul penal, îl constituie relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care presupune respectarea de către persoanele publice și persoanele publice străine a obligației de a pretinde, accepta sau primi remunerații în strictă conformitate cu legea.

La speță, potrivit învinuirii, inculpatul Eni Marian, prin acțiunile sale a atentat la obiectul juridic al infracțiunii prevăzute de art. 324 din Codul penal, prin faptul că a pretins, acceptat și primit suma de 50 euro la 04.09.2013 și 40 euro la 25.09.2013, personal de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA.

Obiectul material sau imaterial al infracțiunii prevăzute de art. 324 din Codul penal, îl reprezintă remunerația ilicită. Aceasta se exprimă prin bunuri, servicii, privilegii, avantaje oferte ori promisiuni sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice sau persoanei publice străine, în toate cazurile având un caracter gratuit.

Este important ca remuneraţia să nu i se cuvină persoanei publice, persoanei publice străine, funcţionarului internaţional, persoanei cu funcţie de demnitate publică, adică nu-i este legal datorată. Este absolut obligatoriu ca remuneraţia ilicită să constituie un contraechivalent al conduitei pe care coruptul se angajează să o adopte, conduită ce se concretizează alternativ în: îndeplinirea sau neîndeplinirea, întârzierea sau grăbirea îndeplinirii unei acţiuni în exercitarea funcţiei sale sau contrar acesteia.

La caz, potrivit învinuirii, obiectul infracțiunii prevăzute de art. 324 din Codul penal îl reprezintă mijloacele bănești în sumă de 50 euro la 04.09.2013 și 40 euro la 25.09.2013, pretinse, acceptate și primite de inculpatul Eni Marian de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzută de art. 324 din Codul penal, constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de pretindere, acceptare sau primire, personal sau prin mijlocitor, de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice sau persoanei publice străine, pentru aceasta sau pentru o altă persoană, ori de acceptare a ofertei ori promisiunii de asemenea foloase.

Patru modalități normative cu caracter alternativ ale acțiunii prejudiciabile specificate vizează în mod alternativ următoarele modalităţi normative: 1) pretinderea de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului; 2) acceptarea: a) de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului; b) ofertei ori promisiunii de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului; 3) primirea de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului.

Pretinderea constă într-o cerere, solicitare insistentă ori într-o pretenţie vizând obiectul remunerării ilicite, care se poate manifesta verbal, în scris sau în formă concludentă, fiind inteligibilă pentru cel căruia i se adresează, indiferent dacă a fost satisfăcută sau nu. În cazul pretinderii, iniţiativa aparţine în exclusivitate coruptului, adică persoanei publice ori persoanei publice străine, funcţionarului internaţional ori persoanei cu funcţie de demnitate publică. Indiferent dacă este expresă sau aluzivă, pretinderea remuneraţiei ilicite trebuie să fie univocă, manifestînd intenţia coruptului de a condiţiona de ea conduita legată de obligaţiile sale de servici.

Acceptarea presupune consimţirea sau aprobarea expresă sau tacită de către corupt a obiectului remuneraţiei ilicite etalat de către corupător. În ipoteza acceptării, iniţiativa aparţine în exclusivitate corupătorului. Astfel, acceptarea presupune realizarea unor acţiuni cu caracter bilateral, corelativ. Sub aspect cronologic, acceptarea întotdeauna urmează unei acţiuni săvârşite din partea corupătorului.

Diferenţa dintre cele două forme ale acceptării rezidă în obiectul remuneraţiei ilicite. Dacă în cazul primei forme acceptarea se face în raport cu anumite bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului, atunci în cea de-a doua formă,

acceptarea se face în raport cu o anumită propunere ce provine de la corupător de a-i da coruptului bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin ultimului sau se face în raport cu asumarea de către corupător a unei obligaţii de a da coruptului bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin ultimului.

Nu are nici o relevanţă la încadrare dacă obiectul remuneraţiei ilicite este sau nu determinat sub aspectul naturii, calităţii şi cantităţii (parametrii valorici ai remuneraţiei ilicite), fiind suficient ca persoana publică sau persoana publică străină să consimtă ori să aprobe oferta sau promisiunea făcută din partea corupătorului.

Primirea înseamnă luarea în posesie, obţinerea, încasare de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului de la corupător (sau de la un terţ ce acţionează în numele acestuia) şi nu se limitează neapărat la preluarea manuală de către corupt a obiectului remuneraţiei ilicite. Primirea poate fi realizată şi prin lăsarea bunurilor ce constituie remuneraţia ilicită într-un loc indicat de către corupător, de unde se vor putea prelua oricînd de către corupt.

În cazul modalităţii de primire, iniţiativa aparţine corupătorului şi în mod obligatoriu constituie un act bilateral or, primirea implică inevitabil darea de către corupător a remuneraţiei ilicite.

Pentru a fi în prezenţa modalităţii de primire, luarea în posesie, obţinerea, încasarea remuneraţiei ilicite trebuie să fie spontană. Spontaneitatea presupune fie o relativă concomitenţă între acceptarea propunerii şi primire, fie inexistenţa între acceptarea propunerii şi primirea remuneraţiei ilicite a unui interval de timp, care să permită ca acceptarea să se evidenţieze în calitate de modalitate normativă a faptei prejudiciabile. În lipsa unei concomitenţe dintre acceptare şi primire, primirea se consideră fapt epuizat. În această ipoteză, infracţiunea se consideră consumată din momentul: - acceptării de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului; - acceptării ofertei ori promisiunii de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului. Primirea poate avea loc până ori după acordarea serviciului solicitat, dar cu condiţia că a fost în prealabil acceptată.

Astfel, ***cu privire la latura obiectivă a infracțiunii analizate***, instanța de judecată reține că prin totalitatea probelor cercetate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art.100 alin.(4) din Cod de procedură penală și apreciindu-le în sensul art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității, veridicității și coroborării reciproce, se constată că probele prezentate spre cercetare în cadrul ședinței de judecată de părți, în ansamblu, confirmă prezența laturii obiective în faptele incriminate lui Marian Eni, și anume faptul pretinderii, acceptării și primirii sumei de 50 euro la 04.09.2013 și 40 euro la 25.09.2013, personal de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA.

Prin urmare, prin cumulul probelor cercetate, în cadrul examinării cauzei instanța a stabilit că inculpatul **inculpatul Marian Eni,** activând în funcţia de inspector al Biroului Vamal Leuşeni, astfel având calitatea de persoană publică în virtutea prevederilor art. 123 alin. (2) Cod penal, întru realizarea scopului infracţional, la 04.09.2013, în intervalul de timp cuprins între orele 21:15:25 şi 21:23:40, aflându-se în serviciu, la biroul vamal Leuşeni, raionul Hînceşti, contrar interdicţiilor impuse de funcţia publică deţinută, a pretins și primit personal de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA, mijloace financiare în sumă de 50 euro personal, pentru a favoriza trecerea mărfurilor transportate de investigatorul sub acoperire, cu mijlocul de transport de model Peugeot Boxer cu nr. de înmatriculare *****, cu diminuarea plăţilor vamale, drepturilor de import asupra mărfurilor și fără efectuarea controlului vamal obligatoriu cuvenit.

Tot el, inculpatul Marian Eni, întru realizarea scopului infracţional, la 25.09.2013, în intervalul de timp cuprins între orele 21:39:30 şi 21:42:45, aflându-se în serviciu, la biroul vamal Leuşeni, raionul Hînceşti, contrar interdicţiilor impuse de funcţia publică deţinută, a pretins și primit personal de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA, mijloace financiare în sumă de 40 euro personal, pentru a favoriza trecerea mărfurilor transportate de investigatorul sub acoperire, cu mijlocul de transport de model Peugeot Boxer cu nr. de înmatriculare *****, cu diminuarea plăţilor vamale, drepturilor de import asupra mărfurilor și fără efectuarea controlului vamal obligatoriu cuvenit.

Pentru a ajunge la această concluzie, instanța de judecată a luat în vedere *procesul-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigaţie – documentarea cu ajutorul metodelor şi mijloacelor tehnice, precum şi localizarea sau urmărirea prin sistemul de poziţionare globală (GPS) şi prin alte mijloace tehnice utilizând aparate tehnice de înregistrare,* relevant fiind partea în privința inculpatului Eni Marian, și anume evenimentele descrise din **04.09.2013 și 25.09.2013**, în ambele cazuri cu participarea investigatorului sub acoperire Igor Caraman.

Cu referire la episodul din 04.09.2013, potrivit părții relevante a procesului verbal menționat supra, în care este indicat că la **04 septembrie 2013**, investigator sub acoperire, cetăţean al Republicii Moldova Caraman Igor, autorizat în baza ordonanţei din 28.06.2013 a procurorului în Procuratura Anticorupţie, Roman Statnîi, şi a încheierii Judecătoriei Hînceşti, să documenteze persoanele cu statut public şi cu funcţie de răspundere din cadrul Serviciului Vamal, poliţiei de frontieră şi poliţiei patrulare, cu ajutorul metodelor şi mijloacelor tehnice, în momentul comiterii actelor de corupere, s-a prezentat la intrarea în Republica Moldova prin PTF Leuşeni, în jurul orelor 21:50, în calitate de conducător auto al autoutilitarei marca Peugeot Boxer cu nr. de înmatriculare *****, transportând colete cu destinaţia Braşov.

Rezultatele măsurii speciale de investigaţii din această dată se conţin pe DVD-R de model „Verbatim” cu inscripţia MD04.09.2013 Nr. 637/DGA/2013 în care se conţin următoarele fişiere audio-video; 04.09.2013-DR_MD.003; 04.09.2013-DR_MD.004; 04.09.2013-DR_MD.005; SG_04_2013_ST_MD1.005; SG_04_2013_ST_MD2.006;

În urma ascultării şi vizualizării înregistrărilor conţinute în file nr. 04.09.2013-DR_MD.004, se constată, în jurul orelor 21:14, cum de autoutilitară se apropie un angajat vamal, de genul masculin, verificând conţinutul încărcăturii.

În baza raportului de investigaţie a investigatorului sub acoperire, Caraman Igor, s-a stabilit că vameşul care a verificat unitatea de transport, este cet.**Eni Marian**.

Ulterior, în jurul orelor 21:21:53, din înregistrările audio-video, file 04.09.2013-DR_MD.005, se constată imaginea lucrătorului vamal, recunoscut de cet.Caraman Igor ca fiind cet.Eni Marian, stând aşezat la masa de serviciu în birou, după care este vizibil cum cet. Eni Marian se uită mult timp la Caraman Igor, din înregistrări auzindu-se cum ultimul îl întreabă ”cât trebuie?”. La ce angajatul vamal spune ”pentru al tău dă...”, neindicând concret suma de bani.

Aproximativ în jurul orelor 21:22:23, din înregistrările anterior menţionate se aude cum Caraman Igor îl întreabă pe angajatul vamal dacă nu e prea mult. Iar la ora 21:22:42, se vede nu prea bine dar se aude cum cet.Caraman Igor scoate ceva din geantă, la sunet identic cu foşnetul de bancnote şi îi îndreaptă în direcţia angajatului vamal. Aproximativ la ora 21:25, cet.Caraman Igor, părăsind PTF Leuşeni în direcţia PTF Albiţa.

În baza raportului de investigaţii s-a stabilit, că cet. Caraman Igor a transmis vameşului, Eni Marian, suma de **50 de euro** cu **seria şi nr. X34348032623,** pe care acesta a luat-o şi a pus-o în sertarul de la masa de lucru, acesta nepronunţând expres suma în momentul solicitării, dar indicând cu mâina stângă cele 5 degete desfăcute.

În rezultatul ascultării şi vizualizării înregistrărilor de pe discuri, s-a constatat prezenţa unor convorbiri şi imagini care au importanţă pentru cauza penală. Convorbirile au fost stenografiate în conformitate cu prevederile art. 132/9 alin.(9) şi (10) CPP (Anexa nr. 1, nr. 2), stenogramele fiind anexate la prezentul proces-verbal în temeiul art.132/9 alin.(8), constituind parte integrantă a acestuia. Stenogramele conţin date cu privire la: data, durata convorbirii, locul, datele de identificare ale persoanelor care le-au purtat şi conţinutul convorbirilor.

Subsecvent, sunt relevante și stenogramele anexare la procesul-verbal menționat supra stenogramele (vol. 2, f. d. 110 - 111). Prin urmare, din stenogramele din dosar în coroborare cu înregistrările video, din momentul începerii verificărilor de către inspectorul vamal, începe discuția dintre Caraman (care este indicat ca fiind B) și Eni Marian (care este indicat ca fiind A): *”A: Aveți ceva de declarat? B: Nu, nu duc țigară, nu duc nică duc numai colete la oameni la Italia A: Îi strășnic! B: O fost și mai plin, până în cap, n-am țigară de câte ori ma-ți controlat nu a-ți găsit nici un bicioc, nu mă ocup eu cu căcături A: Noi trebuie să te verificăm B: Da nu aveți și mă verifica, n-am nică, m-am sporit și cu aist acum îi zice A: Tu le-ai verificat pe toate B: Pe toate, în fața me, tăti îs împachetate în fața mea, aici n-ai o țigară nu găsești un bicioc A: Hai scoate de aici oleacă B: Care? A: Toate, toate, călători ai? B: N-am uăi, n-am eu greșeli A: Dați-le aici jos în față B: Cât trebuie? A: Pentru al tău dă.. B: 50, nu-i cam d***** 50, îi jumate de mașină? A: Cum jumate? Îi plină, plină și nici nu te-am chinuit*

*tare B: Da uăi da 50 de ruble îi d*****, eu înțeleg că când îi bucșit până în pod apu da, că eu nu fac banii iștea cu șocianu, Bun Și să-mi dai? A: Să-ți dau aici liber să duc până la urmă, Igor sunteți B: Da A: Domnu Igor numai fără surprize B: Și ai în vedere? A: În sensul direct al cuvântului B: Nu uăi, eu am vorbit pur și simplu cu cineva nu mi-o spus da uăi se poate atâta, sau atâta, dacă nu se poate, nu se poate, sănătate A: Să știți că data viitoare o să fiți deschis absolut tot, Drum bun B: Merci, serviciu ușor"*

Astfel, înregistrările audio-video audiate și vizualizate nemijlocit în ședința de judecată, coroborate cu procesul-verbal de consemnare a măsurii speciale de investigație, stenogramele anexate și raportul investigatorului sub acoperire, demonstrează, dincolo de orice dubiu rezonabil, că, la 04.09.2013, inculpatul Marian Eni a pretins, acceptat și primit de la investigatorul sub acoperire Igor Caraman suma de 50 de euro, care nu i se cuvenea, în legătură cu exercitarea atribuțiilor sale de serviciu. Pretinderea remunerației ilicite rezultă din conduita inculpatului, care, după ce investigatorul l-a întrebat „Cât trebuie?", i-a răspuns „Pentru al tău dă..", indicând, potrivit raportului de investigații, cu mâna stângă cele cinci degete desfăcute, manifestare prin care a exprimat solicitarea unei remunerații în schimbul favorizării trecerii mărfurilor transportate. Deși suma de 50 de euro a fost verbalizată de investigator prin întrebarea „50, nu-i cam d***** 50, îi jumate de mașină?", inculpatul nu a respins cuantumul acesteia, ci a justificat solicitarea prin afirmația „Cum jumate? Îi plină, plină și nici nu te-am chinuit tare", împrejurare care, apreciată în contextul întregii discuții, confirmă acceptarea remunerației ilicite.

Primirea efectivă a banilor rezultă din secvența audio-video de la ora 21:22:42, în care se aude cum investigatorul scoate ceva din geantă, producând un sunet asemănător foșnetului bancnotelor, și îndreaptă obiectul respectiv în direcția inculpatului, împrejurare care, coroborată cu raportul de investigații, confirmă transmiterea bancnotei de 50 de euro, cu seria și numărul X34348032623, pe care inculpatul a luat-o și a introdus-o în sertarul mesei de serviciu. Totodată, legătura dintre remunerația ilicită și conduita contrară atribuțiilor de serviciu rezultă din succesiunea discuției, în cadrul căreia, după referirile la suma de 50 de euro, inculpatul a afirmat „Să-ți dau aici liber să duc până la urmă", iar ulterior „Domnu Igor numai fără surprize" și „Să știți că data viitoare o să fiți deschis absolut tot". Aceste afirmații, coroborate cu solicitarea și primirea banilor, relevă că remunerația ilicită a constituit contraechivalentul favorizării trecerii mărfurilor transportate de investigatorul sub acoperire, fără efectuarea controlului vamal obligatoriu în volumul cuvenit. Prin urmare, ansamblul probator confirmă săvârșirea faptei incriminate în modalitățile normative ale pretinderii, acceptării și primirii remunerației ilicite în sumă de 50 de euro.

Faptul că Eni Marian se afla la serviciu la data de 04.09.2013 este confirmat prin repartizarea la sectoare în cadrul postului vamal Leușeni – Albița.

Cu referire la episodul din 25.09.2013, potrivit părții relevante a procesului verbal menționat supra, în care este indicat că La **25 septembrie 2013**, investigator sub acoperire, cetățean al Republicii Moldova Caraman Igor, autorizat în baza ordonanţei din 28.06.2013 a

procurorului în Procuratura Anticorupţie, Roman Statnîi, şi a încheierii Judecătoriei Hînceşti, să documenteze persoanele cu statut public şi cu funcţie de răspundere din cadrul Serviciului Vamal, poliţiei de frontieră şi poliţiei rutiere, cu ajutorul metodelor şi mijloacelor tehnice, în momentul comiterii actelor de corupere, după ce a ieşit din PTF Leuşeni, aproximativ în jurul orelor 21:00, s-a prezentat în PTF Leuşeni în calitate de conducător al autoutilitarei de model Peugeout Boxer, cu numerele de înmatriculare *****.

Rezultatele măsurii speciale de investigaţii din această dată se conţin pe DVD-R de model „Verbatim" cu nr. 700/DGA/2013 cu inscripţia MD 25.09.2013, în care se conţin 6 înregistrări audio-video;SG1_25_09_2013_DR_MD.016; SG2_25_09_2013_DR_MD.017; SG1_25_09_2013_ST_MD.015; SG2_25_09_2013_ST_MD.016; SG3_25_09_2013_ST_MD.017;

În urma ascultării şi vizualizării înregistrărilor din file SG1_18_09_2013_DR_MD.016, se constată în jurul orelor 21:19:48, imaginea angajatului vamal, cet. **Eni Marian**, lângă autoutilitară, care se afla cu uşile deschise, având ecuson în piept. Ulterior aproximativ la ora 21:40:05, din înregistrările conţinute în file nr. SG2_25_09_2013_ST_MD.016 se observă cum cet.Caraman Igor îi transmite către cet.Eni Marian paşaportul, în care conform declaraţiilor investigatorului sub acoperire, acesta a plasat suma de 40 de euro compusă din mai multe bancnote la indicaţia funcţionarului vamal.

La fel din declaraţiile cet. Caraman Igor s-a stabilit că acesta i-a transmis angajatului vamal suma de **40 euro** compusă din **20 euro** cu seria **E04211858676 şi 20 euro** cu seria **L30356305259** pe care le-a introdus în paşaport. În rezultatul ascultării şi vizualizării înregistrărilor de pe discuri, s-a constatat prezenţa unor convorbiri şi imagini care au importanţă pentru cauza penală. Convorbirile au fost stenografiate în conformitate cu prevederile art. 132/9 alin. (9) şi (10) CPP (Anexa nr. 1, nr. 2), stenogramele fiind anexate la prezentul proces-verbal în temeiul art. 132/9 alin. (8), constituind parte integrantă a acestuia. Stenogramele conţin date cu privire la: data, durata convorbirii, locul, datele de identificare ale persoanelor care le-au purtat şi conţinutul convorbirilor.

Subsecvent, sunt relevante și stenogramele anexare la procesul-verbal menționat supra stenogramele (vol. 2, f. d. 122 - 123). Prin urmare, din stenogramele din dosar în coroborare cu înregistrările video, din momentul începerii verificărilor de către inspectorul vamal, începe discuția dintre Caraman (care este indicat ca fiind A) și Eni Marian (care este indicat ca fiind B): *"...A: Cât la nanu cel mare? B: Î? A: Cât la nanu cel mare? B: Ține, pune, vezi! (îi transmite pașaportul) A: Cât să pun? Zîni uăi măcar cât? B: Igoraș, eu vezi da tu singur te orientezi A: Vre-o 20 îi bun?..."*.

Astfel, înregistrările audio-video audiate și vizualizate nemijlocit în ședința de judecată, coroborate cu procesul-verbal de consemnare a măsurii speciale de investigație și stenogramele anexate, confirmă că, la 25.09.2013, inculpatul Marian Eni a pretins, acceptat și primit de la investigatorul sub acoperire Igor Caraman suma de 40 de euro, care nu i se cuvenea, în legătură cu exercitarea atribuțiilor sale de serviciu. Pretinderea remunerației ilicite rezultă din conduita

inculpatului, care, după ce investigatorul l-a întrebat în mod repetat „Cât la nanu cel mare?”, i-a răspuns „Ține, pune, vezi!”, indicându-i astfel modalitatea de transmitere a banilor prin intermediul pașaportului. Ulterior, la întrebarea investigatorului „Cât să pun? Zîni uăi măcar cât?”, inculpatul a afirmat „Igoraș, eu vezi da tu singur te orientezi”, manifestare verbală care, apreciată în contextul întregii discuții, relevă intenția acestuia de a obține o remunerație ilicită, lăsând la aprecierea investigatorului stabilirea cuantumului concret.

Acceptarea remunerației rezultă atât din indicația de a introduce banii în pașaport, cât și din conduita ulterioară a inculpatului, care nu a respins oferirea acestora. Primirea banilor este susținută de secvența video de la ora 21:40:05, în care se observă cum Igor Caraman îi transmite inculpatului Marian Eni pașaportul în care, potrivit declarațiilor investigatorului sub acoperire, au fost introduse două bancnote de câte 20 de euro, cu seriile E04211858676 și L30356305259. Această împrejurare, coroborată cu indicația anterioară a inculpatului „Ține, pune, vezi!” și cu declarațiile investigatorului, confirmă modalitatea convenită de transmitere a remunerației ilicite, prin intermediul pașaportului remis funcționarului vamal. Totodată, legătura dintre remunerația ilicită și conduita contrară atribuțiilor de serviciu rezultă din faptul că discuția privind oferirea banilor a avut loc în timpul efectuării verificărilor vamale asupra autoutilitarei conduse de investigator, suma fiind transmisă în contextul favorizării trecerii mărfurilor transportate. Prin urmare, ansamblul probator susține săvârșirea faptei incriminate în modalitățile normative ale pretinderii, acceptării și primirii remunerației ilicite în sumă de 40 de euro.

La fel, în susținerea celor relatate supra, sunt relevante și concluziile *raportului de expertiză din nr.181-184 din 01 mai 2013*, în baza căruia s-a stabilit că mijloacle băneşti prezentate expertului sunt autentice, raportului de expertiză din nr.187, 188 din 02 mai 2013, în baza căruia s-a stabilit că mijloacle băneşti prezentate expertului sunt autentice și *raportului de expertiză din nr.419-421 din 05 octombrie 2013*, în baza căruia s-a stabilit că mijloacle băneşti prezentate expertului sunt autentice, cee ce denotă că sumele folosite de către investigatorii sub acoperire au fost autentice.

Subsecvent, aceleași concluzii rezultă și din *procesul verbal de recunoaștere după fotografie, întocmit la 26 septembrtie 2013* (vol. 21, f. d. 191 – 192), conform căruia Igor Caraman, fiind-ui prezentate spre recunoaștere 6 fotografii, a declarat că recunoaște persoana de pe fotografia nr. 3.

Nu în ultimul rând, instanța reține și *declarațiile investigatorilor sub acoperire Paraschiv Marian și Cristea Adrian-Ionuț*, audiați prin intermediul comisiei rogatorii. Astfel, Paraschiv Marian a declarat că a fost autorizat să participe la activități de investigare desfășurate pe teritoriul Republicii Moldova în vederea identificării și documentării faptelor de corupție comise în PTF Leușeni și pe teritoriul Republicii Moldova de către lucrători vamali, polițiști de frontieră și alți funcționari cu statut special. Martorul a explicat că, în cadrul acestei activități, tranzita punctul de trecere a frontierei în calitate de conducător auto al unei autoutilitare care transporta colete și intra în contact cu funcționarii responsabili de verificarea documentelor, a

mijlocului de transport și a mărfurilor. Totodată, acesta a arătat că, în asemenea împrejurări, funcționarii solicitau diferite sume de bani pentru efectuarea unui control superficial, pentru a nu verifica în detaliu marfa ori pentru a nu-și îndeplini în mod corespunzător atribuțiile de serviciu.

La rândul său, Cristea Adrian-Ionuț a relatat că activitatea era desfășurată în cadrul unei colaborări dintre autoritățile române și cele ale Republicii Moldova, fiind constituită o echipă comună româno-moldovenească. Acesta a declarat că a fost autorizat să tranziteze frontiera prin PTF Albița–Leușeni, având rolul de conducător auto al unei autoutilitare în care erau transportate pretinse colete provenite din Italia. Martorul a precizat că fiecare trecere prin punctul de frontieră era fixată cu mijloace audio-video și că, după fiecare trecere, erau întocmite procese-verbale în care se consemnau cele întâmplate. Cristea Adrian-Ionuț a mai explicat că, pe parcursul unei treceri, petrecea în punctul de frontieră aproximativ două – două ore și jumătate, interval în care interacționa în mod repetat cu polițiștii de frontieră și lucrătorii vamali, ceea ce îi permitea să rețină anumite semnalmente ale persoanelor cu care intra în contact. Totodată, acesta a subliniat că întocmirea proceselor-verbale imediat după fiecare trecere și înregistrarea audio-video a activităților permiteau păstrarea detaliilor relevante și verificarea ulterioară a identității persoanelor implicate.

Instanța reține că aceste declarații sunt relevante pentru a explica modul concret în care s-au desfășurat activitățile investigatorilor sub acoperire, scopul pentru care aceștia tranzitau PTF Leușeni, împrejurările în care intrau în contact cu funcționarii publici, precum și modalitatea în care fiecare trecere era documentată. Declarațiile respective se coroborează cu procesele-verbale de consemnare a măsurilor speciale de investigații, cu înregistrările audio-video și cu stenogramele anexate acestora.

Sub aspectul **laturii subiective**, instanța relevă că a infracțiunii se caracterizează prin intenție directă. Motivul infracțiunii în cauză se exprimă de cele mai multe ori în interesul material sau în năzuința de a obține unele avantaje nepatrimoniale.

Infracțiunea de corupere pasivă poate fi comisă doar cu intenţie directă, întrucât scopul infracţiunii este unul special, având o natură alternativă, şi anume: 1) scopul îndeplinirii – în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă – de către corupt a unei acţiuni în exercitarea funcţiei sau contrar funcţiei în cauză; 2) scopul neîndeplinirii – în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă – de către corupt a unei acţiuni în exercitarea funcţiei sau contrar funcţiei în cauză; 3) scopul întârzierii îndeplinirii – în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă – de către corupt a unei acţiuni în exercitarea funcţiei sau contrar funcţiei în cauză; 4) scopul grăbirii îndeplinirii – în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă – de către corupt a unei acţiuni în exercitarea funcţiei sau contrar funcţiei în cauză. Pentru calificarea faptei în baza art.324 din Codul penal, nu este obligatoriu realizarea efectivă a scopului special.

La caz, prin probele analizate supra, instanța reține că Marian Eni a acționat cu intenție directă, întrucât, cunoscând că sumele de 50 de euro și 40 de euro nu i se cuveneau, le-a pretins,

acceptat și primit în scopul favorizării trecerii mărfurilor cu diminuarea plăților vamale și fără efectuarea controlului vamal obligatoriu. Interesul material și scopul special rezultă din discuțiile purtate și din circumstanțele remiterii banilor în cadrul episoadelor din 04.09.2013 și 25.09.2013.

Din punct de vedere al **calității de subiect al infracțiunii**, instanța statuează că inculpatul Eni Marian este persoana fizică responsabilă care la momentul comiterii faptei a atins vârsta de 16 ani. De asemenea subiectul trebuie să aibă calitatea specială de persoană publică. La caz, inculpatul Eni Marian a activat în perioada relevantă în funcţia de inspector al Biroului Vamal Leuşeni, astfel

În concluzie, în urma examinării circumstanțelor cauzei și a probelor administrate, instanța constată că, în acțiunile inculpatului Marian Eni sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de corupere pasivă, în varianta normativă de pretindere, acceptare și primire. Totodată, nu au fost stabilite circumstanțe care să înlăture caracterul penal al faptei. Vinovăția acestuia în acceptarea și primirea personală, în calitate de persoană publică, a sumei de 50 euro la 04.09.2013 și 40 euro la 25.09.2013, care nu i se cuvenea, pentru îndeplinirea unor acțiuni contrare funcției sale, a fost demonstrată dincolo de orice dubiu rezonabil. Prin urmare, Marian Eni urmează a fi condamnat potrivit art. 324 alin. (1) din Codul penal, în vigoare la momentul pronunțării prezentei sentințe.

5.17. Cu referire la vinovăția inculpatului Eduard Țurcan în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (2) lit. c) din Codul penal *(în vigoare la momentul comiterii faptei).*

Inițial, instanța de judecată consideră necesar de a se expune asupra formei agravante a infracțiunii imputate inculpatului Eduard Țurcan și anume forma estorcării prevăzute la art. 324 alin. (2) lit. c) din Codul penal, în vigoare la momentul comiterii faptelor.

Astfel, instanța de judecată apreciind fiecare probă la prezenta speță din punct de vedere al pertinenței, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, a ajuns la concluzia că acțiunile inculpatului Eduard Țurcan, incorect au fost calificate de organul de urmărire penală pe indicii componenței infracțiunii prevăzute la art. 324 alin. (2) lit. c) din Codul penal, în vigoare la momentul comiterii faptelor, din care considerent instanța de judecată urmează a recalifica fapta imputată conform componenței de infracțiune prevăzută de art. 324 alin. (1) din Codul penal, în vigoare la data pronunțării prezentei sentințe.

La acest aspect instanța de judecată își întemeiază soluția pe prevederile art. 325 alin. (2) Cod procedură penală, care stipulează că, modificarea învinuirii în instanța de judecată se admite dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului și nu se lezează dreptul lui la apărare. Astfel coroborând situația de fapt cu cea de drept ce reglementează speța supusă judecății se concluzionează că, recalificarea învinuirii, nu încalcă condiția impusă de art. 325 alin. (2) Cod procedură penală. În cadrul ședinței de judecată, la etapa cercetării judecătorești s-

a concluzionat că condiția de bază la reținerea calificării faptei în baza art. art. 324 alin. (2) lit. c) din Codul penal în vigoare la momentul comiterii faptei, deoarece elementul de extorcare nu s-a constatat.

În continuare, instanța consideră necesar de a preciza faptul că, faptele reținute în acțiunile inculpatului Eduard Țurcan au fost comise la data de 14.08.2013. Ultima modificare a normei prevăzute la art. 324 din Codul penal a fost operată prin Legea nr.136 din 06.06.2024, în vigoare din 07.09.2024. La caz se atestă că legea penală mai favorabilă inculpatului este cea în vigoare la data pronunțării prezentei sentințe, ceea ce determina instanța de judecată să aplice la caz legea în vigoare la data pronunțării prezentei sentințe, concluzie ce rezultă din conținutul principiului reflectat în art. 10 Cod penal.

Referitor la elementul de extorcarea ca modalitate normativă a faptei prejudiciabile în contextul agravatei de la art.324 alin.(2) lit. c) Cod penal în vigoare la data comiterii faptei, imputate la caz, instanța remarcă că, se poate realiza prin una din următoarele modalităţii faptice: - punerea victimei în situația care o determină să-i transmită coruptului remunerația ilicită, pentru a preîntâmpina producerea efectelor nefaste pentru interesele legitime sau ilegitime ale victimei.

În calitate de probă decisivă pe aspectul extorcării reținute de acuzare a fost prezentat și cercetat în cadrul cercetării judecătorești, *procesul-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigaţie – documentarea cu ajutorul metodelor şi mijloacelor tehnice, precum şi localizarea sau urmărirea prin sistemul de poziţionare globală (GPS) şi prin alte mijloace tehnice utilizând aparate tehnice de înregistrare,* relevant fiind partea în privința inculpatului Eduard Țurcan, și anume evenimentele descrise din **14.08.2013.** La fel, în cadrul cercetării judecătorești, au fost vizualizate și înregistrările video relevante, împreună cu stenogramele (vol. 2, f. d. 36 - 37). Prin urmare, din stenogramele din dosar în coroborare cu înregistrările video, din momentul începerii verificărilor de către inspectorul vamal, începe discuția dintre Caraman (care este indicat ca fiind B) și Eduard Țurcan (care este indicat ca fiind A): *”...A: Uăi Igoraș tu lași ceva de un ceai? B: Cît să-ți dau? A: Cât vrei B: Tu nu mi-ai spus niciodată, spune măcar așa normal să șie A: Uăi Igor eu niciodată nu... B: Îi bun 10 euro?A? A: Da B: Merci mult…”*

Astfel, apreciind conținutul convorbirii, instanța constată că probele administrate nu relevă niciuna dintre modalitățile faptice proprii extorcării. Din conduita inculpatului nu rezultă că acesta l-ar fi amenințat, explicit sau implicit, pe Igor Caraman cu lezarea unor interese legitime ori ilegitime, că i-ar fi creat intenționat o situație constrângătoare sau că ar fi nesatisfăcut o solicitare pentru a-l obliga să transmită remunerația ilicită în scopul evitării unui prejudiciu. Discuția evidențiază o negociere asupra cuantumului, lipsită de o componentă coercitivă. Mai mult, se observă că de fapt, cel care a inițial discuția referitor la bani a fost Caraman. Prin urmare, circumstanțele constatate nu dovedesc, semnul calificativ al extorcării.

În astfel de condiții, se impune recalificarea faptei de către instanța de judecată în prevederile art. 324 alin. (1), în vigoare la data pronunțării prezentei sentințe, și anume

coruperea pasivă, *exprimată prin pretinderea, acceptarea şi primirea, personal, de către o persoană publică de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru sine pentru a îndeplini acţiuni contrar exercitării funcţiei.*

Astfel, **Obiectul juridic special** al infracțiunii prevăzute de art. 324 din Codul penal, îl constituie relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care presupune respectarea de către persoanele publice și persoanele publice străine a obligației de a pretinde, accepta sau primi remunerații în strictă conformitate cu legea.

La speță, potrivit învinuirii, inculpatul Eduard Țurcan, prin acțiunile sale a atentat la obiectul juridic al infracțiunii prevăzute de art. 324 din Codul penal, prin faptul că a pretins, acceptat și primit suma de 10 euro personal de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA.

Obiectul material sau imaterial al infracțiunii prevăzute de art. 324 din Codul penal, îl reprezintă remunerația ilicită. Aceasta se exprimă prin bunuri, servicii, privilegii, avantaje oferte ori promisiuni sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice sau persoanei publice străine, în toate cazurile având un caracter gratuit.

Este important ca remuneraţia să nu i se cuvină persoanei publice, persoanei publice străine, funcţionarului internaţional, persoanei cu funcţie de demnitate publică, adică nu-i este legal datorată. Este absolut obligatoriu ca remuneraţia ilicită să constituie un contraechivalent al conduitei pe care coruptul se angajează să o adopte, conduită ce se concretizează alternativ în: îndeplinirea sau neîndeplinirea, întârzierea sau grăbirea îndeplinirii unei acţiuni în exercitarea funcţiei sale sau contrar acesteia.

La caz, potrivit învinuirii, obiectul infracțiunii prevăzute de art. 324 din Codul penal îl reprezintă mijloacele bănești în sumă de 10 euro, pretinse, acceptate și primite de inculpatul Eduard Țurcan de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzută de art. 324 din Codul penal, constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de pretindere, acceptare sau primire, personal sau prin mijlocitor, de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice sau persoanei publice străine, pentru aceasta sau pentru o altă persoană, ori de acceptare a ofertei ori promisiunii de asemenea foloase.

Patru modalități normative cu caracter alternativ ale acțiunii prejudiciabile specificate vizează în mod alternativ următoarele modalităţi normative: 1) pretinderea de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului; 2) acceptarea: a) de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului; b) ofertei ori promisiunii de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului; 3) primirea de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului.

Pretinderea constă într-o cerere, solicitare insistentă ori într-o pretenţie vizând obiectul remunerării ilicite, care se poate manifesta verbal, în scris sau în formă concludentă, fiind inteligibilă pentru cel căruia i se adresează, indiferent dacă a fost satisfăcută sau nu. În cazul pretinderii, iniţiativa aparţine în exclusivitate coruptului, adică persoanei publice ori persoanei publice străine, funcţionarului internaţional ori persoanei cu funcţie de demnitate publică. Indiferent dacă este expresă sau aluzivă, pretinderea remuneraţiei ilicite trebuie să fie univocă, manifestînd intenţia coruptului de a condiţiona de ea conduita legată de obligaţiile sale de servici.

Acceptarea presupune consimţirea sau aprobarea expresă sau tacită de către corupt a obiectului remuneraţiei ilicite etalat de către corupător. În ipoteza acceptării, iniţiativa aparţine în exclusivitate corupătorului. Astfel, acceptarea presupune realizarea unor acţiuni cu caracter bilateral, corelativ. Sub aspect cronologic, acceptarea întotdeauna urmează unei acţiuni săvârşite din partea corupătorului.

Diferenţa dintre cele două forme ale acceptării rezidă în obiectul remuneraţiei ilicite. Dacă în cazul primei forme acceptarea se face în raport cu anumite bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului, atunci în cea de-a doua formă, acceptarea se face în raport cu o anumită propunere ce provine de la corupător de a-i da coruptului bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin ultimului sau se face în raport cu asumarea de către corupător a unei obligaţii de a da coruptului bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin ultimului.

Nu are nici o relevanţă la încadrare dacă obiectul remuneraţiei ilicite este sau nu determinat sub aspectul naturii, calităţii şi cantităţii (parametrii valorici ai remuneraţiei ilicite), fiind suficient ca persoana publică sau persoana publică străină să consimtă ori să aprobe oferta sau promisiunea făcută din partea corupătorului.

Primirea înseamnă luarea în posesie, obţinerea, încasare de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului de la corupător (sau de la un terţ ce acţionează în numele acestuia) şi nu se limitează neapărat la preluarea manuală de către corupt a obiectului remuneraţiei ilicite. Primirea poate fi realizată şi prin lăsarea bunurilor ce constituie remuneraţia ilicită într-un loc indicat de către corupător, de unde se vor putea prelua oricînd de către corupt.

În cazul modalităţii de primire, iniţiativa aparţine corupătorului şi în mod obligatoriu constituie un act bilateral or, primirea implică inevitabil darea de către corupător a remuneraţiei ilicite.

Pentru a fi în prezenţa modalităţii de primire, luarea în posesie, obţinerea, încasarea remuneraţiei ilicite trebuie să fie spontană. Spontaneitatea presupune fie o relativă concomitenţă între acceptarea propunerii şi primire, fie inexistenţa între acceptarea propunerii şi primirea remuneraţiei ilicite a unui interval de timp, care să permită ca acceptarea să se evidenţieze în calitate de modalitate normativă a faptei prejudiciabile. În lipsa unei

concomitenţe dintre acceptare şi primire, primirea se consideră fapt epuizat. În această ipoteză, infracţiunea se consideră consumată din momentul: - acceptării de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului; - acceptării ofertei ori promisiunii de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului. Primirea poate avea loc până ori după acordarea serviciului solicitat, dar cu condiţia că a fost în prealabil acceptată.

Astfel, ***cu privire la latura obiectivă a infracțiunii analizate***, instanța de judecată reține că prin totalitatea probelor cercetate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art.100 alin.(4) din Cod de procedură penală și apreciindu-le în sensul art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității, veridicității și coroborării reciproce, se constată că probele prezentate spre cercetare în cadrul ședinței de judecată de părți, în ansamblu, nu confirmă prezența laturii obiective în faptele incriminate lui Eduard Țurcan, și anume faptul pretinderii, acceptării și primirii sumei de 10 euro personal de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA.

Astfel, instanța atestă că în susținerea acuzării, procurorul se bazează în principal pe *procesul-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigaţie – documentarea cu ajutorul metodelor şi mijloacelor tehnice, precum şi localizarea sau urmărirea prin sistemul de poziţionare globală (GPS) şi prin alte mijloace tehnice utilizând aparate tehnice de înregistrare,* relevant fiind partea în privința inculpatului Eduard Țurcan, și anume evenimentele descrise din **14.08.2013**, cu participarea investigatorului sub acoperire Igor Caraman. Potrivit conținutului relevant al acestuia, la **14 august 2013**, investigator sub acoperire, cetăţean al Republicii Moldova Caraman Igor, autorizat în baza ordonanţei din 28.06.2013 a procurorului în Procuratura Anticorupţie, Roman Statnîi, şi a încheierii Judecătoriei Hînceşti, să documenteze persoanele cu statut public şi cu funcţie de răspundere din cadrul Serviciului Vamal, poliţiei de frontieră şi poliţiei patrulare, cu ajutorul metodelor şi mijloacelor tehnice, în momentul comiterii actelor de corupere, s-a prezentat la ieşirea din Republica Moldova prin PTF Leuşeni, în jurul orelor 20:00, în calitate de conducător auto al autoutilitarei marca Peugeot Boxer cu nr. de înmatriculare *****, transportând colete cu destinaţia Braşov.

Rezultatele măsurii speciale de investigaţii din această dată se conţin pe CD-R de model „Verbatim” cu inscripţia 14-08-2013 MD 592/DGA/2013, în care se conţine fişierelul audio/video SG_Dr_14_08_2013_Mo.011.

În urma ascultării şi vizualizării înregistrărilor de pe compact discul CD-R fişierul menţionat mai sus, se constată prezenţa cet. Caraman Igor în jurul orelor 20:35:39, imaginea angajatului vamal în momentul apropierii de autoutilitară, pentru verificarea conţinutului încărcăturii. După care aproximativ la ora 20:40:57, se constată prezenţa cet. Caraman Igor în incinta biroului de serviciu a angajatului vamal care anterior verificase unitatea de transport, şi se aude cum cet. Caraman Igor îl întreabă ”cît să-ţi dau?”. La ce angajatul vamal îi răspunde ”treaba ta”. Iar la ora 20:41:36, din înregistrări se aude vocea cet. Caraman Igor, care îl întreabă

dacă ”e bun 10 euro”?, la ce angajatul vamal îi răspunde ”da”. Ulterior aproximativ, la ora 20:42:17, se constată faptul cum cet. Caraman Igor se urcă la volanul unităţii de transport şi părăseşte PTF Leuşeni în direcţia PTF Albiţa.

În baza declaraţiilor cet. Caraman Igor, s-a stabilit că acesta a transmis angajatului vamal identificat ca cet. **Ţurcan Eduard**, o bancnotă de 10 euro seria şi **nr. X79564080368,** pe care acesta a preluat-o şi a pus-o în buzunarul de la drept de la pantaloni.

În rezultatul ascultării şi vizualizării înregistrărilor de pe discuri, s-a constatat prezenţa unor convorbiri şi imagini care au importanţă pentru cauza penală. Convorbirile au fost stenografiate în conformitate cu prevederile art. 132/9 alin. (9) şi (10) CPP (Anexa nr. 1, nr. 2), stenogramele fiind anexate la prezentul proces-verbal în temeiul art. 132/9 alin. (8), constituind parte integrantă a acestuia. Stenogramele conţin date cu privire la: data, durata convorbirii, locul, datele de identificare ale persoanelor care le-au purtat şi conţinutul convorbirilor.

Astfel, analizând în coroborare procesul-verbal de consemnare a măsurii speciale de investigație, înregistrările audio-video audiate și vizualizate nemijlocit în ședința de judecată și stenogramele anexate, instanța constată că acestea nu demonstrează, dincolo de orice dubiu rezonabil, că inculpatul Eduard Țurcan ar fi pretins, acceptat și primit suma de 10 euro cu titlu de remunerație ilicită.

Cu referire la pretindere, din înregistrarea audio-video rezultă că inițiativa discuției despre bani aparține investigatorului Igor Caraman, care îl întreabă pe angajatul vamal „cît să-ți dau?”, iar acesta răspunde „treaba ta”. Prin urmare, din această replică nu rezultă o solicitare expresă sau aluzivă formulată de inculpat privind remiterea unei anumite sume de bani.

Deși ulterior, la întrebarea investigatorului „e bun 10 euro?”, angajatul vamal răspunde „da”, înregistrarea nu surprinde în mod clar și nemijlocit momentul transmiterii bancnotei de 10 euro și nici preluarea efectivă a acesteia de către Eduard Țurcan. Mențiunea potrivit căreia inculpatul ar fi preluat bancnota și ar fi introdus-o în buzunar rezultă din declarațiile lui Igor Caraman, fără a fi confirmată printr-o secvență video clară.

Totodată, din conversația redată nu rezultă în mod neechivoc conduita concretă pe care inculpatul urma să o adopte în schimbul sumei de 10 euro și nici existența unei înțelegeri privind favorizarea trecerii mărfurilor ori neîndeplinirea unor obligații de serviciu. Prin urmare, probele administrate nu permit stabilirea cu certitudine a tuturor elementelor faptei imputate și nu înlătură dubiul rezonabil privind pretinderea, acceptarea și primirea remunerației ilicite.

În continuare, în vederea susținerii învinuirii aduse, acuzarea a dat citire *declarațiilor investigatorului sub acoperire Cristea Adrian-Ionuț din 03 iulie 2019 și declarațiilor investigatorului sub acoperire Paraschiv Marian din 18 aprilie 2018*. Din analiza acestora, nu se regăsește nici o mențiune relevantă referitor la inculpatul Eduard Țurcan, și respectiv, declarațiile nu vin într-un oare care mod în susținerea demonstrării faptelor incriminate inculpatului Eduard Țurcan. În mod special, martorul Paraschiv Marian a declarat că recunoaște

câteva nume din cele prezentate, respectiv sunt lucrători vamali. Cu referire la Eduard Țurcan, el a menționat nu își aduce aminte. Prin urmare, instanța nu le poate reține și le apreciază critic.

Sub aspectul **laturii subiective**, instanța relevă că a infracțiunii se caracterizează prin intenție directă. Motivul infracțiunii în cauză se exprimă de cele mai multe ori în interesul material sau în năzuința de a obține unele avantaje nepatrimoniale.

Infracţiunea de corupere pasivă poate fi comisă doar cu intenţie directă, întrucât scopul infracţiunii este unul special, având o natură alternativă, şi anume: 1) scopul îndeplinirii – în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă – de către corupt a unei acţiuni în exercitarea funcţiei sau contrar funcţiei în cauză; 2) scopul neîndeplinirii – în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă – de către corupt a unei acţiuni în exercitarea funcţiei sau contrar funcţiei în cauză; 3) scopul întârzierii îndeplinirii – în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă – de către corupt a unei acţiuni în exercitarea funcţiei sau contrar funcţiei în cauză; 4) scopul grăbirii îndeplinirii – în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă – de către corupt a unei acţiuni în exercitarea funcţiei sau contrar funcţiei în cauză. Pentru calificarea faptei în baza art.324 din Codul penal, nu este obligatoriu realizarea efectivă a scopului special.

La caz, instanța stabilește prin probele analizate supra, nu poate fi stabilit faptul că inculpatul Eduard Țurcan a acționat prin intenție directă, în interes material, potrivit unui scop special.

Din punct de vedere al **calității de subiect al infracțiunii**, instanța statuează că inculpatul Eduard Țurcan este persoana fizică responsabilă care la momentul comiterii faptei a atins vârsta de 16 ani. De asemenea subiectul trebuie să aibă calitatea specială de persoană publică. La caz, inculpatul Eduard Țurcan a activat în perioada relevantă în funcţia de inspector al Biroului Vamal Leuşeni, astfel având calitatea de persoană publică în virtutea prevederilor art. 123 alin. (2) Cod penal.

Având în vedere cele relatate supra, instanța stabilește cu certitudine că partea acuzării la examinarea prezentei cauze nu a prezentat probe verosimile și incontestabile care să coroboreze între ele, în vederea demonstrării următoarelor circumstanțe indicate în rechizitoriu, și anume că inculpatul Eduard Țurcan**,** activând în funcţia de inspector al Biroului Vamal Leuşeni, astfel având calitatea de persoană publică în virtutea prevederilor art. 123 alin. (2) Cod penal, întru realizarea scopului infracţional, la 14.08.2013, în intervalul de timp cuprins între orele 20:35:38 şi 20:41:00, aflându-se în serviciu, la biroul vamal Leuşeni, raionul Hînceşti, contrar interdicţiilor impuse de funcţia publică deţinută, a extorcat şi primit personal de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA, mijloace financiare în sumă de 10 euro personal, pentru a favoriza trecerea mărfurilor transportate de investigatorul sub acoperire, cu mijlocul de transport de model Peugeot Boxer cu nr. de înmatriculare *****, cu diminuarea plăţilor vamale, drepturilor de import asupra mărfurilor și fără efectuarea controlului vamal obligatoriu cuvenit.

Subsecvent, instanța mai reține că, potrivit principiului prezumției nevinovăției reglementat prin art.21 din Constituție, art.8 din Codul de procedură penală, garantat de art.6 p.2 al Convenției Europene de apărare a Drepturilor Omului, persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu-i va fi dovedită în modul prevăzut de lege, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanțiile necesare apărării sale, și nu va fi constatată printr-o hotărâre judecătorească de condamnare definitivă. Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în predarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

În consecință, examinând conținutul mijloacelor de probă supuse cercetării în cadrul ședinței de judecată, instanța stabilește, că acestea în ansamblu, nu demonstrează, potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil, vinovăția inculpatului Eduard Țurcan în comiterea infracțiunii prevăzut de art. 324 alin.(1) Cod penal. Instanța reiterează că de către acuzare nu a fost prezentată nici o probă directă sau indirectă să demonstreze acțiunile incriminate inculpatul Eduard Țurcan.

În acest sens, având în vedere considerentele expuse supra, inculpatul Eduard Țurcan urmează a fi achitat în ordinea art.390 alin.(1) pct.3) din Cod de procedură penală, în conformitate cu care sentința de achitare se adoptă dacă fapta inculpatului nu întrunește elementele infracţiunii.

5.18. Cu referire la vinovăția inculpatului Vasile Chilat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (2) lit. c) din Codul penal *(în vigoare la momentul comiterii faptei).*

Inițial, instanța de judecată consideră necesar de a se expune asupra formei agravante a infracțiunii imputate inculpatului Vasile Chilat, și anume forma estorcării prevăzute la art. 324 alin. (2) lit. c) din Codul penal, în vigoare la momentul comiterii faptelor.

Astfel, instanța de judecată apreciind fiecare probă la prezenta speță din punct de vedere al pertinenței, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, a ajuns la concluzia că acțiunile inculpatului Vasile Chilat, incorect au fost calificate de organul de urmărire penală pe indicii componenței infracțiunii prevăzute la art. 324 alin. (2) lit. c) din Codul penal, în vigoare la momentul comiterii faptelor, din care considerent instanța de judecată urmează a recalifica fapta imputată conform componenței de infracțiune prevăzută de art. 324 alin. (1) din Codul penal, în vigoare la data pronunțării prezentei sentințe.

La acest aspect instanța de judecată își întemeiază soluția pe prevederile art. 325 alin. (2) Cod procedură penală, care stipulează că, modificarea învinuirii în instanța de judecată se admite dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului și nu se lezează dreptul lui la apărare. Astfel coroborând situația de fapt cu cea de drept ce reglementează speța supusă judecății se concluzionează că, recalificarea învinuirii, nu încalcă condiția impusă de art. 325

alin. (2) Cod procedură penală. În cadrul ședinței de judecată, la etapa cercetării judecătorești s-a concluzionat că condiția de bază la reținerea calificării faptei în baza art. art. 324 alin. (2) lit. c) din Codul penal în vigoare la momentul comiterii faptei, deoarece elementul de extorcare nu s-a constatat.

În continuare, instanța consideră necesar de a preciza faptul că, faptele reținute în acțiunile inculpatului Vasile Chilat au fost comise la data de 28.05.2013. Ultima modificare a normei prevăzute la art. 324 din Codul penal a fost operată prin Legea nr.136 din 06.06.2024, în vigoare din 07.09.2024. La caz se atestă că legea penală mai favorabilă inculpatului este cea în vigoare la data pronunțării prezentei sentințe, ceea ce determina instanța de judecată să aplice la caz legea în vigoare la data pronunțării prezentei sentințe, concluzie ce rezultă din conținutul principiului reflectat în art. 10 Cod penal.

Referitor la elementul de extorcarea ca modalitate normativă a faptei prejudiciabile în contextul agravatei de la art.324 alin.(2) lit. c) Cod penal în vigoare la data comiterii faptei, imputate la caz, instanța remarcă că, se poate realiza prin una din următoarele modalității faptice: - punerea victimei în situația care o determină să-i transmită coruptului remunerația ilicită, pentru a preîntâmpina producerea efectelor nefaste pentru interesele legitime sau ilegitime ale victimei.

În calitate de probă decisivă pe aspectul extorcării reținute de acuzare a fost prezentat și cercetat în cadrul cercetării judecătorești, *procesul-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigaţie – documentarea cu ajutorul metodelor şi mijloacelor tehnice, precum şi localizarea sau urmărirea prin sistemul de poziţionare globală (GPS) şi prin alte mijloace tehnice utilizând aparate tehnice de înregistrare,* relevant fiind partea în privința inculpatului Vasile Chilat, evenimentele menționate din 28.05.2013. Totodată, în cadrul cercetării judecătorești, au fost vizualizate și înregistrările video relevante, împreună cu stenogramele (vol. 2, f. d. 61 – 64). Prin urmare, din stenogramele relevante din dosar în coroborare cu înregistrările video, se observă discuția dintre Vasile Chilat (care este indicat ca fiind C) și Cristea Adrian Ionuț (care este indicat ca fiind A): „*...A: Asta e de la oboseală, faci aproape 2000 km, nu-ți mai rămâne nică în cap, numai la pernă ți-i gândul,* ***Șefu apu hai să ne lămurim*** *C: Ce să lămurim măi? A: Eu când îs aproape de ieșire pot să-ți dau un telefon să văd dacă ești în tură C: Nu cred că se merită A: Te întreb, nu vreau să te deranjez C: Ia scrie prețurile, veselă 5 euro, haine 5 euro, biciclete 7 euro, toster 3 euro, , da și să mă suni când îs în tură principalul e să-ni ajungi acasă A: Acuma când ajung C: Uăi acuma dacă îi problemă, măcar să-mi suni să știu oricum patronul tău o să te rezolve, să fiu la curent A: Deci numai dacă-i problemă? C: Dacă-i problemă, problemă, numărul meu îl ai A:* ***Cam cât să și e?*** *C: Da cam cu cât vrai? A:* ***Merge cu o sută de euro?*** *C: Merge, hai numai fuguța și ai plecat, nu pre am timp, stinge uăi lumina că se uită tăți bandiții ce faci tu A: Îi bun așa? C: Da îi bun, altceva n-ai uitat nimic? Fugi A: Șefu Dumnezeu să ne dee sănătate C: Sănătate…”*

Astfel, apreciind conținutul convorbirii, instanța constată că probele administrate nu relevă niciuna dintre modalitățile faptice proprii extorcării. Din conduita inculpatului nu rezultă

că acesta l-ar fi amenințat, explicit sau implicit, pe Cristea Adrian Ionuț cu lezarea unor interese legitime ori ilegitime, că i-ar fi creat intenționat o situație constrângătoare sau că ar fi nesatisfăcut o solicitare pentru a-l obliga să transmită remunerația ilicită în scopul evitării unui prejudiciu. Discuția evidențiază o negociere asupra cuantumului, lipsită de o componentă coercitivă, fără a individualiza vreun rău care i-ar fi fost produs lui Cristea Adrian Ionuț în cazul neplății. Mai mult, din discuții reiese că chiar Cristea Adrian Ionuț a fost cel care a inițial discuția cu referire la bani. Prin urmare, circumstanțele constatate însă nu dovedesc, semnul calificativ al extorcării.

În astfel de condiții, se impune recalificarea faptei de către instanța de judecată în prevederile art. 324 alin. (1), în vigoare la data pronunțării prezentei sentințe, și anume coruperea pasivă, *exprimată prin pretinderea, acceptarea şi primirea, personal, de către o persoană publică de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru sine pentru a îndeplini acţiuni contrar exercitării funcţiei.*

Astfel, **Obiectul juridic special** al infracțiunii prevăzute de art. 324 din Codul penal, îl constituie relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care presupune respectarea de către persoanele publice și persoanele publice străine a obligației de a pretinde, accepta sau primi remunerații în strictă conformitate cu legea.

La speță, potrivit învinuirii, inculpatul Vasile Chilat, prin acțiunile sale a atentat la obiectul juridic al infracțiunii prevăzute de art. 324 din Codul penal, prin faptul că a pretins, acceptat și primit suma de 100 euro, personal de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA.

Obiectul material sau imaterial al infracțiunii prevăzute de art. 324 din Codul penal, îl reprezintă remunerația ilicită. Aceasta se exprimă prin bunuri, servicii, privilegii, avantaje oferte ori promisiuni sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice sau persoanei publice străine, în toate cazurile având un caracter gratuit.

Este important ca remuneraţia să nu i se cuvină persoanei publice, persoanei publice străine, funcţionarului internaţional, persoanei cu funcţie de demnitate publică, adică nu-i este legal datorată. Este absolut obligatoriu ca remuneraţia ilicită să constituie un contraechivalent al conduitei pe care coruptul se angajează să o adopte, conduită ce se concretizează alternativ în: îndeplinirea sau neîndeplinirea, întârzierea sau grăbirea îndeplinirii unei acţiuni în exercitarea funcţiei sale sau contrar acesteia.

La caz, potrivit învinuirii, obiectul infracțiunii prevăzute de art. 324 din Codul penal îl reprezintă mijloacele bănești în sumă de 100 euro, pretinse, acceptate și primite de inculpatul Vasile Chilat de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzută de art. 324 din Codul penal, constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de pretindere, acceptare sau primire, personal sau prin mijlocitor, de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei

publice sau persoanei publice străine, pentru aceasta sau pentru o altă persoană, ori de acceptare a ofertei ori promisiunii de asemenea foloase.

Patru modalități normative cu caracter alternativ ale acțiunii prejudiciabile specificate vizează în mod alternativ următoarele modalităţi normative: 1) pretinderea de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului; 2) acceptarea: a) de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului; b) ofertei ori promisiunii de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului; 3) primirea de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului.

Pretinderea constă într-o cerere, solicitare insistentă ori într-o pretenţie vizând obiectul remunerării ilicite, care se poate manifesta verbal, în scris sau în formă concludentă, fiind inteligibilă pentru cel căruia i se adresează, indiferent dacă a fost satisfăcută sau nu. În cazul pretinderii, iniţiativa aparţine în exclusivitate coruptului, adică persoanei publice ori persoanei publice străine, funcţionarului internaţional ori persoanei cu funcţie de demnitate publică. Indiferent dacă este expresă sau aluzivă, pretinderea remuneraţiei ilicite trebuie să fie univocă, manifestînd intenţia coruptului de a condiţiona de ea conduita legată de obligaţiile sale de servici.

Acceptarea presupune consimţirea sau aprobarea expresă sau tacită de către corupt a obiectului remuneraţiei ilicite etalat de către corupător. În ipoteza acceptării, iniţiativa aparţine în exclusivitate corupătorului. Astfel, acceptarea presupune realizarea unor acţiuni cu caracter bilateral, corelativ. Sub aspect cronologic, acceptarea întotdeauna urmează unei acţiuni săvârşite din partea corupătorului.

Diferenţa dintre cele două forme ale acceptării rezidă în obiectul remuneraţiei ilicite. Dacă în cazul primei forme acceptarea se face în raport cu anumite bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului, atunci în cea de-a doua formă, acceptarea se face în raport cu o anumită propunere ce provine de la corupător de a-i da coruptului bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin ultimului sau se face în raport cu asumarea de către corupător a unei obligaţii de a da coruptului bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin ultimului.

Nu are nici o relevanţă la încadrare dacă obiectul remuneraţiei ilicite este sau nu determinat sub aspectul naturii, calităţii şi cantităţii (parametrii valorici ai remuneraţiei ilicite), fiind suficient ca persoana publică sau persoana publică străină să consimtă ori să aprobe oferta sau promisiunea făcută din partea corupătorului.

Primirea înseamnă luarea în posesie, obţinerea, încasare de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului de la corupător (sau de la un terţ ce acţionează în numele acestuia) şi nu se limitează neapărat la preluarea manuală de către corupt a obiectului remuneraţiei ilicite. Primirea poate fi realizată şi prin lăsarea bunurilor ce

constituie remuneraţia ilicită într-un loc indicat de către corupător, de unde se vor putea prelua oricînd de către corupt.

În cazul modalităţii de primire, iniţiativa aparţine corupătorului şi în mod obligatoriu constituie un act bilateral or, primirea implică inevitabil darea de către corupător a remuneraţiei ilicite.

Pentru a fi în prezenţa modalităţii de primire, luarea în posesie, obţinerea, încasarea remuneraţiei ilicite trebuie să fie spontană. Spontaneitatea presupune fie o relativă concomitenţă între acceptarea propunerii şi primire, fie inexistenţa între acceptarea propunerii şi primirea remuneraţiei ilicite a unui interval de timp, care să permită ca acceptarea să se evidenţieze în calitate de modalitate normativă a faptei prejudiciabile. În lipsa unei concomitenţe dintre acceptare şi primire, primirea se consideră fapt epuizat. În această ipoteză, infracţiunea se consideră consumată din momentul: - acceptării de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului; - acceptării ofertei ori promisiunii de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului. Primirea poate avea loc până ori după acordarea serviciului solicitat, dar cu condiţia că a fost în prealabil acceptată.

Astfel, ***cu privire la latura obiectivă a infracțiunii analizate***, instanța de judecată reține că prin totalitatea probelor cercetate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art.100 alin.(4) din Cod de procedură penală și apreciindu-le în sensul art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității, veridicității și coroborării reciproce, se constată că probele prezentate spre cercetare în cadrul ședinței de judecată de părți, în ansamblu, nu confirmă prezența laturii obiective în faptele incriminate lui Vasile Chilat, **și anume faptul pretinderii, acceptării și primirii** sumei de 100 euro la 28.05.2013 de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA.

Astfel, instanța atestă că în susținerea acuzării, procurorul se bazează în principal pe *procesul-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigaţie – documentarea cu ajutorul metodelor şi mijloacelor tehnice, precum şi localizarea sau urmărirea prin sistemul de poziţionare globală (GPS) şi prin alte mijloace tehnice utilizând aparate tehnice de înregistrare,* relevant fiind partea în privința inculpatului Vasile Chilat, și anume evenimentele descrise din 28.05.2013. Potrivit conținutului acestuia, investigatorul cu identitate acoperită Cristea Adrian-Ionuţ din cadrul Ministerului Afacerilor Interne din România, Direcţia Generală Anticorupţie, împreună cu colegul său, Paraschiv Marian, în jurul orelor 02:19 după ce a părăsit teritoriul României prin PTF Albiţa, s-a prezentat la intrarea în Republica Moldova în P.T.F. Leuşeni, în calitate de conducător auto al autoutilitarei marca Peugeot Boxer cu nr. de înmatriculare *****, transportând colete din Italia cu destinaţia Chişinău. În urma ascultării şi vizualizării înregistrărilor de pe compact discul de marca „Verbatim” cu inscripţia 28.05.2013 428/DGA/2013, fişierul audio-video – 28.05_adi1 se constată în jurul orelor 02:31:35, imaginea responsabilului sector intrare autocare, din cadrul postului vamal Leuşeni, în biroul

de serviciu discutând cu Cristea Adrian-Ionuţ având următoarele caracteristici (constituţie atletică, circa 35 ani, aproximativ 1,80m înălţime, păr brunet, tuns scurt, faţa ovală, îmbrăcat în uniformă), identificat ca Florea Mihail, şi care în jurul orelor 02:33:22 îl întreabă pe Cristea Adrian-Ionuţ, despre suma de bani pe care acesta o are pentru vamă, menţionând despre suma de 3, după care indică asupra lucrătorului vamal Chilat Vasile care urmează să se ocupe de procedurile vamale.

Ulterior, în jurul orelor 02:38:59, se constată pe înregistrări discuţiile purtate de către investigatorul cu identitate acoperită Cristea Adrian-Ionuţ cu lucrătorul vamal, Chilat Vasile, primul fiind trimis să treacă maşina prin scanner, după care Cristea Adrian-Ionuţ îi confirmă şefului de tură, numele lucrătorului vamal care va perfecta unitatea de transport. Totodată, în jurul orelor 03:56:26, este vizibilă pe înregistrări imaginea lucrătorului vamal Chilat Vasile, care îl întreabă pe Cristea Adrian-Ionuţ dacă dispune de un nr. de telefon moldovenesc, după care la ora 03:57:02, lucrătorul vamal efectuează un apel de pe telefonul lui Cristea Adrian-Ionuţ pe telefonul său, pentru a afla nr. acestuia şi îl notează pe o hârtie aflată pe masa sa de serviciu. Aproximativ la orele 03:58:41 se observă în înregistrări imaginea lui Cristea Adrian-Ionuţ care în biroul de serviciu a lui Chilat Vasile, scoate din portmoneu suma de 100 euro, preventiv convenită şi acceptată de către lucrătorul vamal, dar care în imagini nu se observă foarte bine dat fiind faptul că Chilat Vasile stinge lumina sub pretextul de a nu fi văzuţi de cineva, însă în întuneric fiind vizibile mişcările cu mâina ale lui Chilat Vasile, de luare a mijloacelor băneşti.

Din declaraţiile investigatorului cu identitate acoperită Cristea Adrian-Ionuţ şi din procesul-verbal de investigaţii din 07.06.2013, s-a stabilit că acesta, i-a transmis poliţistului de frontieră, Vasilachi Ion suma de 10 Euro seria şi nr. M22849952647, pe care acesta a luat-o şi a pus-o în buzunarul din dreapta al pantalonilor, iar lucrătorului vamal, Chilat Vasile, i-a transmis suma de 100 euro în două bancnote, una de 50 euro seria şi nr. S52649391616 şi o bancnotă de 50 euro seria şi nr. V37505308261.

În rezultatul ascultării şi vizualizării înregistrărilor de pe discuri, s-a constatat prezenţa unor convorbiri şi imagini care au importanţă pentru cauza penală. Convorbirile au fost stenografiate în conformitate cu prevederile art. 132/9 alin. (9) şi (10) CPP (Anexa nr. 1, nr. 2), stenogramele fiind anexate la prezentul proces-verbal în temeiul art. 132/9 alin. (8), constituind parte integrantă a acestuia. Stenogramele conţin date cu privire la: data, durata convorbirii, locul, datele de identificare ale persoanelor care le-au purtat şi conţinutul convorbirilor.

Discuţiile purtate cu funcţionari publici din Republica Moldova au fost înregistrate audio-video, folosind tehnica specială DGA şi au fost fixate pe 2 suporturi optice CD de marca „Verbatim" cu inscripţia 28.05.2013 428/DGA/2013, care conţine fişierele audio-video: 28.05_adi1, 28.05_adi2, 28.05_adi3, 28.05_adi4, 28.05_adi5 şi CD de marca „Verbatim" cu inscripţia 28.05.2013 429/DGA/2013, care conţine fişierele audio-video: 28.05_marian1, 28.05_marian2, 28.05_marian3, 28.05_marian4, 28.05_marian5, 28.05_marian6.

Imaginile şi discuţiile stenografiate, purtate de către investigatorul cu identitatea acoperită cu poliţiştii de frontieră, cet. Vasilachi Ion şi cet. Pancenco Alexandru, se conţin pe CD de marca „Verbatim" cu inscripţia 28.05.2013 428/DGA/2013, în fişierul audio-video: 28.05_adi1, iar discuţiile purtate cu lucrătorii vamali Chilat Vasile şi responsabilul vamal Florea Mihail, se conţin în fişierele audio-video; 28.05_adi2, 28.05_adi3, 28.05_adi4, 28.05_adi5.

În continuare, în vederea susținerii învinuirii aduse, acuzarea a dat citire *declarațiilor investigatorului sub acoperire Cristea Adrian-Ionuț din 03 iulie 2019 și declarațiilor investigatorului sub acoperire Paraschiv Marian din 18 aprilie 2018*. Relevant pentru speță, *martorul Paraschiv Marian*, a indicat că cunoaște în legătură cu ce circumstanțe este audiat, cunoaște circumstanțele în care este audiat în această cauză aflată pe rolul Judecătoriei Chișinău. A mai relatat că a fost autorizat de către Parchetul Anticorupție din Republica Moldova în vederea identificării și descoperirii a faptelor de corupție atât în vama Leușeni, punct de trecere din Republica Moldova în România și invers cât și pe teritoriul Republicii Moldova de către funcționari cu statut special. Concret, de către funcționari a unor instituții de pe teritoriul Republicii Moldova de aplicare a legii respectiv, lucrători vamali, polițiști de frontieră sau alți funcționari din cadrul Ministerului de Interne al Republicii Moldova. Cu referire la Chilat Vasile, a declarat că îi este cunoscut acest nume. Fiind întrebat să descrie evenimentele care au avot loc în perioada sa în calitate de investigator sub acoperire, cu referire la Chilat Vasile își aduce aminte, dar vag.

În aceeași ordine de idei, martorul Cristea Adrian Ionuț, relevant pentru speță a declarat că cunoaște în legătură cu ce circumstanțe este audiat. Cunoștea faptul că există un caz în derulare în colaborare cu autoritățile din Republica Moldova și se căutau ofițeri care să facă parte din echipa comună, româno-moldovenească. A luat contact astfel cu procurorul de caz și ceilalți membri ai echipei operative. După ce a luat legătura cu procurorul de caz a fost autorizat să tranziteze frontiera de stat prin Punctul de trecere a frontierei Albița și corespondentul din Republica Moldova – Leușeni. A cunoscut și colegii moldoveni care au făcut parte din această echipă de investigare comună și i-au fost explicat în mod foarte clar ce urma să facă și pe teritoriul Republicii Moldova. A fost autorizat și în Republica Moldova de procurorul de caz respectiv. Fiecare trecere prin punctul de frontieră, indiferent dacă intra sau ieșea din Republica Moldova, a fost fixată prin mijloace audio-video specifice. Motivul tranzitului la frontieră era transportul unor colete care, chipurile, veneau din Italia. Practic, rolul său a fost cel de conducător auto al unei autoutilitare. Fiind întrebat daca îi este cunoscut și numele Chilat Vasile, martorul a răspuns că îi sună foarte familiare, unele dintre ele îi le amintește cu nume și prenume, nu pe toate, dar crede că poate preciza în cazul unor cinci persoane că erau lucrători vamali sau polițiști de frontieră. Bineînțeles în legătură cu activitățile în care a fost autorizat ca investigator sub acoperire. Sunt persoane cu care a luat contact direct de mai multe ori. Sunt reprezentanți ai autorităților din Republica Moldova, fie polițiști de frontieră, fie lucrători vamali. La fel, martorul a relatat că (inclusiv și în privința lui Chilat Vasile) după cum a menționat, își aduce aminte de două persoane și aceasta datorită unor împrejurări care i-au atras atenția, și este vorba despre Grosu Vasile și Rusu Raisa. Cu privire la

ceilalți, relevant este faptul că după fiecare trecere s-au întocmit procese-verbale prin care s-a detaliat ce s-a petrecut cu această ocazie. La modul general, în momentul în care ajungea în punctul de trecere a frontierei Leușeni, mașinile erau în coloană și era preluat în ordine de către un polițist de frontieră și apoi de unul sau mai mulți lucrători vamali. Polițistul de frontieră solicita documentele personale ale sale și ale colegului său, care de asemenea era autorizat investigator sub acoperire, și documentele mașinii. Era întrebat, aproape fără excepție, ce anume transporta și care este proveniența mărfurilor și, respectiv, destinația. Ulterior, era trimis la un lucrător vamal, fie în mod direct sau trimis la un prim lucrător vamal, ulterior la altă persoană și care îi punea întrebări referitoare la proveniența mărfurilor, destinația lor, plus întrebări referitoare la dacă a mai fost oprit de autorități la drumul către Chișinău și, respectiv, ce s-a întâmplat în această situație. Aceste treceri i-au creat convingerea că atât polițiștii de frontieră, cât și lucrătorii vamali, aveau o practică să solicite sume de bani necuvenite de la persoanele care tranzitau. Nu este foarte sigur care era lucrătorul vamal, dar poate să explice o situație cum a fost învățat pentru a nu atrage atenția.

Astfel, analizând în coroborare procesul-verbal de consemnare a măsurii speciale de investigație, înregistrările audio-video audiate și vizualizate nemijlocit în ședința de judecată și stenogramele anexate, instanța constată că acestea nu demonstrează, dincolo de orice dubiu rezonabil, că, la 28.05.2013, inculpatul Vasile Chilat ar fi pretins, acceptat și primit suma de 100 de euro care nu i se cuvenea.

Cu referire la modalitatea normativă a pretinderii, atât din înregistrările video vizualizate nemijlocit în ședința de judecată cât și din înregistrările audio-video descrise în procesul-verbal nu rezultă nicio solicitare expresă sau aluzivă formulată de Vasile Chilat privind remiterea sumei de 100 de euro. Din succesiunea evenimentelor consemnate rezultă că, anterior interacțiunii cu inculpatul, un alt lucrător vamal, identificat drept Mihail Florea, l-a întrebat pe investigator despre suma de bani de care dispunea „pentru vamă”, după care l-a îndrumat către Vasile Chilat pentru efectuarea procedurilor vamale. Or, această discuție, purtată cu o altă persoană, nu poate fi atribuită inculpatului și nici nu demonstrează că acesta ar fi formulat personal o cerere de remitere a banilor.

În ceea ce privește acceptarea și primirea remunerației ilicite, procesul-verbal consemnează că, în jurul orei 03:58:41, investigatorul scoate din portmoneu suma de 100 de euro, iar ulterior Vasile Chilat stinge lumina în încăpere, fiind vizibile în întuneric anumite mișcări ale mâinii acestuia. Totuși, înregistrarea nu surprinde în mod clar și nemijlocit momentul transmiterii bancnotelor către inculpat și nici preluarea efectivă a acestora de către acesta. Împrejurarea că lumina a fost stinsă și că în imagini sunt observabile anumite mișcări ale mâinii nu permite stabilirea cu certitudine a faptului că inculpatul a primit suma de 100 de euro, în lipsa unei imagini clare a obiectului transmis și a preluării acestuia.

De asemenea, din materialele audio-video descrise nu rezultă o discuție nemijlocită între Vasile Chilat și investigator din care să poată fi stabilită existența unei înțelegeri referitoare la cuantumul de 100 de euro, scopul remiterii acestei sume ori conduita concretă pe care

inculpatul urma să o adopte în schimbul acesteia. Mențiunea din procesul-verbal potrivit căreia suma ar fi fost „preventiv convenită și acceptată” constituie o consemnare a organului care a documentat măsura specială de investigație, însă nu este susținută, în partea relevantă, de o secvență audio-video din care să rezulte nemijlocit conținutul unei asemenea convenții între investigator și Vasile Chilat.

Cu referire la declarațiile martorilor Cristea Adrian-Ionuț și Paraschiv Marian, instanța reține că acestea nu înlătură dubiul existent cu privire la pretinderea, acceptarea și primirea de către Vasile Chilat a sumei de 100 de euro. Paraschiv Marian a indicat că își amintește doar vag circumstanțele referitoare la inculpat, fără a relata nemijlocit despre solicitarea sau remiterea banilor. La rândul său, Cristea Adrian-Ionuț a descris în principal modul general de desfășurare a activităților sub acoperire și a menționat că numele lui Vasile Chilat îi este familiar, fără a individualiza însă împrejurările concrete ale pretinderii, acceptării ori primirii sumei de 100 de euro. Prin urmare, aceste declarații nu suplinesc lipsa unei probe clare și nemijlocite asupra faptei imputate.

Sub aspectul **laturii subiective**, instanța relevă că a infracțiunii se caracterizează prin intenție directă. Motivul infracțiunii în cauză se exprimă de cele mai multe ori în interesul material sau în năzuința de a obține unele avantaje nepatrimoniale.

Infracțiunea de corupere pasivă poate fi comisă doar cu intenţie directă, întrucât scopul infracţiunii este unul special, având o natură alternativă, şi anume: 1) scopul îndeplinirii – în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă – de către corupt a unei acţiuni în exercitarea funcţiei sau contrar funcţiei în cauză; 2) scopul neîndeplinirii – în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă – de către corupt a unei acţiuni în exercitarea funcţiei sau contrar funcţiei în cauză; 3) scopul întârzierii îndeplinirii – în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă – de către corupt a unei acţiuni în exercitarea funcţiei sau contrar funcţiei în cauză; 4) scopul grăbirii îndeplinirii – în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă – de către corupt a unei acţiuni în exercitarea funcţiei sau contrar funcţiei în cauză. Pentru calificarea faptei în baza art.324 din Codul penal, nu este obligatoriu realizarea efectivă a scopului special.

La caz, instanța stabilește prin probele analizate supra, nu poate fi stabilit faptul că inculpatul Vasile Chilat a acționat prin intenție directă, în interes material, potrivit unui scop special.

Din punct de vedere al **calității de subiect al infracțiunii**, instanța statuează că inculpatul Vasile Chilat este persoana fizică responsabilă care la momentul comiterii faptei a atins vârsta de 16 ani. De asemenea subiectul trebuie să aibă calitatea specială de persoană publică. La caz, inculpatul Vasile Chilat a activat în perioada relevantă în funcţia de inspector al Biroului Vamal Leuşeni, astfel având calitatea de persoană publică în virtutea prevederilor art. 123 alin. (2) Cod penal.

Având în vedere cele relatate supra, instanța stabilește cu certitudine că partea acuzării la examinarea prezentei cauze nu a prezentat probe verosimile și incontestabile care să coroboreze între ele, în vederea demonstrării următoarelor circumstanțe indicate în rechizitoriu, și anume că inculpatul Vasile Chilat**,** activând în funcţia de inspector al Biroului Vamal Leuşeni, astfel având calitatea de persoană publică în virtutea prevederilor art. 123 alin. (2) Cod penal, întru realizarea scopului infracţional, la 28.05.2013, în intervalul de timp cuprins între orele 02:31:35 şi 03:58:56, aflându-se în serviciu, la biroul vamal Leuşeni, raionul Hînceşti, contrar interdicţiilor impuse de funcţia publică deţinută, a estorcat și primit personal de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA, mijloace financiare în sumă de 100 euro personal, pentru a favoriza trecerea mărfurilor transportate de investigatorul sub acoperire, cu mijlocul de transport de model Peugeot Boxer cu nr. de înmatriculare *****, cu diminuarea plăţilor vamale, drepturilor de import asupra mărfurilor și fără efectuarea controlului vamal obligatoriu cuvenit.

Subsecvent, instanța mai reține că, potrivit principiului prezumției nevinovăției reglementat prin art.21 din Constituție, art.8 din Codul de procedură penală, garantat de art.6 p.2 al Convenției Europene de apărare a Drepturilor Omului, persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu-i va fi dovedită în modul prevăzut de lege, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanțiile necesare apărării sale, și nu va fi constatată printr-o hotărâre judecătorească de condamnare definitivă. Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în predarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

În consecință, examinând conținutul mijloacelor de probă supuse cercetării în cadrul ședinței de judecată, instanța stabilește, că acestea în ansamblu, nu demonstrează, potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil, vinovăția inculpatului Vasile Chilat în comiterea infracțiunii prevăzut de art. 324 alin.(1) Cod penal. Instanța reiterează că de către acuzare nu a fost prezentată nici o probă directă sau indirectă să demonstreze acțiunile incriminate inculpatului Vasile Chilat.

În acest sens, având în vedere considerentele expuse supra, inculpatul Vasile Chilat urmează a fi achitat în ordinea art.390 alin.(1) pct.3) din Cod de procedură penală, în conformitate cu care sentința de achitare se adoptă dacă fapta inculpatului nu întruneşte elementele infracţiunii.

5.19. Cu referire la vinovăția inculpatului Vadim Gojan în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (2) lit. c) din Codul penal *(în vigoare la momentul comiterii faptei).*

Inițial, instanța de judecată consideră necesar de a se expune asupra formei agravante a infracțiunii imputate inculpatului Vadim Gojan, și anume forma estorcării prevăzute la art. 324 alin. (2) lit. c) din Codul penal, în vigoare la momentul comiterii faptelor.

Astfel, instanța de judecată apreciind fiecare probă la prezenta speță din punct de vedere al pertinenței, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, a ajuns la concluzia că acțiunile inculpatului Vadim Gojan, incorect au fost calificate de organul de urmărire penală pe indicii componenței infracțiunii prevăzute la art. 324 alin. (2) lit. c) din Codul penal, în vigoare la momentul comiterii faptelor, din care considerent instanța de judecată urmează a recalifica fapta imputată conform componenței de infracțiune prevăzută de art. 324 alin. (1) din Codul penal, în vigoare la data pronunțării prezentei sentințe.

La acest aspect instanța de judecată își întemeiază soluția pe prevederile art. 325 alin. (2) Cod procedură penală, care stipulează că, modificarea învinuirii în instanța de judecată se admite dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului și nu se lezează dreptul lui la apărare. Astfel coroborând situația de fapt cu cea de drept ce reglementează speța supusă judecății se concluzionează că, recalificarea învinuirii, nu încalcă condiția impusă de art. 325 alin. (2) Cod procedură penală. În cadrul ședinței de judecată, la etapa cercetării judecătorești s-a concluzionat că condiția de bază la reținerea calificării faptei în baza art. art. 324 alin. (2) lit. c) din Codul penal în vigoare la momentul comiterii faptei, deoarece elementul de extorcare nu s-a constatat.

În continuare, instanța consideră necesar de a preciza faptul că, prima faptă reținută în acțiunile inculpatului Vadim Gojan a fost comisă la data de 07.05.2013, iar a doua faptă reținută a fost comisă la 04.06.2013. Ultima modificare a normei prevăzute la art. 324 din Codul penal a fost operată prin Legea nr.136 din 06.06.2024, în vigoare din 07.09.2024. La caz se atestă că legea penală mai favorabilă inculpatului este cea în vigoare la data pronunțării prezentei sentințe, ceea ce determina instanța de judecată să aplice la caz legea în vigoare la data pronunțării prezentei sentințe, concluzie ce rezultă din conținutul principiului reflectat în art. 10 Cod penal.

Referitor la elementul de extorcarea ca modalitate normativă a faptei prejudiciabile în contextul agravatei de la art.324 alin.(2) lit. c) Cod penal în vigoare la data comiterii faptei, imputate la caz, instanța remarcă că, se poate realiza prin una din următoarele modalități faptice: - punerea victimei în situația care o determină să-i transmită coruptului remunerația ilicită, pentru a preîntâmpina producerea efectelor nefaste pentru interesele legitime sau ilegitime ale victimei.

În calitate de probă decisivă pe aspectul extorcării reținute de acuzare a fost prezentat și cercetat în cadrul cercetării judecătorești, *procesul-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigaţie – documentarea cu ajutorul metodelor şi mijloacelor tehnice, precum şi localizarea sau urmărirea prin sistemul de poziţionare globală (GPS) şi prin alte mijloace tehnice utilizând aparate tehnice de înregistrare,* relevant fiind partea în privința inculpatului Vadim Gojan.

Astfel, cu referire la evenimentele menționate din 07.05.2013, în cadrul cercetării judecătoreși, au fost vizualizate și înregistrările video relevante, împreună cu stenogramele

(vol. 2, f. d. 44 – 45). Prin urmare, din stenogramele relevante din dosar în coroborare cu înregistrările video, se observă discuția dintre Gojan Vadim ((care este indicat ca fiind A) Cristea Adrian Ionuț (care este indicat ca fiind B) și Paraschiv Marian (care este indicat ca fiind C) „*...A: Hai e și scrie acolo, Cînd veniți trebuie să aveți cu voi un cetățean al Moldovei, în caz că nu e să vă dau drumul, să aveți pe cine face blancul B: În trei? A: Și normal și un Moldovan să ai cu tine în caz de ceva să ai pe cine taxa, pentru ca atare asta nu-i corect ce am făcut noi B: Am înțeles șefu, Noi cînd am trecut data trecută ..... A: Data trecută ai plătit vignieta și nut e-a taxat nimeni, și nu umblași cu chestii de estea cu lot de marfă, știi ce înseamnă lot de marfă, persoană fizică, adică obiecte de același gen adică 30 de perechi care îs a voastre și îs mascate acolo prin colete, merge vorba de haine de electrocasnice, de același gen mai multe, un pachet ca un pachet, da cînd găsești 7 perechi de încălțăminte într-o cutie apar întrebări ori îs a omului care vă așteaptă, ori îs a voastre? C: Șefu? A: Aa? C: Astea în sala mare mi-o spus doamna A: Păi da, asta da C: Acolo nu? A: Mai repejor pînă cînd nu e ora 7 că nu o să vă primească C: Ce spuneți? A: Pînă ce nu e ora 7 că nu o să vă primească plata C: A, da, da A: Te duci în sală unde-i cursul C: Gata acuma A: Dacă vă întreabă spuneți că o venit persoana, v-a întîlnit aici, v-a făcut vama și a plecat C: Adi! B: Ai achitat tăt? C: Tăt, tăt, tăt B: Atunci lasă și ne vedem la mașină C: Ghine A: Nu scrie folosită asta-i marfă prohibită care am văzut-o eu acolo nici nu aveți dreptul să o aduceți. Hai mai repede B: Gata șefu trebuie să-l pun să semneze, da semnez eu A: Ai văzut? B: Cît? A: Nu ai văzut, da tu cît î-mi propuneai în mașină, eu ți-am spus tăt cu simț omenesc și tăt o să fie normal, nu te teme că aici tăți îs oameni și au simț omenesc în ei (moment în care pune 70 euro în buzunarul stîng). Vignieta, bonu de la vignietă, carte care o venit șefu vostru și v-a devamat, declarațiile, la poartă, drum bun. B: Șefu, î-mi vine să te pup pe cuvînt, sănătate.”*

Subsecvent, cu privire la evenimentele menționate din 04.06.2013, în cadrul cercetării judecătorești, au fost vizualizate și înregistrările video relevante, împreună cu stenogramele (vol. 2, f. d. 67 – 68). Prin urmare, din stenogramele relevante din dosar în coroborare cu înregistrările video, se observă discuția dintre Vadim Gojan (care este indicat ca fiind A) și Paraschiv Marian (care este indicat ca fiind B): ”*A: Sunteți cam plin și sunteți doi oameni. [07:20] B: Păi zi cum facem o rezolvăm, luăm și ne vedem de drum. A: Vre-o nouă sute de lei chitanță moldovenești. B: Bun, bun, cum zici matali așa facem nu vrem să te deranjăm. A: Și. B: Noi suntem oameni serioși venim săptămânal, și nu vrem să te deranjăm sub nici o formă cum zici matali așa facem. A: Săptămâna trecută ai fost? B: Da, da. A: Și cât o fost? B: Săptămâna trecută o fost colegu Adi și chitanță. A: Ai să o aduci încoace, da cât o luat atunci, tot în doi a-ți fost? B: 100 de euro. A: 100 de euro și plus chitanța da? B: Da, da. A: Adă chitanța să mă uit. B: Nu știu să văd dacă e ea, da eu aduc toate chitanțele. A: Adă, adă, de asta cu albastru. B: Am plătit taxa. [19:20] A: Așa, te duci și achiți la bancă 900 de ruble. B: Asta? A: Asta-i vignieta, acuș ți-o scot. B: Și mă duc tot aici nu? A: Nu tu te duci în sală deja și achiți vama. B: La bancă. A: La bancă achiți chitanța asta. B: Am înțeles, cât trebuie șefu? A: 930 de lei la chitanță. B: Și la matali cât îi? A: Păi cum, Ca de obicei. B: Îi bine 100? A: Da, Îi bine.*„

Astfel, apreciind conținutul convorbirii, instanța constată că probele administrate nu relevă niciuna dintre modalitățile faptice proprii extorcării. Din conduita inculpatului nu rezultă că acesta l-ar fi amenințat, explicit sau implicit, pe Cristea Adrian Ionuț (pentru episodul din 07.05.2013) şi pe Paraschiv Marian (pentru episodul din 04.06.2013), cu lezarea unor interese legitime ori ilegitime, că i-ar fi creat intenționat o situație constrângătoare sau că ar fi nesatisfăcut o solicitare pentru a-l obliga să transmită remunerația ilicită în scopul evitării unui prejudiciu. Discuția evidențiază o negociere asupra cuantumului, lipsită de o componentă coercitivă, fără a individualiza vreun rău care i-ar fi fost produs lui Cristea Adrian Ionuț şi Paraschiv Marian în cazul neplății. Prin urmare, circumstanțele constatate însă nu dovedesc, semnul calificativ al extorcării, pentru ambele episoade.

În astfel de condiții, se impune recalificarea faptei de către instanța de judecată în prevederile art. 324 alin. (1), în vigoare la data pronunțării prezentei sentințe, și anume coruperea pasivă, *exprimată prin pretinderea, acceptarea şi primirea, personal, de către o persoană publică de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru sine pentru a îndeplini acţiuni contrar exercitării funcţiei.*

Astfel, **Obiectul juridic special** al infracțiunii prevăzute de art. 324 din Codul penal, îl constituie relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care presupune respectarea de către persoanele publice și persoanele publice străine a obligației de a pretinde, accepta sau primi remunerații în strictă conformitate cu legea.

La speță, potrivit învinuirii, inculpatul Vadim Gojan, prin acțiunile sale a atentat la obiectul juridic al infracțiunii prevăzute de art. 324 din Codul penal, prin faptul că a pretins, acceptat și primit suma de 70 euro la 07.05.2013 şi 100 euro la 04.06.2013, personal de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA.

Obiectul material sau imaterial al infracțiunii prevăzute de art. 324 din Codul penal, îl reprezintă remunerația ilicită. Aceasta se exprimă prin bunuri, servicii, privilegii, avantaje oferte ori promisiuni sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice sau persoanei publice străine, în toate cazurile având un caracter gratuit.

Este important ca remuneraţia să nu i se cuvină persoanei publice, persoanei publice străine, funcţionarului internaţional, persoanei cu funcţie de demnitate publică, adică nu-i este legal datorată. Este absolut obligatoriu ca remuneraţia ilicită să constituie un contraechivalent al conduitei pe care coruptul se angajează să o adopte, conduită ce se concretizează alternativ în: îndeplinirea sau neîndeplinirea, întârzierea sau grăbirea îndeplinirii unei acţiuni în exercitarea funcţiei sale sau contrar acesteia.

La caz, potrivit învinuirii, obiectul infracțiunii prevăzute de art. 324 din Codul penal îl reprezintă mijloacele bănești în sumă de 70 euro la 07.05.2013 şi 100 euro la 04.06.2013, pretinse, acceptate și primite de inculpatul Vadim Gojan de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzută de art. 324 din Codul penal, constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de pretindere, acceptare sau primire, personal sau prin mijlocitor, de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice sau persoanei publice străine, pentru aceasta sau pentru o altă persoană, ori de acceptare a ofertei ori promisiunii de asemenea foloase.

Patru modalități normative cu caracter alternativ ale acțiunii prejudiciabile specificate vizează în mod alternativ următoarele modalităţi normative: 1) pretinderea de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului; 2) acceptarea: a) de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului; b) ofertei ori promisiunii de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului; 3) primirea de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului.

Pretinderea constă într-o cerere, solicitare insistentă ori într-o pretenţie vizând obiectul remunerării ilicite, care se poate manifesta verbal, în scris sau în formă concludentă, fiind inteligibilă pentru cel căruia i se adresează, indiferent dacă a fost satisfăcută sau nu. În cazul pretinderii, iniţiativa aparţine în exclusivitate coruptului, adică persoanei publice ori persoanei publice străine, funcţionarului internaţional ori persoanei cu funcţie de demnitate publică. Indiferent dacă este expresă sau aluzivă, pretinderea remuneraţiei ilicite trebuie să fie univocă, manifestînd intenţia coruptului de a condiţiona de ea conduita legată de obligaţiile sale de servici.

Acceptarea presupune consimţirea sau aprobarea expresă sau tacită de către corupt a obiectului remuneraţiei ilicite etalat de către corupător. În ipoteza acceptării, iniţiativa aparţine în exclusivitate corupătorului. Astfel, acceptarea presupune realizarea unor acţiuni cu caracter bilateral, corelativ. Sub aspect cronologic, acceptarea întotdeauna urmează unei acţiuni săvârşite din partea corupătorului.

Diferenţa dintre cele două forme ale acceptării rezidă în obiectul remuneraţiei ilicite. Dacă în cazul primei forme acceptarea se face în raport cu anumite bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului, atunci în cea de-a doua formă, acceptarea se face în raport cu o anumită propunere ce provine de la corupător de a-i da coruptului bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin ultimului sau se face în raport cu asumarea de către corupător a unei obligaţii de a da coruptului bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin ultimului.

Nu are nici o relevanţă la încadrare dacă obiectul remuneraţiei ilicite este sau nu determinat sub aspectul naturii, calităţii şi cantităţii (parametrii valorici ai remuneraţiei ilicite), fiind suficient ca persoana publică sau persoana publică străină să consimtă ori să aprobe oferta sau promisiunea făcută din partea corupătorului.

Primirea înseamnă luarea în posesie, obţinerea, încasare de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului de la corupător (sau de la un terţ ce

acţionează în numele acestuia) şi nu se limitează neapărat la preluarea manuală de către corupt a obiectului remuneraţiei ilicite. Primirea poate fi realizată şi prin lăsarea bunurilor ce constituie remuneraţia ilicită într-un loc indicat de către corupător, de unde se vor putea prelua oricînd de către corupt.

În cazul modalităţii de primire, iniţiativa aparţine corupătorului şi în mod obligatoriu constituie un act bilateral or, primirea implică inevitabil darea de către corupător a remuneraţiei ilicite.

Pentru a fi în prezenţa modalităţii de primire, luarea în posesie, obţinerea, încasarea remuneraţiei ilicite trebuie să fie spontană. Spontaneitatea presupune fie o relativă concomitenţă între acceptarea propunerii şi primire, fie inexistenţa între acceptarea propunerii şi primirea remuneraţiei ilicite a unui interval de timp, care să permită ca acceptarea să se evidenţieze în calitate de modalitate normativă a faptei prejudiciabile. În lipsa unei concomitenţe dintre acceptare şi primire, primirea se consideră fapt epuizat. În această ipoteză, infracţiunea se consideră consumată din momentul: - acceptării de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului; - acceptării ofertei ori promisiunii de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului. Primirea poate avea loc până ori după acordarea serviciului solicitat, dar cu condiţia că a fost în prealabil acceptată.

Astfel, ***cu privire la latura obiectivă a infracțiunii analizate***, instanța de judecată reține că prin totalitatea probelor cercetate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art.100 alin.(4) din Cod de procedură penală și apreciindu-le în sensul art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității, veridicității și coroborării reciproce, se constată că probele prezentate spre cercetare în cadrul ședinței de judecată de părți, în ansamblu, confirmă prezența laturii obiective în faptele incriminate lui Vadim Gojan, **și anume faptul acceptării și primirii** sumei de 70 euro la 07.05.2013 şi 100 euro la 04.06.2013, de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA. ***Cu referire la prezența laturii obiective – pretinderea*** - instanța atestă că din cumulul de probe analizat, nu se confirmă pretinderea de către Vadim Gojan a sumei de 70 euro la 07.05.2013 şi 100 euro la 04.06.2013 de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA.

Prin urmare, prin cumulul probelor cercetate, în cadrul examinării cauzei instanța a stabilit că inculpatul inculpatul Vadim Gojan, activând în funcţia de inspector al Biroului Vamal Leuşeni, astfel având calitatea de persoană publică în virtutea prevederilor art. 123 alin. (2) Cod penal, întru realizarea scopului infracţional, la 07.05.2013, în intervalul de timp cuprins între orele 06:34:21 şi 06:45:46, aflându-se în serviciu, la biroul vamal Leuşeni, raionul Hînceşti, contrar interdicţiilor impuse de funcţia publică deţinută, a primit personal de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA, mijloace financiare în sumă de 70 euro personal, pentru a favoriza trecerea mărfurilor transportate de investigatorul sub acoperire, cu mijlocul de transport de model Peugeot Boxer cu nr. de

înmatriculare *****, cu diminuarea plăţilor vamale, drepturilor de import asupra mărfurilor și fără efectuarea controlului vamal obligatoriu cuvenit.

Tot el, inculpatul Vadim Gojan, întru realizarea scopului infracţional, la 04.06.2013, în intervalul de timp cuprins între orele 06:23:08 şi 06:36:08, aflându-se în serviciu, la biroul vamal Leuşeni, raionul Hînceşti, contrar interdicţiilor impuse de funcţia publică deţinută, a primit personal de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA, mijloace financiare în sumă de 100 euro personal, pentru a favoriza trecerea mărfurilor transportate de investigatorul sub acoperire, cu mijlocul de transport de model Peugeot Boxer cu nr. de înmatriculare *****, cu diminuarea plăţilor vamale, drepturilor de import asupra mărfurilor și fără efectuarea controlului vamal obligatoriu cuvenit.

Pentru a ajunge la această concluzie, instanța de judecată a luat în vedere *procesul-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigaţie – documentarea cu ajutorul metodelor şi mijloacelor tehnice, precum şi localizarea sau urmărirea prin sistemul de poziţionare globală (GPS) şi prin alte mijloace tehnice utilizând aparate tehnice de înregistrare,* și anume partea relevantă **pentru fapta analizată din 07.05.2013**, în care este indicat că s-a stabilit în baza înregistrărilor de pe CD de marca „Verbatim" cu inscripţia 07.05.2013 313/DGA/2/2013, fişierul audio-video – 07.05.2013(11), prezenţa în în jurul orelor 06:34:21, a investigatorului cu identitate acoperită Cristea Adrian-Ionuţ şi a lucrătorului vamal, **Gojan Vadim**, în ghereta de serviciu. După terminarea completării declaraţiei vamale, conform pretinderii lucrătorului vamal **Gojan Vadim**, s-a stabilit din imagile audio-video, că la orele 06:45:16 de către investigatorul cu identitate acoperită Cristea Adrian-Ionuţ i-a fost transmisă suma de 70 Euro, în două bancnote, una de 50 Euro şi una de 20 Euro, pe care lucrătorul vamal le-a pus în buzunarul stâng al pantalonilor.

Din declaraţiile investigatorului cu identitate acoperită Cristea Adrian-Ionuţ s-a stabilit că acesta, i-a transmis lucrătorului vamal, Gojan Vadim, o bancnotă de **50** Euro cu seria şi nr. **S49859557891** şi una de **20** euro cu seria şi nr. **U62263276943**. Discuţiile purtate cu funcţionarii publici din Republica Moldova au fost înregistrate audio-video, folosind tehnica specială DGA şi au fost fixate pe 3 suporturi optice CD de marca „Verbatim" cu inscripţia 07.05.2013 313/DGA/1/2013 pe care se conţin următoarele fişiere audio-video: 07-05-2013(1); avi07-05-2013(2). avi; 07-05-2013(3). avi; 07-05-2013(4). avi; 07-05-2013(5). avi; 07-05-2013(6). avi; 07-05-2013(7). avi; CD de marca „Verbatim" cu inscripţia 07.05.2013 313/DGA/2/2013 pe care se conţin următoarele fişiere: 07-05-2013(8). avi; 07-05-2013(9). avi; 07-05-2013(10). avi; 07-05-2013(11). avi; CD de marca „Verbatim" cu inscripţia 07.05.2013 314/DGA/2013: pe care se conţin următoarele fişiere: 07-05-2013(1) m.avi; 07-05-2013(2) m.avi; 07-05-2013(3) m.avi; 07-05-2013(4) m.avi; 07-05-2013(5) m.avi; 07-05-2013(6) m.avi; 07-05-2013(7) m.avi; 07-05-2013(8) m.avi;

În rezultatul ascultării şi vizualizării înregistrărilor de pe discuri, s-a constatat prezenţa unor convorbiri şi imagini care au importanţă pentru cauza penală. Convorbirile au fost stenografiate în conformitate cu prevederile art. 132/9 alin. (9) şi (10) CPP (Anexa nr. 1, nr. 2),

stenogramele fiind anexate la prezentul proces-verbal în temeiul art. 132/9 alin. (8), constituind parte integrantă a acestuia. Stenogramele conţin date cu privire la: data, durata convorbirii, locul, datele de identificare ale persoanelor care le-au purtat şi conţinutul convorbirilor.

Imaginile şi discuţiile stenografiate, purtate de către investigatorul cu identitatea acoperită şi lucrătorul vamal, Gojan Vadim, se regăsesc pe CD de marca „Verbatim" cu inscripţia 07.05.2013 313/DGA/2/2013, în fişierul audio-video – 07.05.2013(11), iar imaginile şi discuţiile stenografiate, purtate cu poliţistul de frontieră, **Oţel Victor**, pe CD de marca „Verbatim" cu inscripţia 07.05.2013 313/DGA/1/2013 în fişierul audio-video – 07.05.2013(2).

Subsecvent, sunt relevante și stenogramele din dosar în coroborare cu înregistrările video, în care se observă discuția dintre Gojan Vadim (care este indicat ca fiind A) Cristea Adrian Ionuț (care este indicat ca fiind B) și Paraschiv Marian (care este indicat ca fiind C) „*...A: Hai e și scrie acolo, Cînd veniți trebuie să aveți cu voi un cetățean al Moldovei, în caz că nu e să vă dau drumul, să aveți pe cine face blancul B: În trei? A: Și normal și un Moldovan să ai cu tine în caz de ceva să ai pe cine taxa, pentru ca atare asta nu-i corect ce am făcut noi B: Am înțeles șefu, Noi cînd am trecut data trecută ..... A: Data trecută ai plătit vignieta și nut e-a taxat nimeni, și nu umblași cu chestii de estea cu lot de marfă, știi ce înseamnă lot de marfă, persoană fizică, adică obiecte de același gen adică 30 de perechi care îs a voastre și îs mascate acolo prin colete, merge vorba de haine de electrocasnice, de același gen mai multe, un pachet ca un pachet, da cînd găsești 7 perechi de încălțăminte într-o cutie apar întrebări ori îs a omului care vă așteaptă, ori îs a voastre? C: Șefu? A: Aa? C: Astea în sala mare mi-o spus doamna A: Păi da, asta da C: Acolo nu? A: Mai repejor pînă cînd nu e ora 7 că nu o să vă primească C: Ce spuneți? A: Pînă ce nu e ora 7 că nu o să vă primească plata C: A, da, da A: Te duci în sală unde-i cursul C: Gata acuma A: Dacă vă întreabă spuneți că o venit persoana, v-a întîlnit aici, v-a făcut vama și a plecat C: Adi! B: Ai achitat tăt? C: Tăt, tăt, tăt B: Atunci lasă și ne vedem la mașină C: Ghine A: Nu scrie folosită asta-i marfă prohibită care am văzut-o eu acolo nici nu aveți dreptul să o aduceți. Hai mai repede B: Gata șefu trebuie să-l pun să semneze, da semnez eu A: Ai văzut? B: Cît? A: Nu ai văzut, da tu cît î-mi propuneai în mașină, eu ți-am spus tăt cu simț omenesc și tăt o să fie normal, nu te teme că aici tăți îs oameni și au simț omenesc în ei (moment în care pune 70 euro în buzunarul stîng). Vignieta, bonu de la vignietă, carte care o venit șefu vostru și v-a devamat, declarațiile, la poartă, drum bun. B: Șefu, î-mi vine să te pup pe cuvînt, sănătate."*

La fel, instanţa ia în vedere şi *procesul-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigaţie – documentarea cu ajutorul metodelor şi mijloacelor tehnice, precum şi localizarea sau urmărirea prin sistemul de poziţionare globală (GPS) şi prin alte mijloace tehnice utilizând aparate tehnice de înregistrare,* și anume partea relevantă **pentru fapta analizată din 04.06.2013**, în care este indicat că la 04.06.2013, investigatorul cu identitate acoperită Paraschiv Marian, în jurul orelor 05:32 împreună cu cet. Republicii Molova Caraman Igor, după ce a părăsit teritoriul României prin PTF Albiţa, s-a prezentat la intrarea în Republica

Moldova în P.T.F. Leuşeni, în calitate de conducător auto al autoutilitarei marca Peugeot Boxer cu nr. de înmatriculare *****, transportând colete din Italia cu destinaţia Chişinău.

Rezultatele măsurii speciale de investigaţii din această dată se conţin pe DVD-R de model „Verbatim" cu inscripţia 04.06.2013, 475/1/DGA/2013 în mapa cam1, pe care se conţin fişierele audio-video: 04-06marian(1); 04-06marian(2); 04-06marian(3); 04-06marian(4); 04-06marian(5), şi pe DVD-R de model „Verbatim" cu inscripţia 04.06.2013, 475/2/DGA/2013 în mapa cam 2 în care se conţin fişierele audio-video: 04-06marian(1); 04-06marian(2); 04-06marian(3); 04-06marian(4); 04-06marian(5).

În urma ascultării şi vizualizării înregistrărilor de pe compact discul de marca „Verbatim" cu inscripţia, 475/2/DGA/2013, s-a constatat că aproximativ la ora 05:58:07 se constată din înregistrări discuţia lui Paraschiv Marian cu un lucrător vamal, faţa acestuia nefiind vizibilă, îmbrăcat în uniformă specifică lucrătorilor vamali, care îl desemnează pe cet. Gojan Vadim responsabil de procedurile vamale.

În jurul orelor 06:35:50, file 04-06marian(3), se observă din înregistrări prezenţa lucrătorului vamal cet. **Gojan Vadim** în incinta gheretei de serviciu, stând să discute cu cet. Paraschiv Marian, despre suma de bani pe care acesta urmează să i-o transmită, moment în care ultimul se observă cum î-i transmite o bancnotă de culoare verzuie, care corespunde după semnele distinctive cu o bancnotă de 100 euro.

Ulterior, în baza declaraţiilor cet. Paraschiv Marian s-a stabilit că acesta i-a transmis lucrătorului vamal Gojan Vadim una bancnotă de **100** euro cu seria şi nr. **X10852973525**.

În rezultatul ascultării şi vizualizării înregistrărilor de pe discuri, s-a constatat prezenţa unor convorbiri şi imagini care au importanţă pentru cauza penală. Convorbirile au fost stenografiate în conformitate cu prevederile art. 132/9 alin. (9) şi (10) CPP (Anexa nr. 1, nr. 2), stenogramele fiind anexate la prezentul proces-verbal în temeiul art. 132/9 alin. (8), constituind parte integrantă a acestuia. Stenogramele conţin date cu privire la: data, durata convorbirii, locul, datele de identificare ale persoanelor care le-au purtat şi conţinutul convorbirilor.

Subsecvent, sunt relevante și stenogramele din dosar în coroborare cu înregistrările video, în care se observă discuția dintre Vadim Gojan (care este indicat ca fiind A) şi Paraschiv Marian (care este indicat ca fiind B): "*A: Sunteți cam plin și sunteți doi oameni. [07:20] B: Păi zi cum facem o rezolvăm, luăm și ne vedem de drum. A: Vre-o nouă sute de lei chitanță moldovenești. B: Bun, bun, cum zici matali așa facem nu vrem să te deranjăm. A: Și. B: Noi suntem oameni serioși venim săptămânal, și nu vrem să te deranjăm sub nici o formă cum zici matali așa facem. A: Săptămâna trecută ai fost? B: Da, da. A: Și cât o fost? B: Săptămâna trecută o fost colegu Adi și chitanță. A: Ai să o aduci încoace, da cât o luat atunci, tot în doi a-ți fost? B: 100 de euro. A: 100 de euro și plus chitanța da? B: Da, da. A: Adă chitanța să mă uit. B: Nu știu să văd dacă e ea, da eu aduc toate chitanțele. A: Adă, adă, de asta cu albastru. B: Am plătit taxa. [19:20] A: Așa, te duci și achiți la bancă 900 de ruble. B: Asta? A: Asta-i vignieta, acuș ți-o scot. B: Și mă duc tot aici nu? A: Nu tu te duci în sală deja și achiți vama. B:*

La bancă. A: La bancă achiți chitanța asta. B: Am înțeles, cât trebuie șefu? A: 930 de lei la chitanță. B: Și la matali cât îi? A: Păi cum, Ca de obicei. B: Îi bine 100? A: Da, Îi bine.„

La fel, instanța consideră pertinente *declarațiile relevante a martorului Paraschiv Marian*, care a indicat că cunoaște în legătură cu ce circumstanțe este audiat, cunoaște circumstanțele în care este audiat în această cauză aflată pe rolul Judecătoriei Chișinău. A mai relatat că a fost autorizat de către Parchetul Anticorupție din Republica Moldova în vederea identificării și descoperirii a faptelor de corupție atât în vama Leușeni, punct de trecere din Republica Moldova în România și invers cât și pe teritoriul Republicii Moldova de către funcționari cu statut special. Concret, de către funcționari a unor instituții de pe teritoriul Republicii Moldova de aplicare a legii respectiv, lucrători vamali, polițiști de frontieră sau alți funcționari din cadrul Ministerului de Interne al Republicii Moldova. Cu referire la Gojan Vadim, a declarat că îi este cunoscut acest nume, acesta din urmă fiind caracterizat ca fiind bărbat, 1,70-1,75 înălțime, ochii de culoare deschisă, crede că albaștri, început de calviție sau tuns foarte scurt. Fiind întrebat să descrie evenimentele care au avot loc în perioada sa în calitate de investigator sub acoperire, cu referire la Gojan Vadim, a declarat că acesta este lucrător vamal. Pentru a executa un control sumar de către el sau nu a distruge coletele pe care le transporta prin tăiere sau chiar distrugere directă, acesta le pretindea diferite sume de bani. Își aduce aminte că i-a fost pretinsă la una dintre treceri spre Republica Moldova suma de 100 de euro de către Gojan.

În aceeași ordine de idei, sunt relevante și *declarațiile martorului Cristea Adrian Ionuț*, persoana care a participat nemijlocit la transmiterea banilor. Astfel, relevant pentru speță a declarat că cunoaște în legătură cu ce circumstanțe este audiat. Cunoștea faptul că există un caz în derulare în colaborare cu autoritățile din Republica Moldova și se căutau ofițeri care să facă parte din echipa comună, româno-moldovenească. A luat contact astfel cu procurorul de caz și ceilalți membri ai echipei operative. După ce a luat legătura cu procurorul de caz a fost autorizat să tranziteze frontiera de stat prin Punctul de trecere a frontierei Albița și corespondentul din Republica Moldova – Leușeni. A cunoscut și colegii moldoveni care au făcut parte din această echipă de investigare comună și i-au fost explicat în mod foarte clar ce urma să facă și pe teritoriul Republicii Moldova. A fost autorizat și în Republica Moldova de procurorul de caz respectiv. Fiecare trecere prin punctul de frontieră, indiferent dacă intra sau ieșea din Republica Moldova, a fost fixată prin mijloace audio-video specifice. Motivul tranzitului la frontieră era transportul unor colete care, chipurile, veneau din Italia. Practic, rolul său a fost cel de conducător auto al unei autoutilitare. Fiind întrebat daca îi este cunoscut și numele Gojan Vadim, martorul a răspuns că îi sună foarte familiare, unele dintre ele îi le amintește cu nume și prenume, nu pe toate, dar crede că poate preciza în cazul unor cinci persoane că erau lucrători vamali sau polițiști de frontieră. Bineînțeles în legătură cu activitățile în care a fost autorizat ca investigator sub acoperire. Sunt persoane cu care a luat contact direct de mai multe ori. Sunt reprezentanți ai autorităților din Republica Moldova, fie polițiști de frontieră, fie lucrători vamali. La fel, martorul a relatat că (inclusiv și în privința lui Gojan Vadim) după cum a menționat, își aduce aminte de două persoane și aceasta datorită unor

împrejurări care i-au atras atenția, și este vorba despre Grosu Vasile și Rusu Raisa. Cu privire la ceilalți, relevant este faptul că după fiecare trecere s-au întocmit procese-verbale prin care s-a detaliat ce s-a petrecut cu această ocazie. La modul general, în momentul în care ajungea în punctul de trecere a frontierei Leușeni, mașinile erau în coloană și era preluat în ordine de către un polițist de frontieră și apoi de unul sau mai mulți lucrători vamali. Polițistul de frontieră solicita documentele personale ale sale și ale colegului său, care de asemenea era autorizat investigator sub acoperire, și documentele mașinii. Era întrebat, aproape fără excepție, ce anume transporta și care este proveniența mărfurilor și, respectiv, destinația. Ulterior, era trimis la un lucrător vamal, fie în mod direct sau trimis la un prim lucrător vamal, ulterior la altă persoană și care îi punea întrebări referitoare la proveniența mărfurilor, destinația lor, plus întrebări referitoare la dacă a mai fost oprit de autorități la drumul către Chișinău și, respectiv, ce s-a întâmplat în această situație. Aceste treceri i-au creat convingerea că atât polițiștii de frontieră, cât și lucrătorii vamali, aveau o practică să solicite sume de bani necuvenite de la persoanele care tranzitau. Nu este foarte sigur care era lucrătorul vamal, dar poate să explice o situație cum a fost învățat pentru a nu atrage atenția.

Prin urmare, înregistrările audio-video audiate și vizualizate nemijlocit în ședința de judecată, coroborate cu procesul-verbal de consemnare a măsurii speciale de investigație, cu stenogramele anexate și cu declarațiile martorilor Cristea Adrian-Ionuț și Paraschiv Marian, demonstrează, dincolo de orice dubiu rezonabil, că inculpatul Vadim Gojan: – la 07.05.2013, a acceptat și a primit de la investigatorul sub acoperire Cristea Adrian-Ionuț suma de 70 de euro, care nu i se cuvenea; – la 04.06.2013, a acceptat și a primit de la investigatorul sub acoperire Paraschiv Marian suma de 100 de euro, care nu i se cuvenea.

Cu referire la episodul din 07.05.2013, procesul-verbal de consemnare a măsurii speciale de investigație stabilește că, în jurul orei 06:34:21, investigatorul cu identitatea acoperită Cristea Adrian-Ionuț și lucrătorul vamal Vadim Gojan se aflau în ghereta de serviciu, unde erau îndeplinite formalitățile vamale privind autoutilitara de model Peugeot Boxer, cu numărul de înmatriculare *****. Ulterior, la ora 06:45:16, înregistrarea audio-video surprinde transmiterea de către investigator a sumei de 70 de euro, constituită dintr-o bancnotă cu nominalul de 50 de euro și una cu nominalul de 20 de euro, precum și acțiunea inculpatului de a introduce banii primiți în buzunarul stâng al pantalonilor.

Caracterul conștient al acceptării și primirii banilor rezultă și din dialogul care precedă remiterea acestora. Astfel, după întrebarea investigatorului „Cît?”, Vadim Gojan îi răspunde: „Nu ai văzut, da tu cît î-mi propuneai în mașină, eu ți-am spus tăt cu simț omenesc și tăt o să fie normal, nu te teme că aici tăți îs oameni și au simț omenesc în ei”, moment urmat nemijlocit, potrivit stenogramei și imaginilor video, de introducerea celor 70 de euro în buzunarul său. Prin această conduită, inculpatul nu numai că nu a refuzat remunerația oferită, ci a primit-o și a păstrat-o, asigurându-l concomitent pe investigator că „tăt o să fie normal”.

Legătura dintre remunerația ilicită și conduita contrară atribuțiilor de serviciu rezultă din întregul context al discuției. Vadim Gojan îi explică investigatorului că trebuia să fie însoțit de

un cetățean al Republicii Moldova „să ai pe cine taxa”, recunoscând că „asta nu-i corect ce am făcut noi”, iar ulterior îl instruiește ca, dacă va fi întrebat, să declare că persoana respectivă a venit, i-a întâlnit, „v-a făcut vama și a plecat”. Aceste indicații, urmate de asigurarea că totul va fi „normal” și de primirea celor 70 de euro, demonstrează că suma a fost acceptată și primită în legătură directă cu favorizarea trecerii mărfurilor și îndeplinirea necorespunzătoare a formalităților vamale.

Cu referire la episodul din 04.06.2013, acceptarea sumei de 100 de euro rezultă în mod neechivoc din dialogul dintre Vadim Gojan și investigatorul sub acoperire Paraschiv Marian. După ce inculpatul îi indică plățile oficiale care urmau să fie achitate la bancă și precizează că suma înscrisă în chitanță constituia 930 de lei, investigatorul îl întreabă distinct: „Și la matali cât îi?”. Vadim Gojan răspunde: „Păi cum, Ca de obicei”, iar la propunerea expresă „Îi bine 100?”, acesta confirmă: „Da, Îi bine”. Schimbul respectiv de replici demonstrează acordul neechivoc al inculpatului de a primi suma de 100 de euro, distinctă de taxele oficiale care trebuiau achitate la bancă în baza chitanței.

Primirea efectivă a banilor este confirmată de înregistrarea audio-video cuprinsă în fișierul 04-06marian(3). În jurul orei 06:35:50, Vadim Gojan este surprins în ghereta de serviciu discutând cu Paraschiv Marian despre suma care urma să-i fie transmisă, după care se observă remiterea unei bancnote de culoare verzuie, ale cărei semne distinctive corespund unei bancnote cu nominalul de 100 de euro. Această secvență se coroborează cu datele procesului-verbal și cu declarațiile lui Paraschiv Marian, potrivit cărora i-a transmis personal lui Vadim Gojan bancnota de 100 de euro cu seria și nr. X10852973525.

Caracterul ilicit al acestei plăți rezultă și din delimitarea făcută chiar în cadrul discuției dintre obligațiile vamale oficiale și suma destinată personal inculpatului. Vadim Gojan îl îndrumă pe investigator să achite la bancă chitanța și precizează cuantumul oficial de 930 de lei, iar imediat după aceasta acceptă separat suma de 100 de euro, prin confirmarea „Da, Îi bine”. Folosirea expresiei „la matali” și răspunsul inculpatului „Ca de obicei” demonstrează că suma de 100 de euro nu reprezenta o taxă vamală, o plată pentru vignietă sau o altă obligație legală, ci o remunerație destinată personal lucrătorului vamal.

Concluziile referitoare la episodul din 07.05.2013 sunt susținute și de declarațiile martorului Cristea Adrian-Ionuț, persoana care a participat nemijlocit la transmiterea celor 70 de euro. Acesta a confirmat că a fost autorizat să desfășoare activitatea de investigator sub acoperire, că rolul său consta în conducerea autoutilitarei în care erau transportate pretinse colete provenite din Italia și că fiecare trecere prin punctele de frontieră Albița–Leușeni a fost înregistrată cu mijloace audio-video. Martorul a mai arătat că, după fiecare trecere, erau întocmite procese-verbale în care se consemnau în detaliu împrejurările constatate. Prin urmare, declarațiile sale confirmă calitatea și rolul investigatorului, modalitatea desfășurării operațiunii și documentarea episodului din 07.05.2013. Împrejurarea că, din cauza timpului îndelungat scurs, Cristea Adrian-Ionuț nu și-a mai amintit în detaliu toate persoanele cu care a interacționat nu infirmă conținutul înregistrării audio-video și al procesului-verbal întocmit imediat după

operațiune. Aceste mijloace de probă redau în mod obiectiv și individualizat prezența lui Vadim Gojan, discuția purtată cu acesta, remiterea celor două bancnote și introducerea lor în buzunarul inculpatului. Declarațiile martorului nu sunt, așadar, singurul temei al constatării vinovăției, ci se coroborează cu probele tehnice și cu actele procesuale contemporane faptelor.

În privința episodului din 04.06.2013, declarațiile martorului Paraschiv Marian prezintă relevanță directă, acesta fiind persoana care a purtat discuția cu Vadim Gojan și i-a transmis suma de 100 de euro. Martorul a confirmat că a fost autorizat de autoritățile din Republica Moldova să participe la identificarea și documentarea faptelor de corupție săvârșite de lucrători vamali, polițiști de frontieră și alți funcționari publici. Acesta a declarat că îl cunoaște pe Vadim Gojan ca lucrător vamal și și-a amintit că, în cadrul uneia dintre treceri, i-a fost remisă acestuia suma de 100 de euro în legătură cu efectuarea unui control sumar și evitarea deteriorării coletelor transportate. Declarațiile sale se coroborează cu dialogul în care inculpatul acceptă expres cuantumul de 100 de euro, cu imaginile remiterii bancnotei și cu datele de identificare ale acesteia consemnate în procesul-verbal. În același timp, declarațiile lui Cristea Adrian-Ionuț sunt relevante și pentru episodul din 04.06.2013 în partea în care confirmă existența echipei comune de investigație, autorizarea investigatorilor sub acoperire, scopul deplasărilor, utilizarea aceleiași autoutilitare și modalitatea de înregistrare audio-video a fiecărei treceri.

La fel, sunt relevante și concluziile *raportului de expertiză din nr.181-184 din 01 mai 2013*, în baza căruia s-a stabilit că mijloacle băneşti prezentate expertului sunt autentice, *raportului de expertiză din nr.187, 188 din 02 mai 2013*, în baza căruia s-a stabilit că mijloacle băneşti prezentate expertului sunt autentice și *raportului de expertiză din nr.419-421 din 05 octombrie 2013*, în baza căruia s-a stabilit că mijloacle băneşti prezentate expertului sunt autentice, cee ce denotă că sumele folosite de către investigatorii sub acoperire au fost autentice.

De menționat că, potrivit declarației vamale întocmite de către Cristea Adrian- Ionuț la data de 07.05.2013 este aplicată ștampila inspectorului vamal cu nr. 1499, ceea ce în corespundere cu repartizarea pe sectoare aceasta este identică după număr cu cea a lui Gojan Vadim. Astfel, se constată că anume inspectorul vamal Gojan Vadim este persoana publică care favorizat trecerea peste frontieră a mărfurilor în schimbul unei remunerații ilicite în mărime de 70 euro.

Subsecvent, faptul că inculpatul Gojan Vadim deține calitatea de subiect al infracțiunii și anume calitate specială de persoană publică este probat prin ordinul nr. 648-p din 10.05.2011, potrivit căruia acesta a fost numit prin transfer în funcția de inspector la Postul vamal Leușeni – Albița (auto).

Sub aspectul **laturii subiective**, instanța relevă că a infracțiunii se caracterizează prin intenție directă. Motivul infracțiunii în cauză se exprimă de cele mai multe ori în interesul material sau în năzuința de a obține unele avantaje nepatrimoniale.

Infracţiunea de corupere pasivă poate fi comisă doar cu intenţie directă, întrucât scopul infracţiunii este unul special, având o natură alternativă, şi anume: 1) scopul îndeplinirii – în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă – de către corupt a unei acţiuni în exercitarea funcţiei sau contrar funcţiei în cauză; 2) scopul neîndeplinirii – în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă – de către corupt a unei acţiuni în exercitarea funcţiei sau contrar funcţiei în cauză; 3) scopul întârzierii îndeplinirii – în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă – de către corupt a unei acţiuni în exercitarea funcţiei sau contrar funcţiei în cauză; 4) scopul grăbirii îndeplinirii – în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă – de către corupt a unei acţiuni în exercitarea funcţiei sau contrar funcţiei în cauză. Pentru calificarea faptei în baza art.324 din Codul penal, nu este obligatoriu realizarea efectivă a scopului special.

Sub aspectul laturii subiective, instanța reține că Gojan Vadim a acționat cu intenție directă, întrucât, cunoscând că suma de 70 euro la 07.05.2013 şi 100 euro la 04.06.2013 nu i se cuvenea, a acceptat și primit-o în scopul favorizării trecerii mărfurilor cu diminuarea plăților vamale și fără efectuarea controlului vamal obligatoriu. Interesul material și scopul special rezultă din discuțiile purtate și din circumstanțele remiterii banilor.

Din punct de vedere al **calității de subiect al infracțiunii**, instanța statuează că inculpatul Gojan Vadim este persoana fizică responsabilă care la momentul comiterii faptei a atins vârsta de 16 ani. De asemenea subiectul trebuie să aibă calitatea specială de persoană publică. La caz, inculpatul Gojan Vadim a activat în perioada relevantă în funcţia de inspector al Biroului Vamal Leuşeni, astfel având calitatea de persoană publică în virtutea prevederilor art. 123 alin. (2) Cod penal.

În concluzie, în urma examinării circumstanțelor cauzei și a probelor administrate, instanța constată că, în acțiunile inculpatului Gojan Vadim sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de corupere pasivă, în varianta normativă de acceptare și primire. Totodată, nu au fost stabilite circumstanțe care să înlăture caracterul penal al faptei. Vinovăția acestuia în acceptarea și primirea personală, în calitate de persoană publică, a sumei de 70 euro la 07.05.2013 şi 100 euro la 04.06.2013, care nu i se cuvenea, pentru îndeplinirea unor acțiuni contrare funcției sale, a fost demonstrată dincolo de orice dubiu rezonabil. Prin urmare, fapta urmează a fi încadrată potrivit art. 324 alin. (1) din Codul penal, în vigoare la momentul pronunțării prezentei sentințe.

5.20. Cu referire la vinovăția inculpatului Lilian Hîncu în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (2) lit. c) din Codul penal *(în vigoare la momentul comiterii faptei).*

Inițial, instanța de judecată consideră necesar de a se expune asupra formei agravante a infracțiunii imputate inculpatului Lilian Hîncu și anume forma estorcării prevăzute la art. 324 alin. (2) lit. c) din Codul penal, în vigoare la momentul comiterii faptelor.

Astfel, instanța de judecată apreciind fiecare probă la prezenta speță din punct de vedere al pertinenței, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, a ajuns la concluzia că acțiunile inculpatului Lilian Hîncu, incorect au fost calificate de organul de urmărire penală pe indicii componenței infracțiunii prevăzute la art. 324 alin. (2) lit. c) din Codul penal, în vigoare la momentul comiterii faptelor, din care considerent instanța de judecată urmează a recalifica fapta imputată conform componenței de infracțiune prevăzută de art. 324 alin. (1) din Codul penal, în vigoare la data pronunțării prezentei sentințe.

La acest aspect instanța de judecată își întemeiază soluția pe prevederile art. 325 alin. (2) Cod procedură penală, care stipulează că, modificarea învinuirii în instanța de judecată se admite dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului și nu se lezează dreptul lui la apărare. Astfel coroborând situația de fapt cu cea de drept ce reglementează speța supusă judecății se concluzionează că, recalificarea învinuirii, nu încalcă condiția impusă de art. 325 alin. (2) Cod procedură penală. În cadrul ședinței de judecată, la etapa cercetării judecătorești s-a concluzionat că condiția de bază la reținerea calificării faptei în baza art. art. 324 alin. (2) lit. c) din Codul penal în vigoare la momentul comiterii faptei, deoarece elementul de extorcare nu s-a constatat.

În continuare, instanța consideră necesar de a preciza faptul că, faptele reținute în acțiunile inculpatului Lilian Hîncu au fost comise la data de 18.09.2013. Ultima modificare a normei prevăzute la art. 324 din Codul penal a fost operată prin Legea nr.136 din 06.06.2024, în vigoare din 07.09.2024. La caz se atestă că legea penală mai favorabilă inculpatului este cea în vigoare la data pronunțării prezentei sentințe, ceea ce determina instanța de judecată să aplice la caz legea în vigoare la data pronunțării prezentei sentințe, concluzie ce rezultă din conținutul principiului reflectat în art. 10 Cod penal.

Referitor la elementul de extorcarea ca modalitate normativă a faptei prejudiciabile în contextul agravatei de la art.324 alin.(2) lit. c) Cod penal în vigoare la data comiterii faptei, imputate la caz, instanța remarcă că, se poate realiza prin una din următoarele modalități faptice: - punerea victimei în situația care o determină să-i transmită coruptului remunerația ilicită, pentru a preîntâmpina producerea efectelor nefaste pentru interesele legitime sau ilegitime ale victimei.

În calitate de probă decisivă pe aspectul extorcării reținute de acuzare a fost prezentat și cercetat în cadrul cercetării judecătorești, *procesul-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigaţie – documentarea cu ajutorul metodelor şi mijloacelor tehnice, precum şi localizarea sau urmărirea prin sistemul de poziţionare globală (GPS) şi prin alte mijloace tehnice utilizând aparate tehnice de înregistrare,* relevant fiind partea în privința inculpatului Lilian Hîncu, și anume evenimentele descrise din **18.09.2013.** La fel, în cadrul cercetării judecătoreși, au fost vizualizate și înregistrările video relevante, împreună cu stenogramele (vol. 2, f. d. 121). Prin urmare, din stenogramele din dosar în coroborare cu înregistrările video, din momentul începerii verificărilor de către inspectorul vamal, începe discuția dintre Caraman

(care este indicat ca fiind B) și Lilian Hîncu (care este indicat ca fiind A): *"A: Cum te cheamă? B: Igor A: Pierzi timpul B: Uăi frățioare, pe bune î-ți spun A: Da eu tot pe bune î-ți spun B: Tăt busu ca să-l descarc trebuie, asta ca cum ți-ai bate joc de cineva da tare A: Eu înțeleg, da tu numai vorbești și la tine timpul trece în defavoarea ta, ori te apuci să descarci ori găsești vre-o soluție, da descărcat trebuie să descarci B: Da al descarc, î-mi trebuie doi oameni îi plătesc A: S-o dus băieții și o întrebat nu este și? A: Și Igoraș și ai făcut? B: Amuș să văd muncitorii A: Și, eu dau repede câinele pe afară, ne uităm, îl mai vâr pe aici cât o să ajungă, și leși la băieți cât ai de lăsat, la vamă, cum de obicei și la noi lași. B: Da cât să las? A: Nu, o dvațatcă și ai plecat B: Bun, dă să le dau 20 de euro A: Nu dacă zici că B: Lăs uăi nu-i problemă, că tot atâta plătesc lucrătorii, tot atât le dau 300, 400 de lei, eu i-am spus și la băiet"*

Astfel, apreciind conținutul convorbirii, instanța constată că probele administrate nu relevă niciuna dintre modalitățile faptice proprii extorcării. Din conduita inculpatului nu rezultă că acesta l-ar fi amenințat, explicit sau implicit, pe Igor Caraman cu lezarea unor interese legitime ori ilegitime, că i-ar fi creat intenționat o situație constrângătoare sau că ar fi nesatisfăcut o solicitare pentru a-l obliga să transmită remunerația ilicită în scopul evitării unui prejudiciu. Discuția evidențiază o negociere asupra cuantumului, lipsită de o componentă coercitivă. Prin urmare, circumstanțele constatate nu dovedesc, semnul calificativ al extorcării.

În astfel de condiții, se impune recalificarea faptei de către instanța de judecată în prevederile art. 324 alin. (1), în vigoare la data pronunțării prezentei sentințe, și anume coruperea pasivă, *exprimată prin pretinderea, acceptarea şi primirea, personal, de către o persoană publică de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru sine pentru a îndeplini acţiuni contrar exercitării funcţiei.*

Astfel, **Obiectul juridic special** al infracțiunii prevăzute de art. 324 din Codul penal, îl constituie relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care presupune respectarea de către persoanele publice și persoanele publice străine a obligației de a pretinde, accepta sau primi remunerații în strictă conformitate cu legea.

La speță, potrivit învinuirii, inculpatul Lilian Hîncu, prin acțiunile sale a atentat la obiectul juridic al infracțiunii prevăzute de art. 324 din Codul penal, prin faptul că a pretins, acceptat și primit suma de 20 euro personal de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA.

Obiectul material sau imaterial al infracțiunii prevăzute de art. 324 din Codul penal, îl reprezintă remunerația ilicită. Aceasta se exprimă prin bunuri, servicii, privilegii, avantaje oferte ori promisiuni sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice sau persoanei publice străine, în toate cazurile având un caracter gratuit.

Este important ca remunerația să nu i se cuvină persoanei publice, persoanei publice străine, funcționarului internațional, persoanei cu funcție de demnitate publică, adică nu-i este legal datorată. Este absolut obligatoriu ca remunerația ilicită să constituie un contraechivalent al conduitei pe care coruptul se angajează să o adopte, conduită ce se concretizează alternativ în:

îndeplinirea sau neîndeplinirea, întârzierea sau grăbirea îndeplinirii unei acţiuni în exercitarea funcţiei sale sau contrar acesteia.

La caz, potrivit învinuirii, obiectul infracțiunii prevăzute de art. 324 din Codul penal îl reprezintă mijloacele bănești în sumă de 20 euro, pretinse, acceptate și primite de inculpatul Lilian Hîncu de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzută de art. 324 din Codul penal, constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de pretindere, acceptare sau primire, personal sau prin mijlocitor, de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice sau persoanei publice străine, pentru aceasta sau pentru o altă persoană, ori de acceptare a ofertei ori promisiunii de asemenea foloase.

Patru modalități normative cu caracter alternativ ale acțiunii prejudiciabile specificate vizează în mod alternativ următoarele modalităţi normative: 1) pretinderea de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului; 2) acceptarea: a) de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului; b) ofertei ori promisiunii de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului; 3) primirea de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului.

Pretinderea constă într-o cerere, solicitare insistentă ori într-o pretenţie vizând obiectul remunerării ilicite, care se poate manifesta verbal, în scris sau în formă concludentă, fiind inteligibilă pentru cel căruia i se adresează, indiferent dacă a fost satisfăcută sau nu. În cazul pretinderii, iniţiativa aparţine în exclusivitate coruptului, adică persoanei publice ori persoanei publice străine, funcţionarului internaţional ori persoanei cu funcţie de demnitate publică. Indiferent dacă este expresă sau aluzivă, pretinderea remuneraţiei ilicite trebuie să fie univocă, manifestînd intenţia coruptului de a condiţiona de ea conduita legată de obligaţiile sale de servici.

Acceptarea presupune consimţirea sau aprobarea expresă sau tacită de către corupt a obiectului remuneraţiei ilicite etalat de către corupător. În ipoteza acceptării, iniţiativa aparţine în exclusivitate corupătorului. Astfel, acceptarea presupune realizarea unor acţiuni cu caracter bilateral, corelativ. Sub aspect cronologic, acceptarea întotdeauna urmează unei acţiuni săvârşite din partea corupătorului.

Diferenţa dintre cele două forme ale acceptării rezidă în obiectul remuneraţiei ilicite. Dacă în cazul primei forme acceptarea se face în raport cu anumite bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului, atunci în cea de-a doua formă, acceptarea se face în raport cu o anumită propunere ce provine de la corupător de a-i da coruptului bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin ultimului sau se face în raport cu asumarea de către corupător a unei obligaţii de a da coruptului bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin ultimului.

Nu are nici o relevanţă la încadrare dacă obiectul remuneraţiei ilicite este sau nu determinat sub aspectul naturii, calităţii şi cantităţii (parametrii valorici ai remuneraţiei ilicite), fiind suficient ca persoana publică sau persoana publică străină să consimtă ori să aprobe oferta sau promisiunea făcută din partea corupătorului.

Primirea înseamnă luarea în posesie, obţinerea, încasare de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului de la corupător (sau de la un terţ ce acţionează în numele acestuia) şi nu se limitează neapărat la preluarea manuală de către corupt a obiectului remuneraţiei ilicite. Primirea poate fi realizată şi prin lăsarea bunurilor ce constituie remuneraţia ilicită într-un loc indicat de către corupător, de unde se vor putea prelua oricînd de către corupt.

În cazul modalităţii de primire, iniţiativa aparţine corupătorului şi în mod obligatoriu constituie un act bilateral or, primirea implică inevitabil darea de către corupător a remuneraţiei ilicite.

Pentru a fi în prezenţa modalităţii de primire, luarea în posesie, obţinerea, încasarea remuneraţiei ilicite trebuie să fie spontană. Spontaneitatea presupune fie o relativă concomitenţă între acceptarea propunerii şi primire, fie inexistenţa între acceptarea propunerii şi primirea remuneraţiei ilicite a unui interval de timp, care să permită ca acceptarea să se evidenţieze în calitate de modalitate normativă a faptei prejudiciabile. În lipsa unei concomitenţe dintre acceptare şi primire, primirea se consideră fapt epuizat. În această ipoteză, infracţiunea se consideră consumată din momentul: - acceptării de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului; - acceptării ofertei ori promisiunii de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului. Primirea poate avea loc până ori după acordarea serviciului solicitat, dar cu condiţia că a fost în prealabil acceptată.

Astfel, ***cu privire la latura obiectivă a infracțiunii analizate***, instanța de judecată reține că prin totalitatea probelor cercetate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art.100 alin.(4) din Cod de procedură penală și apreciindu-le în sensul art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității, veridicității și coroborării reciproce, se constată că probele prezentate spre cercetare în cadrul ședinței de judecată de părți, în ansamblu, nu confirmă prezența laturii obiective în faptele incriminate lui Lilian Hîncu, și anume faptul pretinderii, acceptării și primirii sumei de 20 euro personal de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA.

Instanța atestă că în susținerea acuzării, procurorul se bazează în principal pe *procesul-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigaţie – documentarea cu ajutorul metodelor şi mijloacelor tehnice, precum şi localizarea sau urmărirea prin sistemul de poziţionare globală (GPS) şi prin alte mijloace tehnice utilizând aparate tehnice de înregistrare,* relevant fiind partea în privința inculpatului Lilian Hîncu, și anume evenimentele descrise din **18.09.2013**, cu participarea investigatorului sub acoperire Igor Caraman. Potrivit conținutului relevant al acestuia, la **18 septembrie 2013**, investigator sub acoperire, cetăţean al

Republicii Moldova Caraman Igor, autorizat în baza ordonanţei din 28.06.2013 a procurorului în Procuratura Anticorupţie, Roman Statnîi, şi a încheierii Judecătoriei Hînceşti, să documenteze persoanele cu statut public şi cu funcţie de răspundere din cadrul Serviciului Vamal, poliţiei de frontieră şi poliţiei rutiere, cu ajutorul metodelor şi mijloacelor tehnice, în momentul comiterii actelor de corupere, după ce a ieşit din PTF Leuşeni, aproximativ în jurul orelor 22:00, s-a prezentat în PTF Leuşeni.

Rezultatele măsurii speciale de investigaţii din această dată se conţin pe DVD-R de model „Verbatim" cu nr. 687/DGA/2013 cu inscripţia MD 18.09.2013, în care se conţin mapele "DR" şi "New folder", în total pe suportul optic se conţin 6 înregistrări audio-video; SG1_18_09_2013_DR_MD.010; SG2_18_09_2013_DR_MD.011; SG3_18_09_2013_DR_MD.012; SG1_18_09_2013_ST_MD.012; SG2_18_09_2013_ST_MD.013; SG3_18_09_2013_ST_MD.014

În urma ascultării şi vizualizării înregistrărilor din file SG1_18_09_2013_ST_MD.012, se constată în jurul orelor 22:22, faptul apropierii angajatului vamal de autoutilitară, care a fost identificat de investigatorul sub acoperire ca **Cerchez Vasile**, şi imaginea unui alt angajat vamal (care poartă ochelari, ţinând în mâină o lanternă), verificîd unitatea de transport.

Aproximativ la ora 22:41:18, din înregistrările audio-video conţinute în file SG2_18_09_2013_ST_MD.013, se aude vocea cet. Caraman Igor care spune "Cum trebuie aşa fac" iar angajatul vamal **Cerchez Vasile**, îi răspunde "vezi că suntem mulţi". După care din înregistrări se observă cum angajatul vamal se îndepărtează şi se apropie un alt angajat vamal, care avea inscripţie în partea stângă de la piept "VAMA". Aproximativ la ora 22:42:46, se aude din înregistrări vocea acestui angajat vamal **Hîncu Lilian** care spune "o dvaţatcă şi ai plecat", iar aproximativ la ora 22:45:10, se aude vocea angajatului vamal Cerchez Vasile care îi spune lui Caraman Igor "taci, bun?". După care din înregistrările din file nr. SG3_18_09_2013_ST_MD.014 se observă cum angajatul vamal se deplasează în incinta blocului administrativ, urmat de cet.Caraman Igor la ora 22:56:57, iar la ora 22:57:16, se observă cum Caraman Igor îi transmite ceva angajatului vamal Cerchez Vasile, de asupra calculatorului de serviciu, conform semnelor exteriore asemănătoare cu bancnote, în interiorul biroului de serviciu, funcţionarul vamal stând aşezat la masă. Conform declaraţiilor cet.Caraman Igor, acesta i-a transmis în acest moment lui Cerchez Vasile suma de **70 euro** compusă dintr-o bancnotă de **20 de euro** cu seria **P32133875761** şi una de **50 de euro** cu seria **X35056716518,** pe care le-a întins, iar acesta a luat-o.

Dintre care suma de 20 euro a fost pretinsă anterior de către angajatul vamal din cadrul aparatului central al Serviciului Vamal.

În rezultatul ascultării şi vizualizării înregistrărilor de pe discuri, s-a constatat prezenţa unor convorbiri şi imagini care au importanţă pentru cauza penală. Convorbirile au fost stenografiate în conformitate cu prevederile art.132/9 alin.(9) şi (10) CPP (Anexa nr. 1, nr. 2), stenogramele fiind anexate la prezentul proces-verbal în temeiul art. 132/9 alin. (8), constituind

parte integrantă a acestuia. Stenogramele conţin date cu privire la: data, durata convorbirii, locul, datele de identificare ale persoanelor care le-au purtat şi conţinutul convorbirilor.

Astfel, analizând în coroborare procesul-verbal de consemnare a măsurii speciale de investigație, înregistrările audio-video audiate și vizualizate nemijlocit în ședința de judecată și stenogramele anexate, instanța constată că acestea nu demonstrează, dincolo de orice dubiu rezonabil, că inculpatul Lilian Hîncu ar fi pretins, acceptat și primit suma de 20 de euro cu titlu de remunerație ilicită.

Într-adevăr, din înregistrarea audio rezultă că, aproximativ la ora 22:42:46, Lilian Hîncu pronunță expresia „o dvațatcă și ai plecat". Totuși, această expresie nu este urmată de o secvență din care să rezulte remiterea sau preluarea efectivă de către Lilian Hîncu a vreunei sume de bani. Dimpotrivă, din procesul-verbal și din înregistrările descrise rezultă că, ulterior, Igor Caraman îi transmite lui Cerchez Vasile, iar nu lui Lilian Hîncu, suma totală de 70 de euro, constituită dintr-o bancnotă de 20 de euro și una de 50 de euro. Mențiunea din procesul-verbal potrivit căreia suma de 20 de euro ar fi fost pretinsă anterior de un alt angajat vamal nu demonstrează însă că această sumă a fost ulterior remisă sau primită de Lilian Hîncu.

Prin urmare, chiar dacă expresia utilizată de inculpat poate fi apreciată ca un indiciu privind pretinderea unei sume, probele administrate nu confirmă acceptarea și primirea efectivă de către Lilian Hîncu a celor 20 de euro și nici nu permit stabilirea, dincolo de orice dubiu rezonabil, a realizării în întregime a faptei imputate acestuia.

În continuare, în vederea susținerii învinuirii aduse, acuzarea a dat citire *declarațiilor investigatorului sub acoperire Cristea Adrian-Ionuț din 03 iulie 2019 și declarațiilor investigatorului sub acoperire Paraschiv Marian din 18 aprilie 2018*. Din analiza acestora, nu se regăsește nici o mențiune relevantă referitor la inculpatul Lilian Hîncu, și respectiv, declarațiile nu vin într-un oare care mod în susținerea demonstrării faptelor incriminate inculpatului Lilian Hîncu. Prin urmare, instanța nu le poate reține și le apreciază critic.

Sub aspectul **laturii subiective**, instanța relevă că a infracțiunii se caracterizează prin intenție directă. Motivul infracțiunii în cauză se exprimă de cele mai multe ori în interesul material sau în năzuința de a obține unele avantaje nepatrimoniale.

Infracţiunea de corupere pasivă poate fi comisă doar cu intenţie directă, întrucât scopul infracţiunii este unul special, având o natură alternativă, şi anume: 1) scopul îndeplinirii – în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă – de către corupt a unei acţiuni în exercitarea funcţiei sau contrar funcţiei în cauză; 2) scopul neîndeplinirii – în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă – de către corupt a unei acţiuni în exercitarea funcţiei sau contrar funcţiei în cauză; 3) scopul întârzierii îndeplinirii – în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă – de către corupt a unei acţiuni în exercitarea funcţiei sau contrar funcţiei în cauză; 4) scopul grăbirii îndeplinirii – în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă – de către corupt a unei acţiuni în

exercitarea funcţiei sau contrar funcţiei în cauză. Pentru calificarea faptei în baza art.324 din Codul penal, nu este obligatoriu realizarea efectivă a scopului special.

La caz, instanța stabilește prin probele analizate supra, nu poate fi stabilit faptul că inculpatul Lilian Hîncu a acționat prin intenție directă, în interes material, potrivit unui scop special.

Din punct de vedere al **calității de subiect al infracțiunii**, instanța statuează că inculpatul Lilian Hîncu este persoana fizică responsabilă care la momentul comiterii faptei a atins vârsta de 16 ani. De asemenea subiectul trebuie să aibă calitatea specială de persoană publică. La caz, inculpatul Lilian Hîncu a activat în perioada relevantă în funcţia de inspector al Biroului Vamal Leuşeni, astfel având calitatea de persoană publică în virtutea prevederilor art. 123 alin. (2) Cod penal.

Având în vedere cele relatate supra, instanța stabilește cu certitudine că partea acuzării la examinarea prezentei cauze nu a prezentat probe verosimile și incontestabile care să coroboreze între ele, în vederea demonstrării următoarelor circumstanțe indicate în rechizitoriu, și anume că inculpatul Lilian Hîncu, activând în funcţia de inspector al Biroului Vamal Leuşeni, astfel având calitatea de persoană publică în virtutea prevederilor art. 123 alin. (2) Cod penal, întru realizarea scopului infracţional, la 18.09.2013, în intervalul de timp cuprins între orele 22:42:27 şi 22:43:06, aflându-se în serviciu, la biroul vamal Leuşeni, raionul Hînceşti, contrar interdicţiilor impuse de funcţia publică deţinută, a extorcat şi primit personal de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA, mijloace financiare în sumă de 20 euro personal, pentru a favoriza trecerea mărfurilor transportate de investigatorul sub acoperire, cu mijlocul de transport de model Peugeot Boxer cu nr. de înmatriculare *****, cu diminuarea plăţilor vamale, drepturilor de import asupra mărfurilor și fără efectuarea controlului vamal obligatoriu cuvenit.

Subsecvent, instanța mai reține că, potrivit principiului prezumției nevinovăției reglementat prin art.21 din Constituție, art.8 din Codul de procedură penală, garantat de art.6 p.2 al Convenției Europene de apărare a Drepturilor Omului, persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu-i va fi dovedită în modul prevăzut de lege, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanțiile necesare apărării sale, și nu va fi constatată printr-o hotărâre judecătorească de condamnare definitivă. Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în predarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

În consecință, examinând conținutul mijloacelor de probă supuse cercetării în cadrul ședinței de judecată, instanța stabilește, că acestea în ansamblu, nu demonstrează, potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil, vinovăția inculpatului Lilian Hîncu în comiterea infracțiunii prevăzut de art. 324 alin.(1) Cod penal. Instanța reiterează că de către acuzare nu a fost prezentată nici o probă directă sau indirectă să demonstreze acțiunile incriminate inculpatul Lilian Hîncu.

În acest sens, având în vedere considerentele expuse supra, inculpatul Lilian Hîncu urmează a fi achitat în ordinea art.390 alin.(1) pct.3) din Cod de procedură penală, în conformitate cu care sentința de achitare se adoptă dacă fapta inculpatului nu întruneşte elementele infracţiunii.

5.21. Cu referire la vinovăția inculpatului Ion Agrigoroae în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (2) lit. c) din Codul penal *(în vigoare la momentul comiterii faptei).*

Inițial, instanța de judecată consideră necesar de a se expune asupra formei agravante a infracțiunii imputate inculpatului Ion Agrigoroae și anume forma estorcării prevăzute la art. 324 alin. (2) lit. c) din Codul penal, în vigoare la momentul comiterii faptelor.

Astfel, instanța de judecată apreciind fiecare probă la prezenta speță din punct de vedere al pertinenței, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, a ajuns la concluzia că acțiunile inculpatului Ion Agrigoroae, incorect au fost calificate de organul de urmărire penală pe indicii componenței infracțiunii prevăzute la art. 324 alin. (2) lit. c) din Codul penal, în vigoare la momentul comiterii faptelor, din care considerent instanța de judecată urmează a recalifica fapta imputată conform componenței de infracțiune prevăzută de art. 324 alin. (1) din Codul penal, în vigoare la data pronunțării prezentei sentințe.

La acest aspect instanța de judecată își întemeiază soluția pe prevederile art. 325 alin. (2) Cod procedură penală, care stipulează că, modificarea învinuirii în instanța de judecată se admite dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului și nu se lezează dreptul lui la apărare. Astfel coroborând situația de fapt cu cea de drept ce reglementează speța supusă judecății se concluzionează că, recalificarea învinuirii, nu încalcă condiția impusă de art. 325 alin. (2) Cod procedură penală. În cadrul ședinței de judecată, la etapa cercetării judecătorești s-a concluzionat că condiția de bază la reținerea calificării faptei în baza art. art. 324 alin. (2) lit. c) din Codul penal în vigoare la momentul comiterii faptei, deoarece elementul de extorcare nu s-a constatat.

În continuare, instanța consideră necesar de a preciza faptul că, faptele reținute în acțiunile inculpatului Ion Agrigoroae au fost comise la data de 22.10.2013. Ultima modificare a normei prevăzute la art. 324 din Codul penal a fost operată prin Legea nr.136 din 06.06.2024, în vigoare din 07.09.2024. La caz se atestă că legea penală mai favorabilă inculpatului este cea în vigoare la data pronunțării prezentei sentințe, ceea ce determina instanța de judecată să aplice la caz legea în vigoare la data pronunțării prezentei sentințe, concluzie ce rezultă din conținutul principiului reflectat în art. 10 Cod penal.

Referitor la elementul de extorcarea ca modalitate normativă a faptei prejudiciabile în contextul agravatei de la art.324 alin.(2) lit. c) Cod penal în vigoare la data comiterii faptei, imputate la caz, instanța remarcă că, se poate realiza prin una din următoarele modalități faptice: - punerea victimei în situația care o determină să-i transmită coruptului remunerația

ilicită, pentru a preîntâmpina producerea efectelor nefaste pentru interesele legitime sau ilegitime ale victimei.

În calitate de probă decisivă pe aspectul extorcării reținute de acuzare a fost prezentat și cercetat în cadrul cercetării judecătorești, *procesul-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigaţie – documentarea cu ajutorul metodelor şi mijloacelor tehnice, precum şi localizarea sau urmărirea prin sistemul de poziţionare globală (GPS) şi prin alte mijloace tehnice utilizând aparate tehnice de înregistrare,* relevant fiind partea în privința inculpatului Ion Agrigoroae, și anume evenimentele descrise din **22.10.2013.** La fel, în cadrul cercetării judecătoreși, au fost vizualizate și înregistrările video relevante, împreună cu stenogramele (vol. 2, f. d. 136). Prin urmare, din stenogramele din dosar în coroborare cu înregistrările video, din momentul începerii verificărilor de către inspectorul vamal, începe discuția dintre Caraman (care este indicat ca fiind A) și Ion Agrigoroae (care este indicat ca fiind B). La fel, este indicat și C ca fiind alt investigator sub acoperire, care se afla în unitatea de transport: *”B: Stai acolo, n-ai voie să intri. Cît plătești 1000 de lei în casă? A: Și mai puțin. B: Poftim. A: Și mai puțin dacă se poate. B: Suma aici trebuie să o scrii măcar în total. Aspirator nu ai scris? A: Dapu așeea prima am scris, și iară să scriu, mai scriu o dată a să se primească că. B: În care prima? Aici îi telefon mobil. A: Scriele mata. B: Aici îs paste dulciuri, Scrie aspirator. Scrie normal aspirator. A: Cît să pun eu aspiratorul? B: Cît socoți. B: Treci la fereastră. A: 50 de euro îi bun? 50 de euro, e știe. C: Ai plătit ceva în casă? A: Nică. I-am dat 50 de euro și. C: S-o temut să te înregistreze în baza de date. A: Îs nebuni ăi.”.*

Astfel, apreciind conținutul convorbirii, instanța constată că probele administrate nu relevă niciuna dintre modalitățile faptice proprii extorcării. Din conduita inculpatului nu rezultă că acesta l-ar fi amenințat, explicit sau implicit, pe Igor Caraman cu lezarea unor interese legitime ori ilegitime, că i-ar fi creat intenționat o situație constrângătoare sau că ar fi nesatisfăcut o solicitare pentru a-l obliga să transmită remunerația ilicită în scopul evitării unui prejudiciu. Discuția evidențiază o lipsă de o componentă coercitivă. Prin urmare, circumstanțele constatate nu dovedesc, semnul calificativ al extorcării.

În astfel de condiții, se impune recalificarea faptei de către instanța de judecată în prevederile art. 324 alin. (1), în vigoare la data pronunțării prezentei sentințe, și anume coruperea pasivă, *exprimată prin pretinderea, acceptarea şi primirea, personal, de către o persoană publică de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru sine pentru a îndeplini acţiuni contrar exercitării funcţiei.*

Astfel, **Obiectul juridic special** al infracțiunii prevăzute de art. 324 din Codul penal, îl constituie relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care presupune respectarea de către persoanele publice și persoanele publice străine a obligației de a pretinde, accepta sau primi remunerații în strictă conformitate cu legea.

La speță, potrivit învinuirii, inculpatul Ion Agrigoroae, prin acțiunile sale a atentat la obiectul juridic al infracțiunii prevăzute de art. 324 din Codul penal, prin faptul că a pretins,

acceptat și primit suma de 50 euro personal de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA.

Obiectul material sau imaterial al infracțiunii prevăzute de art. 324 din Codul penal, îl reprezintă remunerația ilicită. Aceasta se exprimă prin bunuri, servicii, privilegii, avantaje oferte ori promisiuni sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice sau persoanei publice străine, în toate cazurile având un caracter gratuit.

Este important ca remuneraţia să nu i se cuvină persoanei publice, persoanei publice străine, funcţionarului internaţional, persoanei cu funcţie de demnitate publică, adică nu-i este legal datorată. Este absolut obligatoriu ca remuneraţia ilicită să constituie un contraechivalent al conduitei pe care coruptul se angajează să o adopte, conduită ce se concretizează alternativ în: îndeplinirea sau neîndeplinirea, întârzierea sau grăbirea îndeplinirii unei acţiuni în exercitarea funcţiei sale sau contrar acesteia.

La caz, potrivit învinuirii, obiectul infracțiunii prevăzute de art. 324 din Codul penal îl reprezintă mijloacele bănești în sumă de 50 euro, pretinse, acceptate și primite de inculpatul Ion Agrigoroae de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzută de art. 324 din Codul penal, constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de pretindere, acceptare sau primire, personal sau prin mijlocitor, de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice sau persoanei publice străine, pentru aceasta sau pentru o altă persoană, ori de acceptare a ofertei ori promisiunii de asemenea foloase.

Patru modalități normative cu caracter alternativ ale acțiunii prejudiciabile specificate vizează în mod alternativ următoarele modalităţi normative: 1) pretinderea de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului; 2) acceptarea: a) de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului; b) ofertei ori promisiunii de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului; 3) primirea de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului.

Pretinderea constă într-o cerere, solicitare insistentă ori într-o pretenţie vizând obiectul remunerării ilicite, care se poate manifesta verbal, în scris sau în formă concludentă, fiind inteligibilă pentru cel căruia i se adresează, indiferent dacă a fost satisfăcută sau nu. În cazul pretinderii, iniţiativa aparţine în exclusivitate coruptului, adică persoanei publice ori persoanei publice străine, funcţionarului internaţional ori persoanei cu funcţie de demnitate publică. Indiferent dacă este expresă sau aluzivă, pretinderea remuneraţiei ilicite trebuie să fie univocă, manifestînd intenţia coruptului de a condiţiona de ea conduita legată de obligaţiile sale de servici.

Acceptarea presupune consimţirea sau aprobarea expresă sau tacită de către corupt a obiectului remuneraţiei ilicite etalat de către corupător. În ipoteza acceptării, iniţiativa aparţine

în exclusivitate corupătorului. Astfel, acceptarea presupune realizarea unor acţiuni cu caracter bilateral, corelativ. Sub aspect cronologic, acceptarea întotdeauna urmează unei acţiuni săvârşite din partea corupătorului.

Diferenţa dintre cele două forme ale acceptării rezidă în obiectul remuneraţiei ilicite. Dacă în cazul primei forme acceptarea se face în raport cu anumite bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului, atunci în cea de-a doua formă, acceptarea se face în raport cu o anumită propunere ce provine de la corupător de a-i da coruptului bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin ultimului sau se face în raport cu asumarea de către corupător a unei obligaţii de a da coruptului bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin ultimului.

Nu are nici o relevanţă la încadrare dacă obiectul remuneraţiei ilicite este sau nu determinat sub aspectul naturii, calităţii şi cantităţii (parametrii valorici ai remuneraţiei ilicite), fiind suficient ca persoana publică sau persoana publică străină să consimtă ori să aprobe oferta sau promisiunea făcută din partea corupătorului.

Primirea înseamnă luarea în posesie, obţinerea, încasare de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului de la corupător (sau de la un terţ ce acţionează în numele acestuia) şi nu se limitează neapărat la preluarea manuală de către corupt a obiectului remuneraţiei ilicite. Primirea poate fi realizată şi prin lăsarea bunurilor ce constituie remuneraţia ilicită într-un loc indicat de către corupător, de unde se vor putea prelua oricînd de către corupt.

În cazul modalităţii de primire, iniţiativa aparţine corupătorului şi în mod obligatoriu constituie un act bilateral or, primirea implică inevitabil darea de către corupător a remuneraţiei ilicite.

Pentru a fi în prezenţa modalităţii de primire, luarea în posesie, obţinerea, încasarea remuneraţiei ilicite trebuie să fie spontană. Spontaneitatea presupune fie o relativă concomitenţă între acceptarea propunerii şi primire, fie inexistenţa între acceptarea propunerii şi primirea remuneraţiei ilicite a unui interval de timp, care să permită ca acceptarea să se evidenţieze în calitate de modalitate normativă a faptei prejudiciabile. În lipsa unei concomitenţe dintre acceptare şi primire, primirea se consideră fapt epuizat. În această ipoteză, infracţiunea se consideră consumată din momentul: - acceptării de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului; - acceptării ofertei ori promisiunii de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului. Primirea poate avea loc până ori după acordarea serviciului solicitat, dar cu condiţia că a fost în prealabil acceptată.

Astfel, ***cu privire la latura obiectivă a infracțiunii analizate***, instanța de judecată reține că prin totalitatea probelor cercetate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art.100 alin.(4) din Cod de procedură penală și apreciindu-le în sensul art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității, veridicității și

coroborării reciproce, se constată că probele prezentate spre cercetare în cadrul ședinței de judecată de părți, în ansamblu, confirmă prezența laturii obiective în faptele incriminate lui Ion Agrigoroae, și anume faptul acceptării și primirii sumei de 50 euro personal de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA.

Prin urmare, prin cumulul probelor cercetate, în cadrul examinării cauzei instanța a stabilit că inculpatul Ion Agrigoroae, activând în funcţia de inspector al Biroului Vamal Leuşeni, astfel având calitatea de persoană publică în virtutea prevederilor art. 123 alin. (2) Cod penal, întru realizarea scopului infracţional, la 22.10.2013, în intervalul de timp cuprins între orele 05:19:48 şi 05:20:24, aflându-se în serviciu, la biroul vamal Leuşeni, raionul Hînceşti, contrar interdicţiilor impuse de funcţia publică deţinută, a primit personal de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA, mijloace financiare în sumă de 50 euro personal, pentru a favoriza trecerea mărfurilor transportate de investigatorul sub acoperire, cu mijlocul de transport de model Peugeot Boxer cu nr. de înmatriculare *****, cu diminuarea plăţilor vamale, drepturilor de import asupra mărfurilor și fără efectuarea controlului vamal obligatoriu cuvenit.

Pentru a ajunge la această concluzie, instanța a luat în vedere *procesul-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigaţie – documentarea cu ajutorul metodelor şi mijloacelor tehnice, precum şi localizarea sau urmărirea prin sistemul de poziţionare globală (GPS) şi prin alte mijloace tehnice utilizând aparate tehnice de înregistrare,* relevant fiind partea în privința inculpatului Ion Agrigoroae, și anume evenimentele descrise din **22.10.2013**, cu participarea investigatorului sub acoperire Igor Caraman.

Astfel, potrivit *procesului-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigaţie* menționat supra, la la **22 octombrie 2013** investigatorul Caraman Igor din cadrul Centrului Naţional Anticorupţie în jurul orelor 01:30 a intrat în postul vamal Leuşeni în direcţia PTF Albiţa, în calitate de conducător auto al autoutilitarei marca Peugeot Boxer cu nr. de înmatriculare ***** transportînd colete.

În urma ascultării şi vizualizării înregistrărilor de pe compact discul de marca „Verbatim” cu inscripţia MD 22.10.2013 2, fişierul audio-video – SG9_22_10_2013-DR_MD.012 la ora 05:12, se observă imaginea inspectorului vamal care a fost identificat ca Agrigoroae Ion lângă unitatea de transport împreună cu Caraman Igor şi încă o persoană de genul masculin, dînd indicaţia să fie completată declaraţia vamală. După care la ora 05:16:43, este vizibilă imaginea colaboratorului vamal Agrigoroae Ion în unul din birourile din blocul administrativ, în prezenţa a încă unei angajate vamale, căreia i se adresează „Olesea”.

Din file SG9_22_10_2013-DR_MD.013, se constată în jurul orelor 05:17 , se aud şi se observă acţiunile investigatorului Caraman Igor care a perfectat declaraţia vamală şi o predă lucrătorului vamal (constituţie atletică, circa 40 de ani şi aproximativ 1,80m înălţime, păr sur tuns scurt, îmbrăcat în uniformă de vameş), care a fost identificat ca fiind cet. **Agrigoroae Ion.**

Ulterior împreună se îndreaptă către unitatea de transport**,** apoi la ghişeul de la pista de intrare în Republica Moldova, unde are loc discuţia la fereasta între Caraman Igor fiind afară şi Agrigoroae Ion fiind în interiorul ghişeului. La orele 05:20 se observă cum investigatorul Caraman Igor scoate din buzunar o bancnotă cu valorea nominală de 50 euro şi o intinde în direcţia ferestrei ghişeului.

Din declaraţiile investigatorului Caraman Igor s-a stabilit că acesta, i-a transmis colaboratului vamal Agrigoroae Ion la fereasta ghişeului o bancnotă de **50 euro** cu seria şi nr. **S50362691614.**

În rezultatul ascultării şi vizualizării înregistrărilor de pe discuri, s-a constatat prezenţa unor convorbiri şi imagini care au importanţă pentru cauza penală. Convorbirile au fost stenografiate în conformitate cu prevederile art. 132/9 alin. (9) şi (10) CPP (Anexa nr. 1, nr. 2), stenogramele fiind anexate la prezentul proces-verbal în temeiul art. 132/9 alin. (8), constituind parte integrantă a acestuia. Stenogramele conţin date cu privire la: data, durata convorbirii, locul, datele de identificare ale persoanelor care le-au purtat şi conţinutul convorbirilor.

Discuţiile purtate cu funcţionari publici din Republica Moldova au fost înregistrate audio-video, folosind tehnica specială DGA şi au fost fixate pe un suport optic CD de marca „Verbatim" cu inscripţia MD 22.10.2013 2, fişierul audio-video – SG9_22_10_2013-DR_MD.013.

Subsecvent, sunt relevante și relevante și stenogramele anexare la procesul-verbal menționat supra (vol. 2, f. d. 136). Prin urmare, din stenogramele din dosar în coroborare cu înregistrările video, din momentul începerii verificărilor de către inspectorul vamal, începe discuția dintre Caraman (care este indicat ca fiind A) și Ion Agrigoroae (care este indicat ca fiind B). La fel, este indicat și C ca fiind alt investigator sub acoperire, care se afla în unitatea de transport: *"B: Stai acolo, n-ai voie să intri. Cît plăteşti 1000 de lei în casă? A: Şi mai puţin. B: Poftim. A: Şi mai puţin dacă se poate. B: Suma aici trebuie să o scrii măcar în total. Aspirator nu ai scris? A: Dapu aşeea prima am scris, şi iară să scriu, mai scriu o dată a să se primească că. B: În care prima? Aici îi telefon mobil. A: Scriele mata. B: Aici îs paste dulciuri, Scrie aspirator. Scrie normal aspirator. A: Cît să pun eu aspiratorul? B: Cît socoţi. B: Treci la fereastră. A: 50 de euro îi bun? 50 de euro, e ştie. C: Ai plătit ceva în casă? A: Nică. I-am dat 50 de euro şi. C: S-o temut să te înregistreze în baza de date. A: Îs nebuni ăi."*.

Astfel, înregistrările audio-video audiate și vizualizate nemijlocit în ședința de judecată, coroborate cu procesul-verbal de consemnare a măsurii speciale de investigație, cu stenogramele anexate și cu declarațiile investigatorului sub acoperire Igor Caraman, demonstrează, dincolo de orice dubiu rezonabil, că, la 22 octombrie 2013, inculpatul Ion Agrigoroae a acceptat și primit suma de 50 de euro, care nu i se cuvenea, în legătură cu exercitarea atribuțiilor sale de serviciu.

Caracterul ilicit al remunerației rezultă din discuția purtată între inculpat și investigator în contextul perfectării formalităților vamale, inclusiv din împrejurarea că, după discuțiile privind

suma ce urma a fi indicată și plătită „în casă”, Caraman l-a întrebat „50 de euro îi bun?”. Ulterior, înregistrarea video surprinde momentul în care investigatorul scoate din buzunar o bancnotă de 50 de euro și o întinde spre fereastra ghișeului în care se afla inculpatul.

Primirea sumei este confirmată prin coroborarea acestei secvențe cu cele menţionate în procesul verbal, potrivit cărora i-a fost transmis lui Ion Agrigoroae o bancnotă de 50 de euro. Prin urmare, succesiunea discuțiilor, oferta sumei de 50 de euro și remiterea ulterioară a banilor confirmă existența unei legături directe între remunerația ilicită și conduita inculpatului în exercitarea atribuțiilor sale de serviciu.

La fel, sunt relevante și concluziile *raportului de expertiză din nr.181-184 din 01 mai 2013*, în baza căruia s-a stabilit că mijloacle băneşti prezentate expertului sunt autentice, *raportului de expertiză din nr.187, 188 din 02 mai 2013*, în baza căruia s-a stabilit că mijloacle băneşti prezentate expertului sunt autentice și *raportului de expertiză din nr.419-421 din 05 octombrie 2013*, în baza căruia s-a stabilit că mijloacle băneşti prezentate expertului sunt autentice, cee ce denotă că sumele folosite de către investigatorii sub acoperire au fost autentice.

Faptul că Agrigoroaie Ion se afla la serviciu la data de 22.10.2013 este confirmat prin graficul de serviciu al postului vamal Leușeni – Albița (auto).

Subsecvent, instanța consideră relevant la speță și *procesul verbal de recunoaștere după fotografie, întocmit la 22 octombrie 2013* (vol. 21, f. d. 232 - 233), conform căruia Igor Caraman, fiind-ui prezentate spre recunoaștere 6 fotografii, a declarat că recunoaște persoana de pe fotografia nr. 6.

Nu în ultimul rând, instanța reține și *declarațiile investigatorilor sub acoperire Paraschiv Marian și Cristea Adrian-Ionuț*, audiați prin intermediul comisiei rogatorii. Astfel, Paraschiv Marian a declarat că a fost autorizat să participe la activități de investigare desfășurate pe teritoriul Republicii Moldova în vederea identificării și documentării faptelor de corupție comise în PTF Leușeni și pe teritoriul Republicii Moldova de către lucrători vamali, polițiști de frontieră și alți funcționari cu statut special. Martorul a explicat că, în cadrul acestei activități, tranzita punctul de trecere a frontierei în calitate de conducător auto al unei autoutilitare care transporta colete și intra în contact cu funcționarii responsabili de verificarea documentelor, a mijlocului de transport și a mărfurilor. Totodată, acesta a arătat că, în asemenea împrejurări, funcționarii solicitau diferite sume de bani pentru efectuarea unui control superficial, pentru a nu verifica în detaliu marfa ori pentru a nu-și îndeplini în mod corespunzător atribuțiile de serviciu.

La rândul său, Cristea Adrian-Ionuț a relatat că activitatea era desfășurată în cadrul unei colaborări dintre autoritățile române și cele ale Republicii Moldova, fiind constituită o echipă comună româno-moldovenească. Acesta a declarat că a fost autorizat să tranziteze frontiera prin PTF Albița–Leușeni, având rolul de conducător auto al unei autoutilitare în care erau transportate pretinse colete provenite din Italia. Martorul a precizat că fiecare trecere prin

punctul de frontieră era fixată cu mijloace audio-video și că, după fiecare trecere, erau întocmite procese-verbale în care se consemnau cele întâmplate. Cristea Adrian-Ionuț a mai explicat că, pe parcursul unei treceri, petrecea în punctul de frontieră aproximativ două – două ore și jumătate, interval în care interacționa în mod repetat cu polițiștii de frontieră și lucrătorii vamali, ceea ce îi permitea să rețină anumite semnalmente ale persoanelor cu care intra în contact. Totodată, acesta a subliniat că întocmirea proceselor-verbale imediat după fiecare trecere și înregistrarea audio-video a activităților permiteau păstrarea detaliilor relevante și verificarea ulterioară a identității persoanelor implicate.

Instanța reține că aceste declarații sunt relevante pentru a explica modul concret în care s-au desfășurat activitățile investigatorilor sub acoperire, scopul pentru care aceștia tranzitau PTF Leușeni, împrejurările în care intrau în contact cu funcționarii publici, precum și modalitatea în care fiecare trecere era documentată. Declarațiile respective se coroborează cu procesele-verbale de consemnare a măsurilor speciale de investigații, cu înregistrările audio-video și cu stenogramele anexate acestora.

Sub aspectul **laturii subiective**, instanța relevă că a infracțiunii se caracterizează prin intenție directă. Motivul infracțiunii în cauză se exprimă de cele mai multe ori în interesul material sau în năzuința de a obține unele avantaje nepatrimoniale.

Infracțiunea de corupere pasivă poate fi comisă doar cu intenţie directă, întrucât scopul infracţiunii este unul special, având o natură alternativă, şi anume: 1) scopul îndeplinirii – în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă – de către corupt a unei acţiuni în exercitarea funcţiei sau contrar funcţiei în cauză; 2) scopul neîndeplinirii – în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă – de către corupt a unei acţiuni în exercitarea funcţiei sau contrar funcţiei în cauză; 3) scopul întârzierii îndeplinirii – în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă – de către corupt a unei acţiuni în exercitarea funcţiei sau contrar funcţiei în cauză; 4) scopul grăbirii îndeplinirii – în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă – de către corupt a unei acţiuni în exercitarea funcţiei sau contrar funcţiei în cauză. Pentru calificarea faptei în baza art.324 din Codul penal, nu este obligatoriu realizarea efectivă a scopului special.

Sub aspectul laturii subiective, instanța reține că Ion Agrigoroaie a acționat cu intenție directă, întrucât, cunoscând că suma de 50 de euro nu i se cuvenea, a acceptat și primit-o în scopul favorizării trecerii mărfurilor cu diminuarea plăților vamale și fără efectuarea controlului vamal obligatoriu. Interesul material și scopul special rezultă din discuțiile purtate și din circumstanțele remiterii banilor.

Din punct de vedere al **calității de subiect al infracțiunii**, instanța statuează că inculpatul Ion Agrigoroae este persoana fizică responsabilă care la momentul comiterii faptei a atins vârsta de 16 ani. De asemenea subiectul trebuie să aibă calitatea specială de persoană publică. La caz, inculpatul Ion Agrigoroae a activat în perioada relevantă în funcţia de inspector al Biroului Vamal Leuşeni, astfel având calitatea de persoană publică în virtutea prevederilor art. 123 alin. (2) Cod penal.

În concluzie, în urma examinării circumstanțelor cauzei și a probelor administrate, instanța constată că, în acțiunile inculpatului Ion Agrigoroaie sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de corupere pasivă, în varianta normativă de acceptare și primire. Totodată, nu au fost stabilite circumstanțe care să înlăture caracterul penal al faptei. Vinovăția acestuia în acceptarea și primirea personală, în calitate de persoană publică, a sumei de 50 euro, care nu i se cuvenea, pentru îndeplinirea unor acțiuni contrare funcției sale, a fost demonstrată dincolo de orice dubiu rezonabil. Prin urmare, Ion Agrigoroaie urmează a fi condamnat potrivit art. 324 alin. (1) din Codul penal, în vigoare la momentul pronunțării prezentei sentințe.

5.22. Cu referire la vinovăția inculpatului Stanislav Budescu în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (2) lit. c) din Codul penal *(în vigoare la momentul comiterii faptei).*

Inițial, instanța de judecată consideră necesar de a se expune asupra formei agravante a infracțiunii imputate inculpatului Stanislav Budescu și anume forma estorcării prevăzute la art. 324 alin. (2) lit. c) din Codul penal, în vigoare la momentul comiterii faptelor.

Astfel, instanța de judecată apreciind fiecare probă la prezenta speță din punct de vedere al pertinenței, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, a ajuns la concluzia că acțiunile inculpatului Stanislav Budescu, incorect au fost calificate de organul de urmărire penală pe indicii componenței infracțiunii prevăzute la art. 324 alin. (2) lit. c) din Codul penal, în vigoare la momentul comiterii faptelor, din care considerent instanța de judecată urmează a recalifica fapta imputată conform componenței de infracțiune prevăzută de art. 324 alin. (1) din Codul penal, în vigoare la data pronunțării prezentei sentințe.

La acest aspect instanța de judecată își întemeiază soluția pe prevederile art. 325 alin. (2) Cod procedură penală, care stipulează că, modificarea învinuirii în instanța de judecată se admite dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului și nu se lezează dreptul lui la apărare. Astfel coroborând situația de fapt cu cea de drept ce reglementează speța supusă judecății se concluzionează că, recalificarea învinuirii, nu încalcă condiția impusă de art. 325 alin. (2) Cod procedură penală. În cadrul ședinței de judecată, la etapa cercetării judecătorești s-a concluzionat că condiția de bază la reținerea calificării faptei în baza art. art. 324 alin. (2) lit. c) din Codul penal în vigoare la momentul comiterii faptei, deoarece elementul de extorcare nu s-a constatat.

În continuare, instanța consideră necesar de a preciza faptul că, faptele reținute în acțiunile inculpatului Stanislav Budescu au fost comise la data de 27.08.2013. Ultima modificare a normei prevăzute la art. 324 din Codul penal a fost operată prin Legea nr.136 din 06.06.2024, în vigoare din 07.09.2024. La caz se atestă că legea penală mai favorabilă inculpatului este cea în vigoare la data pronunțării prezentei sentințe, ceea ce determina instanța de judecată să aplice la caz legea în vigoare la data pronunțării prezentei sentințe, concluzie ce rezultă din conținutul principiului reflectat în art. 10 Cod penal.

Referitor la elementul de extorcarea ca modalitate normativă a faptei prejudiciabile în contextul agravatei de la art.324 alin.(2) lit. c) Cod penal în vigoare la data comiterii faptei, imputate la caz, instanța remarcă că, se poate realiza prin una din următoarele modalități faptice: - punerea victimei în situația care o determină să-i transmită coruptului remunerația ilicită, pentru a preîntâmpina producerea efectelor nefaste pentru interesele legitime sau ilegitime ale victimei.

În calitate de probă decisivă pe aspectul extorcării reținute de acuzare a fost prezentat și cercetat în cadrul cercetării judecătorești, *procesul-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigaţie – documentarea cu ajutorul metodelor şi mijloacelor tehnice, precum şi localizarea sau urmărirea prin sistemul de poziţionare globală (GPS) şi prin alte mijloace tehnice utilizând aparate tehnice de înregistrare,* relevant fiind partea în privința inculpatului Stanislav Budescu, și anume evenimentele descrise din **27.08.2013.** La fel, în cadrul cercetării judecătoreși, au fost vizualizate și înregistrările video relevante, împreună cu stenogramele (vol. 2, f. d. 103). Prin urmare, din stenogramele din dosar în coroborare cu înregistrările video, din momentul începerii verificărilor de către inspectorul vamal, începe discuția dintre Caraman (care este indicat ca fiind B) și Stanislav Budescu (care este indicat ca fiind A):*"A: Și motor ai tu acolo? B: Nu-i motor A: Da șii așela? zi repede B: Da n-am motor A: Da șii așela, motor electric? B: Îi de asta, microundă A: Aista-i șchif? B: Ăi, șchif, dacă vrei î-ți desfac A: Da jios, jios, șii teracotă sau șii așeia? B: Da, teracotă îs coropșile cu teracotă, și aici vin coropșile și h***** șelea niște trube în picioare, nu-i motor A: Îi șchiv B: Ăi, f***** șela de la microunde A: Du-te și lasă de-un ceai la băieți B: Cît trebuiește? A: Lasă și tu B: Îi bun 5 euro? A: Îi bun A: El nu-i motor, dară șchiv de la și? B: Da nu-i șchiv, îi o trubă în chișioare, de la teracotă A: Aaa".*

Astfel, apreciind conținutul convorbirii, instanța constată că probele administrate nu relevă niciuna dintre modalitățile faptice proprii extorcării. Din conduita inculpatului nu rezultă că acesta l-ar fi amenințat, explicit sau implicit, pe Igor Caraman cu lezarea unor interese legitime ori ilegitime, că i-ar fi creat intenționat o situație constrângătoare sau că ar fi nesatisfăcut o solicitare pentru a-l obliga să transmită remunerația ilicită în scopul evitării unui prejudiciu. Discuția evidențiază o lipsă de o componentă coercitivă. Prin urmare, circumstanțele constatate nu dovedesc, semnul calificativ al extorcării.

În astfel de condiții, se impune recalificarea faptei de către instanța de judecată în prevederile art. 324 alin. (1), în vigoare la data pronunțării prezentei sentințe, și anume coruperea pasivă, *exprimată prin pretinderea, acceptarea şi primirea, personal, de către o persoană publică de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru sine pentru a îndeplini acţiuni contrar exercitării funcţiei.*

Astfel, **Obiectul juridic special** al infracțiunii prevăzute de art. 324 din Codul penal, îl constituie relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care presupune respectarea de către persoanele publice și persoanele publice străine a obligației de a pretinde, accepta sau primi remunerații în strictă conformitate cu legea.

La speță, potrivit învinuirii, inculpatul Stanislav Budescu, prin acțiunile sale a atentat la obiectul juridic al infracțiunii prevăzute de art. 324 din Codul penal, prin faptul că a pretins, acceptat și primit suma de 5 euro personal de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA.

Obiectul material sau imaterial al infracțiunii prevăzute de art. 324 din Codul penal, îl reprezintă remunerația ilicită. Aceasta se exprimă prin bunuri, servicii, privilegii, avantaje oferte ori promisiuni sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice sau persoanei publice străine, în toate cazurile având un caracter gratuit.

Este important ca remuneraţia să nu i se cuvină persoanei publice, persoanei publice străine, funcţionarului internaţional, persoanei cu funcţie de demnitate publică, adică nu-i este legal datorată. Este absolut obligatoriu ca remuneraţia ilicită să constituie un contraechivalent al conduitei pe care coruptul se angajează să o adopte, conduită ce se concretizează alternativ în: îndeplinirea sau neîndeplinirea, întârzierea sau grăbirea îndeplinirii unei acţiuni în exercitarea funcţiei sale sau contrar acesteia.

La caz, potrivit învinuirii, obiectul infracțiunii prevăzute de art. 324 din Codul penal îl reprezintă mijloacele bănești în sumă de 5 euro, pretinse, acceptate și primite de inculpatul Stanislav Budescu de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzută de art. 324 din Codul penal, constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de pretindere, acceptare sau primire, personal sau prin mijlocitor, de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice sau persoanei publice străine, pentru aceasta sau pentru o altă persoană, ori de acceptare a ofertei ori promisiunii de asemenea foloase.

Patru modalități normative cu caracter alternativ ale acțiunii prejudiciabile specificate vizează în mod alternativ următoarele modalităţi normative: 1) pretinderea de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului; 2) acceptarea: a) de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului; b) ofertei ori promisiunii de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului; 3) primirea de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului.

Pretinderea constă într-o cerere, solicitare insistentă ori într-o pretenţie vizând obiectul remunerării ilicite, care se poate manifesta verbal, în scris sau în formă concludentă, fiind inteligibilă pentru cel căruia i se adresează, indiferent dacă a fost satisfăcută sau nu. În cazul pretinderii, iniţiativa aparţine în exclusivitate coruptului, adică persoanei publice ori persoanei publice străine, funcţionarului internaţional ori persoanei cu funcţie de demnitate publică. Indiferent dacă este expresă sau aluzivă, pretinderea remuneraţiei ilicite trebuie să fie univocă, manifestînd intenţia coruptului de a condiţiona de ea conduita legată de obligaţiile sale de servici.

Acceptarea presupune consimţirea sau aprobarea expresă sau tacită de către corupt a obiectului remuneraţiei ilicite etalat de către corupător. În ipoteza acceptării, iniţiativa aparţine în exclusivitate corupătorului. Astfel, acceptarea presupune realizarea unor acţiuni cu caracter bilateral, corelativ. Sub aspect cronologic, acceptarea întotdeauna urmează unei acţiuni săvârşite din partea corupătorului.

Diferenţa dintre cele două forme ale acceptării rezidă în obiectul remuneraţiei ilicite. Dacă în cazul primei forme acceptarea se face în raport cu anumite bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului, atunci în cea de-a doua formă, acceptarea se face în raport cu o anumită propunere ce provine de la corupător de a-i da coruptului bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin ultimului sau se face în raport cu asumarea de către corupător a unei obligaţii de a da coruptului bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin ultimului.

Nu are nici o relevanţă la încadrare dacă obiectul remuneraţiei ilicite este sau nu determinat sub aspectul naturii, calităţii şi cantităţii (parametrii valorici ai remuneraţiei ilicite), fiind suficient ca persoana publică sau persoana publică străină să consimtă ori să aprobe oferta sau promisiunea făcută din partea corupătorului.

Primirea înseamnă luarea în posesie, obţinerea, încasare de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului de la corupător (sau de la un terţ ce acţionează în numele acestuia) şi nu se limitează neapărat la preluarea manuală de către corupt a obiectului remuneraţiei ilicite. Primirea poate fi realizată şi prin lăsarea bunurilor ce constituie remuneraţia ilicită într-un loc indicat de către corupător, de unde se vor putea prelua oricînd de către corupt.

În cazul modalităţii de primire, iniţiativa aparţine corupătorului şi în mod obligatoriu constituie un act bilateral or, primirea implică inevitabil darea de către corupător a remuneraţiei ilicite.

Pentru a fi în prezenţa modalităţii de primire, luarea în posesie, obţinerea, încasarea remuneraţiei ilicite trebuie să fie spontană. Spontaneitatea presupune fie o relativă concomitenţă între acceptarea propunerii şi primire, fie inexistenţa între acceptarea propunerii şi primirea remuneraţiei ilicite a unui interval de timp, care să permită ca acceptarea să se evidenţieze în calitate de modalitate normativă a faptei prejudiciabile. În lipsa unei concomitenţe dintre acceptare şi primire, primirea se consideră fapt epuizat. În această ipoteză, infracţiunea se consideră consumată din momentul: - acceptării de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului; - acceptării ofertei ori promisiunii de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului. Primirea poate avea loc până ori după acordarea serviciului solicitat, dar cu condiţia că a fost în prealabil acceptată.

Astfel, ***cu privire la latura obiectivă a infracțiunii analizate***, instanța de judecată reține că prin totalitatea probelor cercetate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art.100

alin.(4) din Cod de procedură penală și apreciindu-le în sensul art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității, veridicității și coroborării reciproce, se constată că probele prezentate spre cercetare în cadrul ședinței de judecată de părți, în ansamblu, confirmă prezența laturii obiective în faptele incriminate lui Stanislav Budescu, și anume faptul pretinderii, acceptării și primirii sumei de 5 euro personal de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA.

Pentru a ajunge la această concluzie, instanța de judecată a luat în vedere *procesul-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigaţie – documentarea cu ajutorul metodelor şi mijloacelor tehnice, precum şi localizarea sau urmărirea prin sistemul de poziţionare globală (GPS) şi prin alte mijloace tehnice utilizând aparate tehnice de înregistrare,* și anume partea relevantă pentru episodul analizat din 27.08.2013, în care este indicat că la **27 august 2013,** investigator sub acoperire, cetăţean al Republicii Moldova Caraman Igor, autorizat în baza ordonanţei din 28.06.2013 a procurorului în Procuratura Anticorupţie, Roman Statnîi, şi a încheierii Judecătoriei Hînceşti, să documenteze persoanele cu statut public şi cu funcţie de răspundere din cadrul Serviciului Vamal, poliţiei de frontieră şi poliţiei patrulare, cu ajutorul metodelor şi mijloacelor tehnice, în momentul comiterii actelor de corupere, s-a prezentat la intrarea în Republica Moldova prin PTF Leuşeni, în jurul orelor 06:40, în calitate de conducător auto al autoutilitarei marca Peugeot Boxer cu nr. de înmatriculare *****, transportând colete cu destinaţia Chişinău.

Rezultatele măsurii speciale de investigaţii din această dată se conţin pe DVD-R de model „Verbatim" cu inscripţia 27-08-2013-MD Nr. 624/DGA/2013, în care se conţine 2 mape: 27.08.2013-DR în care se conţin fişierele SG_27_08_2013_DR_MD1.002; SG_27_08_2013_DR_MD2.003; SG_27_08_2013_DR_MD3.004; şi mapa 27.08.2013-ST în care se conţin fişierele audio-video: SG_27_08_2013_ST_MD.002; SG_27_08_2013_ST_MD1.003; SG_27_08_2013_ST_MD2.004;

În urma ascultării şi vizualizării înregistrărilor de pe compact discul menţionat mapa 27.08.2013-ST fişierul SG_27_08_2013_ST_MD1.003, se vizualizează la ora 07:10:32, imaginea angajatului vamal în cabina maşinii de la scaner, stând aşezat, iar la ora 07:11:51, este vizibi în înregistrări faptul transmiterii sumei de **5 euro** de către cet. Caraman Igor către angajatul vamal cu atribuţii de scanare pe care acesta îi pune pe unul din rafturile din cabină, care a fost identificat de către investigator ca cet.**Budescu Stanislav**. Acesta a transmis o bancnotă de 5 euro seria şi nr. **X22053189845.**

Aproximativ la 07:30, cet.Caraman Igor a părăsit PTF Leuşeni în direcţia Chişinău.

În rezultatul ascultării şi vizualizării înregistrărilor de pe discuri, s-a constatat prezenţa unor convorbiri şi imagini care au importanţă pentru cauza penală. Convorbirile au fost stenografiate în conformitate cu prevederile art. 132/9 alin. (9) şi (10) CPP (Anexa nr. 1, nr. 2), stenogramele fiind anexate la prezentul proces-verbal în temeiul art. 132/9 alin. (8), constituind parte integrantă a acestuia. Stenogramele conţin date cu privire la: data, durata convorbirii, locul, datele de identificare ale persoanelor care le-au purtat şi conţinutul convorbirilor.

Relevante sunt și stenogramele care au fost anexate la procesul-verbal menționat supra (vol. 2, f. d. 103). Prin urmare, din stenogramele din dosar în coroborare cu înregistrările video, din momentul începerii verificărilor de către inspectorul vamal, începe discuția dintre Caraman (care este indicat ca fiind B) și Stanislav Budescu (care este indicat ca fiind A):*"A: Şi motor ai tu acolo? B: Nu-i motor A: Da şii aşela? zi repede B: Da n-am motor A: Da şii aşela, motor electric? B: Îi de asta, microundă A: Aista-i şchif? B: Ăi, şchif, dacă vrei î-ți desfac A: Da jios, jios, şii teracotă sau şii aşeia? B: Da, teracotă îs coropşile cu teracotă, şi aici vin coropşile şi h***** şelea nişte trube în picioare, nu-i motor A: Îi şchiv B: Ăi, f***** şela de la microunde A: Du-te şi lasă de-un ceai la băieți B: Cît trebuieşte? A: Lasă şi tu B: Îi bun 5 euro? A: Îi bun A: El nu-i motor, dară şchiv de la şi? B: Da nu-i şchiv, îi o trubă în chişioare, de la teracotă A: Aaa".*

Astfel, înregistrările audio-video audiate și vizualizate nemijlocit în ședința de judecată, coroborate cu procesul-verbal de consemnare a măsurii speciale de investigație și cu stenogramele anexate, demonstrează, dincolo de orice dubiu rezonabil, că, la 27.08.2013, inculpatul Stanislav Budescu a pretins, acceptat și primit de la investigatorul sub acoperire Igor Caraman suma de 5 euro, care nu i se cuvenea, în legătură cu exercitarea atribuțiilor sale de serviciu. Pretinderea remunerației ilicite rezultă din conținutul discuției purtate între inculpat și investigator, în cadrul căreia, după verificarea mărfurilor transportate și discuțiile referitoare la natura unor bunuri aflate în autoutilitară, inculpatul i-a comunicat „Du-te și lasă de-un ceai la băieți". La întrebarea investigatorului „Cît trebuieşte?", inculpatul a răspuns „Lasă și tu", manifestare verbală care, apreciată în contextul întregii conversații, relevă solicitarea unei remunerații ilicite, chiar dacă inculpatul nu a indicat expres cuantumul acesteia.

Acceptarea remunerației rezultă din răspunsul afirmativ „Îi bun", formulat de inculpat la întrebarea investigatorului „Îi bun 5 euro?", prin care acesta și-a manifestat în mod neechivoc acordul pentru primirea sumei respective. Primirea efectivă a banilor este confirmată de secvența video de la ora 07:11:51, în care se observă cum Igor Caraman îi transmite inculpatului Stanislav Budescu o bancnotă de 5 euro, pe care acesta o preia și o plasează pe unul dintre rafturile din cabina de serviciu. Prin urmare, ansamblul probator confirmă săvârșirea faptei incriminate în modalitățile normative ale pretinderii, acceptării și primirii remunerației ilicite în sumă de 5 euro.

Subsecvent, cele indicate supra sunt susținute și de *procesul verbal de recunoaștere după fotografie, întocmit la 27 august 2013* (vol. 21, f. d. 165 - 166), conform căruia Igor Caraman, fiind-ui prezentate spre recunoaștere 6 fotografii, a declarat că recunoaște persoana de pe fotografia nr. 4.

Nu în ultimul rând, sunt relevante și concluziile *raportului de expertiză din nr.181-184 din 01 mai 2013*, în baza căruia s-a stabilit că mijloacle băneşti prezentate expertului sunt autentice, *raportului de expertiză din nr.187, 188 din 02 mai 2013*, în baza căruia s-a stabilit că mijloacle băneşti prezentate expertului sunt autentice și *raportului de expertiză din nr.419-421 din 05 octombrie 2013*, în baza căruia s-a stabilit că mijloacle băneşti prezentate expertului sunt

autentice, cee ce denotă că sumele folosite de către investigatorii sub acoperire au fost autentice.

Sub aspectul **laturii subiective**, instanța relevă că a infracțiunii se caracterizează prin intenție directă. Motivul infracțiunii în cauză se exprimă de cele mai multe ori în interesul material sau în năzuința de a obține unele avantaje nepatrimoniale.

Infracţiunea de corupere pasivă poate fi comisă doar cu intenţie directă, întrucât scopul infracţiunii este unul special, având o natură alternativă, şi anume: 1) scopul îndeplinirii – în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă – de către corupt a unei acţiuni în exercitarea funcţiei sau contrar funcţiei în cauză; 2) scopul neîndeplinirii – în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă – de către corupt a unei acţiuni în exercitarea funcţiei sau contrar funcţiei în cauză; 3) scopul întârzierii îndeplinirii – în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă – de către corupt a unei acţiuni în exercitarea funcţiei sau contrar funcţiei în cauză; 4) scopul grăbirii îndeplinirii – în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă – de către corupt a unei acţiuni în exercitarea funcţiei sau contrar funcţiei în cauză. Pentru calificarea faptei în baza art.324 din Codul penal, nu este obligatoriu realizarea efectivă a scopului special. Instanța arată că, în lipsa unuia dintre aceste scopuri, fapta nu va putea fi încadrată potrivit art. 324 Cod penal, însă poate opera răspunderea contravențională în baza art. 315 Cod contravențional, în cazul în care cele comise presupun primirea (luarea) în exercițiul funcțiunii de recompensă nelegitimă sau de folos material, dacă fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

La fel, un punct important pentru calificarea acțiunilor inculpatului Stanislav Budescu este faptul, că infracțiunea de corupere pasivă va exista atunci când îndeplinirea ori neîndeplinirea, întârzierea neîndeplinirii sau grăbirea îndeplinirii acțiunii pentru care coruptul pretinde, acceptă, primește, extorcă remunerația ilicită face parte din sfera atribuțiilor de serviciu ale acestuia sau este contrară acestor atribuții, urmând să se stabilească și să se indice în rechizitoriu și în mod obligatoriu, să se arate actul normativ ori actul administrativ care le reglementează. Reieșind din cele menționate supra, instanța reiterează, că scopurile descrise supra ce ar face posibilă calificarea acțiunilor inculpatului Stanislav Budescu în baza art. 324 alin. (1) Cod penal la caz lipsesc.

Or, cu toate că la caz s-a stabilit că Stanislav Budescu a pretins, acceptat și primit remunerație ilicită în mărime de 5 euro, instanța consideră că nu este prezent scopul special al infracțiunii prevăzute de art. 324 Cod penal. Astfel, în circumstanțele stabilite, inspectorul vamal Budescu Stanislav nici nu trebuia să îndeplinească acțiuni contrar funcției, deoarece acesta potrivit atribuțiilor de serviciu nici nu avea asemenea atribuții precum ar fi diminuarea plăților vamale, precum și efectuarea controlului vamal. În ceea ce privește efectuarea controlului vamal, din înregistrări s-a stabilit că a fost efectuat cu raze X-Ray, după care a fost transmis mai departe lui Boaghie Dorin. Prin urmare, în lipsa scopului caracteristic al infracțiunii de corupere pasivă și lipsa posibilității încadrării potrivit unei alte infracțiuni,

instanța consideră că fapta comisă de către Budescu Stanislav urmează a fi calificată potrivit art. 315 din Codul contravențional, în următoarele circumstanțe.

Astfel, Budescu Stanislav activând în funcția de inspector al Serviciului Vamal, potrivit ordinului nr. 19-p din 14.01.2013, acționând intenționat, în interes personal și în detrimentul imaginii pozitive a Serviciului Vamal, pe care îl reprezenta, precum și a interesului public, având scop de profit, la 27.08.2013, în intervalul de timp cuprins între orele 07:10:20 şi 07:12:25, aflându-se în serviciu, la Postul vamal Leuşeni – Albița (auto), amplasat în raionul Hînceşti, contrar interdicţiilor impuse de funcţia publică deţinută, a primit personal de la investigatorul sub acoperire Caraman Igor, sub controlul organului de urmărire penală a CNA, mijloace financiare ce nu i se cuvin în sumă de 5 euro. Respectiv, Budescu Stanislav a comis contravenția prevăzută de art. 315 Cod contravențional (în vigoare la data comiterii faptei), după semnele calificative: *Primirea (luarea) în exerciţiul funcţiunii de recompensă nelegitimă, dacă fapta nu întruneşte elementele constitutive ale infracţiunii.*

Necătând la aceasta, instanța va înceta procesul contravențional în privința lui Budescu Stanislav din considerentele ce urmează.

Conform art.30 alin.(2) Cod contravențional (în vigoare la data comiterii faptei), termenul general de prescripție a răspunderii contravenţionale este de 1 an. Reținând respectivele prevederi, precum și luând în considerație, că faptele reținute în sarcina lui Budescu Stanislav au avut loc în anul 2013, iar la momentul examinării cauzei a trecut mai mult de 1 an, potrivit prevederilor art.441 alin.(1) lit. b) Cod contravențional, instanța consideră, că procesul contravenţional în privința lui Budescu Stanislav în baza art.315 Cod contravențional, în vigoare la data comiterii faptei, urmează a fi încetat din motivul expirării termenului de prescripție a răspunderii contravenționale.

5.23. Cu referire la vinovăția inculpatului Vladislav Fuștei în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (2) lit. c) din Codul penal *(în vigoare la momentul comiterii faptei).*

Inițial, instanța de judecată consideră necesar de a se expune asupra formei agravante a infracțiunii imputate inculpatului Vladislav Fuștei și anume forma estorcării prevăzute la art. 324 alin. (2) lit. c) din Codul penal, în vigoare la momentul comiterii faptelor.

Astfel, instanța de judecată apreciind fiecare probă la prezenta speță din punct de vedere al pertinenței, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, a ajuns la concluzia că acțiunile inculpatului Vladislav Fuștei, incorect au fost calificate de organul de urmărire penală pe indicii componenței infracțiunii prevăzute la art. 324 alin. (2) lit. c) din Codul penal, în vigoare la momentul comiterii faptelor, din care considerent instanța de judecată urmează a recalifica fapta imputată conform componenței de infracțiune prevăzută de art. 324 alin. (1) din Codul penal, în vigoare la data pronunțării prezentei sentințe.

La acest aspect instanța de judecată își întemeiază soluția pe prevederile art. 325 alin. (2) Cod procedură penală, care stipulează că, modificarea învinuirii în instanța de judecată se admite dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului și nu se lezează dreptul lui la apărare. Astfel coroborând situația de fapt cu cea de drept ce reglementează speța supusă judecății se concluzionează că, recalificarea învinuirii, nu încalcă condiția impusă de art. 325 alin. (2) Cod procedură penală. În cadrul ședinței de judecată, la etapa cercetării judecătorești s-a concluzionat că condiția de bază la reținerea calificării faptei în baza art. art. 324 alin. (2) lit. c) din Codul penal în vigoare la momentul comiterii faptei, deoarece elementul de extorcare nu s-a constatat.

În continuare, instanța consideră necesar de a preciza faptul că, faptele reținute în acțiunile inculpatului Vladislav Fuștei au fost comise la data de 15.10.2013. Ultima modificare a normei prevăzute la art. 324 din Codul penal a fost operată prin Legea nr.136 din 06.06.2024, în vigoare din 07.09.2024. La caz se atestă că legea penală mai favorabilă inculpatului este cea în vigoare la data pronunțării prezentei sentințe, ceea ce determina instanța de judecată să aplice la caz legea în vigoare la data pronunțării prezentei sentințe, concluzie ce rezultă din conținutul principiului reflectat în art. 10 Cod penal.

Referitor la elementul de extorcarea ca modalitate normativă a faptei prejudiciabile în contextul agravatei de la art.324 alin.(2) lit. c) Cod penal în vigoare la data comiterii faptei, imputate la caz, instanța remarcă că, se poate realiza prin una din următoarele modalității faptice: - punerea victimei în situația care o determină să-i transmită coruptului remunerația ilicită, pentru a preîntâmpina producerea efectelor nefaste pentru interesele legitime sau ilegitime ale victimei.

În calitate de probă decisivă pe aspectul extorcării reținute de acuzare a fost prezentat și cercetat în cadrul cercetării judecătorești, *procesul-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigaţie – documentarea cu ajutorul metodelor şi mijloacelor tehnice, precum şi localizarea sau urmărirea prin sistemul de poziţionare globală (GPS) şi prin alte mijloace tehnice utilizând aparate tehnice de înregistrare,* relevant fiind partea în privința inculpatului Vladislav Fuștei, și anume evenimentele descrise din **15.10.2013.** La fel, în cadrul cercetării judecătoreși, au fost vizualizate și înregistrările video relevante, împreună cu stenogramele (vol. 2, f. d. 132 - 133). Prin urmare, din stenogramele din dosar în coroborare cu înregistrările video, din momentul începerii verificărilor de către inspectorul vamal, începe discuția dintre Caraman (care este indicat ca fiind B) și Vladislav Fuștei (care este indicat ca fiind A):*”A: Și fel de cărucioare ai scris tu? B: Am scris și eu din capul meu că l-am văzut pe acela lângă avtobus, căruț, telege de estea A: Cresle, și za cresle? avto creslă sau și B: Am scris ca să șie mai multe, că cu securitatea asta internă. Ai văzut și singur și în mașină A: Microunde. Și ce povestești tu? B: Îi jumate de mașină A: Cît? Cu chitanță cît lăsai? B: Da fără chitanță? A: Nu te întreb cu chitanță cît lăsai? B: Lăsam, cît spuneai atîta lăs eu tăt timpul las, cît ziceți atîta las, am în vedere la soviști, că tăt înțelege care îi situația A: Haine bicicletă una, Da macar scrie b***** muha B: Nu-mi tebuie mie A: Pixul unde-i? Ți-am dat pixul B: Vo 50 îi bun? A:*

*Dă, aestean, e și ai să scrii, scoate, șampun cu căruşiorul, teleşca, cresla, B: Hai că am alta și o scriu A: Davai, pisaneștio, alta și scrie și prețul, cantitatea, una, macaroane, microunde -1, da scrie uzată, haine uzate, 20, bicicletă, una, prețul, cît acolo, panetoane, nu contează, sodă, nu contează, cresle, și za cresle B: Da nu-s cresle acolo A: Șterjele n***** dară, cărucior unu, dară, uzat B: Nu-mi mai faci chitanță, dară A: Nu, Adă în coace declarația. B: Davai".*

Astfel, apreciind conținutul convorbirii, instanța constată că probele administrate nu relevă niciuna dintre modalitățile faptice proprii extorcării. Din conduita inculpatului nu rezultă că acesta l-ar fi amenințat, explicit sau implicit, pe Igor Caraman cu lezarea unor interese legitime ori ilegitime, că i-ar fi creat intenționat o situație constrângătoare sau că ar fi nesatisfăcut o solicitare pentru a-l obliga să transmită remunerația ilicită în scopul evitării unui prejudiciu. Discuția evidențiază o lipsă de o componentă coercitivă. Prin urmare, circumstanțele constatate nu dovedesc, semnul calificativ al extorcării.

În astfel de condiții, se impune recalificarea faptei de către instanța de judecată în prevederile art. 324 alin. (1), în vigoare la data pronunțării prezentei sentințe, și anume coruperea pasivă, *exprimată prin pretinderea, acceptarea şi primirea, personal, de către o persoană publică de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru sine pentru a îndeplini acţiuni contrar exercitării funcţiei.*

Astfel, **Obiectul juridic special** al infracțiunii prevăzute de art. 324 din Codul penal, îl constituie relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care presupune respectarea de către persoanele publice și persoanele publice străine a obligației de a pretinde, accepta sau primi remunerații în strictă conformitate cu legea.

La speță, potrivit învinuirii, inculpatul Vladislav Fuștei, prin acțiunile sale a atentat la obiectul juridic al infracțiunii prevăzute de art. 324 din Codul penal, prin faptul că a pretins, acceptat și primit suma de 50 euro personal de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA.

Obiectul material sau imaterial al infracțiunii prevăzute de art. 324 din Codul penal, îl reprezintă remunerația ilicită. Aceasta se exprimă prin bunuri, servicii, privilegii, avantaje oferte ori promisiuni sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice sau persoanei publice străine, în toate cazurile având un caracter gratuit.

Este important ca remunerația să nu i se cuvină persoanei publice, persoanei publice străine, funcţionarului internaţional, persoanei cu funcţie de demnitate publică, adică nu-i este legal datorată. Este absolut obligatoriu ca remunerația ilicită să constituie un contraechivalent al conduitei pe care coruptul se angajează să o adopte, conduită ce se concretizează alternativ în: îndeplinirea sau neîndeplinirea, întârzierea sau grăbirea îndeplinirii unei acţiuni în exercitarea funcţiei sale sau contrar acesteia.

La caz, potrivit învinuirii, obiectul infracțiunii prevăzute de art. 324 din Codul penal îl reprezintă mijloacele bănești în sumă de 50 euro, pretinse, acceptate și primite de inculpatul

Vladislav Fuștei de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzută de art. 324 din Codul penal, constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de pretindere, acceptare sau primire, personal sau prin mijlocitor, de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice sau persoanei publice străine, pentru aceasta sau pentru o altă persoană, ori de acceptare a ofertei ori promisiunii de asemenea foloase.

Patru modalități normative cu caracter alternativ ale acțiunii prejudiciabile specificate vizează în mod alternativ următoarele modalităţi normative: 1) pretinderea de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului; 2) acceptarea: a) de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului; b) ofertei ori promisiunii de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului; 3) primirea de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului.

Pretinderea constă într-o cerere, solicitare insistentă ori într-o pretenţie vizând obiectul remunerării ilicite, care se poate manifesta verbal, în scris sau în formă concludentă, fiind inteligibilă pentru cel căruia i se adresează, indiferent dacă a fost satisfăcută sau nu. În cazul pretinderii, iniţiativa aparţine în exclusivitate coruptului, adică persoanei publice ori persoanei publice străine, funcţionarului internaţional ori persoanei cu funcţie de demnitate publică. Indiferent dacă este expresă sau aluzivă, pretinderea remuneraţiei ilicite trebuie să fie univocă, manifestînd intenţia coruptului de a condiţiona de ea conduita legată de obligaţiile sale de servici.

Acceptarea presupune consimţirea sau aprobarea expresă sau tacită de către corupt a obiectului remuneraţiei ilicite etalat de către corupător. În ipoteza acceptării, iniţiativa aparţine în exclusivitate corupătorului. Astfel, acceptarea presupune realizarea unor acţiuni cu caracter bilateral, corelativ. Sub aspect cronologic, acceptarea întotdeauna urmează unei acţiuni săvârşite din partea corupătorului.

Diferenţa dintre cele două forme ale acceptării rezidă în obiectul remuneraţiei ilicite. Dacă în cazul primei forme acceptarea se face în raport cu anumite bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului, atunci în cea de-a doua formă, acceptarea se face în raport cu o anumită propunere ce provine de la corupător de a-i da coruptului bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin ultimului sau se face în raport cu asumarea de către corupător a unei obligaţii de a da coruptului bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin ultimului.

Nu are nici o relevanţă la încadrare dacă obiectul remuneraţiei ilicite este sau nu determinat sub aspectul naturii, calităţii şi cantităţii (parametrii valorici ai remuneraţiei ilicite), fiind suficient ca persoana publică sau persoana publică străină să consimtă ori să aprobe oferta sau promisiunea făcută din partea corupătorului.

Primirea înseamnă luarea în posesie, obţinerea, încasare de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului de la corupător (sau de la un terţ ce acţionează în numele acestuia) şi nu se limitează neapărat la preluarea manuală de către corupt a obiectului remuneraţiei ilicite. Primirea poate fi realizată şi prin lăsarea bunurilor ce constituie remuneraţia ilicită într-un loc indicat de către corupător, de unde se vor putea prelua oricînd de către corupt.

În cazul modalităţii de primire, iniţiativa aparţine corupătorului şi în mod obligatoriu constituie un act bilateral or, primirea implică inevitabil darea de către corupător a remuneraţiei ilicite.

Pentru a fi în prezenţa modalităţii de primire, luarea în posesie, obţinerea, încasarea remuneraţiei ilicite trebuie să fie spontană. Spontaneitatea presupune fie o relativă concomitenţă între acceptarea propunerii şi primire, fie inexistenţa între acceptarea propunerii şi primirea remuneraţiei ilicite a unui interval de timp, care să permită ca acceptarea să se evidenţieze în calitate de modalitate normativă a faptei prejudiciabile. În lipsa unei concomitenţe dintre acceptare şi primire, primirea se consideră fapt epuizat. În această ipoteză, infracţiunea se consideră consumată din momentul: - acceptării de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului; - acceptării ofertei ori promisiunii de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului. Primirea poate avea loc până ori după acordarea serviciului solicitat, dar cu condiţia că a fost în prealabil acceptată.

Astfel, ***cu privire la latura obiectivă a infracțiunii analizate***, instanța de judecată reține că prin totalitatea probelor cercetate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art.100 alin.(4) din Cod de procedură penală și apreciindu-le în sensul art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității, veridicității și coroborării reciproce, se constată că probele prezentate spre cercetare în cadrul ședinței de judecată de părți, în ansamblu, nu confirmă prezența laturii obiective în faptele incriminate lui Vladislav Fuștei, și anume faptul pretinderii, acceptării și primirii sumei de 50 euro personal de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA.

Astfel, instanța atestă că în susținerea acuzării, procurorul se bazează în principal pe *procesul-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigaţie – documentarea cu ajutorul metodelor şi mijloacelor tehnice, precum şi localizarea sau urmărirea prin sistemul de poziţionare globală (GPS) şi prin alte mijloace tehnice utilizând aparate tehnice de înregistrare,* relevant fiind partea în privința inculpatului Vladislav Fuștei, și anume evenimentele descrise din **15.10.2013**, cu participarea investigatorului sub acoperire Igor Caraman. Potrivit conținutului relevant al acestuia, la **15 octombrie 2013**, investigator sub acoperire, cetăţean al Republicii Moldova Caraman Igor, autorizat în baza ordonanţei din 28.06.2013 a procurorului în Procuratura Anticorupţie, Roman Statnîi, şi a încheierii Judecătoriei Hînceşti, să documenteze persoanele cu statut public şi cu funcţie de răspundere din cadrul Serviciului Vamal, poliţiei de frontieră şi poliţiei rutiere, cu ajutorul metodelor şi

mijloacelor tehnice, în momentul comiterii actelor de corupere, după ce a ieşit din PTF Leuşeni, aproximativ în jurul orelor 01:14, s-a prezentat în PTF Leuşeni în calitate de conducător al autoutilitarei de model Peugeout Boxer, cu numerele de înmatriculare ***** transportând colete cu destinaţia Chişinău.

Rezultatele măsurii speciale de investigaţii din această dată se conţin pe DVD-R de model „Verbatim" cu nr. 747/DGA/2013 cu inscripţia MD 15.10.2013, în care se conţin fişierele audio-video; SG1_15_10_2013-ST_MD.002; SG2_15_10_2013-ST_MD.003; SG3_15_10_2013-ST_MD.004;

Din înregistrările din file SG2_08_10_2013_ST-MD.003 se observă aproximativ la ora 01:23:40, imaginea angajatului vamal (responsabil de tură) în biroul de serviciu iar la intrare în birou pe partea dreaptă un alt angajat vamal, care conform declaraţiilor investigatorului sub acoperire, Caraman Igor, a fost desemnat să efectueze controlul autoutilitarei şi care a fost identificat ca Fuştei Vlad.

După care la ora 01:37:47 este vizibilă imaginea angajatei vamale recunoscută de investigatorul sub acoperire ca Cojocari Nina stând să discute cu inspectorul vamal, în biroul de serviciu. Aproximativ la ora 01:40:54 se observă din înregistrări imaginea inspectorului vamal şi faptul cum Caraman Igor îi transmite o bancnotă de 50 de euro.

Conform declaraţiilor cet. Caraman Igor acesta i-a transmis funcţionarului vamal suma de 50 de euro, una bancnotă cu seria **X72957414143**, pe care acestaa preluat-o şi a pus-o în buzunarul stîng de la sacou.

Aproximativ la ora 01:55, cet. Caraman părăseşte PTF Leuşeni în direcţia Chişinău.

În rezultatul ascultării şi vizualizării înregistrărilor de pe discuri, s-a constatat prezenţa unor convorbiri şi imagini care au importanţă pentru cauza penală. Convorbirile au fost stenografiate în conformitate cu prevederile art. 132/9 alin. (9) şi (10) CPP (Anexa nr. 1, nr. 2), stenogramele fiind anexate la prezentul proces-verbal în temeiul art. 132/9 alin. (8), constituind parte integrantă a acestuia.

Stenogramele conţin date cu privire la: data, durata convorbirii, locul, datele de identificare ale persoanelor care le-au purtat şi conţinutul convorbirilor.

Astfel, analizând în coroborare procesul-verbal de consemnare a măsurii speciale de investigație, înregistrările audio-video audiate și vizualizate nemijlocit în ședința de judecată și stenogramele anexate, instanța constată că acestea nu demonstrează, dincolo de orice dubiu rezonabil, că inculpatul Vladislav Fuștei ar fi pretins, acceptat și primit suma de 50 de euro cu titlu de remunerație ilicită. Cu referire la pretindere, din materialele audio-video nu rezultă nicio solicitare expresă sau aluzivă formulată de Vladislav Fuștei privind remiterea sumei de 50 de euro și nici o discuție din care să poată fi stabilită existența unei înțelegeri asupra cuantumului sau scopului acesteia.

Deși în procesul-verbal este consemnat că, aproximativ la ora 01:40:54, Igor Caraman i-ar fi transmis inculpatului o bancnotă de 50 de euro, iar potrivit declarațiilor investigatorului aceasta ar fi fost preluată și introdusă în buzunarul stâng al sacoului, instanța constată că aceste împrejurări nu sunt vizibile în mod cert și nemijlocit în înregistrarea audio-video cercetată în ședința de judecată. Din imagini nu se poate stabili cu certitudine că obiectul transmis reprezintă o bancnotă de 50 de euro, că aceasta a fost efectiv preluată de Vladislav Fuștei și nici că a fost introdusă de acesta în buzunar.

Prin urmare, mențiunile din procesul-verbal și declarațiile investigatorului privind transmiterea și preluarea sumei de 50 de euro nu sunt confirmate nemijlocit prin înregistrarea video. În lipsa unei imagini clare a remiterii și preluării banilor, precum și a unei discuții din care să rezulte pretinderea și scopul ilicit al remiterii, probele administrate nu sunt suficiente pentru a demonstra, dincolo de orice dubiu rezonabil, fapta imputată inculpatului.

În continuare, în vederea susținerii învinuirii aduse, acuzarea a dat citire *declarațiilor investigatorului sub acoperire Cristea Adrian-Ionuț din 03 iulie 2019 și declarațiilor investigatorului sub acoperire Paraschiv Marian din 18 aprilie 2018*. Din analiza acestora, nu se regăsește nici o mențiune relevantă referitor la inculpatul Vladislav Fuștei, și respectiv, declarațiile nu vin într-un oare care mod în susținerea demonstrării faptelor incriminate inculpatului Vladislav Fuștei. Prin urmare, instanța nu le poate reține și le apreciază critic.

Sub aspectul **laturii subiective**, instanța relevă că a infracțiunii se caracterizează prin intenție directă. Motivul infracțiunii în cauză se exprimă de cele mai multe ori în interesul material sau în năzuința de a obține unele avantaje nepatrimoniale.

Infracțiunea de corupere pasivă poate fi comisă doar cu intenţie directă, întrucât scopul infracţiunii este unul special, având o natură alternativă, şi anume: 1) scopul îndeplinirii – în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă – de către corupt a unei acţiuni în exercitarea funcţiei sau contrar funcţiei în cauză; 2) scopul neîndeplinirii – în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă – de către corupt a unei acţiuni în exercitarea funcţiei sau contrar funcţiei în cauză; 3) scopul întârzierii îndeplinirii – în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă – de către corupt a unei acţiuni în exercitarea funcţiei sau contrar funcţiei în cauză; 4) scopul grăbirii îndeplinirii – în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă – de către corupt a unei acţiuni în exercitarea funcţiei sau contrar funcţiei în cauză. Pentru calificarea faptei în baza art.324 din Codul penal, nu este obligatoriu realizarea efectivă a scopului special.

La caz, instanța stabilește prin probele analizate supra, nu poate fi stabilit faptul că inculpatul Vladislav Fuștei a acționat prin intenție directă, în interes material, potrivit unui scop special.

Din punct de vedere al **calității de subiect al infracțiunii**, instanța statuează că inculpatul Vladislav Fuștei este persoana fizică responsabilă care la momentul comiterii faptei a atins vârsta de 16 ani. De asemenea subiectul trebuie să aibă calitatea specială de persoană publică.

La caz, inculpatul Vladislav Fuștei a activat în perioada relevantă în funcţia de inspector al Biroului Vamal Leuşeni, astfel având calitatea de persoană publică în virtutea prevederilor art. 123 alin. (2) Cod penal.

Având în vedere cele relatate supra, instanța stabilește cu certitudine că partea acuzării la examinarea prezentei cauze nu a prezentat probe verosimile și incontestabile care să coroboreze între ele, în vederea demonstrării următoarelor circumstanțe indicate în rechizitoriu, și anume că inculpatul Vladislav Fuștei, activând în funcţia de inspector al Biroului Vamal Leuşeni, astfel având calitatea de persoană publică în virtutea prevederilor art. 123 alin. (2) Cod penal, întru realizarea scopului infracţional, la 15.10.2013, în intervalul de timp cuprins între orele 01:39:46 şi 01:41:57, aflându-se în serviciu, la biroul vamal Leuşeni, raionul Hînceşti, contrar interdicţiilor impuse de funcţia publică deţinută, a extorcat şi primit personal de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA, mijloace financiare în sumă de 50 euro personal, pentru a favoriza trecerea mărfurilor transportate de investigatorul sub acoperire, cu mijlocul de transport de model Peugeot Boxer cu nr. de înmatriculare *****, cu diminuarea plăţilor vamale, drepturilor de import asupra mărfurilor și fără efectuarea controlului vamal obligatoriu cuvenit.

Subsecvent, instanța mai reține că, potrivit principiului prezumției nevinovăției reglementat prin art.21 din Constituție, art.8 din Codul de procedură penală, garantat de art.6 p.2 al Convenției Europene de apărare a Drepturilor Omului, persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu-i va fi dovedită în modul prevăzut de lege, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanțiile necesare apărării sale, și nu va fi constatată printr-o hotărâre judecătorească de condamnare definitivă. Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în predarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

În consecință, examinând conținutul mijloacelor de probă supuse cercetării în cadrul ședinței de judecată, instanța stabilește, că acestea în ansamblu, nu demonstrează, potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil, vinovăția inculpatului Vladislav Fuștei în comiterea infracțiunii prevăzut de art. 324 alin.(1) Cod penal. Instanța reiterează că de către acuzare nu a fost prezentată nici o probă directă sau indirectă să demonstreze acțiunile incriminate inculpatul Vladislav Fuștei.

În acest sens, având în vedere considerentele expuse supra, inculpatul Vladislav Fuștei urmează a fi achitat în ordinea art.390 alin.(1) pct.3) din Cod de procedură penală, în conformitate cu care sentința de achitare se adoptă dacă fapta inculpatului nu întruneşte elementele infracţiunii.

5.24. Cu referire la vinovăția inculpatului Oleg Castraveț în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (2) lit. c) din Codul penal *(în vigoare la momentul comiterii faptei).*

Inițial, instanța de judecată consideră necesar de a se expune asupra formei agravante a infracțiunii imputate inculpatului Oleg Castraveț, și anume forma estorcării prevăzute la art. 324 alin. (2) lit. c) din Codul penal, în vigoare la momentul comiterii faptelor.

Astfel, instanța de judecată apreciind fiecare probă la prezenta speță din punct de vedere al pertinenței, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, a ajuns la concluzia că acțiunile inculpatului Oleg Castraveț, incorect au fost calificate de organul de urmărire penală pe indicii componenței infracțiunii prevăzute la art. 324 alin. (2) lit. c) din Codul penal, în vigoare la momentul comiterii faptelor, din care considerent instanța de judecată urmează a recalifica fapta imputată conform componenței de infracțiune prevăzută de art. 324 alin. (1) din Codul penal, în vigoare la data pronunțării prezentei sentințe.

La acest aspect instanța de judecată își întemeiază soluția pe prevederile art. 325 alin. (2) Cod procedură penală, care stipulează că, modificarea învinuirii în instanța de judecată se admite dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului și nu se lezează dreptul lui la apărare. Astfel coroborând situația de fapt cu cea de drept ce reglementează speța supusă judecății se concluzionează că, recalificarea învinuirii, nu încalcă condiția impusă de art. 325 alin. (2) Cod procedură penală. În cadrul ședinței de judecată, la etapa cercetării judecătorești s-a concluzionat că condiția de bază la reținerea calificării faptei în baza art. art. 324 alin. (2) lit. c) din Codul penal în vigoare la momentul comiterii faptei, deoarece elementul de extorcare nu s-a constatat.

În continuare, instanța consideră necesar de a preciza faptul că, faptele reținute în acțiunile inculpatului Oleg Castraveț au fost comise la data de 04.06.2013 (pentru prima faptă) şi 30.07.2013 (pentur a doua faptă). Ultima modificare a normei prevăzute la art. 324 din Codul penal a fost operată prin Legea nr.136 din 06.06.2024, în vigoare din 07.09.2024. La caz se atestă că legea penală mai favorabilă inculpatului este cea în vigoare la data pronunțării prezentei sentințe, ceea ce determina instanța de judecată să aplice la caz legea în vigoare la data pronunțării prezentei sentințe, concluzie ce rezultă din conținutul principiului reflectat în art. 10 Cod penal.

Referitor la elementul de extorcarea ca modalitate normativă a faptei prejudiciabile în contextul agravatei de la art.324 alin.(2) lit. c) Cod penal în vigoare la data comiterii faptei, imputate la caz, instanța remarcă că, se poate realiza prin una din următoarele modalității faptice: - punerea victimei în situația care o determină să-i transmită coruptului remunerația ilicită, pentru a preîntâmpina producerea efectelor nefaste pentru interesele legitime sau ilegitime ale victimei.

În calitate de probă decisivă pe aspectul extorcării reținute de acuzare a fost prezentat și cercetat în cadrul cercetării judecătorești, *procesul-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigaţie – documentarea cu ajutorul metodelor şi mijloacelor tehnice, precum şi localizarea sau urmărirea prin sistemul de poziţionare globală (GPS) şi prin alte mijloace tehnice utilizând aparate tehnice de înregistrare,* relevant fiind partea în privința inculpatului

Oleg Castraveț. Cu referire la fapta din 04.06.2013 în cadrul cercetării judecătoreși, au fost vizualizate și înregistrările video relevante, împreună cu stenogramele (vol 2, f. d. 69). Prin urmare, din stenogramele din dosar în coroborare cu înregistrările video, se observă discuția dintre Oleg Castraveț (care este indicat ca fiind B) și Paraschiv Marian (care este indicat ca fiind A): „*A: Să trăiți, șefu. (Mențiune manuscrisă: „14:20”) B: Ce transportăm? A: Colete. B: Colete de unde? A: Din Italia, e tu-ți ușa m*****. B: Igor, cine-i persoana de alături, da? Numai două persoane sunteți? A: Două. B: Chitanța unde-i? A: O avem, hai, șefu, că ne grăbim și noi trebuie să mergem. B: Arată chitanța și pe urmă vedem. A: Panetoane, cât trebuie să facem ca să mergem mai departe? B: ..... A: Și spui? B: Cât inima lasă. A: Î-i ghine 20? B: Da. A: Sănătate, noi trecem și săptămâna viitoare.”*

Cu referire la fapta din 30.07.2013, în cadrul cercetării judecătoreși, au fost vizualizate și înregistrările video relevante, împreună cu stenogramele (vol. 2, f. d. 84). Prin urmare, din stenogramele din dosar în coroborare cu înregistrările video, se observă discuția dintre Oleg Castraveț (care este indicat ca fiind A) și Igor Caraman (care este indicat ca fiind B): „*B: Bună dimineața A: Noroc A: Deschide te rog frumos.....? B: Pachete, cât să-ți dau? A: Vama ți-o făcut sau nu? B: Cât să-ți dau? A: A? B: Cât să-ți dau? A: Două, dacă ești singur B: 10 ruble îi bun? Îi bun ăi 10 ruble A: Dacă ai chitanță? B: Am tăți șelea A: Nu declarație, da chitanță B: Am chitanță A: Cât ai achitat în casă? B: 1040 de lei, la revedere.”*

Astfel, apreciind conținutul convorbirilor menționat supra, instanța constată că probele administrate nu relevă niciuna dintre modalitățile faptice proprii extorcării. Din conduita inculpatului nu rezultă că acesta l-ar fi amenințat, explicit sau implicit, pe Marian Paraschiv (pentru fapta din 04.06.2013) și pe Igor Caraman (pentru fapta din 30.07.2013) cu lezarea unor interese legitime ori ilegitime, că i-ar fi creat intenționat o situație constrângătoare sau că ar fi nesatisfăcut o solicitare pentru a-l obliga să transmită remunerația ilicită în scopul evitării unui prejudiciu. Discuția evidențiază o negociere asupra cuantumului, lipsită de o componentă coercitivă, fără a individualiza vreun rău care i-ar fi fost produs lui Paraschiv și Caraman în cazul neplății. Prin urmare, circumstanțele constatate însă nu dovedesc, semnul calificativ al extorcării.

În astfel de condiții, se impune recalificarea faptei de către instanța de judecată în prevederile art. 324 alin. (1), în vigoare la data pronunțării prezentei sentințe, și anume coruperea pasivă, *exprimată prin pretinderea, acceptarea şi primirea, personal, de către o persoană publică de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru sine pentru a îndeplini acţiuni contrar exercitării funcţiei.*

Astfel, **Obiectul juridic special** al infracțiunii prevăzute de art. 324 din Codul penal, îl constituie relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care presupune respectarea de către persoanele publice și persoanele publice străine a obligației de a pretinde, accepta sau primi remunerații în strictă conformitate cu legea.

La speță, potrivit învinuirii, inculpatul Oleg Castraveț, prin acțiunile sale a atentat la obiectul juridic al infracțiunii prevăzute de art. 324 din Codul penal, prin faptul că a pretins,

acceptat și primit suma de 20 euro la 04.06.2013 și 10 euro la 30.07.2013, personal de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA.

Obiectul material sau imaterial al infracțiunii prevăzute de art. 324 din Codul penal, îl reprezintă remunerația ilicită. Aceasta se exprimă prin bunuri, servicii, privilegii, avantaje oferte ori promisiuni sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice sau persoanei publice străine, în toate cazurile având un caracter gratuit.

Este important ca remuneraţia să nu i se cuvină persoanei publice, persoanei publice străine, funcţionarului internaţional, persoanei cu funcţie de demnitate publică, adică nu-i este legal datorată. Este absolut obligatoriu ca remuneraţia ilicită să constituie un contraechivalent al conduitei pe care coruptul se angajează să o adopte, conduită ce se concretizează alternativ în: îndeplinirea sau neîndeplinirea, întârzierea sau grăbirea îndeplinirii unei acţiuni în exercitarea funcţiei sale sau contrar acesteia.

La caz, potrivit învinuirii, obiectul infracțiunii prevăzute de art. 324 din Codul penal îl reprezintă mijloacele bănești în sumă de 20 euro la 04.06.2013 și 10 euro la 30.07.2013, pretinse, acceptate și primite de inculpatul Oleg Castraveț, personal de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzută de art. 324 din Codul penal, constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de pretindere, acceptare sau primire, personal sau prin mijlocitor, de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice sau persoanei publice străine, pentru aceasta sau pentru o altă persoană, ori de acceptare a ofertei ori promisiunii de asemenea foloase.

Patru modalități normative cu caracter alternativ ale acțiunii prejudiciabile specificate vizează în mod alternativ următoarele modalităţi normative: 1) pretinderea de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului; 2) acceptarea: a) de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului; b) ofertei ori promisiunii de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului; 3) primirea de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului.

Pretinderea constă într-o cerere, solicitare insistentă ori într-o pretenţie vizând obiectul remunerării ilicite, care se poate manifesta verbal, în scris sau în formă concludentă, fiind inteligibilă pentru cel căruia i se adresează, indiferent dacă a fost satisfăcută sau nu. În cazul pretinderii, iniţiativa aparţine în exclusivitate coruptului, adică persoanei publice ori persoanei publice străine, funcţionarului internaţional ori persoanei cu funcţie de demnitate publică. Indiferent dacă este expresă sau aluzivă, pretinderea remuneraţiei ilicite trebuie să fie univocă, manifestînd intenţia coruptului de a condiţiona de ea conduita legată de obligaţiile sale de servici.

Acceptarea presupune consimţirea sau aprobarea expresă sau tacită de către corupt a obiectului remuneraţiei ilicite etalat de către corupător. În ipoteza acceptării, iniţiativa aparţine

în exclusivitate corupătorului. Astfel, acceptarea presupune realizarea unor acţiuni cu caracter bilateral, corelativ. Sub aspect cronologic, acceptarea întotdeauna urmează unei acţiuni săvârşite din partea corupătorului.

Diferenţa dintre cele două forme ale acceptării rezidă în obiectul remuneraţiei ilicite. Dacă în cazul primei forme acceptarea se face în raport cu anumite bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului, atunci în cea de-a doua formă, acceptarea se face în raport cu o anumită propunere ce provine de la corupător de a-i da coruptului bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin ultimului sau se face în raport cu asumarea de către corupător a unei obligaţii de a da coruptului bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin ultimului.

Nu are nici o relevanţă la încadrare dacă obiectul remuneraţiei ilicite este sau nu determinat sub aspectul naturii, calităţii şi cantităţii (parametrii valorici ai remuneraţiei ilicite), fiind suficient ca persoana publică sau persoana publică străină să consimtă ori să aprobe oferta sau promisiunea făcută din partea corupătorului.

Primirea înseamnă luarea în posesie, obţinerea, încasare de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului de la corupător (sau de la un terţ ce acţionează în numele acestuia) şi nu se limitează neapărat la preluarea manuală de către corupt a obiectului remuneraţiei ilicite. Primirea poate fi realizată şi prin lăsarea bunurilor ce constituie remuneraţia ilicită într-un loc indicat de către corupător, de unde se vor putea prelua oricînd de către corupt.

În cazul modalităţii de primire, iniţiativa aparţine corupătorului şi în mod obligatoriu constituie un act bilateral or, primirea implică inevitabil darea de către corupător a remuneraţiei ilicite.

Pentru a fi în prezenţa modalităţii de primire, luarea în posesie, obţinerea, încasarea remuneraţiei ilicite trebuie să fie spontană. Spontaneitatea presupune fie o relativă concomitenţă între acceptarea propunerii şi primire, fie inexistenţa între acceptarea propunerii şi primirea remuneraţiei ilicite a unui interval de timp, care să permită ca acceptarea să se evidenţieze în calitate de modalitate normativă a faptei prejudiciabile. În lipsa unei concomitenţe dintre acceptare şi primire, primirea se consideră fapt epuizat. În această ipoteză, infracţiunea se consideră consumată din momentul: - acceptării de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului; - acceptării ofertei ori promisiunii de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului. Primirea poate avea loc până ori după acordarea serviciului solicitat, dar cu condiţia că a fost în prealabil acceptată.

Astfel, ***cu privire la latura obiectivă a infracțiunii analizate***, instanța de judecată reține că prin totalitatea probelor cercetate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art.100 alin.(4) din Cod de procedură penală și apreciindu-le în sensul art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității, veridicității și

coroborării reciproce, se constată că probele prezentate spre cercetare în cadrul ședinței de judecată de părți, în ansamblu, nu confirmă prezența laturii obiective în faptele incriminate lui Oleg Castraveț, și anume faptul pretinderii, acceptării și primirii sumei de 20 euro la 04.06.2013 și 10 euro la 30.07.2013, personal de la investigatorul sub acoperire, sub controlul organului de urmărire penală a CNA.

Astfel, instanța atestă că în susținerea acuzării, procurorul se bazează în principal pe *procesul-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigaţie – documentarea cu ajutorul metodelor şi mijloacelor tehnice, precum şi localizarea sau urmărirea prin sistemul de poziţionare globală (GPS) şi prin alte mijloace tehnice utilizând aparate tehnice de înregistrare,* relevant fiind partea în privința inculpatului Oleg Castraveț, și anume evenimentele descrise din **04.06.2013** (cu particiaprea investigatorului sub acoperire Marian Paraschiv) și **30.07.2013** (cu participarea investigatorului sub acoperire Igor Caraman). Astfel, pentru fapta din 04.06.2013, potrivit conținutului relevant al acestuia, **la 04 iunie 2013**, investigatorul cu identitate acoperită Paraschiv Marian, în jurul orelor 05:32 împreună cu Caraman Igor, după ce a părăsit teritoriul României prin PTF Albiţa, s-a prezentat la intrarea în Republica Moldova în P.T.F. Leuşeni, în calitate de conducător auto al autoutilitarei marca Peugeot Boxer cu nr. de înmatriculare *****, transportând colete din Italia cu destinaţia Chişinău.

Rezultatele măsurii speciale de investigaţii din această dată se conţin pe DVD-R de model „Verbatim" cu inscripţia 04.06.2013, 475/1/DGA/2013 în mapa cam1, pe care se conţin fişierele audio-video: 04-06marian(1); 04-06marian(2); 04-06marian(3); 04-06marian(4); 04-06marian(5), şi pe DVD-R de model „Verbatim" cu inscripţia 04.06.2013, 475/2/DGA/2013 în mapa cam 2 în care se conţin fişierele audio-video: 04-06marian(1); 04-06marian(2); 04-06marian(3); 04-06marian(4); 04-06marian(5).

În urma ascultării şi vizualizării înregistrărilor de pe compact discul de marca „Verbatim" cu inscripţia, 475/2/DGA/2013, s-a constatat că la ora 05:32:53, de autoutilitară se apropie poliţistul de frontieră care preia actele pentru verificare. Ulterior la 05:40:22, se constată din imagini prezenţa poliţistului de frontieră în incinta gheretei de serviciu stând să discute cu cet. Paraschiv Marian, care a fost identificat ca fiind Maticiuc Gheorghe iar aproximativ la ora 05:40:44, file 04-06marian(1), se constată din înregistrările audio-video cum Paraschiv Marian scoate din mai multe bancnote de euro o bancnotă de culoare albăstruie, ce corespunde după culoare şi semnele distinctive semnelor bancnotei de 20 euro pe care o transmite poliţistului de frontieră.

Aproximativ la ora 05:58:07 se constată din înregistrări discuţia lui Paraschiv Marian cu un lucrător vamal, faţa acestuia nefiind vizibilă, îmbrăcat în uniformă specifică lucrătorilor vamali, care îl desemnează pe Gojan Vadim responsabil de procedurile vamale.

În jurul orelor 06:35:50, file 04-06marian(3), se observă din înregistrări prezenţa lucrătorului vamal Gojan Vadim în incinta gheretei de serviciu, stând să discute cu Paraschiv Marian, despre suma de bani pe care acesta urmează să i-o transmită, moment în care ultimul se

observă cum î-i transmite o bancnotă de culoare verzuie, care corespunde după semnele distinctive cu o bancnotă de 100 euro.

De asemenea la ora 06:59:10 se constată din înregistrări faptul cum unitatea de transport condusă de Paraschiv Marian, este stopată de un echipaj al echipei mobile a Serviciului vamal, care verifică încărcătura şi actele. Aproximativ în jurul orelor 07:00:35, se constată în înregistrări discuţiile purtate de către Paraschiv Marian cu angajatul vamal din cadrul echipei mobile, ultimul menţionând să-i dea mijloace băneşti în măsura cât îl lasă inima, moment în care se observă şi se aude cum Paraschiv Mariana în prealabil întrebând dacă e bine suma 20 de euro î-i transmite ceva angajatului vamal, obiectul transmisiunii nefiind vizibil. Funcţionarul din cadrul echipelor mobile fiind stabilit de către Paraschiv Marian ca fiind Castraveţ Oleg.

După aceasta, în jurul orelor 07:55:28, unitatea de transport este stopată de către un echipaj al poliţiei patrulare pentru verificarea încărcăturii şi actelor iar aproximativ în jurul orelor 07:57:57 se constată din înregistrări vocea poliţistului din cadrul poliţiei rutiere care indică asupra sumei de 70 care urmează să-i fie transmisă, fiind vizibil după transmitere cum acesta î-i pune în buzunarul drept de la pantaloni. Din înregistrări nu este vizibilă faţa poliţistului dat fiind distanţa apropiată faţă de Paraschiv Marian. Sunt vizibile numerele de înmatriculare din imagini şi anume MAI***** funcţionarul din cadrul poliţiei patrulare fiind identificat de către Paraschiv Marian ca Şoimu Victor.

Ulterior, în baza declaraţiilor lui Paraschiv Marian s-a stabilit că acesta i-a transmis poliţistului de frontieră Maticiuc Gheorghe o bancnotă de 20 Euro seria şi nr. H56821490811, lucrătorului vamal Gojan Vadim una bancnotă de 100 euro cu seria şi nr. X10852973525, angajatului echipei mobile a Serviciului vamal, Castraveţ Oleg, două bancnote de 10 euro seria şi numerele Y17138963179 şi X79644786689 şi poliţistului din cadrul poliţiei patrulare Şoimu Victor suma de 70 euro, compusă din una bancnotă de 50 euro seria şi nr. X29082958922 şi două bancnote de 10 euro, seria şi numerele X79667028218 şi X79644786698.

În rezultatul ascultării şi vizualizării înregistrărilor de pe discuri, s-a constatat prezenţa unor convorbiri şi imagini care au importanţă pentru cauza penală. Convorbirile au fost stenografiate în conformitate cu prevederile art. 132/9 alin. (9) şi (10) CPP (Anexa nr. 1, nr. 2), stenogramele fiind anexate la prezentul proces-verbal în temeiul art. 132/9 alin. (8), constituind parte integrantă a acestuia. Stenogramele conţin date cu privire la: data, durata convorbirii, locul, datele de identificare ale persoanelor care le-au purtat şi conţinutul convorbirilor.

Astfel, analizând în coroborare procesul-verbal de consemnare a măsurii speciale de investigație și înregistrările audio-video vizualizate nemijlocit în ședința de judecată, instanța constată că imaginile video nu confirmă în mod cert împrejurările consemnate în procesul-verbal referitoare la transmiterea și primirea de către Oleg Castraveț a sumei de 20 de euro.

Deși în procesul-verbal este consemnat că Paraschiv Marian i-ar fi transmis lui Oleg Castraveț două bancnote de câte 10 euro, din înregistrarea video nu este vizibil obiectul efectiv al transmisiunii. Se observă doar gestul prin care investigatorul transmite ceva angajatului

vamal, fără ca imaginile să permită identificarea acelui obiect ca fiind bani, stabilirea numărului bancnotelor ori a valorii acestora și fără ca preluarea sumei de 20 de euro să poată fi constatată în mod clar și nemijlocit.

În aceste condiții, mențiunile din procesul-verbal privind remiterea exactă a două bancnote de câte 10 euro nu își găsesc o confirmare vizuală certă în suportul audio-video examinat de instanță. Or, procesul-verbal descrie o concluzie cu privire la natura și cuantumul obiectului transmis, în timp ce înregistrarea video, care permite verificarea nemijlocită a acestei împrejurări, nu oferă o imagine suficient de clară pentru confirmarea ei. Prin urmare, înregistrarea video nu confirmă cu certitudine cele consemnate în procesul-verbal în partea referitoare la transmiterea și primirea sumei de 20 de euro, astfel încât această împrejurare nu poate fi reținută ca fiind demonstrată dincolo de orice dubiu rezonabil.

Subsecvent, pentru fapta din 30.07.2013, potrivit conținutului relevant al procesului verbal menționat supra, la 30 iulie 2013, investigator sub acoperire, Caraman Igor, autorizat în baza ordonanţei din 28.06.2013 a procurorului în Procuratura Anticorupţie, Roman Statnîi, şi a încheierii Judecătoriei Hînceşti, să documenteze persoanele cu statut public şi cu funcţie de răspundere din cadrul Serviciului Vamal, poliţiei de frontieră şi poliţiei patrulare, cu ajutorul metodelor şi mijloacelor tehnice, în momentul comiterii actelor de corupere, s-a prezentat la intrarea în Republica Moldova în PTF Leuşeni, în jurul orelor 04:50, în calitate de conducător auto al autoutilitarei marca Peugeot Boxer cu nr. de înmatriculare *****, transportând colete cu destinaţia Chişinău.

Rezultatele măsurii speciale de investigaţii din această dată se conţin pe DVD-R de model „Verbatim” cu inscripţia 30-07-2013 MD 571/DGA/2013, în care se conţin două fişiere cam1 30-07-2013(1), 30-07-2013(2), 30-07-2013(3), 30-07-2013(4) şi cam2 în care se conţin fişierele audio/video 30-07-2013(1), 30-07-2013(2), 30-07-2013(3), 30-07-2013(4).

În urma ascultării şi vizualizării înregistrărilor de pe compact discul DVD-R de marca „Verbatim” cu inscripţia 30-07-2013 MD 571/DGA/2013, fişierul cam2, se constată în jurul orelor 04:57:55, vocea unei persoane care din declaraţiile lui Caraman Igor a fost stabilit ca fiind angajat vamal care î-i spune să îl găsească pe Vitalie Mereuţă. În continuare aproximativ la ora 05:04:17, în imagini se observă cum Mereuţă Vitalie se apropie de autoutilitară şi verifică conţinutul încărcăturii prin uşa din spate.

Ulterior, aproximativ în jurul orelor 05:33:54, se constată din înregistrări imaginea cum Mereuţă Vitalie în interiorul gheretei de serviciu în care se mai afla un angajat vamal care asista la discuţie, identificat de Caraman Igor ca fiind Chilat Vasile, discutînd cu Caraman Igor, despre suma de bani care urmează să-i fie transmisă. Din înregistrările video se observă cum la ora 05:34:01, Mereuţă Vitalie stinge lumina din gheretă, insistând asupra sumei de 150. Din înregistrările de pe compact discul anterior menţionat, mapa cam1, fişierul 30-07-2013(3), aproximativ la ora 05:35:45, se observă din imagini momentul cînd Mereuţă Vitalie intră în ghereta de serviciu şi de la intrare preia ceva rapid cu o mişcare a mîinii, de la Caraman Igor, pe care o pune în buzunarul drept de la pantaloni.

Din declaraţiile lui Caraman Igor s-a stabilit că acesta i-a transmis lucrătorului vamal, Mereuţă Vitalie o bancnotă de 100 euro cu seria şi nr. X10852973534 şi o bancnotă de 50 euro cu seria şi nr. S33686365948. După aceasta, aproximativ în jurul orelor 05:37, Caraman Igor, a părăsit teritoriul postului vamal Leuşeni în direcţia Chişinău.

Vizualizând înregistrările audio/video, conţinute în mapa fişierul 30-07-2013(3), se constată aproximativ la ora 05:39:43, faptul stopării unităţii de transport de un echipaj al echipelor mobile a Serviciului Vamal şi apropierii unui angajat vamal de autoutilitară care verifică încărcătura din spate, identificat de către investigatorul sub acoperire ca Castraveţ Oleg, dat fiind faptul că la 04.06.2013, Caraman Igor fiind împreună cu investigatorul sub acoperire din cadrul DGA, din România, Paraschiv Marian, au fost stopaţi de către acelaşi angajat din cadrul echipelor mobile de către Paraschiv Marian fiindu-i transmisă suma de 20 euro pentru a nu supune controlului unitatea de transport.

Totodată la ora 05:40:34, se aude din înregistrări vocea lui Caraman Igor care î-l întreabă pe angajatul vamal dacă e bine 10 euro, acesta menţionând că e bine dacă există chitanţă achitată, fapt confirmat de Caraman Igor, moment în care angajatul vamal preia ceva şi se îndepărtează.

Din declaraţiile lui Caraman Igor, s-a stabilit că acesta a transmis vameşului de la echipele mobile suma de 10 euro cu seria şi nr. X79548093659, pe care acesta a introdus-o în buzunarul drept de la pantaloni.

Cu referire la episodul din 30.07.2013, instanța reține că procesul-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigație consemnează că, la ora 05:40:34, investigatorul sub acoperire Igor Caraman l-a întrebat pe angajatul vamal, identificat ca fiind Oleg Castraveț, dacă este suficientă suma de 10 euro, acesta răspunzând că este suficientă în cazul în care există chitanța achitată. Totodată, în procesul-verbal este indicat că, în acel moment, angajatul vamal ar fi preluat ceva, iar potrivit declarațiilor lui Igor Caraman, acesta i-ar fi transmis lui Oleg Castraveț suma de 10 euro, constituită din bancnota cu seria și nr. X79548093659, pe care ultimul ar fi introdus-o în buzunarul drept al pantalonilor.

Cu toate acestea, analizând nemijlocit înregistrarea audio-video cercetată în ședința de judecată, instanța constată că aceasta nu permite stabilirea cu certitudine a naturii obiectului transmis și preluat. Deși din înregistrare se aude întrebarea investigatorului referitoare la suma de 10 euro și răspunsul angajatului vamal, imaginile nu permit identificarea obiectului preluat ca fiind o bancnotă de 10 euro, nu fac posibilă observarea valorii ori a altor elemente distinctive ale acesteia și nici nu confirmă în mod clar introducerea unei asemenea bancnote în buzunarul inculpatului.

Prin urmare, mențiunea din procesul-verbal potrivit căreia Oleg Castraveț ar fi primit anume suma de 10 euro se întemeiază, în această parte, pe cele declarate ulterior de investigatorul sub acoperire, fără ca împrejurarea respectivă să beneficieze de o confirmare vizuală certă prin înregistrarea audio-video care a stat la baza întocmirii procesului-verbal.

Faptul că din imagini se observă doar preluarea unui obiect neidentificabil nu este suficient, prin el însuși, pentru a concluziona dincolo de orice dubiu rezonabil că obiectul respectiv constituia remunerația ilicită indicată în acuzare.

Instanța ia în considerare și conținutul discuției purtate între Igor Caraman și angajatul vamal, inclusiv întrebarea „Îi bun 10 euro?" și răspunsul acestuia în sensul că este bine dacă există chitanța achitată. Totuși, această conversație, analizată izolat și în lipsa unei imagini certe a remiterii și preluării banilor, nu este suficientă pentru a demonstra că Oleg Castraveț a acceptat și primit efectiv suma de 10 euro indicată în rechizitoriu.

În aceste condiții, instanța constată că nici în privința episodului din 30.07.2013 probele administrate nu formează un ansamblu probator suficient de cert pentru a demonstra pretinderea, acceptarea și primirea de către Oleg Castraveț a remunerației ilicite de 10 euro.

În continuare, în vederea susținerii învinuirii aduse, acuzarea a dat citire *declarațiilor investigatorului sub acoperire Cristea Adrian-Ionuț din 03 iulie 2019 și declarațiilor investigatorului sub acoperire Paraschiv Marian din 18 aprilie 2018*. Din analiza acestora, nu se regăsește nici o mențiune referitor la inculpatul Oleg Castraveț, și respectiv, declarațiile nu vin într-un oare care mod în susținerea demonstrării faptelor incriminate inculpatului Oleg Castraveț. Prin urmare, instanța nu le poate reține și le apreciază critic.

Sub aspectul **laturii subiective**, instanța relevă că a infracțiunii se caracterizează prin intenție directă. Motivul infracțiunii în cauză se exprimă de cele mai multe ori în interesul material sau în năzuința de a obține unele avantaje nepatrimoniale.

Infracţiunea de corupere pasivă poate fi comisă doar cu intenţie directă, întrucât scopul infracţiunii este unul special, având o natură alternativă, şi anume: 1) scopul îndeplinirii – în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă – de către corupt a unei acţiuni în exercitarea funcţiei sau contrar funcţiei în cauză; 2) scopul neîndeplinirii – în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă – de către corupt a unei acţiuni în exercitarea funcţiei sau contrar funcţiei în cauză; 3) scopul întârzierii îndeplinirii – în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă – de către corupt a unei acţiuni în exercitarea funcţiei sau contrar funcţiei în cauză; 4) scopul grăbirii îndeplinirii – în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă – de către corupt a unei acţiuni în exercitarea funcţiei sau contrar funcţiei în cauză. Pentru calificarea faptei în baza art.324 din Codul penal, nu este obligatoriu realizarea efectivă a scopului special.

La caz, instanța stabilește prin probele analizate supra, nu poate fi stabilit faptul că inculpatul Oleg Castraveț a acționat prin intenție directă, în interes material, conform scopului special stabilit.

Din punct de vedere al **calității de subiect al infracțiunii**, instanța statuează că inculpatul Oleg Castraveț este persoana fizică responsabilă care la momentul comiterii faptei a atins vârsta de 16 ani. De asemenea subiectul trebuie să aibă calitatea specială de persoană publică. La caz, inculpatul Oleg Castraveț a activat în perioada relevantă în funcţia de inspector al Biroului

Vamal Leuşeni, astfel având calitatea de persoană publică în virtutea prevederilor art. 123 alin. (2) Cod penal.

Având în vedere cele relatate supra, instanța stabilește cu certitudine că partea acuzării la examinarea prezentei cauze nu a prezentat probe verosimile și incontestabile care să coroboreze între ele, în vederea demonstrării următoarelor circumstanțe indicate în rechizitoriu, și anume că inculpatul Oleg Castraveț, activând în funcţia de inspector vamal în cadrul direcţiei Echipelor Mobile al Serviciului Vamal, astfel având calitatea de persoană publică în virtutea prevederilor art.123 alin.(2) Cod penal, acţionând în scopul indicat în înţelegere, la 04.06.2013 în timpul cuprins între orele 06:59:04 şi 07:01:14, fiind în exercitarea atribuţiilor de serviciu, aflându-se pe traseul Leuşeni – Chişinău în apropierea or. Hînceşti, a extorcat şi a primit de la investigatorul sub acoperire Caraman Igor, sub controlul organului de urmărire penală al Centrului Naţional Anticorupţie, mijloace financiare în sumă de 20 euro, pentru a nu întreprinde acţiuni ce ţin de realizarea conştiincioasă a atribuţiilor sale de serviciu, inclusiv verificarea mărfurilor transportate de către şoferul mijlocului de transport de model Peugeot Boxer cu numărul de înmatriculare ***** şi a documentelor de însoţire a acestor mărfuri, a documentelor care permit şoferului de a efectua curse internaţionale, inclusiv pentru o astfel de categorie de mijloc de transport precum şi pentru a nu documenta cazul cu privire la contravenţie etc.

Tot el, inculpatul Oleg Castraveț, acționând în scopul indicat în înțelegere, la 30.07.2013 în timpul cuprins între orele 05:39:34 şi 05:40:43, fiind în exercitarea atribuţiilor de serviciu, aflându-se pe traseul Leuşeni – Chişinău în apropierea or.Hînceşti, a extorcat şi a primit de la investigatorul sub acoperire Caraman Igor, sub controlul organului de urmărire penală al Centrului Naţional Anticorupţie, mijloace financiare în sumă de 10 euro, pentru a nu întreprinde acţiuni ce ţin de realizarea conştiincioasă a atribuţiilor sale de serviciu, inclusiv verificarea mărfurilor transportate de către şoferul mijlocului de transport de model Peugeot Boxer cu numărul de înmatriculare ***** şi a documentelor de însoţire a acestor mărfuri, a documentelor care permit şoferului de a efectua curse internaţionale, inclusiv pentru o astfel de categorie de mijloc de transport precum şi pentru a nu documenta cazul cu privire la contravenţie.

Subsecvent, instanța mai reține că, potrivit principiului prezumției nevinovăției reglementat prin art.21 din Constituție, art.8 din Codul de procedură penală, garantat de art.6 p.2 al Convenției Europene de apărare a Drepturilor Omului, persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu-i va fi dovedită în modul prevăzut de lege, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanțiile necesare apărării sale, și nu va fi constatată printr-o hotărâre judecătorească de condamnare definitivă. Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în predarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

În consecință, examinând conținutul mijloacelor de probă supuse cercetării în cadrul ședinței de judecată, instanța stabilește, că acestea în ansamblu, nu demonstrează, potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil, vinovăția inculpatului Oleg Castraveț în comiterea infracțiunii prevăzut de art. 324 alin.(1) Cod penal. Instanța reiterează că de către acuzare nu a fost prezentată nici o probă directă sau indirectă să demonstreze acțiunile incriminate inculpatului Oleg Castraveț.

În acest sens, având în vedere considerentele expuse supra, inculpatul Oleg Castraveț urmează a fi achitat în ordinea art.390 alin.(1) pct.3) din Cod de procedură penală, în conformitate cu care sentința de achitare se adoptă dacă fapta inculpatului nu întruneşte elementele infracţiunii.

6. Cu privire la poziția apărării.

În ceea ce privește poziția apărării, instanța o apreciază în raport cu situația fiecărui inculpat și cu ansamblul probelor administrate și cercetate nemijlocit în ședința de judecată.

Astfel, în privința inculpaților pentru care instanța a constatat existența elementelor constitutive ale infracțiunii, susținerile apărării referitoare la lipsa pretinderii, acceptării ori primirii remunerației ilicite, precum și afirmațiile potrivit cărora sumele de bani nu ar fi fost remise în legătură cu exercitarea atribuțiilor de serviciu, nu sunt de natură să răstoarne concluziile desprinse din ansamblul probator. Or, aceste susțineri sunt contrazise, după caz, de conținutul înregistrărilor audio-video cercetate nemijlocit de instanță, de stenogramele convorbirilor, de procesele-verbale de consemnare a măsurilor speciale de investigație precum și de celelalte mijloace de probă administrate în cauză.

În mod particular, în cazurile în care înregistrările audio-video surprind discuțiile privind cuantumul remunerației, acordul inculpatului asupra sumei, transmiterea și preluarea banilor ori conduita ulterioară a persoanei publice, aceste împrejurări, analizate în succesiunea lor și în contextul exercitării atribuțiilor de serviciu, exclud caracterul întâmplător sau lipsit de semnificație juridică al remiterii mijloacelor bănești. Totodată, delimitarea, în unele episoade, dintre plățile oficiale ce urmau a fi achitate în casă și sumele destinate personal funcționarului confirmă caracterul necuvenit al remunerației și legătura acesteia cu conduita de serviciu a inculpatului. Prin urmare, în privința inculpaților a căror vinovăție a fost constatată, explicațiile și argumentele apărării nu generează un dubiu rezonabil asupra circumstanțelor esențiale ale faptelor reținute și nu sunt apte să înlăture forța probantă a mijloacelor de probă care se coroborează reciproc.

Pe de altă parte, în privința inculpaților față de care instanța a pronunțat soluții de achitare, argumentele apărării au fost examinate prin raportare la aceleași exigențe probatorii. În aceste cazuri, instanța a constatat că anumite împrejurări consemnate în procesele-verbale nu sunt confirmate în mod cert de înregistrările audio-video, că momentul remiterii sau preluării banilor nu este surprins nemijlocit ori că din materialele cercetate nu rezultă cu suficientă claritate pretinderea, acceptarea, primirea sau legătura dintre remunerație și conduita concretă

de serviciu. În asemenea situații, dubiile care nu au putut fi înlăturate au fost interpretate în favoarea inculpaților, în conformitate cu principiul prezumției nevinovăției.

Cu privire la aspectul de provocare.

La caz, apărarea susține că inculpații a fost provocați la comiterea infracțiunii, fără a explica în mod cert care a fost acel imbold al provocatorului să comită fapta penală pe care inculpații nu ar fi comis-o în mod obișnuit. Simpla utilizare a agenților sub acoperire, implicarea denunțătorului, nu sunt suficiente pentru a constata provocarea, atunci când probele confirmă că autoritățile au avut un rol pasiv și au „însoțit" inculpatul la comiterea infracțiunii. Aceste aspecte au fost clar explicate de Curtea Supremă de Justiție în jurisrpudența sa (cauzele nr. 1ra-842/23 §§ 50-51, 1ra-1111/23 § 41 și 1ra-885/24 §§ 52-53).

Or, în prezenta cauză, urmărirea penală nu a fost inițiată ca urmare a unei acțiuni arbitrare îndreptate împotriva unor persoane determinate. Din materialele cauzei rezultă că, anterior pornirii urmăririi penale în Republica Moldova, autoritățile române instrumentau dosarul penal nr. 16/P/2013 privind acte de corupție comise de funcționari publici în punctele de trecere a frontierei, fiind documentate situații în care aceștia pretindeau și primeau, în special de la transportatori internaționali, sume cuprinse între 50 și 250 euro pentru a nu-și îndeplini corespunzător atribuțiile de serviciu. În acest context, Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Iași a sesizat Procuratura Anticorupție din Republica Moldova cu privire la aspectele de corupție constatate la PTF Leușeni și a solicitat autorizarea aceloraşi investigatori sub acoperire pentru documentarea faptelor comise pe teritoriul Republicii Moldova.

Totodată, din actele prezentate rezultă că investigatorii sub acoperire Cristea Adrian-Ionuț și Paraschiv Marian fuseseră autorizați de autoritățile române să participe la activitățile speciale de investigație cu evitarea situațiilor de instigare, iar în noaptea de 29/30.04.2013 aceștia documentaseră deja, prin mijloace audio-video, situații în care funcționari vamali pretindeau și primeau sume de bani. Aceste împrejurări demonstrează că intervenția organelor de urmărire penală s-a întemeiat pe informații preexistente privind existența unor practici de corupție și a urmărit verificarea și documentarea acestora, iar nu crearea artificială a unor fapte penale.

Ulterior, prin procesul-verbal de autosesizare din 22.10.2013, s-a consemnat că urmărirea penală fusese pornită la 01.05.2013 și că, în perioada 01.05.2013–21.10.2013, investigatorii sub acoperire au documentat mai multe episoade distincte în care diferiți angajați ai postului vamal Leușeni–Albița ar fi pretins, acceptat și primit sume de bani în contextul exercitării atribuțiilor de serviciu. Caracterul repetat al episoadelor, implicarea unor funcționari diferiți și individualizarea separată a fiecărei conduite exclud concluzia că intenția infracțională ar fi fost creată artificial de investigatori.

Mai mult, din înregistrările audio-video cercetate nemijlocit în ședința de judecată rezultă că, în episoadele în care instanța a reținut vinovăția, investigatorii nu au exercitat presiuni, amenințări ori alte forme de constrângere asupra inculpaților. În unele cazuri, inițiativa privind

remiterea banilor a aparținut chiar funcționarilor, care au indicat suma pretinsă, au negociat cuantumul acesteia ori au făcut referire la remunerația ce urma să le fie transmisă. În alte cazuri, în care propunerea unei sume a venit din partea investigatorului, acceptarea și primirea acesteia au avut loc fără exercitarea unei presiuni sau a unei influențe capabile să creeze o intenție infracțională inexistentă anterior.

La fel, apărarea a avut ocazia să vizualizeze materialele cauzei penale, inclusiv și înregistrările video, precum și să facă obiecții referitor la acestea.

Prin urmare, instanța constată că investigatorii sub acoperire au avut, în esență, rolul de a verifica și documenta o conduită infracțională cu privire la care existau informații anterioare, iar nu de a determina persoanele vizate să comită infracțiuni pe care altfel nu le-ar fi săvârșit. În aceste condiții, argumentul apărării privind existența provocării nu este susținut de materialele cauzei și urmează a fi respins ca neîntemeiat.

Cu privire la măsurile speciale de investigații.

Apărarea a invocat că învinuirea s-ar întemeia în principal pe rezultatele măsurilor speciale de investigații, susținând că acestea, prin ele însele, nu ar putea constitui un suport probator suficient pentru constatarea vinovăției inculpaților.

Instanța nu poate reține această teză în forma în care a fost formulată. Potrivit art. 101 alin. (5) din Codul de procedură penală, hotărârea de condamnare nu se poate întemeia în măsură determinantă pe probele obținute în urma efectuării măsurilor speciale de investigații. Această regulă nu instituie însă o interdicție de valorificare a unor asemenea probe și nici nu impune existența unui anumit număr de măsuri speciale de investigații pentru ca rezultatele acestora să poată fi avute în vedere de instanță. Ceea ce prezintă relevanță este verificarea legalității, veridicității și forței probante a acestora, precum și coroborarea cu celelalte mijloace de probă administrate în cauză.

Simplul fapt că anumite împrejurări relevante pentru acuzație rezultă din măsuri speciale de investigații nu diminuează, prin sine, valoarea probantă a acestora. În acest sens, Curtea Supremă de Justiție, în decizia din 06 august 2026, dosarul nr. 1ra-744/24, §§ 44-46, a explicat că prevederile art. 101 alin. (5) Cod de procedură penală urmează a fi interpretate în coroborare cu alin. (1) și (3) ale aceluiași articol, potrivit cărora fiecare probă se apreciază separat și în raport cu celelalte probe, iar nicio probă nu are o valoare dinainte stabilită. Curtea Supremă a subliniat că legea nu interzice coroborarea mai multor probe obținute prin diferite măsuri speciale de investigații, iar vinovăția poate fi constatată inclusiv în baza coroborării mai multor probe indirecte care, analizate în ansamblu, confirmă cu certitudine circumstanțele relevante ale cauzei.

Totodată, Curtea Supremă de Justiție a reținut că înregistrarea video efectuată de un agent al statului reprezintă o formă deosebit de credibilă de documentare a unor fapte la care au participat puține persoane, deoarece aceasta redă nemijlocit ceea ce s-a întâmplat și nu este afectată de trecerea timpului în aceeași măsură ca memoria participanților.

În cauza examinată, instanța constată că rezultatele măsurilor speciale de investigații nu sunt valorificate izolat. Înregistrările audio-video cercetate nemijlocit în ședința de judecată se coroborează, după caz, cu procesele-verbale de consemnare a măsurilor speciale de investigații, cu stenogramele anexate acestora, cu rapoartele și declarațiile investigatorilor sub acoperire, precum și cu celelalte mijloace de probă administrate în cauză.

Prin urmare, instanța constată că, în episoadele în care a reținut vinovăția, concluzia nu se întemeiază pe existența unei singure probe obținute printr-o măsură specială de investigații, ci pe un ansamblu de elemente probatorii care se confirmă reciproc. Înregistrările audio-video surprind nemijlocit discuțiile și conduita participanților, procesele-verbale și stenogramele fixează conținutul acestora, declarațiile investigatorilor explică împrejurările în care măsurile au fost desfășurate, iar celelalte acte administrate în cauză confirmă identitatea, prezența și calitatea funcțională a persoanelor vizate.

În aceste condiții, argumentul potrivit căruia rezultatele măsurilor speciale de investigații ar fi, prin natura lor, insuficiente pentru fundamentarea unei soluții de condamnare, urmează a fi apreciat critic de către instanța de judecată.

Totodată, instanța relatează că prin încheierea judecătorului de instrucție din cadrul Judecătoriei Hîncești din 25.10.2013, s-a dispus admiterea demersului procurorului și constatarea respectării cerințelor legale la efectuarea măsurii speciale de investigație. La înaintarea demersului de către procuror au fost anexate și purtătorii optici de informație, precum și alte materiale, în baza cărora judecătorul de instrucție a constatat respectarea cerințelor prevăzute de legislație la efectuarea măsurii speciale de investigație. Important este faptul că judecătorul de instrucție atât la momentul autorizării/prelungirii măsurii speciale de investigație cât și la momentul constatării respectării cerințelor legale la efectuarea măsurii speciale de investigație a menționat „utilizând aparate tehnice de înregistrare”. Prin urmare, de către investigatorii sub acoperire au fost folosite mijloace tehnice de înregistrare, fapt consemnat în procesele-verbale de înzestrare cu tehnica specială.

Cu privire la declarațiile martorilor care au fost audiați prin intermediul comisiei rogatorii.

Apărarea a formulat obiecții cu privire la declarațiile martorilor audiați prin intermediul comisiei rogatorii, invocând, în esență, faptul că aceștia nu au fost audiați nemijlocit în fața instanței care examinează cauza. Instanța apreciază aceste argumente ca fiind neîntemeiate din următoarele considerente.

Astfel, audierea martorilor respectivi prin intermediul comisiei rogatorii nu a avut loc la etapa urmăririi penale în afara controlului părților, ci a fost dispusă în cadrul examinării judiciare a prezentei cauze, în vederea administrării probelor necesare soluționării acesteia. La acel moment, inculpații beneficiau de asistența unor apărători, iar apărarea a avut posibilitatea efectivă de a participa la administrarea acestei probe prin formularea întrebărilor adresate

martorilor. Întrebările respective au fost transmise în cadrul comisiei rogatorii și adresate martorilor cu ocazia audierii lor.

Prin urmare, modalitatea de audiere nu a lipsit inculpații de posibilitatea de a contesta declarațiile martorilor ori de a obține clarificări asupra aspectelor considerate relevante pentru apărare. Faptul că întrebările au fost adresate prin intermediul autorității judiciare însărcinate cu executarea comisiei rogatorii, iar nu nemijlocit în sala de ședință a instanței sesizate cu judecarea cauzei, nu echivalează cu lipsirea apărării de posibilitatea de a examina martorii.

Instanța mai reține că declarațiile astfel obținute nu au fost apreciate izolat și nici nu li s-a atribuit o valoare probantă prestabilită. Conținutul acestora a fost analizat în raport cu ansamblul materialului probator, inclusiv cu înregistrările audio-video efectuate în cadrul măsurilor speciale de investigații, procesele-verbale de consemnare a acestora, stenogramele convorbirilor și celelalte mijloace de probă administrate în cauză.

În aceste condiții, instanța constată că audierea martorilor prin intermediul comisiei rogatorii a avut loc în cadrul procedurii judiciare, cu respectarea caracterului contradictoriu al administrării probei și cu oferirea apărării a unei posibilități reale de a adresa întrebări. Prin urmare, simplul fapt că martorii nu au fost prezenți fizic în fața instanței care examinează cauza nu constituie un temei pentru a nu fi luate în vedere declarațiile acestora.

În consecință, argumentele apărării privind imposibilitatea valorificării declarațiilor martorilor audiați prin intermediul comisiei rogatorii urmează a fi respinse, instanța apreciind aceste declarații în coroborare cu întregul ansamblu probator și numai în limitele în care conținutul lor este confirmat de celelalte probe cercetate în ședința de judecată.

7. Referitor la prescripție

Inițial, instanța de judecată învederează că, în urma examinării fondului cauzei, a ajuns la concluzia că vinovăția inculpaților Marian Gavdiuc, Maria Rujițchi, Valeriu Pîrlog, Dorin Boaghie, Ilie Nacu, Vasile Cerchez, Nina Cojocaru, Mihail Florea, Andrei Grozav pentru episodul din 02.10.2013, Marian Eni, Vadim Gojan și Ion Agrigoroae a fost demonstrată dincolo de orice dubiu rezonabil, iar faptele reținute în sarcina acestora urmează a fi încadrate potrivit art. 324 alin. (1) din Codul penal, în redacția în vigoare la data pronunțării prezentei sentințe. În privința celorlalți inculpați față de care instanța a ajuns la o soluție de achitare, prescripția tragerii la răspundere penală nu urmează a fi examinată, deoarece soluția asupra fondului acuzației este una de achitare, cu caracter reabilitant.

Totodată, situația inculpatului Dumitru Berbec și Stanislav Budescu urmează a fi soluționată distinct din motiv că aceasta a fost examinată separat prin prisma normei contravenționale, fiind dispusă încetarea procesului contravențional ca urmare a expirării termenului de prescripție. Prin urmare, prezenta analiză a prescripției tragerii la răspundere penală îi vizează exclusiv pe inculpații vizați supra.

Conform art. 10 alin. (1) din Codul penal, legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective până la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale.

Prin Legea nr. 136 din 6 iunie 2024, intrată în vigoare la 7 septembrie 2024, art. 324 din Codul penal a fost modificat. În redacția în vigoare la data pronunțării prezentei sentințe, fapta prevăzută de art. 324 alin. (1) din Codul penal se pedepsește cu amendă în mărime de la 1.000 la 2.000 de unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții publice sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 5 ani, fără a fi prevăzută pedeapsa închisorii.

În aceste condiții, instanța reține că redacția actuală a art. 324 alin. (1) din Codul penal este mai favorabilă inculpaților vizați supra, deoarece exclude pedeapsa închisorii și ameliorează în mod substanțial tratamentul sancționator. Prin efectul art. 10 din Codul penal, această redacție urmează a fi aplicată retroactiv faptelor comise în anul 2013.

Ca urmare a aplicării legii penale mai favorabile, faptele reținute potrivit art. 324 alin. (1) din Codul penal se încadrează, conform art. 16 alin. (2) din Codul penal, în categoria infracțiunilor ușoare. Pentru această categorie de infracțiuni, art. 60 alin. (1) lit. a) din Codul penal, în redacția aplicabilă faptelor săvârșite până la intrarea în vigoare a Legii nr. 136 din 6 iunie 2024, prevedea un termen de prescripție de 2 ani.

Instanța menționează că, prin Legea nr. 136 din 6 iunie 2024, termenul de prescripție pentru infracțiunile ușoare a fost majorat de la 2 la 3 ani, iar art. 60 alin. (4) din Codul penal a fost modificat în sensul că prescripția se întrerupe dacă, până la expirarea termenelor prevăzute la alin. (1), cauza penală parvine în instanța de judecată pentru examinare în fond, din momentul înregistrării cauzei începând să curgă un nou termen de prescripție.

Totuși, art. IV alin. (2) din Legea nr. 136 din 6 iunie 2024 stabilește expres că, în cazul infracțiunilor sau contravențiilor săvârșite până la intrarea în vigoare a acestei legi, calcularea termenului de prescripție se efectuează conform condițiilor și termenelor existente până la intrarea ei în vigoare. Întrucât toate faptele pentru care vinovăția inculpaților vizați supra a fost reținută au fost săvârșite în anul 2013, noile reguli privind termenul de 3 ani și întreruperea prescripției prin înregistrarea cauzei penale în instanță nu sunt aplicabile prezentei cauze.

În consecință, termenul de prescripție urmează a fi calculat potrivit regimului juridic anterior Legii nr. 136 din 6 iunie 2024, adică începând din ziua săvârșirii infracțiunii și fără întreruperea sa ca efect al sesizării instanței de judecată. Potrivit art. 60 alin. (4) din Codul penal, în redacția aplicabilă faptelor, prescripția putea fi întreruptă dacă, până la expirarea termenului, persoana săvârșea o nouă infracțiune pentru care legea prevedea pedeapsa închisorii pe un termen mai mare de 2 ani. Din materialele prezentei cauze nu rezultă că, în interiorul termenelor de prescripție analizate, inculpații vizați supra ar fi săvârșit o asemenea

infracțiune ori că ar fi intervenit o altă împrejurare legală de suspendare sau de întrerupere a cursului prescripției.

Instanța reține că prezenta cauză penală a parvenit în instanța de judecată pentru examinare în fond la 15 ianuarie 2014. Această împrejurare nu a întrerupt cursul prescripției potrivit regimului juridic aplicabil faptelor din anul 2013. Ea prezintă însă relevanță pentru stabilirea soluției procesuale, întrucât termenele de prescripție s-au împlinit după sesizarea instanței, în perioada în care cauza penală se afla pe rol.

Raportând termenul de prescripție de 2 ani la datele faptelor constatate, instanța reține următoarele: fapta imputată lui Marian Gavdiuc a fost săvârșită la 08 octombrie 2013, astfel încât termenul de prescripție s-a împlinit la 08 octombrie 2015; faptele imputate Mariei Rujițchi au fost săvârșite la 06 august 2013 și 03 septembrie 2013, termenul de prescripție împlinindu-se, chiar dacă este calculat de la ultima faptă reținută în sarcina acesteia, cel târziu la 03 septembrie 2015; fapta imputată lui Valeriu Pîrlog a fost săvârșită la 13 august 2013, iar termenul de prescripție s-a împlinit la 13 august 2015; fapta imputată lui Dorin Boaghie a fost săvârșită la 27 august 2013, iar termenul de prescripție s-a împlinit la 27 august 2015; fapta imputată lui Ilie Nacu a fost săvârșită la 20 august 2013, iar termenul de prescripție s-a împlinit la 20 august 2015; fapta imputată lui Vasile Cerchez a fost săvârșită la 18 septembrie 2013, iar termenul de prescripție s-a împlinit la 18 septembrie 2015; fapta imputată Ninei Cojocaru a fost săvârșită la 16 iulie 2013, iar termenul de prescripție s-a împlinit la 16 iulie 2015; fapta imputată lui Mihail Florea a fost săvârșită la 23 iulie 2013, iar termenul de prescripție s-a împlinit la 23 iulie 2015; în privința lui Andrei Grozav, fapta pentru care instanța a reținut vinovăția a fost săvârșită la 02 octombrie 2013, astfel încât termenul de prescripție s-a împlinit la 02 octombrie 2015; faptele imputate lui Marian Eni au fost săvârșite la 04 septembrie 2013 și 25 septembrie 2013, termenul de prescripție împlinindu-se, chiar dacă este calculat de la ultima faptă reținută în sarcina acestuia, cel târziu la 25 septembrie 2015; faptele imputate lui Vadim Gojan au fost săvârșite la 07 mai 2013 și 04 iunie 2013, astfel încât, chiar dacă termenul este calculat de la ultima faptă reținută în sarcina acestuia, el s-a împlinit cel târziu la 04 iunie 2015; iar fapta imputată lui Ion Agrigoroae a fost săvârșită la 22 octombrie 2013, termenul de prescripție împlinindu-se la 22 octombrie 2015.

Prin urmare, la data pronunțării prezentei sentințe, 12 octombrie 2026, termenul de prescripție a tragerii la răspundere penală este expirat în privința tuturor inculpaților vizați supra.

Relevantă este jurisprudența constantă a Curții Supreme de Justiție, inclusiv deciziile nr. 1ra-303/2024, nr. 1ra-65/2025 și nr. 1ra-312/2025. În ultima dintre aceste cauze, care privea, de asemenea, aplicarea art. 324 alin. (1) din Codul penal în redacția introdusă prin Legea nr. 136 din 6 iunie 2024, Curtea Supremă de Justiție a reținut că eliminarea pedepsei închisorii plasează fapta în categoria infracțiunilor ușoare, că pentru faptele anterioare modificării este aplicabil termenul de prescripție de 2 ani și că intervenirea prescripției după sesizarea instanței exclude încetarea procesului penal. Într-o asemenea situație, instanța urmează să pronunțe o sentință de

condamnare fără stabilirea pedepsei, în temeiul art. 389 alin. (4) pct. 3) din Codul de procedură penală.

Potrivit art. 389 alin. (4) pct. 3) din Codul de procedură penală, în cazul expirării termenului de prescripție, sentința de condamnare se adoptă fără stabilirea pedepsei, cu liberarea de pedeapsă. Această soluție este aplicabilă atunci când vinovăția inculpatului a fost confirmată prin ansamblul probelor cercetate, iar prescripția a intervenit după sesizarea instanței de judecată.

În consecință, având în vedere că vinovăția inculpaților indicați supra a fost demonstrată prin ansamblul probelor cercetate în ședința de judecată, instanța va pronunța în privința acestora o sentință de condamnare fără stabilirea pedepsei. Instanța va constata că inculpații menționați sunt vinovați de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (1) din Codul penal, iar ca urmare a expirării termenului de prescripție a tragerii la răspundere penală nu le va stabili pedeapsă și îi va libera de pedeapsă penală.

8. Cu referire la măsura preventivă.

În conformitate cu art. 395 alin. (1) pct. 5) al Codului de procedură penală, în dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătate dispoziţia privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentinţa va deveni definitivă.

Conform art. 175 alin. (2) din Codul de procedură penală, măsurile preventive sunt orientate spre asigurarea bunei desfășurări a procesului penal, împiedicarea inculpatului de a se ascunde de instanța de judecată, de a împiedica stabilirea adevărului, precum și spre asigurarea executării sentinței.

În cadrul dezbaterilor judiciare, acuzatorul de stat nu a solicitat aplicarea măsurii preventive în privința inculpaților. Analizând materialele cauzei, instanța reține că, la momentul pronunțării prezentei sentințe, niciunul dintre inculpați nu se află sub imperiul vreunei măsuri preventive.

Totodată, instanța constată că, prin prezenta sentință, în privința inculpaților față de care acuzația nu a fost demonstrată urmează a fi pronunțate soluții de achitare. În privința lui Dumitru Berbec și Budescu Stanislav urmează a fi soluționată distinct prin prisma normei contravenționale și a intervenirii prescripției răspunderii contravenționale.

În privința inculpaților Marian Gavdiuc, Maria Rujițchi, Valeriu Pîrlog, Dorin Boaghie, Ilie Nacu, Vasile Cerchez, Nina Cojocaru, Mihail Florea, Andrei Grozav, Marian Eni, Vadim Gojan și Ion Agrigoroae, deși instanța constată vinovăția acestora în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (1) din Codul penal, urmează a fi pronunțate sentințe de condamnare fără stabilirea pedepsei, cu liberarea de pedeapsă penală, ca urmare a expirării termenului de prescripție a tragerii la răspundere penală.

Prin urmare, ținând cont de soluțiile ce urmează a fi pronunțate, de faptul că în privința niciunuia dintre inculpați nu se stabilește o pedeapsă privativă de libertate care ar urma să fie

executată, de lipsa unei solicitări din partea acuzatorului de stat și de inexistența unor riscuri procesuale concrete care ar justifica o asemenea ingerință, instanța nu constată necesitatea aplicării vreunei măsuri preventive.

În consecință, instanța nu va aplica nicio măsură preventivă în privința inculpaților până la rămânerea definitivă a prezentei sentințe.

9. Cu referire la sechestru.

Conform prevederilor art.385 alin.(1) pct.12 Cod de procedură penală, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată hotărăște chestiunea dacă urmează să fie ridicat sechestrul asupra bunurilor.

Potrivit art.202 alin.(1) Cod de procedură penală, organul de urmărire penală din oficiu sau instanţa de judecată, la cererea părţilor, poate lua în cursul procesului penal măsuri asiguratorii pentru repararea prejudiciului cauzat de infracţiune, pentru eventuala confiscare specială sau confiscare extinsă a bunurilor, precum şi pentru garantarea executării pedepsei amenzii.

Examinând materialele prezentei cauze, instanța constată că nu se atestă aplicarea, în privința vreunuia dintre inculpați, a vreunei măsuri asigurătorii sub forma sechestrului asupra bunurilor care să fie în vigoare la momentul pronunțării prezentei sentințe. În aceste condiții, în lipsa unei măsuri asigurătorii aplicate în prezenta cauză, instanța constată că nu există vreun sechestru care ar urma să fie menținut sau ridicat prin prezenta sentință.

10. Cu referire la confiscarea specială.

În conformitate cu art. 397 pct. 2) din Codul de procedură penală, dispozitivul sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal, în cazurile necesare, trebuie să cuprindă hotărârea instanței cu privire la confiscarea specială și confiscarea extinsă.

Potrivit art. 106 alin. (1) din Codul penal, confiscarea specială constă în trecerea forțată și gratuită, în proprietatea statului, a bunurilor indicate la alin. (2). În cazul în care aceste bunuri nu mai există, nu pot fi găsite, nu pot fi recuperate sau confiscarea lor este imposibilă din orice alt motiv, se confiscă prioritar un alt bun cu valoare echivalentă, iar în lipsa acestuia, contravaloarea bunurilor respective.

Conform art. 106 alin. (2) lit. b) și c) din Codul penal, sunt supuse confiscării speciale bunurile, inclusiv valorile valutare, rezultate din infracțiuni, precum și cele date pentru a determina săvârșirea unei infracțiuni sau pentru a-l răsplăti pe infractor.

Totodată, potrivit art. 106 alin. (4) din Codul penal, confiscarea specială se aplică și în cazul în care inculpatul este liberat de răspundere penală sau de pedeapsă penală ori dacă a survenit decesul acestuia.

Raportând aceste prevederi la circumstanțele cauzei, instanța reține că, prin ansamblul probelor cercetate în ședința de judecată, s-a constatat, dincolo de orice dubiu rezonabil, că

Marian Gavdiuc a pretins, acceptat și primit suma de 200 EUR; Maria Rujițchi a pretins, acceptat și primit suma totală de 270 EUR pentru cele două episoade reținute; Valeriu Pîrlog a pretins, acceptat și primit suma de 100 EUR; Dorin Boaghie a pretins, acceptat și primit suma de 80 EUR; Ilie Nacu a pretins, acceptat și primit suma de 150 EUR; Vasile Cerchez a acceptat și primit suma de 70 EUR; Nina Cojocaru a acceptat și primit suma de 200 EUR; Mihail Florea a acceptat și primit suma de 100 EUR; Andrei Grozav, pentru episodul din 02 octombrie 2013, a acceptat și primit suma de 40 EUR; Marian Eni a pretins, acceptat și primit suma de 50 EUR la 04 septembrie 2013 și suma de 40 EUR la 25 septembrie 2013, în total 90 EUR; Vadim Gojan a acceptat și primit suma de 70 EUR la 07 mai 2013 și suma de 100 EUR la 04 iunie 2013, în total 170 EUR; iar Ion Agrigoroae a acceptat și primit suma de 50 EUR.

Sumele menționate constituie remunerații ilicite primite pentru îndeplinirea unor acțiuni contrare atribuțiilor de serviciu și reprezintă bunuri rezultate din săvârșirea faptelor constatate. Prin urmare, acestea se încadrează în categoria bunurilor supuse confiscării speciale. Întrucât mijloacele bănești concrete primite în cadrul episoadelor respective nu au fost identificate și individualizate ca fiind recuperate și aflate la dispoziția instanței, urmează a fi confiscată contravaloarea acestora.

În privința celorlalți inculpați și a episoadelor în care acuzația nu a fost demonstrată dincolo de orice dubiu rezonabil, instanța nu va dispune confiscarea specială a sumelor pretins remise.

11. Mijloacele materiale de probă, corpuri delicte, cheltuieli judiciare, acțiunea civilă și măsura asiguratorie.

Potrivit art. 162 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, documentele care constituie corpuri delicte rămân în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate.

Conform prevederilor art. 157 alin. (1) Cod de procedură penală, constituie mijloc material de probă documentele în orice formă (scrisă, audio, video, electronică etc.) care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice dacă în ele sunt expuse ori adeverite circumstanțe care au importanță pentru cauză. Totodată, potrivit art. 157 alin. (2) Cod de procedură penală, documentele se anexează, prin ordonanţa organului de urmărire penală sau prin încheierea instanţei, la materialele dosarului şi se păstrează atîta timp cît se păstrează dosarul respectiv. În cazul în care documentele în original sînt necesare pentru evidenţă, rapoarte sau în alte scopuri legale, acestea pot fi restituite deţinătorilor, dacă este posibil fără a afecta cauza, copiile de pe acestea păstrîndu-se în dosar.

Cu referire la mijloacele materiale de probă și documentele recunoscute în această calitate, instanța reține că în cadrul cauzei penale au fost administrate și anexate mai multe înscrisuri oficiale și suporturi materiale de informație relevante pentru soluționarea cauzei, care au fost menționate la capitolul argumentele acuzării. Astfel, toate mijloacele de probă, și anume purtătorii digitali și documentele, recunoscute în ordinea art. 157 din Codul de procedură

penală, instanța consideră necesar de a le lăsa în continuare la materialele cauzei penale pe toată perioada păstrării acesteia.

Cu referire la cheltuielile judiciare instanța de judecată reține, că atât din conținutul rechizitoriului, dar şi în ședința de judecată, acuzatorul de stat nu a solicitat încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare. De asemenea, acțiune civilă nu a fost înaintată, iar măsuri asiguratorii nu au fost aplicate.

În conformitate cu prevederile art. 7, 10 și 60 din Codul penal, art. 162, art. 275 pct. 5), 329, 332 alin. (1), 341, 384, 385, 389 – 390, 391 alin. (1) pct. 2), 392 – 397 și 437 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E:

Se achită **Raisa Rusu** *****, născută la *****, pe marginea acuzației de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (1) din Codul penal, în vigoare la pronunțarea sentinței, din motivul că fapta inculpatei nu întrunește elementele infracțiunii.

Se achită **Vasile Grosu** *****, născut la 29.03.1981, pe marginea acuzației de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (1) din Codul penal (*în vigoare la pronunțarea sentinței*), din motivul că fapta inculpatului nu întruneşte elementele infracţiunii.

Se achită **Vitalie Mereuță** *****, născut la *****, pe marginea acuzației de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (1) din Codul penal (*în vigoare la pronunțarea sentinței*), din motivul că fapta inculpatului nu întruneşte elementele infracţiunii.

Se achită **Dorel Dadu** *****, născut la *****, pe marginea acuzației de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (1) din Codul penal (*în vigoare la pronunțarea sentinței*), din motivul că fapta inculpatului nu întruneşte elementele infracţiunii.

Se achită **Grigorii Vîrcolici** *****, născut la *****, pe marginea acuzației de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (1) din Codul penal (*în vigoare la pronunțarea sentinței*), din motivul că fapta inculpatului nu întruneşte elementele infracţiunii.

Se achită **Eduard Țurcan** *****, născut la *****, pe marginea acuzației de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (1) din Codul penal (*în vigoare la pronunțarea sentinței*), din motivul că fapta inculpatului nu întruneşte elementele infracţiunii.

Se achită **Vasile Chilat** *****, născut la *****, pe marginea acuzației de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (1) din Codul penal (*în vigoare la pronunțarea sentinței*), din motivul că fapta inculpatului nu întruneşte elementele infracţiunii.

Se achită **Lilian Hîncu** *****, născut la *****, pe marginea acuzației de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (1) din Codul penal (*în vigoare la pronunțarea sentinței*), din motivul că fapta inculpatului nu întruneşte elementele infracţiunii.

Se achită **Vladislav Fuștei** *****, născut la *****, pe marginea acuzației de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (1) din Codul penal (*în vigoare la pronunțarea sentinței*), din motivul că fapta inculpatului nu întruneşte elementele infracţiunii.

Se achită **Oleg Castraveț** *****, născut la *****, pe marginea acuzației de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (1) din Codul penal (*în vigoare la pronunțarea sentinței*), din motivul că fapta inculpatului nu întruneşte elementele infracţiunii.

Se recunoaște vinovat **Marian Gavdiuc** *****, născut la *****, de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (1) din Codul penal (*în vigoare la data pronunțării sentinței*) și, conform prevederilor art. 60 alin. (1) lit. a) din Codul penal şi art. 389 alin. (4) pct. 3) din Codul de procedură penală, se liberează Marian Gavdiuc de pedeapsă, în legătură cu expirarea termenului de prescripţie pentru tragerea la răspundere penală.

Se recunoaște vinovat **Maria Rujițchi** *****, născută la *****, de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (1) din Codul penal (*în vigoare la data pronunțării sentinței*) și, conform prevederilor art. 60 alin. (1) lit. a) din Codul penal şi art. 389 alin. (4) pct. 3) din Codul de procedură penală, se liberează Maria Rujițchi de pedeapsă, în legătură cu expirarea termenului de prescripţie pentru tragerea la răspundere penală.

Se recunoaște vinovat **Valeriu Pîrlog** *****, născut la *****, de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (1) din Codul penal, în vigoare la data pronunțării sentinței, și, conform prevederilor art. 60 alin. (1) lit. a) din Codul penal și art. 389 alin. (4) pct. 3) din Codul de procedură penală, se liberează Valeriu Pîrlog de pedeapsă, în legătură cu expirarea termenului de prescripție pentru tragerea la răspundere penală.

Se recunoaște vinovat **Dorin Boaghie** *****, născut la *****, de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (1) din Codul penal (*în vigoare la data pronunțării sentinței*) și, conform prevederilor art. 60 alin. (1) lit. a) din Codul penal şi art. 389 alin. (4) pct. 3) din Codul de procedură penală, se liberează Dorin Boaghie de pedeapsă, în legătură cu expirarea termenului de prescripţie pentru tragerea la răspundere penală.

Se recunoaște vinovat **Ilie Nacu** *****, născut la *****, de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (1) din Codul penal, în vigoare la data pronunțării sentinței, și, conform prevederilor art. 60 alin. (1) lit. a) din Codul penal și art. 389 alin. (4) pct. 3) din Codul de procedură penală, se liberează Ilie Nacu de pedeapsă, în legătură cu expirarea termenului de prescripție pentru tragerea la răspundere penală.

Se recunoaște vinovat **Vasile Cerchez** *****, născut la *****, de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (1) din Codul penal, în vigoare la data pronunțării sentinței, și, conform prevederilor art. 60 alin. (1) lit. a) din Codul penal și art. 389 alin. (4) pct. 3) din Codul de procedură penală, se liberează Vasile Cerchez de pedeapsă, în legătură cu expirarea termenului de prescripție pentru tragerea la răspundere penală.

Se recunoaște vinovată **Nina Cojocaru** *****, născută la *****, de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (1) din Codul penal, în vigoare la data pronunțării sentinței, și, conform prevederilor art. 60 alin. (1) lit. a) din Codul penal și art. 389 alin. (4) pct. 3) din Codul de procedură penală, se liberează Nina Cojocaru de pedeapsă, în legătură cu expirarea termenului de prescripție pentru tragerea la răspundere penală.

Se recunoaște vinovat **Mihail Florea** *****, născut la *****, de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (1) din Codul penal, în vigoare la data pronunțării sentinței, și, conform prevederilor art. 60 alin. (1) lit. a) din Codul penal și art. 389 alin. (4) pct. 3) din Codul de procedură penală, se liberează Mihail Florea de pedeapsă, în legătură cu expirarea termenului de prescripție pentru tragerea la răspundere penală.

Se recunoaște vinovat **Andrei Grozav** *****, născut la *****, de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (1) din Codul penal, în vigoare la data pronunțării sentinței, și, conform prevederilor art. 60 alin. (1) lit. a) din Codul penal și art. 389 alin. (4) pct. 3) din Codul de procedură penală, se liberează Andrei Grozav de pedeapsă, în legătură cu expirarea termenului de prescripție pentru tragerea la răspundere penală.

Se recunoaște vinovat **Marian Eni** *****, născut la *****, de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (1) din Codul penal, în vigoare la data pronunțării sentinței, și, conform prevederilor art. 60 alin. (1) lit. a) din Codul penal și art. 389 alin. (4) pct. 3) din Codul de procedură penală, se liberează Marian Eni de pedeapsă, în legătură cu expirarea termenului de prescripție pentru tragerea la răspundere penală.

Se recunoaște vinovat **Vadim Gojan** *****, născut la *****, de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (1) din Codul penal, în vigoare la data pronunțării sentinței, și, conform prevederilor art. 60 alin. (1) lit. a) din Codul penal și art. 389 alin. (4) pct. 3) din Codul de procedură penală, se liberează Vadim Gojan de pedeapsă, în legătură cu expirarea termenului de prescripție pentru tragerea la răspundere penală.

Se recunoaște vinovat **Ion Agrigoroae** *****, născut la *****, de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (1) din Codul penal, în vigoare la data pronunțării sentinței, și, conform prevederilor art. 60 alin. (1) lit. a) din Codul penal și art. 389 alin. (4) pct. 3) din Codul de procedură penală, se liberează Ion Agrigoroae de pedeapsă, în legătură cu expirarea termenului de prescripție pentru tragerea la răspundere penală.

Se încetează procesul penal în privința lui **Dumitru Berbec** *****, născut la *****, învinuit în baza art.324 alin. (1) Cod penal (*în vigoare la pronunțarea sentinței)*, în temeiul art.332 alin.(2) Cod de procedură penală pe motiv, că fapta acestuia constituie o contravenție.

Se recunoaște vinovat **Dumitru Berbec** *****, născut la *****, în comiterea contravenției prevăzute de art. 315 Cod contravențional (*în vigoare la data săvârșirei faptei*) și se încetează procesul contravențional în privința lui Dumitru Berbec pe art.315 Cod contravențional în temeiul art. 30 alin.(1) și (2), 441 alin.(1) lit. b) și alin.(2) și 461 Cod

contraventional, din motivul intervenirii termenului de prescripţie a răspunderii contravenţionale.

Se înceteaza procesul penal în privința lui **Stanislav Budescu** *****, născut la *****, învinuit în baza art.324 alin. (1) Cod penal (*în vigoare la pronunțarea sentinței)*, în temeiul art.332 alin.(2) Cod de procedură penală pe motiv, că fapta acestuia constituie o contravenție.

Se recunoaște vinovat **Stanislav Budescu** *****, născut la *****, în comiterea contravenției prevăzute de art. 315 Cod contravențional (*în vigoare la data săvârşirei faptei*) și se încetează procesul contravențional în privința lui Stanislav Budescu pe art.315 Cod contravențional în temeiul art. 30 alin.(1) și (2), 441 alin.(1) lit. b) și alin.(2) și 461 Cod contraventional, din motivul intervenirii termenului de prescripţie a răspunderii contravenţionale.

Se confiscă de la Marian Gavdiuc, în beneficiul statului, contravaloarea sumei de 200 EUR, cu titlu de mijloace bănești primite în legătură cu săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (1) din Codul penal.

Se confiscă de la Maria Rujițchi, în beneficiul statului, contravaloarea sumei totale de 270 EUR, cu titlu de mijloace bănești primite în legătură cu săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (1) din Codul penal.

Se confiscă de la Valeriu Pîrlog, în beneficiul statului, contravaloarea sumei de 100 EUR, cu titlu de mijloace bănești primite în legătură cu săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (1) din Codul penal.

Se confiscă de la Dorin Boaghie, în beneficiul statului, contravaloarea sumei de 80 EUR, cu titlu de mijloace bănești primite în legătură cu săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (1) din Codul penal.

Se confiscă de la Ilie Nacu, în beneficiul statului, contravaloarea sumei de 150 EUR, cu titlu de mijloace bănești primite în legătură cu săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (1) din Codul penal.

Se confiscă de la Vasile Cerchez, în beneficiul statului, contravaloarea sumei de 70 EUR, cu titlu de mijloace bănești primite în legătură cu săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (1) din Codul penal.

Se confiscă de la Nina Cojocaru, în beneficiul statului, contravaloarea sumei de 200 EUR, cu titlu de mijloace bănești primite în legătură cu săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (1) din Codul penal.

Se confiscă de la Mihail Florea, în beneficiul statului, contravaloarea sumei de 100 EUR, cu titlu de mijloace bănești primite în legătură cu săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (1) din Codul penal.

Se confiscă de la Andrei Grozav, în beneficiul statului, contravaloarea sumei de 40 EUR aferente faptei din 02 octombrie 2013, cu titlu de mijloace bănești primite în legătură cu săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (1) din Codul penal.

Se confiscă de la Marian Eni, în beneficiul statului, contravaloarea sumei totale de 90 EUR, dintre care 50 EUR pentru episodul din 04 septembrie 2013 și 40 EUR pentru episodul din 25 septembrie 2013, cu titlu de mijloace bănești primite în legătură cu săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (1) din Codul penal.

Se confiscă de la Vadim Gojan, în beneficiul statului, contravaloarea sumei totale de 170 EUR, dintre care 70 EUR pentru episodul din 07 mai 2013 și 100 EUR pentru episodul din 04 iunie 2013, cu titlu de mijloace bănești primite în legătură cu săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (1) din Codul penal.

Se confiscă de la Ion Agrigoroae, în beneficiul statului, contravaloarea sumei de 50 EUR, cu titlu de mijloace bănești primite în legătură cu săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (1) din Codul penal.

Mijloacele de probă materiale și **electronice** conform rechizitoriului a le păstra la materialele cauzei penale pe toată durata păstrării acesteia.

Corpurile delicte – mijloacele bănești în sumă totală de 150 euro, constituite dintr-o bancnotă cu nominalul de 50 euro și o bancnotă cu nominalul de 100 euro, ridicate în cadrul percheziției efectuate la 22 octombrie 2013 în incinta Biroului Vamal Leușeni și recunoscute în calitate de corpuri delicte prin ordonanța din 24 octombrie 2013, se trec în proprietatea statului, în conformitate cu art. 162 alin. (1) pct. 4) din Codul de procedură penală.

Sentința poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Centru, în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

Președintele ședinței,

Judecător **Ana CUCERESCU**